New Testament

Hrvatski (Croatian)
Language

Hrvatski (Croatian) - Bible - New Testament

Matej	3
Marko	66
Luka	106
Ivan	173
Djela Apostolska	222
Rimljanima	281
1 Korinćanima	308
2 Korinćanima	334
Galaćanima	351
Efežanima	361
Filipljanima	370
Kološanima	377
1 Solunjanima	383
2 Solunjanima	389
1 Timoteju	392
2 Timoteju	399
Titu	405
Filemonu	408
Hebrejima	410
Jakovljeva	430
1 Petrova	437
2 Petrova	444
1 Ivanova	449
2 Ivanova	456
3 Ivanova	457
Judina	458
Otkrivenje	460

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

Hrvatski (Croatian) - Bible - New Testament

Matej

Matej 1

Isusovi preci
(Lk 3:23-38)

1Ovo je rodoslovlje Isusa Krista, potomka kralja Davida koji je bio Abrahamov potomak.

2Abrahamu se rodio Izak. Izaku se rodio Jakov. Jakovu su se rodili Juda i njegova braća.

3Judi je Tamara rodila Peresa i Zeraha. Peresu se rodio Hesron, a Hesronu Ram.

4Ramu se rodi Aminadab. Aminadabu se rodi Nahšon, a Nahšonu Salma.

5Salmi je Rahaba rodila Boaza. Boazu je Ruta rodila Obeda. Obedu se rodio Jišaj.

6Jišaju se rodio kralj David. Davidu je bivša Urijina žena rodila Salomona.

7Salomonu se rodio Roboam. Roboamu se rodio Abija. Abiji se rodio Asa.

8Asi se rodio Jozafat. Jozafatu se rodio Joram, a Joramu Ahazja.

9Ahazji se rodio Jotam, Jotamu Ahaz, a Ahazu Ezekija.

10Ezekiji se rodio Manaše, Manašeu Amon. Amonu se rodio Jošija.

11Jošiji su se, u vrijeme progonstva u Babilon, rodili Jehonija i njegova braća.

12Poslije progonstva u Babilon Jehoniji se rodio Šealtiel. Šealtielu se rodio Zerubabel.

13Zerubabelu se rodio Abiud. Abiudu se rodio Elijakim, a Elijakimu Azor.

14Azoru se rodio Sadok. Sadoku se rodio Akim, a Akimu Elijud.

15Elijudu se rodio Eleazar. Eleazaru Matan, a Matanu Jakov.

16Jakovu se rodio Josip, muž Marije koja je rodila Isusa zvanoga Krist.

17To je, dakle, ukupno četrnaest naraštaja od Abrahama do kralja Davida, četrnaest naraštaja od kralja Davida do progonstva u Babilon i četrnaest naraštaja od progonstva do Krista.

Rođenje Isusa Krista
(Lk 1:26—2:20)

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

18Evo kako se zbilo rođenje Isusa Krista: Njegova majka Marija bila je zaručena
s Josipom. Ali dok je još bila djevica, začela je po Svetome Duhu.

19Kako je njezin muž Josip bio pravedan čovjek i kako ju nije htio javno
osramotiti, naumi ju potajice napustiti.

20Razmišljajući o tome, zaspao je te mu se u snu ukaže Božji glasnik. "Josipe,
sine Davidov," reče mu on, "ne oklijevaj uzeti Mariju za ženu! Jer dijete koje nosi
začeto je po Svetome Duhu.

21Ona će roditi sina i nazvat ćeš ga Isus (što znači: 'Gospodin spasava') jer će
spasiti svoj narod od njegovih grijeha."

22Sve se to dogodilo da bi se obistinilo što je Gospodin rekao po proroku:

23"Slušajte! Djevica će zanijeti! Rodit će sina koji će se zvati Emanuel", (što
znači: "Bog je s nama").

24Kad se Josip probudio, učini kako mu je Božji glasnik zapovjedio—dovede
Mariju svojoj kući da mu bude žena.

25Nije joj prišao kao muškarac dok nije rodila sina. A onda mu nadjene ime Isus.

Matej 2

Dar zvjezdoznanaca

1Isus se rodio u gradu Betlehemu u Judeji za vladavine kralja Heroda. U to
vrijeme neki mudraci s Istoka stignu u Jeruzalem

2i stanu se raspitivati: "Gdje je taj novorođeni kralj Židova? Vidjeli smo njegovu
zvijezdu na istoku pa smo mu se došli pokloniti."

3To veoma uznemiri kralja Heroda, a i sav Jeruzalem.

4Kralj sazove svećeničke poglavare i pismoznance da se raspita gdje se Krist
treba roditi.

5"U Betlehemu u Judeji", odgovore mu, "jer je prorok napisao:

6'Betleheme, ti nisi samo nevažno judejsko selo, jer će iz tebe poteći vladar koji
će voditi moj narod, Izrael.'"

7Tada Herod potajno pošalje po mudrace da od njih dozna vrijeme pojavka
zvijezde.

8Zatim ih pošalje u Betlehem: "Pođite i pomnjivo se raspitajte za dijete. Kad ga
pronađete, vratite se i javite mi da mu se i ja pođem pokloniti."

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

9Poslušali su kralja i pošli. I gle! Zvijezda koju su vidjeli da izlazi išla je pred
njima sve dok se nije zaustavila iznad mjesta gdje se nalazilo dijete.

10Kad su ju ugledali, silno su se razveselili.

11Uđu u kuću i ugledaju dijete s njegovom majkom Marijom te padnu ničice i
poklone mu se. Zatim otvore škrinje s blagom i daruju mu zlato, tamjan i
smirnu.

12Poslije toga su u snu dobili upute da se ne vraćaju k Herodu, te su se u svoju
zemlju vratili drugim putem.

Bijeg u Egipat

13Kad su otišli, anđeo se Gospodnji ukaže u snu Josipu. "Ustani i bježi u Egipat s
djetetom i s njegovom majkom", reče anđeo, "i ostani ondje sve dok ti ne kažem
da se vratiš jer će kralj Herod tražiti dijete da ga ubije."

14Josip ustane i još se iste noći zaputi u Egipat s Marijom i djetetom.

15Ostao je ondje sve do Herodove smrti. Time se ispunilo što je Gospodin rekao
preko proroka: "Pozvao sam svojega sina iz Egipta."

16Kad uvidi da su ga mudraci izigrali, Herod se silno razgnjevi i pošalje vojnike
da u Betlehemu i po svoj okolici pobiju sve dječake od dvije godine i mlađe,
prema vremenu izlaska zvijezde za koje se raspitao u mudraca.

17Tada se ispunilo ono što je rekao prorok Jeremija:

18"U Rami se čuje glas, zapomaganje i gorak plač; to Rahela oplakuje svoju djecu
i ne dade se utješiti jer ih više nema."

Povratak iz Egipta

19Kad je Herod umro, u Egiptu se anđeo Gospodnji ukaže Josipu u snu

20i reče mu: "Ustani i povedi dijete i njegovu majku natrag u izraelsku zemlju,
jer su oni koji su ga pokušavali ubiti mrtvi."

21On ustane, uzme dijete i majku i vrati se u Izrael.

22Putem dozna da je novim kraljem postao Arhelaj, Herodov sin, pa se prestraši.
Tada i u snu dobije upozorenje da ne ide u Judeju, te umjesto toga ode u Galileju

23i nastani se u Nazaretu. Time se ispunilo što su o Mesiji napisali proroci: "Zvat
će se Nazarećanin."

Matej 3

Propovijedanje Ivana Krstitelja

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

1U to vrijeme Ivan Krstitelj počne propovijedati u judejskoj pustinji:

2“Pokajte se za grijehe i obratite se Bogu jer je nebesko kraljevstvo blizu!”

3Prorok Izaija govorio je o Ivanu kad je prorokovao: “On je glas koji viče u pustinji: ‘Pripremite put za Gospodnji dolazak! Poravnajte za njega staze!’”

4Ivanova odjeća bila je istkana od devine dlake, a bio je opasan kožnim pojasom. Hranio se skakavcima i divljim medom.

5Ljudi su k njemu dolazili iz Jeruzalema i iz cijele jordanske okolice.

6Ispovijedali su mu svoje grijehe, a on ih je krstio u rijeci Jordanu.

7Ali kad ugleda mnoge farizeje i saduceje da se dolaze krstiti, reče im: “Zmijska legla! Tko li vas je samo upozorio da pobjegnete Božjemu gnjevu koji stiže?

8Dokažite svojim životom i djelima da ste se odvratili od grijeha i obratili Bogu.

9Ne zavaravajte se da vam je dovoljno reći: ‘Mi smo Abrahamovi potomci!’ jer vam kažem da Bog može i od ovoga kamenja podignuti Abrahamovu djecu!

10Sjekira Božjeg suda već je uzdignuta da u korijenu sasiječe stabla. Svako stablo koje ne daje dobrog roda bit će posječeno i bačeno u vatru.

11Ja vodom krstim one koji se pokaju od svojih grijeha; no dolazi netko veći od mene, toliko velik da mu ja nisam dostojan ni robom biti. On će vas krstiti Svetim Duhom i ognjem.

12Očistit će svoje gumno i odvojiti pljevu od pšenice; pšenicu će spremiti u svoju žitnicu, a pljevu sažeći neugasivim ognjem.”

Isusovo krštenje

(Mk 1:9-11; Lk 3:21-22; Iv 1:32-34)

13Tada Isus dođe iz Galileje na Jordan da ga Ivan krsti.

14Ivan ga je odvraćao. “Zar da ti dođeš k meni,” reče mu, “a zapravo bi ti mene trebao krstiti!”

15Ali Isus mu odgovori: “Pusti to, jer nam valja ispuniti pravednu Božju volju.” Tada ga je Ivan krstio.

16Nakon krštenja Isus iziđe iz vode. I gle! Nebesa se otvore i on ugleda Božjega Duha kako silazi kao golub i spušta se na njega.

17Začuje se glas:: “Ovo je moj ljubljeni Sin. On je moja radost!”

Matej 4

Isusove kušnje

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

(Mk 1:12-13; Lk 4:1-13)

1Zatim Sveti Duh odvede Isusa u pustinju da ga ondje kuša đavao.

2Ništa nije jeo četrdeset dana i četrdeset noći pa je nakon toga vrlo ogladnio.

3Tada mu pristupi napasnik i reče mu: “Ako si Božji Sin, reci da ovo kamenje postane kruhom.”

4Ali Isus mu odgovori: “U Svetome pismu piše: ‘Ne živi čovjek samo o kruhu, već i o svakoj riječi što izlazi iz Božjih usta.’”

5Tada ga đavao odvede u Sveti grad, na vrh Hrama

6i reče: “Ako si Božji Sin, skoči! Jer Sveto pismo kaže: ‘On zapovijeda svojim anđelima za tebe’ i ‘oni će te svojim rukama zadržati da ni nogom o kamen ne udariš.’”

7Isus mu odgovori: “Sveto pismo također kaže: ‘Ne iskušavaj Gospodina Boga svojega!’”

8Đavao ga zatim povede na vrh vrlo visoke gore te mu pokaže sve narode svijeta i svu njihovu slavu.

9“Sve ću ti ovo dati”, reče mu, “ako mi se ničice pokloniš!”

10“Odlazi, Sotono!” reče mu Isus. “U Svetome pismu piše: ‘Klanjaj se samo Bogu i njemu jedinome služi!’”

11Tada đavao ode, a dođu mu služiti anđeli.

Početak Isusove službe

(Mk 1:14-15; Lk 4:14-15)

12Kad je Isus čuo da su Ivana zatvorili, povuče se u Galileju.

13Ode iz Nazareta te se nastani u Kafarnaumu, uz more, na Zebulunovu i Naftalijevu području.

14Tako se ispunilo Izaijino proročanstvo:

15“U zemlji Zebulunovoj i Naftalijevoj, uz more, s one strane Jordana, u poganskoj Galileji,

16narod koji je u tmini živio ugleda veliku svjetlost; onima što su prebivali u mračnom predjelu smrti zasjalo je jarko svjetlo.”

17Otada Isus počne propovijedati: “Pokajte se za grijehe i obratite se Bogu jer je nebesko kraljevstvo blizu!”

Prvi učenici

(Mk 1:16-20; Lk 5:2-11; Iv 1:35-42)

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

18Prolazeći jednom obalom uz Galilejsko jezero, Isus opazi dvojicu braće—
Šimuna, zvanoga još i Petar, i Andriju—kako bacaju mrežu u more. Bili su,
naime, ribari.

19Reče im: “Pođite za mnom i ja ću vas učiniti ribarima ljudi!”

20Oni smjesta ostave svoje mreže te pođu za njim.

21Malo dalje ugleda drugu dvojicu braće, Jakova i Ivana, kako sjede u lađici sa
svojim ocem Zebedejem i krpaju mreže. Pozove i njih.

22Oni smjesta ostave lađicu i oca te pođu za njim.

Isusova služba u Galileji
(Mk 3:7-12; Lk 6:17-19)

23Isus je putovao cijelom Galilejom poučavajući u židovskim sinagogama,
propovijedajući Radosnu vijest o nebeskom kraljevstvu te iscjeljujući svaku
vrstu bolesti i nemoći u narodu.

24Glas o njemu pronese se po svoj Siriji, pa su mu ljudi čak i odande dovodili
sve koje je mučila kakva bolest i patnja: opsjednute, mjesečare i uzete, a on ih
je ozdravljao.

25Za njim je nagrnulo silno mnoštvo iz Galileje, Dekapolisa, Jeruzalema i cijele
Judeje, pa čak i s druge strane Jordana.

Matej 5

Propovijed na gori
(Lk 6:20-23)

1Kad Isus ugleda da se okupilo mnoštvo, popne se na goru i sjedne. Nato mu
priđu njegovi učenici.

2On počne poučavati.

3“Blago onima koji shvaćaju da im je Bog potreban jer je njihovo nebesko
kraljevstvo!

4Blago onima koji tuguju, jer će ih Bog utješiti!

5Blago krotkima, jer će baštiniti zemlju!

6Blago onima koji su gladni i žedni pravednosti, jer će je se nasititi!

7Blago milosrdnima, jer će se i njima iskazati milosrđe!

8Blago ljudima čista srca, jer će gledati Boga!

9Blago mirotvorcima, jer će se nazivati Božjom djecom!

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

10Blago onima koje progone zato što su pravedni pred Bogom, jer je njihovo
nebesko kraljevstvo!

11Blago vama kad vas zbog mene budu grdili i progonili i lažno vam pripisivali
kojekakva zla!

12Radujte se zbog toga, silno se radujte! Jer velika vas nagrada čeka na
nebesima. Tako su progonili i proroke prije vas!”

Sol i svjetlo
(Mk 9:50; Lk 11:33; 14:34-35)

13“Vi ste sol čovječanstvu. Ali kakva je korist od soli ako obljutavi? Za što se
može uporabiti? Ni za što, osim da se izbaci van, da ju ljudi pogaze.

14Vi ste svjetlost svijetu—grad na gori koji noću sjaji da ga svi vide.

15Svjetiljku ne palite da biste ju pokrili pod košaru, nego da biste ju postavili
tako da svijetli svima u kući.

16Neka vaša svjetlost svijetli pred ljudima tako da vide vaša dobra djela i da
slave vašega Oca koji je na nebesima.”

Isus poučava o Zakonu
(Lk 16:17)

17“Nemojte pogrešno shvatiti da sam došao ukinuti Zakon i zapise proroka.
Nisam ih došao ukinuti, nego ispuniti.

18Zaista vam kažem: sve dok postoji nebo i zemlja, nijedno slovce, nijedan potez
pera u Zakonu neće nestati dok se sve ne ostvari.

19Prekrši li zato tko i najmanju zapovijed i druge tome pouči, bit će najmanji u
nebeskom kraljevstvu. Ali oni koji poučavaju Božjim zakonima i pokoravaju im
se bit će veliki u nebeskom kraljevstvu.

20Kažem vam, ne bude li vaša pravednost veća od pravednosti pismoznanaca i
farizeja, nipošto nećete ući u nebesko kraljevstvo!”

O srdžbi
(Lk 12:58-59)

21“Čuli ste da je starima rečeno u Zakonu: ‘Ne ubij! Tko ubije, mora biti izveden
pred sud.’

22A ja vam kažem: tko se rasrdi na svojeg brata, odgovarat će pred sudom!
Nazove li ga glupanom, odgovarat će pred najvišim sudom. A nazove li ga
luđakom, odgovarat će za to u paklenome ognju!

23Stojiš li, dakle, pred žrtvenikom u Hramu prinoseći žrtvu Bogu pa se iznenada
sjetiš da neki tvoj brat ima što protiv tebe,

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

24ostavi žrtvu pred žrtvenikom pa se najprije pomiri s njime, a tek onda dođi i
prinesi žrtvu Bogu.

25Brzo se nagodi s protivnikom, prije nego što bude kasno, dok te nije izveo
pred sud, a sudac bacio u tamnicu.

26Zaista ti kažem, odande nećeš izići sve dok ne isplatiš sve do posljednjeg
novčića!"

O preljubu
(Mt 18:8-9; Mk 9:43-48)

27"Čuli ste da u Zakonu piše: 'Ne čini preljuba!'

28A ja vam kažem: Tko samo i pogleda ženu s požudom, već je u svojem srcu s
njom počinio preljub.

29Ako te tvoje desno oko navodi na grijeh, iskopaj ga i baci. Bolje ti je da samo
jedan dio tvojeg tijela bude uništen nego da sav budeš bačen u pakao.

30Pa makar te i tvoja desna ruka navodila na grijeh, odsijeci ju i baci od sebe.
Bolje da ostaneš bez jednoga od udova nego da ti cijelo tijelo ode u pakao."

O rastavi
(Mt 19:9; Mk 10:11-12; Lk 16:18)

31"Također ste čuli: 'Tko otpusti svoju ženu, neka joj dade otpusnicu.'

32Ali ja vam kažem: Tko god se razvede od svoje žene, osim zbog njezina bluda,
navodi ju na preljub. I tko god se oženi razvedenom ženom, čini preljub."

O zakletvi

33"Čuli ste da u Zakonu piše: 'Ne krši zakletve, nego izvrši ono na što si se
Gospodinu zakleo.'

34A ja vam kažem: Ne kunite se nikako! Ni nebom, jer je Božje prijestolje,

35ni zemljom, jer je podnožje njegovim nogama, ni Jeruzalemom, jer je to grad
velikoga kralja.

36Ne kunite se ni svojom glavom, jer ni jednu jedinu vlas niste u stanju učiniti
bijelom ili crnom.

37Kad kažete: 'Da', neka to znači 'da', kad kažete: 'Ne', neka znači 'ne'; sve što je
više, dolazi od Zloga."

O osveti
(Lk 6:29-30)

38"Čuli ste da u Zakonu piše: 'Oko za oko, zub za zub!'

39A ja vam kažem: Ne opirite se zlotvoru! Pljusne li vas, naprotiv, tko po jednom
obrazu, okrenite mu i drugi!

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

40Ako bi se tko htio s tobom parničiti da ti otme košulju, daj mu i svoj ogrtač.

41Primoraju li te rimski vojnici da im poneseš opremu jednu milju, ponesi ju dvije.

42Zatraži li tko nešto od tebe, daj mu, i nemoj okrenuti leđa onome tko te zamoli da mu posudiš."

O ljubavi prema neprijatelju
(Lk 6:27-28, 32-36)

43"Čuli ste da u Zakonu piše: 'Ljubi svojega bližnjega, a mrzi neprijatelje!'

44A ja vam kažem: Ljubite i svoje neprijatelje i molite se za one koji vas progone!

45Tako ćete se ponijeti kao prava djeca svojega nebeskog Oca, koji daje da njegovo sunce izlazi i nad zlima i nad dobrima te da kiša pada i pravednicima i nepravednicima.

46Jer ako volite samo one koji vas vole, kakvu nagradu možete očekivati? Ne čine li tako i ubirači poreza?

47Ako ste ljubazni samo prema svojoj braći, po čemu se razlikujete od drugih? To čine i neznabošci.

48Budite, dakle, savršeni kao što je savršen vaš nebeski Otac."

Matej 6

O pomaganju onima koji su u potrebi

1"Pazite! Nemojte svoja dobra djela činiti javno da vam se drugi dive jer onda nećete primiti plaću od svojega nebeskog Oca.

2Zato kada daješ milodar, ne trubi pred sobom kao što to u sinagogama i na ulicama čine licemjeri da ih ljudi hvale. Zaista vam kažem, drugu nagradu osim te neće dobiti.

3Naprotiv, kada daješ milodar, neka tvoja ljevica ne zna što radi desnica.

4Udijeli svoj milodar potajno pa će te tvoj Otac, koji vidi i u tajnosti, nagraditi."

O molitvi
(Mk 11:25; Lk 11:2-4)

5"I kada se molite, ne budite poput licemjera koji se vole moliti u sinagogama i po uličnim raskrižjima da ih ljudi vide. Zaista vam kažem, drugu nagradu osim te neće dobiti.

6Ti, naprotiv, kada se moliš, uđi nekamo gdje ćeš biti sam, zatvori za sobom vrata te se pomoli Ocu u tajnosti, a tvoj će te Otac, koji vidi u tajnosti, nagraditi.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

7Kad se molite, ne nabrajajte isprazne riječi kao pogani, koji misle da će biti
uslišani zbog svojega nabrajanja.

8Ne činite kao oni jer vaš Otac dobro zna što vam je potrebno i prije nego što ga
zamolite.

9Zato se vi molite ovako: 'Oče naš na nebu, neka se štuje tvoje sveto ime.

10Neka dođe tvoje kraljevstvo. Neka se tvoja volja provodi na zemlji kao i na
nebu.

11Kruh naš svagdašnji daj nam danas

12i oprosti nam naše grijehe kao što i mi opraštamo onima koji griješe protiv
nas.

13I ne dopusti da podlegnemo kušnji, nego nas izbavi od Zloga.'

14Jer ako oprostite ljudima njihove pogreške, i vaš će nebeski Otac vama
oprostiti.

15Ali ne oprostite li vi drugima njihovih pogrešaka, ni vaš Otac neće vama
oprostiti vaše grijehe.

O postu

16Kad postite, ne mrštite se kao licemjeri, koji izobliče lice kako bi ljudi opazili
da poste. Zaista vam kažem, drugu nagradu osim te neće dobiti.

17Ali ti se, kada postiš, lijepo uredi

18da tvoj post ne zapaze ljudi, nego samo tvoj Otac koji je u tajnosti. I tvoj će ti
Otac, koji vidi u tajnosti, uzvratiti."

O novcu i imetku

(Lk 11:34-36; 12:33-34; 16:13)

19"Ne zgrćite sebi blago ovdje na zemlji, gdje ga mogu izgristi moljci ili može
zahrđati, gdje lopovi provaljuju i kradu.

20Stječite sebi blago na nebu, gdje ga ne mogu izgristi moljci ni hrđa, gdje lopovi
ne provaljuju i ne kradu.

21Jer gdje ti je blago, ondje će ti biti i srce.

22Oko je poput svjetiljke tijelu. Ne budete li odviše brinuli za materijalna dobra
jasno ćete vidjeti u životu,

23ali ako za njih budete previše brinuli vid će vam biti zasjenjen i duboka će
vam tama ispuniti život.

Ne može se služiti Bogu i bogatstvu

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

24Nitko ne može služiti dvojici gospodara. Ili će jednoga mrziti, a drugoga voljeti
ili će jednome biti odan, a drugoga prezirati. Ne možete služiti i Bogu i
bogatstvu.

Ne brinite se!
(Lk 12:22-31)

25Zato vam kažem: Ne brinite se tjeskobno kako ćete preživjeti, što ćete jesti ili
piti, ni u što ćete obući svoje tijelo! Nije li život vredniji od hrane, a tijelo od
odjeće?

26Pogledajte ptice nebeske! Niti siju, niti žanju, niti sabiru u žitnice jer ih hrani
vaš nebeski Otac. A niste li vi mnogo vredniji od njih?

27Može li tko od vas sebi brigama produžiti život barem i za jedan dan?

28Zašto se onda brinuti za odjeću? Pogledajte samo poljske ljiljane! Niti se muče
niti predu.

29A kažem vam da se ni kralj Salomon u svoj svojoj raskoši nije zaodjenuo kao
jedan od njih.

30Pa ako Bog tako odijeva poljsku travu koja danas jest, a već se sutra baca u
peć, zar se neće još i više brinuti za vas, malovjerni?

31Ne brinite se tjeskobno i ne govorite: 'Što ćemo jesti?', 'Što ćemo piti?' ili 'U
što ćemo se obući?'

32jer tako čine nevjernici. Vaš nebeski Otac zna da vam je sve to potrebno.

33Stoga najprije tražite Božje kraljevstvo i njegovu pravednost, pa će vam se i
to nadodati.

34Ne brinite se zato tjeskobno za sutra jer će ono donijeti nove brige. Današnja
vam je muka dovoljna za danas."

Matej 7

O osuđivanju drugih
(Lk 6:37-38, 41-42)

1"Ne osuđujte, da ne budete osuđeni.

2Jer kako vi sudite druge, tako će se i vama suditi. Kako mjerite drugima, i vama
će se mjeriti.

3Što imaš gledati trun u oku svojega brata kad u vlastitome oku ni brvna ne
opažaš?

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

4Kako ti, koji u vlastitome oku ne vidiš ni brvna, možeš reći bratu: ‘Daj da ti
izvadim trun iz oka’?

5Licemjeru! Izvadi najprije brvno iz vlastitog oka, pa ćeš onda dobro vidjeti
kako da izvadiš trun iz bratova!.

6Ne dajte svetinje psima! Ne bacajte biserje pred svinje! Jer svinje će ga pogaziti,
a psi se okrenuti te vas rastrgati.”

Moć molitve
(Lk 11:9-13; 6:31)

7“Molite i dat će vam se! Tražite i naći ćete! Kucajte i otvorit će vam se!

8Jer tko god moli, prima. Tko god traži, nalazi. Tko kuca, otvara mu se.

9Bi li itko od vas svojemu djetetu, kad bi ga zamolilo kruha, dao kamen?

10Ili bi mu tko dao zmiju kad ga zamoli ribu?

11Pa ako vi, grešni ljudi, znate davati dobre darove svojoj djeci, koliko će više
vaš nebeski Otac darovati dobra onima koji ga mole?”

Zlatno pravilo

12“Činite drugima ono što biste htjeli da drugi čine vama. To je bit učenja
cijeloga Zakona i Proroka.”

Uzak put
(Lk 13:24)

13“Uđite na uska vrata! Jer široka vrata i prostran put vode u propast i mnogi
njime idu.

14Kako su uska vrata i tijesan put koji vodi u Život! Malo ih je koji ga nalaze.”

Prispodoba o stablu i plodovima
(Lk 6:43-44)

15“Čuvajte se lažnih proroka koji dolaze u ovčjem runu, a iznutra su grabežljivi
vukovi.

16Prepoznat ćete ih po njihovim plodovima. Bere li se s trnja grožđe ili s bodljike
smokve?

17Tako svako dobro stablo rađa dobrim, a nevaljalo stablo nevaljalim
plodovima.

18Niti dobro stablo može roditi nevaljalim plodom, niti nevaljalo stablo dobrim
plodom.

19Svako stablo koje ne rađa dobrim rodom siječe se i baca u oganj.

20Prepoznat ćete ih, dakle, po njihovim plodovima.”

Pravi učenici

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

21“U nebesko kraljevstvo neće ući svi koji me nazivaju Gospodinom, već samo
koji slušaju mojega nebeskog Oca.

22Na sudu će mi mnogi reći: ‘Gospodine, Gospodine! Nismo li u tvoje ime
prorokovali? Nismo li se služili tvojim imenom da istjerujemo zle duhove i da
činimo mnoga druga čudesa?’

23Ali odgovorit ću im: ‘Nikad vas nisam poznavao. Odlazite od mene, zlotvori!’”

Kuća na stijeni i kuća na pijesku
(Lk 6:47-49)

24“Tko god sluša ove moje riječi i tako čini, mudar je kao i čovjek koji gradi kuću
na čvrstoj stijeni.

25Zapljušti kiša, navale bujice, zapušu vjetrovi i stanu šibati kuću, ali se ona ne
sruši jer je izgrađena na stijeni.

26Naprotiv, tko čuje ove moje riječi, a ne čini tako, jest poput luda čovjeka koji
sebi gradi kuću na pijesku.

27Zapljušti kiša, navale bujice, zapušu vjetrovi i stanu šibati kuću, i ona se sruši.
I velika bijaše njezina ruševina.”

28Kad je Isus završio govor, mnoštvo je bilo zaneseno njegovim učenjem

29jer ih je poučavao kao onaj koji ima vlast, a ne kao njihovi pismoznanci.

Matej 8

Isus iscjeljuje gubavca
(Mk 1:40-44; Lk 5:12-14)

1Veliko je mnoštvo pohrlilo za Isusom dok je silazio s gore.

2Odjednom mu pristupi neki gubavac, pokloni mu se do zemlje i zamoli ga:
“Gospodine, ako hoćeš, možeš me iscijeliti!”

3Isus ispruži ruku i dotakne čovjeka. “Hoću! Budi čist!” reče mu. I guba odmah
nestane.

4Isus mu reče: “Nikome o tomu ne govori, već idi ravno svećeniku te sa sobom
ponesi žrtveni dar prema Mojsijevu zakonu kao javno svjedočanstvo svojeg
ozdravljenja.”

Vjera rimskoga stotnika
(Lk 7:1-10; 13:28-29)

5Kad Isus dođe u Kafarnaum, pristupi mu neki stotnik

6i reče: “Gospodine, sluga mi kod kuće leži uzet i u teškim mukama!”

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

7“Doći ću ga iscijeliti”, odgovori mu Isus.

8Stotnik odgovori: “Gospodine, nisam dostojan da uđeš u moju kuću. Samo reci
da moj sluga ozdravi i on će ozdraviti!

9Jer i ja moram slušati svoje nadređene. A podređenom vojniku kažem: ‘Idi!’ i
on ode, te drugome: ‘Dođi!’ i dođe; a sluzi kažem: ‘Učini to!’ i on učini.”

10Kad je to čuo, Isus se zadivi. Okrene se mnoštvu, pa reče: “Zaista vam kažem,
takve vjere nisam vidio ni u koga u cijelom Izraelu.

11Kažem vam da će mnogi s istoka i zapada sjesti u nebeskom kraljevstvu s
Abrahamom, Izakom i Jakovom,

12a mnogi Izraelci biti izbačeni u mrklu tamu gdje će biti plač i škrgut zuba.”

13Zatim reče rimskome stotniku: “Idi! Neka ti bude kako si vjerovao!” I sluga
mu istog trena ozdravi.

Mnoga ozdravljenja
(Mk 1:29-34; Lk 4:38-41)

14Kad je Isus došao u Petrovu kuću, Petrova punica ležala je bolesna, u vrućici.

15Isus joj dotakne ruku i vrućica nestane. Žena ustane i počne ga posluživati.

16Te mu večeri dovedu mnoge opsjednute. Na njegovu riječ svi su zli duhovi
izlazili, a svi bolesnici ozdravljali.

17Tako se ispunilo što je napisao prorok Izaija: “On slabosti naše uze i ponese
naše bolesti.”

Cijena učeništva
(Lk 9:57-60)

18Kad je Isus vidio koliko se mnoštvo okuplja, zapovjedi da otplove na drugu
stranu jezera.

19Tada mu priđe neki pismoznanac i reče: “Učitelju, slijedit ću te kamo god ti
pošao.”

20Isus mu odgovori: “Lisice imaju jame i ptice imaju gnijezda, a Sin Čovječji
nema gdje ni glavu nasloniti.”

21Drugi mu od učenika reče: “Gospodine, dopusti mi da najprije pokopam
svojeg oca.”

22Ali Isus mu odgovori: “Pođi za mnom i pusti da mrtvi pokapaju svoje
mrtvace!”

Isus smiruje oluju
(Mk 4:36-41; Lk 8:22-25)

23Isus se ukrca u lađu, a za njim uđu i njegovi učenici.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

24Odjednom nastane tako silna oluja da su se valovi prelijevali preko lađice.
Isus je spavao.

25Učenici dođu k njemu i probude ga: “Gospodine, spasi nas! Izginut ćemo!”

26Isus im reče: “Malovjerni! Što se toliko strašite?” Ustane zatim i zaprijeti
vjetru i valovima, a oluja se stiša i nastane velika tišina.

27Ljudi su se u čudu pitali: “Pa tko je on da mu se i vjetrovi i more pokoravaju?”

Isus iscjeljuje dvojicu opsjednutih
(Mk 5:1-17; Lk 8:26-37)

28Kad su stigli na drugu stranu jezera, u gadarski kraj, susretnu ga dvojica
opsjednutih koji su dolazili iz grobnica i bili tako goropadni da zaradi njih nitko
nije mogao proći tim putem.

29Odjednom poviču: “Što hoćeš od nas, Sine Božji? Došao si nas ovdje mučiti
prije vremena?”

30Nedaleko je paslo veliko krdo svinja.

31Zli duhovi zamole Isusa: “Ako nas istjeraš, pošalji nas u ono krdo svinja.”

32“Idite!” reče im Isus. Oni iziđu iz opsjednutih i uđu u svinje. Nato cijelo krdo
jurne niz strminu u more i podavi se u vodi.

33Svinjari pobjegnu u grad te razglase što se dogodilo s opsjednutima.

34Tada sav grad iziđe u susret Isusu. Kad su ga ugledali, zamole da ode iz
njihova kraja.

Matej 9

Isus iscjeljuje uzetog čovjeka
(Mk 2:1-12; Lk 5:17-26)

1Tako Isus uđe u lađicu i preplovi do svojega grada.

2Ondje mu donesu uzetog čovjeka na nosilima. Kad Isus vidje njihovu vjeru,
reče bolesniku: “Hrabro, sinko, oprošteni su ti grijesi!”

3A neki od pismoznanaca pomisle: “Ovaj huli!”

4Isus je prozreo što misle, pa ih upita: “Zašto mislite zlo u srcu?

5Što je lakše reći uzetom čovjeku: ‘Grijesi su ti oprošteni’ ili ‘Ustani i idi’?

6Dokazat ću vam da ja, Sin Čovječji, imam vlast na zemlji opraštati grijehe.”
Okrene se zatim prema uzetome i reče: “Ustani, uzmi nosila i idi kući!”

7On ustane i ode kući.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

8Kad je mnoštvo to vidjelo, zaprepaste se i počnu slaviti Boga što je ljudima dao
takvu vlast.

Isus poziva Mateja
(Mk 2:13-17; Lk 5:27-32)

9Odlazeći odande, Isus ugleda čovjeka imenom Matej kako ubire porez te ga
pozove: "Pođi za mnom!" Matej ustane i pođe za njim.

10Dok je Isus poslije bio u kući za stolom, došli su brojni ubirači poreza i grešnici
i pridružili se njemu i njegovim učenicima.

11Pošto su to vidjeli, farizeji upitaju njegove učenike: "Zašto vaš učitelj jede s
ubiračima poreza i drugim grešnicima?"

12Isus je to čuo, pa reče: "Ne treba liječnik zdravima, nego bolesnima.

13Proučite što znači: 'Draže mi je da ste milosrdni nego da mi prinosite žrtve.'
Jer nisam došao zvati pravednike, već grešnike."

Rasprava o postu
(Mk 2:18-22; Lk 5:33-39)

14Jednom dođu k Isusu učenici Ivana Krstitelja te ga upitaju: "Zašto tvoji učenici
ne poste kao što postimo mi i farizeji?"

15Isus im odgovori: "Mogu li uzvanici na svadbenoj večeri tugovati dok je
mladoženja s njima? Ali doći će dani kada će im ugrabiti mladoženju. Tada će
postiti.

16Nitko ne krpa rupe na staroj odjeći zakrpom od još nesmočena platna. Zakrpa
bi se skupila, razvukla tkaninu i napravila još veću rupu.

17Ne ulijeva se novo vino u stare mjehove jer bi se raspuknuli. Vino bi se prolilo,
a mjehovi uništili. Novo se vino lijeva u nove mjehove. Tako se sačuva i jedno i
drugo."

Isus iscjeljuje zbog velike vjere ljudi
(Mk 5:21-43; Lk 8:40-56)

18Dok je još govorio, pristupi mu neki poglavar i padne pred njega ničice
klanjajući se. "Kćerka mi je umrla", reče. "Ali ti dođi i stavi ruku na nju, pa će
oživjeti."

19Isus pođe s učenicima njegovu domu.

20Neka žena koja je već dvanaest godina bolovala od krvarenja priđe mu otraga
i dotakne skut njegova ogrtača

21jer je pomislila: "Dodirnem li samo njegovu odjeću, ozdravit ću!"

22Isus se okrene i spazi ju te joj reče: "Samo hrabro, kćeri! Tvoja te vjera
iscijelila." I žena istoga trena ozdravi.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

23Kad je Isus stigao do poglavarova doma, ugleda bučno mnoštvo i svirače.

24“Odstupite! Djevojčica nije umrla, nego samo spava!” A oni ga počnu ismijavati.

25Kad ih je istjerao, Isus uđe k djevojčici i uzme ju za ruku, a ona ustane.

26Glas o tome proširio se cijelim krajem.

Isus iscjeljuje slijepce i njemaka

27Kad je Isus odande odlazio, dva slijepca pođu za njime vičući: “Smiluj nam se, sine Davidov!”

28Pođu za njim ravno u kuću u kojoj je odsjeo, a Isus ih upita: “Vjerujete li da to mogu učiniti?” “Vjerujemo, Gospodine”, odgovore mu.

29Tada im dotakne oči i reče: “Neka vam bude prema vašoj vjeri!”

30I oči im se otvore. Isus ih strogo upozori: “Nikome o tomu ne pričajte!”

31Ali oni, kad iziđu, prošire glas o njemu po cijelome kraju.

32Tek što su oni izišli, dovedu mu nijema i opsjednuta čovjeka.

33Isus istjera zlog duha, a njemak progovori. Mnoštvo se silno čudilo. “Takvo što u Izraelu još nikada nismo vidjeli!”

34Ali farizeji su govorili: “On izgoni zle duhove pomoću poglavice zlih duhova.”

Potreba za radnicima
(Lk 10:2; Mk 6:34)

35Isus je putovao po svim gradovima i selima poučavajući u židovskim sinagogama, navješćujući Radosnu vijest o kraljevstvu te iscjeljujući ljude od svake bolesti i nemoći.

36Sažalilo mu se mnoštvo koje je dolazilo jer su ljudi bili izmučeni i zapušteni poput ovaca bez pastira.

37“Žetva je vrlo velika, a radnika je tako malo”, reče on svojim učenicima.

38“Zato molite gospodara da pošalje radnike u svoju žetvu.”

Matej 10

Isus šalje dvanaestoricu apostola
(Mk 3:13-19; 6:7-11; Lk 6:13-16; 9:1-6; 10:3-12; Djela 1:13)

1Isus pozvao je sebi dvanaestoricu učenika te ih ovlasti da izgone zle duhove i da iscjeljuju svakovrsne bolesti i slabosti.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

2Evo imena dvanaestorice apostola: Šimun (zvan i Petar), Andrija (Petrov brat),
Jakov (Zebedejev sin), Ivan (Jakovljev brat),

3Filip, Bartolomej, Toma, Matej (ubirač poreza), Jakov (Alfejev sin), Tadej,

4Šimun Kananaj i Juda Iškariotski (koji je izdao Isusa).

5Isus ih je poslao i uputio ih: “Ne idite poganima ni Samarijancima,

6već samo izraelskom narodu—Božjim izgubljenim ovcama.

7Idite i propovijedajte im da je blizu nebesko kraljevstvo.

8Iscjeljujte bolesnike i gubavce, uskrisujte mrtve i istjerujte zloduhe. Besplatno
ste primili, besplatno i dajte.

9Ne uzimajte sa sobom zlata, ni srebra, ni mjedi u pojase,

10ni torbu s odjećom i obućom za put, ni štap, jer radnik zaslužuje svoje
uzdržavanje.

11Kad god uđete u grad ili selo, potražite dostojna čovjeka pa ostanite kod njega
sve dok ne pođete u drugi grad.

12Kad uđete u neku kuću, blagoslovite ju.

13Bude li kuća toga dostojna, neka se na nju spusti vaš mir. Ne pokaže li se
dostojnom, neka se vaš mir vrati vama.

14Gdje vas ne prihvate i ne poslušaju što im govorite, otresite s nogu i prašinu
iz toga mjesta kad budete odlazili.

15Zaista vam kažem, na Sudnji će dan Sodomi i Gomori biti lakše nego tomu
mjestu!

Čekaju vas progonstva!
(Mk 13:9-13; Lk 12:11-12; 21:12-19)

16Šaljem vas, evo, kao ovce među vukove. Stoga budite mudri kao zmije, a
bezazleni kao golubovi.

17Čuvajte se jer će vas predavati sudu i bičevati po sinagogama.

18Zbog mene će vas izvoditi pred vladare i kraljeve, da biste njima i poganima
mogli posvjedočiti o meni.

19Ne brinite se što ćete govoriti kad vas predaju sudu jer će vam tada biti dano
što da kažete.

20Nećete govoriti vi—kroz vas će govoriti Duh vašega nebeskog Oca.

21Brat će brata i otac dijete predavati na smrt. Djeca će se dizati protiv roditelja
i predavati ih da ih ubiju.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

22 Svi će vas zamrziti zbog mene, ali tko ustraje do kraja, spasit će se.

23 Kad vas počnu progoniti u jednom gradu, bježite u drugi! Ja, Sin Čovječji,
vratit ću se prije nego što obiđete sve izraelske gradove.

24 Učenik nije veći od svojega učitelja, niti je sluga iznad svojega gospodara.

25 Dosta je da učenik dijeli učiteljevu, a sluga gospodarovu sudbinu. Ako su
dakle mene, domaćina, nazvali 'Beelzebulom', koliko li će onda više vas, moje
ukućane?

Ne treba se plašiti
(Lk 12:2-9; Mk 8:38)

26 Ali ne bojte se onih koji vam prijete. Jer dolazi vrijeme kad će sve što je
skriveno biti otkriveno; sve što je tajno čut će se pred svima.

27 Što vam sad govorim u tami, vičite po ulicama kad svane dan. Što vam šapćem
na uho, vičite s krovova da svi čuju!

28 Ne bojte se onih koji mogu ubiti samo tijelo, ali dušu ne mogu! Bojte se Boga
koji i dušu i tijelo može uništiti u paklu.

29 Ne prodaju li se dva vrapca za novčić, a ipak nijedan od njih ne padne na
zemlju bez dopuštenja vašega Oca.

30 A vama su izbrojene i vlasi na glavi.

31 Stoga se ne bojte! Vi ste mu mnogo vredniji od mnoštva vrabaca.

32 Tko ovdje na zemlji pred ljudima prizna da pripada meni, za njega ću ja, pred
svojim Ocem na nebu, priznati da mu pripadam.

33 Ali onoga koji mene zaniječe na zemlji odreći ću se pred svojim Ocem na nebu.

Kako bi ljudi trebali služiti Isusu
(Lk 12:51-53; 14:26-27; 17:33; Mk 8:34-35; Iv 12:25)

34 Nemojte misliti da sam na zemlju došao donijeti mir! Nisam došao donijeti
mir, nego mač.

35 Došao sam rastaviti: 'sina od oca, kćerku od majke i snahu od svekrve.

36 Čovjeku će neprijatelji biti vlastiti ukućani.'

37 Tko voli svojega oca ili svoju majku više nego mene, nije me dostojan. Tko voli
sina ili kćerku više nego mene, nije me dostojan.

38 Tko ne uzme svoj križ i ne pođe za mnom, nije me dostojan.

39 Tko za sebe čuva svoj život, izgubit će ga; a tko dade svoj život za mene, naći
će ga.

Nagrade
(Mk 9:41; Lk 10:16; Iv 13:20)

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

40Tko prihvati vas, mene prihvaća. A tko mene prihvati, prihvaća Boga koji me
je poslao.

41Tko prihvati proroka zato što je prorok, dobit će proročku plaću; tko prihvati
pravednika zato što je pravednik, dobit će pravedničku plaću.

42Tko napoji jednoga od ovih najmanjih čašom hladne vode, zato što je moj
učenik, sigurno neće mu propasti nagrada."

Matej 11

Isus i Ivan Krstitelj
(Lk 7:18-30)

1Kad je završio s uputama dvanaestorici učenika, Isus ode poučavati i
propovijedati po gradovima.

2Ivan Krstitelj je u tamnici čuo o Kristovim čudesnim djelima, pa pošalje svoje
učenike da upitaju Isusa:

3"Jesi li ti zaista onaj koji treba doći ili da čekamo drugoga?"

4Zatim odgovori Ivanovim učenicima: "Idite Ivanu i ispričajte što čujete i vidite:

5slijepcima se vraća vid, hromi hodaju, gubavci ozdravljaju, gluhi čuju, mrtvi
ustaju i Radosna vijest se propovijeda siromasima.

6Recite mu i ovo: 'Blago onome tko se zbog mene ne sablazni!'"

7Kad su otišli, Isus počne govoriti mnoštvu o Ivanu. "Kad ste izišli u pustinju,
što ste išli gledati? Samo trsku kako se povija na vjetru?

8Ili ste išli vidjeti raskošno odjevena čovjeka? Ali takvi žive u kraljevskim
palačama.

9Ili ste išli vidjeti Božjeg proroka? Da, on je i više od proroka.

10Jer Ivan je čovjek o kojemu u Svetome pismu piše: 'Gledajte, šaljem pred vas
svojega glasnika i on će vam pripraviti put.'

11Zaista vam kažem: Od svih ljudi koji su ikada rođeni nije bilo većega od Ivana
Krstitelja. Pa ipak, i najmanji u kraljevstvu nebeskomu veći je od njega!

12A od vremena kad je Ivan Krstitelj počeo propovijedati i krstiti pa sve do sada,
navala je na kraljevstvo nebesko i siloviti ga prisvajaju.

13Jer svi su proroci i Zakon proricali o Ivanu.

14I, ako ste mi to spremni povjerovati, on je taj drugi Ilija koji je trebao doći.

15Slušajte, kad već imate uši!

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

Isusov sud o suvremenicima

16A s kime da usporedim ovaj naraštaj? On je poput djece koja sjede i igraju se
na gradskome trgu, pa jedna drugoj dovikuju:

17‘Veselo smo vam zasvirali, ali niste htjeli zaplesati. Onda smo vam zapjevali
tužaljke, ali ni plakati niste htjeli.’

18Jer, došao je Ivan koji je postio i nije pio vino, a oni kažu: ‘Ima zloduha.’

19Onda sam došao ja, Sin Čovječji. Jedem i pijem, pa sada govore: ‘Izjelica je i
pijanac, prijatelj je ubiračima poreza i drugim grešnicima!’ Ali Božja će se
mudrost opravdati svojim djelima.”

Sud za nevjernike
(Lk 7:31-35; 10:13-15)

20Tada počne koriti gradove u kojima se zbilo najviše njegovih čudesnih djela
zato što se nisu obratili Bogu.

21“Teško tebi, Korozaine! Teško tebi, Betsaido! Jer da su se čudesa koja su se
kod vas dogodila zbila u pokvarenima Tiru i Sidonu, oni bi se već odavno
obratili u kostrijeti i pepelu.

22Kažem vam da će Tiru i Sidonu na Sudnji dan biti lakše nego vama!

23A ti, Kafarnaume, zar ćeš se do neba uzdignuti? Strovalit ćeš se u pakao. Da su
se čudesa koja su se u tebi zbila dogodila u Sodomi, ona bi zaista ostala do
danas.

24Kažem vam da će Sodomi biti lakše na Sudnji dan nego vama!”

Isusova molitva zahvale
(Lk 10:21-22)

25Tada Isus reče: “Oče, gospodaru neba i zemlje, slavim te što si to skrio od
mudrih i umnih, a objavio malenima.

26Da, Oče, tebi se to svidjelo tako učiniti.

27Moj mi je Otac sve predao. Nitko ne poznaje Sina nego Otac i nitko ne poznaje
Oca nego Sin i oni kojima se Sin hoće objaviti.

28Dođite k meni svi koji ste umorni i opterećeni i ja ću vas odmoriti.

29Uzmite na sebe moj jaram i učite od mene jer sam krotka i ponizna srca. Tako
ćete naći spokoj svojim dušama.

30Moj je jaram sladak, a moje breme lako.”

Matej 12

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

Rasprava o suboti
(Mk 2:23-28; 3:1-6; Lk 6:1-11)

1U ono je vrijeme neke subote Isus s učenicima prolazio žitnim poljima. Učenici
su ogladnjeli te počeli trgati klasje i jesti ga.

2Opaze to neki farizeji pa rekoše: “Ne bi to smjeli činiti! Zakonom je zabranjeno
skupljati usjev subotom!”

3Ali Isus im odgovori: “Niste li u Pismu čitali o tomu što je učinio kralj David
kad su on i njegovi pratitelji ogladnjeli?

4Ušao je u Dom Božji te su pojeli prinesen kruh koji nije bilo dopušteno jesti ni
njemu ni njegovim pratiocima, nego samo svećenicima.

5Niste li u Zakonu pročitali da svećenici služeći subotom u Hramu krše Zakon,
a ipak nemaju krivnje?

6A ja vam kažem da je ovdje nešto veće od Hrama!

7Kad biste zaista razumjeli što znači: ‘Draže mi je da ste milosrdni nego da mi
prinosite žrtve’, ne biste osuđivali ove nedužne.

8Ja, Sin Čovječji, gospodar sam subote.”

Isus iscjeljuje u subotu
(Mk 3:1-2; Lk 6:6-7)

9Zatim ode u sinagogu

10i ondje spazi čovjeka usahnule ruke. Da bi ga mogli optužiti zbog potvrdnog
odgovora, farizeji upitaju Isusa: “Je li dopušteno subotom iscijeliti?”

11On odgovori: “Tko to od vas ne bi svoju jedinu ovcu ako bi u subotu upala u
jamu iz nje izvadio?

12A koliko je čovjek vredniji od ovce! Subotom je, dakle, slobodno činiti dobro.”

13Onome čovjeku zatim reče: “Ispruži ruku!” On ju ispruži, a ruka mu postane
zdrava kao i druga.

14A farizeji se, čim su izišli iz sinagoge, okupe na vijećanje da se dogovore kako
da ga smaknu.

Isus, Božji izabrani sluga
(Mk 3:7-12; Lk 6:17-19)

15Ali Isus je to znao pa je otišao iz sinagoge s mnogima koji su ga slijedili. Sve je
bolesne među njima iscijelio,

16a on im je oštro zabranjivao da ga očituju.

17Time se ispunilo Izaijino proročanstvo:

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

18“Ovo je moj ljubljeni Sluga, kojega sam izabrao. On je moja radost. Duh svoj
stavit ću na njega. On će navješćivati pravdu narodima.

19Neće se prepirati ni vikati, ulicama mu se neće čuti glasa.

20Ni zgažene trske neće slomiti, ni ugasit žiška što tek tinja sve dok ne ostvari
pobjedu pravde.

21U njegovo će se ime uzdati narodi.”

Isus i knez zloduha
(Mk 3:22-29; Lk 11:14-23; Lk 12:10)

22Tada Isusu dovedu zloduhom opsjednuta, slijepa i nijema čovjeka. Isus ga
iscijeli te on progovori i progleda.

23Mnoštvo je osupnuto pitalo: “Da on nije Mesija, Sin Davidov?”

24Kad su za to čuli farizeji, rekoše: “Taj izgoni zle duhove pomoću Beelzebula,
poglavice zlih duhova.”

25Znajući što misle, Isus im reče: “Svako podijeljeno kraljevstvo propada. Grad
ili dom ne može opstati ako je iznutra razjedinjen.

26Ako dakle Sotona izgoni Sotonu, njegovo je kraljevstvo razjedinjeno. Kako će
se onda održati?

27Ako ja zaista izgonim zle duhove uz pomoć Beelzebula, čijom ih pomoći
istjeruju vaši sljedbenici? Zato će vas oni osuditi.

28Ali ako ja izgonim zloduhe pomoću Božjega Duha, onda je k vama stiglo Božje
kraljevstvo.

29Ne možete ući u kuću snažnog čovjeka i opljačkati ga a da ga najprije ne
svežete. Tek tada ga možete orobiti.

30Tko nije na mojoj strani, zapravo je protiv mene; i svatko tko sa mnom ne
skuplja, zapravo rastjeruje.

31Zato će se, kažem vam, ljudima oprostiti svaki grijeh i bogohulstvo, ali hula na
Svetoga Duha neće se oprostiti.

32Ipak, onome koji što kaže protiv Sina Čovječjega oprostit će se, ali kaže li što
protiv Svetoga Duha, neće mu se oprostiti ni na ovome ni u budućemu svijetu.

Drvo se poznaje po plodovima
(Lk 6:43-45)

33Odlučite se dakle: ili je stablo dobro i donosi dobar rod ili je nevaljalo i donosi
zao rod. Pa drvo se poznaje po plodovima.

34Zmijski rode! Kako biste i mogli govoriti dobro kad ste zli? Jer usta govore
ono čega je srce prepuno.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

35Dobar čovjek iz riznice svojega srca iznosi dobro, a zao čovjek zlo.

36A ja vam kažem da će ljudi za svaku bezrazložnu riječ koju izgovore položiti
račun na Sudnji dan.

37Vlastite će te riječi opravdati ili osuditi.”

Jonin znak
(Mt 16:1-4; Mk 8:11-12; Lk 11:29-32)

38Zatim mu neki pismoznanci i farizeji rekoše: “Učitelju, htjeli bismo da nam
pokažeš neki znak.”

39On im odgovori: “Samo zao i nevjernički naraštaj traži znak, ali neće mu se
dati drugoga osim znaka proroka Jone.

40Kao što je Jona tri dana i tri noći proveo u utrobi morske nemani, tako ću i ja,
Sin Čovječji, provesti u krilu zemlje tri dana i tri noći.

41Stanovnici Ninive ustat će protiv ovoga naraštaja na Sudu i osuditi ga jer su
se oni obratili na Jonino propovijedanje. S vama je ovdje i veći od Jone!

42Kraljica Juga ustat će protiv ovoga naraštaja na Sudu i osuditi ga jer je
izdaleka došla čuti Salomonovu mudrost; s vama je ovdje i veći od Salomona.

Kad nečisti duh se vrati
(Lk 11:24-26)

43Kad nečisti duh iziđe iz čovjeka, luta bezvodnim mjestima tražeći odmora, ali
ga ne nalazi.

44Tada kaže: ‘Vratit ću se u kuću iz koje sam izišao.’ Vrati se i svoj stari dom
zatekne prazan, pometen i čist.

45Zatim ode pronaći drugih sedam duhova još gorih od sebe te svi oni uđu u
čovjeka i u njemu se nastane. Na kraju tako čovjeku bude i gore nego prije. Tako
će biti i ovome zlom naraštaju.”

Prava Isusova obitelj
(Mk 3:31-35; Lk 8:19-21)

46Dok je Isus još govorio mnoštvu, vani su stajali njegova majka i braća želeći s
njime razgovarati.

47Netko mu je rekao: “Evo, tu su ti majka i braća. Žele s tobom razgovarati.”

48On odgovori: “Tko mi je majka? Tko su mi braća?”

49Pokaže zatim prema svojim učenicima. “Evo,” reče, “to su mi majka i braća!

50Zaista, tko god čini volju mojega nebeskog oca, taj mi je i brat, i sestra, i
majka!”

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

Matej 13

Prispodoba o sijaču
(Mk 4:1-9; Lk 8:4-8)

1 Istoga dana Isus iziđe iz kuće i ode sjesti uz jezero.

2 K njemu nagrne silno mnoštvo, tako da je morao ući u lađicu. Sjeo je u nju, a
mnoštvo je stajalo na obali.

3 Mnogo im je govorio u prispodobama: "Neki je ratar sijao sjeme.

4 Dok je sijao po polju, dio zrnja padne na stazu pa dođu ptice i pozobaju ga.

5 Dio sjemena padne na kamenito tlo gdje je zemlja bila plitka, pa odmah nikne.

6 Ali kad je granulo sunce, izgori i osuši se jer nije imalo duboka korijena.

7 Dio sjemena padne u trnje pa ono poraste i uguši ga.

8 Dio ga, napokon, padne na dobru zemlju i donese plod: jedno stostruk, drugo
šezdeseterostruk, treće trideseterostruk.

9 Slušajte, kad već imate uši!"

Zašto Isus govori u prispodobama
(Mk 4:10-20; Lk 8:9-15; 10:23-24)

10 Priđu mu učenici i upitaju: "Zašto ljudima uvijek govoriš u prispodobama?"

11 On im odgovori: "Zato što je vama dano da razumijete tajne nebeskoga
kraljevstva, a drugima nije.

12 Onima koji žive po Božjoj mudrosti", reče im, "Bog će dati još više mudrosti.
A oni koji ne postupaju prema njegovoj mudrosti izgubit će i ono malo od nje
što imaju.

13 U prispodobama im govorim zato što ljudi gledaju što radim, a zapravo ne
vide; zato što slušaju što im govorim, a zapravo ne čuju i ne razumiju.

14 Tako se ispunja Izaijino proročanstvo: 'Slušat ćete moje riječi, ali nećete ih
razumjeti; gledat ćete moja djela, ali nećete dokučiti njihova značenja.

15 Jer srca su se ovoga naroda usalila, uši njihove ne čuju, a oči su zatvorili—
tako njihove oči ne vide i njihove uši ne čuju, a srca im ne mogu razumjeti. Zato
se ne mogu obratiti k meni da ih iscijelim.'

16 Ali blago vašim očima zato što vide i blago vašim ušima zato što slušaju.

17 Zaista vam kažem, mnogi su proroci i pravednici željeli vidjeti to što vi
gledate, ali nisu vidjeli; željeli su čuti što vi čujete, ali nisu čuli.

18 Da vam objasnim priču o sijaču.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

19Svakomu tko čuje riječ o kraljevstvu, a ne razumije ju, dođe Zli i otme mu ono
što mu je u srcu posijano. To je sjeme zasijano pokraj puta.

20Kamenito tlo su oni koji čuju Riječ i odmah ju radosno prihvate,

21ali nemaju korijena i nestalni su. Čim ih zbog Riječi snađe nevolja ili
progonstvo, odmah podlegnu.

22U trnje zasijano sjeme su oni koji čuju Riječ, ali ju životne brige i zavodljivost
bogatstva uguše u njima te ona ne donese roda.

23Dobro tlo je srce čovjeka koji čuje Riječ i razumije ju te ona donese rod—
stostruko, šezdeseterostruko ili trideseterostruko veći od posijanoga."

Priča o žitu i kukolju

24Iznese im još jednu prispodobu: "S nebeskim je kraljevstvom kao s čovjekom
koji je na svoju njivu posijao dobro sjeme.

25Ali dok su svi spavali, došao je njegov neprijatelj, posijao među žito kukolj i
otišao.

26Kad je usjev porastao i urodio klasom, pokazao se i kukolj.

27Rataru dođu njegovi sluge i upitaju: 'Gospodaru, nisi li ti na svojoj njivi posijao
dobro sjeme? Odakle onda kukolj?'

28'Neprijatelj je to učinio', odgovori on. 'Hoćeš li da počupamo kukolj?' upitaju.

29'Nemojte', reče im. 'Čupajući kukolj, mogli biste iščupati i pšenicu.

30Pustite neka oboje raste do žetve. U vrijeme žetve reći ću žeteocima: Pokupite
najprije kukolj i svežite ga u snopove da se spali, a žito skupite u moju žitnicu.'"

Prispodoba o gorušičinu sjemenu
(Mk 4:30-32; Lk 13:18-19)

31Iznese im još jednu prispodobu: "S kraljevstvom je nebeskim kao s
gorušičinim sjemenom koje netko posije na svojoj njivi.

32Ono je zaista najsitnije od svega sjemenja, ali izraste veće od svake druge
biljke u vrtu, razvije se u stablo te se ptice nebeske dolaze gnijezditi u njegovim
granama."

Prispodoba o kvascu
(Lk 13:20-21)

33Zatim im ispriča sljedeću prispodobu: "Nebesko je kraljevstvo poput kvasca
koji žena umijesi u golemu količinu brašna, a on ipak sve ukvasi."

34Isus je sve to govorio narodu u prispodobama. Zapravo im bez prispodoba
ništa i nije govorio

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

35da bi se ispunilo proročanstvo: “Progovorit ću u prispodobama; otkrit ću ono
što je skriveno od postanka svijeta.”

Isus objašnjava priču o žitu i kukolju

36Isus otpusti mnoštvo i uđe u kuću. Učenici dođu k njemu i zamole ga: “Objasni
nam prispodobu o kukolju na njivi.”

37“Dobro”, reče on. “Sijač dobroga sjemena je Sin Čovječji.

38Njiva je svijet, a dobro sjeme su ljudi koji pripadaju Božjemu
kraljevstvu. Kukolj su ljudi koji pripadaju Zlome.

39Neprijatelj koji ga je posijao jest đavao; žetva je svršetak svijeta, a žeteoci su
anđeli.

40Kao što se kukolj spaljuje, tako će biti i na svršetku svijeta.

41Sin Čovječji poslat će svoje anđele da iz kraljevstva izdvoje sve koji mame na
grijeh i sve koji čine zlo

42te će ih oni baciti u ognjenu peć. Ondje će biti plač i škrgut zuba.

43Tada će pravednici u kraljevstvu svojega Oca zasjati poput sunca. Slušajte,
kad već imate uši!”

Prispodoba o skrivenome blagu

44“S nebeskim je kraljevstvom kao s blagom skrivenim u polju. Kad ga pronađe,
čovjek ga sakrije pa sav radostan ode prodati sve što ima da kupi to polje.”

Prispodoba o trgovcu biserima

45“Nadalje, s nebeskim je kraljevstvom kao s trgovcem koji traga za lijepim
biserima.

46Kad pronađe dragocjeni biser, ode prodati sve što ima i kupi ga.”

Prispodoba o ribarskoj mreži

47“Nadalje, s nebeskim je kraljevstvom kao s mrežom koja, bačena u more,
zahvati svakovrsne ribe.

48Kad se napuni, ribari ju izvuku pa sjednu i pokupe dobre ribe u posude, a loše
izbace.

49Tako će biti i o svršetku svijeta. Izići će anđeli, odijeliti zle od pravednika

50i baciti ih u ognjenu peć gdje će biti plač i škrgut zuba.

51Jeste li razumjeli?” upita ih. “Jesmo”, odgovore.

52On nato reče: “Zato je svaki pismoznanac koji postane učenikom nebeskoga
kraljevstva poput domaćina koji iz svoje riznice iznosi i novo i staro.”

Isusa ne prihvaćaju u Nazaretu

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

(Mk 6:1-6; Lk 4:16-30)

53Pošto je ispričao sve te prispodobe, Isus ode odande.

54Otišao je u svoj zavičaj te je u tamošnjoj sinagogi tako poučavao da su ljudi
zadivljeni pitali: “Odakle ovomu ta mudrost i sila da čini takva čudesa?

55Nije li ovo drvodjeljin sin? Nije li mu majka Marija, a braća Jakov, Josip, Šimun
i Juda?

56Nisu li mu i sve sestre ovdje među nama? Odakle mu onda sve to?”

57I sablaznili su se zbog njega. Tada im Isus reče: “Proroku ne iskazuju čast
jedino u njegovu zavičaju i u njegovu domu.”

58Zbog njihove nevjere ondje nije učinio mnogo čudesa.

Matej 14

Smrt Ivana Krstitelja

(Mk 6:14-29; Lk 3:19-20; 9:7-9)

1Kad je Herod tetrarh čuo o Isusu,

2reče svojim slugama: “To je od mrtvih uskrsnuo Ivan Krstitelj pa sad u njemu
djeluju čudesne sile.”

3Herod je, naime, Ivana dao uhititi, svezati i baciti u tamnicu na zahtjev
Herodijade, žene svojega brata Filipa,

4jer mu je Ivan govorio: “Ti nemaš prava da je imaš za ženu!”

5Htio je ubiti Ivana, ali se bojao naroda jer su ga smatrali prorokom.

6Ali na proslavi Herodova rođendana pred uzvanicima je plesala Herodijadina
kćerka i tako se svidjela Herodu

7da se zakleo dati joj sve što zatraži.

8Ona na majčin nagovor reče: “Zapovjedi da mi na pladnju donesu glavu Ivana
Krstitelja!”

9Kralj se ražalosti, ali zbog toga što se zakleo i zbog uzvanika zapovjedi da joj
učine po volji.

10Pošalje ljude da Ivanu u tamnici odrube glavu.

11Donesu djevojci glavu na pladnju, a ona je pak odnese majci.

12Potom dođu Ivanovi učenici, uzmu njegovo tijelo i pokopaju ga te odu javiti
Isusu.

Isus hrani pet tisuća ljudi

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

(Mk 6:32-44; Lk 9:10-17; Iv 6:1-13)

13Kad je Isus to čuo, otplovi odande lađicom na pusto mjesto da se povuče u
osamu. Ali narod je to doznao pa su pješice krenuli iz gradova za njim.

14Kad je izišao iz lađice, ugleda silan narod pa se sažali nad njima i izliječi im
bolesnike.

15Uvečer mu priđu učenici i kazaše. “Pust je ovo kraj a već je i kasno. Otpusti
ljude da mogu otići u sela kupiti hrane!”

16Ali Isus odgovori: “Nije potrebno da idu; vi ih nahranite!”

17“Pa ovdje imamo samo pet kruhova i dvije ribe!”

18“Donesite ih!” reče.

19Zapovjedi zatim mnoštvu da sjednu na travu. Uzme pet kruhova i dvije ribe,
pogleda u nebo te blagoslovi hranu. Razlomi kruh i dade ga učenicima, a učenici
su ga dijelili mnoštvu.

20I svi su jeli dok se nisu nasitili. Zatim pokupe ostatke. Bilo ih je dvanaest punih
košara.

21A nahranilo se pet tisuća muškaraca te žene i djeca koji su bili s njima.

Isus hoda po vodi

(Mk 6:45-51; Iv 6:16-21)

22Odmah zatim Isus natjera učenike da uđu u lađu i da preplove na drugu obalu,
dok on otpusti mnoštvo.

23Kad ih je otpustio, popne se u goru da se pomoli u osami. Kasno navečer još
je bio sam ondje.

24U međuvremenu je lađa već bila daleko od obale. Zapuhao je jak protivan
vjetar, pa se borila s velikim valovima.

25Oko tri sata ujutro Isus dođe k učenicima hodajući po vodi.

26Kad ugledaju kako hoda po vodi prema njima, vrisnu od straha misleći da je
sablast.

27Ali Isus im odmah reče: “Samo hrabro! Ja sam! Ne bojte se!”

28Nato mu Petar reče: “Gospodine, ako si ti, zapovjedi da dođem k tebi po vodi!”

29“Dođi!” odgovori Isus. Petar iziđe iz lađe te hodajući po vodi pođe prema
Isusu.

30Ali kad je osjetio silinu vjetra, prestraši se i počne tonuti. “Spasi me,
Gospodine!” poviče.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

31Isus mu odmah pruži ruku i uhvati ga. “Slaba je tvoja vjera”, reče mu. “Zašto
si posumnjao?”

32Kad su ušli u lađu, vjetar prestane.

33Učenici u lađi poklone mu se ničice i uzviknu: “Ti si zaista Božji Sin!”

Mnoga ozdravljenja
(Mk 6:53-56)

34Preplove jezero i pristanu u Genezaretu.

35Ondašnji žitelji ga prepoznaju i po svoj okolici razglase da je došao, pa mu svi
počnu dovoditi bolesnike.

36Molili su ga da im dopusti dotaknuti barem skut njegove haljine i svi koji su
ga dotaknuli ozdravljali su.

Matej 15

Isus poučava o unutrašnjoj čistoći
(Mk 7:1-23)

1Isusu pristupe neki farizeji i pismoznanci iz Jeruzalema te ga upitaju:

2“Zašto tvoji učenici krše stare židovske predaje? Ne drže se obrednoga pranja
ruku prije jela!”

3On im odgovori: “A zašto vi zbog svoje predaje kršite Božje zapovijedi?

4Bog je rekao: ‘Poštuj oca i majku!’ i ‘Tko prokune oca ili majku, neka se kazni
smrću!’

5Ali vi velite: ‘Kaže li tko ocu ili majci: pomoć koju biste od mene dobili darovat
ću Bogu’,

6nije im dužan iskazati poštovanje brinući se o njihovim potrebama. Tako kršite
Božju zapovijed zbog svoje predaje.

7Licemjeri! Lijepo je o vama prorokovao Izaija:

8‘Ovaj me narod štuje samo usnama, ali srce im je daleko od mene.

9Uzalud me štuju jer kao moje učenje poučavaju ljudske zapovijedi.’”

Što onečišćuju čovjeka?

10Dozove tada mnoštvo pa im reče: “Slušajte i pokušajte razumjeti!

11Ne onečišćuje čovjeka ono što na usta ulazi, nego ono što izlazi iz njih!”

12Tada mu priđu učenici. “Znaš li da su se farizeji sablaznili na to što si rekao?”
upitaju.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

13“Svaka biljka koju nije posadio moj nebeski otac iščupat će se skupa s
korijenom.

14Pustite ih! To su slijepi vođe slijepaca! A kad slijepac vodi slijepca, obojica
završe u jarku.”

15Petar ga zamoli: “Protumači nam tu prispodobu!”

16“Zar još ne razumijete?” reče Isus.

17“Ne shvaćate li: sve što uđe na usta ode u trbuh i izbacuje se u zahod.

18Ali zle riječi izlaze iz srca i onečišćuju čovjeka.

19Jer iz srca izviru zle misli, ubojstva, preljubi, blud, krađe, klevete, laži i kletve.

20To onečišćuje čovjeka! Neće čovjek biti nečist pred Bogom ako jede a da prije
toga nije obavio obredno pranje ruku.”

Vjera poganke
(Mk 7:24-30)

21Isus zatim ode iz Galileje na sjever, u tirski i sidonski kraj.

22Neka žena, Kanaanka, koja je ondje živjela, dođe k njemu i poviče: “Smiluj mi
se, Gospodine, Sine Davidov! Kćerka mi je teško opsjednuta!”

23Ali Isus joj ne odgovori ni riječi. Nato dođu učenici i zamole ga: “Reci joj da
ode jer viče za nama!”

24On reče: “Poslan sam da pomognem Židovima, izgubljenim ovcama Izraela.”

25Ali ona priđe, ničice mu se pokloni i reče: “Gospodine, pomozi mi!”

26“Nije pravo oduzeti kruh djeci i baciti ga psima”, reče joj.

27“Nije, Gospodine”, odgovori ona. “Ali i psi pojedu ostatke koji padnu s
gospodarova stola!”

28“Velika je tvoja vjera, ženo!” reče joj Isus. “Neka ti bude što želiš!” I njezina
kćerka odmah ozdravi.

Isus iscjeljuje mnoge bolesnike
(Mk 7:31-37)

29Isus ode odande do Galilejskog jezera, popne se na goru i sjedne.

30K njemu nagrne silno mnoštvo vodeći sa sobom hrome, kljaste, slijepe, nijeme
i druge bolesnike te mu ih polože do nogu, a on ih iscijeli.

31Zadivljeno time što nijemi govore, kljasti ozdravljaju, hromi hodaju a slijepi
vide, mnoštvo je slavilo Izraelova Boga.

Isus hrani četiri tisuće ljudi
(Mk 8:1-10)

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

32Isus pozove učenike i reče im: “Žao mi je ljudi. Već su tri dana sa mnom, a
nemaju što jesti. Neću ih otpustiti gladne jer će putem klonuti.”

33Učenici odgovore: “Odakle da u pustinji nabavimo dovoljno hrane za toliko
mnoštvo?”

34“Koliko hrane imate?” upita Isus. “Sedam kruhova i nekoliko ribica”, rekoše.

35Isus zapovjedi mnoštvu da posjeda na zemlju

36te uzme sedam kruhova i ribe, zahvali Bogu, razlomi ih i dade učenicima. Oni
ih razdijele mnoštvu.

37Svi su se do sita najeli i još su ostacima napunili sedam košara.

38A blagovalo je četiri tisuće muškaraca te žene i djeca koji su bili s njima.

39Isus otpusti narod, uđe u lađu i ode u magadanski kraj.

Matej 16

Vođe traže čudesni znak

(Mt 12:38-39; Mk 8:11-13; Lk 12:54-56)

1K Isusu dođu farizeji i saduceji. Da bi ga iskušali, zatraže da im pokaže kakav
znak s neba.

2On odgovori: “Vi znate uvečer reći: Bit će lijepo vrijeme jer je nebo crveno.

3A ujutro kažete: Nebo je mutno i crveno—danas će nevrijeme. Izgled neba
znate protumačiti, a znake vremena ne znate!

4Znak traži pokvaren i preljubnički naraštaj, ali neće dobiti drugoga znaka osim
Jonina.” Zatim ih ostavi i ode.

Farizejski i saducejski kvasac

(Mk 8:14-21)

5Prelazeći na drugu stranu jezera, učenici zaborave ponijeti kruha.

6“Budite oprezni!” upozorio ih je Isus. “Čuvajte se farizejskog i saducejskog
kvasca!”

7Oni su mislili da im to govori zato što su zaboravili ponijeti kruh.

8Isus je to opazio, pa im reče: “Slaba je vaša vjera! Što ste se zabrinuli jer nemate
kruha?

9Zar još ne razumijete? Zar ste zaboravili onih pet kruhova na pet tisuća ljudi i
koliko ste još košara skupili?

10I onih sedam kruhova na četiri tisuće ljudi i košare koje ste nakupili?

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

11Kako još ne shvaćate da vam ne govorim o kruhu kad kažem: ‘Čuvajte se
kvasca farizejskoga i saducejskoga!’?”

12Oni tada shvate da im nije govorio o krušnome kvascu, već o farizejskome i
saducejskome učenju.

Petar priznaje Krista
(Mk 8:27-30; Lk 9:18-21)

13Kad je Isus došao u krajeve Filipove Cezareje, upita učenike: “Što ljudi kažu,
tko je Sin Čovječji?”

14“Neki kažu da je Ivan Krstitelj,” odgovore oni, “neki da je Ilija, a neki opet da
je Jeremija ili koji drugi prorok.”

15Tada ih upita: “A za koga me vi držite?”

16Šimun Petar odgovori: “Ti si Krist, Mesija, Sin živoga Boga!”

17“Blago tebi, Šimune, sine Jonin”, reče mu Isus, “jer ti to nije objavio čovjek,
nego moj Otac nebeski.

18A ja tebi kažem: ti si Petar; na toj stijeni izgradit ću svoju Crkvu i vrata
paklenai sve sile pakla neće ju nadvladati.

19I dat ću ti ključeve nebeskog kraljevstva; što god svežeš na zemlji, bit će
svezano na nebesima, i što god odriješiš na zemlji, bit će odriješeno na
nebesima.”

20Tada strogo zapovjedi učenicima da nikome ne kazuju kako je on Krist.

Isus navješćuje svoju smrt
(Mk 8:31-33; Lk 9:22)

21Otada Isus počne učenicima otvoreno govoriti o tome kako mora otići u
Jeruzalem i ondje mnogo pretrpjeti od starješina, svećeničkih poglavara i
pismoznanaca, te kako će ga ubiti i kako će on treći dan uskrsnuti.

22Petar ga nato povede na stranu i počne ga od toga odgovarati: “Ne daj Bože,
Gospodine! Ne smije ti se takvo što dogoditi!”

23Isus se okrene prema Petru i reče: “Odlazi od mene, Sotono! Ti si mi zamka
jer ne razmišljaš na Božji način, nego ljudski!”

Kako biti Kristovi učenici
(Mk 8:34—9:1; Lk 9:23-27)

24Tada Isus reče svojim učenicima: “Želi li tko biti mojim sljedbenikom, neka se
odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom.

25Jer svatko tko želi sačuvati svoj život izgubit će ga; a tko dade svoj život za
mene, naći će ga.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

26Kakva ti je korist ako stekneš sav svijet, a izgubiš vječni život? Što se može
mjeriti s vrijednošću života?

27Jer ću ja, Sin Čovječji, zaista doći u slavi svojega Oca s anđelima i tada ću suditi
svakome prema njegovim djelima.

28Zaista vam kažem, neki među vama koji ste ovdje neće umrijeti prije nego što
vide mene, Sina Čovječjega, kako dolazim u kraljevskoj vlasti."

Matej 17

Preobrazba
(Mk 9:2-13; Lk 9:28-36)

1Nakon šest dana povede Isus sa sobom Petra, Jakova i njegova brata Ivana
visoko u goru, u osamu.

2Tu se pred njima preobrazi: lice mu zasja poput sunca, a haljine mu postanu
bijele poput svjetlosti.

3Uto se pojave Mojsije i Ilija i počnu razgovarati s Isusom.

4Petar reče: "Gospodine, dobro je što smo ovdje! Ako hoćeš, napravit ću ovdje
tri sjenice: jednu za tebe, jednu za Mojsija i jednu za Iliju."

5Dok je to još govorio, prekrije ih svijetao oblak, a iz njega se začuje glas: "Ovo
je moj ljubljeni Sin, moja radost! Njega slušajte!"

6Silno prestrašeni, učenici popadaju licem prema zemlji.

7Isus im priđe, dotakne ih i reče: "Ustanite! Ne bojte se!"

8Oni podignu pogled, ali nisu vidjeli nikoga osim Isusa.

9Dok su silazili s gore, Isus im zapovjedi da nikome ne govore što su vidjeli sve
dok Sin Čovječji ne uskrsne od mrtvih.

10Učenici ga upitaju: "Zašto pismoznanci tvrde da prije Mesije mora doći Ilija?"

11Isus odgovori: "Ilija nesumnjivo najprije mora doći i sve opet staviti na svoje
mjesto.

12Ali vam kažem da je Ilija već došao, ali ga nisu prepoznali pa su s njim
postupili kako im se prohtjelo. I Sin Čovječji će također trpjeti od njihovih
ruku."

13Učenici tada shvate da im je to govorio o Ivanu Krstitelju.

Isus iscjeljuje opsjednutog dječaka
(Mk 9:14-29; Lk 9:37-43)

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

14Kad su stigli do mnoštva, Isusu pristupi neki čovjek, padne pred njim na koljena

15i reče: “Gospodine, smiluj se mojemu sinu jer je padavičar i teško trpi. Često padne u vatru ili u vodu.

16Doveo sam ga tvojim učenicima, ali ga oni nisu mogli izliječiti.”

17“Nevjerni i opaki rode!” reče Isus. “Koliko dugo još moram biti s vama? Dokle vas moram podnositi? Dovedite mi ga!”

18Tada zaprijeti zloduhu te on iziđe iz dječaka koji istog časa ozdravi.

19Zatim učenici nasamo upitaju Isusa: “Zašto mi nismo mogli istjerati tog zloduha?”

20“Zbog svoje nevjere”, reče im on. “Zaista vam kažem, da imate vjere kao je sitno gorušičino zrno i da kažete ovoj gori: Premjesti se onamo!—ona bi se premjestila. Ništa vam ne bi bilo nemoguće.”

Isus ponovno pretkazuje svoju smrt
(Mk 9:30-32; Lk 9:43-45)

22Kad su se skupili u Galileji, Isus im reče: “Sin Čovječji bit će predan ljudima u ruke.

23Ubit će ga, ali on će treći dan uskrsnuti.” Učenici se silno ražaloste.

Plaćanje hramskoga poreza

24Kad su stigli u Kafarnaum, pristupe Petru ubirači hramskoga poreza i upitaju ga: “Zar vaš učitelj ne plaća porez?”

25“Plaća!” odgovori Petar. Zatim uđe u kuću, a Isus ga presretne pitanjem: “Što misliš, Šimune, ubiru li zemaljski kraljevi porez ili carinu od svojih ili od tuđih sinova?”

26Kad on odgovori: “Od tuđih”, Isus mu reče: “Sinovi su, dakle, oslobođeni.

27Ali da ih ne sablaznimo, pođi k moru i baci udicu. Prvoj ribi koju uhvatiš otvori usta, pa ćeš unutra naći novčić. Uzmi ga pa im njime plati za mene i za sebe.”

Matej 18

Tko je najveći u kraljevstvu
(Mk 9:33-37; Lk 9:46-48)

1U taj čas dođu k Isusu učenici te ga zapitaju: “Tko je najveći u nebeskom kraljevstvu?”

2Isus pozove malo dijete pa ga postavi u sredinu između njih

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

3i reče: “Zaista vam kažem, ako se ne obratite i ne postanete poput male djece,
nećete ući u nebesko kraljevstvo!

4U nebeskome je kraljevstvu, dakle, najveći onaj tko se ponizi kao ovo malo
dijete.

5Tko zaradi mene prihvati ovakvo dijete, mene prihvaća.

6Ali tko jednoga od ovih malenih koji vjeruju u mene navede da posrne u vjeri,
bilo bi mu bolje da mu o vrat objese mlinski kamen i da potone u morsku
dubinu.

Isus upozorova na dolazak iskušenja
(Mk 9:42-47; Lk 17:1-2)

7Teško svijetu jer navodi ljude na grijeh! Napast na zlo je neizbježna, ali teško
čovjeku kroz kojega dolazi napast.

8Navodi li te na grijeh vlastita ruka ili noga, odsijeci ju i baci. Bolje da u život
uđeš kljast ili hrom nego da s objema rukama i s objema nogama budeš bačen
u vječni oganj.

9Navodi li te na grijeh vlastito oko, iskopaj ga i baci! Bolje da jednook uđeš u
život nego da s oba oka budeš bačen u ognjeni pakao.

10Pazite da ne prezrete nijednoga od ovih malenih. Jer kažem vam da njihovi
anđeli na nebu neprestano gledaju lice mojega Oca, koji je na nebesima. (11A ja,
Sin Čovječji, došao sam spasiti izgubljene.)”

Prispodoba o izgubljenoj ovci

12“Što mislite, da netko ima sto ovaca i da jedna od njih zaluta, neće li ostaviti
onih devedeset devet u gorama i poći potražiti zalutalu?

13Zaista vam kažem, ako ju uspije naći, više će se radovati što je pronašao tu
jednu ovcu nego što ih devedeset devet nije zalutalo.

14Tako ni vaš nebeski Otac ne želi da se izgubi i propadne ijedan od ovih
malenih.”

Opomena drugim vjernicima
(Lk 17:3)

15“Ako ti brat zgriješi, ukori ga nasamo. Posluša li te, zadobio si brata.

16Ako te ne posluša, povedi sa sobom još jednoga ili dvojicu braće da se kazna
za svaki prekršaj mora temeljiti na iskazu dvojice ili trojice svjedoka.

17Ne posluša li ni njih, reci Crkvi. Ako ne posluša ni Crkvu, smatraj ga
poganinom i ubiračem poreza.

18Zaista vam kažem, što god svežete na zemlji, bit će svezano na nebu i što god
odriješite na zemlji, bit će odriješeno na nebu.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

19Također vam kažem: ako dvojica od vas na zemlji jednodušno zamole bilo što,
moj će im nebeski Otac to dati.

20Jer gdje se dvojica ili trojica sastanu zaradi mene, tu sam i ja s njima."

Priča o okrutnom dužniku
(Lk 17:4)

21Tada mu priđe Petar i upita: "Gospodine, koliko puta da oprostim bratu koji
je zgriješio protiv mene? Do sedam puta?"

22"Ne sedam puta," odgovori mu Isus, "već sedamdeset puta sedam!

23Nebesko je kraljevstvo kao kad kralj odluči izravnati račune sa slugama.

24Kad su počeli obračunavati, dovedu mu jednoga koji mu je dugovao tristo
tona zlata.

25Kako nije mogao vratiti, kralj zapovjedi da se prodaju on, žena, djeca i sve što
imaju te da se tako podmiri dug.

26Sluga nato padne ničice pred njim i zamoli: 'Imaj strpljenja sa mnom i sve ću
ti vratiti!'

27Kralj se sažali nad njim, oslobodi ga i oprosti mu dug.

28Ali kad taj sluga iziđe, susretne prijatelja koji je njemu dugovao malo
novca. Ščepa ga za vrat i počne ga daviti govoreći: 'Vrati što si dužan!'

29Prijatelj klekne pred njega i zamoli: 'Imaj sa mnom strpljenja i vratit ću ti!'

30Ali njegov vjerovnik nije htio pričekati, nego ode i baci ga u tamnicu dok ne
vrati dug.

31Kad su njegovi prijatelji vidjeli što se dogodilo, silno se ražaloste te odu sve
ispričati kralju.

32Nato ga kralj pozove i reče mu: 'Zli slugo! Ja sam tebi oprostio sav dug jer si
me zamolio!

33Nisi li se i ti trebao smilovati svojemu prijatelju kao što sam se ja tebi
smilovao?'

34I gnjevni ga kralj preda mučiteljima dok ne vrati sav dug.

35Tako će i moj nebeski Otac postupiti s vama ne oprostite li svojemu bratu od
sveg srca."

Matej 19

O braku i rastavi
(Mk 10:1-12; Lk 16:18)

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

1Kad je Isus završio s govorom, ode iz Galileje u Judeju s istočne strane rijeke
Jordana.

2Za njim je pošlo silno mnoštvo te ih je on ondje iscjeljivao.

3Priđu mu neki farizeji pa ga upitaju pokušavajući ga zaskočiti: “Smije li se muž
razvesti od žene zbog bilo kojeg razloga?”

4On odgovori: “Niste li u Pismu čitali da ih je Stvoritelj na početku stvorio
‘muškim i ženskim’

5i da je rekao: ‘Čovjek će ostaviti oca i majku da bi se sjedinio sa svojom ženom,
i njih će dvoje biti jedno tijelo’?

6Njih dvoje, prema tome, nisu više dva, nego jedno. Neka dakle nijedan čovjek
ne rastavlja one koje je Bog sjedinio!”

7“Zašto je onda Mojsije rekao da muž treba ženi samo napisati otpusnicu pa se
može razvesti?” upitaju.

8Isus im odgovori: “Mojsije je učinio taj ustupak da možete otpustiti svoju ženu
zbog vaših tvrdih srca, ali u početku nije bilo tako.

9Ali ja vam kažem: Tko god se razvede od svoje žene, osim zbog njezina bluda—
pa se oženi drugom, čini preljub.”

10Nato će Isusovi učenici: “Ako je između muža i žene tako, onda je bolje ne
ženiti se!”

11“Ne mogu to razumjeti svi, nego samo oni kojima je dano”, reče im Isus.

12“Ima ljudi koji su od rođenja nesposobni za ženidbu, ima ih koje su ljudi za to
onesposobili, a neki se dragovoljno odriču ženidbe zaradi nebeskoga
kraljevstva. Tko može shvatiti, neka shvati!”

Isus blagoslivlja djecu
(Mk 10:13-16; Lk 18:15-17)

13Tada mu dovodili djecu da na njih stavi ruke i da se pomoli. Učenici su im to
priječili.

14Isus im nato reče: “Pustite dječicu k meni i ne tjerajte ih jer takvima pripada
nebesko kraljevstvo!”

15Položi na njih ruke, a zatim ode odande.

Isus i bogataš
(Mk 10:17-31; Lk 18:18-30)

16Priđe mu neki čovjek i upita: “Učitelju, koje dobro moram činiti da bih zadobio
vječni život?”

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

17Isus mu reče: “Zašto me pitaš o dobrome? Samo je jedan dobar—Bog! Ali ako želiš ući u život, ispunjaj zapovijedi!”

18“Koje?” upita on. Isus odgovori: “Ne ubij”, “Ne čini preljub”, “Ne ukradi”, “Ne svjedoči lažno”,

19“Poštuj oca i majku i ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe!”

20“Sve sam to činio”, reče mu mladić. “Što mi još nedostaje?”

21“Želiš li biti savršenim,” odgovori Isus, “idi i prodaj sve što imaš, a novac razdijeli siromasima pa ćeš imati blago na nebu. Onda dođi i slijedi me!”

22Kad je mladić to čuo, se ražalosti i ode jer je imao veliki imetak.

23Isus nato reče učenicima: “Zaista vam kažem, teško je bogatašu ući u nebesko kraljevstvo!

24I opet vam kažem: Lakše bi devi bilo provući se kroz iglenu ušicu nego bogatašu ući u Božje kraljevstvo!”

25Učenici se zaprepaste. “Pa tko se onda uopće može spasiti?” pitali su.

26Isus ih pozorno pogleda pa reče: “Ljudima je to potpuno nemoguće, ali ne i Bogu. Ali Bogu je sve moguće!”

27Tada mu Petar reče: “Evo, mi smo sve ostavili da te slijedimo. Što ćemo za to dobiti?”

28Isus odgovori: “Zaista vam kažem, kada ja, Sin Čovječji, sjednem o obnovi svijeta na svoje slavno prijestolje, vi ćete sjesti na dvanaest prijestolja i suditi dvanaest Izraelovih plemena.

29A svatko tko zaradi mene ostavi kuću, ili braću, ili sestre, ili oca, ili majku, ili ženu, ili djecu, ili njive, primit će stostruko i baštiniti vječni život.

30Ali mnogi koji su sada prvi tada će biti na zadnjemu mjestu, a mnogi koje ovdje smatraju zadnjima ondje će biti najveći.”

Matej 20

Prispodoba o radnicima u vinogradu

1“Jer s nebeskim je kraljevstvom kao s vinogradarom koji rano ujutro iziđe unajmiti radnike za vinograd.

2Pogodi se s radnicima za uobičajenu nadnicu i pošalje ih u vinograd.

3Oko devet sati ponovno prođe trgom i ugleda druge da stoje besposleni

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

[4]te i njima reče: ‘Idite i vi raditi u moj vinograd pa ću vam platiti koliko bude
pravedno.’

[5]U podne i oko tri sata učini isto.

[6]A kad je opet izišao na trg u pet sati popodne, ondje nađe još radnika. ‘Zašto
stojite i besposličarite?’ upita ih.

[7]‘Jer nas nitko nije unajmio’, odgovore mu. ‘Idite onda i vi raditi u moj vinograd’,
reče im.

[8]Uvečer reče predradniku: ‘Pozovi radnike i plati im: najprije onima koji su
zadnji došli, a onda onima koji su prvi počeli raditi.’

[9]Radnici unajmljeni u pet sati dobili su punu nadnicu.

[10]Nato oni koji su prvi došli raditi pomisle da će dobiti više, ali i oni prime
jednako.

[11]Odmah počnu prigovarati vinogradaru:

[12]‘Ovi zadnji radili su samo uru vremena, a ti si im platio jednako kao nama koji
smo cijeli dan teško radili i trpjeli žegu!’

[13]Jednome od njih on odgovori: ‘Prijatelju, nisam nepravedan prema tebi. Nisi
li se pogodio sa mnom za toliko?

[14]Uzmi svoje i odlazi. A ja želim ovomu zadnjemu dati koliko i tebi.

[15]Nemam li pravo s vlastitim novcem činiti što me volja? Ili si zavidan što sam
dobar prema njima?’

[16]Oni koji su sada prvi tada će biti na zadnjemu mjestu, a oni koje ovdje
smatraju zadnjima ondje će biti najveći.”

Isus ponovno naviješta svoju smrt
(Mk 10:32-34; Lk 18:31-34)

[17]Putujući prema Jeruzalemu, Isus povede Dvanaestoricu nasamo te im reče:

[18]“Evo, ulazimo u Jeruzalem. Tamo će Sina Čovječjega predati svećeničkim
glavarima i pismoznancima, koji će ga osuditi na smrt

[19]i predati Rimljanima da mu se izruguju, da ga bičuju i da ga raspnu. Ali treći
dan će uskrsnuti.”

Treba služiti drugima
(Mk 10:35-45; Lk 22:24-27)

[20]Tada dođe majka Zebedejevih sinova Jakova i Ivana skupa sa sinovima te mu
se ničice pokloni da ga nešto zamoli.

[21]“Što želiš?” upita ju Isus. Ona reče: “Zapovjedi da moji sinovi u tvojemu
kraljevstvu sjednu pokraj tebe, jedan zdesna, a drugi slijeva.”

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

22Isus odgovori: “Ne znate što tražite. Možete li vi ispiti gorku čašu iz koje ću ja
piti?” “Možemo!” odgovore oni.

23A on reče: “Zaista ćete piti iz moje čaše, ali nije na meni da odredim tko će
sjediti meni slijeva ili zdesna. Ta su mjesta za one kojima ih je pripravio moj
Otac.”

24Kad su to čula ostala desetorica učenika, naljute se na braću.

25Zato ih Isus dozove k sebi i reče: “Vi znate da vladari svijeta okrutno
postupaju s narodom i da moćnici nad njim vladaju stegom.

26Neće tako biti među vama! Naprotiv, tko želi biti najveći među vama, neka
vam bude sluga.

27Tko želi biti najveći od svih, neka vam bude robom.

28Jer ni Sin Čovječji nije došao da mu služe, već da on služi drugima i dade svoj
život kao otkupninu za mnoge.”

Isus iscjeljuje slijepce u Jerihonu
(Mk 10:46-52; Lk 18:35-43)

29Kad su Isus i učenici izlazili iz grada Jerihona, za njim je pošlo silno mnoštvo.

30Kraj puta su sjedila dvojica slijepaca. Kad su čuli da Isus prolazi, povikali su:
“Gospodine, sine Davidov, smiluj nam se!”

31Ljudi su ih stišavali, ali oni poviču još glasnije: “Gospodine, sine Davidov,
smiluj nam se!”

32Kad Isus to začuje, zaustavi se, pozove ih i upita: “Što hoćete da vam učinim?”

33“Da progledamo, Gospodine!” rekoše.

34Isus se sažali nad njima i dotakne im oči. Oni smjesta progledaju i krenu za
Isusom.

Matej 21

Mesijanski ulazak u Jeruzalem
(Mk 11:1-10; Lk 19:28-38; Iv 12:12-19)

1Kad su se Isus i učenici približili Jeruzalemu te stigli pred Betfagu na
Maslinskoj gori, Isus pošalje naprijed dvojicu učenika.

2“Idite u selo pred vama”, reče im, “i čim u njega uđete, ugledat ćete vezanu
magaricu i magare. Odvežite ih i dovedite k meni.

3Upita li vas tko zbog toga, recite samo: ‘Gospodinu trebaju’ pa će ih odmah
pustiti.”

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

4To se dogodilo da se ispuni proročanstvo:

5“Recite izraelskomu narodu: Evo, dolazi tvoj Kralj, ponizan jaše na magarcu,
na magaretu, mladomu magaričinu.”

6Učenici odu i učine kako ih je Isus uputio.

7Dovedu magaricu i magare, prekriju ih svojim ogrtačima, pa Isus sjedne na
njih.

8Silno je mnoštvo prostiralo svoje ogrtače po putu, a neki su trgali grane s
drveća i prostirali ih putem.

9Ljudi koji su išli pred njim i za njim klicali su: “Slava Sinu Davidovu!
Blagoslovljen koji dolazi u ime Gospodnje! Slava Bogu na nebu!”

10Kad je ušao u Jeruzalem, cijeli se grad uskomešao. “Tko je taj?” pitali su.

11Mnoštvo je odgovaralo: “To je Isus, prorok iz Nazareta u Galileji.”

Isus izgoni trgovce iz Hrama
(Mk 11:15-19; Lk 19:45-47; Iv 2:13-17)

12Isus uđe u Hram i počne iz njega izgoniti sve trgovce i njihove kupce, prevrne
stolove mjenjačima novca i klupe prodavačima goluba.

13“U Svetome pismu piše: ‘Moj Hram treba biti molitveni dom’, a vi ste ga
pretvorili u razbojničku špilju!”

14U Hramu mu priđu slijepi i hromi te ih on iscijeli.

15Kad su svećenički poglavari i pismoznanci vidjeli čudesa koja je učinio i čuli
djecu u Hramu kako kliču: “Slava Sinu Davidovu!” razgnjeve se

16i upitaju ga: “Čuješ li ti što govore?” “Čujem”, odgovori im Isus. “A niste li nikad
u Pismu pročitali: ‘Pripravio si sebi hvalu iz usta djece i dojenčadi’?”

17Zatim se vrati u Betaniju da ondje prespava.

Isus proklinje smokvu
(Mk 11:12-14, 20-24)

18Vraćajući se ujutro u Jeruzalem, Isus ogladni.

19Opazi pokraj puta smokvu i priđe joj, ali na njoj ne nađe ničega osim lišća.
Nato joj reče: “Ne bilo više nikada na tebi roda!” I smokva se smjesta osuši.

20Učenici se zaprepaste. “Kako se smokva tako brzo sasušila?” pitali su.

21“Zaista vam kažem,” odgovori im Isus, “budete li imali vjere i ne budete li
sumnjali, činit ćete ne samo to što sam ja učinio sa smokvom nego kažete li ovoj
planini: ‘Digni se i baci se u more!’—to će se i dogoditi.

22Sve što s vjerom zamolite, primit ćete.”

O Isusovoj vlasti

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

(Mk 11:27-33; Lk 20:1-8)

23Isus ode u Hram. Dok je ondje poučavao, priđu mu svećenički poglavari i
narodni starješine pa ga upitaju: “Tko ti je dao pravo da to činiš? Tko te je
ovlastio za to?”

24Isus im odgovori: “Reći ću vam tko ako najprije vi meni odgovorite na pitanje:

25Je li Ivanovo krštenje bilo s neba ili od ljudi?” Oni počnu umovati i međusobno
raspravljati: “Ako kažemo da je s neba, pitat će nas zašto mu onda nismo
vjerovali.

26A od mnoštva nas je strah reći da je bilo od ljudi jer Ivana svi drže za proroka.”

27Zato Isusu odgovore: “Ne znamo.” A Isus im reče: “Onda ni ja vama neću reći
otkuda mi vlast!”

Prispodoba o dvojici sinova

28“Što mislite o ovomu: Neki je čovjek imao dva sina. Reče prvomu: ‘Sine, idi
danas raditi u vinogradu!’

29‘Neću!’ odgovori on, ali se poslije predomisli i ode.

30Otac i drugome sinu reče isto. ‘Idem, oče!’ odgovori sin, ali se zatim predomisli
i odustane.

31Koji je od njih dvojice ispunio očevu volju?” “Onaj prvi”, odgovore. Isus im
nato reče: “Zaista vam kažem, bludnice i ubirači poreza ući će prije vas u Božje
kraljevstvo!

32Jer Ivan Krstitelj došao vam je pokazati put pravednosti, ali mu niste
povjerovali, a bludnice i ubirači poreza jesu. Pa čak ni kad ste to vidjeli, niste se
pokajali i vjerovali mu.”

Prispodoba o zlim vinogradarima

(Mk 12:1-12; Lk 20:9-19)

33“Poslušajte još jednu prispodobu. Neki čovjek posadi vinograd i ogradi ga,
iskopa tijesak za grožđe i izgradi kulu. Zatim ga iznajmi vinogradarima i
otputuje.

34Kad dođe vrijeme berbe, pošalje sluge da uzmu njegov dio uroda.

35Ali vinogradari ih pograbe te jednoga pretuku, drugoga ubiju, a trećega
kamenuju.

36On zatim pošalje više slugu nego prvi put, ali vinogradari i s njima jednako
postupe.

37Naposljetku pošalje k njima svojega sina misleći: ‘Prema mojem sinu sigurno
će se odnositi s poštovanjem.’

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

38Ali kad vinogradari ugledaju sina, rekoše: ‘Ovaj će naslijediti imanje. Ubijmo
ga pa ćemo se domognuti imanja umjesto njega!’

39Pograbe ga, izbace iz vinograda i ubiju.”

40Isus ih upita: “Što mislite, kako će vlasnik imanja postupiti s tim
vinogradarima kada se vrati?”

41Oni mu odgovorili: “Te će zlikovce bez smilovanja pogubiti, a vinograd
iznajmiti drugima koji će mu davati urod kad za to dođe vrijeme.”

42Isus ih upita: “Niste li nikada čitali u Svetom pismu: ‘Kamen koji su graditelji
odbacili postane ugaonim kamenom. To je Gospodnje djelo, čudesno u našim
očima.’?

43Zato vam kažem, oduzet će vam se Božje kraljevstvo i dat će se narodu koji će
davati njegove plodove.

44Padne li tko na taj kamen, smrskat će se, i padne li kamen na koga, satrt će
ga.”

45Kad su svećenički poglavari i farizeji čuli te prispodobe i shvatili da govori o
njima,

46htjeli su ga uhvatiti, ali bojali su se mnoštva koje je Isusa smatralo prorokom.

Matej 22

Prispodoba o velikoj gozbi
(Lk 14:16-24)

1Isus im opet počne govoriti u prispodobama.

2“S nebeskim je kraljevstvom kao kad neki kralj pripravi svadbu svojemu sinu.

3Pošalje sluge da pozovu uzvanike na svadbu, ali oni odbiju poziv.

4Pošalje druge sluge i reče: ‘Recite uzvanicima: Pripremio sam vam gozbu.
Ispekli smo najslasnije meso. Sve je spremno. Dođite na svadbu!’

5Ali oni nisu marili te odu svaki za svojim poslom—jedni na svoju njivu, drugi
u trgovinu.

6Ostali uhvate sluge, premlate ih i ubiju.

7Nato se kralj razgnjevi, pošalje vojsku i smakne ubojice te im zapali grad.

8A slugama reče: ‘Svadbena je gozba, eto, spremna, ali uzvanici je nisu bili
dostojni.

9Idite zato na putove i raskrižja i pozovite na svadbu koga god nađete!’

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

10Sluge iziđu na putove i dovedu sve koje su mogli naći: i zle i dobre. I svadbena
se dvorana napuni gostima.

11Ali kad kralj uđe pogledati goste, spazi ondje čovjeka koji nije bio odjeven u
prikladnu odjeću za svadbu.

12‘Prijatelju,’ upita ga, ‘kako si ušao ovamo bez svadbenog ruha?’ Čovjek je samo
šutio.

13Tada kralj zapovjedi poslužiteljima: ‘Svežite mu ruke i noge i izbacite ga u
tamu gdje će biti plač i škrgut zuba.

14Jer mnogi su pozvani, ali je malo izabranih.’”

O porezu

(Mk 12:13-17; Lk 20:20-26)

15Tada se farizeji sastanu zaradi dogovora kako da Isusa uhvate u riječi.

16Odluče mu poslati neke svoje učenike skupa s herodovcima da ga upitaju:
“Učitelju, znamo da govoriš istinu i da si nepristran jer ne gledaš tko je tko, nego
prema istini poučavaš putu Božjemu.

17Reci nam je li dopušteno plaćati porez caru ili nije.”

18Isus prozre njihovu opakost pa reče: “Zašto me kušate, licemjeri?

19Pokažite mi kovani novac pa ću vam reći.” Donesu mu novčić,

20a on upita: “Čiji su ovo lik i natpis na kovanici?”

21“Carevi”, odgovore. “Onda dajte caru carevo, ali Bogu valja dati Božje”, reče
im.

22Kad su to čuli, zadive se pa ga ostave i odu.

O uskrsnuću

(Mk 12:18-27; Lk 20:27-40)

23Toga dana dođu k njemu saduceji, koji tvrde da nema uskrsnuća, i upitaju ga:

24“Gospodine, Mojsije nam je dao zakon prema kojemu, umre li oženjen
muškarac bez djece, njegov brat mora oženiti njegovom udovicom kako bi ona
rodila sina koji će naslijediti posjed umrloga i nositi njegovo ime.

25Bila su tako u nas sedmorica braće. Prvi od njih se oženio i umro a da nije
imao djece, pa je njegova udovica postala ženom drugoga brata.

26Drugi i treći također su umrli, i tako sva sedmorica.

27Na posljetku umre i žena.

28Čija će onda ona biti žena o uskrsnuću kad je bila udana za svu sedmoricu?”

29Isus im odgovori: “U zabludi ste jer ne razumijete Sveto pismo ni Božju silu!

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

30Jer o uskrsnuću se neće ni ženiti ni udavati, već će biti kao anđeli na nebu.

31A glede uskrsnuća, niste li u Pismu pročitali da je Bog rekao:

32‘Ja sam Bog Abrahamov, Izakov i Jakovljev’ dugo nakon što su oni poumirali? A Bog nije Bog mrtvih, već Bog živih!”

33Kad je mnoštvo to čulo, ostalo je zadivljeno njegovim učenjem.

Najveća zapovijed
(Mk 12:28-31; Lk 10:25-28)

34Kad su farizeji čuli kako je Isus ušutkao saduceje, pođu skupa k njemu

35te ga jedan od njih, zakonoznanac, upita da ga iskuša:

36“Učitelju, koja je najveća zapovijed u Zakonu?”

37“‘Ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom pameti svojom!’

38To je prva i najveća zapovijed.

39Druga, jednako važna, glasi: ‘Ljubi svojega bližnjega kao samoga sebe!’

40Sve druge zapovijedi i svi zahtjevi proroka proizlaze iz tih dviju zapovijedi.”

Čiji sin je Mesija
(Mk 12:35-37; Lk 20:41-44)

41Kad su se okupili farizeji, Isus ih upita:

42“Što mislite o Kristu? Čiji je on sin?” “Davidov”, odgovore.

43On ih upita: “A zašto ga onda David, nadahnut Svetim Duhom, naziva Gospodinom kad kaže:

44‘Gospodin je rekao mojem Gospodinu: Sjedni mi s desne strane dok ti ne bacim pod noge tvoje neprijatelje’?

45Dakle, ako ga sâm David je nazvao Gospodinom, kako bi mu onda mogao biti sin?”

46Nitko mu nije znao odgovoriti ni riječi. Od toga dana nitko ga se više nije usudio išta pitati.

Matej 23

Isus opominje vjerske poglavare
(Mk 12:38-39; Lk 11:39-52; 20:45-46)

1Tada Isus reče mnoštvu i svojim učenicima:

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

2“Pismoznanci i farizeji službeni su tumači Svetoga pisma.

3Zato činite i slušajte sve što vam kažu, ali nemojte slijediti njihov primjer jer oni sami ne čine ono što druge poučavaju.

4Tlače vas teškim teretom vjerskih zahtjeva, a ni prstom ne žele maknuti da vam taj teret pomognu nositi.

5Sve što čine, čine zato da ih ljudi vide. Trude se da ono što na sebi nose u znak pobožnosti—kutijice sa stihovima iz Svetoga pisma na čelu ili oko ruke te rese na odjeći—bude što veće i što duže.

6Na gozbama vole sjediti na pročelju stola, a u sinagogama na počasnome mjestu.

7Godi im kad ih ljudi pozdravljaju na javnim mjestima i kad ih zovu ‘Učitelju’.

8Vi nikome nemojte dopustiti da vas zove učiteljem jer imate samo jednoga učitelja, a svi ste vi ravnopravna braća i sestre.

9I ne zovite nikoga ovdje na zemlji Ocem jer imate samo jednoga Oca—onoga na nebesima.

10I ne dajte da vas tko naziva vođom jer imate samo jednoga vođu: Krista.

11Tko je najveći među vama, neka vam bude sluga!

12Tko sebe uzvisuje, bit će ponižen, a ponizni će biti uzvišeni.

13Teško vama, pismoznanci i farizeji! Licemjeri! Zatvarate pred ljudima vrata u nebesko kraljevstvo. Sami ne ulazite u njega, a ne dopuštate da uđu ni oni koji bi htjeli.

15Teško vama, pismoznanci i farizeji! Licemjeri! Obilazite morem i kopnom da biste pridobili jednog sljedbenika, a kad vam postane sljedbenikom, učinite od njega sina paklenoga dvostruko gorega nego što ste i sami!

16Teško vama! Slijepi vođe! Tvrdite: ‘Zakune li se tko Hramom, to ne vrijedi. Ali zakune li se hramskim zlatom, onda ga zakletva obvezuje.’

17Slijepe budale! Pa što je veće—zlato ili Hram koji posvećuje zlato?

18I još kažete: ‘Zakune li se tko žrtvenikom, to ne vrijedi. Ali zakune li se darom koji je na njemu, zakletva ga obvezuje.’

19Slijepci! Što je veće? Žrtveni dar ili žrtvenik koji ga posvećuje?

20Tko se zakune žrtvenikom, kune se njime i svime što je na njemu.

21A tko se zakune Hramom, kune se njime i Onime koji u njemu prebiva.

22Tko se zakune nebom, kune se Božjim prijestoljem i Bogom koji na njemu sjedi.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

23Teško vama, pismoznanci i farizeji! Licemjeri! Jer revno namirujete čak i desetinu metvice, i kopra, i kima, a zanemarujete ono najvažnije u Zakonu: pravednost, milosrđe i vjernost. Treba davati desetinu, ali ne smijete zanemarivati važnije stvari.

24Slijepi vođe! Procjeđujete vodu da ne biste s njom popili i komarca, a kadri ste, ne opazivši, progutati i cijelu devu!

25Teško vama, pismoznanci i farizeji! Licemjeri! Toliko se trudite očistiti svoju čašu i zdjelu izvana, a napunili ste ih svojim grabežom i pohlepom.

26Slijepi farizeju! Očisti najprije ono što je u čaši, pa će i izvana biti čista.

27Teško vama, pismoznanci i farizeji! Vi ste poput obijeljenih grobova. Izvana izgledaju lijepo, a iznutra su prepuni mrtvačkih kostiju i svakojake prljavštine!

28Tako i vi ljudima izvana izgledate pravednima, a iznutra ste prepuni licemjerja i bezakonja.

29Teško vama, pismoznanci i farizeji! Licemjeri! Vi prorocima gradite grobnice i pravednicima kitite spomenike

30pa kažete: ‘Da smo živjeli u doba svojih otaca, ne bismo sudjelovali u prolijevanju proročke krvi.’

31Tako sami protiv sebe svjedočite da ste sinovi onih koji su ubijali proroke.

32Dovršite, dakle, to što su oni započeli!

33Zmije! Leglo zmijsko! Kako ćete izbjeći osudi pakla?

34Šaljem vam, evo, proroke, mudrace i pismoznance. Neke ćete od njih ubiti i raspeti, druge bičevati po sinagogama i progoniti od grada do grada

35tako da na vas padne sva pravedna krv prolivena na zemlji, od krvi pravednog Abela pa do krvi Zaharije, sina Barahijina, kojega ste ubili između Hrama i žrtvenika.

36Zaista vam kažem, sva će ta krv pasti na ovaj naraštaj!”

Isus tuži nad Jeruzalemom
(Lk 13:34-35)

37“Jeruzaleme, Jeruzaleme, koji ubijaš proroke i kamenuješ Božje poslanike! Koliko sam puta htio okupiti tvoju djecu kao što kvočka skuplja piliće pod krila, ali niste htjeli!

38A sada će ti, eto, kuća biti napuštena.

39I kažem vam, nećete me više vidjeti sve dok ne uzviknete: ‘Blagoslovljen koji dolazi u ime Gospodnje!’”

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

Matej 24

Isus pretkazuje buduće događaje
(Mk 13:1-20; Lk 21:5-24)

1Kad je Isus izišao ih Hrama i pošao dalje, priđu mu učenici da mu pokažu
hramsko zdanje.

2A on im reče: "Vidite li sve to? Zaista vam kažem, neće od ovoga ostati ni kamen
na kamenu. Svaki će biti razvaljen."

O počecima nevolja

3Kad je poslije sjedio na Maslinskoj gori, učenici mu priđu i nasamo kažu: "Reci
nam kada će se to dogoditi. Koji će znak najaviti tvoj dolazak i svršetak svijeta?"

4"Pazite da vas tko ne zavede!" odgovori im Isus.

5"Mnogi će doći pod mojim imenom, proglašujući se Mesijom, i mnoge će
zavesti.

6Kad čujete da blizu vas izbijaju ratovi i vijesti o dalekim ratovima, ne
uznemirujte se. Sve se to mora dogoditi, ali svršetak još neće doći.

7Zaratit će narod protiv naroda i kraljevstvo protiv kraljevstva. Bit će potresa u
mnogim dijelovima svijeta i zavladat će glad.

8Sve je to samo početak strašnih muka.

9Tada će vas mučiti i ubijati. Svi će vas narodi zamrziti zato što ste moji.

10Mnogi će tada posrnuti u vjeri, izdavat će jedan drugoga i mrziti se.

11Pojavit će se brojni lažni proroci i mnoge će zavesti.

12Bezakonje će uzeti velikog maha, a ljubav mnogih će ohladnjeti.

13Ali tko ustraje do kraja, spasit će se.

14Radosna vijest o kraljevstvu propovijedat će se po cijelome svijetu da čuju svi
narodi, a onda će konačno doći svršetak.

15Tako kada vidite 'svetogrđe' o kojemu je pisao prorok Daniel gdje stoji na
svetomu mjestu (čitatelju, shvati o čemu je riječ!),

16neka oni koji se zateknu u Judeji bježe u goru.

17Tko se zatekne na krovu, neka ne silazi u kuću što uzeti!

18Tko se zatekne u polju, neka se ne vraća po ogrtač!

19Teško trudnicama i dojiljama u to vrijeme!

20Molite se da ne morate bježati zimi ili u subotu

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

21jer će to biti dani tako strašnih nevolja kakvih nije bilo od postanka svijeta
niti će biti ikad poslije.

22I da Gospodin ne skrati to vrijeme nevolja, nitko se ne bi spasio. Ali zaradi
svojih izabranika ti će se dani skratiti.

Isus govori o svojem povratku
(Mk 13:21-31; Lk 17:23-37; 21:25-33)

23Kaže li vam tada tko: 'Evo Mesije!' ili 'Eno ga ondje!' ne vjerujte

24jer će ustati brojni lažni mesije i lažni proroci te činiti znamenja i velika
čudesa ne bi li, bude li moguće, zaveli i Božje izabranike.

25Eto, unaprijed sam vas upozorio!

26Kaže li vam dakle tko: 'Eno ga, u pustinji je', ne idite onamo, kaže li 'U tajnim
je odajama', ne vjerujte.

27Jer dolazak Sina Čovječjega vidjet će se poput munje koja sijevne na istoku i
rasvijetli cijelo nebo, sve do zapada.

28Gdje bude strvine, skupljat će se strvinari.

29U vrijeme kad prođu sve te strahote 'Sunce će potamnjeti i mjesec neće sjati,
zvijezde će s neba padati i nebeske će se sile potresti.'

30Tada će se na nebu pojaviti znak Sina Čovječjega. Proplakat će tada svi narodi
na zemlji i ugledati Sina Čovječjega kako dolazi na oblacima s velikom moći i
slavom.

31On će poslati anđele na zov velike trublje da saberu njegove izabranike sa svih
strana, sa svih četiriju vjetrova, od kraja zemlje do kraja neba.

Pouka o smokvi
(Mk 13:28; Lk 21:29-30)

32Učite iz prispodobe o smokvi. Kad joj na granama izbiju nježni pupovi i kad
potjera lišće, znate da je ljeto blizu.

33Također, kad vidite da se zbiva sve o čemu sam vam govorio, možete biti
sigurni da je Gospodinov povratak blizu, na samim vratima.

34Zaista vam kažem, ovaj naraštaj neće proći dok se sve to ne dogodi.

35Nebo i zemlja će proći, ali moje riječi ostaju zauvijek!

Neznani dan i čas
(Mk 13:32-37; Lk 21:34-36; 17:26-27, 34-35; 12:39-46)

36Nitko, međutim, ne zna dana ni ure kada će se to dogoditi. Ne znaju ni anđeli
na nebu, pa čak ni Sin. Zna samo Otac.

37Za dolaska Sina Čovječjega bit će kao i u Noino doba.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

38Kao što su u to vrijeme prije potopa ljudi jeli i pili, ženili se i udavali sve do
dana kada je Noa ušao u korablju

39i ništa nisu slutili dok nije došao potop i sve ih odnio, tako će biti i za dolaska
Sina Čovječjega.

40Od dvojice koji tada budu skupa radili u polju jedan će se uzeti, a drugi
ostaviti.

41Od dviju žena koje budu skupa mljele u mlinu jedna će se uzeti, a druga
ostaviti.

42Bdijte, dakle, jer ne znate kada će vaš Gospodin doći!

43Znajte: kad bi vlasnik kuće znao kada će doći lopov, bdio bi i ne bi mu dopustio
da provali u kuću.

44Budite zato i vi stalno pripravni jer će Sin Čovječji doći kad mu se i ne nadate.

Vjerni i razumni sluga

45Tko je dakle onaj vjerni i razumni sluga kojega je gospodar postavio da
upravlja ukućanima i da im daje hranu u pravo vrijeme?

46Blago onome koga gospodar, kada dođe, nađe da tako čini!

47Zaista vam kažem, povjerit će mu da upravlja svim njegovim imanjem.

48Ali ako zli sluga pomisli: ‘Gospodar se još neće vratiti’

49pa počne tući svoje sudrugove te jesti i piti s pijancima,

50gospodar će doći u dan kad mu se ne nada i u čas u koji neće ni slutiti.

51Nemilosrdno će ga kazniti i odrediti mu usud među licemjerima, gdje će biti
plač i škrgut zuba.”

Matej 25

Prispodoba o deset djevica

1“Tada će s nebeskim kraljevstvom biti kao kad je deset djevica uzelo svjetiljke
i pošlo u susret zaručniku.

2Pet ih je bilo budalastih, a pet mudrih.

3Budalaste djevice ponesu svjetiljke, ali ne i ulja.

4A mudre su skupa sa svjetiljkama ponijele i posude s uljem.

5Kako je zaručnik kasnio, sve one poliježu i zaspu.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

6U ponoć se začula vika: ‘Zaručnik stiže! Iziđite pred njega!’

7Sve djevice ustanu da prirede svjetiljke.

8Budalaste tada zamole mudre: ‘Dajte nam od svojega ulja jer nam svjetiljke trnu.’

9Ali one im odgovore: ‘Nipošto! Sigurno nema dovoljno i za vas i za nas. Pođite ga radije kupiti.’

10Kad su ga otišle kupiti, dođe zaručnik te one koje su bile pripravne uđu s njim na svadbu i vrata se zatvore.

11Poslije dođu i ostale djevice i stanu dozivati: ‘Gospodine! Gospodine, otvori nam!’

12ali on će odgovoriti: ‘Zaista vam kažem: Ne poznajem vas.’

13Stoga bdijte jer ne znate dan ni čas mojega dolaska!

Prispodoba o trojici slugu
(Lk 19:12-27)

14Tada će s nebeskim kraljevstvom biti kao s čovjekom koji je, polazeći na put, pozvao sluge i povjerio im svoj imetak.

15Jednomu je dao pet vreća zlatnika, drugomu dvije, a trećemu jednu—svakome prema sposobnostima. Zatim je otputovao.

16Sluga koji je primio pet vreća zlatnika odmah ode, uloži ih i zaradi još pet vreća.

17Sluga s dvjema vrećama zlatnika također zaradi još dvije.

18Sluga koji je dobio samo jednu, naprotiv, iskopa rupu u zemlji i u nju skrije gospodarov novac.

19Poslije dugog vremena gospodar se vrati i zatraži od slugu da mu polože račun.

20Onaj kojemu je povjerio pet vreća zlatnika donese i drugih pet. ‘Gospodaru, dao si mi pet vreća zlatnika. Zaradio sam, eto, još pet.’

21Gospodar mu nato reče: ‘Odlično, dobri i vjerni slugo! Bio si vjeran nad malim i zato ću te postaviti nad velikim. Dođi se radovati sa svojim gospodarom!’

22Zatim priđe sluga koji je primio dvije vreće zlatnika i reče: ‘Gospodaru, meni si dao dvije vreće. Zaradio sam još dvije.’

23Gospodar mu reče: ‘Odlično, dobri i vjerni slugo! Bio si vjeran nad malim i zato ću te postaviti nad velikim. Dođi se radovati sa svojim gospodarom!’

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

24Priđe zatim sluga koji je primio jednu vreću te reče: ‘Gospodaru! Znao sam da
si strog čovjek, da žanješ gdje nisi sijao i kupiš gdje nisi vijao.

25Zato sam se prestrašio i skrio tvoju vreću u zemlju. Evo, uzmi ju!’

26Ali gospodar mu reče: ‘Zli i lijeni slugo! Znao si da žanjem gdje nisam sijao i
kupim gdje nisam vijao?

27Trebao si onda barem uložiti moj novac u banku pa bih nakon povratka dobio
kamate.

28Oduzmite mu novac i dajte ga onome koji ima deset vreća zlatnika!

29Tko ima, dat će mu se još pa će obilovati, a onome tko nema oduzet će se i ono
što ima.

30Bacite beskorisnoga slugu van u tamu. Ondje će biti plač i škrgut zuba.’”

O posljednjem sudu

31“Kad Sin Čovječji dođe u slavi i sa svim svojim anđelima, sjest će na prijestolje
svoje slave.

32Tada će se svi narodi okupiti pred njime, a on će, kao što pastir odvaja ovce
od koza,

33pravednike postaviti sebi zdesna, a ostale s lijeve strane.

34Tada će kralj reći onima koji mu budu zdesna: ‘Vi, koje je Otac blagoslovio,
dođite primiti u baštinu kraljevstvo pripravljeno za vas od postanka svijeta!

35Jer ste me nahranili kad sam bio gladan, napojili kad sam bio žedan, primili
ste me kad sam bio tuđinac

36i obukli me kad sam bio gol; posjećivali ste me dok sam bio bolestan i u
zatvoru.’

37Pravednici će ga tada upitati: ‘Gospodine, kada smo te vidjeli gladna i
nahranili, kada smo te vidjeli žedna i napojili te?

38Kada smo ti pružili dobrodošlicu kao tuđincu i obukli te gola?

39Kada smo te posjetili bolesna ili u tamnici?’

40A kralj će odgovoriti: ‘Zaista vam kažem, sve što ste učinili jednomu od moje
najmanje braće, meni ste učinili!’

41Zatim će reći onima slijeva: ‘Odlazite od mene, prokleti, u vječni oganj
pripravljen za đavla i njegove anđele!

42Jer bio sam gladan, a niste mi dali jesti; bio sam žedan, a niste mi dali piti;

43bio sam tuđinac, a vi me niste primili; gol sam bio i niste me obukli; bio sam
bolestan i u zatvoru, a niste me posjetili.’

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

44Oni će pitati: ‘Gospodine, kad smo te to vidjeli gladna ili žedna, ili kao tuđinca,
ili gola, ili bolesna, ili u zatvoru i nismo ti pomogli?’

45A on će im odgovoriti: ‘Zaista vam kažem, sve što niste učinili jednomu od
ovih najmanjih, meni niste učinili!’

46Tako će oni otići u vječnu patnju, a pravednici u vječni život.”

Matej 26

Zavjera protiv Isusa
(Mk 14:1-2; Lk 22:1-2; Iv 11:45-53)

1Kad je Isus sve to ispripovjedio, reče učenicima:

2“Znate da je za dva dana Pasha i da će mene, Sina Čovječjega, izdati da me
raspnu.”

3Tada se svećenički poglavari i narodne starješine okupe u dvoru velikog
svećenika imenom Kajfa

4te se dogovore da Isusa na prijevaru uhvate i ubiju.

5“Nećemo na blagdansku svetkovinu”, rekli su, “da se narod ne pobuni.”

Pomazanje u Betaniji
(Mk 14:3-9; Iv 12:1-8)

6Dok je Isus bio u Betaniji za stolom u kući Šimuna gubavca,

7dođe k njemu neka žena s alabasternom posudom skupocjene pomasti i izlije
mu je na glavu.

8Videći to, učenici počnu negodovati: “Čemu takva rastrošnost!

9Mogla se ta pomast skupo prodati, a novac dati siromasima.”

10Isus to opazi pa im reče: “Zašto joj dodijavate? Učinila mi je dobro djelo!

11Uvijek će biti siromaha, a ja neću uvijek biti s vama.

12Izlila je tu pomast na mene da pripravi moje tijelo za ukop.

13Zaista vam kažem, gdje god se diljem svijeta bude propovijedala ova Radosna
vijest, spominjat će se i ovo njezino djelo, njoj na uspomenu.”

Juda pristaje izdati Isusa
(Mk 14:10-11; Lk 22:3-6)

14Tada Juda Iškariotski, jedan od Dvanaestorice, ode svećeničkim poglavarima

15te ih upita: “Koliko ćete mi platiti da vam izdam Isusa?” Oni mu obećaju
trideset srebrnjaka.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

16Od tada Juda počne tražiti prigodu da ga izda.

Posljednja večera
(Mk 14:12-21; Lk 22:7-14, 21-23; Iv 13:21-30)

17Na prvi dan Blagdana beskvasnih kruhova učenici upitaju Isusa: “Gdje želiš
da ti pripravimo pashalnu večeru?”

18“Idite u grad tom i tom čovjeku”, odgovori on, “pa mu recite: ‘Naš učitelj
poručuje: Moje je vrijeme blizu. Kod tebe ću blagovati Pashu sa svojim
učenicima.’”

19Učenici učine kako ih je Isus uputio te ondje pripreme pashalnu večeru.

Juda pristaje izdati Isusa
(Mk 14:17-21; Lk 22:21-23)

20Uvečer je Isus bio za stolom s Dvanaestoricom.

21Dok su blagovali, on reče: “Zaista vam kažem, jedan od vas će me izdati!”

22Oni se silno ražaloste pa ga jedan za drugim počnu pitati: “Nisam valjda ja taj,
Gospodine?”

23On odgovori: “Izdat će me onaj koji sa mnom umače kruh u istu zdjelu.

24Jer ja, Sin Čovječji, moram umrijeti kao što piše u Svetome pismu. Ali teško
onome koji izda Sina Čovječjega! Bilo bi mu bolje da se nije ni rodio!”

25I izdajnik Juda ga upita: “Učitelju, da nisam ja taj?” A Isus mu reče: “Sam si
kazao.”

Posljednja večera
(Mk 14:22-26; Lk 22:17-20; 1 Kor 11:23-25)

26Dok su blagovali, Isus uzme kruh, blagoslovi ga, razlomi te podijeli učenicima
govoreći: “Uzmite i jedite! To je moje tijelo.”

27Zatim uzme čašu vina, zahvali Bogu i pruži njima govoreći: “Svi pijte iz nje!

28Ovo je moja krv, krv novoga Saveza, koja se prolijeva za oproštenje grijeha
mnogih ljudi.

29I kažem vam: Neću više piti vina sve do onoga dana kada ću piti s vama novo
vino u kraljevstvu svojega Oca.”

30Otpjevaju zatim psalme i zapute se prema Maslinskoj gori.

Isusovo proroštvo o Petru
(Mk 14:27-31; Lk 22:31-34; Iv 13:36-38)

31Tada im Isus reče: “Noćas ćete me svi napustiti, jer u Svetome pismu piše:
‘Udarit ću pastira i ovce će se razbježati.’

32Ali kada uskrsnem, ići ću pred vama u Galileju.”

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

33Petar mu reče: “Napuste li te svi ostali, ja te neću napustiti!”

34“Zaista ti kažem,” reče mu Isus, “još ove noći, prije nego što pijetao zakukuriče, triput ćeš me se odreći.”

35“Neću!” odvrati Petar. “Makar morao s tobom i umrijeti, neću te se odreći!” Tako su se zaklinjali i svi ostali.

Isus se moli u Getsemaniju
(Mk 14:32-42; Lk 22:39-46; Iv 18:1)

36Isus dođe s učenicima u maslinik nazvan Getsemani te reče učenicima: “Sjednite ovdje dok se ja odem pomoliti!”

37Povede sa sobom Petra i obojicu Zebedejevih sinova. Obuzmu ga žalost i tjeskoba.

38Tada im reče: “Duša mi je nasmrt shrvana tugom. Ostanite ovdje i bdijte sa mnom.”

39Ode malo dalje i padne ničice moleći se: “Oče moj! Ako je moguće, poštedi me ove čaše! Ipak, neka bude po tvojoj, a ne po mojoj volji.”

40Zatim se vrati trojici učenika i nađe ih spavati te reče Petru: “Niste li mogli ni ure probdjeti sa mnom?

41Ostanite budni i molite se da vas ne bi svladala kušnja! Jer duh je spreman, ali je tijelo slabo.”

42Ode još jedanput i pomoli se: “Oče moj! Ako nije moguće da me poštediš te čaše, neka bude po tvojoj, a ne po mojoj volji.”

43I opet ih po povratku nađe spavati jer su im oči otežale.

44Opet ih ostavi i ode se treći put pomoliti istim riječima.

45Zatim se vrati k učenicima i reče im: “Još spavate i odmarate se? Kucnuo je čas! Sin Čovječji, predan je grešnicima u ruke.

46Ustanite! Hajdemo! Evo, moj je izdajnik već tu!”

Isusovo uhićenje
(Mk 14:43-50; Lk 22:47-53; Iv 18:3-11)

47Dok je još govorio, stigne Juda, jedan od Dvanaestorice, a s njime i svjetina naoružana mačevima i toljagama, koju su poslali svećenički poglavari i narodni starješine.

48Izdajica im je dao znak: “To je onaj kojega poljubim. Uhvatite ga.”

49On odmah priđe Isusu i reče: “Zdravo, Učitelju!” i poljubi ga.

50“Zašto si došao ovamo, prijatelju?” ukori ga Isus. Zatim podignu ruke na Isusa i uhvate ga.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

51A jedan od onih koji su bili s Isusom maši se rukom te izvuče mač i njime
odsiječe uho sluzi velikoga svećenika.

52"Vrati mač u korice", reče mu Isus, "jer tko se mača laća, od mača će i poginuti.

53Zar ne shvaćaš da mogu tražiti od Oca više od dvanaest legija anđela da nas
zaštite i on bi ih odmah poslao?

54Ali da to učinim, kako bi se ispunilo Sveto pismo?"

55Zatim reče svjetini: "Pošli ste na mene mačevima i toljagama kao na
prevratnika! A svaki dan sam sjedio u Hramu i poučavao, pa me ipak niste
uhvatili.

56Ali sve se ovo događa zato da bi se ispunilo ono što su o meni u Pismu napisali
proroci." Nato ga svi učenici napuste i pobjegnu.

Isus pred Velikim vijećem

(Mk 14:53-65; Lk 22:54-55, 63-71; Iv 18:12-13, 19-24)

57Isusa uhvate i odvedu ga velikomu svećeniku Kajfi kod kojega su se okupili
pismoznanci i starješine.

58Petar je izdaleka slijedio Isusa do dvorišta palače velikog svećenika. On uđe u
dvorište te sjedne sa slugama da vidi kako će sve to završiti.

59Unutra su svećenički poglavari i cijelo Veliko vijeće tražili su protiv Isusa
kakvo lažno svjedočanstvo na temelju kojega bi ga mogli smaknuti.

60Ali nisu ga mogli pronaći iako su se javili mnogi lažni svjedoci. Napokon dođu
dvojica

61i izjave: "Ovaj je rekao: 'Mogu srušiti Božji hram i za tri dana ga opet
izgraditi!'"

62Veliki svećenik zatim stane i upita Isusa: "Zar ništa ne odgovaraš na ove
optužbe protiv tebe?"

63Isus je šutio. "Zakuni se živim Bogom i reci jesi li ti Krist, Božji Sin", reče veliki
svećenik.

64"Sam si rekao", odgovori Isus. "A ja vam kažem da ćete gledati Sina Čovječjega
kako sjedi zdesna Svemogućemu i kako dolazi na nebeskim oblacima."

65Nato veliki svećenik razdere svoju odjeću i reče: "Hulio je na Boga! Što će nam
još svjedoci?

66Što kažete?" A oni odgovore: "Zaslužio je smrt!"

67Zatim su Isusu pljuvali u lice i tukli ga. Neki su ga pljuskali

68govoreći: "Proreci nam tko te je udario, Kriste!"

Petar se odriče Isusa

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

(Mk 14:66-72; Lk 22:54-62; Iv 18:15-18, 25-27)

69Dok je Petar sjedio vani u dvorištu, priđe mu neka sluškinja i reče: “I ti si bio
s Isusom Galilejcem!”

70Petar to pred svima zaniječe: “Ne znam o čemu govoriš!”

71Kad je izišao u predvorje, spazi ga druga sluškinja i reče nazočnima: “Ovaj je
bio s Isusom Nazarećaninom!”

72On opet zaniječe i još se zakune: “Ne poznajem tog čovjeka!”

73Ali ubrzo mu priđu ljudi koji su bili ondje. “Pa ti si doista jedan od njih! Odaje
te galilejski naglasak.”

74Petar se stane kleti i zaklinjati: “Ja ne poznajem tog čovjeka!” I pijetao odmah
zakukuriče.

75On se tada sjeti što mu je Isus rekao: “Zaista ti kažem, prije nego što pijetao
zakukuriče, triput ćeš me se odreći.” Iziđe iz dvorišta i gorko zaplače.

Matej 27

Isus pred Velikim vijećem

(Mk 15:1; Lk 23:1; Iv 18:28-32)

1Rano ujutro sastanu se na vijećanje svi svećenički poglavari i narodne
starješine da se dogovore kako da ubiju Isusa.

2Svežu ga i odvedu rimskome upravitelju Pilatu.

Judino samoubojstvo

(Djela 1:16-20)

3Kada je Juda, njegov izdajica, vidio da su Isusa osudili na smrt, pokaje se i
odnese trideset srebrnjaka natrag svećeničkim poglavarima i starješinama

4te im reče: “Zgriješio sam! Izdao sam nedužna čovjeka!” “Što se to nas tiče?”
odgovore mu oni. “To je tvoja stvar!”

5Juda nato baci srebrnjake u Hram, a zatim ode i objesi se.

6Svećenički poglavari pokupe srebrnjake. “Ne smijemo ih staviti u hramsku
blagajnu”, rekoše, “jer su isplaćeni za krvavo djelo.”

7Zato se dogovore te za njih kupe lončarovu njivu da posluži kao groblje za
ukop tuđinaca.

8Zato se ta njiva još zove “Krvava njiva”.

9Tako se ispunilo Jeremijino proročanstvo: “Uzeli su trideset srebrnjaka— na
toliko su ga procijenili Izraelci—

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

10 i kupili su lončarovu njivu, kako je Gospodin zapovjedio.”

Isus pred Pilatom
(Mk 15:2-5; Lk 23:2-5; Iv 18:29-38)

11 Isusa dovedu pred rimskoga upravitelja Pilata. On ga upita: “Jesi li ti kralj
Židova?” “Ti to kažeš”, odgovori mu Isus.

12 Svećenički ga poglavari optuže za mnoge zločine, ali Isus nije odgovarao.

13 Pilat ga stoga upita: “Zar ne čuješ kako te teško optužuju?”

14 Ali Isus ne odgovori ni na jedno pitanje, što je Pilata veoma začudilo.

Pilat pusti Barabu, a Isusa dade izbičevati, pa raspeti
(Mk 15:6-15; Lk 23:13-25; Iv 18:39—19:16)

15 Bio je, međutim, običaj da rimski upravitelj svake godine o blagdanu Pashe
pusti na slobodu jednoga židovskog zatvorenika kojega narod zatraži.

16 U to je vrijeme jedan od zatvorenika bio zloglasni Baraba.

17 Kad se mnoštvo okupilo da zatraži da se pusti jedan zatvorenik, Pilat ih upita:
“Koga hoćete da vam pustim? Barabu ili Isusa kojega nazivaju Mesijom?”

18 Znao je, naime, da su ga predali sudu iz zavisti.

19 Dok je Pilat sjedio na sudačkom stolcu, stigne mu poruka od njegove žene:
“Okani se tog pravednika jer sam se noćas u snu namučila zbog njega!”

20 Svećenički poglavari i starješine, međutim, nagovore svjetinu da zatraži
slobodu za Barabu, a smrt za Isusa.

21 Kad ih je zatim upravitelj upitao: “Koga od njih dvojice želite da vam pustim?”
oni odgovore: “Barabu!”

22 “A što ću onda s Isusom kojega zovete Mesijom?” upita. “Raspni ga!” poviču
oni.

23 “Zbog čega? Kakvo je zlo učinio?” upita Pilat. Ali oni su samo još glasnije vikali:
“Raspni ga!”

24 Kad je Pilat vidio da ništa ne koristi i da metež postaje sve gori, uzme vodu i
pred svjetinom opere ruke govoreći: “Ja sam nevin od krvi ovoga čovjeka! Vi
ćete za nju snositi odgovornost!”

25 Nato sva svjetina poviče: “Neka njegova krv padne na nas i na našu djecu!”

26 Pilat im tada pusti Barabu, a Isusa dade izbičevati, pa raspeti.

Vojnici se izruguju Isusu
(Mk 15:16-20; Iv 19:2-3)

27 Upraviteljevi vojnici odvedu Isusa u pretorij i sazovu oko njega cijelu četu.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

28Svuku ga i zaogrnu grimiznim plaštem.

29Spletu zatim krunu od trnja i stave mu je na glavu, a u ruku mu stave trsku kao žezlo. “Živio kralj Židova!” rugali su mu se i prigibali pred njim koljena.

30Pljuvali su po njemu i udarali ga trskom po glavi.

31Kad su mu se izrugali, skinu s njega plašt, odjenu ga u njegovu odjeću i odvedu da ga raspnu.

Isusa raspinju na križ
(Mk 15:21-32; Lk 23:26-43; Iv 19:17-24)

32Vodeći ga, sretnu nekoga Šimuna iz Cirene te ga primoraju da ponese Isusov križ.

33Dođu do mjesta zvanoga Golgota (što znači: “lubanja”).

34Vojnici mu pruže vino sa žuči, ali kad ga okusi, nije htio piti.

35Kad su ga raspeli, bace kocku te tako razdijele među sobom njegovu odjeću.

36Zatim su ondje sjedili i čuvali ga.

37Iznad glave su mu postavili natpis o njegovoj krivnji: “OVO JE ISUS, KRALJ ŽIDOVA.”

38S njime su raspeli i dvojicu prevratnika, jednoga njemu zdesna, a drugoga slijeva.

39A prolaznici su ga ružili i odmahivali glavom

40govoreći: “Možeš srušiti Hram i sam ga opet izgraditi u tri dana, je li? Spasi onda sebe! Ako si Božji Sin, siđi s križa!”

41Slično su mu se rugali i svećenički poglavari, pismoznanci i starješine:

42“Spasio je druge, a sebe ne može spasiti! Kralj Izraelov! Neka sada siđe s križa pa ćemo povjerovati u njega!

43Uzdao se u Boga! Neka ga Bog sada izbavi ako mu je on uistinu po volji! Tvrdio je: ‘Ja sam Božji Sin.’”

44Vrijeđali su ga čak i prevratnici raspeti skupa s njim.

Isusova smrt
(Mk 15:33-41; Lk 23:44-49; Iv 19:28-37)

45O podnevu po svoj zemlji nastane tama i potraje do tri ure.

46U tri sata Isus glasno poviče: “*Eli, Eli, lema sabahtani!*” (što znači: “Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?”)

47“Zove Iliju!” rekoše neki od nazočnih kad su to čuli.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

48Jedan od njih odmah pritrči, uzme spužvu, umoči ju u ocat i natakne na trsku
te mu pruži piti.

49"Čekaj da vidimo hoće li doći Ilija da ga spasi", kazaše ostali.

50A Isus još jedanput glasno krikne i izdahne.

51Nato se zastor u Hramu razdere napola od vrha do dna. Zemlja se potrese,
špilje se raspuknu,

52grobovi se otvore, a tijela mnogih umrlih pravednika uskrsnu.

53Nakon Isusova uskrsnuća oni iziđu iz grobova te odu u sveti grad i pokažu se
mnogima.

54Kad su rimski stotnik i oni koji su s njime čuvali Isusa vidjeli potres i sve što
se zbivalo, rekoše: "Ovaj je čovjek zaista bio Božji Sin!"

55Bile su tu i mnoge žene koje su promatrale izdaleka. Došle su iz Galileje za
Isusom služeći mu.

56Među njima su bile Marija Magdalena, Marija, majka Jakova mlađega i Josipa,
te majka Zebedejevih sinova.

Isusov ukop

(Mk 15:42-47; Lk 23:50-56; Iv 19:38-42)

57Uvečer dođe neki bogat čovjek iz Arimateje imenom Josip, koji je i sam bio
Isusov učenik.

58On ode k Pilatu i zatraži da mu daju Isusovo tijelo. Pilat zapovjedi da tako
učine.

59Josip uzme tijelo, umota ga u čisto platno

60i položi ga u svoj novi grob isklesan u stijeni. Navali na ulaz velik kamen i ode.

61Bile su ondje Marija iz Magdale i druga Marija i sjedile gledajući prema grobu.

Straža na grobu

62Sutradan, to je dan nakon Priprave, okupe se svećenički poglavari i farizeji
kod Pilata

63te mu rekoše: "Gospodine, sjetili smo se da je onaj varalica za života rekao:
'Nakon tri dana ću uskrsnuti.'

64Zapovjedi zato da grob bude pod stražom sve do trećega dana da ne dođu
njegovi učenici, ukradu tijelo i kažu narodu: 'Uskrsnuo je od mrtvih!' Ako se to
dogodi, ta će prijevara biti još gora od prve!"

65Pilat im udovolji. "Postavite stražu", reče. "Idite i osigurajte grob kako znate."

66Zatim odu i osiguraju grob—zapečate kamen i postave stražu.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

Matej 28

Isusovo uskrsnuće
(Mk 16:1-8; Lk 24:1-12; Iv 20:1-18)

1U nedjelju rano ujutro Marija Magdalena i druga Marija dođu pogledati grob.

2Odjednom nastane silan potres: anđeo Gospodnji siđe s neba, odvali kamen s ulaza u grob i sjedne na njega.

3Lice mu je bilo sjajno poput munje, a odjeća bijela poput snijega.

4Stražari se pred njim počnu tresti od straha i onesvijeste se.

5Tada anđeo reče ženama: “Ne bojte se! Znam da tražite raspetoga Isusa.

6Ali on nije ovdje; uskrsnuo je kako vam je i rekao! Dođite vidjeti mjesto gdje je ležao

7pa brzo idite javiti njegovim učenicima da je uskrsnuo od mrtvih. Ide, eto, pred vama u Galileju. Ondje ćete ga vidjeti. Pamtite što sam vam rekao.”

8Silno uplašene ali presretne, žene žurno krenu s groba i otrče to javiti njegovim učenicima.

9Odjednom im u susret dođe Isus! “Zdravo!” reče im. One mu pritrče, obujme mu noge i ničice mu se poklone.

10“Ne bojte se”, reče im Isus. “Idite javiti mojoj braći da pođu u Galileju. Ondje ćemo se vidjeti.”

Izjava stražara

11Dok su žene odlazile, neki od stražara dođu u grad i jave svećeničkim poglavarima sve što se dogodilo.

12Oni se sastanu sa starješinama na vijećanje, a zatim uzmu mnogo novca i dadu ga vojnicima.

13“Recite: ‘Noću dok smo spavali došli su njegovi učenici i ukrali ga.’

14Ako za to čuje upravitelj, mi ćemo ga već uvjeriti i pobrinuti se da nemate problema.”

15Oni uzmu novac i postupe kako su ih uputili. To se pričanje razglasilo među Židovima i zadržalo sve do danas.

Veliko poslanje
(Mk 16:14-18; Lk 24:36-49; Iv 20:19-23)

16Jedanaestorica pođu u Galileju, na goru, kamo im je zapovjedio Isus.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

17 Kad su ga ugledali, padnu pred njim ničice, ali neki su ipak posumnjali.

18 Isus im priđe i reče im: “Dana mi je sva vlast na nebu i na zemlji.

19 Idite zato i učinite sve narode mojim učenicima krsteći ih u ime Oca i Sina i
Svetoga Duha.

20 Učite ih da ispunjavaju sve što sam vam zapovjedio! Ja sam s vama u sve dane
do svršetka svijeta.”

Croatian New Testament (Knjiga O Kristu)
© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

Marko

Marko 1

Uloga Ivana Krstitelja
(Mt 3:1-12; Lk 3:2-16; Iv 1:19-28)

1Ovo je početak Radosne vijesti o Božjemu Sinu Isusu Kristu.

2U Knjizi proroka Izaije Bog je rekao: “Gledajte, šaljem pred vas svojega glasnika i on će vam pripraviti put.

3On je glas koji viče u pustinji: ‘Pripremite put za Gospodnji dolazak! Poravnajte za njega staze!’”

4Taj glasnik bio je Ivan Krstitelj. Živio je u pustinji i propovijedao kako se ljudi trebaju krstiti da pokažu kako su se odvratili od svojih grijeha i obratili se Bogu da im oprosti.

5Ljudi iz Jeruzalema i iz cijele Judeje putovali su k njemu u pustinju da ga vide i čuju. Ispovijedali su svoje grijehe, a on ih je krstio u rijeci Jordanu.

6Ivanova odjeća bila je istkana od devine dlake, a bio je opasan kožnim pojasom. Hranio se skakavcima i divljim medom.

7Propovijedao je: “Uskoro dolazi netko veći od mene, toliko velik da mu ja nisam dostojan ni robom biti.

8Ja vas krstim vodom, ali on će vas krstiti Svetim Duhom.”

Isusovo krštenje
(Mt 3:13-17; Lk 3:21-22; Iv 1:32-34)

9Jednog dana dođe Isus iz Nazareta u Galileji i Ivan ga krsti u rijeci Jordanu.

10Čim Isus iziđe iz vode, ugleda kako se otvaraju nebesa i kako Duh u obliku goluba silazi na njega.

11Začuje se glas: “Ti si moj ljubljeni Sin! Ti si moja radost!”

Isusove kušnje
(Mt 4:1-11; Lk 4:1-13)

12Odmah nakon toga Duh nagna Isusa da ode u pustinju.

13Tamo je ostao četrdeset dana i Sotona ga je kušao. Boravio je među divljim životinjama, a služili su mu anđeli.

Prvi učenici
(Mt 4:12-22; Lk 4:14-15; 5:2-11)

14Pošto je kralj Herod zatvorio Ivana, Isus ode u Galileju propovijedati Božju Radosnu vijest.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

15“Napokon je došlo vrijeme,” naviještao je, “blizu je Božje kraljevstvo!
Odvratite se od svojih grijeha i povjerujte Radosnoj vijesti!”

16Jednoga dana, prolazeći obalom Galilejskog jezera, opazi Šimuna i njegova
brata Andriju kako mrežama hvataju ribu jer su po zanimanju bili ribari.

17Reče im: “Pođite za mnom i ja ću vas učiniti ribarima ljudi!”.

18Oni smjesta ostave svoje mreže te pođu za njim.

19Malo dalje uz obalu ugleda Zebedejeve sinove Jakova i Ivana kako u lađici
krpaju mreže.

20Pozove i njih, a oni odmah ostave svojeg oca Zebedeja u lađi s nadničarima i
pođu za njim.

Isus istjeruje nečistog duha
(Lk 4:31-37)

21Isus i njegovi sljedbenici stigoše u grad Kafarnaum. Odmah u subotu odu u
sinagogu te je Isus ondje poučavao.

22Svi okupljeni bili su zadivljeni njegovim učenjem jer ih je poučavao kao onaj
koji ima vlast, a ne kao pismoznanci.

23Tu se zatekao čovjek opsjednut nečistim duhom, koji počne vikati:

24“Zašto nas uznemiruješ, Isuse Nazarećanine? Zar si nas došao uništiti? Znam
tko si: ti si Svetac Božji!”

25Isus mu zaprijeti: “Umukni i iziđi iz njega!”

26Nato on krikne, žestoko protrese čovjeka i iziđe iz njega.

27Svi nazočni silno se zaprepaste i počnu raspravljati o tome što se dogodilo.
“Kakvo je to novo učenje?” uzbuđeno su pitali. “Ima takvu silnu vlast! Čak se i
nečisti duhovi pokoravaju njegovim zapovijedima!”

28Vijest o tome što je učinio brzo se pronijela cijelom pokrajinom Galilejom.

Mnoga ozdravljenja
(Mt 8:14-17; Lk 4:38-41)

29Pošto iziđe iz sinagoge, Isus s Jakovom i Ivanom pođe u Šimunovu i Andrijinu
kuću.

30Ondje je Šimunova punica ležala u velikoj vrućici te to odmah kazaše Isusu.

31On joj priđe, uhvati ju za ruku i podigne, a vrućica prestane. Žena stane ih
posluživati.

32Uvečer, kad je sunce zašlo, dovedu mu sve bolesnike i opsjednute,

33pa se sav grad skupio pred vratima.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

34Isus je iscijelio brojne bolesnike od najrazličitijih bolesti i brojnim zlodusima
zapovjedio da iziđu iz svojih žrtava. Ali nije dopustio zlodusima da govore jer
su znali tko je on.

Isus propovijeda u Galileji
(Lk 4:42-44)

35Drugog jutra ustao je prije zore, povukao se na pusto mjesto i ondje se molio.

36Šimun i ostali krenu ga potražiti.

37Kad ga pronađu, rekoše mu: "Svi te traže!"

38On im odgovori: "Hajdemo i dalje, u druga mjesta. I njima moram
propovijedati poruku. Zbog toga sam došao!"

39Tako je proputovao cijelu Galileju propovijedajući po sinagogama i istjerujući
zloduhe.

Isus iscjeljuje gubavca
(Mt 8:2-4; Lk 5:12-16)

40Jednom dođe k njemu neki gubavac, klekne pred njega i zamoli ga: "Ako
hoćeš, možeš me iscijeliti!"

41Isus se sažali, ispruži ruku, dotakne ga i reče: "Hoću! Budi čist!"

42Gube odmah nestane i čovjek postane čist.

43Otpravljajući ga, Isus ga strogo upozori:

44"Nikome o tomu ne govori, već idi ravno svećeniku te sa sobom ponesi žrtveni
dar prema Mojsijevu zakonu kao javno svjedočanstvo svojeg ozdravljenja."

45Ali čovjek ode i počne svima govoriti što mu se dogodilo; zbog toga Isusa
opkoli toliko mnoštvo da više nije mogao javno ući u bilo koji grad, već se morao
zadržavati vani, na samotnim mjestima. A ljudi su stizali sa svih strana.

Marko 2

Isus iscjeljuje uzetog čovjeka
(Mt 9:1-8; Lk 5:17-26)

1Nekoliko dana nakon toga vrati se u Kafarnaum, a vijest o njegovu dolasku
brzo se pročuje gradom.

2U kući u kojoj je boravio okupilo se toliko ljudi da više nije bilo mjesta ni za
koga, čak ni pred vratima. A on im je propovijedao Riječ.

3Uto dođu četvorica noseći uzetog čovjeka na nosilima.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

4Kako nisu mogli kroz mnoštvo doći do Isusa, načine rupu u glinenom krovu
nad njegovom glavom i spuste bolesnika na nosilima ravno pred Isusa.

5Kad Isus vidje njihovu vjeru, reče bolesniku: “Sinko, oprošteni su ti grijesi!”

6Ali neki židovski vjerski vođe koji su ondje sjedili rekoše u sebi:

7“Kako ovaj može tako govoriti! On huli! Tko može opraštati grijehe osim
jedinoga Boga!”

8Isus duhom prozre njihove misli pa ih upita: “Zašto to smatrate hulom?

9Što je lakše reći uzetom čovjeku: ‘Grijesi su ti oprošteni’ ili ‘Ustani, uzmi svoja
nosila i idi’?

10Dokazat ću vam da ja, Sin Čovječji, imam vlast na zemlji opraštati grijehe.”
Okrene se zatim prema uzetome i reče:

11“Zapovijedam ti: ustani, uzmi nosila i idi kući!”

12Čovjek smjesta ustane, uzme nosila i iziđe naočigled mnoštvu. Svi su se divili
i slavili Boga govoreći: “Takvo što još nikad nismo vidjeli!”

Isus poziva Levija
(Mt 9:9-13; Lk 5:27-32)

13Isus ponovno ode na obalu jezera. Poučavao je mnoštvo koje se okupilo oko
njega.

14Prolazeći tuda, opazi Levija, Alfejeva sina, kako ubire porez te ga pozove:
“Pođi sa mnom!” Levi ustane i pođe za njim.

15Dok je Isus poslije bio u kući za stolom, došli su brojni ubirači poreza i grešnici
i pridružili se njemu i njegovim učenicima. Mnogo takvih bilo je među onima
koji su išli za Isusom.

16No kad neki pismoznanci, farizeji, ugledaju Isusa kako jede s tim ozloglašenim
ljudima, kazaše njegovim učenicima: “Zašto vaš učitelj jede s ubiračima poreza
i drugim grešnicima?”

17Kad je Isus to čuo, reče im: “Ne treba liječnik zdravima, nego bolesnima.
Nisam došao zvati pravednike, već grešnike.”

Rasprava o postu
(Mt 9:14-17; Lk 5:33-39)

18Ivanovi učenici i farizeji povremeno su postili. Jednoga dana neki ljudi dođu
Isusu i upitaju ga: “Zašto Ivanovi učenici i farizeji poste, a tvoji učenici ne
poste?”

19Isus im odgovori: “Mogu li uzvanici na svadbenoj večeri postiti dok su s
mladoženjom? Ne mogu postiti dok je mladoženja s njima.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

20 Ali doći će dani kada će im ugrabiti mladoženju. Tada će postiti.

21 Nitko ne krpa rupe na staroj odjeći zakrpom od još nesmočena platna. Zakrpa
bi se skupila, razvukla tkaninu i napravila još veću rupu.

22 Nitko ne ulijeva novo vino u stare mjehove jer bi se raspuknuli. Vino bi se
prolilo, a mjehovi uništili. Novo se vino lijeva u nove mjehove."

Rasprava o suboti
(Mt 12:1-8; Lk 6:1-5)

23 Jedne su subote Isus i njegovi učenici prolazili poljem usjeva. Učenici počnu
putem trgati klasje.

24 Farizeji rekoše Isusu: "Zašto čine ono što je subotom zabranjeno? Zakonom
je zabranjeno skupljati usjev subotom!"

25 Ali Isus im odgovori: "Niste li nikada u Pismu čitali o tomu što je učinio kralj
David kad su on i njegovi pratioci u nevolji ogladnjeli?

26 Ušao je u Dom Božji (u to je doba veliki svećenik bio Ebijatar) i jeo prineseni
kruh koji je dopušteno jesti samo svećenicima te ga je dao jesti i svojim
pratiocima.

27 Subota je stvorena radi čovjeka, a ne čovjek radi subote.

28 Ja, Sin Čovječji, gospodar sam čak i subote."

Marko 3

Isus iscjeljuje u subotu
(Mt 12:9-14; Lk 6:6-11)

1 Isus ponovno ode u tamošnju sinagogu. Ondje je bio neki čovjek usahnule
ruke.

2 Isusovi neprijatelji budno su pazili hoće li mu iscijeliti ruku u subotu da ga
mogu optužiti.

3 Isus reče čovjeku usahnule ruke: "Ustani i dođi ovamo na sredinu!"

4 Zatim ih upita: "Je li subotom dopušteno činiti dobro ili zlo, život spasiti ili
pogubiti?" Šutjeli su.

5 Srdito ih pogleda duboko ožalošćen tvrdoćom njihovih srca te reče čovjeku:
"Ispruži ruku!" On ju ispruži, a ruka mu postane zdrava.

6 Farizeji se smjesta odu dogovoriti s herodovcima da ga smaknu.

Mnoštvo slijedi Isusa
(Mt 4:23-25; 12:15-16; Lk 6:17-19)

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

7Isus i njegovi učenici odu na jezero, a za njima krene veliko mnoštvo iz cijele
Galileje, Judeje,

8Jeruzalema, Idumeje, s istočne strane Jordana, čak i iz okolice Tira i Sidona.
Vijest o čudima koje je činio nadaleko se pročula, pa su ga dolazili osobno
vidjeti.

9Isus reče učenicima da mu dovezu čamac koji će biti spreman ako se mnoštvo
previše natisne oko njega.

10Toga je dana mnoge iscijelio pa je na njega nahrupilo golemo mnoštvo
bolesnika pokušavajući ga dotaknuti.

11Kad bi ga vidjeli ljudi opsjednuti nečistim duhom, pali bi pred njim ničice i
vikali: “Ti si Božji Sin!”

12A on im je oštro zabranjivao da ga očituju.

Isus izabira dvanaestoricu apostola
(Mt 10:1-4; Lk 6:12-16; Djela 1:13)

13Zatim ode u goru i pozove one koje je izabrao da mu se ondje pridruže te oni
dođu.

14Od njih odabere dvanaestoricu da ga prate i imenuje ih apostolima. Njih je
poslao da propovijedau

15i da imaju vlast istjerivati zloduhe.

16Evo imena Dvanaestorice što ih je izabrao: Šimun (kojemu je nadjenuo ime
Petar),

17Jakov i Ivan (Zebedejevi sinovi, kojima je Isus dao nadimak Boanerges, to jest
“Sinovi groma”),

18Andrija, Filip, Bartolomej, Matej, Toma, Jakov (Alfejev sin), Tadej, Šimun (član
političke stranke koja se zalagala za nasilno svrgavanje rimske vlasti) i

19Juda Iškariotski (koji ga je poslije izdao).

Isus i knez zloduha
(Mt 12:22-29; Lk 11:14-23; 12:10)

20Kad se vratio u dom gdje je boravio, opet je nagrnulo toliko mnoštvo da nisu
stigli ni jesti.

21Kad su za to čuli njegovi, dođu ga odvesti jer su govorili da je izvan sebe.

22Ali pismoznanci što su došli iz Jeruzalema rekoše da ga je opsjeo Beelzebub,
poglavica zlih duhova, pa da uz njegovu pomoć izgoni zloduhe.

23Isus dozove ljude i počne im govoriti u prispodobama: “Kako može Sotona
izgoniti Sotonu?

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

24Kraljevstvo koje je u sebi podvojeno propast će.

25Dom u kojemu vlada nesloga ne može opstati.

26Ako se dakle Sotona bori sam protiv sebe, kako će se onda održati? Ne bi uspio u tome.

27Ne možete ući u kuću snažnog čovjeka i opljačkati ga a da ga najprije ne svežete. Tek tada ga možete orobiti.

28Zaista vam kažem da se svaki ljudski grijeh može oprostiti, pa čak i hula.

29Ali hula na Svetoga Duha nikad se ne može oprostiti. To je vječni grijeh."

30To im reče jer su govorili da ima nečistog duha.

Prava Isusova obitelj
(Mt 12:46-50; Lk 8:19-21)

31Stigli su onamo njegova majka i braća, stajali vani te mu po nekim ljudima poručili da iziđe razgovarati s njima.

32Oko njega je sjedilo mnoštvo kad mu rekoše: "Vani su ti majka, braća i sestre, žele te vidjeti."

33On im odgovori: "Tko mi je majka? Tko su mi braća?"

34Pogleda ljude koji su sjedili u krugu oko njega, pa reče: "Ovo su mi majka i braća!

35Zaista, tko god čini Božju volju, taj mi je i brat, i sestra i majka."

Marko 4

Prispodoba o sijaču
(Mt 13:1-23; Lk 8:4-15)

1Isus opet počne poučavati na obali jezera. K njemu nagrne toliko ljudi da je ušao u lađicu na jezeru, sjeo u nju i odande propovijedao, a sve je mnoštvo ostalo na obali.

2Zatim stane poučavati ljude brojnim prispodobama. Evo jedne od njih:

3"Slušajte! Neki je ratar sijao sjeme.

4Dok ga je sijao po polju, nešto sjemena padne na stazu. Dođu ptice i pozobaju ga.

5Dio sjemena padne na kamenito tlo gdje je zemlja bila plitka, pa odmah nikne.

6Ali kad je granulo sunce, izgori i osuši se jer nije imalo duboka korijena.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

7Dio sjemena padne u trnje pa ono poraste i uguši ga, tako da nije donijelo roda.

8Dio ga, napokon, padne na dobru zemlju i donese trideseterostruk, šezdeseterostruk, a neka čak i stostruk urod.

9Slušajte, kad već imate uši!”

10Kad je Isus poslije ostao sam s Dvanaestoricom i s drugima koji su ga slijedili, upitaju ga o značenju te prispodobe.

11On im odgovori: “Vama je dopušteno razumjeti tajnu o Božjemu kraljevstvu. A ostalima, koji su vani, govorim u prispodobama.

12Kao što piše u Svetome pismu: ‘Gledat će moja djela, ali neće dokučiti njihova značenja; slušat će moje riječi, ali ih neće razumjeti. Neće se odvratiti od svojih grijeha niti će im biti oprošteno.’

13Ali ako ne možete razumjeti tu jednostavnu priču, kako ćete uopće razumjeti prispodobe?

14Sijač o kojemu sam govorio svatko je onaj tko u ljudska srca sije Božju riječ.

15Sjeme na tvrdu tlu jesu oni koji čuju Riječ, ali odmah dođe Sotona i odnese tu Riječ u njih posijanu.

16Kamenito tlo su oni koji čuju Riječ i odmah ju radosno prihvate,

17ali nemaju korijena i nestalni su. Čim ih zbog Riječi snađe nevolja ili progonstvo, odmah podlegnu.

18Trnovito tlo srca su ljudi koji čuju Riječ i prihvate ju,

19ali tjeskobne brige ovoga svijeta, varavo bogatstvo i požuda za svime ostalime uguše sjeme i ono ostane bez roda.

20Dobro tlo je srce čovjeka koji čuje Riječ, razumije ju i donosi rod—trideseterostruko, šezdeseterostruko ili čak stostruko veći od posijanoga.”

Prispodoba o svjetiljci
(Lk 8:16-18)

21Zatim ih upita: “Kada upalite svjetiljku, stavljate li ju pod košaru ili pod postelju da prigušite svjetlost? Nipošto! Stavljate ju na svijećnjak.

22Sve ono što je sada skriveno i što je u potaji učinjeno, jednom će izići na vidjelo.

23Slušajte, kad već imate uši!

24I nastojte svakako pozorno slušati! Kad budete tako činili, bolje ćete razumjeti što vam govorim.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

25Onima koji žive po Božjoj mudrosti”, reče im, “Bog će dati još više mudrosti.
A oni koji ne postupaju prema njegovoj mudrosti, izgubit će ubrzo i ono malo
od nje što imaju.”

Sjeme koje samo raste

26Isus nastavi: “Božje je kraljevstvo poput ovoga: ratar baci sjeme na zemlju,

27a zatim ode dalje za svojim poslom. Lijegao je noću i ustajao danju, a sjeme je
niknulo i izraslo a da on to nije ni znao.

28Zemlja sama od sebe donese rod: najprije izraste stabljika, zatim klas, pa se
popuni zrelim zrnima.

29Čim zrno sazre, dođe ratar i požanje ga srpom.”

Prispodoba o gorušičinom sjemenu

(Mt 13:31-32; Lk 13:18-19)

30Isus upita: “Kako da vam još opišem Božje kraljevstvo? S čime da ga
usporedim?

31Ono je poput sitna gorušičina zrna, najmanjega od svakog sjemena koje se sije
u zemlju.

32Ali kad se posije, izraste veće od svake biljke u povrtnjaku, s velikim granama
u kojih se sjenu mogu skloniti ptice nebeske.”

33Isus je govorio takve prispodobe da pouči narod Riječi onoliko koliko su
mogli shvatiti.

34Javno je poučavao samo u prispodobama, a nasamo je svojim učenicima sve
tumačio.

Isus smiruje oluju

(Mt 8:18, 23-27; Lk 8:22-25)

35Kad se spustila večer, Isus reče učenicima: “Prijeđimo na drugu stranu
jezera.”

36Oni otpustiše narod i povezoše ga u lađici iz koje je propovijedao. Za njima se
otisnu i druge lađice.

37Odjednom se podiže silna oluja. Visoki valovi počnu se prelijevati u lađicu
tako da se gotovo posve napunila vodom.

38Isus je spavao na krmi s glavom na jastuku. U panici su ga probudili vičući:
“Učitelju! Zar ti uopće ne mariš što ćemo izginuti?”

39Isus se probudi, zaprijeti vjetru te reče moru: “Utišaj se! Umukni!” Vjetar
prestane i nastane velika tišina.

40On upita učenike: “Što ste se toliko prestrašili? Zar još nemate vjere?”

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

41Oni su bili silno prestrašeni. Pitali su jedan drugoga: “Pa tko je on da mu se i
vjetar i more pokoravaju?”

Marko 5

Isus iscjeljuje opsjednutog čovjeka
(Mt 8:28-34; Lk 8:26-37)

1Doploviše na drugu obalu jezera, u geraski kraj.

2Tek što je Isus izišao iz lađice, istrćao je pred njega s groblja neki čovjek
opsjednut nečistim duhom.

3Stanovao je u grobnicama, a nitko ga više nije mogao svezati, čak ni lancem.

4Često su ga okivali u lance, ali on bi uvijek rastrgao lance i smrskao okove u
komadiće. Nitko ga nije mogao ukrotiti.

5Danju i noću bez prestanka je lutao grobljima i gorom vrišteći i udarajući sebe
kamenjem.

6Ugledavši Isusa izdaleka, pritrči mu i padne ničice pred njim.

7Zavrišti i prodorno vikne: “Što hoćeš od mene, Isuse, Sine najuzvišenijeg Boga?
Zaklinjem te Bogom, ne muči me!”

8Isus mu, naime, bijaše zapovjedio: “Izlazi iz toga čovjeka, nečisti duše!”

9Zatim ga upita: “Kako se zoveš?” “Zovem se Legija”, odgovori on, “jer nas je
mnogo u ovom čovjeku.”

10Preklinjao ga je da ih ne potjera iz onoga kraja.

11A ondje je na obronku paslo veliko krdo svinja.

12“Pošalji nas onim svinjama da uđemo u njih”, zamole ga nečisti duhovi.

13On im to dopusti. Nečisti duhovi iziđu i uđu u svinje, na što cijelo krdo od kojih
dvije tisuće svinja jurne niz strmi obronak i utopi se u jezeru.

14Svinjari pobjegnu u obližnje gradove i sela i razglase putem novost, pa ljudi
pođu vidjeti što se dogodilo.

15Dođu Isusu i ugledaju čovjeka koji bijaše opsjednut cijelom legijom kako sjedi
obučen i pri zdravoj pameti te se uplaše.

16A kad su očevici ispričali što se dogodilo s opsjednutim i sa svinjama,

17ljudi počnu zaklinjati Isusa da ode iz njihova kraja.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

18On se vrati u lađu, a čovjek koji je bio opsjednut zamoli ga da mu dopusti poći
s njime.

19Ali mu Isus to nije dopustio. “Idi kući svojima”, reče mu on, “i ispričaj im koliko
ti je milosrđe Bog iskazao.”

20Čovjek se zaputi u Dekapolis toga kraja govoreći ljudima o svemu što mu je
Isus učinio. I svi su se divili.

Isus iscjeljuje zbog velike vjere ljudi
(Mt 9:18-26; Lk 8:40-56)

21Kad je Isus doplovio na drugu stranu jezera, okupi se oko njega na obali silno
mnoštvo. On je stajao uz more.

22Pristupi mu jedan od nadstojnika mjesne sinagoge, imenom Jair, te padne
pred njim ničice

23preklinjući ga da mu iscijeli kćerkicu. “Na samrti je”, reče on. “Molim te, dođi
i položi na nju ruke da ozdravi i da živi.”

24Isus pođe s njim, ali se oko njega natisnulo mnoštvo.

25Među ljudima bila je žena koja je bolovala od krvarenja već dvanaest godina.

26Mnogo je pretrpjela od brojnih liječnika i potrošila je na njih sve što je imala,
ali nije ozdravila. Stanje joj se, naprotiv, pogoršalo.

27Slušala je o Isusu pa mu se približi straga kroz mnoštvo i dotakne njegov
ogrtač.

28Mislila je: “Dodirnem li samo njegovu odjeću, ozdravit ću!”

29I zaista, krv joj smjesta prestane teći i ona na svojemu tijelu osjeti da je
ozdravila.

30Isus je odmah osjetio da je iz njega izišla sila pa se okrenu prema mnoštvu i
upita: “Tko mi je dotaknuo odjeću?”

31Učenici mu rekoše: “Toliko se mnoštvo tiska oko tebe, a ti pitaš tko te je
dotaknuo!”

32Ali Isus je pogledom tražio onu koja je to učinila.

33A žena, uplašena i dršćući jer je znala što joj se dogodilo, priđe mu i padne
pred njim ničice te mu sve po istini ispriča.

34On joj reče: “Kćeri, tvoja te vjera iscijelila. Pođi u miru i budi iscijeljena od
svoje bolesti!”

35Dok je Isus još to govorio, stigli su iz Jairova doma s viješću. “Kći ti je umrla.
Nema smisla da dalje mučiš Učitelja.”

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

36Ali Isus se nije obazirao na to što su rekli, već se obrati Jairu: “Ne boj se! Samo
vjeruj!”

37Isus ne dopusti nikome da ga prati osim Petru, Jakovu i Ivanu.

38Kad su stigli do kuće nadstojnika sinagoge, Isus vidje da ljudi viču, plaču i
nariču u sav glas.

39On uđe i reče im: “Što toliko naričete i plačete? Dijete nije umrlo, nego samo
spava!”

40Mnoštvo ga počne ismijavati, ali on ih sve potjera van. Povede samo djetetova
oca i majku te trojicu svojih učenika, pa uđe u prostoriju u kojoj je ležala
djevojčica.

41Uhvati ju za ruku i reče joj: “Talita kum!” (što znači: “Ustani, djevojčice!”).

42Djevojčica je imala dvanaest godina. Ona smjesta ustane i počne hodati.
Roditelji ostanu zapanjeni.

43Isus im zapovjedi da nikome ne govore što se dogodilo i reče im da joj daju
jesti.

Marko 6

Isusa ne prihvaćaju u Nazaretu
(Mt 13:54-58; Lk 4:16-30)

1Isus ode odande i vrati se s učenicima u svoj zavičaj, u Nazaret.

2Sljedeće subote ode u sinagogu i počne poučavati. Mnogi ljudi su se divili i
govorili: “Odakle mu ta mudrost i sila kojom čini takva čudesa?

3Nije li on drvodjelja, Marijin sin, Jakovljev, Josijin, Judin i Šimunov brat? Nisu
li mu sestre tu među nama?” I sablaznili su se zbog njega.

4Isus im reče: “Proroku ne iskazuju čast jedino u njegovu zavičaju, među
rodbinom i u njegovu domu.”

5Zbog njihove nevjere nije mogao ondje učiniti nikakva čuda, samo je iscijelio
nekoliko bolesnika položivši na njih ruke.

6Čudio se njihovoj nevjeri.

Isus šalje dvanaestoricu apostola
(Mt 10:1, 9-14; Lk 9:1-6)

Išao je po selima i poučavao.

7Pozvao je sebi Dvanaestoricu te ih počeo slati po dvojicu dajući im vlast da
izgone nečiste duhove.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

8Zapovjedio im je da na put ne ponesu ništa osim štapa—ni kruha, ni torbu, ni
bakrena novca koji se običavao nositi u pojasu.

9Reče im da obuju sandale, ali da ne ponesu ni ogrtača.

10Kazao je: “Kad boravite u nekome mjestu, stanujte u jednoj kući i ne mijenjajte
smještaj.

11Ako vas u nekome mjestu ne prihvate ili ne poslušaju, stresite i prašinu s nogu
kad odlazite. To će biti znak da ste ga prepustili njegovoj sudbini.”

12Tako su učenici otišli i propovijedali o pokajanju.

13Mnoge su zloduhe istjerali i mnogo bolesnika pomazali uljem i iscijelili.

Smrt Ivana Krstitelja
(Mt 14:1-12; Lk 9:7-9)

14Ubrzo je i kralj Herod Antipa čuo za Isusa jer se o njemu posvuda govorilo.
Neki su govorili: “To je od mrtvih uskrsnuo Ivan Krstitelj pa sad u njemu djeluju
čudesne sile.”

15Drugi su pak govorili da je Isus starodrevni prorok Ilija. Treći su tvrdili da je
on novi prorok poput onih iz prošlosti.

16Herod na to reče: “To je Ivan komu sam dao odrubiti glavu. Uskrsnuo je!”

17Herod je, naime, zapovjedio da Ivana okuju u lance i bace u tamnicu zbog
Herodijade, žene Herodova brata Filipa.

18Herod ju je uzeo za ženu, a Ivan ga je opominjao: “Nije se dopušteno ženiti
ženom vlastitog brata!”

19Herodijada je zato zamrzila Ivana i htjela ga je ubiti, ali to nije mogla učiniti

20jer je Herod poštivao Ivana. Znao je da je svet i dobar čovjek i zato ga je štitio.
Iako bi se uvijek uznemirio kad bi razgovarao s Ivanom, Herod ga je rado slušao.

21Na posljetku se Herodijadi pružila prigoda. Herodu je bio rođendan te je
priredio gozbu za svoje dvorane, visoke časnike i najuglednije građane Galileje.

22Herodijadina kći plesala za Heroda i njegove uzvanike i svima se svidjela.
“Traži od mene što ti drago,” reče kralj djevojci,

23“pa bila to i polovica mojega kraljevstva, i dat ću ti što zatražiš!”

24Djevojka iziđe i upita majku: “Što da tražim?” A ona odgovori: “Traži glavu
Ivana Krstitelja!”

25Djevojka požuri natrag kralju te mu reče: “Zapovjedi da mi na pladnju donesu
glavu Ivana Krstitelja, i to odmah!”

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

26Kralj se ražalosti, ali zbog toga što se zakleo i zbog uzvanika ne htjede ju odbiti.

27Odmah naredi krvniku da donese Ivanovu glavu. Krvnik ode u tamnicu, odrubi Ivanu glavu

28te je na pladnju dade djevojci, a ona ju odnese majci.

29Kad za to doznaše Ivanovi učenici, dođu uzeti njegovo tijelo da ga polože u grob.

Isus hrani pet tisuća ljudi
(Mt 14:13-21; Lk 9:10-17; Iv 6:1-13)

30Apostoli se s putovanja vrate Isusu te ga izvijeste o svemu što su činili i što su poučavali.

31Isus im predloži: “Sklonimo se malo u osamu da se odmorimo.” Jer je dolazilo i odlazilo toliko ljudi da nisu imali vremena ni jesti.

32Otisnu se tako lađom prema mirnijemu mjestu.

33No mnogi su ih opazili kako odlaze pa su ljudi iz mnogih mjesta potrčali onamo obalom i stigli prije njih.

34Kad je izišao iz lađice, ugleda silan narod pa se sažali nad njima jer su bili kao ovce bez pastira pa ih je dugo poučavao.

35Kad je dan poodmaknuo, pristupe mu njegovi učenici i kazaše: “Pust je ovo kraj a već je i kasno.

36Otpusti ljude da mogu otići na okolna imanja i sela te si kupiti što za jelo!”

37“Vi ih nahranite!” odgovori im Isus. “Čime?” upitaju. “Trebalo bi nam cijelo bogatstvo da se kupi hrana za toliko mnoštvo!”

38“Pogledajte koliko hrane imate”, reče im. Vrate se i kažu da imaju pet kruhova i dvije ribe.

39Isus im zapovjedi da posjedaju u skupine po zelenoj travi.

40Posjedali su u skupine od stotinu i od pedeset ljudi.

41Isus uzme pet kruhova i dvije ribe, pogleda u nebo i blagoslovi hranu te razlomi kruhove. Dade ih zatim učenicima da podijele ljudima. Također svima podijeli i one dvije ribe.

42Svi su jeli dok se nisu nasitili

43i još poslije pokupe punih dvanaest košara preostalih ulomaka te ostatak riba.

44A nahranilo se pet tisuća muškaraca.

Isus hoda po vodi
(Mt 14:22-33; Iv 6:16-21)

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

45Odmah zatim Isus natjera učenike da uđu u lađu i da preplove na drugu obalu,
prema Betsaidi, dok on otpusti mnoštvo.

46Pošto se rastao s ljudima, otišao je u goru da se moli.

47Bila je noć, učenici su bili u lađi nasred jezera, a on sam na kopnu.

48Opazi da jedva veslaju boreći se s nasuprotnim vjetrom te oko tri ure
ujutro krene prema njima hodajući po vodi. Htio im je prići,

49ali kad ga ugledaju kako hoda po vodi prema njima, vrisnu od straha misleći
da je sablast.

50Svi su ga vidjeli i prestrašili se. Ali on im odmah reče: "Samo hrabro! Ja sam!
Ne bojte se!"

51Tada su ušli u lađu i vjetar prestane. Učenike je zaprepastilo to što su vidjeli.

52Još nisu shvaćali značenje čuda s umnoženim kruhom jer su im srca bila tvrda
i nisu vjerovali.

Isus ozdravlja sve koji ga dotaknu
(Mt 14:34-36)

53Preplove jezero i pristanu u Genezaretu te privežu lađu

54i iziđu. Ljudi ga odmah prepoznaju

55i rastrče se po cijelomu kraju da razglase vijest o njegovu dolasku te mu počnu
donositi bolesnike na nosilima.

56I u koji god bi grad, selo ili zaselak ušao, polijegali bi bolesnike na trgove i
ulice te ga molili da im dopusti dotaknuti barem skut njegove haljine—i svi koji
bi ga dotaknuli ozdravljali su.

Marko 7

Isus poučava o unutrašnjoj čistoći
(Mt 15:1-20)

1Jednom se okupe oko Isusa neki farizeji i pismoznanci koji su došli iz
Jeruzalema

2te opaze da neki od njegovih učenika jedu "nečistim", neopranim rukama.

3Židovi, a osobito farizeji, nikada ne jedu a da obredno ne operu ruke jer to
zahtijeva njihova starodrevna predaja.

4Kad dođu doma s tržnice, uvijek se operu prije nego što dotaknu hranu. To je
tek jedna od brojnih odredba kojih se drže, kao što je i obred pranja čaša, vrčeva
i bakrenog posuđa.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

5Zato ga vjerski vođe upitaju: “Zašto tvoji učenici ne slijede stare židovske
predaje? Jedu nečistim rukama.”

6Isus im odgovori: “Licemjeri! Lijepo je o vama prorokovao Izaija kad je rekao:
Ovaj me narod štuje samo usnama, ali srce im je daleko od mene.

7Uzalud me štuju jer kao moje učenje poučavaju ljudske zapovijedi.

8Vi zanemarujete Božje zapovijedi i zamjenjujete ih ljudskim predajama.

9Lijepo! Odbacujete Božje zapovijedi zbog svoje predaje!

10Mojsije vam je, primjerice, dao Božju zapovijed: ‘Poštuj oca i majku!’ i ‘Tko
prokune oca ili majku, neka se kazni smrću!’

11Ali vi kažete da je roditeljima opravdano reći: ‘Žao mi je, ne mogu vam pomoći
jer sam se Bogu zakleo dati ono što sam mogao dati vama.’

12Tako ljudima dopuštate da zanemare roditelje koji su u potrebi

13i kršite Božju zapovijed da zaštitite vlastitu predaju. To je tek jedan od brojnih
primjera.”

Što onečišćuju čovjeka?

14Tada Isus pozove mnoštvo i reče im: “Slušajte me svi i nastojte shvatiti!

15Ništa što izvana ulazi u čovjeka ne može ga onečistiti, ali onečišćuje ga ono
što iz njega izlazi.

16Slušajte, kad već imate uši!”

17Zatim ode od mnoštva u kuću, a učenici ga zamole da im objasni prispodobu.

18“Zar ni vi ne razumijete?” upita ih on. “Ne shvaćate li da čovjeka ne može
onečistiti ono što u njega uđe izvana

19jer ne ide u srce, već odlazi u trbuh, a zatim se izbacuje u zahod!” Tim je
riječima sve vrste hrane proglasio čistima.

20Zatim još reče: “Čovjeka onečišćuje ono što izlazi iz njegove nutrine.

21Jer iz nutrine, iz ljudskoga srca, dolaze zle misli, bludnost, krađa, ubojstvo,

22preljub, pohlepa, zloća, prijevara, razvrat, zavist, kleveta, oholost i glupost.

23Sva ta zla izlaze iznutra, ona čovjeka prljaju i čine ga nečistim pred Bogom.”

Vjera poganke
(Mt 15:21-28)

24Nakon toga Isus iz Galileje ode u tirski kraj te uđe u neku kuću ne želeći da
itko sazna da je ondje. Ali nije se mogao skriti.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

25Odmah mu dođe neka žena koje je djevojčicu opsjeo nečist duh i padne ničice
pred njim.

26Bila je ona poganka, rodom Sirofeničanka. Preklinjala ga je da istjera nečistog
duha iz njezine kćeri.

27Isus joj reče: "Prije bih trebao pomoći vlastitom rodu—
Židovima. Nepravedno je uzeti kruh djeci i baciti ga psima."

28Ona odgovori: "Istina je, Gospodine, ali čak i psi ispod stola jedu mrvice koje
padnu djeci."

29"Zbog toga što si rekla," reče joj Isus, "možeš ići. Zli je duh izišao iz tvoje kćeri."

30Kad je žena stigla doma, našla je djevojčicu kako leži u postelji. Zli duh bijaše
izišao.

Isus iscjeljuje gluhonijema čovjeka
(Mt 15:29-31)

31Iz Tira Isus ode u Sidon, a zatim natrag do Galilejskog jezera, usred područja
Dekapolisa.

32Donesu mu gluhonijemog čovjeka i preklinjahu ga da na njega položi ruke i
iscijeli ga.

33On ga izvede iz mnoštva na mjesto gdje su mogli biti nasamo, stavi prste u
njegove uši, a zatim pljune i svojom mu slinom dotakne jezik.

34Pogleda u nebo, uzdahne i zapovjedi: "Otvori se!"

35Sluh mu se odmah vrati, a jezik razriješi tako da je mogao razgovijetno
govoriti.

36Isus zabrani ljudima o tome govoriti, ali što im je on više branio, to su više
pripovijedali.

37Silno su se divili. Neprekidno su ponavljali: "On čini divne stvari—čak vraća
sluh gluhima i čini da nijemi progovore!"

Marko 8

Isus hrani četiri tisuće ljudi
(Mt 15:32-39)

1U to se vrijeme opet okupi veliko mnoštvo, a ljudi nisu imali što jesti. Isus
pozove učenike te im reče:

2"Žao mi je tih ljudi. Već su tri dana ovdje sa mnom i više nemaju što jesti.

3Ako ih pošaljem gladne kućama, klonut će na putu. Neki su došli izdaleka."

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

4“Pa kako da im u ovoj pustoši nabavimo dovoljno hrane?” upitaju učenici.

5“Koliko kruhova imate?” upita ih. “Sedam”, odgovore.

6Nato on reče mnoštvu da posjeda po zemlji. Zatim uzme sedam kruhova, zahvali za njih Bogu, razlomi ih na komade i dade svojim učenicima. A učenici ih podijele mnoštvu.

7Nađe se i nekoliko ribica. Isus ih blagoslovi pa reče učenicima da i njih podijele.

8Svi se nasitiše, a zatim pokupe sedam košara preostale hrane.

9Ondje je bilo oko četiri tisuće muškaraca. Pošto su jeli, on ih otpusti kućama.

10Odmah zatim uđe s učenicima u lađu i doplovi u okolicu Dalmanute.

Farizeji traže znak
(Mt 16:1-4)

11Kad farizeji doznaju da je stigao, dođu s njime raspravljati. Tražili su od njega da im pokaže znak s neba kao potvrdu.

12Kad je to čuo, on uzdahne i reče: “Zašto ovaj naraštaj neprestano traži znakove? Zaista vam kažem, ovaj ih naraštaj neće dobiti.”

13Zatim se vrati u lađicu, ostavi ih i preplovi na drugu stranu jezera.

Herodov i farizejski kvasac
(Mt 16:5-12)

14No učenici su zaboravili ponijeti hrane prije polaska te su sa sobom u lađi imali samo jedan kruh.

15Isus ih strogo opomene: “Čuvajte se farizejskoga kvasca i kvasca kralja Heroda!”

16“Nemamo kruha”, govorili su međusobno jer mišljahu da im je zato to rekao.

17Isus je čuo o čemu govore pa reče: “Zašto govorite o tomu da nemate kruha? Zar još niste razumjeli, zar ne shvaćate? Zar su vam srca tako otvrdnula?

18Imate oči, a ne vidite! Imate uši, a ne čujete! Zar ništa ne možete upamtiti?

19A onih pet tisuća muškaraca koje sam nahranio razlomivši pet kruhova? Koliko ste punih košara ostataka skupili nakon toga?” “Dvanaest”, odgovore.

20“A koliko je košara hrane preostalo kad sam razlomio sedam kruhova i njima nahranio četiri tisuće muškaraca?” “Sedam punih košara”, rekoše.

21“Pa zar još ne razumijete?” upita ih.

Isus iscjeljuje slijepca

22Kad stignu u Betsaidu, dovedu mu slijepca i zamole ga da ga dotakne i iscijeli.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

23Isus uzme slijepca za ruku i povede ga izvan sela, pljune mu u oči te na njih
položi ruke. “Vidiš li što?” upita ga.

24Čovjek podiže pogled. “Vidim ljude,” reče, “ali nejasno, poput stabala koja
hodaju!”

25Tada mu Isus ponovno stavi ruke na oči i čovjeku se taj put posve vrati vid,
tako da je vidio sasvim jasno.

26Isus ga pošalje kući. “Ne svraćaj putem u selo”, reče mu.

Petar priznaje Isusa za Mesiju
(Mt 16:13-16, 20; Lk 9:18-21)

27Isus i njegovi učenici odu iz Galileje u sela Filipove Cezareje. On ih putem
upita: “Što ljudi kažu, tko sam ja?”

28“Neki kažu da si Ivan Krstitelj,” odgovore učenici, “drugi kažu da si Ilija, a treći
da si jedan od proroka.”

29Tada ih upita: “A za koga me vi držite?” Petar odgovori: “Ti si Krist!”

30Isus im zabrani da ikomu o njemu govore.

Isus pretkazuje svoju smrt i uskrsnuće
(Mt 16:21-23; Lk 9:22)

31Zatim im počne objašnjavati kako će on, Sin Čovječji, morati mnogo pretrpjeti
od starješina, svećeničkih poglavara i pismoznanaca, koji će ga odbaciti, te da
će biti ubijen i nakon tri dana uskrsnuti.

32Govorio im je o tome posve otvoreno. Petar ga nato povede na stranu i počne
ga od toga odgovarati.

33Isus se okrene, pogleda učenike te strogo ukori Petra: “Odstupi od mene,
Sotono, jer ti ne razmišljaš na Božji način, nego ljudski!”

Kako biti Kristovi učenici
(Mt 16:24-28; Lk 9:23-27)

34Tada pozove učenike i mnoštvo da priđu i slušaju. Zatim reče im: “Želi li tko
biti mojim sljedbenikom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i
neka ide za mnom.

35Jer svatko tko želi sačuvati svoj život izgubit će ga; a tko dade svoj život za
mene i za Radosnu vijest, imat će istinski život.

36Kakva ti je korist ako stekneš sav svijet, a izgubiš vječni život?

37Što se može mjeriti s vrijednošću života?

38Posrami li se tko mene i mojih riječi pred ovim preljubničkim i grešnim
naraštajem, njega ću se i ja, Sin Čovječji, posramiti kada dođem u svojoj i Očevoj
slavi i u slavi svetih anđela.”

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

Marko 9

1Nadalje reče: “Zaista vam kažem, neki među vama koji ste ovdje neće umrijeti
prije nego što vide Božje kraljevstvo kako dolazi sa silom!”

Preobrazba
(Mt 17:1-13; Lk 9:28-36)

2Nakon šest dana povede Isus sa sobom Petra, Jakova i Ivana visoko u goru, u
osamu. Tu se pred njima preobrazi.

3Haljine mu postanu tako blještavo bijele kako ih ne bi mogao izbijeliti nijedan
bjelilac na zemlji.

4Tada se pojave Ilija i Mojsije te počnu razgovarati s Isusom.

5“Učitelju, dobro je što smo ovdje!” reče mu Petar. “Napravit ćemo tu tri sjenice:
jednu za tebe, jednu za Mojsija i jednu za Iliju.”

6Nije, naime, znao što da kaže jer su se silno prestrašili.

7Dok je to još govorio, prekrije ih oblak, a iz njega se začuje glas: “Ovo je moj
ljubljeni Sin! Njega slušajte!”

8Oni smjesta pogledaju uokolo. Mojsije i Ilija bijahu nestali i samo je Isus bio s
njima.

9Dok su silazili s gore, Isus im zapovjedi da nikome ne govore što su vidjeli sve
dok Sin Čovječji ne ustane od mrtvih.

10Zadržali su to za sebe, ali su o tome razgovarali i pitali se na što je mislio kad
je rekao da će “ustati od mrtvih”.

11Upitaju ga: “Zašto pismoznanci tvrde da prije Mesije mora doći Ilija?”

12“Nesumnjivo najprije mora doći Ilija”, reče on, “da sve opet stavi na svoje
mjesto. Kako onda u Svetomu pismu piše da će Sin Čovječji mnogo trpjeti te da
će biti prezren?

13Ali vam kažem da je Ilija već došao i su s njim postupili kako im se prohtjelo,
baš kao je u Pismu i pretkazano.”

Isus iscjeljuje opsjednutog dječaka
(Mt 17:14-19; Lk 9:37-42)

14Kad su se vratili ostalim učenicima, opaze da se ondje okupilo mnoštvo ljudi
i pismoznanci te da se prepiru.

15Mnoštvo je sa strahopoštovanjem promatralo Isusa dok im je prilazio, a onda
mu potrčalo u susret da ga pozdravi.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

16“Oko čega se prepirete?” upita ih.

17Neki čovjek iz mnoštva mu reče: “Učitelju, doveo sam svojeg sina da ga iscijeliš—ne može govoriti jer je opsjednut nijemim duhom.

18Kad ga uhvati, baci ga na zemlju, na usta mu ide pjena, škripi zubima i koči se. Zato sam zamolio tvoje učenike da ga istjeraju, ali nisu mogli.”

19“O nevjerni rode!” reče Isus učenicima. “Koliko dugo još moram biti s vama? Dokle vas moram podnositi? Dovedite mi ga!”

20Dovedu ga. Kad je ugledao Isusa, duh silno zgrči ga. On padne na tlo previjajući se, a na usta mu udari pjena.

21“Otkad mu je tako?” upita Isus oca. “Još odmalena”, odgovori.

22“Duh ga često baci u vatru ili u vodu da ga ubije. Smiluj nam se i učini što ako možeš!”

23“Ako mogu?” zapita ga Isus. “Sve je moguće onomu koji vjeruje!”

24Dječakov otac smjesta poviče: “Vjerujem! Pomozi mi da ne sumnjam!”

25Kad Isus opazi da im prilazi sve više ljudi, zaprijeti nečistome duhu: “Nijemi i gluhi duše! Zapovijedam ti da iziđeš iz njega i da se više ne vraćaš!”

26Zli duh vrisne, silno zgrči dječaka, pa iziđe iz njega. Dječak ostane beživotno ležati, pa mnogi rekoše: “Mrtav je!”

27Ali Isus ga uzme za ruku i pomogne mu ustati te se on osovi na noge.

28Kad uđe u kuću i ostane nasamo s učenicima, oni ga upitaju: “Zašto mi nismo mogli istjerati tog zloduha?”

29Isus im reče: “Ta se vrsta može istjerati samo molitvom.”

Isus ponovno pretkazuje svoju smrt
(Mt 17:22-23; Lk 9:43-45)

30Odlazeći iz toga kraja, putovali su Galilejom. Isus nije htio da ljudi saznaju da su ondje.

31Poučavao je, naime, učenike i reče im: “Sin Čovječji bit će predan ljudima u ruke. Ubit će ga, ali on će nakon tri dana uskrsnuti.”

32Ali oni nisu razumjeli što im kazuje, a bojali su se pitati ga da im objasni.

Tko je najveći u kraljevstvu
(Mt 18:1-5; Lk 9:46-48)

33Stignu tako u Kafarnaum. Kad su se smjestili u kući u kojoj su kanili boraviti, Isus ih upita: “O čemu ste to putem raspravljali?”

34Ali oni su samo šutjeli jer su se prepirali oko toga tko je od njih najveći.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

35Isus sjedne i pozove ih bliže te im reče: “Tko želi biti prvi, taj sebe mora staviti
na zadnje mjesto i biti sluga svima!”

36Zatim uzme dijete, postavi ga u sredinu između njih, zagrli ga te im reče:

37“Tko prihvati takvo malo dijete radi mene, mene prihvaća. A tko mene
prihvati, prihvaća Boga koji me je poslao.”

Pozivanje na Isusovo ime
(Mt 10:42; Lk 9:49-50)

38Ivan mu reče: “Učitelju, vidjeli smo nekog čovjeka da se koristi tvojim imenom
izgoneći zle duhove; rekli smo mu da to ne radi jer nije iz naše skupine.”

39“Ne branite mu!” reče im Isus. “Jer nema toga tko bi mogao činiti čudesa u
moje ime, a onda ubrzo govoriti zlo o meni.

40Tko nije protiv nas, za nas je!

41Tko vas napoji čašom vode, zato što meni pripadate, sigurno neće mu
propasti nagrada.

Navođenje na grijeh
(Mt 18:8-9; Lk 17:1-2)

42Ali tko jednoga od ovih malenih koji vjeruju u mene navede da posrne u vjeri,
bilo bi mu bolje da mu o vrat objese mlinski kamen i bacili ga u more.

43Navodi li te vlastita ruka na grijeh, odsijeci ju. Bolje ti je kljastu ući u vječni
život nego s objema rukama biti bačen u neugasivi oganj pakla,

44gdje crv ne umire i gdje se oganj ne gasi.

45Navodi li te na grijeh vlastita noga, odsijeci ju! Bolje ti je hromu ući u vječni
život nego s objema nogama biti bačen u pakao,

46gdje crv ne umire i gdje se oganj ne gasi.

47Navodi li te i vlastito oko na grijeh, iskopaj ga i baci! Bolje ti je bez jednog oka
ući u kraljevstvo Božje nego s oba oka biti bačen u pakao,

48gdje crv ne umire i gdje se oganj ne gasi.

49Svatko će biti vatrom zasoljen.

50Sol je dobra. Ali ako ona obljutavi, čime ćete ju opet osoliti? Zato ne gubite
svoju slanost! Živite u miru jedni s drugima!”

Marko 10

O braku i rastavi
(Mt 19:1-9)

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

1Isus ode iz Kafarnauma južnije, u judejski kraj te istočno od rijeke Jordana. I
opet nagrne k njemu mnoštvo naroda te ih je po svojemu običaju poučavao.

2Priđu mu neki farizeji pa ga upitaju pokušavajući ga zaskočiti: “Smije li se muž
razvesti od žene?”

3“Što vam je o tome zapovjedio Mojsije?” upita ih Isus.

4“On je to dopustio”, odgovore mu. “Rekao je da muž mora ženi samo napisati
otpusnicu i može ju otpustiti.”

5“Mojsije vam je napisao ovu zapovijed zbog vaših tvrdih srca!

6Jer Bog ih je još na početku stvorenja stvorio ‘muškim i ženskim’.

7‘Čovjek će ostaviti oca i majku da bi se sjedinio sa svojom ženom,

8i njih će dvoje biti jedno tijelo.’ Njih dvoje, prema tome, nisu više dva, nego
jedno.

9Neka dakle nijedan čovjek ne rastavlja one koje je Bog sjedinio!”

10Kad su bili u kući, učenici ga ponovno o tomu upitaju.

11On im reče: “Tko god se razvede od svoje žene da bi se oženio drugom, čini
preljub prema prvoj ženi.

12Rastavi li se žena od muža i preuda, ona također čini preljub.”

Isus blagoslivlja djecu
(Mt 19:13-15; Lk 18:15-17)

13Isusu su dovodili djecu da ih dotakne i blagoslovi. Učenici su im to priječili.

14Kad je Isus to vidio, razljutio se te im reče: “Pustite dječicu k meni i ne tjerajte
ih jer takvima pripada Božje kraljevstvo!

15Zaista vam kažem, tko kraljevstvo Božje ne prihvati poput te dječice, nikada
neće u njega ući!”

16Tada izgrli djecu i blagoslovi ih polažući na njih ruke.

Bogataš
(Mt 19:16-30; Lk 18:18-30)

17Dok se spremao na put, pritrči mu neki čovjek, klekne pred njega i upita ga:
“Dobri učitelju, što moram učiniti da dobijem vječni život?”

18“Zašto me zoveš dobrim?” upita ga Isus. “Dobar je samo Bog.

19A zapovijedi znaš: ‘Ne ubij’, ‘Ne čini preljub’, ‘Ne ukradi’, ‘Ne svjedoči lažno’,
‘Ne varaj’, ‘Poštuj oca i majku!’”

20“Gospodine, sve te zapovijedi držim još od mladosti”, odgovori čovjek.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

21Isus ga promotri i zavoli ga. “Još ti jedno nedostaje”, reče mu, “idi i prodaj sve
što imaš, a novac razdijeli siromasima pa ćeš imati blago na nebu. A onda dođi
i slijedi me!”

22Čovjek se na te riječi snuždi i žalosno ode jer je imao veliki imetak.

23Isus pogleda uokolo i reče učenicima: “Kako je teško bogatašima ući u
kraljevstvo Božje!”

24Oni se na to silno iznenade. Isus nastavi: “Djeco draga, kako je teško ući u
kraljevstvo Božje!

25Lakše bi devi bilo provući se kroz iglenu ušicu nego bogatašu ući u Božje
kraljevstvo!”

26Učenici se zaprepaste. “Pa tko se onda uopće može spasiti?” pitali su.

27Isus ih pozorno pogleda pa reče: “Ljudima je to potpuno nemoguće, ali ne i
Bogu. Jer Bogu je sve moguće!”

28Petar mu reče: “Evo, mi smo sve ostavili da te slijedimo.”

29Isus odgovori: “Zaista vam kažem, nema takvoga tko se radi mene i radi
Radosne vijesti odrekao kuće, braće, sestara, majke, oca, djece ili imanja,

30a da uz progonstvo neće već u ovome svijetu dobiti natrag stostruko: kuće,
braću, sestre, majku, oca, djecu i imanja, a u budućemu svijetu i vječni život.

31Ali mnogi koji su sada prvi tada će biti na zadnjemu mjestu, a mnogi koje
ovdje smatraju zadnjima ondje će biti najveći.”

Isus ponovno naviješta svoju smrt
(Mt 20:17-19; Lk 18:31-34)

32Uspinjali su se prema Jeruzalemu. Isus je išao pred zaprepaštenim učenicima.
Ljudi koji su ga slijedili bili su prestrašeni. Isus povede Dvanaestoricu na stranu
i počne im još jedanput govoriti o onomu što mu se imalo dogoditi:

33“Evo, ulazimo u Jeruzalem. Tamo će Sina Čovječjega predati svećeničkim
glavarima i pismoznancima, koji će ga osuditi na smrt i predati Rimljanima.

34Rugat će mu se, popljuvati ga, bičevati i ubiti. Ali on će nakon tri dana
uskrsnuti.”

Isus poučava o služenju drugima
(Mt 20:20-28; Lk 22:24-27)

35Zatim mu priđu Jakov i Ivan, Zebedejevi sinovi, i mu rekoše: “Učitelju, htjeli
bismo da nam nešto učiniš.”

36“A što?” upita ih Isus.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

37“Dopusti nam, kad uđeš u svoju slavu, da sjedimo na počasnim mjestima do
tebe, jedan s desne, a drugi s lijeve strane.”

38Isus odgovori: “Ne znate što tražite. Možete li vi ispiti gorku čašu iz koje ću ja
piti? Ili se krstiti krštenjem trpljenja kojim se ja moram krstiti?”

39“Možemo!” odgovore oni. A on reče: “Zaista ćete piti iz moje čaše i krstit ćete
se mojim krštenjem,

40ali nije na meni da odredim tko će sjediti zdesna ili slijeva do mene. Ta mjesta
pripadaju onima za koje su određena.”

41Kad su to čula ostala desetorica učenika, naljute se na Jakova i Ivana.

42Zato ih Isus dozove k sebi i reče: “Vi znate da oni koji se smatraju vladarima
svijeta okrutno postupaju s narodom i da moćnici nad njim vladaju stegom.

43Ali nije tako među vama! Naprotiv, tko želi biti najveći među vama, neka vam
bude sluga.

44Tko želi biti najveći od svih, neka svima bude robom.

45Jer ni Sin Čovječji nije došao da mu služe, već da on služi drugima i dade svoj
život kao otkupninu za mnoge.”

Isus vraća vid Bartimeju
(Mt 20:29-34; Lk 18:35-43)

46Stigli su tako u Jerihon. Kad je Isus izlazio iz Jerihona u pratnji učenika i
velikog mnoštva, pokraj puta sjedio je slijepi prosjak Bartimej, Timejev sin.

47Kad je čuo da je stigao Isus iz Nazareta, počeo je vikati: “Isuse, sine Davidov,
smiluj mi se!”

48Mnogi su ga korili i opominjali ga da ušuti, ali on počne još jače vikati: “Sine
Davidov, smiluj mi se!”

49Kad Isus to začuje, zaustavi se i reče: “Recite mu da priđe.” Oni pozovu
slijepca. “Samo hrabro!” kazaše mu. “Hajde, zove te!”

50Bartimej zbaci sa sebe ogrtač, skoči i pritrči Isusu.

51“Što želiš da ti učinim?” upita ga Isus. “Da progledam, Gospodine!,” zamoli
slijepac.

52“Hajde!”, odgovori mu Isus. “Tvoja te je vjera iscijelila!” Slijepac smjesta
progleda i krene cestom za Isusom.

Marko 11

Mesijanski ulazak u Jeruzalem

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

(Mt 21:1-9; Lk 19:28-38; Iv 12:12-15)

1Kad su se Isus i učenici približili Jeruzalemu te stigli pred Betfagu i Betaniju na
Maslinskoj gori, Isus pošalje naprijed dvojicu učenika.

2"Idite u ono selo pred vama", reče im, "i čim uđete, vidjet ćete privezano
magare koje još nitko nije jahao. Odvežite ga i dovedite ovamo.

3Upita li vas tko: 'Što to radite?' recite samo: 'Treba Gospodinu. Brzo će ga
vratiti.'"

4Oni odu i nađu magare zavezano na ulici, pokraj vrata neke kuće, te ga odvežu.

5Neki ih ljudi upitaju: "Zašto ste odvezali magare?"

6Oni im odgovore kako ih je Isus uputio te ih ljudi ostave na miru.

7Dovedu magare Isusu i prebace preko njega svoje ogrtače te ga Isus uzjaha.

8Mnogi iz mnoštva razastru po cesti pred njim svoje ogrtače, drugi opet zelene
grane koje su natrgali u polju.

9I pred njim i iza njega išlo je mnoštvo i klicalo: "Slava Bogu! Blagoslovljen koji
dolazi u ime Gospodnje!

10Blagoslovljeno kraljevstvo koje on donosi, kraljevstvo našega oca Davida!
Slava Bogu na nebu!"

11Tako uđe u Jeruzalem, u Hram. Pomnjivo sve razgleda te, jer je već bilo kasno,
ode s Dvanaestoricom u Betaniju.

Isus proklinje smokvu

(Mt 21:18-19)

12Sljedećeg jutra krenu iz Betanije, a Isus ogladni.

13Izdaleka opazi razlistalu smokvu pa joj priđe da vidi ima li na njoj koja
smokva. Ali nije bilo ničega osim lišća jer još nije bilo vrijeme da smokva donese
rod.

14Isus reče stablu: "Nikada više nitko s tebe ploda ne jeo!" Čuli su to i učenici.

Isus izgoni trgovce iz Hrama

(Mt 21:12-22; Lk 19:45-47; Iv 2:13-16)

15Kad opet stignu u Jeruzalem, on ode u Hram i počne izgoniti iz njega trgovce
i njihove kupce, prevrne stolove mjenjačima novca i klupe prodavačima goluba.

16Svima zabrani da prolaze Hram noseći stvari.

17Pouči ih: "Nije li napisano u Svetome pismu: 'Moj Hram treba biti molitveni
dom za sve narode'?, a vi ste ga pretvorili u razbojničku špilju!"

18Kad su to čuli svećenički poglavari i pismoznanci, počnu smišljati kako da ga
ubiju. Bojali su ga se jer je narod bio oduševljen Isusovim učenjem.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

19Uvečer Isus i učenici odu iz grada.

Pouka o smokvi
(Mt 21:20-22; 6:14)

20Prolazeći ujutro pokraj smokve koju je Isus prokleo, opaze da se iz korijena osušila.

21Petar se sjeti Isusovih riječi i uzvikne: “Učitelju, pogledaj! Smokva koju si prokleo osušila se!”

22“Imajte vjeru u Boga!” odgovori im Isus.

23“Zaista vam kažem, kada bi tko rekao ovoj planini: ‘Digni se i baci se u more’ i pritom ne bi posumnjao u srcu, nego vjerovao da će se to i dogoditi, to bi se zaista zbilo.

24Zato vam kažem: što god da u molitvi tražite, vjerujte da ste to već dobili, pa ćete i dobiti.

25Ali kad god ustanete moliti, najprije oprostite svima onima kojima što zamjerate da bi i vama nebeski Otac oprostio vaše grijehe.”

26Ali ne oprostite li vi drugima njihovih pogrešaka, ni vaš nebeski Otac neće vama oprostiti vaše grijehe.

O Isusovoj vlasti
(Mt 21:23-27; Lk 20:1-8)

27Stignu opet u Jeruzalem. Dok je Isus prolazio Hramom, pristupe mu svećenički poglavari, pismoznanci i starješine

28te ga upitaju: “Tko ti je dao pravo da to činiš? Tko te je ovlastio za to?”

29Isus im odgovori: “Reći ću vam tko ako najprije vi meni odgovorite na pitanje:

30Je li Ivanovo krštenje bilo s neba ili od ljudi? Odgovorite mi!”

31Oni počnu umovati i međusobno raspravljati: “Ako kažemo da je s neba, pitat će nas zašto mu onda nismo vjerovali.

32A da kažemo da je od ljudi?” Bojali su se, međutim, naroda jer su Ivana svi držali za pravog proroka.

33Zato Isusu odgovore: “Ne znamo.” A Isus im reče: “Onda ni ja vama neću reći otkuda mi vlast!”

Marko 12

Prispodoba o zlim vinogradarima
(Mt 21:33-46; Lk 20:9-19)

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

1Tada im počne govoriti u prispodobama: “Neki čovjek posadi vinograd i ogradi
ga, iskopa tijesak za grožđe i izgradi kulu. Zatim ga iznajmi vinogradarima i
otputuje.

2Kad dođe vrijeme berbe, pošalje slugu da ubere njegov dio uroda.

3Ali vinogradari ga dograbe, pretuku i pošalju natrag praznih ruku.

4Vlasnik vinograda im zatim pošalje drugog slugu. Zakupci mu razbiju glavu i
osramote ga.

5Trećega kojeg im je poslao ubiju. Poslao im je i mnoge druge, ali oni ih sve
premlate ili ubiju.

6Preostao mu je samo još jedan: njegov ljubljeni sin. Pošalje napokon i njega
misleći: ‘Prema mojem sinu sigurno će se odnositi s poštovanjem.’

7Ali kad vinogradari opaze da dolazi, rekoše: ‘Ovaj će naslijediti imanje. Ubijmo
ga pa ćemo se domognuti imanja umjesto njega!’

8Pa ga pograbe, ubiju i izbace tijelo iz vinograda.

9Što mislite da će učiniti vlasnik kad čuje što se dogodilo? Doći će i pobiti te
vinogradare, a vinograd dati u najam drugima.

10Ne sjećate li se ulomka iz Svetog pisma: ‘Kamen koji su graditelji odbacili
postane ugaonim kamenom.

11To je Gospodnje djelo, čudesno u našim očima.’?”

12Židovski su ga vođe već tada htjeli uhvatiti jer su dobro znali da se ta
prispodoba odnosi na njih, ali bojali su se mnoštva. Zato odu i ostave ga.

O porezu

(Mt 22:15-22; Lk 20:20-26)

13Vjerski mu vođe pošalju neke farizeje i Herodove sljedbenike da ga uhvate u
riječi.

14Oni dođu i rekoše mu: “Učitelju, znamo da govoriš istinu i da si nepristran jer
ne gledaš tko je tko, nego prema istini poučavaš putu Božjemu. Reci nam je li
dopušteno plaćati porez caru ili nije.”

15Isus prozre njihovo licemjerje pa reče: “Zašto me kušate? Pokažite mi kovani
novac pa ću vam reći.”

16Donesu mu novčić, a on upita: “Čiji su ovo lik i natpis na kovanici?” “Carevi”,
odgovore.

17“Onda dajte caru carevo, ali Bogu valja dati Božje”, reče im. Bili su zadivljeni.

O uskrsnuću

(Mt 22:23-33; Lk 20:27-40)

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

18Tada dođu k njemu saduceji, koji tvrde da nema uskrsnuća, i upitaju ga:

19“Gospodine, Mojsije nam je dao zakon prema kojemu, umre li oženjen
muškarac bez djece, njegov se brat mora oženiti njegovom udovicom kako bi
ona rodila sina koji će naslijediti posjed umrloga i nositi njegovo ime.

20Bilo je sedmero braće. Prvi se brat oženi i umre a da nije imao sina.

21Drugi se brat oženi njegovom udovicom, ali također umre a da nije ostavio
sina. S trećim se dogodi isto.

22Tako nijedan od sedmorice ne ostavi potomstva. Na posljetku umre i žena.

23Čija će onda ona biti žena o uskrsnuću kad je bila udana za svu sedmoricu?”

24Isus im odgovori: “Niste li vi u zabludi zato što ne razumijete Sveto pismo ni
Božju silu?

25Jer kad ljudi uskrsnu od mrtvih, neće se ženiti ni udavati, već će biti kao anđeli
na nebu.

26A glede uskrsnuća, niste li u Knjizi Izlaska, ondje gdje piše kako je Mojsije
ugledao gorući grm, pročitali da mu je Bog rekao: ‘Ja sam Bog Abrahamov,
Izakov i Jakovljev’ dugo nakon što su oni poumirali?

27A Bog nije Bog mrtvih, već Bog živih! Vi ste, prema tome, u velikoj zabludi!”

Najveća zapovijed
(Mt 22:34-40; Lk 10:25-28)

28Neki pismoznanac koji je ondje stajao shvatio je, slušajući raspravu, da je Isus
dobro odgovorio pa ga upita: “Koja je najvažnija od svih zapovijedi?”

29Isus odgovori: “Najvažnija glasi: ‘Čuj, o Izraele! Naš Gospodin Bog jest jedini
Bog.

30Ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim, svom dušom svojom, svom
pameti svojom i svom snagom svojom!’

31Druga glasi: ‘Ljubi svojega bližnjega kao samoga sebe!’ Nema zapovijedi koja
bi bila veća od tih dviju.”

32Pismoznanac odgovori: “Učitelju, pravo si rekao da je Bog jedini i da nema
drugih osim njega.

33Voljeti ga svim srcem, svim razumom i svom snagom, a bližnjega voljeti kao
samoga sebe vrijedi više nego sve paljenice i ostale žrtve.”

34Videći da pametno govori, Isus mu reče: “Nisi daleko od Božjeg kraljevstva.”
I nitko ga se više nije usudio išta pitati.

Čiji sin je Mesija
(Mt 22:41-46; Lk 20:41-44)

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

35Poučavajući u Hramu, Isus upita: “Kako pismoznanci mogu tvrditi da je Mesija
Davidov sin?

36Pa sâm je David, nadahnut Svetim Duhom, rekao: ‘Gospodin je rekao mojem
Gospodinu: Sjedni mi s desne strane dok ti ne bacim pod noge tvoje
neprijatelje.’

37Sâm ga je David nazvao svojim Gospodinom. Kako bi mu onda mogao biti
sin?” Mnoštvo ga je oduševljeno slušalo.

Upozorenje protiv pismoznanaca
(Mt 23:1-7; Lk 11:43-46; 20:45-47)

38Poučavajući ih dalje, reče: “Čuvajte se pismoznanaca! Vole se šetati u dugim
haljinama i da ih ljudi pozdravljaju na trgovima.

39U sinagogama vole sjediti na počasnim mjestima, a na gozbama na pročelju
stola.

40Besramno troše udovička dobra, a prikrivaju se dugačkim molitvama u
javnosti. Oni će biti strože kažnjeni.”

Udovičin dar
(Lk 21:1-4)

41Zatim ode sjesti do kutije za milodare te je promatrao mnoštvo kako ubacuje
bakreni novac. Mnogi su bogataši ubacivali velike iznose.

42Dođe i neka siromašna udovica te ubaci samo dva novčića.

43Isus dozove učenike i reče im: “Zaista vam kažem, ta je siromašna udovica
ubacila više nego svi ostali skupa!

44Jer svi su oni dali od svojeg viška, a ona je, tako siromašna, dala sve što je
imala.”

Marko 13

Isus pretkazuje buduće događaje
(Mt 24:1-22; Lk 21:5-24)

1Kad je Isus izlazio iz Hrama, jedan od učenika mu reče: “Učitelju, pogledaj!
Kakva li kamenja! Kakve li građevine!”

2“Vidiš li kako je velika?” odgovori mu Isus. “A bit će porušena tako da od nje
neće ostati ni kamen na kamenu.”

O počecima nevolja

3Dok je sjedio na Maslinskoj gori nasuprot Hramu, Petar, Jakov, Ivan i Andrija
nasamo ga upitaju:

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

4“Kada će se sve to dogoditi? Kojim će se znakom najaviti ispunjenje svega toga?”

5Isus im odgovori: “Pazite da vas tko ne zavede!

6Mnogi će doći pod mojim imenom proglašujući se Mesijom i mnoge će zavesti.

7Kad čujete da blizu vas izbijaju ratovi i vijesti o dalekim ratovima, ne uznemirujte se. Sve se to mora dogoditi, ali svršetak još neće doći.

8Zaratit će narod protiv naroda i kraljevstvo protiv kraljevstva. Bit će potresa u mnogim dijelovima svijeta i zavladat će glad. Sve je to samo početak strašnih muka.

9Kad se to počne događati, budite na oprezu! Predavat će vas sudovima i bičevati u sinagogama. Izvodit će vas pred upravitelje i kraljeve zato što ste moji sljedbenici. To će biti prigoda da im svjedočite o meni.

10Radosna vijest mora se najprije navijestiti svim narodima.

11Kad vas uhite i predaju sudu, ne brinite se unaprijed što ćete govoriti jer će vam tada biti dano što da kažete. Nećete govoriti vi, nego Sveti Duh.

12Brat će brata i otac dijete predavati na smrt. Djeca će se dizati protiv roditelja i predavati ih da ih ubiju.

13Svi će vas zamrziti zbog mene, ali tko ustraje do kraja, spasit će se.

14Kad vidite ‘svetogrđe’ da stoji ondje gdje ne smije stajati (čitatelju, shvati o čemu je riječ!), neka oni koji se zateknu u Judeji bježe u goru.

15Tko se zatekne na krovu, neka ne silazi u kuću što uzeti!

16Tko se zatekne u polju, neka se ne vraća po ogrtač!

17Teško trudnicama i dojiljama u to vrijeme!

18Molite se da ne morate bježati zimi

19jer će to biti dani tako strašnih nevolja kakvih nije bilo otkako je Bog stvorio svijet niti će ih biti ikad poslije.

20I da Gospodin ne skrati to vrijeme nevolja, nitko se ne bi spasio. Ali on je skratio te dane zaradi svojih izabranika.

Isus govori o svojem povratku
(Mt 24:23-35; Lk 21:25-33)

21Kaže li vam tada tko: ‘Evo Mesije!’ ili ‘Eno ga ondje!’ ne vjerujte

22jer će ustati brojni lažni mesije i lažni proroci te činiti čudesa ne bi li, bude li moguće, zaveli i Božje izabranike.

23Budite oprezni! Unaprijed sam vas upozorio!

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

24U vrijeme kad prođu sve te strahote, Sunce će potamnjeti i mjesec neće sjati,

25zvijezde će s neba padati i nebeske će se sile potresti.

26Tada će ugledati Sina Čovječjega kako dolazi na oblacima s velikom moći i slavom.

27On će poslati anđele da saberu njegove izabranike sa svih strana, sa svih četiriju vjetrova od kraja zemlje do kraja neba.

Pouka o smokvi
(Mt 24:32; Lk 21:29-30)

28Učite iz prispodobe o smokvi. Kad joj na granama izbiju nježni pupovi i kad potjera lišće, znate da je ljeto blizu.

29Također kad vidite da se zbiva sve o čemu sam vam govorio, možete biti sigurni da je Gospodinov povratak blizu, na samim vratima.

30Zaista vam kažem, ovaj naraštaj neće proći dok se sve to ne dogodi.

31Nebo i zemlja će proći, ali moje riječi ostaju zauvijek!

Neznani dan i čas
(Mt 24:36-51; Lk 21:34-36)

32Nitko, međutim, ne zna dana ni ure kada će se to dogoditi. Ne znaju ni anđeli na nebu, pa čak ni Sin. Zna samo Otac.

33Bdijte, dakle, i stražite jer ne znate kada će se to zbiti!

34Dolazak Sina Čovječjega može se usporediti s odlaskom čovjeka koji je otputovao u drugu zemlju. Prije polaska kuću je povjerio na brigu slugama. Svakome je zadao posao, a vrataru zapovjedio da budno čeka njegov povratak.

35Bdijte, dakle, jer ne znate kada će se gospodar vratiti—uvečer, u ponoć, u ranu zoru kad pjevaju pijetli ili ujutro—

36da ne dođe iznenada i nađe vas kako spavate.

37Što kažem vama, kažem svima: Budno iščekujte njegov dolazak!”

Marko 14

Zavjera protiv Isusa
(Mt 26:2-5; Lk 22:1-2; Iv 11:45-53)

1Bila su dva dana do Pashe i do Blagdana beskvasnih kruhova. Svećenički poglavari i pismoznanci još su čekali prigodu da Isusa na prijevaru uhvate i ubiju.

2“Nećemo na blagdanskoj svetkovini”, rekli su, “da se narod ne pobuni.”

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

Pomazanje u Betaniji
(Mt 26:6-13; Lk 7:37-38; Iv 12:1-8)

3Dok je Isus u međuvremenu bio u Betaniji u kući Šimuna gubavca, uđe neka
žena s alabasternom posudom skupocjenoga nardova mirisnog ulja. Razbije
grlo posude i izlije ulje Isusu na glavu.

4Neki se zbog toga naljute: "Čemu tako rasipati skupocjenu pomast!

5Mogla se skupo prodati, a novac dati siromasima."

6Ali Isus im reče: "Pustite ju na miru! Zašto joj dodijavate? Učinila mi je dobro
djelo.

7Siromaha će uvijek biti da im pomažete kad god budete htjeli, a ja neću uvijek
biti s vama.

8Ona je učinila što je mogla. Unaprijed je pomazala moje tijelo za ukop.

9Zaista vam kažem, gdje god se diljem svijeta bude propovijedala Radosna
vijest, spominjat će se i ovo njezino djelo, njoj na uspomenu."

Juda pristaje izdati Isusa
(Mt 26:14-16; Lk 22:3-6)

10Tada Juda Iškariotski, jedan od Dvanaestorice, ode svećeničkim poglavarima
da se dogovori kako će izdati Isusa.

11Oni se obraduju i obećaju mu dati novca. Tako Juda počne tražiti prigodu da
izda Isusa.

Posljednja večera
(Mt 26:17-19; Lk 22:7-13)

12Na prvi dan Blagdana beskvasnih kruhova, kad je bio običaj žrtvovati
pashalno janje, učenici upitaju Isusa: "Gdje želiš da ti pripravimo pashalnu
večeru?"

13On pošalje dvojicu u Jeruzalem: "Idite u grad. Tamo ćete sresti čovjeka koji
nosi vodu u vrču. Pođite za njim.

14U kući u koju uđe potražite domaćina pa mu recite: 'Učitelj pita u kojoj sobi
može blagovati pashalnu večeru sa svojim učenicima.'

15On će vam pokazati veliku sobu na katu, posve pripremljenu. Ondje nam
pripravite večeru."

16Učenici odu u grad i nađu sve kako im je Isus rekao te ondje pripreme
pashalnu večeru.

Juda pristaje izdati Isusa
(Mt 26:20-25; Lk 22:21-23)

17Uvečer Isus dođe s Dvanaestoricom.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

18Dok su jeli za stolom, reče im: “Zaista vam kažem, jedan od vas koji sa mnom
jedete izdat će me!”

19Oni se silno ražaloste pa ga jedan za drugim počnu pitati: “Nisam valjda ja
taj?”

20On odgovori: “To je jedan od vas Dvanaestorice, koji sa mnom umače kruh u
istu zdjelu.

21Jer ja, Sin Čovječji, moram umrijeti kao što piše u Svetome pismu. Ali teško
onome koji izda Sina Čovječjega! Bilo bi mu bolje da se nije ni rodio!”

Posljednja večera
(1 Kor 11:23-25)

22Dok su blagovali, Isus uzme kruh, blagoslovi ga i razlomi ga i podijeli im
govoreći: “Uzmite! Ovo je moje tijelo.”

23Zatim uzme čašu vina, zahvali Bogu i pruži njima. Svi su iz nje pili.

24A on im reče: “Ovo je moja krv, krv Saveza, koja se za mnoge prolijeva.

25Zaista vam kažem: Neću više piti vina sve do onoga dana kada ću piti novo
vino u Božjemu kraljevstvu.”

26Otpjevaju zatim psalme i zapute se prema Maslinskoj gori.

Isusovo proroštvo o Petru
(Mt 26:31-35; Lk 22:31-34; Iv 13:36-38)

27“Svi ćete me napustiti”, reče im Isus, “jer u Svetome pismu piše: ‘Udarit ću
pastira i ovce će se razbježati.’

28Ali kada uskrsnem, ići ću pred vama u Galileju.”

29Petar mu reče: “Napuste li te i svi ostali, ja te neću napustiti!”

30“Zaista ti kažem,” reče mu Isus, “još ove noći, prije nego što se pijetao drugi
put oglasi, triput ćeš me se odreći.”

31“Neću!” stane ga uvjeravati Petar. “Makar morao s tobom i umrijeti, neću te
se odreći!” Tako su se zaklinjali i svi ostali.

Isus se moli u Getsemaniju
(Mt 26:36-46; Lk 22:39-46)

32Dođu tako u maslinik nazvan Getsemani, a Isus reče učenicima: “Sjednite
ovdje dok se ja pomolim!”

33Povede sa sobom Petra, Jakova i Ivana. Obuzmu ga tjeskoba i duboka žalost.

34Tada im reče: “Duša mi je nasmrt shrvana tugom. Ostanite ovdje i bdijte.”

35Ode malo dalje i padne ničice. Molio se da ga, ako je moguće, mimoiđe strašni
trenutak koji ga čeka.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

36“Abba! Oče!” molio je, “tebi je sve moguće. Otkloni ovu čašu od mene! Ipak,
neka bude po tvojoj, a ne po mojoj volji.”

37Zatim se vrati trojici učenika i nađe ih spavati te reče Petru: “Šimune! Zar
spavaš? Nisi mogao ni ure probdjeti?

38Ostanite budni i molite da vas ne bi svladala kušnja! Jer duh je spreman, ali je
tijelo slabo.”

39Ode još jedanput i pomoli se istim riječima.

40I opet ih po povratku nađe spavati jer su im oči otežale. Nisu znali što bi mu
rekli.

41Kad se treći put vratio, reče im: “Još spavate i odmarate se? Dosta je bilo!
Kucnuo je čas! Ja, Sin Čovječji, predan sam grešnicima u ruke.

42Ustanite! Hajdemo! Evo, moj je izdajnik već tu!”

Isusovo uhićenje
(Mt 26:47-56; Lk 22:47-53; Iv 18:3-11)

43Upravo tada stigne Juda, jedan od Dvanaestorice, a s njime i svjetina
naoružana mačevima i toljagama, koju su poslali svećenički poglavari,
pismoznanci i drugi starješine.

44Izdajica im je dao znak: “To je onaj kojega poljubim. Uhvatite ga i odvedite
pod stražom.”

45On odmah priđe Isusu i reče: “Učitelju!” i poljubi ga.

46Zatim podignu ruke na Isusa i uhvate ga.

47Jedan od nazočnih nato izvuče mač i njime odsiječe uho sluzi velikoga
svećenika.

48Isus reče: “Pošli ste na mene mačevima i toljagama kao na prevratnika!

49A svaki dan sam u Hramu poučavao, pa me ipak niste uhvatili. Ali sve se ovo
događa zato da bi se ispunilo ono što o meni piše u Pismu.”

50Nato ga svi učenici napuste i pobjegnu.

51Slijedio ga je samo neki mladić u noćnoj košulji od gruba platna na golom
tijelu. Kad su ga pokušali uhvatiti,

52on ostavi košulju koju su mu strgnuli i gol pobjegne od njih.

Isus pred Velikim vijećem
(Mt 26:57-68; Lk 22:54-55, 63-71; Iv 18:12-13, 19-24)

53Isusa odvedu velikomu svećeniku i se ubrzo okupe ostali svećenički
poglavari, pismoznanci i starješine.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

54Petar ga je izdaleka slijedio i ušao u dvorište palače velikog svećenika. Sjeo je
sa slugama uz vatru da se zagrije.

55Unutra su svećenički poglavari i cijelo Veliko vijeće tražili svjedočanstvo
protiv Isusa na temelju kojega bi ga mogli smaknuti. Ali nisu ga mogli pronaći.

56Mnogi su lažno svjedočili, ali im se iskazi nisu podudarali.

57Zatim su neki o njemu lagali:

58"Čuli smo ga kad je rekao: 'Srušit ću ovaj Hram izgrađen ljudskim rukama i za
tri dana ću izgraditi drugi, bez ljudskih ruku!'"

59Ali ni tada im se svjedočanstvo nije podudaralo.

60Veliki svećenik zatim stane pred sud i upita Isusa: "Zar ništa ne odgovaraš na
ove optužbe protiv tebe?"

61Isus ne odgovori. Tada ga veliki svećenik upita: "Jesi li ti Mesija, Sin
Preslavnoga Boga?"

62Isus odgovori: "Jesam. I gledat ćete Sina Čovječjega kako sjedi zdesna
Svemogućemu i kako dolazi na nebeskim oblacima."

63Nato veliki svećenik razdere svoju odjeću i reče: "Što će nam još svjedoci?

64Čuli ste ga kako huli! Što kažete?" I svi ga osude na smrt.

65Neki počnu pljuvati po njemu. Pokrili su mu oči i onda ga udarali šakama
rugajući se: "Pogodi tko te udario, proroče!" Čak su ga i sluge udarali.

Petar se odriče Isusa

(Mt 26:69-75; Lk 22:54-62; Iv 18:15-18, 25-27)

66Dok je Petar bio u dvorištu, dođe sluškinja velikog svećenika.

67Kad ugleda Petra da se grije pokraj vatre, pobliže ga promotri i reče: "I ti si
bio s Isusom Nazarećaninom!"

68Petar zaniječe: "Niti znam niti razumijem o čemu govoriš!" I iziđe u predvorje.
Upravo tada zakukuriče pijetao.

69Sluškinja ga opazi da ondje stoji pa opet počne govoriti ostalima: "Onaj je
čovjek jedan od njih!"

70Petar ponovno zaniječe. Poslije i ostali koji su se ondje našli počnu Petru
govoriti: "Pa ti si doista jedan od njih, a i Galilejac si!"

71Petar se stane kleti i zaklinjati: "Ja i ne poznajem tog čovjeka o kojemu vi
govorite!"

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

72 I pijetao odmah drugi put zakukuriče. Petar se tada sjeti što mu je Isus rekao:
"Prije nego što se pijetao drugi put oglasi, triput ćeš me se odreći." I brizne u
plač.

Marko 15

Isus pred Pilatom
(Mt 27:1-2, 11-14; Lk 23:1-5; Iv 18:28-38)

1 Već rano ujutro sastanu se svećenički poglavari, starješine i pismoznanci—
cijelo Veliko vijeće—te Isusa svežu i odvedu rimskome upravitelju Pilatu.

2 Pilat ga upita: "Jesi li ti kralj Židova?" "Ti to kažeš", odgovori mu Isus.

3 Svećenički ga poglavari optuže za mnoge zločine.

4 Pilat ga ponovno upita: "Zar nemaš ništa na to reći? Gledaj kako te optužuju!"

5 Isus mu više ništa ne odgovori, što je Pilata veoma začudilo.

Isusa osuđuju na smrt
(Mt 27:15-26; Lk 23:13-25; Iv 18:39—19:16)

6 Bio je, međutim, običaj da rimski upravitelj svake godine o blagdanu Pashe
pusti na slobodu jednoga židovskog zatvorenika kojega narod zatraži.

7 U to je vrijeme jedan od zatvorenika bio Baraba, osuđen s drugim
prevratnicima za ubojstvo u pobuni.

8 Svjetina se počne okupljati pred Pilatom tražeći da, prema običaju, oslobodi
jednog zatvorenika.

9 "Hoćete li da oslobodim židovskoga kralja?" upita Pilat.

10 Znao je, naime, da su ga svećenički poglavari predali sudu iz zavisti.

11 Ali svećenički poglavari podjare svjetinu da zatraži slobodu za Barabu.

12 "A što da onda učinim s ovim kojega nazivate kraljem Židova?"

13 A oni opet poviču: "Raspni ga!"

14 "Zbog čega?" upita Pilat. "Kakvo je zlo učinio?" Ali oni su samo još glasnije
vikali: "Raspni ga!"

15 I tako Pilat, želeći ugoditi svjetini, oslobodi Barabu, a Isusa izbičuje i preda da
ga raspnu.

Vojnici se izruguju Isusu
(Mt 27:27-31; Iv 19:2-3)

16 Vojnici ga odvedu u palaču, u takozvani pretorij, i sazovu cijelu četu.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

17Obuku ga u grimiz i ispletu krunu od trnja te mu stave na glavu.

18Pozdravljali su ga povicima: “Živio kralj Židova!”

19Udarali su ga štapom po glavi, pljuvali po njemu i padali na koljena da mu se “klanjaju”.

20Kad su mu se izrugali, skinu s njega grimiz, odjenu ga u njegovu odjeću i odvedu da ga raspnu.

Isusa raspinju na križ
(Mt 27:32-44; Lk 23:26-43; Iv 19:16-27)

21Natjeraju nekog prolaznika, Šimuna iz Cirene, koji se baš tada vraćao iz polja, da ponese Isusov križ (Šimun bijaše Aleksandrov i Rufov otac).

22Dovedu tako Isusa do mjesta zvanoga Golgota (što znači: “Lubanjsko mjesto”).

23Ponude mu vino s opojnim gorkim travama, ali on nije htio piti.

24Kad su ga raspeli, bace kocku te tako razdijele među sobom njegovu odjeću.

25Raspeli su ga u devet sati ujutro.

26Iznad njega je stajao natpis o njegovoj krivnji: “KRALJ ŽIDOVA”.

27S njime su raspeli i dvojicu prevratnika, jednoga njemu zdesna, a drugoga slijeva.

29Prolaznici su ga ružili i odmahivali glavom govoreći: “Možeš srušiti Hram i sam ga opet izgraditi u tri dana, je li?

30Spasi onda sebe i siđi s križa!”

31Slično su mu se rugali i svećenički poglavari i pismoznanci: “Spasio je druge, a sebe ne može spasiti!

32Mesija! Kralj Izraelov! Neka sada siđe s križa da vidimo, pa da vjerujemo!” Vrijeđali su ga čak i prevratnici raspeti skupa s njim.

Isusova smrt
(Mt 27:45-56; Lk 23:44-49; Iv 19:28-30)

33O podnevu po svoj zemlji nastane tama i potraje do tri ure.

34U tri sata Isus glasno poviče: “*Eloi, Eloi, lema sabahtani!*”, (što znači: “Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?”)

35“Zove Iliju!” rekoše neki od nazočnih kad su to čuli.

36A neki čovjek otrči uzeti spužvu te ju namoči u ocat i natakne na trsku te mu pruži piti. “Da vidimo hoće li doći Ilija i skinuti ga”, reče.

37A Isus još jedanput glasno krikne i izdahne.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

38Nato se zastor u Hramu razdere napola od vrha do dna.

39Kad je rimski stotnik koji je stajao nasuprot Isusu vidio kako je izdahnuo,
reče: “Ovaj je čovjek zaista bio Božji Sin!”

40Bile su tu i žene koje su promatrale izdaleka—Marija iz Magdale, Marija,
majka Jakova mlađega i Josije, te Saloma,

41koje su ga pratile i služile mu dok je bio u Galileji. S njim su došle u Jeruzalem.

Isusov ukop
(Mt 27:57-61; Lk 23:50-56; Iv 19:38-42)

42Sve se to događalo u petak, na dan Priprave, dan uoči Subote. Kad je pala
večer,

43Josip iz Arimateje, ugledan član Velikoga vijeća koji je također iščekivao Božje
kraljevstvo, odvaži se te uđe k Pilatu zatražiti Isusovo tijelo.

44Pilat se veoma začudi da je Isus već umro, pa pozove dežurnoga rimskog
stotnika da ga upita je li mrtav.

45Stotnik odgovori da jest, pa Pilat preda Josipu Isusovo mrtvo tijelo.

46Josip kupi platna, skine Isusovo tijelo s križa, umota ga u platno i položi u grob
isklesan u stijeni te na ulaz navali kamen.

47Marija iz Magdale i Marija majka Josijina gledale su kamo ga polažu.

Marko 16

Isusovo uskrsnuće
(Mt 28:1-8; Lk 24:1-12; Iv 20:1-18)

1Kad prođe subota, Marija Magdalena, Saloma i Marija majka Jakovljeva odu
kupiti mirisne pomasti da pomažu Isusovo tijelo.

2I u nedjelju vrlo rano ujutro, još za izlaska sunca, pođu na grob.

3Putem su se pitale: “Tko će nam odmaknuti kamen s ulaza u grob?”

4Ali kad stignu, ugledaju da je kamen već odmaknut. Bio je to uistinu velik
kamen.

5Uđu u grob i zdesna ugledaju mladića u dugoj bijeloj haljini kako sjedi. Žene se
zaprepaste.

6On im reče: “Ne bojte se! Što se toliko čudite? Vi tražite raspetoga Isusa
Nazarećanina. Nije ovdje; uskrsnuo je! Evo, tu su mu položili tijelo.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

7Idite javiti njegovim učenicima i Petru: Isus ide pred vama u Galileju. Ondje
ćete ga vidjeti, kako vam je i rekao."

8Žene pobjegnu s groba dršćući i zaprepaštene. Od straha nikome nisu ništa
kazale.

(Kraći svršetak Evanđelja po Marku)

Poslije su o tim uputama ukratko izvijestile Petra i ostale učenike. Isus ih je
poslije osobno poslao da od istoka do zapada naviještaju svetu i pouzdanu
poruku o spasenju koje daje vječni život. Amen.

(Duži svršetak Evanđelja po Marku)

9Isus je uskrsnuo rano ujutro u nedjelju. Najprije se ukazao Mariji iz Magdale,
iz koje bijaše istjerao sedam zlih duhova.

10Ona to ode javiti njegovim sljedbenicima koji su tugovali i plakali.

11Ali kad im je rekla da je živ i da ga je vidjela, nisu joj povjerovali.

12Nakon toga Isus se ukazao u drugom obličju dvojici svojih sljedbenika koji su
išli putem iz Jeruzalema na selo.

13Oni su to javili ostalima, ali ni njima nisu vjerovali.

14Zatim se ukaže jedanaestorici učenika dok su skupa jeli. Prekori ih zbog
nevjere i tvrdoglavog odbijanja da povjeruju onima koji su ga vidjeli poslije
uskrsnuća.

Veliko poslanje i uznesenje Isusovo

(Mt 28:18-20; Lk 24:36-53; Iv 20:19-23; Djela 1:7-12)

15Usto im reče: "Idite po cijelome svijetu i propovijedajte Radosnu vijest
svakome, svakom stvorenju.

16Tko povjeruje i krsti se, bit će spašen. Tko ne povjeruje, bit će osuđen.

17One koji budu vjerovali pratit će čudesni znaci: izgonit će zle duhove u moje
ime, govorit će novim jezicima,

18moći će bez opasnosti uzimati zmije u ruke, a popiju li što otrovno, neće im
nauditi; na bolesnike će stavljati ruke i oni će ozdravljati."

19Kada im je Gospodin Isus to rekao, uznesen je na nebo i sjeo je zdesna Bogu.

20Učenici su otišli posvuda propovijedati, a Gospodin je s njima djelovao i
čudesnim znacima potvrđivao Riječ koju su propovijedali.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

Luka

Luka 1

Svrha Lukinog pisanja

1Mnogi su već pokušali srediti pripovijedanja o događajima koji su se ispunili
među nama,

2prema predaji onih koji su od početka bili očevici i sluge Riječi.

3Odlučio sam stoga i ja, vrli Teofile, tebi napisati sve po redu, pošto sam sve od
početka pomno ispitao,

4da se tako osvjedočiš u pouzdanost učenja koje si primio.

Navještenje rođenja Ivana Krstitelja

5Za vladavine judejskoga kralja Heroda bio je neki svećenik imenom Zaharija iz
Abijina reda hramskih službenika. Žena mu je također bila iz Aronova
svećeničkog plemena. Zvala se Elizabeta.

6Oboje su bili pravedni pred Bogom jer su besprijekorno bili poslušni svim
zapovijedima i odredbama Gospodnjim.

7Nisu imali djece jer je Elizabeta bila nerotkinja, a oboje su već bili u
poodmakloj dobi.

8Jednoga je dana Zaharija služio Bogu u Hramu jer je na dužnosti bio njegov
red.

9Prema svećeničkome običaju ždrijebom ga zapadne da uđe u Svetište
Gospodnje i da prinese kâd.

10Za vrijeme kađenja sve se mnoštvo naroda vani molilo.

11A Zahariji se ukaže Gospodnji anđeo. Stajao je s desne strane kadionog
žrtvenika.

12Kad ga ugleda, Zaharija se veoma prestraši.

13Ali anđeo mu reče: “Ne boj se, Zaharija! Jer uslišana ti je molitva: tvoja će ti
žena Elizabeta roditi sina. Nadjenut ćeš mu ime Ivan.

14Bit ćeš radostan i veseo, i mnogi će se veseliti njegovu rođenju.

15Bit će on doista velik u očima Gospodnjim. Neće piti vina ni drugoga opojnog
pića. Bit će ispunjen Svetim Duhom još od majčine utrobe.

16Navest će mnoge Izraelce da se obrate Gospodinu, svojemu Bogu.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

17Ići će pred Gospodinom pun duha i sile kao drevni prorok Ilija. Obratit će srce
otaca k sinovima, a nepokorne umove promijeniti tako da prihvate razumnost
pravednika. Pripremit će narod za dolazak Gospodnji."

18Zaharija reče anđelu: "Po čemu ću znati da će se to dogoditi? Već sam star, a i
žena mi je u poodmakloj dobi."

19Anđeo mu odgovori: "Ja sam Gabrijel, koji stojim pred samim Bogom. Poslan
sam da govorim s tobom i da ti donesem radosnu vijest.

20A sada ćeš zanijemiti i nećeš moći govoriti do dana kada za to dođe vrijeme i
moje se riječi ispune zato što im nisi povjerovao."

21Narod je za to vrijeme čekao Zahariju i čudio se što se on toliko zadržao u
Svetištu.

22Kad je napokon izišao, nije im mogao ništa reći. Oni shvate da je u Svetištu
imao viđenje. Pokušao im je govoriti znacima, ali je ostao nijem.

23Ostao je u Hramu dok nisu istekli dani njegove službe, a zatim se vratio doma.

24Ubrzo zatim njegova žena Elizabeta zanese. Pet mjeseci se krila. Govorila je:

25"Gospodin mi je to učinio! Skinuo je s mene sramotu pred ljudima."

Navještenje Isusova rođenja

26Nakon šest mjeseci Bog pošalje anđela Gabrijela u galilejski grad Nazaret

27k djevici Mariji, zaručenoj za čovjeka imenom Josip, iz Davidove loze.

28Gabrijel joj se ukazao i rekao: "Zdravo, milosti puna! Gospodin s tobom!"

29Nato se Marija uznemiri te se počne domišljati što bi taj pozdrav mogao
značiti.

30"Ne boj se, Marijo!" reče joj anđeo. "Bog ti je odlučio dati milost.

31Zanijet ćeš i roditi sina. Nadjenut ćeš mu ime Isus.

32On će biti vrlo velik i zvat će se Sin Svevišnjega. Gospodin Bog dat će mu
prijestolje njegova pretka Davida.

33Vladat će domom Jakovljevim zauvijek; njegovu kraljevstvu neće biti kraja."

34Marija upita anđela: "Ali kako? Ja još nisam upoznala muškarca."

35Anđeo joj odgovori: "Sveti Duh će sići na tebe i sila Svevišnjega će te zakriliti.
Zato će dijete koje rodiš biti sveto i zvat će se Božji Sin.

36Eto, tvoja je sestrična Elizabeta u starosti začela sina. Zvali su ju nerotkinjom,
a trudna je već šest mjeseci.

37Jer Bogu nije ništa nemoguće!"

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

38Marija mu reče: “Evo, Božja sam sluškinja. Neka mi bude kao što si rekao!”
Anđeo tada ode.

Marija posjećuje Elizabetu

39Nekoliko dana poslije Marija požuri u gorski predjel Judeje,

40k Zahariji. Uđe u kuću i pozdravi Elizabetu.

41Na Marijin pozdrav Elizabeti poskoči dijete u utrobi, a ona se napuni Svetim
Duhom

42te glasno poviče: “Najblagoslovljenija si od svih žena i blagoslovljen je plod
tvoje utrobe!

43Kakve li časti da me posjeti majka mojega Gospodina!

44Jer onog časa kad je tvoj pozdrav dopro do mojih ušiju, na tvoj je glas čedo u
meni poskočilo od radosti!

45Blago tebi jer si povjerovala da će se ispuniti što ti je rekao Gospodin!”

Marijin hvalospjev

46Marija tada reče: “Slavi duša moja Gospodina!

47Duh se moj raduje u Bogu, mojemu Spasitelju,

48jer spomenuo se milostivo svoje neznatne sluškinje! Svi će me naraštaji odsad
nazivati blaženom

49jer mi je Svesilni, čije je ime sveto, učinio velika djela.

50Njegova je milost od naraštaja do naraštaja nad onima koji ga štuju.

51Moćnom rukom čini silna djela, rastjeruje ohole i umišljene.

52Zbacio je s prijestolja vladare, a uzvisio neznatne.

53Gladne je nasitio dobrima, a bogataše otpustio praznih ruku.

54Priskočio je u pomoć svojemu sluzi Izraelu sjećajući se milosti

55koju je obećao našim precima: da će Abrahamu i njegovu potomku uvijek biti
milostiv.”

56Marija je s Elizabetom ostala otprilike tri mjeseca, a zatim se vratila doma.

Rođenje Ivana Krstitelja

57Elizabeti je došlo vrijeme da rodi te ona rodi sina.

58Kad se među njezinim susjedima i rodbinom pročulo da joj je Bog iskazao
veliku milost, veselili su se skupa s njom.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

59Kad je dijete navršilo osam dana, okupe se na obredu obrezanja. Htjeli su
dječaka nazvati Zaharijom po ocu,

60ali se Elizabeta usprotivi: “Nipošto! Mora se zvati Ivan!”

61“Pa u cijeloj se tvojoj obitelji nitko tako ne zove!”

62Zato znacima upitaju dječakova oca kako ga želi nazvati.

63On zatraži da mu daju pločicu i napiše: “Zove se Ivan.” Svi se začude,

64a Zahariji se odriješi jezik te on smjesta progovori i počne slaviti Boga.

65Strah Božji obuzme sve žitelje toga kraja. Po cijelome judejskom gorju
prepričavali su se ti događaji.

66I tko god bi o njima čuo, razmišljao je o njima i pitao se: “Što će biti od toga
djeteta? Zaista je nad njim ruka Gospodnja.”

Zaharijino proročanstvo

67Tada njegova oca Zahariju ispuni Sveti Duh te on izrekne proročanstvo:

68“Slava Gospodinu Bogu Izraelovu jer je pohodio svoj narod i otkupio ga!

69Podiže nam silnog Spasitelja iz potomstva svojega sluge Davida,

70kao što je od davnine obećao kroz riječi svojih svetih proroka:

71spasiti nas od neprijatelja i od ruku svih naših mrzitelja.

72Bio je milosrdan našim precima i spomenuo se svojega svetog Saveza,

73zavjeta koji je dao našemu ocu Abrahamu.

74Izbavio nas je od neprijatelja da mu možemo služiti bez straha

75u svetosti i pravednosti u sve svoje dane.

76A ti ćeš se, sine moj, zvati prorokom Svevišnjega jer ćeš ići ispred Gospodina
da mu pripraviš put.

77Poučit ćeš njegov narod kako da spozna spasenje kroz oproštenje svojih
grijeha,

78po milosrdnom srcu našega Boga po kojemu će nas pohoditi zora s visine

79da donese svjetlo onima koji prebivaju u tmini i u smrtnoj sjeni te da naše
korake povede putem mira.”

80Dječak je rastao i duhovno jačao. Kad je odrastao, živio je u pustinji sve dok
nije započeo javnu službu pred Izraelom.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

Luka 2

Isusovo rođenje

1U to vrijeme rimski car August zapovjedi da se svi žitelji Carstva popišu.

2Bio je to prvi popis stanovništva proveden za Kvirinijeva upravljanja Sirijom.

3Svatko je putovao u svoj grad da se ondje upiše.

4Tako je i Josip iz gradića Nazareta u Galileji, jer je bio iz loze kralja Davida, pošao u Davidov grad zvani Betlehem

5da se upiše skupa sa svojom zaručnicom Marijom koja je već bila trudna.

6Dok su bili ondje, dođe joj vrijeme da rodi

7te ona rodi sina, svojeg prvorođenca. Povila ga je i položila u jasle jer u seoskome svratištu nije za njih bilo mjesta.

Pastiri i anđeli

8U tome su kraju boravili pastiri. Noću su pod vedrim nebom čuvali stada ovaca.

9Odjednom se pokraj njih pojavi anđeo Gospodnji i obasja ih Gospodnja slava. Oni se silno prestraše,

10ali anđeo im reče: “Ne bojte se! Donosim vam, evo, radosnu vijest, na veliko veselje svemu narodu!

11Spasitelj—Krist, Gospodin rodio vam se danas u Davidovu gradu!

12Evo znaka po kojemu ćete ga prepoznati: naći ćete povijeno novorođenče da leži u jaslama.”

13Anđelu se odjednom pridruži silna nebeska vojska slaveći Boga:

14“Slava Bogu na visini, a na zemlji mir ljudima, njegovim miljenicima.”

15Čim su se anđeli vratili na nebo, pastiri stanu poticati jedni druge: “Hajdemo u Betlehem! Hajdemo vidjeti taj događaj koji nam je Gospodin objavio!”

16Pohitaju do sela i ondje pronađu Mariju i Josipa s novorođenčetom koje je ležalo u jaslama.

17Kad su ga vidjeli, svima su ispričali što im je anđeo rekao o djetetu.

18A svi koji su pastire slušali divili su se.

19Marija je pomnjivo pamtila sve što su govorili i razmišljala je o tome.

20Pastiri se zatim vrate slaveći i hvaleći Boga za sve što su čuli i vidjeli te što se dogodilo onako kako im je anđeo rekao.

Croatian New Testament (Knjiga O Kristu)
© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

21Osam dana poslije, kad je dječaka trebalo obrezati, nadjenuli su mu ime Isus
koje mu je anđeo dao još prije začeća.

Isusa prikazuju u Hramu

22Kad je došlo vrijeme za obred očišćenja koji je prema Mojsijevu
zakonu trebalo obaviti nakon djetetova rođenja, donijeli su ga u Jeruzalem da
ga prikažu Gospodinu,

23kako piše u Zakonu Gospodnjemu: “Svako muško prvorođenče neka se
posveti Gospodinu”,

24te su prinijeli i žrtvu prema zakonskoj odredbi: “dvije grlice ili dva golubića”.

Šimunovo proročanstvo

25Živio je tada u Jeruzalemu neki čovjek imenom Šimun. Bio je to vrlo pravedan
i pobožan čovjek; Sveti je Duh bio na njemu te je iščekivao da dođe Mesija i
izbavi Izrael.

26Sveti mu je Duh otkrio da neće umrijeti dok ne vidi Mesiju Gospodnjega.

27Potaknut Svetim Duhom, on ode u Hram. Kad su roditelji unijeli Isusa da
obave obred propisan Zakonom,

28Šimun uzme dijete u naručje te stane slaviti Boga:

29“Sada možeš pustiti svojega slugu, Gospodine, da ode u miru, kao što si mi
rekao.

30Jer oči su mi vidjele tvoje spasenje

31koje si pripravio za sve narode,

32svjetlo da prosvijetli pogane, slavu tvojega izraelskog naroda.”

33Isusovi roditelji divili su se riječima izgovorenima o njemu.

34Šimun ih zatim blagoslovi i reče Mariji: “Određen je za to da mnogima u
Izraelu bude na propast i mnogima na uskrsnuće, za osporavani znak.

35A tebi će mač probosti dušu da se razotkriju namisli mnogih srca!”

Anino proročanstvo

36Bila je ondje i neka proročica Ana, Penuelova kći iz Ašerova plemena, vrlo
stara žena. Poslije djevojaštva živjela je u braku sedam godina,

37a zatim sama, kao udovica do osamdeset četvrte godine. Nije napuštala Hram,
već je postom i molitvom danonoćno služila Bogu.

38Ona baš tada naiđe te počne zahvaljivati Bogu i govoriti o Isusu svima koji su
iščekivali obećanog Mesiju i otkupljenje Jeruzalema.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

39Kad Isusovi roditelji ispune sve odredbe Gospodnjeg zakona, vrate se u
Nazaret, u Galileju.

40Dijete je raslo i jačalo. Punilo se mudrošću i Božja je milost bila s njim.

Isus razgovara s učiteljima

41Isusovi su roditelji svake godine o blagdanu Pashe išli u Jeruzalem.

42Kad mu je bilo dvanaest godina, pošli su kao obično na svetkovinu.

43Nakon svetkovine dječak Isus ostao je u Jeruzalemu, a njegovi roditelji to nisu
znali.

44Pretpostavljali su da je među ostalim suputnicima. Odmaknuli su tako dan
hoda, a onda ga počeli tražiti među rodbinom i znancima,

45ali ga nisu našli. Vrate se stoga u Jeruzalem ondje ga potražiti.

46Nakon tri dana pronađu ga u Hramu među vjerskim učiteljima kako ih sluša i
postavlja im pitanja.

47Svi koji su ga slušali divili su se njegovoj oštroumnosti i odgovorima.

48Roditelji nisu znali što da misle. “Sine!” reče mu majka. “Zašto si nam to
učinio? Tvoj otac i ja silno smo se zabrinuli i posvuda smo te tražili!”

49“Zašto ste me tražili?” odgovori on. “Zar niste znali da ja moram biti u onomu
što je mojega Oca?”

50Ali oni nisu razumjeli što im je htio kazati.

51Vratio se zatim s njima u Nazaret i bio im je poslušan, a njegova je majka sve
to brižno čuvala u svojemu srcu.

52A Isus je napredovao u mudrosti, rastu i milosti kod Boga i ljudi.

Luka 3

Ivan Krstitelj priprema put
(Mt 3:1-12; Mk 1:2-8; Iv 1:19-28)

1Bila je petnaesta godina vladavine cara Tiberija. Poncije Pilat bio je upravitelj
Judeje, Herod je vladao Galilejom, a njegov brat Filip Iturejom i Trahonitidom.
Lizanije je vladao Abilenom.

2Veliki svećenici bili su Ana i Kajfa. Bog tada progovori Ivanu, sinu Zaharijinu,
u pustinji.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

3On zatim obiđe svu jordansku okolicu propovijedajući ljudima da se ljudi
trebaju krstiti da pokažu kako su se odvratili od svojih grijeha i obratili se Bogu
da im oprosti.

4Kao što je napisao prorok Izaija, Ivan je bio "glas koji viče u pustinji:
'Pripremite put za Gospodnji dolazak! Poravnajte za njega staze!'

5Neka se svaka udolina popuni, a svaka gora i brijeg neka se slegne! Neka se
iskrivljeni putovi isprave, a neravni izglade!

6Tada će svi ljudi vidjeti Božje spasenje!"

7Ivan je govorio mnoštvu koje se dolazilo krstiti: "Zmijska legla! Tko li vas je
samo upozorio da pobjegnete Božjemu gnjevu koji stiže?

8Dokažite svojim životom i djelima da ste se odvratili od grijeha i obratili
Bogu! Ne zavaravajte se da vam je dovoljno reći: 'Mi smo Abrahamovi potomci!'
jer vam kažem da Bog može i od ovoga kamenja Abrahamu podignuti djecu!

9Sjekira Božjeg suda već je uzdignuta da u korijenu sasiječe stabla. Svako stablo
koje ne daje dobrog roda bit će posječeno i bačeno u vatru."

10Mnoštvo ga nato počne pitati: "Što trebamo činiti?"

11"Tko ima dvije haljine, neka podijeli s onim tko nema nijednu. A tko ima
hrane, neka je podijeli s onima koji nemaju."

12Došli su se krstiti čak i ubirači poreza i upitali: "Učitelju, što mi moramo
činiti?"

13Ivan im odgovori: "Ne utjerujte više nego što vam određuje vlast."

14"A što mi trebamo činiti?" pitali su ga vojnici. "Ne postupajte ni s kim nasilno,"
odgovori on, "ne optužujte lažno nedužne i budite zadovoljni svojom plaćom."

15Narod je iščekivao Mesiju i svi su se u srcu pitali nije li možda Ivan taj.

16Zato im Ivan svima reče: "Ja vas krstim vodom, no dolazi netko veći od mene,
toliko velik da mu ja nisam dostojan biti ni robom. On će vas krstiti Svetim
Duhom i ognjem.

17Očistit će svoje gumno i odvojiti pljevu od pšenice; pšenicu će spremiti u svoju
žitnicu, a pljevu sažeći neugasivim ognjem."

18Mnoge je takve opomene Ivan izrekao navješćujući ljudima Radosnu vijest.

19A Heroda tetrarha Ivan je prekorio zbog toga što je živio sa ženom svojega
brata, Herodijadom, te zbog brojnih drugih zlodjela

20kojima Herod zatim pridoda još i ovo: baci Ivana u tamnicu.

Isusovo krštenje

(Mt 1:1-17; 3:13-17; Mk 1:9-11; Iv 1:32-34)

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

21Dok je Ivan krstio sav narod, krstio se i Isus. Kad se on molio, nebesa se otvore,

22a Sveti se Duh u tjelesnome obličju goluba spusti na njega. S neba se začuje glas: “Ti si moj ljubljeni Sin! Ti si moja radost!”

Isusovi preci

23Kad je započeo s javnom službom, Isusu je bilo otprilike trideset godina. Držalo se da je Isus Josipov sin. Josip je bio Elijev sin,

24Eli je bio Matatov sin, Matat je bio Levijev sin, Levi je bio Malkijev sin, Malki je bio Janajev sin, Janaj je bio Josipov sin,

25Josip je bio Matatijin sin, Matatija je bio Amosov sin, Amos je bio Naumov sin, Naum je bio Heslijev sin, Hesli je bio Nagajev sin,

26Nagaj je bio Mahatov sin, Mahat je bio Matatijin sin, Matatija je bio Šimijev sin, Šimij je bio Josehov sin, Joseh je bio Jodin sin,

27Joda je bio Johananov sin, Johanan je bio Resin sin, Resa je bio Zerubabelov sin, Zerubabel je bio Šealtielov sin, Šealtiel je bio Nerijev sin,

28Neri je bio Malkijev sin, Malki je bio Adijev sin, Adi je bio Kosamov sin, Kosam je bio Elmadamov sin, Elmadam je bio Erov sin

29Er je bio Jošuin sin, Jošua je bio Eliezerov sin, Eliezer je bio Jorimov sin, Jorim je bio Matatov sin, Matat je bio Levijev sin,

30Levi je bio Šimunov sin, Šimun je bio Judin sin, Juda je bio Josipov sin, Josip je bio Jonamov sin, Jonam je bio Elijakimov sin,

31Elijakim je bio Melejin sin, Meleja je bio Menin sin, Mena je bio Matatin sin, Matata je bio Natanov sin, Natan je bio Davidov sin,

32David je bio Jišajev sin, Jišaj je bio Obedov sin, Obed je bio Boazov sin, Boaz je bio Salin sin, Sala je bio Nahšonov sin,

33Nahšon je bio Aminadabov sin, Aminadab je bio Adminov sin, Admin je bio Arnijev sin, Arni je bio Hesronov sin, Hesron je bio Peresov sin, Peres je bio Judin sin,

34Juda je bio Jakovljev sin, Jakov je bio Izakov sin, Izak je bio Abrahamov sin, Abraham je bio Terahov sin, Terah je bio Nahorov sin,

35Nahor je bio Serugov sin, Serug je bio Reuov sin, Reu je bio Pelegov sin, Peleg je bio Eberov sin, Eber je bio Šelahov sin,

36Šelah je bio Kenanov sin, Kenan je bio Arpakšadov sin, Arpakšad je bio Šemov sin, Šem je bio Noin sin, Noa je bio Lamekov sin,

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

37Lamek je bio Metušalahov sin, Metušalah je bio Henokov sin, Henok je bio
Jeredov sin, Jered je bio Mahalalelov sin, Mahalalel je bio Kenanov sin,

38Kenan je bio Enošev sin, Enoš je bio Šetov sin, Šet je bio Adamov sin, Adam je
bio Božji sin.

Luka 4

Isusove kušnje
(Mt 4:1-11; Mk 1:12-13)

1Isus je pun Svetoga Duha otišao s Jordana. Duh ga odvede u pustinju,

2gdje ga je četrdeset dana kušao đavao. Sve te dane nije ništa jeo pa je po
njihovu isteku bio vrlo gladan.

3Đavao mu reče: "Ako si Božji Sin, reci ovom kamenju da postane kruhom."

4Ali Isus mu odgovori: "U Svetome pismu piše: 'Ne živi čovjek samo o kruhu.'"

5Đavao ga zatim povede visoko te mu odjednom pokaže sva kraljevstva svijeta.

6Reče mu: "Dat ću ti vlast nad njima i njihovu slavu jer su moja i mogu ih dati
kome hoću.

7Pokloni se preda mnom i sve je tvoje!"

8Isus mu odgovori: "U Svetome pismu piše: 'Klanjaj se samo Bogu i njemu
jedinome služi!'"

9Tada ga đavao odvede u Jeruzalem, na vrh Hrama i reče: "Ako si Božji Sin, skoči
odavde!

10Jer Sveto pismo kaže: 'On zapovijeda svojim anđelima da te čuvaju'

11i 'oni će te svojim rukama zadržati da ni nogom o kamen ne udariš.'"

12Isus mu odgovori: "Sveto pismo također kaže: 'Ne iskušavaj Gospodina Boga
svojega!'"

13Pošto je đavao iscrpio sve kušnje, udalji se od njega do druge prigode.

Isusa ne prihvaćaju u Nazaretu
(Mt 4:12-17; Mk 1:14-15)

14Isus se zatim vrati u Galileju pun sile Svetoga Duha. Glas o njemu brzo se
pronio cijelim krajem.

15Poučavao je u tamošnjim sinagogama i svi su ga slavili.

Isusa odbacuju u Nazaretu
(Mt 13:54-58; Mk 6:1-6)

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

16Dođe tako i u Nazaret, u kojemu je odrastao. U subotu kao i obično ode u
sinagogu i ustane da čita iz Svetoga pisma.

17Pruže mu svitak proroka Izaije, a on ga odmota te pronađe mjesto gdje piše:

18“Duh Gospodnji je na meni jer me je pomazao i poslao da donesem Radosnu
vijest siromasima, da navijestim: sužnji će se osloboditi, slijepci će vidjeti,
potlačeni će biti slobodni;

19da navijestim godinu milosti Gospodnje.”

20Smota zatim svitak, vrati ga poslužitelju i sjedne. Oči svih u sinagogi bile su
uprte u njega.

21On im reče: “Ovaj se navod iz Svetog pisma, koji vam još odzvanja u ušima,
danas obistinio!”

22Svi su mu povlađivali. Divili su se milini riječi koje su tekle s njegovih usana.
“Nije li on Josipov sin?” pitali su.

23A on im reče: “Zacijelo ćete mi navesti onu poslovicu: ‘Liječniče, izliječi
samoga sebe!’ Učini ovdje, u svojem zavičaju, ono što smo čuli da si učinio u
Kafarnaumu.

24Ali uistinu, nijedan prorok nije prihvaćen u svojem zavičaju.

25Zaista vam kažem, u Ilijino doba, kad je nebo ostalo zatvoreno tri i pol godine
i kad je po svoj zemlji zavladala silna glad, u Izraelu je bilo mnogo udovica.

26Ali Ilija nije poslan nijednoj od njih, već nekoj udovici u Sarfati, u sidonskome
kraju.

27U Elizejevo je doba u Izraelu bilo mnogo gubavaca, ali od gube nije ozdravio
nijedan od njih, već Sirijac Naaman.”

28Na te se riječi svi u sinagogi razgnjeve,

29ustanu i istjeraju ga iz grada te ga odvedu na liticu brijega na kojemu je bio
izgrađen grad s nakanom da ga bace niz nju.

30Ali on samo prođe kroz mnoštvo i ode svojim putem.

Isus istjeruje zloduha
(Mk 1:21-28)

31Ode zatim u galilejski grad Kafarnaum te je ondje subotom poučavao.

32Ljudi su bili zadivljeni njegovim učenjem jer je govorio kao onaj koji ima vlast.

33U sinagogi se zatekao čovjek opsjednut nečistim duhom koji počne vikati na
sav glas:

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

34“Zašto nas uznemiruješ, Isuse Nazarećanine? Zar si nas došao uništiti? Znam
tko si: ti si Svetac Božji!”

35Isus mu zaprijeti: “Umukni i iziđi iz njega!” Nato zloduh obori čovjeka ondje
među ljudima na zemlju, ali zatim iziđe iz njega i ne naudi mu više.

36Svi nazočni silno se zaprepaste. “Kakve li riječi! Takvom vlašću i silom
zapovijeda nečistim duhovima da mu se pokoravaju i oni izlaze!”

37I glas o njemu pronese se po svoj okolici.

Mnoga ozdravljenja
(Mt 8:14-16; Mk 1:29-34)

38Iz sinagoge Isus ode u Šimunovu kuću. A Šimunova je punica bila u velikoj
vrućici te ga oni odmah zamole da joj pomogne.

39Isus se nagne nad nju te zaprijeti vrućici, a ona nestane. Žena odmah ustane i
počne ih posluživati.

40Kad je sunce uvečer zašlo, svi koji su imali bolesnike s najrazličitijim
bolestima doveli su ih k njemu. On je na sve polagao ruke i ozdravljao ih.

41Iz mnogih su opsjednutih izlazili zlodusi i vikali: “Ti si Božji Sin!” Ali on im je
zabranjivao da govore zato što su znali da je on Mesija.

Isus propovijeda u Galileji
(Mk 1:35-38)

42U zoru sljedećeg jutra Isus ode na pusto mjesto, a mnoštvo ga je tražilo. Kad
su ga pronašli, nisu ga htjeli pustiti da ode od njih,

43ali on im reče: “Moram ići i drugim gradovima navijestiti Radosnu vijest o
Božjem kraljevstvu jer sam poslan da to činim.”

44Propovijedao je tako po judejskim sinagogama.

Luka 5

Prvi učenici
(Mt 4:18-22; Mk 1:16-20; Iv 1:40-42)

1Dok je jednom stajao na obali Genezaretskoga jezera a mnoštvo je nagrnulo k
njemu da sluša Božju riječ,

2Isus ugleda dvije lađice koje su ribari ostavili uz obalu jer su ispirali mreže.

3Uđe u jednu od njih te zamoli Šimuna, kojemu je pripadala, da ju malo odgurne
od obale. Zatim sjedne i počne iz lađice poučavati narod.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

4Kad je završio s govorom, reče Šimunu: “Izvezi natrag na pučinu, pa bacite
mreže za lov!”

5“Gospodine,” reče mu Šimun, “cijelu smo noć teško radili i ništa nismo uhvatili,
ali kad ti tako kažeš, bacit ću mreže.”

6Kad su ih bacili, u njih se uhvati toliko riba da su se razdirale.

7Ribari stanu mahati svojim drugovima u drugoj lađici da im priskoče u pomoć.
Oni dođu, pa napune obje lađice ribom tako da su gotovo tonule.

8Kad je to vidio Šimun Petar, padne na koljena pred Isusom i reče mu:
“Gospodine, udalji se od mene jer sam odviše grešan da bih ti bio blizu!”

9Silna lovina riba zaprepastila je njega i sve koji su bili s njime,

10pa tako i Šimunove drugove Jakova i Ivana, Zebedejeve sinove. Isus odgovori
Šimunu: “Ne boj se! Od sada ćeš loviti ljude!”

11Oni izvuku lađice na kopno, a zatim sve ostave i pođu za njim.

Isus iscjeljuje gubavca
(Mt 8:2-4; Mk 1:40-44)

12U nekome mjestu gdje je Isus boravio pojavi se iznenada pred njim čovjek pun
gube. Čim spazi Isusa, baci se pred njega ničice, licem prema zemlji, i zamoli ga:
“Gospodine, ako hoćeš, možeš me iscijeliti!”

13Isus ispruži ruku i dotakne ga. “Hoću!” reče. “Budi čist!” I guba odmah
nestane.

14Isus mu zapovjedi: “Nikome o tomu ne govori, već idi ravno svećeniku te sa
sobom ponesi žrtveni dar prema Mojsijevu zakonu kao javno svjedočanstvo
svojeg ozdravljenja.”

15Ali glas o Isusu pronosio se sve dalje, pa je golemo mnoštvo naroda nahrupilo
da ga sluša i da ozdravi od bolesti.

16A on je odlazio moliti se na samotna mjesta.

Isus iscjeljuje uzetog čovjeka
(Mt 9:1-8; Mk 2:3-12)

17Jednoga dana dok je Isus poučavao, ondje su sjedili farizeji i pismoznanci koji
su došli iz svih galilejskih i judejskih sela i iz Jeruzalema, a njega je sila
Gospodnja poticala da iscjeljuje.

18Neki ljudi donijeli su uzetog čovjeka na nosilima. Htjeli su ga unijeti unutra i
položiti pred Isusa,

19ali nisu se kroz mnoštvo uspjeli probiti do njega. Zato se popnu na krov,
načine otvor među crepovima te ga s nosilima spuste među mnoštvo pred
Isusa.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

20Kad Isus vidje njihovu vjeru, reče bolesniku: “Čovječe, oprošteni su ti grijesi!”

21Pismoznanci i farizeji nato počnu umovati: “Tko je ovaj da tako huli? Tko može opraštati grijehe osim jedinoga Boga!”

22Isus prozre njihovo umovanje, pa ih upita: “Zašto to smatrate hulom?

23Što je lakše reći: ‘Grijesi su ti oprošteni’ ili ‘Ustani i idi’?

24Dokazat ću vam da ja, Sin Čovječji, imam vlast na zemlji opraštati grijehe.” Okrene se zatim prema uzetome i reče: “Zapovijedam ti: ustani, uzmi nosila i idi kući!”

25Čovjek smjesta ustane te naočigled svih uzme nosila i ode slaveći Boga.

26Nato sve obuzme zanos, pa su slavili Boga i silno prestrašeni govorili: “Ovo što smo danas vidjeli je čudesno!”

Isus poziva Levija
(Mt 9:9-13; Mk 2:14-17)

27Izlazeći nakon toga, Isus ugleda ubirača poreza imenom Levi kako sjedi u svojemu uredu te ga pozove: “Pođi za mnom!”

28Levi nato ustane, ostavi sve te pođe za njim.

29Poslije Levi u svojemu domu priredi veliku gozbu u čast Isusu. S njima je za stolom sjedilo mnogo ubirača poreza i drugih uzvanika.

30A farizeji i pismoznanci negodovali su i govorili učenicima: “Zašto jedete i pijete s ubiračima poreza i drugim grešnicima?”

31Isus im odgovori: “Ne treba liječnik zdravima, nego bolesnima.

32Nisam došao zvati pravednike na obraćenje, već grešnike.”

Rasprava o postu
(Mt 9:14-17; Mk 2:18-22)

33Oni mu nato prigovore: “Ivanovi i farizejski učenici često poste i mole se, a tvoji jedu i piju!”

34Isus im odgovori: “Zar možete siliti svatove da poste dok je mladoženja s njima?

35Ali doći će dani kada će im ugrabiti mladoženju. Tada će postiti.”

36Zatim im Isus to objasni prispodobom: “Nitko neće rupu na starome odijelu zakrpati tkaninom koju je otparao s novoga jer bi tako poderao i novo odijelo, a starome odijelu krpa s novoga ionako ne bi pristajala.

37I nitko ne ulijeva novo vino u stare mjehove jer bi se od njega raspuknuli. Tako bi se i vino prolilo i mjehovi uništili.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

38Zato novo vino mora se ulijevati u nove mješine.

39I nitko pijući staro vino ne poželi piti novo. ‘Staro je bolje’, kažu.”

Luka 6

Rasprava o suboti
(Mt 12:1-8; Mk 2:23-28)

1Neke su subote, dok je Isus prolazio poljem usjeva, učenici počeli trgati klasje,
trti ga rukama i jesti.

2A neki farizeji rekoše: “Zašto činite ono što je subotom zabranjeno? Zakonom
je zabranjeno skupljati usjev subotom!”

3Isus im odgovori: “Niste li u Pismu čitali o tomu što je učinio kralj David kad
su on i njegovi pratitelji ogladnjeli?

4Ušao je u Dom Božji i jeo prineseni kruh koji je dopušteno jesti samo
svećenicima te ga je dao jesti i svojim pratiocima.

5Ja, Sin Čovječji, gospodar sam subote.”

Isus iscjeljuje u subotu
(Mt 12:9-14; Mk 3:1-6)

6Druge subote Isus uđe u sinagogu i počne poučavati. Ondje je bio neki čovjek
usahnule desne ruke.

7Pismoznanci i farizeji budno su pazili hoće li Isus u subotu iscijeliti, da ga mogu
optužiti.

8Ali Isus je znao za njihovu nakanu pa reče čovjeku usahnule ruke: “Ustani i
dođi ovamo na sredinu!” Čovjek ustane i stane ispred svih.

9Tada Isus reče farizejima i pismoznancima: “Pitam vas: Je li subotom
dopušteno činiti dobro ili zlo, život spasiti ili uništiti?”

10Pogleda ih sve uokolo pa reče čovjeku: “Ispruži ruku!” On ju ispruži, a ruka
mu postane zdrava.

11Isusovi se neprijatelji nato silno razgnjeve te se počnu dogovarati što da
poduzmu protiv njega.

Isus izabire dvanaestoricu apostola
(Mt 10:2-4; Mk 3:13-19; Djela 1:13)

12Nedugo zatim Isus ode u goru moliti se. Cijelu se noć molio Bogu.

13Kad se razdanilo, dozove učenike te od njih izabere dvanaestoricu i imenuje
ih apostolima:

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

14Šimuna (kojega je prozvao Petrom), Andriju (Šimunova brata), Jakova, Ivana,
Filipa, Bartolomeja,

15Mateja, Tomu, Jakova (Alfejeva sina), Šimuna (zvanoga Revnitelj),

16Judu (Jakovljeva sina) i Judu Iškariotskoga, koji ga je poslije izdao.

Mnoštvo slijedi Isusa

17Isus s njima siđe s gore i zaustavi se na nekoj visoravni. Mnoštvo njegovih
učenika te silno mnoštvo naroda iz cijele Judeje, Jeruzalema te iz tirskog i
sidonskog primorja

18nagrnulo je da ga sluša i izliječi se od bolesti. Ozdravljali su i ljudi koje su
mučili nečisti duhovi.

19Svi su ga pokušavali dotaknuti jer je iz njega izlazila sila koja je sve iscjeljivala.

Blaženstva
(Mt 5:3-12)

20Isus se okrene prema učenicima i reče: “Blago vama, siromasi, jer imate
kraljevstvo Božje!

21Blago vama koji ste sada gladni, jer ćete se nasititi! Blago vama koji sada
plačete, jer ćete se smijati!

22Blago vama kad vas ljudi zamrze, kad vas izopće i pogrde i prezru vaše ime
kao zločinačko zbog Sina Čovječjega!

23Kad se to dogodi, radujte se u poskakujte! Jer velika vas nagrada čeka na nebu.
Tako su i njihovi očevi postupali prema prorocima.”

Pretkazanje nevolja

24“Teško vama, bogataši, jer ste već primili svoju utjehu!

25Teško vama koji ste sada siti, jer ćete gladovati! Teško vama koji se sada
smijete, jer ćete tugovati i plakati!

26Teško vama kad vas svi budu hvalili, jer su tako i lažne proroke hvalili
njihovi!”

O ljubavi prema neprijatelju
(Mt 5:39-42)

27“Želite li me poslušati, kažem vam: Ljubite svoje neprijatelje! Činite dobro
onima koji vas mrze.

28Blagoslivljajte one koji vas proklinju i molite se za one koji vas zlostavljaju.

29Udari li vas tko po obrazu, pružite mu i drugi. Uzima li vam tko ogrtač, dajte
mu i košulju.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

30Tko god vas što zamoli, dajte mu, a od onoga tko vam otima ne tražite svoje natrag.

31Činite drugima ono što biste htjeli da drugi čine vama!

32Mislite li da zaslužujete nagradu ako volite one koji vas vole? Ta i grešnici tako čine.

33I ako dobro činite onima koji vama čine dobro, zar ste zaslužili nagradu? To čine i grešnici!

34Ako posuđujete samo onima od kojih se nadate povratu, kakvu ste nagradu zaslužili? I grešnici posuđuju grešnicima da jednako prime natrag.

35Ali vi volite svoje neprijatelje. Činite dobro i posuđujte ne nadajući se ničemu zauzvrat. Tako će vam plaća biti velika i bit ćete djeca Svevišnjega koji je dobrostiv i prema nezahvalnicima i prema opakima.

36Budite milosrdni kao što je milosrdan vaš Otac."

O osuđivanju drugih
(Mt 7:1-5)

37"Ne sudite i nećete biti suđeni. Ne osuđujte, da ne budete osuđeni. Praštajte i oprostit će vam se.

38Dajte, pa ćete i vi dobiti. Vaš će vam se dar vratiti u punoj i prepunoj mjeri, dobro nabijenoj, natresenoj, preobilnoj. Jer kakvom mjerom dajete, takvom će se i vama davati."

39Zatim im Isus ispriča prispodobe: "Može li slijepac slijepca voditi? Obojica završe u jarku.

40Učenik nije veći od svojega učitelja, a tko je potpuno poučen, ravan je svojem učitelju.

41Što imaš gledati trun u oku svojega brata kad u vlastitome oku ni brvna ne opažaš?

42Kako ti, koji u vlastitome oku ne vidiš ni brvna, možeš reći bratu: 'Daj da ti izvadim trun iz oka'? Licemjeru! Izvadi najprije brvno iz vlastitog oka, pa ćeš onda dobro vidjeti kako da izvadiš trun iz bratova!"

Prispodoba o stablu i plodovima
(Mt 7:17-20)

43"Dobro stablo ne može roditi nevaljalim plodom niti nevaljalo stablo može roditi dobrim plodom.

44Svako se stablo po plodu poznaje. Ne beru se s trnja smokve niti s gloga grožđe.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

45Dobar čovjek iz svojega srca iznosi dobra djela, a zao iz svojega zlog srca zla
djela. Jer usta govore ono čega je srce prepuno."

Kuća na stijeni i kuća na pijesku
(Mt 7:24-27)

46"Zašto me dakle nazivate Gospodinom, a ne činite što vam zapovijedam?

47Reći ću vam kakav je svaki koji dolazi k meni, sluša što govorim i čini tako:

48on je poput čovjeka koji gradi kuću te iskopa dubok temelj i izgradi kuću na
stijeni. Kad dođe poplava i navale bujice, ona ostane čvrsto stajati jer je dobro
izgrađena.

49A onaj tko sluša riječi i ne čini tako jest poput čovjeka koji kuću izgradi na tlu,
bez temelja. Kad na nju navali bujica, ona se brzo sruši i od nje ostane velika
razvalina."

Luka 7

Vjera rimskoga stotnika
(Mt 8:5-13)

1Kad je završio s govorom pred ljudima, Isus ode u Kafarnaum.

2Ondje je nekom stotniku bio nasmrt bolestan sluga kojega je veoma cijenio,.

3Kad je stotnik čuo za Isusa, pošalje k njemu židovske starješine s molbom da
mu dođe iscijeliti slugu.

4Oni usrdno zamole Isusa: "On zaslužuje da mu to učiniš

5jer voli naš narod. Čak nam je i sinagogu izgradio."

6Isus tako pođe s njima. Kad su već stigli nadomak kući, stotnik pošalje
prijatelje s porukom: "Gospodine, ne muči se. Nisam dostojan da uđeš u moju
kuću.

7Nisam dostojan ni da dođem k tebi, nego samo reci da moj sluga ozdravi i on
će ozdraviti!

8Jer i ja moram slušati svoje nadređene. A podređenom vojniku kažem: 'Idi!' i
on ode, te drugome: 'Dođi!' i dođe; a sluzi kažem: 'Učini to!' i on učini."

9Kad je to čuo, Isus se zadivi. Okrene se mnoštvu koje je išlo za njim te reče:
"Kažem vam, takve vjere nisam vidio ni u koga u cijelom Izraelu!"

10Kad su se stotnikovi prijatelji vratili kući, našli su slugu posve zdrava.

Isus uskrisuje udovičina sina

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

11Nakon toga Isus ode u gradić zvan Nain. Pratili su ga učenici i silno mnoštvo
ljudi.

12Kad su se približili gradskim vratima, naiđe pogrebna povorka. Pokapali su
sina jedinca majke udovice. Majku je pratilo mnogo ljudi iz grada.

13Kad ju je Gospodin opazio, sažali se nad njom te joj reče: “Ne plači!”

14Priđe zatim nosilima i dotakne ih. Nosioci zastanu, a on reče: “Mladiću, tebi
govorim, ustani!”

15Mrtvi mladić ustane i progovori, a Isus ga dade majci.

16Sve obuzme silan strah te su slavili Boga govoreći: “Velik je prorok ustao
među nama. Bog pohodi svoj narod!”

17I glas o tome Isusovu djelu pronese se svom Judejom i okolicom.

Isus i Ivan Krstitelj
(Mt 11:2-19)

18Učenici Ivana Krstitelja javili su Ivanu o Isusovim djelima. Ivan pozove
dvojicu svojih učenika

19i pošalje ih Gospodinu da ga upitaju: “Jesi li ti zaista onaj koji treba doći ili da
čekamo drugoga?”

20Oni dođu k Isusu. “Ivan Krstitelj poslao nas je da te upitamo: ‘Jesi li ti zaista
onaj koji treba doći ili da čekamo drugoga?’”

21Upravo tada Isus mnoge iscijeli od bolesti, oslobodi zloduha i mnogim
slijepcima vrati vid.

22Zatim odgovori Ivanovim učenicima: “Idite Ivanu i ispričajte što ste čuli i
vidjeli: slijepcima se vraća vid, hromi hodaju, gubavci ozdravljaju, gluhi čuju,
mrtvi ustaju i Radosna vijest se propovijeda siromasima.

23Recite mu i ovo: ‘Blago onome tko se zbog mene ne sablazni!’”

24Kad su Ivanovi glasnici otišli, Isus počne govoriti mnoštvu o Ivanu. “Kad ste
izišli u pustinju, što ste išli gledati? Samo trsku kako se povija na vjetru?

25Ili ste išli vidjeti raskošno odjevena čovjeka? Ali takvi žive u kraljevskim
palačama.

26Ili ste išli vidjeti proroka? Da, on je i više od proroka.

27Jer Ivan je čovjek o kojemu u Svetome pismu piše: ‘Gledajte, šaljem pred vas
svojega glasnika i on će vam pripraviti put.’

28Zaista vam kažem, od svih ljudi koji su ikada rođeni nije bilo većega od Ivana.
Pa ipak, i najmanji u kraljevstvu Božjemu veći je od njega!”

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

29Sav narod koji ga je slušao, pa čak i pokvareni ubirači poreza, uvide nato
Božju pravednost i krste se Ivanovim krštenjem.

30Farizeji i zakonoznanci, naprotiv, ne dopuste da ih Ivan krsti te tako
onemoguće Božju nakanu za njih.

31"S kime dakle da usporedim ovaj naraštaj? Kome li su slični?

32On je poput djece koja sjede i igraju se na gradskome trgu, pa jedna drugoj
dovikuju: 'Veselo smo vam zasvirali, ali niste htjeli zaplesati. Onda smo vam
zapjevali tužaljke, ali ni plakati niste htjeli.'

33Jer, došao je Ivan Krstitelj. Nije kruha jeo ni vina pio, a vi kažete: 'Ima zloduha.'

34Onda sam došao ja, Sin Čovječji. Jedem i pijem, pa sada kažete: 'Izjelica je i
pijanac, prijatelj je ubiračima poreza i drugim grešnicima!'

35Ali Božja će se mudrost opravdati djelima pred svom svojom djecom."

Grešnica pomazuje Isusa

(Mt 26:6-13; Mk 14:3-9; Iv 12:1-8)

36Neki farizej pozove Isusa k sebi na objed te Isus dođe i zauzme mjesto za
stolom.

37Uto dođe neka žena koja je bila javna grešnica. Doznala je da je Isus u gradu
pa je donijela alabasternu posudu mirisne pomasti.

38Plačući, klekne otraga do njegovih nogu. Suze su joj kapale po njegovim
nogama pa ih je otirala svojom kosom. Zatim mu je cjelivala noge i mazala ih
mirisnom pomašću.

39Kad je Isusov domaćin farizej to vidio, pomisli: "Kad bi on zaista bio prorok,
znao bi kakva je ta žena koja ga dotiče. Pa ona je grešnica!"

40"Šimune, imam ti nešto reći", nato će Isus. "Reci, učitelju", odgovori Šimun.

41"Neki je vjerovnik imao dvojicu dužnika. Jedan mu je dugovao petsto, a drugi
pedeset srebrnjaka.

42Nisu mu imali odakle vratiti dug, pa ga on obojici oprosti. Što misliš, tko će ga
od njih dvojice zato više voljeti?"

43"Vjerojatno onaj kojemu je više oprostio", odgovori Šimun. "Dobro si
zaključio", reče mu Isus.

44Okrene se zatim prema ženi i reče mu: "Pogledaj ovu ženu! Kad sam ti ušao u
kuću, ti mi nisi ponudio ni vode da operem noge, a ona mi ih je oprala suzama i
otrla svojom kosom.

45Ti me nisi ni pozdravio poljupcem, a ona mi nije prestala cjelivati noge otkad
je došla.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

46Nisi mi u znak dobrodošlice ni glavu pomazao maslinovim uljem, a ona mi je
skupocjenom pomašću pomazala noge.

47Ako mi iskazuje mnogo ljubavi, to je zato što su joj oprošteni mnogi grijesi; no
komu je malo oprošteno, pokazuje malo ljubavi."

48Zatim reče ženi: "Grijesi su ti oprošteni!"

49Ljudi za stolom počnu međusobno govoriti: "Tko je ovaj da i grijehe oprašta?"

50A Isus reče ženi: "Spasila te tvoja vjera. Idi u miru."

Luka 8

Isusove sljedbenice

1Nedugo zatim Isus počne obilaziti gradove i sela propovijedajući i naviještajući
Radosnu vijest o Božjemu kraljevstvu. S njim su išla Dvanaestorica

2i neke žene koje je oslobodio zloduha i izliječio od bolesti: Marija zvana
Magdalena, iz koje je istjerao sedam zlih duhova,

3zatim Ivana, žena Herodova upravitelja Kuza, te Suzana i još mnoge. One su im
služile svojim dobrima.

Prispodoba o sijaču
(Mt 13:1-23; Mk 4:1-20)

4Jednoć kad je nagrnulo silno mnoštvo iz svih gradova, on im ispriča
prispodobu:

5"Neki je ratar sijao sjeme. Dok je sijao, nešto sjemena padne na stazu pa ga
pogaze. Dođu i ptice nebeske te ga pozobaju.

6Drugo padne na kamenito tlo, ali tek što je niknulo, osuši se jer nije imalo vlage.

7Dio sjemena padne u trnje pa ono poraste i uguši ga.

8Nešto ga, napokon, padne u dobru zemlju te donese stostruk plod." Kad je to
rekao, poviče: "Slušajte, kad već imate uši!"

9Učenici ga upitaju o značenju te prispodobe.

10On im reče: "Vama je dopušteno razumjeti tajne o Božjemu kraljevstvu. A
ostalima govorim u prispodobama da se ispuni Sveto pismo: 'Gledat će moja
djela, ali neće dokučiti njihova značenja; slušat će moje riječi, ali ih neće
razumjeti.'

11Evo značenja prispodobe: Sjeme je Božja riječ.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

12Sjeme na tvrdu tlu oni su koji čuju Božju riječ, ali zatim dolazi đavao i odnosi
Riječ iz njihova srca te oni ne povjeruju i ne spase se.

13Kamenito tlo su oni koji čuju Riječ i radosno ju prihvate, ali nemaju korijena.
Neko vrijeme vjeruju, ali kada dođe kušnja otpadnu.

14U trnje zasijano sjeme su oni koji čuju Riječ, ali ju uguše životne brige,
bogatstvo i užici te zato ne donesu roda.

15Dobro tlo su plemenita i dobra srca koja slušaju Riječ, ustrajno ju čuvaju i
donose plod."

Prispodoba o svjetiljci
(Mk 4:21-25)

16"Nitko ne pali svjetiljku da ju pokrije ili stavi pod postelju, već zato da ju stavi
na svijećnjak kako bi svi koji uđu vidjeli svjetlost.

17Sve što je sada skriveno i što je u potaji učinjeno, jednom će izići na vidjelo.

18Zato pazite kako slušate. Onima koji žive po Božjoj mudrosti Bog će dati još
više mudrosti. A oni koji ne postupaju prema njegovoj mudrosti, izgubit će
ubrzo i ono malo od nje što misle da imaju."

Prava Isusova obitelj
(Mt 12:46-50; Mk 3:31-35)

19Isusu su došli majka i braća, ali nisu mogli do njega od mnoštva naroda.

20Netko mu je javio: "Vani su ti majka i braća, žele te vidjeti."

21Isus odgovori: "Moja majka i moja braća su oni koji slušaju Božju riječ i tvore
ju."

Isus smiruje oluju
(Mt 8:23-27; Mk 4:36-41)

22Isus i učenici jednog su dana ušli u lađicu. Isus im reče: "Prijeđimo na drugu
stranu jezera." I otisnu se od obale.

23Dok su plovili, Isus je zaspao. Na jezeru se podigne oluja. Voda se stane
prelijevati u lađicu tako da se gotovo posve napunila vodom. Bili su u pogibli.

24Učenici probude Isusa vičući: "Učitelju! Učitelju, izginut ćemo!" Isus se
probudi te zaprijeti vjetru i uzburkanim valovima. Oni se umire i nastane tišina.

25"Gdje vam je vjera?" upita ih. A učenici su prestrašeni i začuđeni pitali: "Tko
je on da zapovijeda vjetrovima i vodi i da mu se oni pokoravaju?"

Isus iscjeljuje opsjednutog čovjeka
(Mt 8:28-34; Mk 5:1-17)

26Doplove tako u gergezenski kraj nasuprot Galileji.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

27Tek što je Isus izišao na kopno, dođe mu iz grada u susret neki čovjek
opsjednut zlodusima. Već dugo nije nosio odjeću ni stanovao u kući, nego po
grobnicama.

28Čim je ugledao Isusa, on zaviče, baci se ničice pred njega i na sav glas poviče:
"Što hoćeš od mene, Isuse, Sine najuzvišenijega Boga? Molim te, ne muči me!"

29Jer Isus je zapovjedio nečistom duhu da iziđe iz čovjeka kojega je već dugo
držao u vlasti. Čak i kad su ga vezali lancima i okovima, čovjek ih je raskinuo jer
ga je zloduh gonio u pustinju.

30"Kako se zoveš?" upita ga Isus. "Legija", odgovori on jer su u njega ušli mnogi
zlodusi.

31Zaklinjali su Isusa da im ne zapovjedi da odu u Bezdan.

32A ondje je u gori paslo veliko krdo svinja. Zlodusi zamole Isusa da im dopusti
ući u svinje. On im dopusti.

33Zlodusi iziđu iz čovjeka i uđu u svinje. Nato cijelo krdo jurne niz obronak u
jezero i podavi se.

34Kad su svinjari vidjeli što se dogodilo, pobjegnu i razglase to po gradiću i
selima

35te ljudi dođu vidjeti što se dogodilo. Kad su došli Isusu, nađu čovjeka iz kojega
su izišli zlodusi kako obučen i zdrave pameti sjedi do Isusovih nogu te se
prestraše.

36Očevici im ispričaju kako je opsjednuti spašen.

37Svo mnoštvo iz gergezenskoga kraja obuzme silan strah pa zamole Isusa da
ode od njih. Isus uđe u lađicu i vrati se.

38A čovjek, iz koga su bili izišli zli dusi, zamolio ga je da ostane s njim, ali Isus
mu reče:

39"Ne, vrati se doma i reci svima što ti je Bog učinio." Čovjek ode i po svem gradu
razglasi što mu je Isus učinio.

Isus iscjeljuje zaradi velike vjere ljudi
(Mt 9:18-26; Mk 5:22-43)

40Kad se Isus vratio na drugu stranu jezera, mnoštvo ga je dočekalo s
dobrodošlicom jer su ga svi željno iščekivali.

41Dođe tada neki čovjek imenom Jair, predstojnik sinagoge, te se baci Isusu
pred noge moleći ga da pođe njegovu domu.

42Dvanaestogodišnja kći jedinica bila mu je na samrti. Isus pođe za njim dok se
mnoštvo natiskivalo oko njega.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

43Među ljudima je bila i neka žena koja je već dvanaest godina bolovala od
krvarenja. Sve što je imala potrošila je na liječnike, ali ju nitko nije mogao
izliječiti.

44Ona priđe Isusu otraga i dotakne skut njegova ogrtača. Krvarenje joj odmah
prestane.

45"Tko me je dotaknuo?" upita Isus. Svi su to nijekali, a Petar reče: "Učitelju, pa
toliko se mnoštvo gura oko tebe!"

46Isus odgovori: "Ne, netko me je namjerno dotaknuo. Osjetio sam kako sila
izlazi iz mene."

47Videći da se ne može skriti, žena mu sva uplašena priđe, padne ničice i pred
svima ispriča zašto ga je dotaknula i kako je smjesta ozdravila.

48On joj reče: "Kćeri, tvoja te vjera iscijelila. Pođi u miru."

49Dok je Isus još to govorio, stigao je netko iz Jairova doma s viješću: "Kći ti je
umrla. Nema smisla da dalje mučiš Učitelja!"

50Isus je to čuo pa reče Jairu: "Ne boj se! Samo vjeruj i ona će se spasiti!"

51Kad je došao u kuću, ne dopusti nikomu da uđe s njim osim Petru, Ivanu,
Jakovu te djetetovu ocu i majci.

52Svi su ondje plakali i naricali za djevojčicom. Isus im reče: "Ne plačite! Nije
umrla, nego samo spava!"

53Ali oni su ga ismijavali znajući da je umrla.

54Isus ju uhvati za ruku i poviče: "Ustani, djevojčice!"

55U nju se odmah vrati duh te ustane. Isus zapovjedi da joj daju jesti.

56Roditelji se zaprepaste. A Isus im zapovjedi da nikome ne govore o tome što
se dogodilo.

Luka 9

Isus šalje dvanaestoricu apostola
(Mt 10:9-14; Mk 6:7-13)

1Isus pozove Dvanaestoricu te im dade vlast i moć nad svim zlodusima i moć da
liječe bolesti.

2Pošalje ih zatim da propovijedaju o Božjemu kraljevstvu i da iscjeljuju
bolesnike.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

3“Ništa ne nosite sa sobom na put”, reče im. “Ni štap, ni torbu, ni kruh, ni novac.
Nemojte imati ni više od dviju haljina.

4Kad boravite u nekome mjestu, stanujte u jednoj kući i ne mijenjajte smještaj.

5Ako vas u nekome mjestu ne poslušaju, otiđite iz njega te na odlasku stresite i
prašinu s nogu. To će biti znak da ste ga prepustili njegovoj sudbini.”

6I učenici pođu. Obilazili su sela navješćujući Radosnu vijest i iscjeljujući
bolesnike posvuda.

Herodova strepnja
(Mt 14:1-2; Mk 6:14-16)

7Kad je Herod tetrarh čuo o svemu što se događalo, uznemirio se i zbunio jer su
neki govorili: “To je Ivan uskrsnuo od mrtvih.”

8Drugi su rekli: “Pojavio se Ilija”, a treći: “Ustao je neki od drevnih proroka.”

9“Ivanu sam ja odrubio glavu”, reče Herod. “Tko je onda ovaj o kojemu toliko
govore?” I tražio je prigodu da ga vidi.

Isus hrani pet tisuća ljudi
(Mt 14:13-21; Mk 6:32-44; Iv 6:1-13)

10Kad su se apostoli vratili, ispripovjede Isusu sve što su učinili. Isus ih povede
sa sobom i povuče se s njima u osamu u grad zvani Betsaida.

11Ali mnoštvo je to saznalo i krenulo za njima. Isus ih je primio. Poučavao ih je
o Božjemu kraljevstvu i iscjeljivao bolesnike.

12Kasno popodne prišla su mu dvanaestorica učenika. “Otpusti ljude”, rekli su.
“Neka odu u okolna sela i zaseoke pronaći smještaj i jelo jer smo ovdje u
pustoši.”

13Ali Isus im reče: “Vi ih nahranite.” “Imamo samo pet kruhova i dvije ribe”,
prosvjedovali su. “Zar da mi idemo kupiti hranu za sav ovaj narod?”

14Samo muškaraca ondje je bilo otprilike pet tisuća. “Recite im da posjedaju u
skupine po pedesetero”, odgovori Isus.

15I svi posjedaju.

16Isus uzme pet kruhova i dvije ribe, pogleda u nebo i blagoslovi hranu te
razlomi kruhove. Dade ih zatim učenicima da podijele ljudima.

17Svi su jeli dok se nisu nasitili i još su dvanaest košara napunili ostacima
preostalima mnoštvu.

Petar priznaje Isusa
(Mt 16:13-16; Mk 8:27-29)

18Dok se Isus jednom u osami molio, s njim su bili samo učenici. On ih upita:
“Što ljudi kažu, tko sam ja?”

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

19Oni odgovore: “Neki kažu da si Ivan Krstitelj, drugi da si Ilija, a treći da si neki
drevni prorok koji je ustao od mrtvih.”

20“A za koga me vi držite?” upita ih. Petar reče: “Ti si Krist, Pomazanik Božji!”

Isus navješćuje svoju smrt
(Mt 16:21-23; Mk 8:31-33)

21Isus im zabrani da ikomu o tomu govore.

22“Jer ja, Sin Čovječji, moram mnogo pretrpjeti. Starješine, svećenički poglavari
i pismoznanci će me odbaciti. Ubit će me, a ja ću treći dan uskrsnuti.”

Kako biti Kristovi učenici
(Mt 16:24-28; Mk 8:34—9:1)

23Zatim reče svima: “Želi li tko biti mojim sljedbenikom, neka se odrekne
samoga sebe, neka danomice uzima svoj križ i neka ide za mnom.

24Jer svatko tko želi sačuvati svoj život izgubit će ga; a tko dade svoj život za
mene, imat će istinski život.

25Kakva ti je korist ako stekneš sav svijet, a izgubiš samoga sebe ili sebi naudi?

26Posrami li se tko mene i mojih riječi, njega ću se i ja, Sin Čovječji, posramiti
kada dođem u svojoj i Očevoj slavi i u slavi svetih anđela.

27Zaista vam kažem, neki među vama koji ste ovdje neće umrijeti prije nego što
vide Božje kraljevstvo.”

Preobrazba
(Mt 17:1-13; Mk 9:2-13)

28Otprilike osam dana nakon toga povede Isus Petra, Ivana i Jakova u goru da
se pomoli.

29Dok se molio, lice mu se preobrazi a odjeća zablista bijelim sjajem.

30Uto se pojave dvojica ljudi i počnu razgovarati s Isusom. Bili su to Mojsije i
Ilija.

31Pojavili su se u slavi i razgovarali su s njim o smrti koju je trebao podnijeti u
Jeruzalemu da se ispuni Pismo.

32Petra i njegove drugove svladao je san. Kad su se probudili, ugledali su Isusa
u slavi i dvojicu ljudi kako stoje s njim.

33Dok su ta dvojica odlazili, Petar reče Isusu: “Učitelju, dobro je što smo ovdje!
Napravit ćemo tu tri sjenice: jednu za tebe, jednu za Mojsija i jednu za Iliju.”
Nije, naime, znao što da kaže.

34Još dok je govorio, pojavi se oblak i prekrije ih. Kad su se našli u oblaku, silno
se prestraše.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

35Iz oblaka se začuje glas: “Ovo je moj Sin kojega sam izabrao! Njega slušajte!”

36Baš kad se začuo glas, Isus ostane sam. Učenici su šutjeli i tada još nikome nisu ništa govorili o onome što su vidjeli.

Isus iscjeljuje opsjednutog dječaka
(Mt 17:14-19; Mk 9:14-29)

37Kad su sutradan sišli s gore, Isusu dođe u susret silno mnoštvo.

38Neki čovjek iz mnoštva poviče: “Učitelju, molim te, pogledaj mi sina! Jedinac mi je!

39Opsjeda ga duh pa odjednom počne vrištati, bacati se i ide mu pjena na usta. Jedva ga ostavi kad ga sveg izmrcvari.

40Molio sam tvoje učenike da ga istjeraju, ali nisu mogli.”

41“Nevjerni i opaki rode!” reče Isus. “Koliko dugo još moram biti s vama? Dokle vas moram podnositi? Dovedi sina!”

42Dok je dječak prilazio, zloduh ga baci na tlo i počne ga grčiti. A Isus zaprijeti nečistome duhu, iscijeli dječaka i preda ga njegovu ocu.

43Svi su bili osupnuti Božjim veličanstvom.

Isus ponovno pretkazuje svoju smrt
(Mt 17:22-23; Mk 9:30-32)

Dok su sve divili svemu što je učinio, Isus reče učenicima:

44“Zapamtite dobro što vam govorim: Sin Čovječji bit će predan ljudima u ruke.”

45Ali oni nisu razumjeli što im kazuje. Značenje im je bilo skriveno, a bojali su se pitati ga da im objasni.

Tko je najveći u kraljevstvu
(Mt 18:1-5; Mk 9:33-37)

46Učenici počnu razmišljati o tomu tko bi od njih mogao biti najveći.

47Znajući što im je na srcu, Isus uzme dijete, postavi ga uza se

48i reče: “Tko prihvati ovo malo dijete radi mene, mene prihvaća. A tko mene prihvati, prihvaća Boga koji me je poslao. Tko je najmanji među vama, taj je najveći.”

Pozivanje na Isusovo ime
(Mk 9:38-40)

49Ivan mu reče: “Učitelju, vidjeli smo nekog čovjeka da se koristi tvojim imenom izgoneći zle duhove; rekli smo mu da to ne radi jer nije iz naše skupine.”

50“Ne branite mu!” reče im Isus. “Tko nije protiv vas, za vas je!”

Negostoljubivi Samarijanci

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

51Kad se približilo vrijeme njegova povratka u nebo, Isus odlučno krene u
Jeruzalem

52i pošalje pred sobom glasnike. Oni odu u neko samarijsko selo da mu priprave
smještaj.

53Ali ondje ga ljudi nisu htjeli primiti jer je putovao u Jeruzalem.

54Kad su to vidjeli učenici Jakov i Ivan, upitaju Isusa: “Gospodine, hoćeš li da
zapovjedimo da ih spali oganj s neba?”

55Ali on se okrene i prekori ih.

56Zatim odu u drugo selo.

Cijena učeništva
(Mt 8:19-22)

57Dok su išli putem, neki čovjek reče Isusu: “Slijedit ću te kamo god ti pošao!”

58Ali Isus mu odgovori: “Lisice imaju jame i ptice imaju gnijezda, a Sin Čovječji
nema gdje ni glavu nasloniti.”

59Nekome drugome reče: “Slijedi me!” Čovjek odgovori: “Gospodine, dopusti mi
da najprije odem pokopati oca.”

60Ali Isus mu odgovori: “Pusti da mrtvi pokapaju svoje mrtvace, a ti idi
naviještati Božje kraljevstvo!”

61Još netko reče: “Gospodine, slijedit ću te, ali mi najprije dopusti da se
oprostim sa svojim ukućanima.”

62Ali Isus mu odgovori: “Tko stavi ruku na plug, a zatim se okreće natrag, nije
prikladan za Božje kraljevstvo.”

Luka 10

Isus šalje sedamdesetdvojicu učenika
(Mt 11:21-27; 13:16-17)

1Gospodin nakon toga izabere još sedamdesetdvojicu učenika i pošalje ih po
dvojicu da idu pred njim u svaki grad i mjesto kamo je kanio ići.

2Govorio im je: “Žetva je velika, ali je radnika malo. Molite zato gospodara žetve
da pošalje žeteoce.

3Idite! Šaljem vas, evo, kao janjad među vukove.

4Ne nosite sa sobom ni novac, ni torbu, ni obuću. Putem ne gubite vrijeme
pozdravljajući ljude i razgovarajući s njima.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

5Kad uđete u neku kuću, najprije ju blagoslovite: ‘Mir ovoj kući!’

6Bude li ondje tko dostojan mira, vaš će mir sići na njega. Ne bude li takvoga,
vaš će se mir vratiti vama.

7Kad dođete u neku kuću, ne prelazite više iz jedne u drugu. Ostanite na
jednomu mjestu te jedite i pijte što vam daju jer radnik zaslužuje plaću.

8Kad uđete u neki grad i ondje vas prime, jedite što vam ponude.

9Iscjeljujte ondje bolesnike i kazujte im: ‘Približilo vam se Božje kraljevstvo!’

10Ali kad uđete u neki grad pa vas ne prime, iziđite na njegove ulice pa recite:

11‘Čak i prašinu iz vašega grada što nam se uhvatila za noge otresamo sa sebe
za svjedočanstvo protiv vas. Ali znajte da je Božje kraljevstvo blizu!’

12Kažem vam da će i Sodomi na Sudnji dan biti lakše nego tomu mjestu!

13Teško tebi, Korozaine! Teško tebi, Betsaido! Jer da su se čudesa koja su se kod
vas dogodila zbila u pokvarenima Tiru i Sidonu, oni bi se već odavno obratili te
sjedili u kostrijeti i pepelu.

14Ali Tiru i Sidonu bit će lakše na Sudnji dan nego vama!

15A ti, Kafarnaume, zar ćeš se do neba uzdignuti? Strovalit ćeš se u pakao.”

16Zatim reče učenicima: “Tko vas sluša, mene sluša, a tko vas odbaci, mene je
odbacio. Tko odbacuje mene, odbacuje Boga koji me je poslao.”

17Kad su se sedamdesetdvojica učenika vratili, radosno su kazali: “Gospodine,
čak nam se i zlodusi pokoravaju u tvoje ime.”

18“Da,” reče im on, “vidio sam Sotonu kako poput munje pada s neba.

19Dao sam vam, eto, vlast nad svakom neprijateljskom silom da gazite zmije i
štipavce. Ništa vam neće moći nauditi.

20Ali nemojte se radovati tomu što vam se zlodusi pokoravaju. Radujte se što
su vaša imena zapisana na nebesima.”

Isusova molitva zahvale

21Isusa zatim ispuni radost u Svetome Duhu te reče: “Slavim te, Oče, Gospodaru
neba i zemlje, što si to skrio od mudrih i umnih, a objavio malenima. Da, Oče,
tebi se to svidjelo tako učiniti.

22Moj mi je Otac sve predao. Nitko ne poznaje Sina nego Otac i nitko ne poznaje
Oca nego Sin i oni kojima se Sin hoće objaviti.”

23Okrene se zatim prema učenicima te im nasamo reče: “Blago vama jer vam to
oči gledaju.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

24Kažem vam, mnogi su proroci i kraljevi željeli vidjeti to što vi gledate, ali nisu
vidjeli; željeli su čuti što vi čujete, ali nisu čuli."

Najveća zapovijed
(Mt 22:34-40; Mk 12:28-31)

25Jednom neki zakonoznanac ustane i upita Isusa da ga iskuša: "Učitelju, što
moram učiniti da dobijem vječni život?"

26"Što piše u Mojsijevu zakonu? Što ondje čitaš?"

27"'Ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim, svom dušom svojom i
svom pameti svojom, a svojega bližnjega kao samoga sebe'", odgovori čovjek.

28"Tako je", reče Isus. "Čini tako pa ćeš živjeti."

29Ali hoteći se opravdati, on upita Isusa: "A tko mi je bližnji?"

Prispodoba o milosrdnome Samarijancu

30Isus mu odgovori prispodobom: "Nekog su čovjeka koji je putovao iz
Jeruzalema u Jerihon napali razbojnici te ga svukli, pretukli i ostavili polumrtva
uz cestu.

31Onuda je slučajno prolazio židovski svećenik. Kad ugleda polumrtvog
čovjeka, zaobiđe ga i ode.

32Naiđe zatim i levit, svećenički pomoćnik. Kad ga ugleda, također ga zaobiđe i
ode.

33Zatim dođe i prezreni Samarijanac, koji je onuda putovao. Kad ugleda čovjeka,
sažali se nad njim.

34Priđe mu, opere mu rane maslinovim uljem i vinom te ih previje. Podigne ga
zatim na magarca i odvede u gostionicu te ga je ondje njegovao.

35Sutradan gostioničaru dade dva srebrnjaka i reče mu: 'Brini se za njega.
Potrošiš li više, platit ću ti na povratku.'

36Što kažeš, koji je od te trojice bio bližnji čovjeku kojega su napali razbojnici?"

37"Onaj koji mu je iskazao milosrđe", reče čovjek. Isus mu reče: "Idi pa i ti čini
tako."

Isus u posjetu Marti i Mariji

38Putujući dalje prema Jeruzalemu, Isus i učenici uđu u neko selo. Tu ga neka
žena, imenom Marta, primi u svoj dom.

39Njezina je sestra Marija sjedila do Gospodinovih nogu i slušala što govori.

40A Marta je bila tako zauzeta pripremanjem i posluživanjem da mu se došla
požaliti: "Gospodine, zar ti uopće ne mariš što me je sestra ostavila da sama
poslužujem? Reci joj da mi pomogne!"

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

41Ali Gospodin joj odgovori: “Marta, Marta! Brineš se i uznemiruješ oko svih tih
sitnica.

42A zapravo se vrijedi brinuti samo o jednome. Marija je to shvatila—i neću joj
to oduzeti.”

Luka 11

Pouka o molitvi
(Mt 6:9-13; 7:7-11)

1Kad je Isus završio s molitvom, priđe mu jedan od učenika i reče: “Gospodine,
nauči nas moliti kao što je i Ivan naučio svoje učenike.”

2Isus reče: “Kad se molite, recite: ‘Oče naš na nebu, neka se štuje tvoje sveto
ime. Neka dođe tvoje kraljevstvo.

3Kruh naš svagdašnji daj nam danas

4i oprosti nam naše grijehe, kao što i mi opraštamo onima koji griješe protiv
nas. I ne dopusti da podlegnemo kušnji, nego nas izbavi od Zloga.’”

5Reče im zatim: “Zamislite da u ponoć odete svojem prijatelju želeći posuditi tri
kruha i kažete mu:

6‘Stigao mi je u goste prijatelj, a nemam mu što dati za jelo.’

7On bi vam iznutra doviknuo: ‘Ne uznemiruj me! Vrata su već zaključana, a
djeca su u postelji. Ne mogu sada ustajati da ti to dadem.’

8Ali kažem vam, ne učini li to zbog prijateljstva, učinit će to da se ne osramoti.

9Kažem vam: Molite i dat će vam se! Tražite i naći ćete! Kucajte i otvorit će vam
se!

10Jer tko god moli, prima. Tko god traži, nalazi. Tko kuca, otvara mu se.

11Bi li ijedan otac svojemu djetetu, kad bi ga zaiskalo ribu, dao zmiju?

12Ili bi mu tko dao štipavca kad ga zaište jaje?

13Pa ako vi, grešni ljudi, znate davati dobre darove svojoj djeci, koliko će više
vaš nebeski Otac darovati Svetoga Duha onima koji ga mole?”

Isus i knez zloduha
(Mt 12:22-30, 43-45; Mk 3:22-27)

14Isus jednom istjera nijemog zloduha iz nekog njemaka. Kad je zloduh izišao,
njemak progovori. Mnoštvo se divilo.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

15Ali neki rekoše: “Taj zloduhe izgoni s pomoću Beelzebula, poglavice zlih
duhova.”

16A drugi su ga iskušavali ištući da im dade kakav znak s neba kao dokaz da ga
je Bog poslao.

17Znajući što misle, Isus im reče: “Svako podijeljeno kraljevstvo propada. Dom
u kojemu vlada nesloga će se raspasti.

18Kažete da ja s pomoću Beelzebula izgonim zloduhe. Sotonino je kraljevstvo,
dakle, razjedinjeno. Kako će se onda održati?

19Ako ja zaista izgonim zle duhove uz pomoć Beelzebula, čijom ih pomoći
istjeruju vaši sljedbenici? Zato će vas oni osuditi.

20Ali ako ja zloduhe izgonim Božjim prstom, onda je k vama stiglo Božje
kraljevstvo.

21Dok snažni i dobro naoružani čuva svoj dom, njegov je posjed osiguran.

22Ali kada dođe jači od njega, svlada ga i otme mu sve oružje u koje se uzdao te
podijeli plijen.

23Tko nije na mojoj strani, zapravo je protiv mene; i svatko tko sa mnom ne
skuplja, zapravo rastjeruje.

24Kad nečisti duh iziđe iz čovjeka, luta bezvodnim mjestima tražeći odmora, ali
ga ne nalazi. Tada kaže: ‘Vratit ću se u kuću iz koje sam izišao.’

25Vrati se i svoj stari dom zatekne pometen i čist.

26Zatim ode pronaći drugih sedam duhova još gorih od sebe te svi oni uđu u
čovjeka i u njemu se nastane. Na koncu tako čovjeku bude i gore nego prije.”

27Dok je još govorio, neka žena iz mnoštva poviče: “Blagoslovljena utroba koje
te je nosila i prsa koja si sisao!”

28“Još su blagoslovljeniji oni koji slušaju Božju riječ i tvore ju”, odgovori joj Isus.

Jonin znak
(Mt 12:38-42)

29Kad je mnoštvo nagrnulo k Isusu, on reče: “Zao je ovo naraštaj. Traži znak, ali
neće mu se dati drugoga osim znaka proroka Jone.

30Što se dogodilo Joni, bilo je Ninivljanima znak da ga je Bog poslao. Što će se sa
mnom dogoditi, bit će znak da je mene, Sina Čovječjega, Bog poslao ovom
narodu.

31Kraljica Juga ustat će protiv ovoga naraštaja na Sudu i osuditi ga jer je
izdaleka došla čuti Salomonovu mudrost, a s vama je ovdje i veći od Salomona.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

32Stanovnici Ninive ustat će protiv ovoga naraštaja na Sudu i osuditi ga jer su
se oni obratili na Jonino propovijedanje. S vama je ovdje i veći od Jone!”

Svjetiljka biću

33“Nitko ne pali svjetiljku da ju pokrije ili stavi pod košaru, već zato da ju stavi
na svijećnjak kako bi svi koji uđu vidjeli svjetlost.

34Oko je poput svjetiljke tijelu. Ne budete li odviše brinuli za materijalna dobra,
jasno ćete vidjeti u životu, ali ako se za njih previše brinete, vid će vam biti
zasjenjen i tama će vam ispuniti život.

35Pazite dakle da se svjetlost koja je u vama ne zamrači.

36Ako dakle sve vaše biće bude svijetlo bez djelića tame, cijelo će biti
rasvijetljeno kao da ga je obasjala svjetiljka.”

Isus opominje vjerske poglavare
(Mt 23:1-36)

37Dok je Isus još govorio, neki ga farizej pozove k sebi na objed. Isus uđe i
zauzme mjesto za stolom.

38Kad je farizej to vidio, začudi se što Isus prije objeda nije, prema židovskome
običaju, obavio obredno pranje ruku.

39A Gospodin mu reče: “Vi farizeji toliko se trudite očistiti svoju čašu i zdjelu
izvana, a napunili ste ih svojim grabežom i pakošću.

40Bezumnici! Nije li Bog taj koji je načinio i nutrinu, a ne samo vanjštinu?

41Dajte zato to iznutra, što grabežljivo čuvate, kao milostinju onima kojima je
potrebna pa ćete cijeli biti čisti.

42Teško vama, farizeji! Jer revno namirujete čak i desetinu metvice, rutvice i
svake vrste povrća, a ne marite za Božju pravednost i ljubav. Treba davati
desetinu, ali ne smijete zanemarivati važnije stvari.

43Teško vama, farizeji! Volite sjediti na počasnome mjestu u sinagogama i godi
vam kad vas ljudi pozdravljaju na javnim mjestima.

44Teško vama! Vi ste poput neprimjetnih grobova po kojima ljudi hodaju ne
opažajući trulež u njima.”

45“Učitelju, vrijeđaš nas govoreći tako!” reče neki zakonoznanac.

46Isus mu odgovori: “Jao i vama, zakonoznanci! Tlačite ljude teškim teretom
vjerskih zahtjeva, a ni prst ne želite pomaknuti da im taj teret pomognete nositi.

47Teško vama! Gradite spomenike onim istim prorocima koje su poubijali vaši
vlastiti preci.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

48Time svjedočite da odobravate djela svojih predaka: oni su ih pobili, a vi im
dižete spomenike!

49Evo što Božja mudrost kaže o vama: ‘Poslat ću k njima proroke i apostole, a
oni će neke od njih ubiti, a druge protjerati.’

50Vaš će se naraštaj smatrati odgovornim za krv svih proroka prolivenu od
postanka svijeta,

51od Abelove krvi do krvi Zaharije, koji je ubijen između žrtvenika i svetišta.
Kažem vam, vaš će naraštaj odgovarati za tu prolivenu krv!

52Teško vama, zakonoznanci! Skrili ste ključ znanja od naroda. Sami ne ulazite
u kraljevstvo, a druge sprečavate da uđu.”

53Kad je Isus odande otišao, pismoznanci i farizeji počnu gnjevno na njega
navaljivati i postavljati mu kojekakva pitanja

54vrebajući hoće li reći što da ga mogu optužiti.

Luka 12

Protiv licemjerja
(Mt 10:26-27)

1Kad se okupilo tisuće ljudi tako da su već gazili jedni po drugima, Isus najprije
počne govoriti svojim učenicima: “Farizejsko se licemjerje širi poput kvasca
koji prožme sve tijesto. Čuvajte se da ne budete licemjerni kao oni.

2Jer dolazi vrijeme kad će sve što je skriveno biti otkriveno; sve što je tajno čut
će se pred svima.

3Što ste god rekli u tami, čut će se na svjetlu i što ste šaptali u zatvorenim
sobama, razglasit će se s krovova da svi čuju!

Ne treba se plašiti
(Mt 10:28-33; 12:31-32; Mk 3:28-29)

4Prijatelji moji, kažem vam, ne bojte se onih koji mogu ubiti samo tijelo, ali vam
ne mogu ništa gore učiniti!

5Ali reći ću vam koga se treba bojati. Bojte se Boga koji može ubiti, a zatim baciti
u pakao. Njega se bojte!

6Ne prodaje li se pet vrapčića za dva novčića? A Bog ipak ne zaboravi nijednoga
od njih.

7A vama su izbrojene i vlasi na glavi. Stoga se ne bojte! Vi ste mu mnogo vredniji
od mnoštva vrabaca.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

8Tko ovdje na zemlji pred ljudima prizna da pripada meni, za njega ću ja, Sin
Čovječji, pred anđelima Božjim priznati da mu pripadam.

9Ali onoga koji mene zaniječe na zemlji odreći ću se pred Božjim anđelima.

10Ipak, onome koji što kaže protiv Sina Čovječjega oprostit će se. Ali onome tko
pohuli protiv Svetoga Duha neće se oprostiti.

11A kad vas budu dovodili pred sud u sinagogama, pred poglavare i vlasti, ne
brinite se što reći sebi u obranu

12jer će vas Sveti Duh tada poučiti što da kažete."

Prispodoba o budalastom bogatašu

13Netko iz mnoštva poviče: "Učitelju, molim te, reci mojemu bratu da podijeli
sa mnom imanje koje smo dobili u baštinu."

14Isus mu odgovori: "Čovječe, tko je mene postavio da sudim i dijelim između
vas?"

15Onda se obratio svima: "Klonite se svake pohlepe. Ma koliko da obilujete,
život se ne sastoji u onomu što posjedujete."

16Ispriča im zatim prispodobu: "Nekomu je bogatašu zemlja urodila tako
obilnom žetvom

17da je razmišljao: 'Što da radim? Nemam u što skupiti toliku ljetinu.

18Znam! Srušit ću stare žitnice i izgraditi veće pa ću ondje zgrnuti i žito i sva
svoja dobra.

19Onda ću svojoj duši reći: Evo, imaš u zalihi obilje za još mnogo godina. Dušo
moja, počivaj, jedi, pij i veseli se!'

20Ali Bog mu reče: 'Neumniče! Još ćeš noćas umrijeti. Komu će onda pripasti sve
što si skupio?'

21Neumnik je onaj tko zgrće zemaljsko blago, a ne stječe bogatstvo koje je
vrijedno u Božjim očima."

Ne brinite se!
(Mt 6:25-34)

22Zatim Isus reče učenicima: "Zato vam kažem: Ne brinite se tjeskobno kako
ćete preživjeti, što ćete jesti, ni u što ćete obući svoje tijelo!

23Pa život je vredniji od hrane, a tijelo od odjeće.

24Pogledajte gavrane! Niti siju, niti žanju, niti imaju spremišta i žitnice, a Bog ih
ipak hrani. A vi ste toliko vredniji od ptica!

25Može li tko od vas sebi brigama produžiti život barem i za jedan dan?

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

26Pa ako ni to malo ne možete, zašto ste stalno zabrinuti?

27Pogledajte samo poljske ljiljane! Niti se muče niti predu. A kažem vam da se
ni kralj Salomon u svoj svojoj raskoši nije zaodjenuo kao jedan od njih.

28Pa ako Bog tako odijeva poljsku travu koja danas jest, a već se sutra baca u
peć, zar se neće još i više brinuti za vas, malovjerni?

29Zato i vi: ne brinite se i ne uznemirujte oko toga što ćete jesti i piti

30jer tako čine nevjernici ovoga svijeta. Vaš Otac zna da vam je sve to potrebno.

31Stoga najprije tražite kraljevstvo njegovo pa će vam se i to nadodati.

32Ne boj se, malo stado. Vašemu se Ocu svidjelo da vam dade kraljevstvo.

33Prodajte svoju imovinu i dajte je kao milostinju! Tako ćete sebi spremiti blago
na nebesima, kamo lopovi ne dolaze i gdje ga moljci neće izgristi.

34Jer gdje vam je blago, ondje će vam biti i srce."

Treba budno čekati Gospodnji dolazak
(Mt 24:45-51)

35"Budite pripravni, posve obučeni i neka vam svjetiljka gori

36kao da čekate povratak svojega gospodara sa svadbene gozbe da budete
spremni otvoriti mu vrata čim stigne i pokuca.

37Blago onim slugama koje gospodar na povratku nađe bdjeti. Zaista vam
kažem, on će privezati pregaču, reći im da sjednu za stol i sam ih poslužiti da
jedu.

38Možda će doći usred noći ili pred zoru. Blago onima koje nađe bdjeti.

39Znajte: kad bi vlasnik kuće znao kada će doći lopov, ne bi mu dopustio da u
nju provali.

40Budite i vi stalno pripravni jer će Sin Čovječji doći kad mu se i ne nadate."

41"Gospodine, jesi li tu prispodobu ispričao samo nama ili svima?" upita Petar.

Vjerni i razumni upravitelj

42Isus mu reče: "Tko je dakle onaj vjerni i razumni upravitelj kojega će gospodar
postaviti da upravlja ukućanima i da im daje hranu u pravo vrijeme?

43Blago onome koga gospodar, kada dođe, nađe da tako čini!

44Zaista vam kažem, povjerit će mu da upravlja svim njegovim imanjem.

45Ali ako sluga pomisli: 'Gospodar se još neće vratiti' pa počne tući sluge i
sluškinje te jesti, piti i opijati se,

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

46gospodar će doći u dan kad mu se ne nada i u čas u koji neće ni slutiti.
Nemilosrdno će ga kazniti i odrediti mu usud među nevjernicima.

47Onaj koji je znao volju svojega gospodara, ali nije tako činio i nije bdio, bit će
strogo kažnjen.

48Ali tko nije znao da to što čini zaslužuje kaznu, bit će kažnjen blaže. Kome je
mnogo dano, od njega će se mnogo i tražiti. Od onoga kojemu je mnogo
povjereno više će se tražiti."

Zbog Isusa će nastati razdor
(Mt 10:34-36)

49"Došao sam baciti oganj suda na zemlju. Kako bih želio da je već planuo!

50Ali valja mi se krstiti trpljenjem i tako sam tjeskoban dok se to ne završi!

51Mislite li da sam na zemlju došao donijeti mir? Nipošto. Došao sam donijeti
razdor.

52Jer odsad će nastajati razdori u obitelji: troje će ljudi biti na mojoj strani, a
protiv drugih dvoje i obrnuto.

53Otac će biti protiv sina i sin protiv oca, majka protiv kćeri i kći protiv majke,
svekrva protiv snahe i snaha protiv svekrve."

Znaci vremena
(Mt 16:2-3; 5:25-26)

54Reče zatim mnoštvu: "Kad opazite da se na zapadu gomilaju oblaci, znate reći:
Kiša će!

55A kad zapuše južnjak, kažete: Bit će vruće! I bude vrućina.

56Licemjeri! Izgled zemlje i neba znate protumačiti. Kako onda ne znate
protumačiti znake vremena?

57Zašto sami ne želite uvidjeti što je pravo?

58Kad s protivnikom ideš na sud, pokušaj se s njim nagoditi da spor ne završi
na sudu jer te sudac može osuditi i predati izvršitelju da te baci u tamnicu.

59A onda, kažem ti, nećeš odande izići dok ne isplatiš sve do posljednjeg
novčića."

Luka 13

Isus poziva na obraćenje

1Tada Isusa obavijeste da je Pilat dao smaknuti neke Galilejce dok su prinosili
žrtve u jeruzalemskome Hramu.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

2“Mislite li da su ti Galilejci koji su nastradali bili veći grešnici od ostalih
Galilejaca?

3Nipošto! Kažem vam, i vi ćete tako izginuti ako se ne obratite!

4Ili onih osamnaest na koje se srušila kula u Siloamu i ubila ih, zar mislite da su
oni bili grešniji od svih stanovnika Jeruzalema?

5Nipošto. Kažem vam, svi ćete tako izginuti ako se ne obratite.”

Prispodoba o neplodnoj smokvi

6Ispriča im zatim prispodobu: “Imao neki čovjek u vinogradu zasađenu
smokvu. Dolazio je vidjeti je li rodila, ali nije na njoj našao roda.

7Reče zato vinogradaru: ‘Već tri godine dolazim tražiti roda na ovoj smokvi, ali
ga ne nalazim. Posijeci ju. Zašto da iscrpljuje zemlju!’

8Vinogradar odgovori: ‘Gospodaru, ostavi ju još ove godine, a ja ću ju okopati i
pognojiti.

9Možda će nagodinu ipak roditi. Ako ne, posjeći ćeš ju.’”

Isus iscjeljuje u subotu

10Dok je Isus u subotu poučavao u sinagogi,

11bila je ondje žena koja je osamnaest godina bila zgrbljena i nije se mogla
uspraviti. Bila je, naime, opsjednuta duhom.

12Kad ju Isus opazi, pozove ju i reče joj: “Ženo, oslobođena si od svoje bolesti!”

13te položi na nju ruke. Žena se smjesta uspravi i počne slaviti Boga.

14Ali nadstojnik sinagoge, srdit što ju je Isus izliječio u subotu, reče narodu:
“Šest dana u tjednu treba raditi. U te se dane dakle dolazite liječiti, a ne
subotom!”

15Isus mu odgovori: “Licemjeri! I vi radite subotom. Ne odveže li subotom
svatko od vas svojega vola ili magarca od jasala i ne odvede li ga na vodu piti?

16Nije li onda trebalo, iako je subota, odriješiti ovu kćer Abrahamovu spona
kojima ju je Sotona držao vezanu osamnaest godina?”

17Nato se njegovi neprijatelji posrame, a sav narod radovao se čudesima koja je
Isus učinio.

Prispodoba o gorušičinu sjemenu
(Mt 13:31-32; Mk 4:30-32)

18“Kako da vam još opišem Božje kraljevstvo? S čime da ga usporedim?” reče
Isus.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

19“S njim je kao s gorušičinim sjemenom koje čovjek baci u svoj vrt. Ono izraste
i razvije se u stablo te se ptice nebeske dolaze gnijezditi u njegovim granama.”

Prispodoba o kvascu

20Upita opet: “Kako da vam još opišem Božje kraljevstvo?

21Ono je poput kvasca koji žena umijesi u golemu količinu brašna, a on ipak sve
ukvasi.”

Uska vrata
(Mt 7:13-14, 22-23; 8:11-12)

22Putujući u Jeruzalem, Isus je prolazio gradovima i selima i putem poučavao.

23Netko ga upita: “Gospodine, je li malo onih koji se spašavaju?”

24“Vrata neba su uska”, odgovori Isus. “Trudite se da uđete kroz njih jer će
mnogi željeti ući, ali neće moći.

25Kad gospodar kuće zaključa vrata, bit će prekasno. Tada ćete stajati vani i
kucati ištući: ‘Gospodine, otvori nam!’ ali on će odgovoriti: ‘Ne znam vas odakle
ste.’

26Onda ćete početi govoriti: ‘Ali mi smo s tobom jeli i pili, poučavao si po našim
trgovima!’

27A on će vam odgovoriti: ‘Kažem vam da vas ne poznajem. Odlazite od mene,
svi zlotvori!’

28Bit će velikog plača i škrguta zubi kad ugledate Abrahama, Izaka i Jakova i sve
proroke u kraljevstvu Božjemu, a vi ćete biti izbačeni.

29Tada će ljudi odasvud, s istoka i zapada, sa sjevera i juga, doći sjesti u Božjemu
kraljevstvu.

30Oni koji su sada prvi tada će biti na zadnjemu mjestu, a oni koje ovdje
smatraju zadnjima ondje će biti najveći.”

Isus tuži nad Jeruzalemom
(Mt 23:37-39)

31Odmah zatim neki mu farizeji dođu reći: “Otiđi odavde jer te Herod hoće
ubiti!”

32On im reče: “Idite i recite toj lisici da ću ja izgoniti zloduhe i iscjeljivati danas
i sutra, a trećega ću dana završiti što imam.

33Danas, sutra i prekosutra valja mi nastaviti put jer ne priliči da prorok bude
ubijen izvan Jeruzalema.

34Jeruzaleme, Jeruzaleme, koji ubijaš proroke i kamenuješ Božje poslanike!
Koliko sam puta htio okupiti tvoju djecu kao što kvočka skuplja piliće pod krila,
ali niste htjeli!

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

35A sada će ti, eto, kuća biti napuštena. I kažem vam, nećete me više vidjeti sve
dok ne uzviknete: 'Blagoslovljen koji dolazi u ime Gospodnje!'"

Luka 14

Isus iscjeljuje u subotu

1Jedne je subote Isus bio na objedu pri nekome farizejskom vođi. Budno su
pratili što će učiniti

2jer je ondje bio čovjek koji je imao vodenu bolest.

3"Je li prema Zakonu dopušteno liječiti ljude subotom ili nije?" upita Isus
zakonoznance i farizeje.

4Šutjeli su. On dotakne bolesnog čovjeka, iscijeli ga i reče mu da može ići.

5A njima reče: "Tko od vas subotom ne radi? Ako vam sin ili vol padne u zdenac,
nećete li ga smjesta izvaditi?"

6Nisu na to imali što odgovoriti.

Isus poučava o poniznosti

7Opazivši da uzvanici biraju mjesta bliže pročelju stola, reče im:

8"Kad te pozovu na svadbu, ne zauzimaj odmah počasno mjesto za stolom. Što
ako je pozvan tko ugledniji od tebe?

9Domaćin će ti tada reći: 'Ustupi mjesto ovome uzvaniku!' Tada ćeš, postiđen,
morati zauzeti bilo kakvo preostalo mjesto u dnu stola.

10Nego kad te tko pozove, zauzmi posljednje mjesto za stolom. Kada te domaćin
vidi, prići će ti i reći: 'Prijatelju, pripremili smo ti bolje mjesto.' Tako ćeš biti
počašćen pred svim uzvanicima.

11Tko sebe uzvisuje, bit će ponižen, a ponizni će biti uzvišeni."

12Zatim se okrene domaćinu i reče mu: "Kad priređuješ objed ili večeru, ne
pozivaj svoje prijatelje, braću, rodbinu ni bogate susjede. Jer oni će ti se odužiti
uzvraćajući poziv.

13Nego pozovi siromahe, bogalje, hrome i slijepe.

14Oni ti nemaju čime uzvratiti. Tako ćeš biti blagoslovljen jer će Bog te za to
nagraditi o uskrsnuću pravednika."

Prispodoba o velikoj gozbi

(Mt 22:1-14)

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

15Kad je to čuo jedan od ljudi za stolom, uzvikne: “Blago onome koji bude
blagovao u kraljevstvu Božjemu!”

16Isus mu odgovori prispodobom: “Neki je čovjek priredio veliku gozbu i
pozvao mnogo ljudi.

17Kad je večera bila spremna, pošalje slugu da uzvanicima poruči: ‘Sve je
spremno. Dođite!’

18Ali svi se oni počnu izgovarati. Jedan reče: ‘Kupio sam neku njivu pa ju moram
otići pogledati. Molim te, ispričaj me.’

19Drugi reče: ‘Kupio sam upravo pet jarmova volova pa ih moram iskušati.
Molim te, ispričaj me.’

20Treći reče: ‘Upravo sam se oženio pa ne mogu doći.’

21Sluga se vrati i ispriča gospodaru što su mu rekli. Domaćin se nato razgnjevi
pa reče sluzi: ‘Idi na gradske ulice i trgove pa dovedi prosjake, bogalje, hrome i
slijepce.’

22Kad je tako učinio, sluga javi: ‘Gospodaru, doveo sam ih, ali ima još mjesta.’

23‘Kreni tražiti po puteljcima i iza ograda te ih natjeraj da dođu da mi se napuni
kuća’, reče mu gospodar,

24‘jer vam kažem da nijedan od onih prvih koje sam pozvao neće okusiti ni
zalogaja od onoga što sam za njih pripravio.’”

Cijena učeništva
(Mt 10:37-38; 5:13; Mk 9:50)

25S Isusom je putovalo silno mnoštvo. Isus se okrenuo i rekao im:

26“Želite li biti mojim sljedbenicima, morate me voljeti više nego svojega oca i
majku, ženu i djecu, braću i sestre, više nego vlastiti život. Inače ne možete biti
mojim učenicima.

27Tko ne uzme svoj križ i ne pođe za mnom, ne može biti mojim učenikom.

28Ali ne krećite dok niste utvrdili cijenu. Jer nitko od vas ne bi počeo graditi kulu
a da prije toga ne sjedne i ne izračuna troškove da vidi hoće li ju imati čime
dovršiti.

29Inače bi mu se moglo dogoditi da uspije izgraditi samo temelj, a onda bi mu
se svi koji to vide podsmjehivali:

30‘Ovaj je počeo graditi, a ne može dovršiti!’

31Ili koji bi kralj krenuo ratovati s drugim kraljem a da najprije ne sjedne i ne
promisli može li sa svojih deset tisuća vojnika presresti i svladati onoga koji na
njega dolazi s dvadeset tisuća?

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

32Ako ne može, poslat će izaslanstvo da zaište mir dok je neprijatelj još daleko.

33Zato nitko ne može postati mojim učenikom a da se prije toga zbog mene nije svega odrekao.

34Sol je dobra. Ali ako ona obljutavi, čime će se ona zasoliti?

35Bljutava sol nije dobra ni za tlo, ni za gnojište, nego se baca. Slušajte, kad već imate uši!”

Luka 15

Prispodoba o izgubljenoj ovci
(Mt 18:12-14)

1Oko Isusa su se okupljali svi ubirači poreza i ostali zloglasni grešnici da ga slušaju dok poučava.

2Zato su farizeji i pismoznanci prigovarali: “Druži se s grešnicima i još s njima jede!”

3Isus im stoga ispriča prispodobu:

4“Tko od vas ne bi, da ima sto ovaca i da se jedna od njih izgubi u pustinji, otišao tražiti tu jednu dok ju ne nađe?

5A onda bi ju, sav sretan, na ramenima odnio doma

6te pozvao prijatelje i susjede da im kaže: ‘Radujte se sa mnom! Našao sam izgubljenu ovcu!’

7Kažem vam da će na nebu također biti veća radost zbog jednoga jedinoga grešnika koji se obrati Bogu nego zbog devedeset devet pravednika kojima obraćenje ne treba.”

Prispodoba o izgubljenom novčiću

8“Koja to žena, da ima deset srebrnih novčića i jedan izgubi, ne bi upalila svjetlo, pomela kuću i pomnjivo ju pretražila da ga pronađe?

9A kad ga nađe, pozvala bi prijateljice i susjede i rekla: ‘Radujte se sa mnom! Našla sam izgubljeni novac!’

10Kažem vam da silnu radost u nebu gledaju i anđeli Božji zbog samo jednoga jedinoga grešnika koji se obrati Bogu.”

Prispodoba o izgubljenom sinu

11Isus nastavi: “Neki je čovjek imao dvojicu sinova.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

12Mlađi mu reče: ‘Oče, daj mi sada dio baštine koji mi pripada.’ I otac podijeli
imanje.

13Nakon nekoliko dana mlađi sin pokupi sve, otputuje u daleku zemlju i ondje
potroši sav novac živeći raspušteno.

14Kad je potratio sav novac, u toj zemlji zavlada velika glad te on počne
oskudijevati.

15Zaposli se kao najamnik pri nekom seljaku te mu je pasao svinje.

16Mladić je bio tako gladan da bi rado jeo i ljuske od mahuna što su ih jele svinje,
ali nitko mu ih nije davao.

17Kad je napokon došao k sebi, reče: ‘Pri mojemu ocu i najamnici imaju hrane
napretek, a ja ovdje umirem od gladi!

18Idem doma, ocu, i reći ću mu: “Oče, zgriješio sam i tebi i Bogu.

19Nisam više dostojan zvati se tvojim sinom. Molim te, primi me da radim pri
tebi kao najamnik.”’

20I vrati se doma ocu. Dok je još bio daleko, otac ga ugleda pa ganut potrči pred
njega, zagrli ga i izljubi.

21‘Oče! Zgriješio sam i tebi i Bogu! Nisam više dostojan zvati se tvojim sinom’,
reče sin.

22Ali otac reče slugama: ‘Brzo donesite haljinu, onu najljepšu, i obucite ga!
Stavite mu prsten na ruku, obujte mu sandale!

23I zakoljite ono ugojeno tele da se pogostimo i proslavimo

24što mi je sin bio mrtav, a sada je živ, bio je izgubljen, a sada je nađen!’ I
započne veselje.

25Stariji je sin radio u polju. Kad se na povratku približio kući, začuje da se
unutra svira i pleše.

26Dozove nekog slugu da ga upita što se događa.

27‘Vratio ti se brat, pa je otac zaklao ugojeno tele da proslavi što mu se sin vratio
živ i zdrav.’

28Stariji se brat nato rasrdi i nije htio ući. Otac ga iziđe moliti da uđe.

29‘Ja ti tolike godine služim i nikada nisam odbio učiniti što mi kažeš, ali meni
nikad nisi ni jare dao da se proveselim s prijateljima.

30Ali tvoj je sin s bludnicama potratio imanje, a ti mu zakolješ najbolje ugojeno
tele!’ reče mu sin.

31‘Sinko,’ reče otac, ‘pa ti si stalno sa mnom. Sve što imam pripada tebi.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

32Ali trebalo je proslaviti i radovati se jer tvoj je brat bio mrtav, a sada je živ,
bio je izgubljen, a sada je nađen.'"

Luka 16

Rasipni upravitelj

1Isus ispriča učenicima ovu pripovijest: "Imao neki bogataš upravitelja kojega
su optužili da mu rasipa imanje.

2Bogataš ga pozove i reče mu: 'Što to čujem o tebi? Položi račun o svojem
upravljanju jer više ne možeš biti upraviteljem.'

3Upravitelj nato pomisli: 'Što da radim kad me gospodar otpusti? Da kopam?
Nisam dovoljno snažan za to. Da prosjačim? Sramio bih se toga.

4Znam što ću! Kad tako učinim, bit ću dobrodošao u domovima ljudi kad me
otpusti.'

5Pozove zatim jednoga po jednoga gospodarova dužnika. Prvoga upita: 'Koliko
duguješ mojemu gospodaru?' 'Sto bata ulja', odgovori on.

6'Uzmi brzo zadužnicu pa ispravi na pedeset', reče upravitelj.

7I drugoga upita: 'Koliko duguješ?' 'Sto kora pšenice', odgovori. 'Uzmi svoju
zadužnicu pa ispravi na osamdeset', reče mu upravitelj.

8I gospodar se morao diviti dovitljivosti nepoštenoga upravitelja. Ljudi ovoga
svijeta snalažljiviji su u postupanju prema sebi sličnima nego narod svjetlosti.

9Kažem vam: uporabite ovozemaljsko bogatstvo za stjecanje prijatelja pa ćete
biti, kad ga ponestane, bit ćete primljeni u vječne stanove.

10Tko je vjeran u sitnicama, bit će vjeran i u najvećemu, a tko je nepošten u
sitnicama, bit će nepošten i u najvećemu.

11Ako dakle niste vjerni u ovozemaljskom bogatstvu, tko će vam povjeriti
istinsko nebesko bogatstvo?

12Ako niste bili vjerni u postupanju s tuđim, tko će vam dati vaše vlastito?

13Nijedan sluga ne može služiti dvojici gospodara. Ili će jednoga mrziti, a
drugoga voljeti ili će jednome biti odan, a drugoga prezirati. Ne možete služiti i
Bogu i bogatstvu."

14Farizeji, koji su voljeli novac, sve su to slušali i rugali se.

15Isus im reče: "Vi se pred ljudima pretvarate da ste pravedni, ali Bog poznaje
vaša srca. Jer što ljudi uzvisuju, Bogu je gnusno.

Zakon i Božje kraljevstvo

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

(Mt 11:12-13; 5:18, 31-32)

16Zakon i Proroci važili su do dolaska Ivana Krstitelja, a od tada se navješćuje
Božje kraljevstvo i navala je na njega.

17Ali to ne znači da Zakon više ne vrijedi jer će lakše propasti nebo i zemlja nego
ijedan potez pera u Zakonu.

18Tko god se razvede od žene pa se oženi drugom, čini preljub. I tko se oženi
razvedenom ženom, čini preljub.

Bogataš i Lazar

19Bio je neki bogataš koji se odijevao u najfinije tkanine, u grimiz i tanki lan, i
svakoga se dana obilno gostio.

20Pred njegovim je vratima sav u čirovima ležao siromah Lazar

21čeznući da se najede ostataka s bogataševa stola. Dok je tako ležao, psi su
dolazili i lizali mu čirove.

22Siromah napokon umre te ga anđeli odnesu k Abrahamu. Umre zatim i
bogataš te ga pokopaju,

23a duša mu ode u pakao. Dok je bio u teškim mukama, ugleda u daljini Lazara
s Abrahamom.

24‘Oče Abrahame!’ zavapi on, ‘smiluj mi se pa pošalji Lazara da umoči vršak
prsta u vodu i da mi rashladi jezik jer se strašno mučim u ovome plamenu!’

25‘Sinko moj,’ odgovori mu Abraham, ‘sjeti se da si ti za života primio svoja
dobra, a Lazar zla. Sada se on ovdje tješi, a ti se mučiš.

26Osim toga, između nas je golemi bezdan, tako da oni koji bi odavde htjeli
prijeći k vama ne mogu to učiniti, a ni s vaše strane nema prijelaza ovamo.’

27Bogataš nato reče: ‘Molim te, oče Abrahame, pošalji onda Lazara u dom
mojega oca.

28Imam petoricu braće. Neka ih opomene da i oni ne dospiju u ovo mjesto
muka.’

29Ali Abraham reče: ‘Opominju ih Mojsije i proroci u svojim zapisima. Neka njih
čitaju i poslušaju ih.’

30‘Neće, oče Abrahame! Ali ako im dođe tko od mrtvih, obratit će se od grijeha’,
reče bogataš.

31Ali Abraham reče: ‘Ako ne slušaju Mojsija i proroke, neće poslušati čak ni ako
tko ustane od mrtvih.’”

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

Luka 17

O praštanju i vjeri
(Mt 18:6-7, 15, 21-22; Mk 9:42)

1Isus reče učenicima: “Napast na zlo je neizbježna, ali teško čovjeku kroz kojega
dolazi napast.

2Takvome bi bilo bolje da se strovali u more s mlinskim kamenom oko vrata
nego da navede na grijeh jednoga od ovih malenih.

3Upozoravam vas! Ako ti brat vjernik zgriješi, ukori ga pa mu oprosti ako se
pokaje.

4Pa ako se i sedam puta na dan ogriješi o tebe i sedam puta ti kaže: ‘Žao mi je’,
oprosti mu!”

5“Treba nam više vjere”, kazaše apostoli Gospodinu. “Reci nam kako da je
dobijemo.”

6“Da imate vjere kao je gorušičino zrno, rekli biste ovoj murvi: ‘Iščupaj se s
korijenom i presadi se u more!’ i poslušala bi vas.

7Kad sluga uđe u kuću pošto je orao ili čuvao ovce, neće odmah sjesti i jesti.

8Najprije mora pripraviti jelo gospodaru i poslužiti mu večeru pa tek onda
može i sam jesti.

9Sluzi za to i ne zahvale jer samo radi svoj posao.

10Tako i vi kad ste poslušni Bogu recite: ‘Nismo vrijedni hvale. Samo smo sluge
koji obavljaju svoju dužnost.’”

Isus iscjeljuje desetoricu gubavaca

11Putujući dalje prema Jeruzalemu, Isus je išao granicom između Samarije i
Galileje.

12Dok je ulazio u neko selo, dođu mu u susret desetorica gubavaca. Zaustave se
podalje

13i počnu vikati: “Isuse, Učitelju, smiluj nam se!”

14Kad ih opazi, Isus im reče: “Idite i pokažite se svećenicima!” Oni krenu i putem
ozdrave od gube.

15Videći da je ozdravio, jedan od njih vrati se slaveći Boga na sav glas.

16Padne ničice na zemlju, Isusu pred noge, zahvaljujući mu. Bio je to neki
Samarijanac.

17Isus upita: “Zar nisu desetorica ozdravila? Gdje su ona devetorica?

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

18Zar se nijedan od njih nije vratio da dade slavu Bogu osim ovoga tuđinca?”

19Čovjeku zatim reče: “Ustani i idi. Tvoja te je vjera spasila.”

O dolasku Božjega kraljevstva
(Mt 24:23-51)

20Farizeji upitaju Isusa: “Kada će doći Božje kraljevstvo?” “Ono ne dolazi tako da se može vidjeti.

21Neće se moći kazati: ‘Evo ga, ovdje je!’ ili ‘Ondje je!’ Božje kraljevstvo je među vama.”

22Poslije je opet o tome razgovarao s učenicima. “Dolazi vrijeme kada ćete zaželjeti vidjeti Sina Čovječjega barem na jedan dan, ali nećete moći.

23Tada će vam govoriti: ‘Eno ga ondje!’ i ‘Evo, ovdje je!’ ali ne idite i nikamo ne jurite tražeći me.

24Jer dolazak Sina Čovječjega u njegov dan vidjet će se poput munje koja sijevne na jednom kraju obzora, a odbljesne na drugome.

25Ali najprije moram mnogo pretrpjeti i ovaj me naraštaj mora odbaciti.

26Za dolaska Sina Čovječjega bit će kao i u Noino doba.

27Ljudi su jeli i pili, ženili se i udavali sve do dana kada je Noa ušao u korablju. A tada je došao potop i sve ih uništio.

28Bit će slično kao i u Lotovo doba: jeli su i pili, kupovali i prodavali, obrađivali zemlju i gradili

29sve do jutra kada je Lot otišao iz Sodome. A tada su s neba zapljuštali oganj i sumpor i sve ih uništili.

30Jednako tako ljudi neće ništa slutiti do dana kad će se pojaviti Sin Čovječji.

31Tko se toga dana nađe na krovu, a stvari su mu unutra, neka ne silazi u kuću što uzeti! Tko se zatekne u polju, neka se ne vraća prema gradu!

32Sjetite se Lotove žene!

33Tko bude nastojao sačuvati svoj život, izgubit će ga, a tko ga izgubi, sačuvat će ga.

34Kažem vam, od dvoje ljudi koji te noći budu spavali u istoj postelji jedan će se uzeti, a drugi ostaviti.

35Od dviju žena koje budu skupa mljele u mlinu jedna će se uzeti, a druga ostaviti.

36Dvojica će biti u polju; jedan će biti uzet, drugi će ostati.”

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

37“A gdje to, Gospodine?” upitaju učenici. Isus odgovori poslovicom: “Gdje bude
strvine, skupljat će se strvinari.”

Luka 18

Prispodoba o ustrajnoj udovici

1Isus ispriča učenicima prispodobu da ih pouči kako se uvijek treba moliti i
nikada odustajati:

2“Bio je u nekome gradu sudac. Niti se bojao Boga niti je mario što misle ljudi.

3A u tomu je gradu bila i neka udovica koja je stalno dolazila k njemu i molila
ga: ‘Obrani me od mojega tužitelja!’

4Sudac dugo nije mario za to, ali napokon reče: ‘Iako se ne bojim Boga i ne
marim za ljude,

5obranit ću tu udovicu jer mi stalno dodijava, da me ne dolazi vječno gnjaviti!’

6Čujte što govori nepravedni sudac!” reče Gospodin.

7“Neće li Bog onda obraniti svoje izabranike koji danonoćno vape k njemu?
Hoće li odgađati da im pomogne?

8Kažem vam, žurno će im stati u obranu. Ali kad se ja, Sin Čovječji, vratim, hoću
li naći vjere na zemlji?”

Priča o farizeju i ubiraču poreza

9Ispriča zatim prispodobu nekima koji su bili uvjereni u svoju pravednost, a
druge su prezirali:

10“Dva su se čovjeka došla u Hram pomoliti. Jedan je bio farizej, a drugi grešni
ubirač poreza.

11Ponosni se farizej u sebi molio: ‘Bože, hvala ti što nisam kao ostali ljudi:
grabežljiv, nepravedan, preljubnik ili kao ovaj ubirač poreza.

12Dvaput u tjednu postim i dajem desetinu svojeg prihoda.’

13A ubirač poreza ostao je daleko i nije se usudio čak ni pogledati u nebo dok je
molio. Udarao se u prsa i govorio: ‘Bože, smiluj se meni grešniku!’

14Kažem vam: on je otišao doma opravdan pred Bogom, a ne farizej! Jer tko sebe
uzvisuje, bit će ponižen, a ponizni će biti uzvišeni.”

Isus blagoslivlja djecu
(Mt 19:13-15; Mk 10:13-16)

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

15Isusu su dovodili i vrlo malu djecu da ih dotakne i blagoslovi. Kad su to opazili,
učenici su im to priječili.

16Ali Isus ih dozove i reče: “Pustite dječicu k meni i ne tjerajte ih jer takvima
pripada Božje kraljevstvo!

17Zaista vam kažem, tko ne prihvati kraljevstvo Božje poput te dječice, nikada
neće u njega ući!”

Bogataš
(Mt 19:16-30; Mk 10:17-31)

18Neki uglednik upita Isusa: “Dobri učitelju, što moram učiniti da dobijem
vječni život?”

19“Zašto me zoveš dobrim?” upita ga Isus. “Dobar je samo Bog.

20A zapovijedi znaš: ‘Ne čini preljub’, ‘Ne ubij’, ‘Ne ukradi’, ‘Ne svjedoči lažno’,
‘Poštuj oca i majku!’”

21“Svih tih zapovijedi držim se još od mladosti”, odgovori čovjek.

22“Još ti jedno nedostaje”, reče mu nato Isus. “Idi i prodaj sve što imaš, a novac
razdijeli siromasima pa ćeš imati blago na nebu. A onda dođi i slijedi me!”

23Kad je to čuo, čovjek se ražalosti jer je bio vrlo bogat.

24Videći to, Isus reče: “Kako je teško bogatašima ući u kraljevstvo Božje!

25Lakše bi devi bilo provući se kroz iglenu ušicu nego bogatašu ući u Božje
kraljevstvo!”

26Koji su to čuli, pitali su: “Pa tko se onda uopće može spasiti?”

27“Što je nemoguće ljudima, moguće je Bogu!”, odgovori im Isus.

28Petar reče: “Evo, mi smo sve svoje ostavili da te slijedimo.”

29“Zaista vam kažem, nema toga tko je ostavio kuću, ili ženu, ili braću, ili
roditelje, ili djecu zaradi Božjega kraljevstva

30a da neće već na ovome svijetu primiti mnogo više, a u budućemu svijetu i
vječni život.”

Isus ponovno naviješta svoju smrt
(Mt 20:17-19; Mk 10:32-34)

31Isus okupi Dvanaestoricu i reče im: “Evo, ulazimo u Jeruzalem. Ondje će se na
Sinu Čovječjemu ispuniti sve što su napisali proroci.

32Predat će ga poganima, izrugivat će mu se, zlostavljati ga i popljuvati.

33Izbičevat će ga i ubiti, ali on će treći dan uskrsnuti.”

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

34Ali oni nisu ništa od toga razumjeli. Značenje tih riječi bilo im skriveno pa nisu
mogli razumjeti o čemu govori.

Isus vraća vid slijepcu
(Mt 20:29-34; Mk 10:46-52)

35Kad se Isus približio Jerihonu, pokraj puta sjedio neki slijepac i prosio.

36Čuo je žamor mnoštva koje je prolazilo pa se raspitao što je to.

37"Prolazi Isus Nazarećanin", kazaše mu.

38On nato poviče: "Isuse, Sine Davidov, smiluj mi se!"

39Ljudi iz mnoštva koje je išlo pred Isusom ušutkivali su ga, ali on je samo još
jače vikao: "Sine Davidov, smiluj mi se!"

40Kad ga Isus začuje, zaustavi se i zapovjedi da ga dovedu. Kad se približio, upita
ga:

41"Što želiš da ti učinim?" "Da progledam, Gospodine!" zamoli on.

42A Isus mu reče: "Progledaj! Tvoja te je vjera iscijelila."

43Slijepac smjesta progleda i krene cestom za Isusom slaveći Boga. I sav narod
koji je to vidio zahvali Bogu.

Luka 19

Isus i Zakej

1Isus uđe u Jerihon. Dok je prolazio gradom,

2dođe čovjek imenom Zakej, utjecajan Židov koji je radio za rimsku poreznu
upravu i vrlo se obogatio.

3Želio je vidjeti Isusa, ali je bio prenizak rastom da bi ga mogao vidjeti preko
mnoštva.

4On zato potrči naprijed te se popne na smokvu pokraj koje je Isus trebao proći
da s nje promatra.

5Kad je Isus stigao do njega, pogleda gore i reče mu: "Zakeju, brzo siđi! Danas
moram k tebi u goste."

6Zakej žurno siđe s drveta i primi ga u goste sav radostan.

7Ali mnoštvo koje je to promatralo počne prigovarati: "Otišao je takvom
grešniku u goste!"

8A Zakej ustane i reče Gospodinu: "Gospodine, polovicu svojega imanja dat ću
siromasima, a svakome koga sam prevario četverostruko ću vratiti."

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

9“Danas je u ovu kuću došlo spasenje jer je i ovaj čovjek Abrahamov sin!

10Ja, Sin Čovječji, došao sam tražiti i spasiti izgubljene.”

Prispodoba o desetorici slugu
(Mt 25:14-30)

11Mnoštvo je sve to slušalo. Kako je već bio nadomak Jeruzalemu, mislili su da
će se kraljevstvo Božje odmah pojaviti. Isus im zato ispriča prispodobu:

12“Neki je ugledan čovjek trebao otputovati u daleku zemlju da ga ondje okrune
za kralja, a zatim se vratiti.

13Pozove zato desetoricu svojih slugu, dade svakomu pola kilograma srebra te
im reče: ‘Trgujte s njime dok ne dođem.’

14Ali njegovi su ga građani mrzili i poslali su za njim poslanike s porukom: ‘Ne
želimo da on kraljuje nad nama.’

15Kad se vratio kao kralj, zapovjedi da mu pozovu sluge kojima je dao novac.
Htio je znati koliko je koji zaradio.

16Prvi sluga dođe i reče: ‘Gospodaru, udeseterostručio sam iznos koji si mi dao.’

17‘Odlično! Dobar si sluga’, reče mu on. ‘Zato što si bio vjeran u najmanjemu,
dajem ti da vladaš nad deset gradova.’

18Drugi sluga dođe i reče: ‘Upeterostručio sam iznos, gospodaru.’

19‘Dobro! Vladaj nad pet gradova’, reče i njemu.

20Ali treći sluga dođe bez zarade i reče: ‘Gospodaru, evo ti srebra. Držao sam ga
skrivenoga u rupcu.

21Bojao sam te se zato što si strog čovjek. Uzimaš što nije tvoje i žanješ što nisi
posijao.’

22‘Zli slugo!’ odgovori mu on. ‘Sudit ću ti prema tvojim vlastitim riječima. Znao
si da sam strog, da uzimam što nije moje i da žanjem što nisam posijao?

23Zašto onda nisi moj novac uložio u banku? Tako bih barem dobio kamate.’

24Zatim kralj reče: ‘Oduzmite mu to srebro i dajte ga onome koji ima deset!’

25‘Ali, gospodaru, pa on već ima pet kilograma srebra!’ kazali su.

26‘Velim vam,’ odgovori im kralj, ‘onome tko ima dat će se još, a onome tko nema
oduzet će se i ono što ima.

27A moje neprijatelje, koji me nisu htjeli za kralja, dovedite ovamo i smaknite ih
preda mnom.’”

Mesijanski ulazak u Jeruzalem
(Mt 21:1-11; Mk 11:1-11; Iv 12:12-19)

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

28Pošto im je to ispričao, Isus krene dalje prema Jeruzalemu.

29Kad se približio mjestima Betfagi i Betaniji na Maslinskoj gori, pošalje naprijed dvojicu učenika.

30“Idite u ono selo pred vama”, reče im, “i čim uđete, vidjet ćete privezano magare koje još nitko nije jahao. Odvežite ga i dovedite ovamo.

31Upita li vas tko: ‘Što to radite?’ recite samo: ‘Treba Gospodinu.’”

32Oni odu i nađu magare kako im je rekao.

33Dok su ga odvezivali, neki ih ljudi upitaju: “Zašto odvezujete magare?”

34“Gospodinu treba”, odgovore oni.

35Dovedu magare Isusu i prebace preko njega svoje ogrtače te posjednu Isusa na njega.

36Mnoštvo je pred Isusom prostiralo svoje ogrtače po putu.

37Kad se već približio obronku Maslinske gore, mnoštvo njegovih sljedbenika počne na sav glas zahvaljivati Bogu za sva slavna djela što su ih vidjeli:

38“Blagoslovljen kralj koji dolazi u ime Gospodnje! Na nebu mir! Slava Bogu na nebu!”

39Ali neki farizeji među njime kazaše: “Učitelju, opomeni svoje učenike da to ne govore!”

40“Kažem vam,” reče im Isus, “ako oni ušute, klicat će kamenje na cesti!”

Isus tuži nad Jeruzalemom

41Kad se približio Jeruzalemu i ugledao grad, Isus zaplače nad njim:

42“Kako bih volio da si danas pronašao put mira! Ali sada je prekasno i mir je skriven od tebe.

43Doći će dani kada će neprijatelj zauzeti tvoje zidine, opkoliti te i pritisnuti sa svih strana.

44Sravnit će sa zemljom i tebe i tvoju djecu u tebi. Neće od tebe ostati ni kamena na kamenu jer nisi prepoznao da te je Bog pohodio.”

Isus izgoni trgovce iz Hrama
(Mt 21:12-17; Mk 11:15-19; Iv 2:13-22)

45Kad je ušao u Hram, Isus počne iz njega izgoniti trgovce.

46“U Svetome pismu piše: ‘Moj Hram treba biti molitveni dom’, a vi ste ga pretvorili u razbojničku špilju!”, reče im.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

47Nakon toga Isus je danomice poučavao u Hramu, a svećenički poglavari i
pismoznanci smišljali su skupa s narodnim starješinama kako da ga ubiju,

48ali im to nije polazilo za rukom jer je narod upijao svaku njegovu riječ.

Luka 20

O Isusovoj vlasti
(Mt 21:23-27; Mk 11:27-33)

1Dok je poučavao i naviještao Radosnu vijest u Hramu, priđu mu svećenički
poglavari, pismoznanci i starješine

2pa ga upitaju: "Tko ti je dao pravo da to činiš? Tko te je ovlastio za to?"

3On im odgovori: "Upitat ću i ja vas. Recite mi:

4je li Ivanovo krštenje bilo s neba ili od ljudi?"

5Oni počnu umovati i međusobno raspravljati: "Ako kažemo da je s neba, pitat
će nas zašto mu onda nismo vjerovali.

6A ako kažemo da je od ljudi, narod će nas kamenovati jer su uvjereni da je Ivan
prorok."

7Zato odgovore Isusu da ne znaju odakle je.

8A Isus im reče: "Onda ni ja vama neću reći otkuda mi vlast!"

Prispodoba o zlim vinogradarima
(Mt 21:33-46; Mk 12:1-12)

9Isus zatim narodu ispriča prispodobu: "Neki čovjek posadi vinograd i iznajmi
ga vinogradarima. Zatim otputovao na mnogo godina.

10Kad dođe vrijeme berbe, pošalje slugu da ubere njegov dio uroda. Ali
vinogradari ga pretuku i pošalju natrag praznih ruku.

11Pošalje im zatim drugog slugu, ali oni i njega pretuku, izgrde i pošalju natrag
praznih ruku.

12Pošalje im i trećega, ali oni ga rane i otjeraju ga.

13'Što da učinim?' pitao se vlasnik vinograda. 'Poslat ću im svojega ljubljenog
sina. Prema njemu će se valjda odnositi s poštovanjem.'

14Ali kad vinogradari ugledaju sina, počnu umovati: 'Ovaj će naslijediti imanje.
Ubijmo ga pa ćemo se domognuti imanja umjesto njega!'

15Izbace ga iz vinograda i ubiju. Što mislite da će učiniti vlasnik kad čuje što se
dogodilo?

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

16Doći će i pobiti te vinogradare, a vinograd dati u najam drugima.” “Ne daj Bože
da se takvo što dogodi!” rekoše Isusovi slušatelji.

17Ali Isus ih dobro promotri i reče: “A što onda znači onaj ulomak iz Svetoga
pisma: ‘Kamen koji su graditelji odbacili postane ugaonim kamenom’?

18Padne li tko na taj kamen, smrskat će se, i padne li kamen na koga, satrt će
ga.”

19Pismoznanci i svećenički poglavari htjeli su ga uhvatiti jer su dobro znali da
se ta prispodoba odnosi na njih, ali bojali su se naroda.

O porezu
(Mt 22:15-22; Mk 12:13-17)

20Vrebajući ga, pošalju mu uhode koji su se izdavali za pravednike da ga uhvate
u riječi pa da ga mogu predati upraviteljevoj vlasti.

21“Učitelju,” kazaše Isusu, “znamo da govoriš istinu i da si nepristran jer ne
gledaš tko je tko, nego prema istini poučavaš putu Božjemu.

22Reci nam je li dopušteno plaćati porez caru ili nije.”

23Isus prozre njihovo lukavstvo pa reče:

24“Pokažite mi kovani novac. Čiji su ovo lik i natpis na kovanici?” “Carevi”,
odgovore.

25“Onda dajte caru carevo, ali Bogu valja dati Božje”, reče im.

26Tako ga nisu uspjeli uhvatiti u riječi pred narodom, već su ušutjeli zadivljeni
odgovorom.

O uskrsnuću
(Mt 22:23-33; Mk 12:18-27)

27Tada dođu k njemu neki od saduceja, koji tvrde da nema uskrsnuća, i upitaju
ga:

28“Gospodine, Mojsije nam je dao zakon prema kojemu, umre li oženjen
muškarac bez djece, njegov se brat mora oženiti njegovom udovicom kako bi
ona rodila sina koji će naslijediti posjed umrloga i nositi njegovo ime.

29Bilo je sedmero braće. Prvi se brat oženi i umre a da nije imao djece.

30Drugi se brat oženi njegovom udovicom, ali također umre,

31treći i sva ostala braća također. Tako nijedan od sedmorice ne ostavi
potomstva.

32Na posljetku umre i žena.

33Čija će onda ona biti žena o uskrsnuću kad je bila udana za svu sedmoricu?”

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

34“Ljudi ovoga svijeta žene se i udaju,” odgovori im Isus,

35“ali oni koji budu dostojni biti dionicima onoga svijeta i uskrsnuća od mrtvih,
neće se ni ženiti ni udavati.

36Neće više moći ni umrijeti: bit će poput anđela. Oni su Božja djeca, djeca
uskrsnuća.

37A da će mrtvi uskrsnuti, čak je i Mojsije potvrdio u ulomku o gorućem grmu
gdje Gospodina naziva ‘Bogom Abrahamovim, Izakovim i Jakovljevim’ dugo
nakon što su oni poumirali.

38A Bog nije Bog mrtvih, već Bog živih! Svi su oni za Boga živi.”

39“Dobro si rekao, Učitelju!” rekoše neki pismoznanci.

40I više se nisu usuđivali išta ga upitati.

Čiji sin je Mesija
(Mt 22:41-46; Mk 12:35-37)

41Tada Isus upita njih: “Kako mogu tvrditi da je Mesija Davidov sin?

42Pa sâm je David u Knjizi psalama napisao: ‘Gospodin je rekao mojem
Gospodinu: Sjedni mi s desne strane

43dok ti ne bacim pod noge tvoje neprijatelje.’

44Sâm ga je David nazvao svojim Gospodinom. Kako bi mu onda mogao biti
sin?”

45Zatim pred svim narodom reče učenicima:

46“Čuvajte se pismoznanaca! Vole se šetati u dugim haljinama i da ih ljudi
pozdravljaju na trgovima. U sinagogama vole sjediti na počasnim mjestima, a
na gozbama na pročelju stola.

47Besramno troše udovička dobra, a prikrivaju se dugačkim molitvama u
javnosti. Oni će biti strože kažnjeni.”

Luka 21

Udovičin dar
(Mk 12:41-44)

1Isus je u Hramu promatrao bogataše kako ubacuju milostinju u kutiju.

2Ugleda tako i neku udovicu kako ubacuje samo dva novčića.

3“Zaista vam kažem, ta je siromašna udovica ubacila više nego svi ostali skupa!

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

4Jer svi su oni dali od svojeg viška, a ona je, tako siromašna, dala sve što je imala.”

Isus pretkazuje buduće događaje
(Mt 24:1-22; Mk 13:1-20)

5Dok su neki učenici razgovarali o tome kako je Hram urešen lijepim kamenjem i zavjetnim darovima, Isus reče:

6“Doći će vrijeme kada od ovoga što gledate neće ostati ni kamen na kamenu. Svaki će biti razvaljen.”

O počecima nevolja

7Upitaju ga: “Učitelju, kada će se sve to dogoditi? Kojim će se znakom najaviti ispunjenje svega toga?”

8“Pazite da vas tko ne zavede!” odgovori im on. “Mnogi će doći pod mojim imenom proglašujući se Mesijom i govoreći: ‘Kucnuo je čas!’ Ne idite za takvima.

9Kad čujete za ratove i pobune, nemojte se bojati. Sve se to mora dogoditi, ali svršetak još neće doći.”

10Reče još: “Narod će zaratiti protiv naroda i kraljevstvo protiv kraljevstva.

11Bit će velikih potresa, bit će gladi i pošasti na raznim mjestima. Bit će strahota i velikih znakova s neba.

12Ali prije svega toga podignut će na vas ruke i progoniti vas, predavat će vas u sinagoge i tamnice, vući će vas pred kraljeve i upravitelje zato što ste moji sljedbenici.

13To će vas snaći da im možete svjedočiti o meni.

14Zato upamtite: ne morate unaprijed smišljati što reći sebi u obranu.

15Ja ću vam dati rječitost i takvu mudrost kakvoj neće moći proturječiti ni oduprijeti se nijedan vaš protivnik.

16A izdavat će vas čak i vlastiti roditelji, braća, rođaci i prijatelji. Neke će od vas i ubiti.

17Svi će vas zamrziti zato što ste moji.

18Ali neće vam pasti ni vlas s glave.

19Duše će vam se spasiti zbog vaše postojanosti.

Razorenje Jeruzalema

20Kad vidite da vojska opkoljuje Jeruzalem, znajte da će on ubrzo biti opustošen.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

21Neka oni koji se zateknu u Judeji bježe u goru. Tko je u gradu, neka bježi iz
njega, a ni oni koji su u polju neka se ne vraćaju u grad.

22Jer to će biti dani Božje kazne kojom će se ispuniti sve što piše u Svetome
pismu.

23Teško trudnicama i dojiljama u to vrijeme jer će ovu zemlju pritisnuti velika
nevolja i velik će se gnjev izliti na ovaj narod.

24Kosit će ih oštrica mača i odvodit će ih u ropstvo među sve narode. A
Jeruzalem će gaziti pogani sve dok ne istekne vrijeme pogana.

Isus govori o svojem povratku
(Mt 24:23-35; Mk 13:21-31)

25Pojavit će se znaci na suncu, mjesecu i zvijezdama, a na zemlji će narode
pritiskati tjeskoba zbog huke i stihije valovlja.

26Ljudi će umirati od straha i iščekivanja sudbe ovoga svijeta jer će se i sile
nebeske potresti.

27Tada će ugledati Sina Čovječjega kako dolazi na oblaku s velikom moći i
slavom.

28Kad se sve to počne zbivati, uspravite se i podignite glavu jer je vaše
otkupljenje blizu."

Pouka o smokvi
(Mt 24:32; Mk 13:28)

29Zatim im ispriča prispodobu: "Pogledajte smokvu ili bilo koje stablo.

30Kad propupa, i sami znate da je ljeto blizu.

31Također kad vidite da se zbiva sve o čemu sam vam govorio, možete biti
sigurni da je blizu Božje kraljevstvo.

32Zaista vam kažem, ovaj naraštaj neće proći dok se sve to ne dogodi.

33Nebo i zemlja će proći, ali moje riječi ostaju zauvijek!

Bdijte!
(Mt 24:36-51; Mk 13:32-37)

34Pazite da vam srca ne otvrdnu u proždrljivosti i pijanstvu ili u životnim
brigama te da vas taj dan ne iznenadi

35kao zamka. Jer on će snaći sve žitelje na zemlji.

36Bdijte dakle i stalno se molite da umaknete svim strahotama koje će se
događati i da stanete pred Sina Čovječjega."

37Isus je svaki dan poučavao u Hramu, a noći je provodio na Maslinskoj gori.

38A sav je narod već od ranog jutra hrlio k njemu u Hram da ga sluša.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

Luka 22

Juda pristaje izdati Isusa
(Mt 26:1-5, 14-16; Mk 14:1-2, 10-11; Iv 11:45-53)

1Bližio se Blagdan beskvasnih kruhova, Pasha.

2Svećenički poglavari i pismoznanci dogovarali su se kako da ubiju Isusa, ali bojali su se da se narod ne pobuni.

3Tada Sotona uđe u Judu Iškariotskoga, jednoga od Dvanaestorice.

4On ode i dogovori se sa svećeničkim poglavarima i s vojnim zapovjednicima kako će im izdati Isusa.

5Oni se obraduju i obećaju mu dati novca.

6Juda pristane. Tako on počne tražiti prigodu da izda Isusa kad mnoštva ne bude u blizini.

Posljednja večera
(Mt 26:17-30; Mk 14:12-26; Iv 13:21-30; 1 Kor 11:23-25)

7Prvog dana Blagdana beskvasnih kruhova, kad je bio običaj žrtvovati pashalno janje,

8Isus pošalje Petra i Ivana: “Idite nam pripraviti večeru da skupa blagujemo.”

9“Gdje želiš da ju pripravimo?” upitaju.

10“Čim uđete u grad”, reče im, “srest ćete čovjeka koji nosi vodu u vrču. Pođite za njim. U kući u koju uđe

11potražite domaćina pa mu recite: ‘Učitelj pita u kojoj sobi može blagovati pashalnu večeru sa svojim učenicima.’

12On će vam pokazati veliku sobu na katu, posve pripremljenu. Ondje nam pripravite večeru.”

13Učenici odu u grad i nađu sve kako im je Isus rekao te ondje pripreme pashalnu večeru.

14Kad je za to došlo vrijeme, Isus sjedne za stol s apostolima.

15“Čeznuo sam svom dušom da blagujem s vama ovu pashalnu večeru prije svoje muke.

16Jer ju, kažem vam, neću više blagovati dok se ona ne ispuni u kraljevstvu Božjemu.”

17Uzme čašu, zahvali i reče: “Uzmite i razdijelite među sobom.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

18Kažem vam, od sada više neću piti vina dok ne dođe Božje kraljevstvo.”

19Uzme zatim kruh, zahvalio za njega, razlomi ga i podijeli im govoreći: “Ovo je
moje tijelo koje se za vas predaje. Ovo činite meni na spomen.”

20Kad su povečerali, uzme čašu i reče: “Ovo je moja krv, krv Novoga saveza, koja
se prolijeva za vas.

21Ali evo, moj izdajnik sjedi sa mnom za stolom.

22Ja, Sin Čovječji, moram umrijeti kako je određeno, ali teško onome koji ga
izda!”

23Učenici se nato počnu međusobno pitati tko bi od njih mogao takvo što učiniti.

Tko je najveći u kraljevstvu
(Mt 20:25-28; 19:28; Mk 10:42-45)

24Počnu se zatim prepirati oko toga tko bi od njih bio najveći.

25Isus im reče: “Kraljevi ovoga svijeta vladaju svojim narodima i provodeći vlast
nad njima nazivaju se dobrotvorima.

26Ali vi nemojte tako! Naprotiv, najveći među vama neka bude kao
najneznatniji, a starješina kao poslužitelj.

27Jer tko je veći, onaj koji sjedi za stolom ili onaj koji ga poslužuje? Onaj za
stolom, zar ne? A ja, evo, poslužujem vas.

28Ostali ste mi vjerni u mojim kušnjama.

29Zato vam u baštinu dajem kraljevsku čast što ju je meni predao moj Otac

30da jedete i pijete za mojim stolom u mojemu kraljevstvu te da sjedite na
prijestoljima i sudite dvanaest Izraelovih plemena.”

Isusovo proroštvo o Petru
(Mt 26:31-35; Mk 14:27-31; Iv 13:36-38)

31“Šimune, Šimune, Sotona je zatražio da vas može rešetati kao pšenicu.

32Ali molio sam se za tebe da ti vjera ne malakše. Zato, kad se ponovno obratiš
k meni, učvrsti svoju braću!”

33“Gospodine,” reče mu Petar, “spreman sam s tobom poći i u tamnicu i u smrt!”

34“Kažem ti, Petre,” reče Isus, “prije nego što pijetao zakukuriče, triput ćeš
zanijekati da me uopće poznaješ.

35Kad sam vas poslao na put bez novca, bez torbe i sandala, je li vam što
nedostajalo?” upita ih Isus. “Nije”, odgovore.

36“Ali sada,” reče, “tko ima novca, neka ga ponese! Torbu također. Tko nema
mač, neka proda odjeću i kupi ga za sebe

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

37jer se, kažem vam, mora ispuniti ono što o meni piše u Svetome pismu:
‘Ubrojen je među zločince.’ Sve što su proroci o meni napisali obistinit će se.”

38“Gospodine,” rekoše, “imamo tu dva mača!” “Dovoljno je”, odgovori Isus.

Isus se moli u Getsemaniju
(Mt 26:36-46; Mk 14:32-42)

39Zatim ode odande te se, po običaju, zaputi na Maslinsku goru. Učenici pođu s njim.

40Kad su stigli, reče im: “Molite se da vas ne svlada kušnja!”

41Udalji se zatim od njih koliko se može baciti kamen, padne na koljena i pomoli se:

42“Oče, otkloni ovu čašu od mene ako želiš. Ipak, neka bude po tvojoj, a ne po mojoj volji.”

43Tada mu se s neba ukaže anđeo da ga ohrabri.

44Sve je žarče molio, u smrtnoj muci, a znoj mu postane poput kaplja krvi što su padale na zemlju.

45Napokon ustane, priđe učenicima i nađe ih kako spavaju iscrpljeni od žalosti.

46“Zašto spavate?” upita. “Ustanite i molite se da vas ne svlada kušnja!”

Isusovo uhićenje
(Mt 26:47-56; Mk 14:43-50; Iv 18:3-11)

47Dok je još govorio, stigne svjetina, a pred njom Juda, jedan od Dvanaestorice.
Približi se Isusu i poljubi ga.

48“Juda, zar poljupcem izdaješ Sina Čovječjega?” reče Isus.

49Kad su ostali učenici vidjeli što se zbiva, upitaju: “Gospodine, da ih napadnemo mačem?”

50te jedan od njih zamahne na slugu velikog svećenika i odsiječe mu desno uho.

51Ali Isus reče: “Pustite! Ne opirite se više!” Dotakne zatim sluzi uho i iscijeli ga.

52Zatim reče ljudima koji su pošli na njega, svećeničkim poglavarima, vojnim zapovjednicima i starješinama: “Pošli ste na mene mačevima i toljagama kao na prevratnika!

53Zašto me niste u Hramu uhitili? Svaki sam dan bio ondje. Ali ovo je vaš čas i vlada tama.”

Petar se odriče Isusa
(Mt 26:67-75; Mk 14:66-72; Iv 18:15-18, 25-27)

54Isusa uhite i odvedu u dom velikog svećenika. Petar ga je izdaleka slijedio.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

55Usred dvorišta stražari su naložili vatru i grijali se oko nje. Petar sjedne među
njih.

56Neka sluškinja ugleda ga kako sjedi pokraj vatre, promotri ga i reče: “I ovaj je
bio s Isusom!”

57Petar zaniječe. “Pa ja ga ni ne poznajem, ženo!”

58Nedugo zatim još ga netko opazi i reče: “Ti si jedan od njih!” “Nisam, čovječe!”
odgovori Petar.

59Nakon otprilike jedne ure, netko opet reče: “Ovaj je zaista bio s njim! Pa
Galilejac je!”

60“Ne znam o čemu govorite, čovječe!” reče Petar. Istoga časa, dok je još govorio,
oglasi se pijetao.

61Tada se Gospodin okrene i pogleda Petra, a Petar se sjeti kako mu je rekao:
“Zaista ti kažem, još ove noći, prije nego što pijetao zakukuriče, triput ćeš me se
odreći.”

62Iziđe iz dvorišta i gorko zaplače.

63Čuvari počnu Isusa tući i rugati mu se.

64Pokrili su mu oči i zapitkivali: “Proreci tko te je udario!”

65I obasipali su ga najrazličitijim uvredama.

Isus pred Velikim vijećem
(Mt 26:59-66; Mk 14:55-64; Iv 18:19-24)

66U osvit dana okupe se narodni starješine, svećenički poglavari i pismoznanci
te izvedu Isusa pred Veliko vijeće.

67“Ako si ti Krist, reci nam to!” kazali su mu. “Ako vam kažem, nećete mi
vjerovati

68a ako vas što upitam, nećete odgovoriti”, reče im Isus.

69“Ali odsad će Sin Čovječji sjediti zdesna Svemogućemu Bogu.”

70“Ti, znači, tvrdiš da si Božji Sin!” poviču svi. “Sami ste pravo rekli; jesam”,
odgovori im.

71“Što će nam više svjedoci?” kazali su. “Sami smo čuli, iz njegovih usta!”

Luka 23

Isus pred Pilatom
(Mt 27:11-14; Mk 15:1-5; Iv 18:28-37)

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

1Sve mnoštvo ustane te odvedu Isusa Pilatu

2i optuže ga: “Uhvatili smo ga da obmanjuje narod i govori im da ne plaćaju porez caru, a za sebe tvrdi da je Krist, kralj.”

3Pilat ga upita: “Jesi li ti kralj Židova?” “Ti to kažeš”, odgovori mu Isus.

4Pilat tada reče svećeničkim poglavarima i svjetini: “Ja na njemu ne nalazim nikakve krivnje.”

5Ali oni počnu još jače navaljivati: “Potiče narod na pobunu! Poučava po svoj Judeji, od Galileje do Jeruzalema!”

6“Pa zar je on Galilejac?” upita Pilat.

7Kad su potvrdno odgovorili, Pilat pošalje Isusa Herodu, koji je vladao Galilejom. Herod se tada baš našao u Jeruzalemu.

8Kad je Herod ugledao Isusa, silno se razveselio jer je o njemu dugo slušao i odavna ga je želio vidjeti nadajući se da će on pred njim učiniti i kakvo čudo.

9Postavljao je Isusu pitanje za pitanjem, ali Isus ni na jedno nije odgovarao.

10Svećenički poglavari i pismoznanci stajali su ondje i vikali žestoko ga optužujući.

11Herod i njegovi vojnici Isusa ponize i ismiju: obuku ga opet u kraljevsku odjeću i pošalju natrag Pilatu.

12Herod i Pilat, koji su bili neprijatelji, toga su se dana sprijateljili.

Isusa osuđuju na smrt

(Mt 27:15-26; Mk 15:6-15; Iv 18:39—19:16)

13Pilat sazove svećeničke poglavare, vijećnike i narod

14te im reče: “Doveli ste mi ovoga čovjeka optužujući ga da potiče narod na bunu. Ispitao sam ga pred vama, ali nisam utvrdio krivnju za koju ga optužujete.

15Nije ju utvrdio ni Herod jer ga je poslao natrag nama. Nije učinio ništa čime bi zaslužio smrtnu kaznu.

16Išibat ću ga, a zatim pustiti.”

18Nato svi uglas poviču: “Njega smakni, a pusti nam Barabu!”

19Baraba je bio u tamnici zbog ubojstva i zbog prevratničke pobune u Jeruzalemu.

20Pilat ih pokuša odgovoriti jer je želio pustiti Isusa.

21Ali oni su vikali: “Raspni ga! Raspni ga!”

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

22“Ali kakav je zločin počinio?” upita Pilat i treći put. “Nisam utvrdio da je učinio išta što bi zasluživalo smrtnu kaznu. Išibat ću ga dakle i pustiti.”

23Ali svjetina je vikala navaljujući da se Isus raspne. Vikali su sve glasnije i glasnije.

24Pilat presudi tako da im udovolji

25te pusti čovjeka utamničenoga zbog pobune i ubojstva, a Isusa preda njima na volju.

Isusa raspinju na križ
(Mt 27:32-44; Mk 15:21-32; Iv 19:17-27)

26Dok su odvodili Isusa, uhvate nekoga Šimuna iz Cirene koji se vraćao s polja te na njega stave križ da ga nosi za Isusom.

27Za njim je išlo silno mnoštvo i mnoge žene koje su plakale i naricale.

28Ali Isus se okrene prema njima i reče im: “Kćeri jeruzalemske, ne plačite nada mnom, nego nad sobom i nad svojom djecom.

29Jer stižu dani kad će se govoriti: ‘Blago nerotkinjama, blago utrobama koje nisu rodile i prsima koja nisu dojila!’

30Tada će ljudi moliti gore da na njih padnu i brežuljke da ih pokriju.

31Jer ako se ovako postupa sa zelenim stablom, što će tek biti sa suhim?”

32S Isusom su na smaknuće vodili i dvojicu zločinaca.

33Kad su došli do mjesta zvanoga Lubanja, raspnu ga, a s njim i zločince: jednoga zdesna, a drugog slijeva.

34“Oprosti im, Oče, jer ne znaju što čine!” reče Isus. Vojnici zatim bace kocku te tako razdijele među sobom njegovu odjeću.

35Mnoštvo je stajalo i promatralo, a svećenički su se poglavari rugali: “Spasio je druge, pa neka sad spasi sebe ako je zaista Krist, Božji izabranik!”

36Rugali su mu se i vojnici. Prilazili su i nudili mu ocat

37govoreći: “Spasi sebe ako si kralj Židova!”

38Iznad njega je stajao natpis: “OVO JE KRALJ ŽIDOVA.”

39Jedan od raspetih zločinaca vrijeđao ga je: “Ti si Krist, je li? Spasi onda i sebe i nas!”

40Ali drugi ga ukori: “Zar se ne bojiš Boga? Trpiš istu kaznu kao i on.

41Ali pravedno je da mi trpimo jer je to zaslužena plaća za naša djela. A ovaj čovjek nije učinio nikakvo zlo.”

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

42Reče zatim: “Isuse, sjeti me se kad dođeš u svoje kraljevstvo!”

43“Zaista ti kažem,” odgovori mu Isus, “danas ćeš biti sa mnom u raju.”

Isusova smrt
(Mt 27:45-56; Mk 15:33-41; Iv 19:28-30)

44Kad je već došlo podne, po svoj zemlji nastane tama i potraje do tri ure.

45Sunce se pomrači, a hramski se zastor razdere po sredini.

46A Isus još jedanput glasno krikne: “Oče, predajem svoj duh u tvoje ruke!”, i izdahne.

47Kad je rimski stotnik vidio što se zbilo, počne slaviti Boga. “Ovaj je čovjek zaista bio pravednik!”, reče.

48Nakon toga se mnoštvo koje je nagrnulo vidjeti što se zbiva vraćalo doma udarajući se u prsa od žalosti.

49Ali svi Isusovi znanci i žene koje su za njim došle iz Galileje stajali su podalje i promatrali.

Isusov ukop
(Mt 27:57-61; Mk 15:42-47; Iv 19:38-42)

50Bio je neki čovjek imenom Josip, vijećnik, dobar i pravedan čovjek

51iz Arimateje. Nije se slagao s odlukom i postupkom drugih prema Isusu, već je iščekivao Božje kraljevstvo.

52On ode k Pilatu i zatraži da mu daju Isusovo tijelo.

53Zatim ga skine s križa, umota u platno i položi u grob isklesan u stijeni, u kojega još nitko nije bio položen.

54Učinio je to na dan Priprave, pred subotu, u osvit dana.

55Žene koje su došle s Isusom iz Galileje pratile su sve to i vidjele kako su njegovo tijelo položili u grob.

56Vrate se doma te pripreme miomirise i pomasti za tijelo. Ali kad su to dovršile, već je bila subota pa cijeli dan nisu ništa radile poštujući odredbu iz Zakona.

Luka 24

Isusovo uskrsnuće
(Mt 28:1-10; Mk 16:1-8; Iv 20:1-9)

1U osvit dana u nedjelju dođu na grob s miomirisima što su ih pripravile

2i nađu kamen s ulaza u grob odmaknut.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

3Ušle su unutra, ali nisu našle tijelo Gospodina Isusa.

4Dok su tako zbunjene stajale, uz njih se pojave dva čovjeka u blistavoj odjeći.

5Žene se prestraše i poniknu licem prema zemlji. “Zašto tražite živoga među mrtvima?” upitaju ih dvojica.

6“Nije ovdje, uskrsnuo je! Sjetite se što vam je govorio još u Galileji:

7‘Sina Čovječjega predat će u ruke grešnicima i raspet će ga, ali on će treći dan uskrsnuti.’”

8One se sjete da je Isus to rekao.

9Požure zato s groba to javiti jedanaestorici učenika i ostalima.

10Bile su to Marija Magdalena, Ivana i Marija, majka Jakovljeva, i još neke žene. Sve su one to ispričale apostolima,

11ali njima se činilo da je sve to izmišljotina. I nisu im vjerovali.

12Ipak, Petar potrči do groba. Kad je stigao, proviri unutra i spazi samo povoje od lanena platna. Vrati se zatim čudeći se onomu što se dogodilo.

Isus se ukazuje učenicima na putu u Emaus

13Toga su dana dvojica Isusovih sljedbenika putovala u selo Emaus, udaljeno od Jeruzalema jedanaest kilometara.

14Putem su razgovarali o svemu što se dogodilo.

15Dok su tako razgovarali i raspravljali, pristupi im Isus i pođe s njima.

16Ali njihovim je očima bilo uskraćeno da ga prepoznaju.

17“O čemu to raspravljate putujući?” upita ih. Oni zastanu, shrvani tugom.

18Jedan od njih, imenom Kleofa, odgovori mu: “Ti si, čini se, jedini tuđinac u Jeruzalemu koji ne zna što se ondje dogodilo ovih dana.”

19“Što se dogodilo?” upita Isus. “Pa to s Isusom Nazarećaninom”, rekli su. “On je bio prorok silan i na riječi i na djelima pred Bogom i pred svim narodom.

20Ali naši svećenički poglavari i članovi Velikog vijeća predali su ga da bude osuđen na smrt te su ga raspeli.

21A mi smo se nadali da je on Otkupitelj koji će spasiti Izrael. Osim toga, već je treći dan otkako se to dogodilo.

22Još su nas i neke žene, koju su ga s nama slijedile, zbunile: čim je svanulo otišle su na grob,

23ali ondje nisu našle njegovo tijelo. Došle su i rekle da su im se ukazali anđeli i kazali im da je živ.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

24Neki od nas pojurili su na grob i našli su sve kao što su žene ispričale, ali njega
nisu vidjeli."

25"Neumnici!" reče im nato Isus. "Nikako da povjerujete sve što su proroci
navijestili.

26Nisu li oni prorekli da će Krist morati sve to pretrpjeti prije nego što uđe u
svoju slavu?"

27Zatim im, započevši od Mojsija, protumači što su svi proroci o njemu zapisali
u Svetome pismu.

28Približili su se već selu kamo su išli, a Isus se pričini da će nastaviti put.

29Ali oni su ga nagovarali: "Ostani s nama! Već je večer; dan je na izmaku!" On
ostane i uđe s njima u kuću.

30Dok je sjedio s njima za stolom, Isus uzme kruh, blagoslovi ga i razlomi te im
ga dade.

31Uto se njima otvore oči pa ga prepoznaju, a on nestane.

32"Nije li nam srce usplamtjelo kad nam je putem pričao i tumačio Pisma?"
upitaju oni jedan drugoga.

33Smjesta se spreme i vrate u Jeruzalem. Ondje nađu na okupu Jedanaestoricu
i ostale Isusove sljedbenike.

34"Gospodin je zaista uskrsnuo!" kazaše im. "Zaista se ukazao Šimunu!"

Isus se pojavljuje pred učenicima
(Iv 20:19-23)

35Ispripovijedaju im zatim susret s Gospodinom na putu u Emaus te kako su ga
prepoznali kad je razlomio kruh.

36Dok su oni o tome razgovarali, Isus odjednom stane među njih. "Mir vama!"
reče im.

37Zbunjeni i prestrašeni, mislili su da vide duha.

38Ali Isus im reče: "Zašto se bojite? Zašto vam se sumnja rađa u srcu?

39Pogledajte mi ruke i noge! Ja sam to! Opipajte me pa ćete vidjeti! Duhovi
nemaju kostiju i mesa kao ja!"

40Pokaže im svoje ruke i noge.

41Od čuđenja i veselja nisu mogli vjerovati. On upita: "Imate li što za jelo?"

42Pruže mu komad pečene ribe,

43a on ga uzme i pojede pred njima.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

44Reče zatim: “O ovome sam vam govorio dok sam prije bio s vama: Trebalo se
ispuniti sve što u Mojsijevu zakonu, proročkim knjigama i psalmima piše o
meni.”

45Otvori im zatim um da razumiju Sveto pismo

46pa reče: “Piše da će Krist trpjeti i treći dan ustati od mrtvih.

47U njegovo ime propovijedajte obraćenje i oproštenje grijeha svim narodima
počevši od Jeruzalema.

48Vi ste svjedoci toga.

49A ja ću vam poslati Svetoga Duha, baš kao što je Otac obećao. Ostanite u gradu
dok vas Sveti Duh ne ispuni silom odozgora!”

Uzašašće
(Mk 16:19-20; Djela 1:9-11)

50Isus ih zatim povede u blizinu Betanije. Ondje podigne ruke i blagoslovi ih.

51Tako se, blagoslivljajući ih, i rastane od njih: uznesen je na nebo.

52Oni mu se ničice poklone, a zatim se silno radosni vrate u Jeruzalem.

53Ondje su u Hramu neprestano slavili Boga.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

Ivan

Ivan 1

Krist, Vječna Riječ

1U početku je postojao On koji bijaše Riječ. On je bio s Bogom i bio je Bog.

2U početku je bio kod Boga.

3Stvorio je sve što postoji, i ne postoji ništa što nije On stvorio.

4U njemu bijaše Život i taj je Život svjetlo ljudima.

5To svjetlo prodire kroz tamu i tama ga nikada ne može ugasiti.

6Bog je poslao Ivana Krstitelja

7da svima govori o svjetlu kako bi svatko mogao povjerovati na temelju njegova svjedočanstva.

8Sam Ivan nije bio svjetlo; on je bio tek svjedok koji je trebao govoriti o svjetlu.

9Onaj koji je istinito svjetlo što prosvjetljuje svakog čovjeka došao je na svijet.

10Iako je stvorio svijet, kad je došao, svijet ga nije prepoznao.

11Došao je vlastitom narodu i nisu ga prihvatili.

12Ali svima onima koji su povjerovali u njega i prihvatili ga dao je pravo da postanu Božjom djecom jer su se pouzdali u njegovo ime da ih spasi.

13Svi koji povjeruju u njega ponovno se rađaju, ali ne tjelesnim rođenjem koje dolazi od ljudske strasti ili od čovjekove volje, nego od Boga.

14Tako je On, koji bijaše Riječ, postao čovjekom i živio je ovdje na zemlji, među nama. Bio je pun milosti i istine. A mi smo vidjeli njegovu slavu, slavu Očeva Sina jedinca.

15Ivan je za njega svjedočio vičući: “To je onaj za kojega sam vam govorio: Dolazi za mnom netko mnogo veći od mene jer je postojao prije mene.”

16Svi smo primali od njegove punine, milost za milošću.

17Mojsije je donio Zakon, dok su po Kristu došle istina i milost.

18Boga, zapravo, nitko nikad nije vidio osim njegova jedinorođenoga Sina—Boga—jer je on iz Očevih njedara i govorio nam je o Ocu.

Svjedočanstvo Ivana Krstitelja
(Mt 3:1-12; Mk 1:2-8; Lk 3:1)

19Ovo je Ivanovo svjedočanstvo: Židovi poslaše svećenike i njihove pomoćnike iz Jeruzalema da upitaju Ivana tko je on.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

20On je otvoreno priznao: “Ja nisam Krist.”

21“A tko si onda?” pitali su ga. “Jesi li Ilija?” “Nisam”, odgovori on. “Jesi li Prorok?” “Nisam.”

22“Pa tko si onda? Reci nam da možemo odgovoriti onima koji su nas poslali. Što imaš reći o sebi?”

23On im odgovori: “Ja sam glas koji viče u pustinji: ‘Pripremite put za Gospodnji dolazak!’ kako je prorokovao Izaija.”

24Izaslanici bijahu farizeji.

25Upitaju ga: “Ako nisi Krist, ni Ilija, ni Prorok, odakle ti pravo da krstiš?”

26“Ja krstim vodom”, rekao im je Ivan, “ali ovdje među vama nalazi se netko koga još niste upoznali.

27On će uskoro započeti svoju službu među vama, a ja mu nisam dostojan ni robom biti.”

28To se dogodilo u Betaniji, s one strane Jordana na kojoj je Ivan krstio narod.

Isus, Jaganjac Božji

29Sutradan Ivan ugleda Isusa kako mu prilazi, pa reče: “Pogledajte! Evo Jaganjca Božjega koji odnosi grijeh svijeta!

30Ovo je taj za kojega sam rekao: ‘Dolazi za mnom čovjek koji je mnogo veći od mene jer je postojao prije mene.’

31Nisam znao da je on taj, ali ovdje sam i krstim vodom zato da bih ga objavio izraelskom narodu.”

32Zatim Ivan posvjedoči: “Vidio sam Svetog Duha gdje silazi u obliku goluba i ostaje na njemu.

33Nisam znao da je on taj”, ponovi on, “ali kad me je Bog poslao da krstim, rekao mi je: ‘Kad vidiš čovjeka na kojega silazi Sveti Duh i ostaje na njemu—znaj da je to onaj kojega tražiš. To je onaj koji krsti Svetim Duhom.’

34Vidio sam da se to dogodilo ovomu čovjeku i zato svjedočim da je on Božji Sin.”

Prvi učenici
(Mt 4:18-22; Mk 1:16-20; Lk 5:1-11)

35Sutradan je Ivan stajao s dvojicom svojih učenika,

36a Isus je onuda prolazio. Ivan ga ugleda i reče: “Pogledajte! Evo Jaganjca Božjega!”

37Kad su to čula dvojica njegovih učenika, okrenu se i pođu za Isusom.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

38Isus se okrene i spazi ih kako ga slijede. “Što hoćete?” upita ih. “Rabbi (to
znači: Učitelju), gdje stanuješ?” odgovore oni pitanjem.

39“Dođite i vidjet ćete”, reče im. I tako pođu s njime do mjesta gdje je stanovao
i ostanu ondje od četiri sata poslijepodne do večeri.

40Jedan od dvojice koji su čuli što je Ivan rekao i pošli za Isusom bio je Andrija,
brat Šimuna Petra.

41Andrija najprije ode potražiti brata i kaza mu: “Našli smo Mesiju (to znači:
Krista)!”

42I dovede Petra da upozna Isusa. Isus ga pomnjivo pogleda i reče mu: “Ti si
Šimun, Ivanov sin, ali zvat ćeš se Kefa (to znači: Petar)!”

43Sutradan Isus odluči poći u Galileju. Susretne Filipa i reče mu: “Pođi za
mnom!”

44Filip bijaše iz Betsaide, iz Petrova i Andrijina rodnoga grada.

45Filip pak potraži Natanaela i reče mu: “Našli smo Mesiju, onoga o kojemu su
pisali Mojsije i Proroci. To je Isus, Josipov sin, iz Nazareta.”

46“Iz Nazareta!” poviče Natanael. “Može li odande doći što dobro?” “Samo dođi
i uvjeri se”, reče mu Filip.

47Dok su se približavali, Isus ga ugleda i reče: “Evo poštenoga čovjeka, pravog
Izraelca.”

48“Otkud znaš kakav sam?” upita Natanael. Isus mu odgovori: “Vidio sam te pod
smokvom prije nego te je Filip našao.”

49Nato mu Natanael odgovori: “Učitelju, ti si Božji Sin! Ti si kralj Izraela!”

50“Zar vjeruješ samo zato što sam ti rekao da sam te vidio pod smokvom?” upita
Isus. “Vidjet ćeš i više od toga.

51Gledat ćete, zaista vam kažem, kako se otvara nebo i kako anđeli Božji uzlaze
i silaze nad Sinom Čovječjim.”

Ivan 2

Svadba u Kani

1Dva dana poslije bila je svadba u Kani Galilejskoj, a ondje bijaše i Isusova
majka.

2Isus i njegovi učenici također su bili pozvani.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

3Za vrijeme slavlja potrošila se sva zaliha vina, pa majka reče Isusu: “Nemaju vina.”

4“A što bi ti od mene htjela?” odgovori joj Isus. “Moje vrijeme još nije došlo.”

5Njegova majka reče slugama: “Učinite sve što vam kaže!”

6Bilo je ondje šest kamenih posuda. Njih su Židovi rabili za obredno pranje, a u svaku je stalo stotinjak litara.

7Isus reče slugama da posude do vrha napune vodom.

8Kad su to učinili, reče im: “Sada zahvatite i odnesite ravnatelju stola.” I oni odnesu vino.

9Ravnatelj stola nije znao odakle je vino, ali sluge jesu. Ravnatelj okusi vodu pretvorenu u vino i pozove mladoženju.

10“Vino je izvrsno”, reče. “Ti nisi kao drugi. Domaćin obično najprije nudi najbolje vino, a poslije, kad se svi napiju, daje im lošije. Ali ti si čuvao najbolje vino za kraj!”

11To čudo u Kani Galilejskoj bilo je prvo javno očitovanje Isusove slave i božanske sile. I njegovi učenici povjeruju da je on zaista Mesija.

12Nakon svadbe Isus ode na nekoliko dana u Kafarnaum sa svojom majkom, braćom i učenicima.

Isus tjera trgovce iz Hrama
(Mt 21:12-13; Mk 11:15-17; Lk 19:45-46)

13Približila se godišnja svetkovina, židovska Pasha, pa Isus ode u Jeruzalem.

14U dvorištu Hrama zatekne trgovce kako prodaju žrtvene volove, ovce i golubove te mjenjače novca kako sjede za stolovima.

15Isus zasuče uže u bič te ih sve istjera iz Hrama, istjera ovce i volove, mjenjačima prospe sav novac po podu, a stolove im prevrne.

16Prodavačima golubova reče: “Nosite to odavde! Ne pravite sajmište od kuće mojega Oca!”

17Njegovi se učenici tada prisjete proročanstva iz Svetog pisma: “Izjeda me revnost za tvoj dom.”

18“Kojim ih pravom tjeraš van?” pitali su ga Židovi. “Ako imaš ovlast za to, pokaži nam neko čudo kao dokaz.”

19Isus im odgovori: “Srušite ovaj Hram, a ja ću ga za tri dana podignuti.”

20“Što?!” poviču oni. “Taj se Hram gradio četrdeset šest godina, a ti ćeš ga podignuti u tri dana?”

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

21Ali Isus je govorio o hramu svojega tijela.

22Kad je uskrsnuo, njegovi su se učenici sjetili da je to htio reći, pa su shvatili da se ono što je naveo iz Svetog pisma zaista odnosilo na njega i da se sve obistinilo.

23Mnogi su povjerovali da je on zaista Mesija jer su vidjeli čuda koja je učinio u Jeruzalemu u vrijeme Pashe.

24Ali Isus u njih nije imao povjerenja jer ih je dobro poznavao.

25Nitko mu nije trebao govoriti kakav je čovjek jer je dobro poznavao ljudsku nutrinu.

Ivan 3

Isus i Nikodem

1Bio je ugledni židovski vjerski vođa po imenu Nikodem, farizej.

2Jedne noćidođe razgovarati s Isusom. "Učitelju", reče on, "mii znamo da te je Bog poslao da nas poučiš. Tvoja su čuda dovoljan dokaz za to jer nitko ne može činiti takva djela ako Bog nije s njim."

3Isus mu odgovori: "Zaista ti kažem—tko se nanovo ne rodi odozgor, nikada neće vidjeti Božjega kraljevstva!"

4"Pa kako se čovjek može nanovo roditi kad je već star? Ne može se odrastao čovjek vratiti u majčinu utrobu i nanovo se roditi!" reče mu Nikodem.

5Isus odgovori: "Zaista ti kažem: Ne rodi li se čovjek iz vode i Duha, ne može ući u Božje kraljevstvo!

6Ljudi mogu dati samo ljudski život, ali Sveti Duh rađa novi život s neba;

7nemoj se zato čuditi što ti kažem da se morate nanovo roditi odozgora.

8Kao što čuješ vjetar a ne znaš odakle dolazi ni kamo ide, tako je sa svakim tko je rođen od Duha."

9"Kako je to moguće?" upita Nikodem.

10Isus mu odgovori: "Pa ti si židovski učitelj, a to ne razumiješ!

11Zaista ti kažem: Govorimo ono što znamo i svjedočimo o onome što smo vidjeli, a ipak nam ne vjerujete.

12Ako mi ne vjerujete kad vam govorim o onome što se događa ovdje na zemlji, kako ćete mi vjerovati budem li vam govorio što se zbiva na nebu?

13Jer nitko nije uzišao na nebo osim Sina Čovječjega, koji je s neba sišao.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

14I kao što je Mojsije u pustinji podignuo zmiju od mjedi, tako i ja, Sin Čovječji,
moram biti uzdignut

15da svatko tko povjeruje u mene ima vječni život.

16Bog je toliko volio svijet da je dao svojega jedinorođenog Sina da nijedan koji
u njega vjeruje ne pogine, nego da ima vječni život.

17Jer Bog nije poslao svojega Sina na svijet da svijet osudi, nego da se svijet spasi
po njemu.

18Neće biti suda za one koji vjeruju u njega. Ali oni koji u njega ne vjeruju već
su osuđeni jer nisu vjerovali u jedinoga Božjeg Sina.

19Osuđeni su zbog ovoga: svjetlo je došlo s neba na svijet, ali su ljudi više voljeli
tamu nego svjetlo jer su im djela bila zla.

20Oni mrze svjetlo jer žele griješiti u tami. Klone se svjetla da se njihovi grijesi
ne razotkriju i da ne budu kažnjeni.

21Ali oni koji čine istinu rado dolaze k svjetlu da se vidi kako čine ono što Bog
od njih traži."

Ivan Krstitelj iskazuje čast Isusu

22Nakon toga Isus sa svojim učenicima ode u pokrajinu Judeju. Tu se s njima
zadržao neko vrijeme i krstio.

23U to je vrijeme Ivan Krstitelj krstio ljude u Enonu, blizu Salima, jer ondje
bijaše mnogo vode, a ljudi su dolazili k njemu da ih krsti.

24Bilo je to prije nego što su Ivana bacili u tamnicu.

25Neki se Židov počne s Ivanovim učenicima prepirati oko krštenja.

26Oni zato dođu k Ivanu te mu rekoše: "Učitelju, onaj kojega si susreo na drugoj
strani Jordana—onaj za kojega si rekao da je Krist—također krsti pa svi odlaze
onamo umjesto k nama."

27Ivan odgovori: "Nitko ne može ništa činiti ako mu to s neba nije dopušteno.

28Moj je posao pripraviti put tom čovjeku, tako da svi idu k njemu. Znate da sam
vam otvoreno rekao da ja nisam Krist i da sam tu samo da mu pripravim put.

29Mnoštvo ide za onime što ga najviše privlači—mladenka će ondje gdje joj je
mladoženja. Njegovi prijatelji, koji su uz njega, s njime se vesele. Ja sam
mladoženjin prijatelj i moja je radost upravo postala potpunom.

30On treba sve više rasti, a ja se sve više umanjivati.

31On je došao s neba i veći je od sviju. Ja sam sa zemlje, pa je moje shvaćanje
ograničeno na zemaljske stvari. Jer tko dolazi s neba, on je iznad svih.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

32On svjedoči o onome što je vidio i čuo, a tako malo ih vjeruje što im govori.

33Oni pak koji su povjerovali njegovu svjedočanstvu, potvrđuju da je Bog istinit.

34On je poslan od Boga, govori Božje riječi, jer je Božji Duh na njemu bez mjere.

35Otac voli svojeg Sina i predao mu je vlast nad svime.

36Svi koji se pouzdaju u Božjega Sina da ih spasi imaju vječni život, a oni koji ga ne slušaju neće nikada imati vječni život, već gnjev Božji ostaje na njima."

Ivan 4

Isus i Samarijanka

1Kad je Gospodin saznao da su farizeji čuli kako on, Isus, krsti više učenika nego Ivan,

2iako ih nije on osobno krstio, nego učenici,

3ode iz Judeje i vrati se u pokrajinu Galileju.

4Na putu je morao proći kroz Samariju.

5Došao je do samarijskoga sela Sihara, blizu zemljišta koje je Jakov dao svojemu sinu Josipu.

6Tu se nalazio Jakovljev zdenac. Umoran od dugotrajnog hodanja, Isus je tako sjedio pokraj zdenca. Bilo je to oko podneva.

7Ubrzo zatim dođe po vodu neka Samarijanka i Isus ju zamoli: "Daj mi da se napijem!"

8Bio je sam jer su njegovi učenici otišli u grad kupiti hrane.

9"Ti si Židov, a ja Samarijanka. Kako to da od mene tražiš vode?" upita žena. Židovi se, naime, nisu družili sa Samarijancima.

10Isus odgovori: "Kad bi ti samo znala kakav ti dar nudi Bog i tko sam ja koji te tražim piti, tražila bi od mene žive vode i ja bih ti je dao."

11"Gospodine, pa ti nemaš ni kabla ni užeta", reče mu ona, "a zdenac je vrlo dubok. Odakle živa voda?

12Osim toga, zar si veći od našeg praoca Jakova, koji nam je dao ovaj zdenac? Kako možeš nuditi bolju vodu od ove koju su pili on i njegovi sinovi i kojom su napajali stoku?"

13Isus odgovori: "Tko god pije tu vodu, opet će ožednjeti.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

14A tko pije vodu koju ću mu ja dati, nikada više neće ožednjeti. Štoviše, ta će
voda u njemu postati nepresušnim izvorom koji struji u vječni život.”

15“Gospodine, molim te”, reče žena, “daj mi te vode da više nikad ne ožednim i
da ne moram više ovamo dolaziti po vodu!”

16“Idi i dovedi svojeg muža, pa se vrati ovamo!” reče joj Isus.

17“Ali ja nemam muža”, odgovori žena. “Dobro si kazala: nemaš muža!” reče
Isus.

18“Jer si imala pet muževa, a nisi vjenčana ni s ovim s kojim sada živiš. Istinu si
rekla.”

19“Gospodine,” reče žena, “vidim da si prorok.

20Zašto vi Židovi tvrdite da se Bogu treba klanjati jedino u Jeruzalemu, kad su
mu se naši preci klanjali na ovoj gori?”

21Isus joj odgovori: “Vjeruj mi, ženo, dolazi vrijeme kad više neće biti potrebno
štovati Oca ni na ovoj planini ni u Jeruzalemu.

22Vi Samarijanci ne znate onoga kojemu se klanjate, a mi Židovi ga znamo jer
spasenje dolazi od Židova.

23Ali dolazi vrijeme—već je stiglo—kad će se pravi klanjatelji klanjati Ocu u
duhu i istini. Bog želi takve klanjatelje.

24Bog je Duh i oni koji mu se klanjaju moraju mu se klanjati u duhu i istini.”

25“Znam da će jednoga dana doći Mesija, zvani Krist—Pomazanik”, reče žena.
“Kada on dođe, sve će nam objasniti.”

26Tada joj Isus reče: “Ja, koji govorim s tobom, sam Mesija.”

27Nato stignu njegovi učenici. Začude se što razgovara sa ženom, ali ga nitko ne
upita: “O čemu govoriš?”, ili: “Zašto razgovaraš s njom?”

28Žena tada ostavi svoju posudu kraj zdenca pa ode u grad i svima reče:

29“Dođite vidjeti čovjeka koji mi je rekao sve što sam dosad učinila! Da to nije
Krist?”

30I ljudi su dolazili iz grada da ga vide.

31U međuvremenu su ga učenici nudili: “Rabbi, jedi!”

32“Neću,” odgovarao im je, “ja imam hrane za koju vi i ne znate.”

33“Zar mu je netko već donio jelo?” pitali su učenici jedan drugoga.

34Isus im tada objasni: “Moja je hrana činiti volju onoga koji me poslao i dovršiti
njegovo djelo.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

35Vi kažete da rad na žetvi neće početi dok ne mine ljeto, a to je tek za četiri
mjeseca. No pogledajte oko sebe! Prostrana polja bjelasaju se svuda i već su
spremna za žetvu.

36Žeteoci će biti dobro plaćeni, a plod njihove žetve su ljudi koji su dobili vječni
život. Kakve li radosti i za sijače i za žeteoce!

37Istinita je izreka da jedan sije, a drugi žanje.

38Ja sam vas poslao da žanjete ondje gdje se niste trudili—drugi su naporno
radili, a vi ste dobili plod njihova truda."

Obraćenje Samarijanaca

39Mnogi Samarijanci iz toga grada povjerovali su u njega zbog ženina
svjedočanstva: "Rekao mi je sve što sam dosad činila!"

40Kad su Samarijanci došli k njemu, zamolili su ga da ostane kod njih. I ostao je
ondje dva dana.

41Tada ih je još mnogo više povjerovalo kad su ga čuli govoriti.

42A ženi su kazali: "Sada vjerujemo jer smo ga i sami čuli, a ne zbog onoga što si
nam ti ispričala. On je zaista Spasitelj svijeta!"

Isus iscjeljuje činovnikova sina

43Dva dana nakon toga Isus ode odande u Galileju.

44Sam Isus bijaše rekao da prorok nema časti u vlastitom zavičaju.

45Ali Galilejci su ga lijepo primili jer su za svetkovanja Pashe bili u Jeruzalemu i
vidjeli njegova čudesna djela.

46Putujući Galilejom, stigao je u grad Kanu, gdje bijaše pretvorio vodu u vino. U
gradu Kafarnaumu bio je neki kraljevski činovnik čiji je sin bio bolestan.

47Kad je čuo da je Isus došao iz Judeje i da putuje kroz Galileju, ode u Kanu te
zamoli Isusa da dođe u Kafarnaum i iscijeli mu sina na samrti.

48Isus reče: "Vi zaista nećete vjerovati ne vidite li znakove i čudesa."

49Kraljevski ga je činovnik preklinjao: "Gospodine, molim te, dođi dok mi dijete
nije umrlo!"

50"Idi kući," reče mu Isus, "sin ti je živ." Čovjek povjeruje Isusovim riječima i
uputi se doma.

51Dok je još bio na putu, susretne svoje sluge koji su nosili vijest da mu je dijete
živo.

52Upita ih kada se dječak počeo osjećati bolje, a oni mu rekoše: "Jučer
poslijepodne oko jedan sat groznica mu je naglo minula."

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

53Otac shvati da je to bilo upravo onda kad mu je Isus rekao: “Sin ti je živ.”
Činovnik i svi njegovi ukućani povjeruju u Isusa.

54Bilo je to drugo čudo koje je Isus učinio u Galileji vraćajući se iz Judeje.

Ivan 5

Isus iscjeljuje bogalja

1Nakon toga Isus se vrati u Jeruzalem na židovski vjerski blagdan.

2U gradu se, blizu Ovčjih vrata, nalazio ribnjak s pet natkrivenih trijemova, koji
se na hebrejskome zove Bethesda.

3Pod trijemovima je ležalo mnoštvo bolesnika—sakatih, slijepih i uzetih—
čekajući da se uzbiba voda

4jer je anđeo Gospodnji silazio s vremena na vrijeme i gibao vodu, a onaj tko bi
nakon toga prvi ušao u vodu ozdravio bi ma od čega bolovao.

5Tu je ležao neki bogalj, bolestan već trideset osam godina.

6Kad ga Isus spazi i dozna kako dugo boluje, upita ga: “Želiš li ozdraviti?”

7“Ne mogu ozdraviti, Gospodine,” reče čovjek, “jer nemam nikoga da mi
pomogne ući u ribnjak kad se voda uzburka. Dok ja pokušavam sići do nje,
uvijek me netko pretekne.”

8Isus mu reče: “Ustani, uzmi nosila i idi kući!”

9Čovjek tog trenutka ozdravi. Uzme svoj ležaj i počne hodati uokolo. Toga je
dana, međutim, bila subota.

10Židovski vođe stoga prigovoriše iscijeljenom čovjeku: “Ne smiješ raditi u
subotu! Noseći taj ležaj, kršiš zakon!”

11“Onaj koji me ozdravio reče mi: ‘Uzmi svoj ležaj i idi!’” odgovori čovjek.

12“Tko je taj koji ti je takvo što rekao?” pitali su.

13Iscijeljeni čovjek to nije znao. Isus je nestao u mnoštvu jer je ondje bilo mnogo
svijeta.

14Poslije ga Isus pronađe u Hramu i reče mu: “Ozdravio si; ne griješi više da te
ne bi i što gore snašlo!”

15Čovjek tada ode i reče židovskim vođama da je Isus taj koji ga je iscijelio.

Isus tvrdi da je Božji Sin

16Zbog toga Židovi počeše optuživati Isusa da krši zakon o suboti.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

17Isus im odgovori: “Moj Otac neprestano radi, a ja slijedim njegov primjer.”

18Od tada su ga židovski vođe još revnije nastojali smaknuti jer ne samo da je kršio njihov zakon o suboti nego je i o Bogu govorio kao o svojem Ocu izjednačujući se tako s njime.

19Isus im reče: “Zaista vam kažem: Sin sam od sebe ne može učiniti ništa. Radi samo ono što vidi da radi i Otac, i to na jednak način.

20Jer Otac voli Sina i pokazuje mu sve što sam čini. Sin će učiniti još mnogo veća čuda nego što je ozdravljenje ovoga čovjeka; čudom ćete se čuditi.

21Od mrtvih će podignuti one koje zaželi, upravo kao što i Otac uskrisuje mrtve i oživljuje ih.

22A Otac prepušta Sinu svaku osudu.

23Tako će svi slaviti Sina, baš kao što slave i Oca. Tko ne iskazuje čast Božjemu Sinu, kojega je on poslao, sigurno ne proslavlja ni Oca.

24Zaista vam kažem, svatko tko sluša moju poruku i tko vjeruje onome koji me poslao ima vječni život i nikada neće biti osuđen za svoje grijehe jer je već prešao iz smrti u život.

25I zaista vam kažem da dolazi vrijeme, zapravo je već došlo, kad će mrtvi čuti glas Božjega Sina i oni koji ga poslušaju, živjet će.

26Otac ima život u sebi i svojem je Sinu dao da ima život u sebi.

27Dao mu je i vlast da sudi jer je on Sin Čovječji.

28Ne čudite se tomu! Uistinu dolazi vrijeme kad će svi mrtvi u grobovima čuti glas Božjega Sina

29i ponovno će ustati—oni koji su činili dobro, na uskrsnuće u život, a koji su činili zlo, na uskrsnuće u propast.

30Ali ja ne mogu učiniti ništa a da ne upitam Oca. Sudim kako mi je rečeno i moj je sud savršeno pravedan jer ne tražim vlastitu volju, nego sudim prema volji onoga koji me je poslao.”

Svjedočanstva o Isusu

31“Kad bih ja sam za sebe svjedočio, moje svjedočanstvo ne bi bilo vjerodostojno,

32ali netko drugi svjedoči za mene i uvjeravam vas da je to što on o meni kaže istinito.

33Poslali ste izaslanike da slušaju propovijedi Ivana Krstitelja; sve što je kazao o meni istina je.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

34Ali najtočnije svjedočanstvo o meni ne dolazi od čovjeka, iako sam vas
podsjetio na Ivanovo svjedočanstvo kako biste povjerovali u mene i spasili se.

35Ivan je bio svjetiljka koja je gorjela i svijetlila, a vi ste htjeli neko vrijeme
uživati u njegovoj svjetlosti.

36Ja, međutim, imam veće svjedočanstvo od Ivanova: djela koja činim. Otac mi
je dao da ih činim i ona svjedoče o tomu da me je Otac poslao.

37I sam je Otac svjedočio za mene. Vi niste nikada čuli njegov glas ni vidjeli
njegovo lice.

38Njegova riječ ne prebiva u vama jer ne vjerujete meni, koga vam je poslao.

39Vi proučavate Sveto pismo jer mislite da će vam ono dati vječni život. Ono
upućuje na mene.

40A vi ipak nećete doći k meni da biste primili vječni život.

41Ne primam slave od ljudi

42jer znam da u sebi nemate Božje ljubavi.

43Znam to jer sam vam došao u Očevo ime, a vi me odbijate primiti iako vrlo
spremno prihvaćate one koji dolaze samo u vlastito ime.

44Kako biste i mogli vjerovati kad rado primate časti jedni od drugih, a ne
marite za to da steknete čast od jedinoga Boga?

45Neću, međutim, ja biti taj koji će vas zbog toga optužiti pred Ocem. Optužit će
vas Mojsije. Da, Mojsije u koga se uzdate.

46Jer kad biste vjerovali Mojsiju, koji je pisao o meni, vjerovali biste i meni.

47A kako ne vjerujete onomu što je on napisao, nije čudno da ne vjerujete ni
mojim riječima!”

Ivan 6

Isus hrani pet tisuća ljudi

(Mt 14:13-21; Mk 6:30-44; Lk 9:10-17)

1Nakon toga Isus prijeđe na drugu stranu Galilejskog jezera (to jest,
Tiberijadskog mora).

2Golemo ga je mnoštvo posvuda slijedilo jer su gledali čuda koja je činio
iscjeljujući bolesnike.

3Isus se popne na goru i sjedne sa svojim učenicima.

4Bližio se židovski blagdan Pashe.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

5Podignuvši pogled, Isus ugleda silno mnoštvo ljudi kako se penje prema
njemu. On upita Filipa: “Čime ćemo, Filipe, kupiti kruha da nahranimo sav taj
narod?”

6Kušao ga je jer je već znao što će učiniti.

7Filip mu odgovori: “Trebalo bi nam cijelo bogatstvo da svatko dobije samo
malo hrane!”

8Tada Andrija, brat Šimuna Petra, reče:

9“Ovdje je neki dječak s pet ječmenih kruhova i dvije ribice. Ali što je to za toliki
narod?”

10“Neka ljudi sjednu!” zapovjedi Isus. I cijelo mnoštvo—samo je muškaraca bilo
oko pet tisuća—posjeda na prostranu livadu.

11Zatim Isus uzme kruhove, zahvali Bogu pa ih razdijeli ljudima koji su sjedili.
Potom to učini i s ribama. I svi su se do sita najeli.

12“A sad pokupite ostatke,” reče Isus učenicima, “tako da ništa ne propadne.”

13Dvanaest su košara napunili ostacima preostalih mnoštvu koje se nahranilo s
pet ječmenih kruhova.

14Kad su ljudi shvatili kakvo je silno čudo Isus učinio, povikali su: “On je zaista
Prorok koga očekujemo!”

15Kad je Isus znao da su ga spremni pograbiti i učiniti svojim kraljem, ode
ponovno u goru, posve sam.

Isus hoda po vodi

16Uvečer siđu njegovi učenici na obalu da ga pričekaju.

17No kako je već pao mrak, a Isus se još nije vratio, ukrcaju se u lađu i upute na
drugu stranu jezera, prema Kafarnaumu.

18More je bilo uzburkano jakim vjetrom.

19Kad su otplovili kojih pet kilometara od obale, iznenada opaze Isusa kako
hoda po vodi prema lađi. Prestraše se,

20no on im reče: “Ne bojte se! Ja sam!”

21Htjeli su ga uzeti na lađu, ali lađa se odmah nađe na obali prema kojoj su
plovili.

Isus, kruh života

22Drugoga se jutra na obali s druge strane jezera počelo okupljati mnoštvo
iščekujući da vidi Isusa. Ljudi su znali da se Isus nije ukrcao s učenicima u lađu
i da su oni isplovili bez njega.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

23U blizinu onog mjesta na kojemu su jeli kruh pošto je Gospodin zahvalio Bogu
stiglo je nekoliko lađica iz Tiberijade.

24Kad su ljudi vidjeli da ondje nema ni Isusa ni njegovih učenika, ukrcali su se
u lađe i otplovili na drugu stranu jezera, u Kafarnaum, ne bi li pronašli Isusa.

25Kad su stigli onamo, pronašli su ga i upitali: "Učitelju, kad si došao ovamo?"

26Isus im odgovori: "Vi uistinu želite biti sa mnom jer ste se nasitili onih
kruhova, a ne zato što ste razumjeli značenje čuda koja sam činio.

27Radite, ali ne za propadljivu hranu, već za hranu koja ostaje za vječni život što
će vam ga dati Sin Čovječji. Jer ga je Bog Otac za to ovlastio."

28"Što nam je činiti da bismo radili djela koja Bog traži?" pitali su.

29"Djelo je Božje da vjerujte u onoga koga je on poslao", odgovori Isus.

30"Kakav ćeš nam znak dati", pitali su, "da bismo ga vidjeli i povjerovali ti?
Kakvo ćeš djelo učiniti?

31Uostalom, naši su preci jeli manu dok su putovali pustinjom! U Svetom pismu
stoji: 'Dao im je za jelo kruh s neba.'"

32Isus im reče: "Zaista vam kažem, nije vam Mojsije dao kruh s neba, nego Otac
moj daje vam istinski kruh s neba.

33Pravi je Božji kruh onaj koga je Bog poslao s neba i koji svijetu daje život."

34"Gospodine," kazaše, "daj nam uvijek toga kruha."

35Isus im odgovori: "Ja sam kruh života. Tko dolazi k meni, neće nikad više
ogladnjeti. Koji vjeruju u mene, neće ožednjeti nikada.

36Ali, kao što vam rekoh, gledali ste me, a ipak ne vjerujete.

37Ali svi oni koje mi je Otac dao, doći će k meni a takve sigurno neću odbaciti.

38Jer ja sam sišao s neba da vršim volju Boga koji me poslao, a ne svoju volju.

39A Božja je volja da ne izgubim nijednoga od onih koje mi je on dao, nego da ih
u posljednji dan uskrisim u vječni život.

40Jer je volja mojeg Oca da svatko tko vidi njegova Sina i tko vjeruje u njega ima
vječni život te da ga ja uskrisim u posljednji dan."

41Židovi su počeli mrmljati protiv njega zato što je o sebi rekao: "Ja sam kruh
koji je sišao s neba."

42"Pa to je Isus, Josipov sin", govorili su. "Znamo mu i oca i majku. Kako sad
može reći: 'Sišao sam s neba?'"

43Ali Isus im odgovori: "Ne prigovarajte međusobno!

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

44Nitko ne može doći k meni ako ga ne privuče Otac koji me je poslao, a ja ću
sve takve oživjeti u posljednji dan.

45Kao što je zapisano u Svetome pismu: 'Svi će biti učenici Božji.' Kojima Otac
govori i koji primaju njegovu pouku, doći će k meni.

46To ne znači da je netko vidio Oca, jer sam ga jedini vidio ja koji od njega
dolazim.

47Zaista vam kažem, tko vjeruje u mene, ima vječni život.

48Ja sam kruh života.

49Vaši su preci jeli manu u pustinji, ali svi su poumirali.

50Ovaj kruh s neba, međutim, svakomu tko ga jede daje vječni život.

51Ja sam živi kruh koji je sišao s neba. Jede li tko ovaj kruh, živjet će zauvijek.
Kruh koji ću ja dati jest moje tijelo što ću ga predati za život svijeta."

52Nato se Židovi počnu međusobno prepirati govoreći: "Kako nam ovaj može
dati svoje tijelo za jelo?"

53Isus im zato ponovno reče: "Zaista vam kažem, ne jedete li tijela Sina
Čovječjega i ne pijete li njegove krvi, ne možete u sebi imati vječni život!

54Ali tko god jede moje tijelo i pije moju krv, ima vječni život i ja ću ga uskrisiti
u posljednji dan.

55Jer je moje tijelo prava hrana, a moja krv pravo piće.

56Tko jede moje tijelo i tko pije moju krv, ostaje u meni i ja ostajem u njemu.

57Kao što me je poslao živi Otac i kao što ja živim zaradi Oca, tako će i oni koji
mene blaguju živjeti zaradi mene.

58Ja sam pravi kruh koji je sišao s neba, a ne onakav kakav su jeli vaši oci i
svejedno pomrli. Tko jede ovaj kruh, živjet će zauvijek."

59To je rekao poučavajući u sinagogi u Kafarnaumu.

Mnogi učenici napuštaju Isusa

60Mnogi njegovi učenici kazaše: "To su vrlo teške riječi. Tko bi razumio što je
htio reći?"

61Isus je znao da njegovi učenici prigovaraju pa im reče: "Zar vas to
sablažnjava?

62A što ćete pomisliti ako vidite Sina Čovječjega kako se vraća u nebo?

63Sveti Duh je taj koji daje vječni život. Ljudskim naporima ne može se ništa
postignuti. A same riječi koje sam vam rekao jesu Duh i život.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

64Pa ipak, neki od vas mi ne vjeruju.” Jer je Isus od početka znao tko u njega ne
vjeruje i tko je onaj koji će ga izdati.

65I još reče: “Na to sam mislio kad sam vam rekao da nitko ne može doći k meni
ako ga Otac ne privuče.”

66Mnogi se učenici tada povuku i nisu ga više slijedili.

67Tada se Isus okrene Dvanaestorici i upita ih: “Hoćete li i vi otići?”

68Šimun Petar mu odgovori: “Gospodine, kome da odemo? Samo ti imaš riječi
koje daju vječni život,

69a mi vjerujemo i znamo da si ti Svetac Božji!”

70Zatim im Isus reče: “Sâm izabrah vas Dvanaestoricu, a ipak je jedan od vas
đavao.”

71Govorio je o Judi, sinu Šimuna Iškariotskoga, jednome od Dvanaestorice koji
ga je poslije izdao.

Ivan 7

Isus i njegova braća

1Nakon toga je Isus obilazio Galileju. Htio je izbjegnuti Judeju, gdje su ga
židovski vođe kanili ubiti.

2Približavao se Blagdan sjenica, jedan od židovskih godišnjih blagdana,

3pa su ga njegova braća nagovarala da ode u Judeju na svetkovinu. “Otiđi
odavde u Judeju, tako da tvoji učenici mogu vidjeti čudesa koja činiš”, rekoše
mu.

4“Ne možeš postati slavnim kad se ovako skrivaš. Ako si tako velik, dokaži to
svijetu!”

5Jer mu ni njegova braća nisu vjerovala.

6“Moje vrijeme još nije došlo,” odgovori im Isus, “ali vi možete otići kad god
zaželite jer je za vas vrijeme uvijek pogodno.

7Svijet vas ne mrzi, ali mene mrzi jer svjedočim o njemu da su mu djela zla.

8Samo vi idite, a ja ću doći poslije jer se još nije ispunilo moje vrijeme.”

9Tako im reče i ostane u Galileji.

Isus javno poučava u Hramu

10Ali pošto su njegova braća otišla na proslavu, pođe i on, samo kradomice.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

11Židovski vjerski vođe pokušali su ga pronaći na svetkovini i neprestano su
zapitkivali je li ga tko vidio.

12O njemu se u narodu mnogo raspravljalo. Jedni su govorili: “On je divan!” dok
su drugi tvrdili: “Nije; obmanjuje narod!”

13Ali nitko ga se nije usudio javno zagovarati jer su se ljudi bojali židovskih
vjerskih vođa.

14A Isus usred svetkovine ode u Hram i počne javno propovijedati.

15Kad su ga čuli, židovski se vođe iznenade. “Kako on tako dobro poznaje Sveto
pismo, a nikada nije pohađao naše škole?” pitali su se.

16Nato im Isus reče: “Moja pouka nije od mene, nego od onoga koji me je poslao.

17Želi li tko činiti njegovu volju, znat će je li moje učenje od Boga ili govorim
sam od sebe.

18Tko iznosi vlastite zamisli, traži slavu za sebe, ali tko želi iskazati čast onome
koji ga je poslao, taj je istinit i u njemu nema nepravednosti.

19Nije li vam Mojsije dao Zakon? Pa ipak nitko se od vas ne drži Zakona! Štoviše,
pokušavate me ubiti!”

20“Opsjeo te zloduh!” odgovori mu svjetina. “Tko bi te htio ubiti?”

21Isus im odvrati: “U subotu sam iscijelio čovjeka i to vas je zaprepastilo.

22Ali i vi radite subotom kad provodite Mojsijev zakon o obrezanju. Taj je običaj,
zapravo, stariji od Mojsijeva zakona; on potječe od praotaca.

23Ako dakle pravi trenutak za obrezanje vaših sinova padne u subotu, obavit
ćete ga da ne biste prekršili Mojsijev zakon. Zašto onda mene osuđujete što sam
u subotu posve iscijelio onoga čovjeka?

24Ne sudite prema onome što vidite, već pravedno prosuđujte.”

Je li Isus Mesija

25Neki su Jeruzalemci međusobno govorili: “Nije li to onaj kojega žele ubiti?

26A evo, ovdje javno propovijeda i ništa mu ne kažu. Ne znači li to možda da su
naši poglavari ipak shvatili kako je on uistinu Krist?

27Ali ipak, kako bi to bilo moguće? Jer za ovoga znamo gdje je rođen, a kad se
pojavi Krist, nitko neće znati odakle dolazi.”

28Nato Isus, koji je poučavao u Hramu, poviče: “Vi me dakle poznajete i znate
odakle dolazim? Nisam ja došao sâm od sebe, nego od Istinitoga koji me je
poslao, i njega vi ne poznajete.

29Poznajem ga jer sam bio s njime i on me je poslao k vama.”

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

30Od tada su židovski poglavari vrebali da ga uhvate, ali ga ipak nitko nije ni
taknuo jer još nije došlo njegovo vrijeme.

31Ipak, mnogi iz mnoštva povjerovali su u njega. “Kakva bi još čuda trebalo
očekivati od Krista kad dođe a da ih ovaj već nije učinio?” govorili su.

32Kad su farizeji čuli kakvo je raspoloženje u mnoštvu, skupa sa svećeničkim
poglavarima pošalju stražare da uhvate Isusa.

33Ali Isus im reče: “Još ću neko vrijeme biti ovdje s vama, a onda ću se vratiti
onome koji me je poslao.

34Tražit ćete me, ali me nećete naći, i nećete moći onamo gdje ću ja biti.”

35Ta je izjava zbunila židovske vođe. “Kamo ovaj kani otići a da mi onamo ne
možemo?” pitali su se. “Možda misli otići iz zemlje među rasijane Židove i
poučavati Grke?

36Na što misli kad kaže da ćemo ga tražiti, a da ga nećemo naći i: ‘Nećete moći
onamo gdje ću ja biti’?”

Isus obećava živu vodu

37Na posljednji, veliki dan blagdana Isus poviče mnoštvu: “Ako je tko žedan,
neka dođe k meni i neka pije!

38Jer Sveto pismo kaže da će iz nutrine svakoga tko u mene vjeruje poteći rijeke
žive vode.”

39Govorio je o Svetom Duhu koji će biti dan svima koji vjeruju u njega. Ali Sveti
Duh još nije bio dan jer se Isus još nije vratio u svoju slavu.

Podjela i nevjera

40Kad je mnoštvo to čulo, neki su kazali: “Ovaj je čovjek sigurno Prorok.”

41Drugi su rekli: “On je zaista Krist!” A bilo ih je koji su mislili: “Ne, on ne može
biti Krist! Zar će Krist doći iz Galileje?

42Ne kaže li Sveto pismo da će se Krist roditi od kraljevske Davidove loze, u
Betlehemu, gdje se i David rodio?”

43Tako u mnoštvu zbog njega nasta podjela.

44Neki su ga pokušali uhvatiti, ali ga nitko nije ni dirnuo.

45Stražari iz Hrama, poslani da ga uhvate, vrate se svećeničkim poglavarima i
farizejima, a oni ih upitaju: “Zašto ga niste doveli?”

46“Još nitko nikada nije govorio kao taj čovjek”, odgovore im oni.

47“Pa nije valjda i vas zaveo?” okome se na njih farizeji.

48“Je li itko od nas židovskih poglavara ili farizeja povjerovao da je on Krist?

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

49Ali vjeruje mu glupa svjetina koja ne poznaje Zakon. Oni su ionako prokleti!”

50Tada progovori Nikodem, židovski vođa koji je jednom došao Isusu na razgovor:

51“Zar naš Zakon sudi čovjeku prije nego što se sasluša i ne ustanovi što je učinio?” upita on.

52“Zar si i ti bijedni Galilejac? Pogledaj u Sveto pismo i sam se uvjeri da iz Galileje ne dolazi nikakav prorok!” odgovore mu.

53Sastanak je tada prekinut i svi su se razišli domovima.

Ivan 8

Preljubnica

1Isus se vrati na Maslinsku goru,

2no rano sljedećeg jutra opet dođe u Hram. Mnoštvo se ubrzo okupi oko njega, a on sjedne i počne ih poučavati.

3Dok je govorio, židovski poglavari i farizeji dovedu mu neku ženu uhvaćenu u preljubu. Postave ju ispred radoznaloga mnoštva.

4“Učitelju,” rekoše Isusu, “ova je žena zatečena u sâmome činu preljuba.

5Mojsijev nam zakon kaže da bismo ju trebali kamenovati. Što ti na to kažeš?”

6Htjeli su ga navesti da kaže nešto zbog čega bi ga mogli optužiti, ali Isus se samo sagnuo i počeo pisati prstom po prašini.

7Kako su i dalje zahtijevali da im odgovori, on se uspravi i reče im: “Pa dobro, kamenujte ju—ali neka prvi baci kamen na nju onaj od vas koji još nikada nije zgriješio!”

8Zatim se ponovno sagne i nastavi pisati po tlu.

9A vjerski se poglavari krišom raziđu jedan po jedan, počevši od najstarijega. Isus ostane ispred mnoštva sam sa ženom.

10Opet se uspravi i reče joj: “Gdje su tvoji tužitelji, ženo? Zar te nijedan nije osudio?”

11“Nijedan, Gospodine”, odgovori žena. A Isus joj reče: “Ni ja te ne osuđujem. Idi i ne griješi više!”

Isus, svjetlo svijeta

12Isus ponovno reče narodu: “Ja sam svjetlo svijeta. Tko me slijedi, neće se spoticati u tami, već će imati svjetlo koje vodi u život.”

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

13Farizeji mu odgovore: “Ti svjedočiš sam o sebi i zato što govoriš nije istina!”

14Isus reče: “Govorim istinu, iako svjedočim sam o sebi, jer znam odakle sam
došao i kamo idem. A vi to ne znate.

15Vi o meni sudite prema ljudskim mjerilima, ali ja nikoga ne osuđujem.

16A i kad bih sudio, bio bi to potpuno pravedan sud jer nisam sâm—uza me je
Otac koji me poslao.

17Vaš Zakon kaže da svjedočanstvo dvojice, ako je istovjetno, valja prihvatiti
kao istinito.

18Evo, ja svjedočim za sebe, a moj je Otac koji me je poslao drugi svjedok.”

19“Gdje ti je Otac?” upitaju ga. Isus im odgovori: “Ne znate tko sam ja, pa ne
znate ni tko mi je Otac. Kad biste mene poznavali, znali biste i njega.”

20Isus je sve to rekao u riznici dok je poučavao u Hramu. Pa ipak, nisu ga uhitili
jer još nije došlo njegovo vrijeme.

Upozorenje nevjernicima

21Poslije im Isus ponovno reče: “Ja odlazim, a vi ćete me tražiti i umrijet ćete u
svojem grijehu. Kamo ja idem, vi ne možete doći.”

22Židovi se nato stanu pitati: “Da se možda ne kani ubiti? Na što je mislio kad je
rekao: ‘Kamo ja idem, vi ne možete doći’?”

23On im tada reče: “Vi ste odozdol, a ja sam odozgor. Vi ste od ovoga svijeta, a
ja nisam.

24Eto, zato sam rekao da ćete umrijeti u svojim grijesima. Jer ne povjerujete li
da sam onaj koji kažem da jesam, umrijet ćete u svojim grijesima.”

25“Reci nam tko si”, tražili su. On odgovori: “Ja sam onaj koji vam od početka i
tvrdim da jesam.

26Imao bih mnogo toga za vas kazati i osuditi vas za mnogošto, ali neću jer
govorim samo ono što mi kaže onaj koji me poslao, a on je Istiniti.”

27Oni, međutim, nisu razumjeli da im govori o Ocu.

28Stoga Isus reče: “Kad podignete Sina Čovječjega na križ, shvatit ćete da sam ja
taj i da vam nisam govorio vlastite misli, nego samo ono što me je Otac naučio.

29Onaj koji me je poslao sa mnom je. Ne ostavlja me samoga zato što uvijek
činim ono što je njemu ugodno.”

30Mnogi koji su ga čuli da to govori povjeruju u njega.

Isus i Abraham

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

31Tada Isus reče Židovima koji su mu povjerovali: “Uistinu ste moji učenici ako
živite onako kako vam kažem.

32Upoznat ćete istinu, a istina će vas osloboditi.”

33“Ali mi smo Abrahamovi potomci”, kazaše oni. “Nikad nismo nikome robovali.
Kako to misliš—‘oslobodit će vas’?”

34Isus im odgovori: “Svi ste vi robovi grijeha.

35Rob nema stalnog mjesta u obitelji, ali sin joj zauvijek pripada.

36Ako vas, dakle, Sin oslobodi, zaista ćete biti slobodni.

37Znam da ste Abrahamovi potomci, ali ipak me neki od vas žele ubiti jer moja
riječ ne nalazi odjeka u vašim srcima.

38Govorim vam ono što sam vidio kad sam bio kod Oca. Ali vi ipak slijedite
savjet svojega oca.”

39“Naš je otac Abraham”, odgovore oni. “Da vam je Abraham otac,” reče im Isus,
“slijedili biste njegov dobar primjer.

40Umjesto toga, pokušavate me ubiti—samo zato što sam vam govorio istinu
koju sam čuo od Boga. Takvo što Abraham nikad nije učinio!

41Ne; kad tako postupate, slušate svojega pravog oca.” “Nismo mi rođeni iz
preljuba—naš pravi otac je sâm Bog”, odgovore mu.

42Isus im reče: “Kad bi bilo tako, voljeli biste i mene jer sam od Boga izišao i
došao k vama. Nisam sâm došao, nego me je on poslao.

43Zašto ne možete shvatiti što vam govorim? Zato što niste kadri slušati moju
riječ.

44Jer vam je otac đavao, pa volite činiti zlo koje on čini. On je od početka ubojica
i mrzi istinu, jer u njemu nema ni trunka istine. Kad laže, govori što je njegovo
jer je lažac i otac laži.

45Zato meni ne vjerujete kad vam govorim istinu.

46Koji mi od vas može dokazati i jedan jedini grijeh? Ako vam govorim istinu,
zašto mi ne vjerujete?

47Komu je Otac Bog, rado sluša Božje riječi. Vi ih ne slušate zato što niste
njegova djeca.”

48“Nismo li mi dobro rekli da si Samarijanac i da si opsjednut zloduhom?”

49Isus reče: “Nisam ja opsjednut zloduhom, već poštujem svojeg Oca, a vi me
prezirete.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

50Ionako ne tražim da sebe proslavim. Bog tako želi i On je sudac.

51Zaista vam kažem, tko sluša moje riječi, nikada neće vidjeti smrti."

52"Sad znamo da te opsjeo zloduh", rekoše mu židovski vođe. "Abraham je umro kao i proroci, a ti pak tvrdiš da onaj koji sluša tvoje riječi neće vidjeti smrti!

53Zar si ti veći od našeg oca Abrahama, koji je umro? I od proroka, koji su pomrli? Pa kime se ti praviš?"

54Isus im tada reče: "Hvalim li sâm sebe, to ništa ne vrijedi—no mene proslavlja moj Otac. Za njega vi tvrdite da je vaš Bog,

55a uopće ga ne poznajete. Ali ja ga poznajem. Kad bih rekao da ga ne poznajem, bio bih lažac kao i vi. No istina je da ga poznajem i da slušam njegove riječi.

56Vaš se otac Abraham radovao mojemu dolasku. Vidio ga je i jako se razveselio."

57Židovski poglavari rekoše: "Nemaš još ni pedeset godina, a kažeš da si vidio Abrahama!"

58Isus im odvrati: "Zaista vam kažem, Ja jesam, još prije nego što je Abraham i rođen."

59Nato židovski poglavari pograbe kamenje da ga ubiju, ali Isus kradomice iziđe iz Hrama.

Ivan 9

Isus vraća vid čovjeku slijepomu od rođenja

1Prolazeći onuda, ugleda čovjeka slijepoga od rođenja.

2Učenici ga zapitaju: "Učitelju, zašto se ovaj čovjek rodio slijep? Zbog svojih grijeha ili zbog grijeha svojih roditelja?"

3"Ni zbog svojih, ni zbog roditeljskih grijeha," odgovori Isus, "već zato da se na njemu očituju Božja djela.

4Dok je dan, treba da radimo djela onoga koji me je poslao. Bliži se tama u kojoj prestaje svako djelo.

5Ali dok sam na svijetu, svjetlo sam svijeta."

6Zatim pljune na zemlju, od pljuvačke načini blato, premaže njime slijepčeve oči

7i reče mu: "Idi i operi se u ribnjaku Siloamu." (Siloam znači "Poslan".) Čovjek ode kamo ga je poslao, umije se i vrati se gledajući.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

8Susjedi i svi oni koji su ga prije poznavali kao slijepog prosjaka pitali su jedni druge: “Zar je to onaj slijepi prosjak?”

9Jedni su govorili: “Jest”, a drugi opet: “Nije; to ne može biti isti čovjek, ali neobično mu je sličan.” Prosjak je pak tvrdio: “Ja sam taj isti čovjek.”

10Nato ga zapitaše kako to da vidi. “Što ti se dogodilo?”

11“Neki je čovjek, imenom Isus, načinio blato, premazao mi njime oči i rekao da odem do ribnjaka Siloama i da sperem blato. Učinio sam tako i sad vidim!” ispriča im čovjek.

12“Gdje je sada taj čovjek?” zapitaju ga. “Ne znam”, odgovori.

13Tada bivšega slijepca odvedu farizejima.

14Toga je dana, kad je Isus napravio blato i vratio mu vid, bila subota.

15Farizeji su ga iznova o svemu ispitali. On im opet reče: “Premazao mi je oči blatom, a onda sam se umio i progledao!”

16Neki farizeji kazaše: “Onda taj Isus nije od Boga jer krši subotu.” Drugi su pak rekli: “Ali kako bi običan grešnik mogao činiti takva čuda?” I tako među njima nastane velik razdor.

17Nakon toga farizeji opet upitaju nekadašnjeg slijepca: “Što ti kažeš o tom čovjeku koji ti je vratio vid?” “On je prorok”, odgovori čovjek.

18Židovski poglavari nisu vjerovali da je on zaista bio slijep i da je progledao sve dok nisu dozvali njegove roditelje

19i zapitali ih: “Je li ovo vaš sin za kojega tvrdite da se slijep rodio? Kako to da sada vidi?”

20Roditelji odgovore: “Znamo da je ovo naš sin i da se rodio slijep.

21Ali ne znamo što mu se dogodilo da je odjednom progledao ni tko mu je to učinio. Dovoljno je star da sam govori. Njega upitajte!”

22Tako su rekli zbog straha od židovskih poglavara koji su objavili da će svatko tko prizna Isusa za Mesiju biti izopćen.

23Zato odgovore: “Dovoljno je star da sam govori. Njega upitajte!”

24Farizeji tada drugi put pozovu bivšega slijepca: “Odaj slavu Bogu, a ne Isusu jer znamo da je on grešnik.”

25“Je li grešnik, ne znam,” odgovori čovjek, “ali jedno znam: bio sam slijep, a sada vidim!”

26“Ali što ti je učinio?” upitaju ga. “Kako ti je vratio vid?”

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

27“Već sam vam jedanput rekao, ali me niste slušali. Zašto želite opet čuti? Zar i
vi kanite postati njegovim učenicima?”

28Tada ga počnu vrijeđati: “Ti si njegov učenik, a mi smo Mojsijevi učenici.

29Znamo da je Bog govorio Mojsiju, a za ovoga ne znamo ništa, pa čak ni odakle
je!”

30“To i jest čudno”, odgovori čovjek. “Vratio mi je vid, a vi još ne znate ni odakle
je!

31Znamo da Bog ne sluša grešnike, ali sluša one koji ga poštuju i vrše njegovu
volju.

32Nikada se još nije čulo da je tko vratio vid slijepcu od rođenja.

33Da taj čovjek nije od Boga, ne bi mogao takvo što učiniti.”

34“Zar ćeš nas ti učiti, koji si rođen u grijehu?” poviču oni i izbace ga iz sinagoge.

Duhovno sljepilo

35Kad je Isus čuo što se dogodilo, pronađe čovjeka i reče mu: “Vjeruješ li u Sina
Čovječjega?”

36Čovjek odgovori: “A tko je on, gospodine, da u njega vjerujem?”

37“Vidio si ga već”, reče mu Isus. “Upravo razgovara s tobom.”

38A čovjek reče: “Da, Gospodine, vjerujem!” i padne ničice pred Isusom.

39Isus tada reče: “Došao sam na osudu svijetu: da progledaju oni koji ne vide te
da oslijepe oni koji vide.”

40Farizeji koji su ondje stajali zapitaju ga: “Tvrdiš li ti to da smo mi slijepi?”

41“Da ste slijepi, ne biste imali grijeha”, odgovori im Isus. “Ali vaš grijeh ostaje
jer tvrdite da vidite.”

Ivan 10

Dobri pastir i njegove ovce

1“Zaista vam kažem, svatko tko u ovčinjak ne ulazi na vrata, nego se šulja preko
zida, sigurno je lopov i razbojnik.

2Jer pastir ulazi na vrata.

3Njemu vratar otvara vrata, a ovce slušaju njegov glas i dolaze mu. On svoje
ovce zove imenom te ih izvodi van.

4Ide pred njima, a one ga slijede jer mu poznaju glas.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

5Za strancem neće poći, već će od njega pobjeći jer ne poznaju glas tuđinca.”

6Oni koji su čuli tu Isusovu prispodobu nisu shvatili što je njome htio reći.

7Zato im ju on objasni: “Zaista vam kažem, ja sam vrata ovcama.

8Svi koji su došli prije mene bili su lopovi i razbojnici. Ali prave ih ovce nisu poslušale.

9Ja sam vrata. Koji su ušli kroz vrata, bit će spašeni, ulazit će i izlaziti te nalaziti zelenu pašu.

10Nakana je lopova da ukrade, zakolje i uništi. Ja sam došao da dadem vječni život, i to da ga imaju u izobilju.

11Ja sam dobri pastir. Dobri pastir daje svoj život za ovce.

12Najamnik će pobjeći i napustiti ovce kad vidi da dolazi vuk jer nisu njegove i jer on nije njihov pastir. Vuk ih onda grabi i razgoni stado.

13Najamnik bježi jer je unajmljen i ne mari za ovce.

14Ja sam dobri pastir. Poznajem svoje ovce i one poznaju mene,

15kao što Otac poznaje mene i kao što ja poznajem Oca. Ja dajem svoj život za ovce.

16Imam i drugih ovaca, koje nisu iz ovog ovčinjaka. I njih mi valja dovesti. One će čuti moj glas, pa će tako biti jedno stado s jednim pastirom.

17Otac me voli jer dajem svoj život da bih ga opet mogao uzeti.

18Nitko mi ga ne može oduzeti bez mojega pristanka; dobrovoljno dajem svoj život. Imam vlast dati ga i uzeti ga natrag. Tu mi je zapovijed dao Otac.”

19Kad to reče, Židovi opet ostanu podijeljenih mišljenja.

20Neki su govorili: “Opsjednut je zloduhom i luduje. Čemu slušati takvog čovjeka?”

21“Ne govori kao da je opsjednut”, govorili su drugi. “Zar bi zloduh mogao slijepcu vratiti vid?”

Isus tvrdi da je Božji Sin

22U Jeruzalemu bijaše zima. Svetkovao se blagdan Posvete Hrama.

23Isus je prolazio Salomonovim trijemom u Hramu.

24Opkole ga židovski vođe i upitaju ga: “Dokle ćeš nas držati u nedoumici? Ako si ti Krist, otvoreno nam to reci!”

25“Već sam vam rekao pa mi niste vjerovali”, odgovori im Isus. “Dokaz su djela koja činim u ime svojeg Oca.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

26Ali vi mi ne vjerujete jer niste od mojega stada.

27Moje ovce slušaju moj glas, ja ih poznajem i one me slijede.

28Dajem im vječni život te neće nikad propasti. Nitko ih neće oteti iz moje ruke.

29Otac moj, koji mi ih je dao, je jači od svih. Zato ih nitko ne može ugrabiti iz Očeve ruke.

30Ja i Otac jedno smo."

31Tada židovski vođe opet pograbe kamenje da ga kamenuju.

32Isus im reče: "Po Božjemu sam nalogu učinio mnoga dobra djela da pomognem narodu. Za koje me od tih djela želite kamenovati?"

33"Ne činimo to zbog dobrih djela," odgovore oni, "već zbog svetogrđa. Običan si čovjek, a praviš se Bogom!"

34"Ne piše li u vašem Zakonu: 'Ja rekoh, vi ste bogovi!'" odgovori on.

35"Ako dakle Sveto pismo, koje se ne može promijeniti, bogovima naziva ljude kojima je upućena Božja riječ,

36zašto meni, koga je Otac poslao u svijet i posvetio, kažete da hulim zato što kažem: 'Sin sam Božji'?

37Nemojte mi vjerovati ako ne činim djela svojega Oca.

38Ali ako ih činim, vjerujte barem tim djelima kad već meni ne vjerujete. Uvjerite se da je Otac u meni i ja u njemu."

39Tada ga opet pokušaju uhvatiti, no on im umakne.

40Prijeđe na drugu stranu Jordana, na mjesto gdje je prije Ivan krstio, i ondje ostane.

41Mnogi pođu za njim. "Ivan nije činio čudesa," govorili su ljudi među sobom, "ali sve što je prorekao za ovog čovjeka bila je istina."

42I mnogi ondje povjeruju u njega.

Ivan 11

Lazarova smrt

1Neki se čovjek imenom Lazar razbolio. Živio je u Betaniji sa sestrama Marijom i Martom.

2Bila je to ona Marija koja je izlila dragocjenu miomirisnu pomast na Gospodinove noge i otrla ih svojom kosom. Kako im je brat Lazar bio bolestan,

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

3sestre pošalju Isusu poruku: “Gospodine, tvoj je voljeni prijatelj teško
bolestan.”

4Kad je Isus to čuo, reče: “Njegova bolest nije na smrt, nego na Božju slavu. Božji
Sin će se ovom prigodom proslaviti.”

5Iako je Isus žarko volio Martu, Mariju i Lazara,

6nije odmah krenuo, nego je ostao još dva dana u mjestu u kojemu se nalazio.

7Nakon dva dana napokon reče učenicima: “Hajdemo natrag u Judeju!”

8Ali učenici se usprotive. “Učitelju,” rekoše mu, “zar te nisu prije nekoliko dana
židovski vođe u Judeji htjeli ubiti, a ti hoćeš onamo?”

9Isus odgovori: “Dvanaest ura traje dan i oni koji hodaju u svjetlu neće se
spotaknuti jer vide svjetlo ovoga svijeta.

10Koji hodaju u mraku, spotiču se jer u sebi nemaju svjetla.”

11Zatim reče: “Naš prijatelj spava, ali idem ga probuditi.”

12Učenici su rekli: “Gospodine, ako spava, znači da ozdravit će!”

13Mislili su da Isus želi reći kako Lazar zaista spava, ali Isus je htio kazati da je
umro.

14Tada im posve otvoreno reče: “Lazar je umro.

15Radi vas se radujem što nisam bio ondje jer će vam ovo biti nova prilika da
vjerujete u mene. Hajdemo k njemu!”

16Nato Toma, zvani Blizanac, reče drugim učenicima: “Hajdemo i mi s njime
umrijeti!”

17Kad je Isus došao u Betaniju, rekoše mu da Lazar već četiri dana leži u grobu.

18Betanija je od Jeruzalema bila udaljena otprilike tri kilometra,

19pa je mnogo Židova došlo izraziti sućut i utješiti Martu i Mariju zbog gubitka
brata.

20Kad je Marta čula da Isus stiže, pođe mu u susret, a Marija ostane u kući.

21Marta reče Isusu: “Gospodine, da si ti bio ovdje, moj brat ne bi umro!

22Ali ipak znam da će ti Bog dati sve što od njega zatražiš.”

23“Tvoj će brat uskrsnuti!” reče joj Isus.

24“Hoće”, reče Marta, “kad i svi drugi, o uskrsnuću u posljednji dan.”

25“Ja sam uskrsnuće i život”, reče joj Isus. “Tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet
će.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

26Tko god je živ i vjeruje u mene, neće nikada umrijeti. Vjeruješ li u to, Marta?”

27“Da, Gospodine,” odgovori ona, “vjerujem da si ti Krist, Božji Sin koji treba da dođe na svijet.”

28Zatim ode natrag Mariji i krišom joj reče: “Stigao je Učitelj i želi te vidjeti.”

29Kada je Marija to čula, brzo ustane i odmah pođe k njemu.

30Isus je još bio izvan sela, na mjestu gdje ga je susrela Marta.

31Kada su Židovi koji su bili u Marijinoj kući i tješili je vidjeli da tako žurno odlazi, pođu za njom. Mislili su, naime, da ide na grob oplakivati brata.

32Kad je Marija stigla do Isusa, padne pred njim ničice i reče: “Gospodine, da si ti bio ovdje, moj brat ne bi umro!”

33Kad Isus ugleda nju i Židove koji su došli s njom kako plaču, ostane duboko dirnut i potresen.

34“Kamo ste ga položili?” upita ih. “Dođi i pogledaj”, odgovore.

35Isus zaplače.

36“Gledajte kako ga je volio!”, govorili su Židovi.

37A neki rekoše: “Zar taj koji je slijepcu vratio vid nije mogao spriječiti Lazarovu smrt?”

Isus podiže Lazara od mrtvih

38Isus opet ostane duboko dirnut. Uto stignu do groba. Bila je to špilja s teškim kamenom navaljenim na otvor.

39“Odmaknite kamen!” zapovjedi Isus. Ali pokojnikova sestra Marta reče: “Gospodine, mora da je vonj već strašan jer je prošlo četiri dana otkako je umro!”

40“Nisam li ti rekao da ćeš, budeš li vjerovala, vidjeti Božju slavu?” upita ju Isus.

41I tako odmaknu kamen s groba. Isus pogleda u nebo i reče: “Hvala ti, Oče, što si me uslišao.

42Znam da me ti uvijek uslišavaš, ali to sam rekao zbog ovih ljudi, kako bi vjerovali da si me ti poslao.”

43Zatim glasno vikne: “Lazare, iziđi!”

44I Lazar iziđe—sav u povojima i lica zamotana u ručnik. Isus im reče: “Odvežite ga i pustite ga da ide!”

Zavjera protiv Isusa
(Mt 26:1-5; Mk 14:1-2; Lk 22:1-2)

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

45Kad brojni Židovi koji su bili s Marijom ugledali što se dogodilo, napokon
povjeruju u njega.

46Ali neki odu javiti farizejima što je Isus učinio.

47Stoga svećenički glavari i farizeji sazovu Veliko vijeće da se dogovore što
učiniti. “Što da radimo?” pitali su jedan drugoga. “Jer ovaj čovjek zaista čini
čudesa.

48Ako ga pustimo na miru, sav će ga narod slijediti i povjerovati u njega, a onda
će doći rimska vojska, pobiti nas i preuzeti vlast.”

49A jedan od njih, Kajfa, koji je te godine bio veliki svećenik, reče: “Ništa vi ne
znate!

50Ne razumijete da je za vas bolje da jedan čovjek umre za narod, umjesto da
sav narod izgine?”

51Kajfa to nije rekao po vlastitoj pameti. On je te godine bio veliki svećenik te je
tako prorekao da će Isus umrijeti za sav narod,

52i to ne samo za izraelski narod već da bi okupio svu Božju djecu rasutu po
svijetu.

53Toga dana istaknuti židovski vođe odluče ubiti Isusa.

54Zbog toga se Isus više nije javno kretao među Židovima, već ode u blizinu
pustinje, u Efrajim, i ondje ostane s učenicima.

55Bližio se židovski blagdan Pasha, pa su mnogi ljudi dolazili u Jeruzalem
nekoliko dana prije kako bi prije početka svetkovine obavili obred očišćenja.

56Željeli su vidjeti Isusa. Razgovarajući u Hramu, pitali su jedni druge: “Što
mislite, hoće li doći na Pashu?”

57U međuvremenu su glavni svećenici i farizeji zapovjedili da svatko tko dozna
gdje je Isus mora to odmah prijaviti kako bi ga uhvatili.

Ivan 12

Isusovo pomazanje u Betaniji
(Mt 26:6-13; Mk 14:3-9; Lk 7:37-39)

1Šest dana prije početka svetkovine Pashe Isus je stigao u Betaniju, gdje je živio
Lazar kojega je uskrisio od mrtvih.

2U Isusovu čast prirede gozbu. Marta je posluživala, a Lazar je sjedio s njim za
stolom.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

3Tada Marija uzme litru skupocjena nardova mirisna ulja, pomaže Isusu noge i
otre ih svojom kosom. Sva se kuća napuni mirisom.

4Ali Juda Iškariotski—jedan od Isusovih učenika, koji ga je poslije izdao, reče:

5“Zašto se ta pomast nije prodala za trista denara i razdala siromasima?”

6Nije to rekao zato što je mario za siromahe, nego zato što bijaše kradljivac koji
je uzimao novac učenika za koji je bio zadužen.

7Isus mu odgovori: “Pusti ju na miru! To je učinila da me pripremi za ukop.

8Uvijek će biti siromaha, a ja neću uvijek biti s vama.”

9Kad su mnogi iz Jeruzalema čuli da je Isus ondje, sjate se da bi vidjeli ne samo
njega nego i Lazara kojega je Isus uskrisio od mrtvih.

10Tada svećenički glavari odluče ubiti i Lazara

11jer su zbog njega mnogi Židovi napuštali njih i vjerovali u Isusa.

Isus ulazi u Jeruzalem
(Mt 21:4-9; Mk 11:7-10; Lk 19:35-38)

12Sutradan se mjestom pročulo da Isus putuje prema Jeruzalemu, pa veliko
mnoštvo, okupljeno zbog Pashe,

13uzme palmine grane i pođe mu u susret ulicom kličući: “Slava Bogu!
Blagoslovljen koji dolazi u ime Gospodnje! Živio kralj Izraelov!”

14Isus pronađe mlado magare i sjedne na njega kako bi se ispunilo
proročanstvo:

15“Ne boj se, narode izraelski! Evo, dolazi tvoj Kralj sjedeći na magaretu.”

16Njegovi učenici tada još nisu shvatili da se tako ispunjuje proročanstvo. Ali
kada se Isus poslije vratio u svoju slavu, u nebo, sjetili su se da se to
proročanstvo iz Svetoga pisma obistinilo pred njihovim očima.

17A ljudi iz mnoštva koji su vidjeli kako je Isus prizvao Lazara natrag u život
svjedočili su o tome drugima.

18U susret mu iziđe silno mnoštvo ljudi jer su čuli za to nevjerojatno čudo.

19Tada farizeji rekoše: “Ništa nismo postignuli! Pogledajte, svi odlaze za njim!”

Isus pretkazuje svoju smrt

20Neki Grci koji su došli u Jeruzalem na svetkovinu Pashe

21priđu Filipu, koji je bio iz Betsaide u Galileji, pa mu rekoše: “Gospodine, htjeli
bismo vidjeti Isusa.”

22Filip je to prenio Andriji, pa su onda skupa otišli kazati Isusu.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

23Isus reče: “Došlo je vrijeme da se otkrije slava Sina Čovječjega.

24Zaista vam kažem, ne padne li pšenično zrno u tlo i ne umre li, ostaje samo.
Umre li, naprotiv, donijet će mnogo roda.

25Tko voli svoj život, izgubit će ga, a tko prezre život u ovome svijetu, sačuvat
će ga za vječni život.

26Svi koji žele biti mojim učenicima moraju doći i slijediti me jer moje sluge
moraju biti ondje gdje sam ja. A budu li me slijedili, moj će ih Otac poštivati.

27Sad mi je duša duboko potresena. Zar da Oca molim: ‘Oče, spasi me od ovoga
što me čeka’? A zbog toga sam i došao!

28Oče, proslavi svoje ime!” Tada se začuje glas s neba: “Već sam ga proslavio i
opet ću ga proslaviti!”

29Kad je to čulo mnoštvo, neki pomisle da je zagrmjelo, dok su drugi kazali da
je Isusu progovorio anđeo.

30Tada im Isus reče: “Glas je govorio radi vas, a ne radi mene.

31Sad je vrijeme suda ovome svijetu! Sada će knez ovoga svijeta biti izbačen!

32A kad ja budem uzdignut sa zemlje, sve ću ljude privući k sebi.”

33To je rekao da istakne kakvom će smrću umrijeti.

34“Uzdignut?” zaprepastilo se mnoštvo. “Iz Svetoga pisma smo učili da će Krist
zauvijek živjeti. Zašto govoriš da Sin Čovječji mora biti uzdignut? Tko je taj Sin
Čovječji o kojemu govoriš?”

35Isus im odgovori: “Moje će vam svjetlo još samo malo svijetliti. Hodajte u
svjetlu dok još možete da vas ne preplavi tama. U mraku čovjek ne vidi kamo
ide.

36Vjerujte u svjetlo, dok ga još imate, da budete djecom svjetla!” Nakon toga
Isus ode i skrije se od njih.

Nevjera Židova

37Pa ipak, unatoč svim čudima koja je pred njima učinio, većina ih ipak nije
vjerovala u njega.

38A upravo je to pretkazao prorok Izaija: “Gospodine, tko je povjerovao našoj
poruci? Kome se objavila snaga Gospodnja?”

39Nisu mogli vjerovati jer je Izaija također rekao:

40“Bog im je zaslijepio oči i otvrdnuo srca tako da očima ne vide, srcem ne
razumiju, niti se meni obraćaju da ih ozdravim.”

41To je rekao Izaija, koji je vidio njegovu slavu i o njemu govorio.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

42Ipak su i mnogi židovski vođe vjerovali da je Isus Mesija, ali to nisu htjeli
priznati zbog straha da će ih farizeji izopćiti iz sinagoge.

43Ljudska im je slava bila draža od Božja.

44Isus poviče mnoštvu: “Tko vjeruje u mene, vjeruje u onoga koji me poslao.

45Jer kad mene gledate, vidite onoga koji me je poslao.

46Ja, svjetlo, došao sam na svijet da svi koji u mene vjeruju više ne ostanu u tami.

47Čuje li tko moje riječi, a ne posluša ih, neću mu ja suditi—jer sam došao spasiti
svijet, a ne osuditi ga.

48Tko me prezre i ne primi mojih riječi, imat će svojeg suca. U posljednji će mu
dan suditi riječ koju sam vam navješćivao.

49Jer ja nisam govorio sam od sebe, nego vam kazujem ono što mi je Otac
zapovjedio.

50Znam da je njegova zapovijed vječni život i kad vam govorim, govorim vam
ono što je meni rekao Otac.”

Ivan 13

Isus pere noge učenicima

1Večer uoči Pashe, znajući da je došao trenutak da ode sa zemlje svojemu Ocu i
voleći svoje koji su na svijetu, Isus je vokio svoje učenike do samoga kraja.

2Za vrijeme večere đavao je već dao mig Judi Iškariotskomu, Šimunovu sinu, da
je to noć u kojoj će izdati Isusa.

3A Isus, svjestan da mu je Otac predao sve u ruke, da je od Boga došao i da mu
se vraća,

4ustane od stola, skine gornju odjeću, opaše se ručnikom,

5nalije vode te počne učenicima prati noge i brisati ih ručnikom kojim se
opasao.

6Kad je došao do Šimuna Petra, on mu reče: “Učitelju, nećeš valjda ti meni prati
noge!”

7Isus mu odgovori: “Sada još ne razumiješ zašto to radim, ali jednog ćeš dana
shvatiti.”

8“Ne,” prosvjedovao je Petar, “nikad ti nećeš meni prati noge!” “Ali ako te ne
operem, ne možeš biti jedan od mojih”, odgovori mu Isus.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

9Šimun Petar nato poviče: “Gospodine, operi mi onda i ruke i glavu, a ne samo noge!”

10Isus odgovori: “Tko je sav okupan, ne treba mu prati drugo osim nogu da bude posve čist. Sada ste čisti, ali ipak ne svi.”

11Isus je, naime, znao tko će ga izdati. Zato je i rekao: “Niste svi čisti.”

12Kad im opere noge, ponovno se obuče, sjedne i upita: “Razumijete li što sam vam učinio?

13Vi me zovete ‘Učiteljem’ i ‘Gospodinom’. Imate pravo! To i jesam.

14I zato, ako sam ja, Gospodin i Učitelj, vama oprao noge, trebate i vi prati noge jedni drugima.

15Dao sam vam primjer, činite kao što sam i ja učinio.

16Zaista vam kažem, nije sluga veći od svojega gospodara niti je poslanik veći od onoga koji ga šalje.

17To znate, a blago vama budete li tako i činili!”

Isus pretkazuje da će biti izdan
(Mt 26:17-30; Mk 14:12-26; Lk 22:7-23)

18“Ne govorim o svima vama, iako dobro poznajem vas koje sam odabrao. Sveto pismo kaže: ‘Onaj koji je sa mnom blagovao, podiže se na me.’

19Velim vam ovo već sada, prije nego što se dogodi, da kad se dogodi, vjerujete da Ja jesam.

20Zaista vam kažem, tko lijepo primi onoga koga ja šaljem, prima mene. A primi li tko mene, znači da je primio Oca koji me je poslao.”

21Rekavši to, duboko potresen u duhu, Isus im otvoreno reče: “Zaista vam kažem, jedan od vas će me izdati!”

22Učenici pogledaju jedan drugoga pitajući se na koga bi se to moglo odnositi.

23Jedan od Isusovih učenika, onaj kojega je Isus osobito volio, sjedio je za stolom odmah uz Isusa.

24Šimun Petar mu dade znak da upita Isusa tko bi mogao učiniti takvo strašno djelo.

25On se nagne prema Isusu i upita ga: “Tko je taj, Gospodine?”

26Isus odgovori: “Kojemu dâm umočen kruh.” Umoči zatim kruh i dade ga Judi, sinu Šimuna Iškariotskoga.

27Čim Juda pojede kruh, u njega uđe Sotona. Tada mu Isus reče: “Brzo čini to što kaniš učiniti!”

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

28Nitko od nazočnih za stolom nije razumio zašto je Isus to rekao.

29Kako im je Juda bio blagajnik, neki pomisle da ga Isus šalje kupiti hrane za blagdane ili podijeliti novac siromašnima.

30Čim je uzeo kruh, Juda iziđe u noć.

Isus pretkazuje da će ga se Petar odreći
(Mt 26:31-35; Mk 14:27-31; Lk 22:31-34)

31Čim je Juda izišao, Isus reče: "Sada je vrijeme da ja, Sin Čovječji, uđem u svoju slavu, a Bog će biti proslavljen svime što će se meni dogoditi.

32Bog će me proslaviti u sebi, i to odmah.

33Draga moja djeco, kako su kratki ovi trenuci prije nego što ću morati otići i ostaviti vas! A onda, budete li me i tražili, i kao što sam rekao i Židovima: 'Kamo ja idem, vi ne možete doći.'

34Dajem vam novu zapovijed: da volite jedni druge. Volite se međusobno onako kako sam ja volio vas.

35Budete li imali ljubavi jedni prema drugima, po tomu će svi znati da ste moji učenici."

36"Kamo ideš, učitelju?" upita ga Šimun Petar. Isus mu odgovori: "Sada ne možeš poći sa mnom, ali poslije ćeš me slijediti."

37Petar upita: "Zašto sada ne mogu s tobom? Ja sam za tebe spreman i umrijeti!"

38Isus mu odgovori: "Umrijeti za mene? Zaista ti kažem, prije nego što pijetao zakukuriče, triput ćeš zanijekati da me uopće poznaješ."

Ivan 14

Isus, Put do Oca

1"Neka se ne uznemiruje vaše srce! Pouzdajte se u Boga i u mene!

2U kući mojega Oca mnogo je stanova. Da nije tako, zar bih vam rekao: 'Idem vam pripraviti mjesto'?

3Kad odem i pripremim vam mjesto, opet ću se vratiti da vas uzmem k sebi da biste bili gdje sam ja.

4A vi već znate put onamo kamo idem."

5"Ne znamo, Gospodine, ni kamo ideš", reče Toma. "Kako bismo onda znali put onamo?"

6Isus mu reče: "Ja sam put, istina i život. Nitko ne može doći Ocu osim po meni.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

7Kad biste mene poznavali, poznavali biste i mojeg Otca. Odsad ga poznajete i
vidjeli ste ga.”

8Filip mu reče: “Gospodine, pokaži nam Oca i bit ćemo zadovoljni!”

9Isus odgovori: “Zar ti, Filipe, još ne znaš tko sam ja, čak ni pošto sam toliko
vremena proveo s vama? Tko je vidio mene, vidio je i Oca. Zašto onda tražiš da
ga vidiš?

10Zar ne vjeruješ da sam ja u Ocu i Otac u meni? Riječi koje govorim nisu moje,
nego Otac koji živi u meni čini svoja djela kroza me.

11Vjerujte mi da sam ja u Ocu i da je Otac u meni. Vjerujte barem zbog samih
djela koja ste vidjeli da činim.

12Zaista vam kažem, tko vjeruje u mene, činit će djela kakva sam i ja činim, pa
čak i veća, jer ja odlazim Ocu.

13Ma što zamolili u moje ime, ja ću to učiniti da bi se Otac proslavio u Sinu.

14Ma što zamolili u moje ime, ja ću to učiniti.

Isus obećaje Svetog Duha

15Ako me volite, slušajte moje zapovijedi,

16a ja ću moliti Oca i on će vam poslati drugog Utješitelja koji vas nikad neće
ostaviti:

17Svetoga Duha, Duha Istine, kojega svijet ne može primiti jer ga ne vidi niti ga
poznaje. No vi ga poznajete jer je sada uz vas i prebivat će u vama.

18Neću vas ostaviti kao siročad. Opet ću vam doći.

19Još samo malo i svijet me više neće vidjeti, ali vi ćete me ponovno vidjeti jer
ja živim i jer ćete i vi živjeti.

20U taj ćete dan spoznati da sam ja u Ocu, da ste vi u meni i ja u vama.

21Tko sluša moje zapovijedi, taj me voli; i zato što me voli, moj će ga Otac voljeti,
i ja ću ga voljeti i objaviti mu se.”

22“Gospodine, zašto ćeš se objaviti samo nama, a ne i cijelom svijetu?” upita ga
Juda (ne Iškariotski, već drugi učenik istog imena).

23Isus mu odgovori: “Oni koji me vole, činit će što im kažem. Moj će ih Otac zato
voljeti pa ćemo doći i živjeti s njima.

24A tko me ne voli, taj me i ne sluša. Riječi koje vam govorim nisu moje, nego od
Oca koji me je poslao.

25To sam vam govorio dok sam još bio s vama.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

26A kad Otac pošalje Utješitelja, Svetoga Duha, da me zastupa, on će vas
mnogočemu naučiti i podsjetiti vas na sve što sam vam govorio.

27Ostavljam vam mir—i to svoj mir—a mir koji vam ja dajem nije mir kakav
daje svijet. Zato se ne uznemirujte i ne plašite.

28Sjetite se što sam vam rekao: 'Odlazim, ali ću vam opet doći.' Ako me zaista
volite, bit ćete sretni što idem k Ocu jer je on veći od mene.

29Rekao sam vam sve to prije nego što se dogodilo da vjerujete u mene kad se
dogodi.

30Nemam više mnogo vremena govoriti vam jer se približava zli knez ovoga
svijeta. On nada mnom nema vlast,

31ali ja ću dragovoljno učiniti ono što Otac od mene traži kako bi svijet spoznao
da ja volim Oca. Ustanite! Hajdemo odavde!"

Ivan 15

Isus, prava loza

1"Ja sam pravi trs, a moj je Otac vinogradar.

2On siječe svaku mladicu na meni koja ne rađa rodom. Pročišćuje mladice koje
donose rod kako bi dale još više roda.

3Vi ste već očišćeni kroz riječ koju sam vam govorio.

4Ostanite u meni i ja ću ostati u vama! Jer mladica ne može donijeti rod sama
od sebe, otkinuta od trsa. Tako ni vi ne možete biti plodonosni ako ste odvojeni
od mene.

5Ja sam trs, a vi ste mladice. Tko ostane u meni i ja u njemu, donijet će velik rod.
Jer bez mene ne možete ništa učiniti.

6Ne ostane li tko u meni, bit će izbačen kao beskorisna mladica i osušiti se. A
takve se mladice bacaju u oganj da izgore.

7Ali ostanete li u meni i slušate moje zapovijedi, možete tražiti što god hoćete i
dat će vam se.

8Moj će se Otac proslaviti time što ćete donijeti mnogo roda i što ćete biti moji
učenici.

9Kao što je Otac volio mene, tako sam i ja volio vas. Ostanite u mojoj ljubavi.

10Vršite li moje zapovijedi, ostajete u mojoj ljubavi, kao što sam ja vršio
zapovijedi svojeg Oca i ostajem u njegovoj ljubavi.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

11To vam kažem da biste u sebi imali moju radost i da vaša radost bude
potpuna.

12Moja je zapovijed da volite jedni druge kao što sam ja volio vas.

13A veće ljubavi nitko ne može iskazati nego da život dade za svoje prijatelje.

14Prijatelji ste mi ako činite što vam zapovijedam.

15Ne zovem vas više slugama jer sluga ne zna gospodarove nakane. Sada ste mi
prijatelji jer sam vam kazao sve što mi je Otac rekao.

16Niste vi mene izabrali. Ja sam izabrao vas! Odredio sam vas da idete i da rodite
trajnim rodom, tako da vam moj Otac dade sve što god zatražite u moje ime.

17Zapovijedam vam da volite jedni druge!”

Mržnja svijeta

18“Mrzi li vas svijet, znajte da je mene mrzio prije vas.

19Svijet bi vas volio kad biste pripadali njemu, ali ne pripadate mu jer sam vas
ja izabrao iz svijeta. Zato vas svijet mrzi.

20Sjećate li se što sam vam rekao, da nije sluga veći od svojega gospodara? Pa
ako su mene progonili, naravno da će i vas progoniti. Ako su slušali mene, slušat
će i vas!

21Svijet će vas progoniti zbog mojega imena jer ne poznaju Oca koji me je
poslao.

22Da nisam došao i govorio im, oni ne bi bili krivi, ali ovako nemaju isprike za
svoj grijeh.

23Tko mene mrzi, mrzi i mojeg Oca.

24Da nisam među njima činio djela koja nitko drugi nije učinio, ne bi bili krivi.
A oni su sve to vidjeli, a ipak su zamrzili i mene i mojeg Oca.

25Time se ispunilo napisano u njihovu Zakonu: ‘Mrzili su me bez razloga.’

26Ali poslat ću vam Savjetnika, Duha Istine, koji dolazi od Oca i svjedočit će o
meni.

27I vi ćete govoriti o meni jer ste bili sa mnom od početka.

Ivan 16

1To sam vam rekao da ne biste otpali od vjere.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

2Jer će vas izopćivati iz sinagoga i doći će vrijeme kad će svatko tko vas bude
ubijao misliti da služi Bogu.

3A to će činiti zato što nikada nisu upoznali ni Oca ni mene.

4To vam govorim sada da biste se, kad se to dogodi, sjetili kako sam vas
upozorio. Nisam vam govorio prije jer sam znao da ću biti s vama još neko
vrijeme."

Sveti Duh na djelu

5"Ali sad odlazim onomu koji me je poslao, a nitko od vas nije me ni upitao kamo
idem.

6Umjesto toga se žalostite zato što sam vam to rekao.

7No za vas je uistinu bolje da ja odem jer ako ja ne odem, neće vam doći
Utješitelj. Ako pak odem, poslat ću ga k vama.

8Kad dođe, on će dokazati svijetu zabludu s obzirom na grijeh, pravednost i sud.

9Ljudi svijeta su u grijehu jer ne vjeruju u mene.

10Moju će pravednost potvrditi Otac tako što će me uzdignuti na mjesto slave,
gdje me više nećete vidjeti;

11sud dolazi zato što je knez ovoga svijeta već osuđen.

12Toliko toga bih vam još imao reći, ali sada to ne biste mogli podnijeti.

13Kad dođe Duh Istine, uputit će vas u cjelokupnu istinu. On neće iznositi
vlastite misli, nego će vam prenijeti ono što je čuo. Objavit će vam i ono što će
se dogoditi.

14On će me proslaviti otkrivajući vam ono što primi od mene.

15Sve što ima Otac, moje je. Zato kažem da će vam otkriti ono što primi od
mene."

Tuga će se pretvoriti u radost

16"Još samo malo pa ću otići i više me nećete vidjeti. No malo zatim ponovno
ćete me vidjeti."

Žalost i radost

17Učenici su pitali jedni druge: "Kako on to misli: 'Nećete me vidjeti, a onda ćete
me opet vidjeti'? I što želi reći kad kaže: 'Odlazim Ocu'?

18Što znači: 'Još samo malo'? Ne razumijemo to."

19Isus je shvatio da ga žele to pitati, pa reče: "Pitate se među sobom na što sam
mislio kad sam rekao: 'Još samo malo pa ću otići i više me nećete vidjeti, no
malo zatim vidjet ćete me ponovno'?

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

20Zaista vam kažem, svijet će se veseliti zbog onoga što će mi se dogoditi, a vi
ćete plakati i jadikovati. Ali vaša će se žalost preokrenuti u radost.

21Bit će to kao i sa ženom u trudovima—žalosna je dok rađa, ali kad se dijete
rodi, radosna je što je donijela novu osobu na svijet pa zaboravlja bolove koje
je pretrpjela.

22Tako je i s vama, sad se žalostite, ali ću vas opet vidjeti i razveselit ćete mi se;
te vam radosti nitko neće moći uskratiti.

23U taj dan ništa me nećete tražiti. Zaista vam kažem, zamolite li što Oca u moje
ime, dat će vam.

24Dosad niste ništa molili u moje ime. Molite i primit ćete, da vaša radost bude
potpuna.

25O tomu sam vrlo oprezno govorio, u prispodobama, ali će doći vrijeme kad to
više neće biti potrebno i kada ću vam otvoreno govoriti o Ocu.

26Tada ćete njemu iznijeti svoje molbe u moje ime. Ne kažem da ću ja moliti za
vas

27jer vas sâm Otac žarko voli zato što ste vi mene voljeli i vjerovali da sam došao
od Oca.

28Da, izišao sam od Oca i došao na svijet, a otići ću s ovoga svijeta i vratiti se
Ocu."

29"Sada otvoreno govoriš," rekoše njegovi učenici, "a ne u zagonetkama.

30Sada shvaćamo da sve znaš i da ti nitko ne mora ništa reći. Zato vjerujemo da
si izišao od Boga."

31"Vjerujete li zaista?" odgovori im Isus.

32"No dolazi vrijeme, i već je tu, kad ćete se razbježati svaki na svoju stranu, a
mene ćete ostaviti samoga. Ipak neću biti sam jer Otac je sa mnom.

33Sve sam vam to rekao da u meni imate mir. Ovdje na zemlji imat ćete nevolje,
ali ohrabrite se, ja sam pobijedio svijet!"

Ivan 17

Isusova molitva

1Pošto je Isus sve to rekao, pogleda prema nebu i nastavi: "Oče, došao je čas!
Proslavi svojeg Sina da on može proslaviti tebe.

2Jer ti si mu dao vlast nad svim ljudima na zemlji. On daje vječni život svakomu
koga si mu ti dao.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

3A vječni život jest spoznati tebe, jedinoga, istinitoga Boga, i Isusa Krista, koga
si ti poslao.

4Pronio sam tvoju slavu ovdje na zemlji čineći sve što si mi rekao da učinim.

5A sada ti mene, Oče, proslavi slavom koju sam dijelio s tobom prije postanka
svijeta.

Molitva za učenice

6Ovim sam ljudima rekao sve o tebi. Bili su u svijetu, ali ti si mi ih dao. Zapravo
su oduvijek i bili tvoji, ali dao si ih meni i poslušali su tvoje riječi.

7Sad su spoznali da je sve što imam od tebe

8jer sam im prenio riječi koje si mi dao. Prihvatili su ih, pa tako sigurno znaju
da sam izišao od tebe i vjeruju da si me ti poslao.

9Moja molitva nije za svijet, već za one koje si mi dao jer tebi pripadaju.

10Svi oni koji su moji pripadaju tebi, i svi koji su tvoji pripadaju meni. U njima
sam se proslavio.

11Sad odlazim s ovog svijeta, ostavljam ih i idem tebi. Sveti Oče, brini se za njih
i dalje, očuvaj sve one koje si mi dao u svojem imenu da budu sjedinjeni baš kao
i mi.

12Dok sam bio s njima, očuvao sam u tvojem imenu sve one koje si mi dao.
Čuvao sam ih da nijedan osim sina pogibli ne propadne da se obistini
proročanstvo iz Svetoga pisma.

13A sada idem tebi. Ovo govorim dok sam u svijetu kako bi oni u sebi imali moju
radost u svoj punini.

14Dao sam im tvoju riječ, a svijet ih je zamrzio jer ne pripadaju svijetu, baš kao
ni ja.

15Ne molim te da ih uzmeš sa svijeta, već da ih očuvaš od zla.

16Nisu više od ovoga svijeta, kao što ni ja nisam od svijeta.

17Posveti ih istinom; tvoje su riječi istina.

18Kao što si mene poslao u svijet, tako i ja njih šaljem.

19I ja se posvećujem za njih da i oni budu posvećeni istinom.

Molitva za sve vjernice

20Ne molim te samo za ove nego i za sve koji će povjerovati u mene zbog njihova
svjedočanstva.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

21Moja je molitva za sve njih da budu jedno, baš kao što smo ti i ja, Oče, ti u meni
i ja u tebi, neka tako i oni budu jedno u nama da svijet povjeruje da si me ti
poslao.

22Ja sam im dao slavu koju si mi ti dao; da budu jedno kao što smo i mi—

23ja u njima, a ti u meni, da budu savršeno jedno. Tako će svijet spoznati da si
me ti poslao i shvatiti da ih voliš kao što voliš mene.

24Oče, želim da budu sa mnom—svi koje si mi dao—neka gledaju moju slavu
koju si mi dao jer si me volio još prije postanka svijeta!

25Pravedni Oče, svijet te ne poznaje, ali ja te poznajem. I ovi su učenici spoznali
da si me ti poslao.

26Njima sam otkrio tebe i dalje ću te objavljivati da žarka ljubav kojom mene
voliš bude u njima i da ja budem u njima!"

Ivan 18

Isusovo uhićenje

(Mt 26:47-56; Mk 14:43-50; Lk 22:47-53)

1Rekavši to, Isus sa svojim učenicima prijeđe na drugu stranu potoka Kedrona
te uđe s njima u maslinik.

2A izdajnik Juda poznavao je to mjesto jer je Isus često onamo odlazio sa svojim
učenicima.

3Svećenički poglavari i farizeji dali su Judi četu vojnika i stražare da odu onamo.
Oni stignu do maslinika sa zapaljenim bakljama, svjetiljkama i oružjem.

4Isus je znao što će se sve dogoditi. On istupi pred njih i upita: "Koga tražite?"

5"Isusa iz Nazareta!" odgovore oni. "Ja sam", reče Isus. S njima je stajao i njegov
izdajnik Juda.

6Kad im je rekao "Ja sam", svi ustuknu i popadaju na zemlju.

7Ponovno ih upita: "Koga tražite?" Opet odgovore: "Isusa iz Nazareta!"

8"Rekao sam vam: ja sam", odgovori Isus. "Ja sam taj kojega tražite. Pustite
druge neka idu."

9Rekao je to da bi se ispunilo proročanstvo koje je upravo spomenuo: "Nisam
izgubio nijednoga od ovih koje si mi dao."

10Tada Šimun Petar potegne mač i odsiječe desno uho sluzi velikog svećenika,
koji se zvao Malko.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

11Ali Isus reče Petru: “Spremi mač u korice! Zar da ne ispijem čašu koju mi je
Otac dao?”

Ana ispituje Isusa
(Mt 26:57, 69-70; Mk 14:66-68; Lk 22:54-57)

12Tako židovski stražari s četom vojnika i njihovim zapovjednikom uhvate
Isusa i svežu ga.

13Odvedu ga najprije Ani, tastu Kajfe, koji je te godine bio veliki svećenik.

14Kajfa je bio taj koji je savjetovao židovskim vođama: “Bolje da jedan čovjek
umre za narod.”

Petar se prvi put odriče Isusa

15Šimun Petar i još jedan učenik koji je poznavao velikog svećenika izdaleka su
ih slijedili. Tako je taj drugi učenik mogao ući u dvorište velikog svećenika
skupa s Isusom,

16a Petar je ostao vani, pred vratima. Drugi učenik tada porazgovara sa
sluškinjom koja je pazila kraj vrata pa ona uvede i Petra.

17Ta sluškinja, vratarica, upita Petra: “Nisi li i ti jedan od Isusovih učenika?”
“Nisam”, odvrati Petar.

18Stražari i služinčad stajali su pokraj vatre koju su naložili i grijali se jer je bilo
hladno. I Petar je stajao ondje s njima grijući se.

Veliki svećenik ispituje Isusa

19Unutra veliki svećenik počne ispitivati Isusa o njegovim učenicima i o onome
što ih je poučavao.

20Isus odgovori: “Što sam poučavao, naširoko je poznato jer sam redovito
poučavao u sinagogi i u Hramu. Čuli su me svi Židovi i ništa nisam poučavao
tajno a da to nisam i javno rekao.

21Zašto to mene pitaš? Pitaj one koji su me slušali. Oni znaju što sam govorio!”

22Jedan od vojnika koji je ondje stajao šakom udari Isusa po licu. “Zar se tako
odgovara velikom svećeniku?” upita.

23“Ako sam pogrešno rekao, dokaži da je pogrešno”, odgovori Isus. “Zar ćeš
udarati čovjeka samo zato što govori istinu?”

24Tada Ana pošalje svezanoga Isusa velikome svećeniku Kajfi.

Petar se drugi put odriče Isusa
(Mt 26:71-75; Mk 14:69-72; Lk 22:58-62)

25U međuvremenu, dok se Šimun Petar grijao kraj vatre, ponovno ga upitaju:
“Da nisi i ti jedan od njegovih učenika?” “Nisam!” odgovori on.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

26Ali jedan od slugu velikoga svećenika, rođak onoga kojemu je Petar odsjekao
uho, upita ga: “Zar te nisam vidio ondje u masliniku skupa s Isusom?”

27Petar opet zaniječe. A pijetao odmah zakukuriče.

Isus pred Pilatom

28Isusovo preslušanje pred Kajfom završilo je u rane jutarnje ure. Zatim ga
odvedu u palaču rimskoga upravitelja. Njegovi tužitelji nisu sâmi onamo ulazili
jer bi ih ulazak onečistio pa ne bi smjeli jesti pashalnu večeru.

29Zato Pilat, upravitelj, iziđe k njima te ih upita: “Za što optužujete ovog
čovjeka?”

30“Ne bismo ga predali tebi da nije zločinac!” odgovore oni.

31“Onda ga odvedite i sami mu sudite po svojim zakonima”, reče Pilat. “Ali nama
nije dopušteno ubiti čovjeka!”—kazaše.

32Time se ispunilo Isusovo proročanstvo o njegovu smaknuću.

33Tada se Pilat vrati u palaču i naredi da mu dovedu Isusa. “Jesi li ti kralj
Židova?” upita ga.

34“Jesi li se tog pitanja dosjetio sam ili su ti drugi govorili o meni?” upita ga Isus.

35“Zar sam ja Židov?” odgovori Pilat. “Tvoj vlastiti narod i svećenički poglavari
predali su te meni. Zašto? Što si učinio?”

36Isus odgovori: “Moje kraljevstvo ne pripada ovomu svijetu. Kad bi mu
pripadalo, moji bi se podanici borili da ne budem predan Židovima. Ali moje
kraljevstvo nije od ovoga svijeta!”

37Pilat upita: “Ti dakle jesi kralj?” “Ti to kažeš”, odgovori Isus. “Da, ja sam kralj;
rodio sam se da bih svjedočio za istinu. Svaki onaj koji voli istinu poslušat će
moj glas.”

38Pilat upita: “A što je istina?” Tada ponovno iziđe pred židovski narod i reče
im: “Ja na njemu nisam našao nikakve krivnje.

39A vi svake godine u vrijeme Pashe imate običaj tražiti da vam pustim nekoga
iz zatvora. Hoćete li da oslobodim židovskoga kralja?”

40Ali oni nato poviču: “Ne! Ne njega, nego Barabu!” A Baraba je bio prevratnik.

Ivan 19

Isus osuđen na smrt

1Pilat tada dade Isusa izbičevati.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

2Vojnici spletu krunu od trnja, stave mu je na glavu i odjenu ga u grimizni plašt.

3“Živio kralj Židova!” rugali su mu i udarali ga po licu.

4Pilat ponovno iziđe i reče Židovima: “Evo, sad ću vam ga izvesti, ali znajte da ga ja ne smatram krivim.”

5Isus iziđe noseći trnovu krunu i grimizni plašt, a Pilat reče narodu: “Evo čovjeka!”

6Kada su ga svećenički poglavari i židovski stražari ugledali, stanu vikati: “Raspni ga! Raspni ga!” “Raspnite ga sami!” reče im Pilat. “Ja ne držim da je kriv.”

7Židovi odgovore: “Prema našemu Zakonu mora umrijeti jer se pravio Božjim Sinom.”

8Kad je to čuo, Pilat se još više uplaši.

9Povede Isusa natrag u palaču i upita ga: “Odakle si?” Ali Isus mu na to ne odgovori.

10“Nećeš mi odgovoriti?” upita Pilat. “Ne shvaćaš li da imam vlast osloboditi te ili te raspeti?”

11Isus mu reče: “Ne bi ti imao nikakve vlasti nada mnom da ti nije dana odozgor. Zato je još veći grijeh onoga koji me je tebi predao.”

12Pilat ga je tada nastojao osloboditi, ali su mu židovski vođe rekli: “Oslobodiš li tog čovjeka, neprijatelj si caru! Tko se god izdaje za kralja, prevratnik je protiv cara.”

13Na te im riječi Pilat opet izvede Isusa pa sjedne na sudačku stolicu na kamenom popločenu postolju.

14Bilo je oko podneva, dan priprave za Pashu. Pilat reče Židovima: “Evo vašega kralja!”

15“Smakni ga!” vikali su. “Smakni ga! Raspni ga!” “Što?! Da raspnem vašega kralja?” upita Pilat. “Mi nemamo kralja osim cara!” odvrate svećenički poglavari.

16Tada im Pilat preda Isusa da se raspne.

Isusa raspinju na križ
(Mt 27:32-44; Mk 15:21-32; Lk 23:26-43)

Isusa odvedu.

17Noseći križ, otišao je do mjesta zvanoga Lubanja, ili hebrejski: Golgota.

18Ondje ga raspnu s još dvojicom, svakim s jedne strane, tako da je Isus bio u sredini.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

19Pilat iznad njega dade postaviti natpis: “ISUS NAZAREĆANIN, KRALJ ŽIDOVA.”

20Mnogi su Židovi pročitali taj natpis jer se mjesto na kojemu je Isus raspet
nalazilo blizu grada; natpis je bio na hebrejskomu, latinskomu i grčkomu.

21Svećenički poglavari rekli su Pilatu: “Neka umjesto ‘kralj Židova’ stoji: ‘Za
sebe je tvrdio: “Ja sam kralj Židova.”’”

22“Neka ostane kako sam napisao!” odgovori im Pilat.

23Pošto su vojnici raspeli Isusa, razdijele njegovu odjeću na četiri dijela,
svakomu po jedan. Uzmu mu i košulju. Kako nije imala šava, već je bila otkana
u jednome komadu,

24kazaše: “Nemojmo ju parati. Bacimo za nju kocku pa komu dopadne.” Time se
ispunila riječ iz Svetoga pisma: “Razdijeliše među sobom moju odjeću, a za
haljinu baciše kocku.” Tako su i učinili.

25Nedaleko od križa stajale su Isusova majka Marija, njegova teta Marija
Kleofina i Marija Magdalena.

26Kad Isus opazi svoju majku gdje stoji pokraj učenika kojega je osobito volio,
reče joj: “Ženo, evo ti sina!”

27A učeniku reče: “Evo ti majke.” I od toga časa uzme ju taj učenik u svoj dom.

Isusova smrt

(Mt 27:45-56; Mk 15:33-41; Lk 23:44-49)

28Znajući da je sve svršeno, Isus reče: “Žedan sam” da bi se ispunilo Sveto
pismo.

29Ondje je stajala posuda s octom pa u ocat namoče spužvu, stave ju na izopovu
trsku i primaknu Isusovim ustima.

30Kad Isus okusi ocat, reče: “Svršeno je!” Glava mu klone i on preda svoj duh.

31Kako je bilo vrijeme Priprave, židovski vođe nisu htjeli da tijela raspetih
ostanu na križevima i tijekom subote koja je bila velik blagdan, Pasha. Stoga
zamole Pilata da zapovjedi da se raspetima prebiju noge da brže umru kako bi
ih mogli skinuti s križa.

32Vojnici dođu i prebiju noge dvojici raspetih s Isusom.

33Kad su došli do Isusa, vidjeli su da je već mrtav, pa mu nisu prebili noge,

34nego mu jedan od vojnika kopljem probode bok iz kojega odmah poteku krv
i voda.

35To je izvještaj očevica koji točno opisuje što je vidio da i vi možete vjerovati.

36Sve se to dogodilo da bi se obistinile riječi Svetoga pisma: “Nijedna mu se kost
neće slomiti”

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

37 i “Gledat će onoga koga su proboli.”

Isusov ukop
(Mt 27:57-61; Mk 15:42-47; Lk 23:50-56)

38 Nakon toga Josip iz Arimateje, koji je bio Isusov učenik, ali je to tajio zbog
straha od židovskih vođa, zamoli Pilata da mu dopusti uzeti Isusovo tijelo. Pilat
mu dopusti pa Josip dođe i skine Isusovo tijelo.

39 Došao je i Nikodem, koji je posjetio Isusa noću, i donio trideset litara ulja od
smirne i aloje za pomazanje tijela.

40 Umotali su Isusovo tijelo u dugačko platno natopljeno mirisima, kako je već u
Židova bio običaj pri ukopu.

41 U blizini mjesta na kojemu je Isus bio raspet nalazio se vrt s posve novim
grobom u kojega još nitko nije bio položen.

42 Kako je grob bio blizu, a valjalo je žuriti zbog Priprave, ondje polože Isusa.

Ivan 20

Isusovo uskrsnuće
(Mt 28:1-10; Mk 16:1-8; Lk 24:1-12)

1 U nedjelju rano ujutro, još za mraka, dođe na grob Marija Magdalena i opazi da
je odvaljen kamen s ulaza u grob.

2 Otrči stoga pronaći Šimuna Petra i još jednog učenika, koga je Isus osobito
volio, pa im reče: “Uzeli su Gospodinovo tijelo iz groba i ne znam kamo su ga
stavili!”

3 Petar tada iziđe s drugim učenikom te potrče prema grobu.

4 Drugi učenik prestigne Petra i stigne onamo prvi,

5 sagne se, zaviri unutra te spazi povoje od lanena platna gdje leže, ali ne uđe.

6 Tada pristigne i Šimun Petar pa uđe u grob. I on ugleda povoje gdje leže

7 i platno u koje je bila umotana Isusova glava kako presavijeno leži sa strane.

8 Tada je ušao i drugi učenik, vidio i povjerovao—

9 jer sve do tada nisu shvatili da Sveto pismo govori kako će Isus ustati od
mrtvih.

10 Vrate se kući.

Isus se pojavljuje pred Marijom Magdalenom
(Mt 28:9-10; Mk 16:9-11)

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

11Marija se vratila na grob i stajala vani plačući. Zaplakana se sagne i zaviri u grob

12te ugleda dva anđela obučena u bijelo kako sjede, jedan do glave, a drugi do nogu na mjestu gdje je ležalo Isusovo tijelo.

13“Zašto plačeš?” upitaju anđeli. “Zato što su mi uzeli Gospodina,” odgovori ona, “a ne znam kamo su ga stavili!”

14Obazre se i ugleda da netko stoji iza nje. Bio je to Isus, ali ga nije prepoznala.

15“Zašto plačeš?” upita on. “Koga tražiš?” Ona pomisli da je to vrtlar. “Gospodine,” reče, “ako ste ga vi odnijeli, recite mi kamo ste ga stavili pa ću otići i uzeti ga.”

16“Marijo!” reče joj Isus. Ona se okrene prema njemu i uzvikne na hebrejskome: “Rabbuni!” (što znači: “Učitelju!”)

17“Nemoj me dulje zadržavati”, upozori ju, “jer još nisam uzišao k Ocu. Idi, nađi moju braću i javi im da uzlazim svojemu Ocu i vašemu Ocu, svojemu Bogu i vašemu Bogu.”

18Marija Magdalena ode javiti učenicima da je vidjela Gospodina i prenese im njegovu poruku.

Isus se pojavljuje pred učenicima
(Mt 28:16-20; Mk 16:14-18; Lk 24:36-49)

19Te su se večeri prvoga dana u tjednu učenici sastali iza zaključanih vrata zbog straha od židovskih vođa kad odjednom među njih stane Isus. Pozdravi ih: “Mir vama!”

20Kad im je to rekao, pokaže im svoje ruke i bok. Učenici se razvesele kad ugledaju svojega Gospodina.

21Isus im opet reče: “Mir vama! Kao što je mene poslao Otac, tako i ja šaljem vas.”

22Zatim dahne u njih i reče: “Primite Svetoga Duha!

23Kojima oprostite grijehe, oprošteni su im. Kojima ne oprostite grijehe, nisu im oprošteni.”

Isus se pojavljuje pred Tomom

24Jedan od Dvanaestorice, Toma zvani Blizanac, nije tada bio s drugima.

25“Vidjeli smo Gospodina”, rekli su mu, a on odgovori: “Ne vjerujem sve dok ne vidim rane od čavala na njegovim rukama, dok u njih ne stavim prste i dok ne stavim ruku u ranu na njegovu boku.”

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

26Nakon osam dana učenici su ponovno bili skupa. Taj je put s njima bio i Toma.
Iako su vrata bila zatvorena, Isus stane među njih i pozdravi ih: “Mir vama!”

27Zatim reče Tomi: “Daj ovamo prst; evo mojih ruku! Stavi ruku u moj bok. Ne
budi više nevjernik. Vjeruj!”

28“Moj Gospodin i moj Bog!” uzvikne Toma.

29Isus mu reče: “Ti vjeruješ jer si me vidio. Ali blago onima koji me nisu vidjeli,
a vjeruju.”

Svrha ove knjige

30Isusovi učenici vidjeli su kako Isus čini i mnoga druga čuda osim zapisanih u
ovoj knjizi.

31Ova su zapisana da vjerujete da je Isus Mesija, Božji Sin, te da vjerujući u njega
imate život.

Ivan 21

Isus se pojavljuje pred sedmoricom učenika

1Poslije se Isus opet javio učenicima uz Tiberijsko jezero. Evo kako se to
dogodilo:

2Ondje ih je bila nekolicina: Šimun Petar, Toma zvani Blizanac, Natanael iz Kane
Galilejske, Zebedejevi sinovi te još dvojica učenika.

3“Idem loviti ribu”, reče Šimun Petar. “Idemo i mi”, rekli su oni i pošli s njim, ali
cijele noći nisu ništa ulovili.

4U zoru je Isus stajao na obali, ali učenici ga nisu prepoznali.

5“Zar nemate ribe, djeco?” dovikne im on. “Nemamo!” odgovore.

6On reče: “Bacite mrežu s desne strane lađe i uhvatit ćete ih!” Tako su i učinili.
Nisu mogli izvući mrežu zbog mnoštva riba koje su uhvatili.

7Učenik kojega je Isus osobito volio reče Petru: “To je Gospodin!” Nato Šimun
Petar opaše gornju haljinu jer je bio slabo obučen, skoči u vodu i otpliva do
obale.

8Drugi su ostali u lađi. Dovuku mrežu punu riba do obale udaljene stotinjak
metara.

9Kad su izišli na obalu, ugledaju ribu kako se peče na razgorjelu žaru i kruh.

10“Donesite malo riba koje ste uhvatili”, reče im Isus.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

11Šimun Petar ode i izvuče mrežu punu velikih riba na obalu: sto pedeset i tri
velike ribe. Mreža se ipak nije rastrgala.

12“Dođite doručkovati!” reče im Isus. Nitko se od njih nije usuđivao pitati ga je
li on uistinu Gospodin jer su znali da jest.

13Isus uzme kruh, pa im ga dade. To učini i s ribom.

14To je bilo već treći put Isus da se javio učenicima otkad je uskrsnuo od mrtvih.

Isusov razgovor s Petrom

15Nakon doručka Isus upita Šimuna Petra: “Šimune, Ivanov sine, ljubiš li me
više nego ovi?” “Da”, odgovori Petar. “Ti znaš da te volim.” “Onda pasi moje
jaganjce”, reče mu Isus.

16Ponovno ga upita: “Šimune, Ivanov sine, ljubiš li me?” “Da, Gospodine,” reče
Petar “znaš da te volim.” “Onda pasi moje ovce”, reče mu Isus.

17Još ga jedanput upita: “Šimune, Ivanov sine, voliš li me?” Petar se ražalosti što
ga Isus i treći put pita voli li ga. “Gospodine, ti sve znaš; znaš da te volim”, reče.
“Onda pasi moje ovce”, reče mu Isus.

18“Zaista ti kažem, kad si bio mlad, mogao si činiti što si htio i ići kamo si želio;
ali kad ostariš, raširit ćeš ruke i drugi će te opasati i voditi onamo kamo ne želiš
ići.”

19Isus mu je to rekao da bi mu navijestio kakvom će smrću proslaviti Boga.
Zatim mu reče: “Slijedi me!”

20Petar se okrene i opazi da učenik kojega je Isus osobito volio, onaj koji se pri
večeri nagnuo i upitao Isusa: “Učitelju, koji će te od nas izdati?” ide za njim.

21Petar upita Isusa: “A što će biti s njime, Gospodine?”

22Isus mu odgovori: “Ako hoću da on ostane dok ja ne dođem, što se to tebe
tiče? Ti me slijedi!”

23Tako se među braćom raširio glas da onaj učenik neće umrijeti. Ali Isus nije
rekao da on neće umrijeti, već samo: “Ako hoću da on ostane dok ja ne dođem,
što se to tebe tiče!”

24Ovo je taj učenik koji je vidio te događaje i ovdje ih zabilježio. A svi mi znamo
da je zapis tih događaja točan i istinit.

25Isus je učinio još mnogo toga i kad bi se sve redom zapisalo, mislim da sve te
knjige ne bi stale ni u cijeli svijet!

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

Djela Apostolska 1

Obećanje Svetoga Duha

1 Dragi Teofile, u prvoj knjizi koju sam ti napisao iznio sam sve što je Isus počeo
da djeluje i poučava

2 do dana kad je uznesen na nebo, pošto je odabranim apostolima dao upute
Svetoga Duha.

3 Još četrdeset dana nakon raspeća ukazivao se apostolima i na mnoge im načine
dokazao da je živ. Govorio im je o Božjemu kraljevstvu.

4 Dok je tako s njima blagovao, reče im: "Ne idite iz Jeruzalema, nego ostanite
ondje dok vam Otac ne pošalje što je obećao. Sjetite se, već sam vam o tomu
govorio.

5 Ivan je krstio vodom, ali vi ćete uskoro biti kršteni Svetim Duhom."

Isusovo uzašašće

6 Apostoli koji su bili s njim upitaju ga: "Gospodine, hoćeš li sada obnoviti
izraelsko kraljevstvo?"

7 "Ta vremena i prigode određuje Otac svojom vlasti", odgovori im on, "i nije na
vama da ih znate.

8 Ali kad na vas siđe Sveti Duh, primit ćete snagu da o meni svjedočite ljudima
posvuda—u Jeruzalemu, po svoj Judeji i Samariji i do kraja zemlje."

9 Tek što je to rekao, uznesen je na nebo pred njihovim očima i nestao u oblaku.

10 Dok su očiju uprtih u nebo gledali kako odlazi, odjednom se među njima
pojave dvojica ljudi u bijeloj odjeći.

11 "Galilejci, što tu stojite i gledate u nebo?" rekli su. "Isus je od vas uznesen na
nebo, ali jednoga dana će se vratiti jednako tako kao što ste ga vidjeli da odlazi!"

Umjesto Jude izabran Matija

12 Bilo je to na Maslinskoj gori. Vrate se zatim do Jeruzalema udaljenoga
otprilike kilometar.

13 Čim uđu u grad, odu u kuću u kojoj su boravili, u sobu na katu. Bili su ondje
Petar, Ivan, Jakov, Andrija, Filip, Toma, Bartolomej, Matej, Jakov (Alfejev sin),
Šimun (zelot) i Juda (Jakovljev sin).

14 Svi su se ustrajno i jednodušno sastajali na molitvu s Isusovom majkom
Marijom, još nekoliko drugih žena i s Isusovom braćom.

15 Kad ih je jednom tako bilo okupljeno sto dvadeset, Petar ustane i reče:

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

16“Braćo, moralo se ispuniti ono što piše u Svetome pismu za Judu, koji je doveo
hramsku policiju da uhiti Isusa. To je odavno, kroz Davida, pretkazao Sveti Duh.

17Juda je bio jedan od nas, dionik naše službe.

18Novcem koji je dobio za svoje zlodjelo Juda je kupio polje. Ondje je pao i
rasprsnuo se tako da mu se prosula sva utroba.

19Vijest o njegovoj smrti brzo se pronijela među stanovnicima Jeruzalema pa su
to polje prozvali Akeldama, što na aramejskome znači ‘Krvavo polje’.

20To je pretkazano u Knjizi psalama. Ondje piše: ‘Neka njegov dom opusti, neka
nitko u njemu ne stanuje!’ i ‘Neka njegovu službu dobije drugi!’

21Moramo zato odabrati nekoga da zamijeni Judu—nekoga tko je bio s nama
cijelo vrijeme dok smo bili s Gospodinom Isusom

22otkad ga je Ivan krstio pa do uznesenja u nebo. Taj će s nama biti svjedokom
Isusova uskrsnuća.”

23Predlože dvojicu: Josipa Barsabu (kojega su zvali i Just) i Matiju.

24Svi se pomole: “Gospodine, ti poznaješ svako srce. Pokaži nam kojega si od
ove dvojice izabrao

25da kao apostol zamijeni izdajnika Judu koji nas je napustio i otišao onamo
kamo pripada.”

26Zatim bace kocke i kocka padne na Matiju. Tako je on postao dvanaestim
apostolom.

Djela Apostolska 2

Silazak Svetoga Duha

1Na Pedesetnicu, sedam tjedana nakon Isusova uskrsnuća, svi su bili okupljeni
na istomu mjestu.

2Odjednom se začuje šum s neba, poput silnoga vihora, te ispuni kuću u kojoj
su bili.

3Pojave se zatim plameni jezici te se razdijele i siđu na njih—na svakoga po
jedan.

4Svi nazočni napune se Svetoga Duha i počnu govoriti drugim jezicima, kako je
komu Duh davao govoriti.

5A u Jeruzalemu su u to doba boravili pobožni Židovi koji su došli iz svakog
naroda pod nebom.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

6Kad začuju huk vjetra, dotrče vidjeti što se zbiva i zaprepaste se—jer svatko
od njih čuo je vjernike kako govore na njegovu jeziku.

7Iznenađeni i zadivljeni, pitali su: “Nisu li svi ti ljudi što govore Galilejci?

8Kako ih onda svatko od nas čuje na svojemu materinskom jeziku?

9Ima nas ovdje Parta, Međana, Elamljana, žitelja Mezopotamije, Judeje i
Kapadocije, Ponta i Male Azije,

10Frigije i Pamfilije, Egipta i libijskih krajeva oko Cirene. Ima Rimljana koji su u
prolazu,

11Židova i obraćenika na židovsku vjeru, Krećana i Arapa, a svi mi čujemo te
ljude kako na našim jezicima govore o veličanstvenim Božjim djelima!”

12Stajali su zaprepašteni i pitali jedni druge: “Što bi to moglo značiti?”

13Drugi su se pak rugali: “Pijani su od slatkoga vina!”

Petar propovijeda mnoštvu

14Tada istupi Petar s jedanaestoricom apostola i glasno reče mnoštvu:
“Poslušajte me, Židovi i svi što boravite u Jeruzalemu! Znajte:

15nisu ovi ljudi pijani kao što mislite. Pa tko se još opija u devet sati ujutro?

16To što vidite ostvarenje je proročanstva proroka Joela:

17‘U posljednje ću vrijeme’, veli Gospodin, ‘izliti svojega Duha na sve ljude. Vaši
sinovi i kćeri će proricati, vaši mladići će imati viđenja, a starci sne.

18U te ću dane izliti svojega Duha na svoje sluge i sluškinje te će oni proricati.

19Dat ću čudesa na nebesima i znakove na zemlji: krv, oganj i sukljanje dima.

20Sunce će se pretvoriti u tamu, a mjesec postati krvavocrven prije nego što
dođe velik i slavan Dan Gospodnji.

21I tko god zazove Gospodnje ime, bit će spašen.’

22Čujte me, Izraelci! Bog je pred vama potvrdio Isusa Nazarećanina silnim
djelima i čudesnim znacima koje je, kao što znate, činio.

23Vi ste ipak postupili prema unaprijed odlučenomu Božjem naumu:
bezbožničkom ste ga rukom raspeli na križ i pogubili.

24Ali Bog ga je oslobodio grozote smrti i uskrisio ga u život jer smrt nije mogla
njime vladati.

25Kralj David za njega je rekao: ‘Znam da je Gospodin uvijek sa mnom jer uvijek
stoji pokraj mene da ne posrnem.

26Stoga mi se srce raduje, a jezik kliče od veselja. Tijelo mi spokojno počiva.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

27Jer nećeš ostaviti moju dušu među mrtvima ni dopustiti da tvoj svetac istrune.

28Pokazao si mi put života. Tvoja će me nazočnost ispuniti radošću.'

29Braćo draga, s punim pouzdanjem tvrdim: David time nije mislio na sebe—jer on je odavno umro, pokopan je i grob mu je do danas ovdje.

30Ali David je bio prorok i znao je da se Bog zakleo jednoga od njegovih potomaka posaditi na njegovo prijestolje kao Mesiju.

31On je to unaprijed vidio i pretkazao Mesijino uskrsnuće. Rekao je da mu 'duša neće ostati među mrtvima' i da mu tijelo neće 'istrunuti'.

32To proročanstvo govori o Isusu. Njega je Bog uskrisio—svi smo tomu svjedoci.

33On sada sjedi na najuzvišenijemu mjestu u nebu, Bogu zdesna. I Otac mu je, kao što je i obećao, dao Svetoga Duha da ga izlije na nas. Danas to čujete i vidite.

34Jer David nikada nije uznesen u nebo, a ipak je rekao: 'Gospodin je rekao mojem Gospodinu: Sjedni mi s desne strane

35dok ti ne bacim pod noge tvoje neprijatelje.'

36Neka dakle pouzdano znade sav Izrael da je Bog tog Isusa kojega ste raspeli učinio i Gospodinom i Mesijom!"

37Te su ih riječi duboko potresle. Upitaju zato Petra i ostale apostole: "Braćo, što da učinimo?"

38Petar im odgovori: "Obratite se Bogu i krstite se u ime Isusa Krista da vam grijesi budu oprošteni pa ćete primiti dar Svetoga Duha.

39To je obećanje vama i vašoj djeci, pa čak i onima izdaleka koje naš Gospodin Bog pozove."

40Zatim je još dugo propovijedao zaklinjući i opominjući ih: "Spasite se od ovoga pokvarenog naraštaja!"

41Oni povjeruju njegovim riječima i krste se. Tako se u taj dan Crkvi pridružilo oko tri tisuće duša.

42Bili su postojani u apostolskome učenju, zajedništvu, lomljenju kruha i molitvi.

Okupljanje vjernika

43Sve je zahvatilo strahopoštovanje jer su apostoli činili mnoga čudesa i znakove.

44Koji su prigrlili vjeru, živjeli su u zajedništvu i sve su dijelili.

45Prodavali su imanja i dijelili svakome prema potrebi.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

46Svaki su dan jednodušno i postojano hrlili u Hram na bogoštovlje te se
sastajali po kućama da lome kruh radosno i prostodušno,

47hvaleći Boga i uživajući naklonost svega naroda. A Bog je svednevice zajednici
pripajao nove spasenike.

Djela Apostolska 3

Petar iscjeljuje hromog čovjeka

1Dok su Petar i Ivan jednoga popodneva išli u Hram na molitveni sastanak koji
se održavao u tri ure,

2naiđu neki ljudi noseći čovjeka hroma od rođenja, kojega su svaki dan donosili
pred hramska vrata zvana Divna da prosi milostinju od ljudi koji ulaze u Hram.

3Kad ugleda Petra i Ivana kako ulaze u Hram, zamoli ih za milostinju.

4Petar i Ivan prodorno ga pogledaju. “Pogledaj nas!” reče mu Petar.

5Hromi ih je čovjek molećivo gledao očekujući milostinju.

6Ali Petar mu reče: “Nemam novca, ni srebrna ni zlatna. Ali dajem ti što imam:
u ime Isusa Krista Nazarećanina, ustani i hodaj!”

7Uhvati čovjeka za desnu ruku i podigne ga. Čovjeku smjesta ojačaju noge i
gležnjevi.

8On skoči, uspravi se i počne hodati. Uđe s njima u Hram hodajući, poskakujući
i slaveći Boga.

9Svi su ga vidjeli kako hoda i slavi Boga.

10Shvatili su da je to isti čovjek koji je na Divnim vratima prosio milostinju i
zaprepastili su se, gotovo izbezumili zbog toga što se s njim dogodilo.

11On se pak držao Petra i Ivana koji su bili u Salomonovu trijemu. Zato svi
nagrnu onamo.

Petar propovijeda u Hramu

12Kad je to vidio Petar, reče ljudima: “Što se čudite ovomu, Izraelci? I što gledate
u nas, kao da smo mi svojom snagom ili pobožnošću učinili da ovaj čovjek
prohoda!

13Učinio je to Abrahamov, Izakov i Jakovljev Bog, Bog naših predaka, i tako
proslavio svojega slugu Isusa. A vi ste toga Isusa predali da ga uhite i odrekli
ste ga se pred Pilatom kad ga je već odlučio osloboditi.

14Odrekli ste se Sveca i Pravednika, a namolili ste da vam oslobode ubojicu.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

15Ubili ste začetnika života, ali Bog ga je uskrisio od mrtvih. Mi smo tomu
svjedoci.

16Isusovo je ime iscijelilo ovoga čovjeka, a znate da je bio hrom. Vjera u Isusovo
ime vratila mu je potpuno zdravlje naočigled svih vas.

17Braćo, znam da ste s Isusom tako postupili zbog neznanja, kao i vaši poglavari.

18Ali Bog je tako ispunio ono što su proroci prorekli o Mesiji: da će pretrpjeti
sve to.

19Pokajte se dakle za grijehe i obratite se Bogu pa će vam on izbrisati grijehe

20i poslati vam vrijeme okrepe: unaprijed vam namijenjenoga Mesiju Isusa.

21On mora ostati u nebu sve dok ne dođe vrijeme svekolike obnove koju je Bog
odavno obećao kroz svete proroke.

22Mojsije je rekao: 'Gospodin, vaš Bog, podignut će vam proroka poput mene iz
vašega vlastitog naroda. Dobro slušajte sve što vam on kaže!

23A tko god ne bude slušao tog proroka, neka se iskorijeni iz naroda!'

24Još od Samuela, svi su proroci navijestili ovo što se sada događa.

25Vi ste djeca tih proroka i Saveza koji je Bog sklopio s vašim precima. Bog je
rekao Abrahamu: 'Tvoje će potomstvo biti na blagoslov svim narodima na
zemlji.'

26Bog je podignuo svojega slugu i najprije ga je poslao da vas blagoslovi—da se
svatko od vas obrati od svojih opačina."

Djela Apostolska 4

Petar i Ivan pred Vijećem

1Dok su Petar i Ivan još govorili narodu, priđu im svećenici, zapovjednik
hramske straže i neki saduceji.

2Uznemirilo ih je što su, na Isusovu primjeru, navješćivali uskrsnuće od mrtvih.

3Uhite ih zato i, kako je već bila večer, bace u tamnicu do jutra.

4Ali mnogi koji su ih čuli kako propovijedaju Riječ povjerovali su i broj vjernika
uvećao se na otprilike pet tisuća, ne brojeći žene i djecu.

5Sutradan se u Jeruzalemu sastanu poglavari, starješine i pismoznanci.

6Bio je ondje veliki svećenik Ana s Kaifom, Ivanom, Aleksandrom i drugima iz
velikosvećeničke loze.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

7Dozovu pred sebe apostole i upitaju ih: “Kakvom silom i u čije ime ste to
učinili?”

8Petar im, pun Svetoga Duha, reče: “Narodni poglavari i starješine!

9Odgovaramo li mi to zbog dobroga djela koje smo učinili bolesnu čovjeku?
Želite li znati kako je iscijeljen?

10Znajte i vi, i cijeli izraelski narod, da taj čovjek stoji pred vama zdrav jer je
iscijeljen po imenu Isusa Krista iz Nazareta, kojega ste vi raspeli, ali ga je Bog
uskrisio od mrtvih!

11Jer Isus je taj ‘kamen’ koji ste vi ‘graditelji’ odbacili, a koji je ‘postao ugaonim
kamenom’.

12Ni po kome drugome nema spasenja! Nema drugoga imena pod nebom po
kojemu se ljudi mogu spasiti.”

13Članove Vijeća zaprepastila je Petrova i Ivanova neustrašivost jer su mogli
jasno vidjeti da su neizobraženi i neuki ljudi. Znali su da su bili sa Isusom,

14ali kako je iscijeljeni čovjek stajao pred njima, nisu im mogli proturječiti.

15Zato narede Petru i Ivanu da iziđu iz vijećnice te počnu raspravljati:

16“Što da radimo s tim ljudima? Ne možemo zanijekati da su učinili čudesni
znak—za to znaju svi u Jeruzalemu.

17Ali možda možemo spriječiti da se to još više ne razglasi. Zabranimo im da
ikomu opet govore o Isusovu imenu.”

18Pozovu zato apostole i zapovjede im da nipošto ne govore o Isusovu imenu i
ne poučavaju o njemu.

19Ali Petar i Ivan im odgovore: “Zar smatrate da je pred Bogom pravo da
slušamo vas, a ne njega?

20Ne možemo a da ne govorimo o onomu što smo čuli i vidjeli.”

21Vijećnici im opet zaprijete ali ih na koncu puste zato što nisu znali kako ih
kazniti a da se narod ne pobuni. Jer svi su slavili Boga zbog toga što se dogodilo:

22čudesno je iscijeljen čovjek koji je bio hrom više od četrdeset godina.

Vjernici mole za hrabrost

23Čim su ih oslobodili, Petar i Ivan jave se drugim vjernicima i ispričaju im što
su im rekli veliki svećenici i starješine.

24Kad su to čuli, svi podignu glas i jednodušno se pomole Bogu: “Gospodine, ti
si stvorio nebo, zemlju, more i sve što je u njima!

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

25Po Svetome Duhu kroz svojega slugu Davida odavno si rekao: ‘Zašto se narodi
bune? Zašto puci snuju ispraznosti?

26Zemaljski se kraljevi spremaju na bitku protiv Gospodina i protiv njegova
Mesije.’

27To se dogodilo u ovomu gradu! Herod Antipa, Poncije Pilat, zajedno s
narodima, urotili su se s izraelskim narodom protiv tvojega svetog Sluge Isusa,
tvojega Pomazanika.

28Učinili su ono što si predodredio svojom snagom i voljom.

29Gospodine, čuj njihove prijetnje i daj svojim slugama hrabrosti da navješćuju
tvoju Riječ!

30Pruži svoju moćnu ruku da se događaju iscjeljenja, čudesa i znamenje u imenu
tvojega svetog Sluge Isusa.”

31Kad su se tako pomolili, potrese se zgrada u kojoj su bili. Svi se napune
Svetoga Duha te su smjelo navješćivali Božju riječ.

Vjernici dijele imovinu

32Mnoštvo vjernika bilo je jednoga srca i duše: nitko nije ono što je imao
zadržavao za sebe, nego su sve međusobno dijelili.

33A apostoli su s velikom silom svjedočili o uskrsnuću Gospodina Isusa. Velika
je milost bila nad njima.

34Nitko od njih nije oskudijevao jer su oni koji su posjedovali zemljišta i kuće
prodavali svoju imovinu

35i novac donosili apostolima da njime raspolažu. Oni su ga dijelili svakomu
prema potrebama.

36Tako je Josip kojega su apostoli zvali Barnaba (što znači: “Sin utjehe”), levit,
rodom s Cipra,

37imao njivu. Prodao ju je i donio novac apostolima da njime raspolažu.

Djela Apostolska 5

Ananija i Safira

1Neki pak čovjek imenom Ananija proda skupa sa svojom ženom Safirom
imanje.

2U dogovoru sa ženom odvoji dio novca i zadrži ga, a ostatak donese apostolima
na raspolaganje.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

3Petar mu reče: “Ananija! Zašto ti je Sotona ispunio srce? Lagao si Svetome
Duhu i zadržao dio novca za sebe.

4Nisi morao prodati imanje i ostalo bi tvoje. A i kad si ga prodao, novac je bio
tvoj. Mogao si odlučiti da ga dadeš ili da ga zadržiš. Zašto si takvo što učinio?
Nisi slagao ljudima, nego Bogu!”

5Čim je Ananija to čuo, sruši se i izdahne. Silan strah spopadne sve koji su za to
čuli.

6Priđu neki mladići, poviju ga u plahte te iznesu i pokopaju.

7Nakon otprilike tri sata dođe njegova žena ne znajući što se dogodilo.

8Petar ju upita: “Reci mi, jeste li za ovoliko novca prodali zemljište?” “Jesmo”,
odgovori žena. “Za toliko.”

9“Pa što vam je bilo da ste se tako urotili kušati Duha Gospodnjega? Ondje su na
vratima mladići koji su ti pokopali muža. I tebe će iznijeti!” reče Petar.

10Ona se smjesta sruši na pod i umre. Mladići uđu i videći da je mrtva, iznesu ju
i pokopaju pokraj muža.

11Cijelu Crkvu i sve koji su za to čuli spopadne silan strah.

Apostoli iscjeljuju mnoštvo

12Preko ruku apostola događala su se mnoga čudesa i znamenja među
narodom. Svi su se vjernici jednodušno okupljali u Salomonovu trijemu.

13Nitko im se nije usuđivao pridružiti, ali narod ih je veličao.

14Sve je više i više muškaraca i žena vjerovalo u Gospodina.

15Ljudi su na ulice iznosili bolesnike na ležajevima i nosiljkama ne bi li na njih
u prolazu pala barem Petrova sjena.

16Mnoštvo je nagrnulo iz sela oko Jeruzalema. Donosili su bolesnike i
opsjednute nečistim duhovima. I svi su ozdravljali.

Apostole progone

17Veliki svećenik i njegovi pristaše iz saducejske sljedbe razjare se od zavisti.

18Uhite apostole i bace ih u javni zatvor.

19Ali kad je pala noć, dođe anđeo Gospodnji te otvori vrata zatvora i izvede ih.
Reče im:

20“Idite samo i nastavite ljudima u Hramu govoriti sve o Životu!”

21Apostoli tako u svanuće uđu u Hram i odmah počnu poučavati. U
međuvremenu stignu veliki svećenik i njegove pristaše te sazovu Vijeće i
izraelske starješine. Pošalju zatim u zatvor po apostole da ih izvedu pred sud.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

22Ali kad stražari stignu onamo, ne nađu ih u tamnici. Vrate se i jave:

23“Zatvor je zaključan i stražari su pred vratima, ali kad smo ih otvorili i ušli, unutra nije bilo nikoga!”

24Kad su zapovjednik hramske straže i veliki svećenici to čuli, zbunjeno su se pitali što sve to znači.

25Uto im netko dođe javiti da su zatvorenici u Hramu te da ondje poučavaju narod.

26Zapovjednik ode sa stražarima i uhiti ih, ali ne na silu jer se bojao da ih narod ne kamenuje.

27Izvedu tako apostole pred Vijeće.

28“Nismo li vam strogo zabranili poučavati u ime toga čovjeka?” upita ih veliki svećenik. “A vi ste napunili Jeruzalem učenjem o Isusu i još nas optužujete za njegovu smrt!”

29Ali Petar i apostoli odgovore: “Valja nam se pokoravati Bogu, a ne ljudima.

30Bog naših predaka uskrisio je Isusa, kojega ste smaknuli pribivši ga na križ.

31Uzvisio ga je svojom desnicom da bude Vođa i Spasitelj, da izraelskomu narodu omogući da se obrati i da im oprosti grijehe.

32Svjedoci svega toga smo mi i Sveti Duh kojega je Bog dao onima što mu se pokoravaju.”

33Nato se vijećnici razgnjeve. Htjeli su ih smaknuti.

34Ali ustane neki farizej, član Vijeća, imenom Gamaliel. Bio je to zakonoznanac kojega je narod vrlo cijenio. Zapovjedi da apostole načas izvedu.

35Onda reče vijećnicima: “Izraelci, dobro razmislite što ćete učiniti s tim ljudima!

36Podigao se tako prije i neki Teuda tvrdeći da je netko velik. Stekao je oko četiri stotine pristaša, ali je ubijen i svi su se razbježali.

37Poslije se u vrijeme popisa stanovništva podigao Juda Galilejac i poveo narod za sobom. I on je ubijen i sljedbenici su mu se razbježali.

38Savjetujem zato: ne dirajte te ljude i pustite ih. Potječu li njihovo poučavanje i njihova djela od čovjeka, propast će.

39A ako su od Boga, nećete ih moći uništiti. Pazite da ne zaratite s Bogom.” Vijeće prihvati njegov savjet.

40Pozovu apostole, išibaju ih, zabrane im da govore u Isusovo ime te ih puste.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

41Apostoli odu radosni iz Vijeća što ih je Bog smatrao dostojnima da trpe
pogrdu zbog Isusova imena.

42I svaki dan su u Hramu i po kućama navješćivali da je Isus Mesija.

Djela Apostolska 6

Apostoli biraju sedmoricu

1Ali kako je broj vjernika naglo rastao, neki se počnu žaliti. Židovi koji su
govorili grčki prigovarali su Židovima koji su govorili hebrejski da zanemaruju
njihove udovice u svagdanjem dijeljenju pomoći.

2Dvanaestorica zato sazovu vjernike. “Mi apostoli ne bismo trebali služiti pri
stolovima umjesto da propovijedamo i poučavamo Riječ.

3Pronađite, braćo, među sobom sedam ljudi na dobrome glasu, punih Svetoga
Duha i mudrosti. Njih ćemo za to zadužiti,

4a mi ćemo se posvetiti molitvi te propovijedanju i poučavanju Riječi.”

5Prijedlog se svima svidio. Izaberu Stjepana, čovjeka punog vjere i Svetoga
Duha, te Filipa, Prohora, Nikanora, Timona, Parmenu i Nikolu koji je došao iz
Antiohije. On se kao poganin obratio na židovsku vjeru, a sada je postao
kršćaninom.

6Postave njih sedmoricu pred apostole, a oni polože na njih ruke i pomole se.

7Božja riječ sve se više širila. Broj vjernika u Jeruzalemu naglo je rastao, a i
mnogi su židovski svećenici prihvaćali vjeru.

Stjepanovo uhićenje

8Stjepan je bio pun Božje milosti i sile. Činio je među narodom silna čudesa i
znamenje.

9Ali pobune se neki iz takozvane sinagoge Slobodnjaka, Židovi iz Cirene,
Aleksandrije, Cilicije i Male Azije, pa počnu s njime raspravljati.

10Nitko od njih nije se mogao nositi s mudrošću i Duhom kojim je Stjepan
govorio.

11Nagovore zato neke ljude da za njega kažu: “Čuli smo ga da govori pogrdne
riječi protiv Mojsija i protiv Boga.”

12Podjarili su i narod i starješine i pismoznance. Oni dođu po njega, ščepaju ga
i odvuku u Vijeće.

13Dovedu onamo krivokletnike koji izjave: “Ovaj čovjek uvijek govori protiv
Hrama i protiv Mojsijeva zakona.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

14Čuli smo da kaže kako će taj Isus iz Nazareta uništiti Hram i promijeniti
običaje koje nam je Mojsije predao.”

15Svi koji su sjedili u Vijeću pogledaju u Stjepana i opaze da mu je lice poput
anđeoskog.

Djela Apostolska 7

Stjepanov govor pred Vijećem

1Veliki svećenik ga upita: “Je li to istina?”

2Stjepan odgovori: “Braćo i časni oci, poslušajte me! Naš se slavni Bog ukazao
našemu ocu Abrahamu u Mezopotamiji, prije nego što se nastanio u Haranu.

3Rekao mu je: ‘Idi iz svoje zemlje, iz svojega zavičaja, u zemlju koju ću ti
pokazati.’

4Abraham tako napusti kaldejsku zemlju i nastani se u Haranu. Odande ga je
Bog, nakon smrti njegova oca, preselio u ovu zemlju u kojoj vi sada živite.

5Ali nije mu u njoj dao nikakvu baštinu, ni stopu zemlje, nego ju je obećao dati
njemu i njegovim potomcima iako Abraham još nije imao djece.

6Bog mu je također rekao da će njegovi potomci živjeti u tuđoj zemlji kao robovi
i da će ih ondje tlačiti četiri stotine godina.

7Ali rekao je: ‘Narodu kojemu će robovati ja ću suditi. A zatim će izići i klanjati
mi se na ovomu mjestu.’

8Zatim je Bog s Abrahamom sklopio savez obrezanja. Tako je Izak, Abrahamov
sin, obrezan kad mu je bilo osam dana. Izak je tako učinio sa svojim sinom
Jakovom, a Jakov s dvanaestoricom sinova, patrijarsima židovskoga naroda.

9A Jakovljevi sinovi, patrijarsi, bili su ljubomorni na svojega brata, Josipa, pa su
ga prodali kao roba u Egipat. Ali Bog je bio s njim

10i izbavljao ga iz svih nevolja. Darivao ga je svojom naklonošću i mudrošću
pred egipatskim kraljem, faraonom, te ga je on postavio za upravitelja Egipta i
cijeloga svojeg dvora.

11Poslije je zavladala glad u cijelome Egiptu i Kanaanu. Naši su preci bili u
velikoj nevolji: nisu mogli naći hrane.

12Jakov je čuo da u Egiptu ima žita pa je onamo poslao svoje sinove, naše pretke.

13Kad su drugi put otišli onamo, Josip je otkrio braći tko je, pa je faraon upoznao
njegovu obitelj.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

14Zatim je Josip poslao po svojega oca Jakova i svu svoju rodbinu da dođu u
Egipat. Bilo ih je sedamdeset pet.

15Tako je Jakov došao u Egipat. Ondje su umrli on i njegovi sinovi, naši preci.

16Prenijeli su ih u Sihem i položili u grob koji je Abraham za srebro kupio od
Hamorovih sinova.

17Kako se bližilo vrijeme ispunjenja obećanja koje je Bog dao Abrahamu, u
Egiptu je naš narod rastao i množio se.

18Ali na egipatsko prijestolje dođe novi kralj, koji nije poznavao Josipa.

19Zlostavljao je naše pretke i primoravao roditelje da ostavljaju svoju
novorođenčad da pomre.

20U to se doba rodio Mojsije. Bio je prelijepo dijete. Roditelji su se o njemu
brinuli tri mjeseca.

21Kad su ga na koncu morali ostaviti, pronašla ga je faraonova kći i odgojila kao
vlastitoga sina.

22Mojsije je poučen svoj egipatskoj mudrosti. Postao je silnim i u riječima i na
djelima.

23Kad mu je bilo četrdeset godina, srce ga ponuka da posjeti svoje rođake,
izraelski narod.

24Ondje ugleda kako neki Egipćanin zlostavlja Izraelca. Braneći zlostavljanog
Izraelca, suprotstavi se Egipćaninu te se osveti i ubije ga.

25Mislio je da će njegova braća shvatiti kako ga je Bog poslao da ih spasi, ali oni
nisu razumjeli.

26Sutradan opet ode k njima i ugleda kako se tuku dva Izraelca. Počne ih
nagovarati da se pomire: ‘Ljudi!’ reče im. ‘Braća ste! Zašto zlostavljate jedni
druge?!’

27Ali onaj koji je zlostavljao bližnjega odgurne Mojsija i reče: ‘Tko je tebe
postavio poglavarom i sucem nad nama?

28Kaniš li i mene ubiti kao onoga Egipćanina jučer?’

29Kad je to čuo, Mojsije pobjegne i skloni se u midjansku zemlju. Ondje su mu
se rodila dva sina.

30Četrdeset godina nakon toga ukazao mu se anđeo u pustinji blizu gore Sinaja,
u plamtećoj vatri gorućega grma.

31Mojsije je opazio gorući grm i zadivljen se pitao što je to. Dok je prilazio da
bolje pogleda, začuje Gospodnji glas:

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

32‘Ja sam Abrahamov, Izakov i Jakovljev Bog.’ Mojsije se silno preplaši. Nije se
usuđivao gledati.

33Gospodin mu reče: ‘Izuj sandale s nogu jer stojiš na svetoj zemlji.

34Dobro sam vidio nevolju svojega naroda u Egiptu i čuo njegove uzdahe. Sišao
sam da ga izbavim. Idi sada! Šaljem te u Egipat!’

35Toga istog Mojsija kojega su se odrekli pitajući ga: ‘Tko je tebe postavio
poglavarom i sucem nad nama?’ Bog im je poslao kao poglavara i otkupitelja da
ih izbavi, preko anđela koji mu se ukazao u gorućem grmu.

36On ih je izveo iz Egipta čineći čudesa i znakovlje. Vodio ih je kroz Crveno more
i kroz pustinju četrdeset godina.

37Taj je isti Mojsije rekao izraelskome narodu: ‘Bog će vam podignuti proroka
poput mene iz vašega vlastitog naroda.’

38Isti je Mojsije bio posrednikom između izraelskoga naroda i anđela koji mu je
dao riječi života na gori Sinaju da ih preda nama.

39Naši preci nisu mu se htjeli pokoriti, nego su ga odbili i srcima se opet
okrenuli prema Egiptu.

40Rekli su Aronu: ‘Napravi nam bogove koji će ići pred nama jer ne znamo što
se dogodilo s Mojsijem koji nas je izveo iz Egipta!’

41Načinili su idola u obliku teleta, prinijeli mu žrtve i veselili se tomu što su
učinili.

42A Bog se okrenuo od njih i pustio ih da se klanjaju suncu, mjesecu i zvijezdama
kao svojim bogovima. U proročkoj je knjizi zapisano: ‘Zar ste meni prinosili
žrtve za četrdeset godina u pustinji, Izraele?

43Ne; okrenuli ste se poganskim bogovima— Molohovu svetištu i zvijezdi boga
Refana, likovima koje ste načinili da biste im se klanjali. Zato ću vas odvesti u
progonstvo dalje od Babilona!’

44Naši su preci sa sobom kroz pustinju nosili Šator svjedočanstva. Bio je
načinjen točno prema predlošku koji je Mojsiju pokazao Bog.

45Mnogo godina zatim, kad je Jošua ratovao protiv poganskih naroda koje je
Bog istjerao iz te zemlje, Šator su unijeli sa sobom u novu zemlju. Ondje je ostao
sve do vremena kralja Davida.

46Davidu je Bog bio milostiv, te ga je zamolio za dopuštenje da izgradi Hram
Jakovljevu Bogu.

47Ali izgradio ga je tek Salomon.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

48Ipak, Svevišnji ne prebiva u hramovima koje su izgradile ljudske ruke. Kao što
kaže prorok:

49‘Nebo mi je prijestolje, a zemlja podnožje mojim nogama. Kakav mi vi dom
možete izgraditi? Gdje da počivam?

50Zar nije moja ruka stvorila sve u nebu i na zemlji?’

51Tvrdoglavi ste! Pogani ste u srcima i gluhi za istinu! Uvijek se opirete Svetome
Duhu, baš kao i vaši preci!

52Ima li ijedan prorok kojega vaši oci nisu progonili? Pobili su one koji su
pretkazali dolazak Pravednika—kojega ste vi izdali i smaknuli.

53Preko anđela ste dobili Zakon, a niste ga se držali!”

54Kad su to čuli, židovski se vođe toliko razgnjeve na Stjepana da na njega počnu
škripati zubima.

55Ali Stjepan, pun Svetoga Duha, upre pogled u nebo i ugleda Božju slavu i Isusa
kako stoji na počasnome mjestu, Bogu zdesna.

56“Vidim otvorena nebesa”, reče, “i Sina Čovječjega kako stoji zdesna Bogu.”

57Oni nato rukama poklope uši i vičući iz svega glasa složno navale na njega.

58Izvuku ga iz grada i počnu kamenovati. Svjedoci odlože ogrtače do nogu
mladića Savla.

59Dok su ga kamenovali, Stjepan je zazivao: “Gospodine Isuse, primi moj duh!”

60Zatim se baci na koljena i poviče iz sve snage: “Gospodine, ne uzmi im ovo za
grijeh!” Pošto to izgovori, izdahne.

Djela Apostolska 8

1Savao je odobravao Stjepanovo smaknuće.

Progonstvo vjernika

Tog je dana započeo veliki val progona Crkve u Jeruzalemu pa su se svi osim
apostola razbježali po Judeji i Samariji.

2Neki pobožni ljudi pokopali su Stjepana i održali veliko žalovanje za njim.

3Savao je pak pustošio Crkvu. Išao je od kuće do kuće te muškarce i žene
odvlačio i predavao u tamnicu.

Filip propovijeda u Samariji

4Ali vjernici koji su pobjegli iz Jeruzalema posvuda su išli navješćujući Radosnu
vijest o Isusu.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

5Filip je, primjerice, otišao u Samariju i ondje ljudima propovijedao o Kristu.

6Mnoštvo je jednodušno prihvaćalo Filipove riječi slušajući ga i gledajući
čudesa koja je činio.

7Izgonio je mnoge nečiste duhove koji su vrišteći izlazili iz opsjednutih. Iscijelio
je mnoge uzete i hrome.

8U tomu je gradu tako zavladala velika radost.

9Neki čovjek imenom Šimun već se dugo ondje bavio čarobnjaštvom.
Opčaravao je narod i izdavao se za velikog čovjeka.

10Samarijanci su mu se, od najmanjega do najvećega, priklanjali i nazivali ga
"velikim" i "Božjom silom".

11Činili su to zato što ih je dugo opčaravao svojim vradžbinama.

12Ali tada su povjerovali Filipu koji je navješćivao Radosnu vijest o Božjemu
kraljevstvu i imenu Isusa Krista. Krstili su se muškarci i žene.

13I sam je Šimun povjerovao i krstio se te slijedio Filipa kuda god je išao.
Zadivljeno je promatrao čudesa i znamenje koje je Filip činio.

14Kad su apostoli u Jeruzalemu čuli da su u Samariji prihvatili Božju riječ,
pošalju onamo Petra i Ivana.

15Oni dođu i pomole se za obraćenike da prime Svetoga Duha.

16Jer Sveti Duh još nije sišao ni na koga od njih. Bili su samo kršteni u ime
Gospodina Isusa.

17Polagali su ruke na njih te su primali Svetoga Duha.

18Kad je Šimun vidio da ljudi primaju Svetoga Duha kad apostoli na njih polože
ruke, ponudi apostolima novac:

19"Dajte i meni tu moć da svatko na koga položim ruke primi Svetoga Duha!"

20Ali Petar mu odgovori: "Propao i taj novac i ti skupa s njim! Misliš li da Božji
dar možeš kupiti novcem?

21Ti na ovo nemaš pravo jer ti srce nije pravo pred Bogom!

22Obrati se od svoje zloće i moli se Gospodinu pa će ti možda oprostiti nakane
zlog srca.

23Vidim da si pun gorčine i okovan grijehom."

24"Vi se za mene molite Gospodinu da me ne snađe to što ste rekli!" odgovori
Šimun.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

25Pošto su svjedočili i propovijedali Božju riječ u Samariji, Petar i Ivan vratili su
se u Jeruzalem. Putem su se zaustavljali u samarijskim selima navješćujući
Radosnu vijest.

Filip i Etiopljanin

26A Filipu reče anđeo Gospodnji: "Kreni na jug pustom cestom što iz Jeruzalema
vodi u Gazu."

27I Filip pođe. Susretne nekog Etiopljanina, dvorskog rizničara, visokog
dostojanstvenika etiopske kraljice, kandake. On je išao u Jeruzalem da se
pokloni Bogu.

28Vraćajući se iz Jeruzalema sjedio je u kočiji i čitao naglas iz Knjige proroka
Izaije.

29Sveti Duh reče Filipu: "Priđi i hodaj uz kočiju!"

30Filip pritrči. Začuje kako čovjek čita Izaiju pa upita: "Razumijete li to što
čitate?"

31"A kako da razumijem ako me tko ne pouči?" odgovori čovjek. Zamoli Filipa
da se popne u kočiju i sjedne do njega.

32Čitao je ovaj ulomak: "Odveli su ga kao ovcu na klanje. Kao janje nijemo pred
onima što ga strižu, ni usta nije otvorio.

33Ponižen je i lišen pravde. Tko da opiše njegov naraštaj? Jer život je njegov uzet
sa zemlje."

34Dostojanstvenik zatim upita Filipa: "Reci mi, molim te, govori li to prorok o
sebi ili o kome drugome?"

35Filip mu, počevši od toga ulomka, objasni evanđelje i navijesti Isusa.

36Vozeći se tako naiđu na neku vodu, a dostojanstvenik upita: "Evo vode! Što
me priječi da se krstim?"

38Zapovjedi da kočija stane pa obojica siđu do vode. Filip ga ondje krsti.

39Kad su izišli iz vode, Sveti Duh ponese Filipa i dostojanstvenik ga više nije
vidio. On radosno nastavi svojim putem,

40a Filip se nađe u gradu Azotu. Kud god je išao, putem je po gradovima
propovijedao Radosnu vijest sve dok nije stigao u Cezareju.

Djela Apostolska 9

Savlovo obraćenje

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

[1]A Savao, neprestano dišući prijetnjom ubojstva prema Gospodinovim
učenicima, ode k velikom svećeniku.

[2]Zatraži od njega pisma za sinagoge u Damasku da može sve sljedbenike Puta,
i muškarce i žene, na koje ondje naiđe, dovesti okovane u Jeruzalem.

[3]Kad se približio Damasku, odjednom ga obasja svjetlost s neba.

[4]Padne na zemlju. Začuje nato glas kako mu govori: “Savle, Savle! Zašto me
progoniš?”

[5]“Tko si ti, Gospodine?” upita Savao. “Ja sam Isus kojega ti progoniš”, odgovori
glas.

[6]“Ustani i pođi u grad! Ondje će ti se reći što da činiš.”

[7]Savlovi su suputnici ostali bez riječi. Čuli su glas, ali nikoga nisu vidjeli.

[8]Savao ustane sa zemlje. Oči su mu bile otvorene, ali ništa nije vidio. Povedu ga
zato za ruku i uvedu u Damask.

[9]Tri dana nije ništa vidio niti je jeo i pio.

[10]A u Damasku je živio vjernik imenom Ananija. Njemu Gospodin reče u
viđenju: “Ananija!” “Molim, Gospodine?” odazove se on.

[11]Gospodin mu reče: “Idi u Ravnu ulicu, u Judinu kuću, i ondje potraži Savla iz
Tarza. Eno ga ondje; moli se.

[12]U viđenju koje sam mu dao vidio je čovjeka imenom Ananija kako ulazi i
polaže na njega ruke da progleda.”

[13]“Ali, Gospodine,” odgovori Ananija, “od tolikih sam čuo da je mnogo zla učinio
tvojim svetima u Jeruzalemu!

[14]Ima punomoć od velikog svećenika da okuje u lance sve koji prizivaju tvoje
ime.”

[15]Gospodin mu odgovori: “Idi i učini što ti kažem. Izabrao sam Savla da ponese
moje ime poganima i kraljevima i izraelskome narodu.

[16]Pokazat ću mu koliko mora pretrpjeti zbog mojega imena.”

[17]Ananija ode onamo, položi ruke na Savla i reče: “Brate Savle, Gospodin Isus
koji ti se ukazao na putu poslao me je da progledaš i da se napuniš Svetoga
Duha.”

[18]Savlu s očiju odmah spadne nešto poput ljuski te progleda. Ustane zatim i
krsti se.

[19]Onda nešto pojede i okrijepi se.

Savao u Damasku i Jeruzalemu

Croatian New Testament (Knjiga O Kristu)
© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

Savao je nekoliko dana ostao s vjernicima u Damasku.

20Smjesta je po sinagogama počeo propovijedati da je Isus Božji Sin.

21Svi koji su ga slušali bili su zaprepašteni. “Pa nije li ovo onaj isti koji je u Jeruzalemu istrebljivao Isusove sljedbenike?” pitali su. “Zar on nije došao ovamo zato da ih uhiti i okovane odvede pred velike svećenike?”

22Savlovo je propovijedanje bivalo sve silnije. Zbunjivao je Židove u Damasku dokazujući im da je Isus Mesija.

23Nakon podosta vremena, židovski ga vođe odluče pogubiti,

24ali Savao dozna za njihovu nakanu. Danonoćno su nadzirali gradska vrata ne bi li ga ubili.

25Zato ga vjernici noću spuste preko gradskoga zida u košari.

26Kad je Savao stigao u Jeruzalem, pokušao se sastati s vjernicima, ali svi su ga se bojali. Nisu vjerovali da je zaista vjernik.

27Tada ga Barnaba povede k apostolima te im ispriča da je Savao na putu u Damask vidio Gospodina i što mu je Gospodin rekao te kako je u Damasku hrabro propovijedao u Isusovo ime.

28Od tada se s njima slobodno družio po Jeruzalemu i hrabro je propovijedao u Gospodnje ime.

29Raspravljao je s nekim Židovima koji su govorili grčki pa ga oni nakane ubiti.

30Kad su vjernici za to čuli, odvedu ga u Cezareju i pošalju doma u Tarz.

31Crkva je u cijeloj Judeji, Galileji i Samariji živjela u miru. Izgrađivala se i napredovala. Vjernici su hodili u strahu Gospodnjemu i u utješeni Svetim Duhom.

Petar iscjeljuje Eneju i Tabitu

32Obilazeći svete posvuda, Petar je došao i k Božjemu narodu u gradu Lidi.

33Ondje upozna nekog čovjeka imenom Eneja, koji je osam godina ležao uzet u postelji.

34Petar mu reče: “Eneja, ozdravlja te Isus Krist! Ustani i namjesti postelju!” Čovjek smjesta ustane.

35Kad su to vidjeli svi žitelji Lide i Šarona, obrate se Gospodinu.

36U Jopi je živjela i vjernica imenom Tabita (što znači: “Košuta”). Život joj se sastojao u tomu da čini dobra i milosrdna djela.

37Upravo se tada ona razboli i umre. Pripremili su ju za pokop i položili ju u sobi na katu.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

38Ali kad su čuli da je Petar blizu, u Lidi, pošalju k njemu dvojicu i zamole ga:
“Odmah dođi k nama!”

39Petar zato odmah pođe s njima. Čim je stigao povedu ga u sobu na katu. Ondje
ga okruže udovice plačući i pokazujući mu ogrtače i drugu odjeću koju im je
Košuta izradila dok je bila s njima.

40Ali Petar ih sve pošalje iz sobe. Klekne i pomoli se, a zatim se okrene prema
tijelu i reče: “Tabita, ustani!” Ona otvori oči, pogleda Petra i sjedne.

41On joj pruži ruku i pridigne ju. Zatim pozove udovice i svete pa im pokaže da
je oživjela.

42Vijest se pronese cijelim gradom te mnogi povjeruju u Gospodina.

43Petar je neko vrijeme ostao u Jopi, u kući nekoga kožara Šimuna.

Djela Apostolska 10

Kornelije poziva Petra

1U Cezareji je živio čovjek imenom Kornelije, stotnik takozvane italske čete.

2I on i njegovi ukućani bili su pobožni i bojali su se Izraelova Boga. Velikodušno
je dijelio narodu milodare i stalno se molio Bogu.

3On oko tri ure popodne u viđenju jasno ugleda kako mu prilazi Božji anđeo.
“Kornelije!” pozove ga anđeo.

4Kornelije se prestrašeno zagleda u njega. “Tko si ti, gospodine?” upita anđela.
Anđeo odgovori: “Tvoje su molitve i milodari siromašnima uzišli pred Boga kao
podsjetnik.

5Pošalji zato ljude u Jopu po Šimuna nazvanoga Petar.

6On je gost u kući kožara Šimuna, koja se nalazi uz more.”

7Čim je anđeo otišao, Kornelije pošalje dvojicu slugu i pobožnoga, odanog
vojnika

8i sve im ispriča te ih pošalje u Jopu.

Petrovo viđenje

9Sutradan oko podneva, dok su se Kornelijevi ljudi približavali gradu, Petar se
popne na krov da se moli.

10Bio je gladan. Dok su mu pripremali jelo, on padne u zanos.

11Vidio je kako se nebo otvara i kako se na zemlju spušta nešto poput velikog
platna zavezanoga na četiri kraja.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

12U njemu je bilo svakakvih četveronožnih životinja, gmazova i ptica nebeskih.

13Neki mu glas reče: “Ustani, Petre! Zakolji i jedi!”

14“Nipošto, Gospodine”, odgovori Petar. “Nikad još nisam okusio ništa zabranjeno židovskim zakonom.”

15“Ne nazivaj nečistim ono što Bog proglasi čistim!” opet se javi glas.

16To se triput ponovilo, a platno se zatim uzdigne u nebo.

Kornelijevi ljudi kod Petra

17Dok se Petar dvoumio što bi to viđenje moglo značiti, dođu Kornelijevi ljudi. Raspitali su se gdje je Šimunova kuća i pojavili se na vratima.

18Upitaju je li ondje u gostima neki Šimun Petar.

19Dok je Petar još razmišljao o viđenju, Sveti Duh mu reče: “Traže te trojica ljudi.

20Ustani i pođi s njima ne dvoumeći se jer sam ih ja poslao.”

21Petar siđe k njima i reče: “Evo me. Ja sam taj kojega tražite. Zašto ste došli?”

22“Poslao nas je rimski stotnik Kornelije, pravedan čovjek koji se boji Boga Izraelova”, odgovore oni. “Svi ga Židovi cijene. Njemu je anđeo rekao da pošalje po tebe, da mu dođeš govoriti.”

23Petar ih tada pozove da uđu i ugosti ih.

Petar posjećuje Kornelija

Sutradan ustane i pođe s njima. Pratila su ga još neka braća iz Jope.

24Drugoga dana stignu u Cezareju. Kornelije ih je čekao okupivši rodbinu i prisne prijatelje.

25Kad je Petar kročio u kuću, Kornelije mu pohrli u susret i padne mu pred noge klanjajući mu se.

26“Ustani! I ja sam samo čovjek!” reče mu Petar

27te razgovarajući s njim uđe u kuću gdje je bilo okupljeno mnogo ljudi.

28Petar im reče: “Znate da Zakon Židovima zabranjuje družiti se s poganima ili ulaziti k njima u kuću. Ali meni je Bog pokazao da nikoga ne smatram nečistim.

29Zato sam bez pogovora došao kad ste me pozvali. Sada mi dakle recite zašto ste me zvali.”

30Kornelije odgovori: “Prije četiri dana molio sam se u svojem domu baš u ovo doba, u tri ure poslije podne. Odjednom se preda mnom pojavi neki čovjek u sjajnoj odjeći

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

31i reče mi: ‘Kornelije, molitve su ti uslišane i Bog je vidio tvoje milodare
siromašnima.

32Pošalji ljude u Jopu da dovedu Šimuna Petra. On je gost u kući kožara Šimuna,
koja se nalazi uz more.’

33Zato sam smjesta poslao po tebe i dobro je da si došao. Evo nas dakle ovdje
pred Bogom, da čujemo što ti je Gospodin zapovjedio da nam kažeš!”

Pogani slušaju Radosnu vijest

34Petar reče: “Sada uistinu shvaćam: Bog nije pristran.

35U svakomu narodu prihvaća one koji ga se boje i koji čine što je pravedno.

36Izraelskome je narodu poslao svoju Riječ, navijestio im evanđelje: mir s
Bogom po Isusu Kristu koji je Gospodar svih.

37Znate što se događalo po svoj Judeji. Sve je to započelo u Galileji, otkad je Ivan
propovijedao krštenje.

38Znate da je Bog pomazao Isusa iz Nazareta svojim Svetim Duhom i silom. Isus
je, zato što je Bog bio s njim, hodio čineći dobro i iscjeljujući sve koje je đavao
držao u svojoj vlasti.

39Mi apostoli svjedoci smo svega što je činio u Izraelu i u Jeruzalemu. Smaknuli
su ga i raspeli,

40ali ga je Bog treći dan podignuo od mrtvih i dopustio mu da se pokaže—

41ne svemu narodu nego nama koje je još prije izabrao da budemo njegovim
svjedocima. Jeli smo i pili s njim pošto je uskrsnuo od mrtvih.

42Zapovjedio nam je da posvuda propovijedamo i svjedočimo da je Bog Isusa
postavio sucem svima: i živima i mrtvima.

43On je taj o kojemu su svjedočili proroci kad su rekli da svatko tko u njega
vjeruje u njegovu imenu prima oproštenje grijeha.”

Pogani primaju Svetoga Duha

44Dok je Petar još govorio, Sveti Duh siđe na sve koji su slušali.

45Židovski vjernici koji su došli s Petrom čudili su se daru Svetoga Duha koji se
izlio i na pogane

46jer su ih čuli kako govore u drugim jezicima i slave Boga. Petar tada reče:

47“Može li tko uskratiti krštenje ovima koji su primili Svetoga Duha baš kao i
mi?”

48Zapovjedi zato da se krste u ime Isusa Krista. Zamole ga zatim da pri Korneliju
ostane još nekoliko dana.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

Djela Apostolska 11

Petar objašnjava svoj postupak

1 Apostoli i braća u Judeji doznali su da su pogani prihvatili Božju riječ.

2 Kad je Petar došao u Jeruzalem, neki su mu židovski vjernici počeli prigovarati:

3 "Ušao si u poganski dom! Čak si i jeo s njima!"

4 Petar im ispriča kako se to dogodilo:

5 "U Jopi sam se molio i u zanosu imao viđenje: nešto poput velikog platna zavezanoga na četiri kraja kako se s neba spušta do mene.

6 Pogledam unutra i vidim svakakve četveronošce, zvijeri i gmazove te ptice nebeske.

7 Začujem glas koji mi govori: 'Ustani, Petre! Zakolji i jedi!'

8 'Nipošto, Gospodine', odgovorim. 'Nikad još nisam okusio ništa zabranjeno Zakonom.'

9 'Ne nazivaj nečistim ono što Bog proglasi čistim!' opet se javi glas s neba.

10 To se triput ponovilo, a onda se sve uzdignulo u nebo.

11 Upravo tada pojave se pred kućom trojica ljudi iz Cezareje koji su došli po mene.

12 Sveti Duh rekao mi je da idem s njima ne oklijevajući. Sa mnom su pošla i ova šestorica braće i ubrzo smo stigli u dom čovjeka koji je poslao po nas.

13 Ispripovjedio nam je kako mu se doma ukazao anđeo i rekao mu: 'Pošalji ljude u Jopu po Šimuna nazvanoga Petar.

14 On će ti reći kako da se spasiš i ti i svi tvoji ukućani.'

15 Počeo sam im propovijedati Radosnu vijest, ali tek što sam počeo siđe na njih Sveti Duh, baš kao što je u početku na nas sišao.

16 Tada sam se sjetio što nam je rekao Gospodin: 'Ivan je krstio vodom, ali vi ćete biti kršteni Svetim Duhom.'

17 Kad je već Bog dao tim poganima isti dar kao i nama koji smo povjerovali u Gospodina Isusa Krista, tko sam ja da mu se protivim?"

18 Kad su to čuli, umire se i počnu slaviti Boga. "Bog je i poganima dao da se obrate i da imaju vječni život!" govorili su.

Crkva u Antiohiji i Siriji

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

19Vjernici, koji su se u međuvremenu razbježali zbog nevolje koja ih je snašla
zbog Stjepana, došli su do Fenicije, Cipra i sirijske Antiohije. Radosnu vijest
propovijedali su samo Židovima.

20Ali neki od vjernika koji su u Antiohiju došli s Cipra i Cirene počnu i
poganima propovijedati o Gospodinu Isusu.

21Ruka Gospodnja bila je s njima te velik broj pogana povjeruje i obrati se
Gospodinu.

22Ta je vijest doprla do Crkve u Jeruzalemu pa oni pošalju Barnabu u Antiohiju.

23Kad je vidio kakvu im je milost Bog ukazao, razveseli se te je ohrabrivao
vjernike da ostanu vjerni Gospodinu.

24Barnaba je bio čestit čovjek, pun Svetoga Duha i čvrste vjere. I veliko mnoštvo
ljudi obrati se Gospodinu.

25Barnaba zatim ode u Tarz potražiti Savla.

26Pronađe ga i odvede u Antiohiju. Obojica su ondje ostali godinu dana i na
crkvenim sastancima poučavali veliko mnoštvo ljudi. Ondje su se vjernici prvi
put prozvali kršćanima.

27U to doba dođu u Antiohiju neki proroci iz Jeruzalema.

28Jedan od njih, imenom Agab, pretkaže po Duhu da će u cijelomu Rimskom
Carstvu zavladati velika glad. To se i dogodi za Klaudijeve vladavine.

29Vjernici iz Antiohije zato odluče da svatko od njih pošalje pomoć koliku može
braći u Judeji.

30Učine tako te pošalju pomoć starješinama po Barnabi i Savlu.

Djela Apostolska 12

Jakovljevo smaknuće i Pavlovo utamničenje

1Tada kralj Herod Agripa počne zlostavljati neke vjernike iz Crkve.

2Ivanova brata Jakova pogubi mačem.

3Kad je vidio da je to drago židovskim vođama, uhiti i Petra za Blagdana
beskvasnih kruhova.

4Uhiti ga i baci u tamnicu te zapovjedi da ga čuvaju četiri vojničke straže. Kanio
ga je poslije Pashe izvesti pred narod da mu sude.

5Dok je Petar bio u tamnici, Crkva se žarko molila Bogu za njega.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

6Noć prije nego što ga je Herod kanio izvesti pred sud Petar je spavao okovan
između dvojice vojnika, a pred vratima su stražarili vojnici.

Petrovo čudesno izbavljenje iz tamnice

7Ali odjednom ćeliju obasja svjetlost: pojavi se anđeo Gospodnji. Udari Petra po
rebrima i reče "Brzo ustani!" I lanci mu spadnu s ruku.

8Zatim mu anđeo reče: "Opaši se i obuj sandale." Petar posluša. "Obuci sada
ogrtač i pođi za mnom!" zapovjedi anđeo.

9Petar iziđe i pođe za njim, ali nije znao da se to zaista događa. Mislio je da ima
viđenje.

10Prošli su pokraj prve i druge straže te došli do željeznih vrata na izlazu iz
zatvora. Ona se sama otvore te iziđu na ulicu. Kad su prošli jednu ulicu, anđeo
odjednom ode od njega.

11Petar napokon shvati što se dogodilo: "Gospodin je zaista poslao anđela da
me izbavi od Heroda i od onoga što su mi Židovi htjeli učiniti!" reče on.

12Kad je to shvatio, uputi se domu Marije, majke Ivana zvanoga Marko. Ondje
su mnogi bili okupljeni na molitvi.

13Zakuca na dvorišna vrata. Sluškinja imenom Ruža dođe poslušati tko kuca.

14Kad je prepoznala Petrov glas, od veselja zaboravi otvoriti vrata. Utrči u kuću
i javi im da je pred vratima Petar.

15"Poludjela si", odgovore joj, ali ona je to i dalje uporno tvrdila. "Vjerojatno je
to njegov anđeo", zaključe zatim.

16Petar je i dalje kucao. Kad su na koncu otvorili i ugledali ga, zaprepaste se.

17On im rukom pokaže da šute te ispriča kako ga je sam Gospodin izveo iz
tamnice. "Javite Jakovu i drugoj braći što se dogodilo!" reče. Zatim ode na drugo
mjesto.

18Kad se razdanilo, među vojnicima nastane uzbuna zbog Petrova nestanka.

19Herod Agripa pošalje potragu za njim, a kad ga ne nađu, sasluša stražare i
zapovjedi da se smaknu. Ode zatim iz Judeje u Cezareju te ondje ostane neko
vrijeme.

Herodova smrt

20Herod je bio u žestoku sukobu sa žiteljima Tira i Sidona. Pošalju mu stoga
izaslanike da s pomoću kraljevskoga komornika Blasta, kojega su pridobili,
zaiskaju mir jer su hranu nabavljali iz Herodove zemlje.

21Na dan sastanka Herod obuče kraljevsko ruho te sjedne na prijestolje i počne
im govoriti.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

22Narod je vikao: “Božji je to glas, a ne ljudski!”

23Ali zato što je prihvatio da mu se ljudi klanjaju i što nije dao slavu Bogu, udari ga anđeo Gospodnji te ga izjedu crvi i umre.

24Ali Božja riječ brzo se širila i stjecala nove vjernike.

25Kad su Barnaba i Savao završili sa služenjem u Jeruzalemu, vrate se u Antiohiju i povedu sa sobom Ivana zvanog Marko.

Djela Apostolska 13

Poslanje Barnabe i Savla

1Među prorocima i učiteljima u sirijskoj Antiohiji bili su Barnaba, Šimun zvani Niger, Lucije Cirenac, Manahen, koji je kao dijete othranjen s Herodom Antipom, i Savao.

2Dok su jednom obavljali Božju službu i postili, Sveti Duh im reče: “Pošaljite Barnabu i Savla na djelo na koje sam ih pozvao.”

3Postili su i dalje i molili. Zatim na njih polože ruke i pošalju ih na put.

Prvo Pavlovo misijsko putovanje

4Savla i Barnabu Sveti je Duh poslao u Seleuciju, a odande jedrenjakom na Cipar.

5Kad su došli u grad Salaminu, navješćivali su Božju riječ po židovskim sinagogama. Ivan Marko pratio ih je i pomagao im.

6Kad su tako prešli sav otok i stigli do grada Pafa, naiđu na nekog vračara, samozvanog proroka, Židova, imenom Barjesus.

7Bio je iz kruga namjesnika Sergija Pavla, razborita čovjeka. Sergije pozove Barnabu i Savla pa ih zamoli da mu kazuju Božju riječ,

8ali usprotivi im se vračar Elim (tako mu ime glasi na grčkome) i namjesnika počne odvraćati od vjere.

9Tada ga Savao, kojega su zvali i Pavao, pun Svetoga Duha, ošine pogledom

10i reče: “Sine đavolski pun lukavštine i pakosti, neprijatelju svake pravednosti, dokle ćeš iskrivljavati ispravne putove Gospodnje?

11Udarit će te sada ruka Gospodnja! Oslijepit ćeš na neko vrijeme i nećeš gledati sunca!” Na vračara smjesta padne tama te on počne glavinjati uokolo tražeći tko će ga voditi.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

12Kad je namjesnik vidio što se dogodilo, povjeruje i zadivi se učenju
Gospodnjem.

Pavao propovijeda u pizidijskoj Antiohiji

13Pavao i njegovi pratitelji otisnu se lađom iz Pafa te stignu u luku Pergu u
Pamfiliji. Ondje ih napusti Ivan Marko i vrati se u Jeruzalem.

14Barnaba i Pavao iz Perge odu u pizidijsku Antiohiju. U subotu odu u sinagogu
i sjednu.

15Nakon uobičajenog čitanja Mojsijeva zakona i Proroka nadstojnici sinagoge
im poruče: "Braćo, imate li koju riječ utjehe za narod, govorite!"

16Nato Pavao ustane, podigne ruku i reče: "Izraelci i svi koji se bojite izraelskoga
Boga, čujte:

17Bog ovoga, izraelskog naroda izabrao je naše pretke i učinio da napreduju u
Egiptu. Zatim ih je svojom silnom rukom izveo iz te zemlje u kojoj su robovali.

18Četrdesetak godina ih je u pustinji strpljivo podnosio.

19Zatro je sedam naroda u kanaanskoj zemlji da bi im njihovu zemlju dao u
naslijeđe.

20Sve je to trajalo kojih četiristo pedeset godina. Potom im je dao suce da
vladaju njima—sve do proroka Samuela.

21Tada su ljudi zaiskali kralja pa im je Bog dao Šaula, Kišova sina iz
Benjaminova plemena, da vlada četrdeset godina.

22Ali njega je svrgnuo i postavio im za kralja Davida, za kojega je sam rekao:
'Jišajev sin David čovjek je po mojemu srcu jer će učiniti sve što želim.'

23Iz Davidova je potomstva Bog po svojemu obećanju Izraelu izveo Spasitelja
Isusa.

24Prije Isusova dolaska Ivan Krstitelj propovijedao je svem izraelskom narodu
da se mora obratiti Bogu i krstiti.

25Kad je Ivan završavao sa svojoj službom, govorio je: 'Nisam onaj za kojega me
smatrate. Nisam Mesija. Ali on dolazi za mnom. Ja mu nisam dostojan ni biti
robom.'

26Braćo moja, sinovi Abrahamovi i svi koji se bojite Izraelova Boga, ta je riječ
spasenja nama namijenjena!

27Žitelji Jeruzalema i njihovi vođe ispunili su proročanstvo osudivši Isusa na
smrt. Nisu ga prepoznali ni shvatili da je on taj o kojemu su pisali proroci iako
svake subote čitaju iz proročkih knjiga.

28Tražili su od Pilata da ga smakne iako za to nisu imali nikakav razlog.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

29Kad su tako ispunili proročanstva o njegovoj smrti, skinuli su ga s križa i
položili u grob.

30Ali Bog ga je uskrisio od mrtvih.

31Mnogo dana ukazivao se onima koji su s njim išli iz Galileje u Jeruzalem. Oni
sad o njemu svjedoče narodu.

32A mi vam navješćujemo Radosnu vijest. Bog je ispunio obećanje koje je dao
našim precima

33za života nas, njihove djece, uskrisivši Isusa od mrtvih. O tomu govori Drugi
psalam: 'Ti si moj Sin, danas sam ti postao Ocem.'

34Jer Bog je obećao da će ga podignuti od mrtvih i da nikada više neće umrijeti.
Rekao je: 'Vama ću dati svete blagoslove koje sam pouzdano obećao Davidu.'

35Na drugome mjestu kaže: 'Nećeš dopustiti da tvoj svetac istrune.'

36To se ne odnosi na Davida jer je on služio svojemu naraštaju po Božjoj volji i
zatim preminuo i bio pokopan, a tijelo mu je istrunulo.

37Riječ je o nekomu drugome—kojega je Bog podignuo od mrtvih i čije tijelo
nije istrunulo.

38Čujte me, braćo! U tome čovjeku, Isusu, imate oproštenje svojih grijeha.

39Tko god povjeruje u njega, oslobađa se krivnje i opravdan je pred Bogom za
sve za što vas Mojsijev zakon nije mogao opravdati.

40Pazite! Nemojte da vas snađe ono što piše u Prorocima:

41'Gledajte, vi preziratelji, snebivajte se i umrite! Jer u vaše dane činim djelo u
koje ne biste vjerovali da vam tko o njemu ispriča.'"

42Kad su Pavao i Barnaba izlazili iz sinagoge, ljudi ih zamole da im iduće subote
dođu govoriti o tomu.

43Mnogi Židovi i pobožni obraćenici na judaizam su nakon sastanka u sinagogi
išli za Pavlom i Barnabom. Poticali su ih: "Božjom milošću, ostanite vjerni!".

Pavao se vraća poganima

44Sljedeće subote gotovo je sav grad nagrnuo da čuje riječ Gospodnju.

45Kad su židovski vođe ugledali mnoštvo, spopadne ih zavist. Vrijeđali su Pavla
i suprotstavljali se onomu što je govorio.

46Na to su im Pavao i Barnaba hrabro rekli: "Božju riječ najprije je trebalo
navijestiti vama Židovima. Ali kako je vi odbacujete i sami sebe smatrate
nedostojnima vječnoga života, navijestit ćemo ju poganima.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

47Jer to nam je zapovjedio Gospodin rekavši: ‘Postavio sam te za svjetlost
poganima, da doneseš spasenje u sve krajeve zemlje.’”

48Kad su pogani to čuli, počnu se radovati i zahvaljivati Gospodinu na njegovoj
Riječi. I svi koji su bili određeni za vječni život, povjeruju.

49A Riječ Gospodnja pronijela se cijelim tim krajem.

50Ali židovski vođe nagovore neke utjecajne bogobojazne žene i gradske
dužnosnike te oni pokrenu progon protiv Pavla i Barnabe i istjeraju ih iz grada.

51Njih dvojica stresu prašinu s nogu protiv njih i odu u grad Ikonij.

52A vjernici su bili puni radosti i Svetoga Duha.

Djela Apostolska 14

Pavao i Barnaba u Ikoniju

1U Ikoniju Pavao i Barnaba također uđu u židovsku sinagogu te su propovijedali
s takvom silom da je povjerovalo veliko mnoštvo Židova i pogana.

2Ali Židovi koji nisu htjeli poslušati podjare pogane protiv Pavla i Barnabe
klevećući ih.

3Apostoli su ipak ondje dugo ostali i hrabro propovijedali o Božjoj milosti. A
Bog je potvrđivao njihove riječi dajući da im da čine čudesa i znamenja.

4Žitelji grada podijelili su se. Neki su bili za Židove, drugi za apostole.

5Na koncu pogani i Židovi sa svojim poglavarima navale na njih da ih kamenuju.

6Kad su to doznali, pobjegnu u likaonske gradove Listru i Derbu

7te su ondje navješćivali Radosnu vijest.

Pavao i Barnaba u Listri i Derbi

8U Listri Pavao i Barnaba naiđu na čovjeka hroma od rođenja. Nikada nije
hodao.

9Slušao je Pavlovo propovijedanje i Pavao je vidio da vjeruje u iscjeljenje

10pa mu glasno reče: “Ustani!” Čovjek skoči i prohoda.

11Kad je mnoštvo vidjelo što je Pavao učinio, poviče na svojemu likaonskom
narječju: “Bogovi u ljudskom obličju sišli su k nama!”

12Zaključili su da je Barnaba grčki bog Zeus, a Pavao Hermes jer je vodio glavnu
riječ.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

13Iz Zeusova hrama u predgrađu dođe svećenik s bikovima i cvjetnim vijencima
te su ih on inarod htjeli žrtvovati apostolima pred gradskim vratima.

14Kad su za to čuli Barnaba i Pavao, razderu svoju odjeću i potrče među narod
vičući:

15“Ljudi, što to radite? Mi smo samo smrtnici, jednako kao i vi! Došli smo vam
navijestiti Radosnu vijest, da se od tih ispraznosti obratite živomu Bogu koji je
stvorio nebo, zemlju, more i sve što je u njima!

16Prije je puštao da svaki narod ide svojim putem,

17ali nikada vas nije ostavljao bez svjedočanstva o sebi. Uvijek je slao
dobročinstva s neba: kišu, dobru žetvu, hranu i radost u srca.”

18Ali svejedno su jedva spriječili mnoštvo da im prinese žrtvu.

19Neki Židovi iz Antiohije i Ikonija dođu i podjare svjetinu da kamenuje Pavla.
Zatim ga odvuku izvan grada misleći da je mrtav.

20Ali kad su ga okružili vjernici, Pavao ustane i vrati se u grad. Sutradan ode s
Barnabom u Derbu.

Pavao i Barnaba vraćaju se u sirijsku Antiohiju

21Kad su u Derbi navijestili Radosnu vijest i stekli brojne učenike, vrate se u
Listru, Ikonij i Antiohiju.

22Ondje su snažili vjernike i ohrabrivali ih da ustraju u vjeri podsjećajući ih da
u Božje kraljevstvo treba ući kroz mnoge nevolje.

23Po crkvama su postavljali starješine te su ih, pošto su za njih postili i molili,
predavali na brigu Gospodinu u kojega su povjerovali.

24Zatim kroz Pizidiju opet dođu u Pamfiliju.

25U Pergi su opet propovijedali Riječ, a zatim odu u Ataliju.

26Odande na koncu odjedre u sirijsku Antiohiju odakle su i započeli putovanje,
povjereni Božjoj milosti za djelo koje su dovršili.

27Kad stignu u Antiohiju, sazovu Crkvu i ispripovijedaju što je Bog sve kroz njih
učinio na putu: kako je i poganima otvorio vrata vjere.

28I dugo su ondje ostali s vjernicima.

Djela Apostolska 15

Sabor u Jeruzalemu

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

1Dok su Pavao i Barnaba bili u sirijskoj Antiohiji, dođu neki ljudi iz Judeje te
počnu poučavati kršćane: “Ako se ne obrežete prema starome židovskom
običaju kojemu vas je poučio Mojsije, ne možete se spasiti.”

2Pavao i Barnaba suprotstave se te nastane velika prepirka i uvelike se
raspravljalo. Na koncu Pavao i Barnaba s nekolicinom tamošnjih vjernika odu
u Jeruzalem da o tomu razgovaraju s apostolima i starješinama.

3Crkva ih dakle pošalje na put. Prolazeći kroz Feniciju i Samariju, braći su, na
njihovu veliku radost, pripovijedali o obraćenju pogana.

4Kad su stigli u Jeruzalem, Crkva, apostoli i starješine lijepo ih dočekaju. Oni im
ispripovijedaju što je sve Bog kroz njih učinio.

5Ali ustanu neki koji su prije obraćenja bili u farizejskoj sljedbi i kažu: “Treba
ih obrezati i zapovjediti im da se drže Mojsijeva zakona!”

6Sastanu se dakle apostoli i starješine da to razmotre.

7Nakon dugačke rasprave Petar ustane i reče im: “Braćo, vi znate da me je Bog
prije mnogo vremena izabrao između vas da propovijedam poganima Radosnu
vijest i da oni uzvjeruju.

8Bog koji zna ljudska srca potvrdio je da prihvaća pogane darujući im Svetoga
Duha, baš kao što ga je i nama dao.

9Nikakve razlike nije pravio između nas i njih—i njihova je srca očistio vjerom.

10Zašto onda sad iskušavate Boga tovareći na vjernike poganskoga podrijetla
jaram koji ni mi ni naši preci nismo mogli nositi?

11Vjerujemo, naprotiv, da se svi spašavamo milošću našega Gospodina Isusa
Krista.”

12Nato svi ušute. Slušali su Barnabu i Pavla koji su pripovijedali o čudesima i
znacima koje je Bog kroz njih učinio među poganima.

13Kad su sve ispričali, Jakov reče: “Braćo, poslušajte me!

14Petar vam je ispričao kako je Bog prvi put pohodio pogane da neke od njih
pripoji svojemu narodu.

15A obraćenje pogana u skladu je s proroštvima. U Svetome pismu piše:

16‘Poslije ću se vratiti i obnoviti Davidov srušeni šator. Podignut ću ga iz
ruševina i obnoviti

17da i ostali ljudi potraže Gospodina— i pogani koje sam pozvao da budu moji.
Tako govori Gospodin,

18koji je to odavna obznanio.’

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

19Zato smatram da ne treba dodijavati poganima koji se obrate Bogu,

20nego im reći da ne jedu meso žrtvovano idolima, meso udavljenih životinja i krv te da se suzdržavaju od bluda.

21Jer ti se Mojsijevi zakoni odavna propovijedaju u židovskim sinagogama po svim gradovima svake subote."

Pismo vjernika poganskog podrijetla

22Zatim apostoli i starješine skupa s cijelom Crkvom odluče između sebe izabrati nekolicinu i poslati ih s Pavlom i Barnabom u sirijsku Antiohiju da izvijeste o toj odluci. Izaberu za to crkvene starješine: Judu zvanog Barsaba i Silu.

23Po njima pošalju ovo pismo: Ovo je pismo od apostola i starješina, vaše braće iz Jeruzalema. Upućeno je vjernicima poganskoga podrijetla u Antiohiji, Siriji i Ciliciji. Pozdravljamo vas!

24Čujemo da su vas neki ljudi zbunili i uznemirili svojim učenjem. Ali to su učinili bez našega naloga.

25Odlučili smo zato jednodušno izabrati nekolicinu ljudi i poslati ih k vama skupa s ljubljenom braćom Barnabom i Pavlom,

26koji su svoje živote izložili pogibli zbog imena našega Gospodina Isusa Krista.

27Šaljemo vam zato Judu i Silu da vam kažu što smo odlučili.

28Sveti Duh i mi odlučili smo ne nametati vam nikakav nepotreban teret. Trebate se samo

29uzdržavati od mesa žrtvovanoga idolima, mesa udavljenih životinja i krvi te od bluda. Budete li tako činili, bit će dobro. Pozdravljamo vas.

30Četvorica glasnika pozdrave se dakle s njima i odu u Antiohiju. Ondje sazovu svu Crkvu i predaju im pismo.

31Kad su ga pročitali, svi se ohrabre i razvesele.

32Juda i Sila, i sami proroci, mnogo su govorili braći ohrabrujući ih i utvrđujući njihovu vjeru.

33Ostali su ondje neko vrijeme, a onda se s mirom vratili onima koji su ih poslali.

35A Pavao i Barnaba ostanu u Antiohiji te su s mnogim drugima navješćivali i poučavali riječ Gospodnju.

Pavao i Barnaba kreću svaki svojim putem

36Nakon nekog vremena Pavao predloži Barnabi: "Vratimo se posjetiti braću u svim gradovima u kojima smo navješćivali Riječ Gospodnju da vidimo kako su novi obraćenici."

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

37Barnaba pristane. Htio je povesti i Ivana Marka.

38Ali Pavao nije smatrao da bi bilo dobro povesti sa sobom Ivana Marka, koji ih je u Pamfiliji napustio i nije dovršio započeto djelo.

39Njihovo je neslaganje bilo tako žestoko da su se razdvojili. Barnaba je s Ivanom Markom otplovio na Cipar,

40a Pavao sebi za suputnika izabrao Silu te su ih braća ispratila povjerivši ih milosti Gospodnjoj.

41Proputovali su Siriju i Ciliciju utvrđujući crkve.

Djela Apostolska 16

Pavlovo drugo misijsko putovanje

1Pavao i Sila odu najprije u Derbu, a zatim u Listru. Ondje upoznaju Timoteja, učenika kojemu je majka bila kršćanka židovskog podrijetla, a otac Grk.

2Timotej je bio na dobrome glasu među braćom u Listri i Ikoniji.

3Pavao je htio da im se on pridruži na putovanju. Zato ga obreže radi tamošnjih Židova jer su svi znali da mu je otac Grk.

4Išli su od grada do grada i poučavali ljude o odredbama koje su utvrdili apostoli i starješine u Jeruzalemu.

5Tako su se crkve učvršćivale u vjeri i danomice stjecale sve više članova.

Poziv iz Makedonije

6Putovali su Frigiijom I Galacijom jer im Sveti Duh nije dopustio da odu propovijedati Riječ u Maloj Aziji.

7Kad su stigli do Mizije, htjeli su u Bitiniju, ali im ni to ne dopusti Isusov Duh.

8Odu umjesto toga preko Mizije u Troadu.

Poziv za Makedoniju

9Noću je Pavao imao viđenje. Vidio je nekoga Makedonca kako stoji i preklinje ga: “Dođi ovamo i pomozi nam!”

10Zato smo odlučili smjesta otići u Makedoniju, uvjereni da nas Bog zove onamo navješćivati Radosnu vijest.

Lidija iz Filipa prihvaća Isusa

11Otplovili smo iz Troade ravno na otok Samotraku. Sutradan smo pristali u Neapolu,

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

12a odande otišli u Filipe, velik grad u Makedoniji. Ondje smo ostali nekoliko dana.

Lidijino obraćenje

13U subotu smo izišli iz grada i otišli do rijeke misleći da se ondje ljudi okupljaju na molitvu. Sjeli smo i počeli razgovarati s okupljenim ženama.

14Jedna od njih bila je pobožna žena imenom Lidija, prodavačica grimizna platna iz grada Tijatire. Dok je slušala Pavla, Gospodin joj otvori srce te ona prihvati njegove riječi.

15Krstila se i ona i svi njezini ukućani. Zatim nas zamoli: “Ako smatrate da sam vjerna Gospodinu, dođite boraviti u mojemu domu.” I primora nas na to.

Pavao i Sila u tamnici

16Jednog dana dok smo išli na molitvu, susretne nas neka ropkinja opsjednuta vračarskim duhom. Gatala je i tako zarađivala mnogo novca svojim gospodarima.

17Ona pođe za Pavlom i za nama vičući: “Ovi su ljudi sluge Svevišnjega Boga! Došli su vam navijestiti put spasenja!”

18Činila je tako dan za danom. Pavlu to na koncu tako dodija da se okrene i reče duhu u njoj: “Zapovijedam ti u ime Isusa Krista: iziđi iz nje!” I duh smjesta iziđe.

19Kad su njezini gospodari vidjeli da se više ne mogu nadati zaradi, pograbe Pavla i Silu te ih odvuku na trg, pred poglavare.

20“Ovi su ljudi uznemirili sav grad!” rekli su kad su ih priveli pred pretore.

21“Šire običaje koje mi Rimljani ne smijemo prihvatiti ni držati ih se.”

22Na njih odmah navali svjetina, a pretori im strgnu odjeću i zapovjede da se izbatinaju.

23Izudaraju ih i bace u tamnicu, a tamničaru zapovjede da ih dobro čuva.

24Zato ih on baci u nutarnju tamnicu, a noge im stavi u klade.

25Oko ponoći Pavao i Sila molili su se i pjevajući slavili Boga, a drugi su ih zatvorenici slušali.

26Odjednom nastane snažan potres i uzdrmaju se zatvorski temelji. Vrata se pootvaraju, a okovi spadnu svim zatvorenicima!

27Tamničar se prene iz sna. Kad je vidio da su tamnička vrata otvorena, trgne mač da se ubije misleći da su zatvorenici pobjegli.

28Ali Pavao mu poviče: “Ne čini to! Svi smo ovdje!”

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

29Dršćući od straha, tamničar zatraži da mu donesu svjetiljku te dotrči i baci se
pred noge Pavlu i Sili.

30Izvede ih van i upita: “Gospodo, što mi je činiti da se spasim?”

31“Vjeruj u Gospodina Isusa”, odgovore mu, “pa ćeš se spasiti i ti i svi tvoji
ukućani.”

32Navijeste zatim Riječ Gospodnju njemu i svima u njegovu domu.

33Te iste ure on im opere rane te se odmah krsti, skupa sa svima svojima.

34Uvede ih zatim u svoj dom i prostre im da jedu. Radovao se sa svim svojim
ukućanima što je povjerovao Bogu.

35Sljedećeg jutra gradski poglavari pošalju policajce da poruče tamničaru:
“Pusti te ljude!”

36Tamničar o tomu obavijesti Pavla: “Pretori su mi poručili da vas pustim. Idite
dakle u miru!”

37Ali Pavao odgovori: “Javno su nas izbatinali a da nam nisu ni sudili i bacili su
u tamnicu nas, rimske građane, a sad bi nas htjeli potajno izbaciti? Nipošto!
Neka sami dođu i izvedu nas!”

38Kad su policajci to javili gradskim poglavarima i kad su ovi doznali da su
Pavao i Sila rimski građani, preplaše se.

39Zato im se dođu ispričati te ih zamole da odu iz grada.

40Pavao i Sila vrate se u Lidijin dom da obiđu i ohrabre braću, pa odu iz grada.

Djela Apostolska 17

Pavao propovijeda u Solunu

1Pavao i Sila proputovali su kroz gradove Amfipol i Apoloniju te stigli u Solun,
gdje je bila židovska sinagoga.

2Pavao po običaju uđe onamo. Tri je subote zaredom tumačio narodu Pisma.

3Objašnjavao je i dokazivao navodeći proročanstva da je Mesija trebao trpjeti i
uskrsnuti od mrtvih. “Taj je Mesija Isus kojega vam navješćujem”, govorio je.

4Neki su povjerovali pa su se pridružili Pavlu i Sili. Obratilo se i mnogo
pobožnih Grka te uglednih žena.

5Židove zbog toga spopadne zavist pa nagovore neke opake uličare da pobune
građane. Oni upadnu u Jasonov dom zahtijevajući da se Pavao i Sila izvedu pred
narod.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

6Kako ih ondje nisu našli, odvuku Jasona i još neku braću pred gradske
poglavare vičući: “Pavao i Sila uzbunili su sav svijet, a sada i naš grad
uznemiruju!

7A Jason ih je primio u svoj dom. Krivi su za izdaju Cezara jer su odani drugome
kralju: Isusu.”

8Uzbune tako svjetinu i poglavare,

9koji od Jasona i ostale braće uzmu jamčevinu pa ih puste.

Pavao i Sila u Bereji

10Te noći braća pošalju Pavla i Silu u Bereju. Kad stignu onamo, odu u židovsku
sinagogu.

11Ti su Židovi bili plemenitiji od solunskih. Spremno su primili Riječ i dan za
danom revno proučavali Sveto pismo da provjere ima li Pavao pravo.

12Zato su mnogi od njih povjerovali, kao i mnogi ugledni Grci i Grkinje.

13Ali neki Židovi u Solunu doznali su da Pavao propovijeda Božju riječ u Bereji.
Odu onamo i podjare svjetinu.

14Braća smjesta pošalju Pavla na obalu, a Sila i Timotej ostanu ondje.

15Pratitelji odvedu Pavla do Atene te se vrate u Bereju noseći Sili i Timoteju
zapovijed da se požure k njemu.

Pavao propovijeda u Ateni

16Dok ih je Pavao čekao u Ateni, silno se uznemiri videći kako je grad prepun
idola.

17Raspravljao je u sinagogi sa Židovima i s pobožnim ljudima, a i na trgu s
ljudima koji bi se svaki dan ondje zatekli.

18Raspravljao je i s nekim epikurejskim i stoičkim filozofima. Kad im je kazao
za Isusa i za njegovo uskrsnuće, oni rekoše: “Što ovaj brblja?” “Čini se da
navješćuje neke tuđe bogove”, odgovore drugi.

19Odvedu ga zatim na Areopag i upitaju: “Kakvo to novo učenje poučavaš?

20Govoriš čudne stvari. Željeli bismo čuti više o tomu.”

21Jer ondje ni Atenjani ni tuđinci po cijele dane kao da nisu radili ništa drugo do
raspravljali o novostima.

22Pavao zato stane posred Areopaga i reče: “Atenjani! Vidim da ste vrlo
pobožni.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

23Prolazeći gradom, promatrao sam vaše brojne žrtvenike. Na jednome od njih
pisalo je: Nepoznatome Bogu. Želim vam dakle navijestiti tog Boga kojega
štujete, ali ga ne poznajete.

24On je stvorio svijet i sve što je na njemu. Gospodar je neba i zemlje i ne prebiva
u hramovima koje je načinila ljudska ruka.

25Ne poslužuju ga ljudske ruke. On je taj koji svima daje život, dah i sve što je
potrebno.

26Od jednoga je čovjeka stvorio cijeli ljudski rod da živi na cijeloj zemlji.
Odredio je vrijeme i granice njihova prebivanja.

27On želi da svi traže Boga ne bi li ga nekako napipali i našli. Nije daleko ni od
koga od nas.

28Jer u njemu živimo, krećemo se i jesmo. Kao što je rekao i jedan od vaših
pjesnika: 'Njegova smo djeca.'

29Ako je dakle tako, Boga ne smijemo smatrati idolom, likom od zlata, srebra ili
kamena, isklesanim ljudskom vještinom i maštom.

30Bog se ne obazire na neznanje u kojemu su ljudi živjeli, nego sada svakomu
nudi da se obrati od idola k njemu.

31Jer odredio je dan kad će pravedno suditi svijetu po Čovjeku kojega je za to
odredio i pred svima ga potvrdio uskrisivši ga od mrtvih."

32Kad su čuli kako spominje uskrsnuće od mrtvih, neki se počnu smijati, a drugi
rekoše: "Još ćemo te o tome slušati!"

33Tako Pavao prestane s njima raspravljati.

34Neki su mu se ipak pridružili i povjerovali. Među njima su bili Dionizije
Areopagit te neka žena Damara, i drugi.

Djela Apostolska 18

Pavao susreće Priscilu i Akvilu u Korintu

1Pavao zatim iz Atene ode u Korint.

2Ondje upozna nekoga Židova Akvilu, rodom iz Ponta, koji je sa svojom ženom
Priscilom tek došao iz Italije jer je Klaudije zapovjedio da svi Židovi napuste
Rim.

3Kako su izrađivali šatore kao i on, Pavao je s njima stanovao i radio.

4Svake je subote u sinagogi raspravljao uvjeravajući Židove i Grke.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

5Kad su se iz Makedonije vratili Sila i Timotej, Pavao se potpuno posveti
propovijedanju i svjedočenju Židovima da je Isus Mesija.

6Ali kad su mu se oni počeli suprotstavljati i vrijeđati ga, Pavao otrese prašinu
sa svoje odjeće te im reče: "Vaša će krv pasti na vaše glave. Ja sam nedužan. Od
sada idem poganima."

7Ode odande u kuću pobožnog čovjeka Ticija Justa, čija je kuća bila odmah do
sinagoge.

8Nadstojnik sinagoge Krisp i svi njegovi ukućani povjeruju u Gospodina. I još
mnogi Korinćani koji su to čuli povjeruju i krste se.

9Jedne noći Gospodin progovori Pavlu i viđenju: "Ne boj se! Govori i ne daj se
ušutkati!

10Ja sam s tobom i nitko se neće usuditi da ti učini što nažao. Jer u ovomu je
gradu mnogo mojega naroda."

11Tako je ondje ostao godinu i šest mjeseci poučavajući Božju riječ.

12Dok je Galion bio prokonzul Ahaje, Židovi složno navale na Pavla te ga dovuku
u sudnicu.

13Optuže ga: "Potiče ljude da štuju Boga protuzakonito."

14Pavao zausti da nešto kaže, ali Galion uto reče: "Židovi, da je riječ o kakvu
zločinu ili nedjelu, saslušao bih vas.

15Ali kako je nesporazum o nekim vašim riječima, imenima i židovskome
Zakonu, uredite to sami. Ja u tomu ne želim biti sucem."

16I otpremi ih iz sudnice.

17Svjetina pograbi nadstojnika sinagoge Sostena te ga izbatinaju ondje, u
sudnici. Ali Galion nije mario.

Pavao se vraća u sirijsku Antiohiju

18Pavao ostane u Korintu još neko vrijeme, a onda se oprosti s braćom. U
Kenhreji se prema židovskomu običaju ošiša jer je imao zavjet. Zatim s
Priscilom i Akvilom isplovi prema Siriji.

19Stignu u Efez. Ondje ih ostavi, a on uđe u sinagogu raspravljati sa Židovima.

20Oni ga zamole da dulje ostane, ali on to odbije.

21Pozdravi se s njima i obeća: "Vratit ću se k vama, bude li Božja volja." I otplovi
iz Efeza.

22Ode zatim pozdraviti crkvu u Cezareji, a zatim u Antiohiju.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

23Pošto je proveo nešto vremena u Antiohiji ode na put po Galaciji i Frigiji
obilazeći vjernike i pomažući im da jačaju u vjeri.

Apolon u Efezu

24Tada neki Židov Apolon, rječit govornik i dobar poznavatelj Svetoga pisma,
dođe iz Aleksandrije u Egipat.

25Bio je upućen u Put Gospodnji pa je gorljivo i točno poučavao o Isusu. Znao je,
međutim, samo za Ivanovo krštenje.

26Počne on tako jednom hrabro govoriti u sinagogi. To čuju Priscila i Akvila pa
ga pozovu k sebi i podrobnije mu izlože Put Božji.

27Kad je nakanio otići u Ahaju, braća ga ohrabre i napišu vjernicima u Efezu da
ga lijepo prime. U Ahaji je po Božjoj milosti mnogo koristio vjernicima.

28Uvjerljivo je pobijao tvrdnje Židova javno dokazujući iz Svetoga pisma da je
Isus Mesija.

Djela Apostolska 19

Pavlovo treće misijsko putovanje

1Dok je Apolon bio u Korintu, Pavao proputuje gornje krajeve i dođe u Efez.
Ondje nađe nekoliko vjernika.

2Jeste li primili Svetoga Duha kad ste povjerovali? upita ih. “Nismo”, odgovore.
“Nismo čuli ni da Sveti Duh postoji.”

3“Kako ste se onda krstili?” upita on. “Ivanovim krštenjem”, odgovore.

4Pavao im reče: “Ivanovo je krštenje bilo u znak obraćenja, volje da se čovjek
odvrati od grijeha i da se obrati Bogu. Sam je Ivan govorio narodu da vjeruju u
onoga koji za njim dolazi, u Isusa.”

5Kad su to čuli, krste se u ime Gospodina Isusa.

6Pavao položi na njih ruke pa na njih siđe Sveti Duh te počnu govoriti drugim
jezicima i prorokovati.

7Bilo ih je svega dvanaestak.

Pavlova služba u Efezu

8Pavao zatim ode u sinagogu i tri je mjeseca hrabro i uvjerljivo raspravljao o
Božjemu kraljevstvu.

9Ali neki okorjeli i nepokorni ljudi klevetali su Put pred mnoštvom. Pavao zato
ode iz sinagoge i povede vjernike sa sobom. Počne zatim poučavati u školi
nekoga Tirana.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

10To je trajalo dvije godine, dok svi azijski žitelji, i Židovi i Grci, nisu čuli Božju
riječ.

11Bog je Pavlu dao moć da čini neobična čudesa.

12Ljudi su na bolesnike stavljali rupce ili rublje koje se doticalo Pavlove kože, a
njihovi su bolesti nestajale i zlodusi su izlazili iz njih.

13Zato su neki Židovi koji su putovali od mjesta do mjesta istjerujući zloduhe
pokušali zazvati ime Gospodina Isusa. Govorili su: "Izlazite! Zaklinjem vas
Isusom kojega Pavao propovijeda!"

14Činila su to sedmorica sinova židovskoga velikog svećenika Skeve.

15Ali zloduh im odgovori: "Isusa i Pavla poznajem, ali tko ste vi?"

16I čovjek kojega je opsjedao nasrne na njih te ih tako silovito nadjača da su goli
i izranjeni pobjegli doma.

17Za to su doznali svi žitelji Efeza, i Židovi i Grci. Obuzme ih strah te počnu
veličati ime Gospodina Isusa.

18Mnogi koji su postali vjernicima ispovijedali su svoja zla djela.

19Bilo ih je mnogo koji su se bavili čarobnjaštvom. Oni donesu knjige koje su
uporabljali za to i pred svima ih spale. Procijenjeno je da je spaljeno knjiga u
vrijednosti pedeset tisuća srebrnjaka.

20Tako se Gospodnja riječ širila i jačala.

Pobuna u Efezu

21Zatim Pavao nakani vratiti se u Jeruzalem preko Makedonije i Ahaje. "Nakon
toga će valjati da odem i u Rim", reče on.

22Pošalje u Makedoniju dvojicu svojih poslužitelja, Timoteja i Erasta, a on se još
neko vrijeme zadrži u Maloj Aziji.

23Ali u to vrijeme u Efezu nastane velika pobuna protiv Puta.

24Potaknuo ju je neki srebrnar Demetrije koji je mnogo zarađivao izrađujući
Artemidine hramiće od srebra. Mnogi su obrtnici na tomu zarađivali.

25On okupi sve obrtnike koji su se time bavili i reče im: "Ljudi, znate da naše
blagostanje ovisi o ovomu poslu.

26A vidite i čujete da je taj Pavao, ne samo u Efezu nego i u svoj Maloj Aziji,
pobunio veliko mnoštvo tvrdeći da bogovi načinjeni rukama nisu bogovi.

27Ne govorim, dakako, samo o tomu da će naš posao doći na zao glas. Brinem se
i da će obezvrijediti hram naše velike božice Artemide te da će nestati
veličanstva te velike božice koju štuje cijela Mala Azija i sav svijet!"

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

28Oni se na to razgnjeve i poviču: “Velika je efeška Artemida!”

29Sav se grad uzbuni. Složno jurnu prema kazalištu vukući za sobom Pavlove suputnike, Makedonce Gaja i Aristarha.

30Pavao htjede ući među narod, ali mu vjernici ne dopuste.

31Neki njegovi prijatelji, dužnosnici u tom kraju, pošalju mu poruku moleći ga da se ne izlaže pogibelji ulazeći u kazalište.

32Unutra su svi vikali: jedni jedno, drugi drugo. Vladala je opća zbrka pa mnogi nisu ni znali zašto su ondje.

33Svjetina izgura naprijed nekog Aleksandra jer su ga Židovi onamo gurali. On podigne ruku i pokuša se obratiti narodu.

34Ali kad su shvatili da je Židov, opet jednoglasno udare vikati dvije ure: “Velika je efeška Artemida! Velika je efeška Artemida!”

35Na koncu gradski poglavar umiri svjetinu i reče: “Efežani! Svatko zna da je grad Efez čuvar hrama velike Artemide, koje nam je kip pao s neba.

36To je neporecivo. Umirite se stoga. Ne činite ništa nepromišljeno!

37Doveli ste ovamo te ljude, a niti su ukrali što iz hrama niti su hulili našu božicu.

38Imaju li pak Demetrije i obrtnici protiv njih kakvu tužbu, sudovi zasjedaju, a tu su i suci. Neka podnesu tužbu!

39Ima li još kakvih pritužbi, neka se riješe zakonitim putem.

40Bojim se da će nas ovako rimska vlada optužiti za pobunu jer za sav ovaj metež nema nikakva opravdanog razloga.”

41Zatim raspusti skup.

Djela Apostolska 20

Pavao u Makedoniji i Grčkoj

1Kad je sva strka prošla, Pavao pošalje po vjernike. Ohrabri ih, pozdravi se s njima i otputuje u Makedoniju.

2Putem je hrabrio braću u mjestima kuda je prolazio. Stigne tako u Grčku

3i ostane ondje tri mjeseca. Baš kad se spremao otploviti natrag u Siriju, dozna da su mu Židovi postavili zasjedu pa se odluči vratiti preko Makedonije.

4Pratili su ga Pirov sin Sopater iz Bereje, Solunjani Aristarh i Sekund, Gaj iz Derbe, Timotej i Azijci Tihik i Trofim.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

5Otišli su prije nas i sačekali nas u Troadi.

6A mi smo poslije Blagdana beskvasnih kruhova krenuli brodom iz Filipa i za pet dana stigli k njima u Troadu, gdje smo ostali sedam dana.

Pavao u Troadi

7Prvoga dana u tjednu sastali smo se da lomimo kruh. Pavao je propovijedao. Kako je sutradan kanio otputovati, govorio je sve do ponoći.

8U sobi na katu gdje smo se okupili bilo je mnogo svjetiljki.

9Na prozoru je sjedio mladić Eutih. Kako je Pavao dugo govorio, on duboko zaspi i svladan snom padne s trećega kata na zemlju. Kad su ga podignuli, bio je mrtav.

10Pavao siđe, legne na dječaka i zagrli ga. “Ne uznemirujte se!” reče. “Živ je!”

11Popne se zatim na kat, razlomi kruh i blaguje s njima. Zatim je govorio još dugo, sve do svanuća. Onda otputuje.

12A mladića su odveli živa, neizmjerno utješeni.

Pavao susreće efeške starješine

13Mi smo prije Pavla krenuli lađom u As. On je tamo trebao doći pješice, a dalje smo ga trebali povesti.

14Kad nam se u Asu pridružio, skupa smo otplovili u Mitilenu.

15Onande smo sutradan projedrili nadomak Hija, dan poslije krenuli u Sam te sutradan stigli u Milet.

16Pavao je, naime, odlučio izbjegnuti Efez da se ne zadrži u Maloj Aziji. Žurio se da, ako bude mogao, stigne u Jeruzalem do Pedesetnice.

17Ali iz Mileta pošalje u Efez po crkvene starješine.

18Kad su došli, reče im: “Znate kako sam postupao od prvog dana kad sam nogom kročio u Malu Aziju.

19Služio sam Gospodinu ponizno, u suzama i kušnjama koje su me snašle zbog židovskih urota.

20Ipak se nikada nisam sustezao propovijedati, u javnosti ili po kućama, sve što bi vam moglo biti korisno.

21Upozoravao sam i Židove i pogane da se odvrate od grijeha i obrate Bogu te da povjeruju u našega Gospodina Isusa.

22Sada idem u Jeruzalem, neodoljivo vođen Svetim Duhom, ne znajući što me čeka,

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

23osim što mi Sveti Duh u svakome gradu potvrđuje da me čekaju tamnica i
nevolje.

24Ali nije mi stalo hoću li živjeti ili ne, već hoću li dovršiti svoju trku, djelo koje
sam primio od Gospodina Isusa: svjedočiti o Radosnoj vijesti i Božjoj milosti.

25Sada znam da me vi, kojima sam propovijedao o Kraljevstvu, nećete više
vidjeti.

26Zato vam danas jasno kažem: čist sam od krvi svih vas. Nisam kriv propadne
li tko od vas

27jer se nisam sustezao navijestiti vam u potpunosti Božju nakanu.

28Pazite na sebe i na Božje stado—na njegovu Crkvu otkupljenu njegovom
krvlju, u kojoj vas je Sveti Duh postavio za starješine.

29Znam da će se, kad odem, među vas uvući okrutni vuci koji ne štede stada.

30Čak će i neki od nas neki iskrivljavati učenje ne bi li odvukli učenike za sobom.

31Zato bdijte! Ne zaboravite da sam tri godine bio s vama i danonoćno vas bez
prestanka opominjao lijući suze.

32A sada vas povjeravam Bogu i Riječi njegove milosti, koja vas može izgraditi i
dati vam baštinu kao i svima posvećenima.

33Nikada nisam želio tuđe srebro, zlato ili odjeću.

34Znate da sam vlastitim rukama radio za svoje potrebe i potrebe svojih
pratitelja.

35U svemu sam vam bio primjerom kako se treba truditi, pomagati nevoljnima
i pamtiti riječi Gospodina Isusa: ‘Blaženije je davati nego primati.’”

36Kad je to rekao, klekne i pomoli se s njima.

37Glasno su plakali, grlili Pavla i cjelivali ga

38ražalošćeni posebice što je rekao da ga nikada više neće vidjeti. Zatim ga
isprate na lađu.

Djela Apostolska 21

Pavlovo putovanje u Jeruzalem

1Pošto smo se od njih oprostili, otplovili smo jedrenjakom do otoka Kosa, a
sutradan do Roa, pa u Pataru.

2Ondje smo se ukrcali na lađu za sirijsku pokrajinu Feniciju.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

3Kad smo ugledali Cipar, prošli smo pokraj njega s desne strane jedreći prema
Siriji. Pristali smo u Tiru da lađa iskrca teret.

4Sišli smo na kopno te ondje našli vjernike. Kako im je Sveti Duh otkrio da će
Pavao u Jeruzalemu imati nevolja, rekli su mu da ne ide onamo.

5Ali kad je prošlo tjedan dana, ipak smo otputovali. Oni su nas svi ispratili do
izvan grada, skupa sa ženama i djecom. Na obali smo kleknuli i pomolili se.

6Pozdravili smo se i ukrcali na lađu, a oni su se vratili doma.

7Otplovili smo tako iz Tira u Ptolemaidu. Pozdravili smo ondje braću i ostali s
njima jedan dan.

8Zatim smo otišli u Cezareju i boravili u domu Filipa evanđelista, jednoga od
sedmorice koji su dijelili hranu.

9On je imao četiri neudane kćeri koje su imale dar prorokovanja.

10Kad smo ondje bili već nekoliko dana, dođe neki Agab koji je također imao
dar prorokovanja,

11uzme Pavlov pojas te njime sebi zaveže noge i ruke. “Ovo govori Sveti Duh”,
reče. “Vlasnika ovog pojasa ovako će svezati židovski vođe u Jeruzalemu i
predati ga Rimljanima.”

12Kad smo to čuli, i mi koji smo s njime putovali i mještani počnemo preklinjati
Pavla da ne ide u Jeruzalem.

13Ali on reče: “Što plačete? Slamate mi srce! Spreman sam ne samo da me svežu
nego i umrijeti za Gospodina Isusa.”

14Kad je bilo jasno da se ne daje nagovoriti, odustali smo i rekli: “Neka bude
volja Gospodnja!”

Pavao stiže u Jeruzalem

15Ubrzo nakon toga spremili smo se i otišli u Jeruzalem.

16Neki vjernici iz Cezareje koji su pošli s nama odvedu nas nekome Mnasonu s
Cipra, jednomu od prvih učenika, da ondje odsjednemo.

17Svi su nas vjernici u Jeruzalemu srdačno dočekali.

18Sutradan Pavao pođe s nama k Jakovu. Ondje su bili i svi starješine
jeruzalemske Crkve.

19On ih pozdravi te im podrobno izloži što je Bog učinio među poganima kroz
njegovu službu.

20Kad su to čuli, dadu slavu Bogu. Zatim mu rekoše: “Dragi brate, deseci tisuća
Židova također su povjerovali. Oni se revno drže Mojsijeva zakona,

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

21a za tebe su im rekli da Židove koje žive među poganima učiš da ne poštuju
Mojsijev zakon. Kažu da ih poučavaš da ne obrezuju djecu i da se ne drže
židovskih običaja.

22Što da učinimo? Sigurno će čuti da si došao.

23Učini zato kako ti kažemo. Među nama su četvorica koji su se zavjetovali i sad
se spremaju obrijati glavu.

24Idi s njima u Hram i pridruži im se u obredu posvećenja te plati da im obriju
glave. Tako će svi znati da su te glasine lažne, da si na pravome putu i da
poštuješ židovski Zakon.

25A glede pogana koji su povjerovali, od njih tražimo što smo im napisali u
pismu: da ne jedu meso žrtvovano idolima, krv ni meso udavljenih životinja te
da se klone bluda."

Pavlovo uhićenje

26Pavao dakle pristane na njihov zahtjev te sljedećeg dana obavi s njima obred
očišćenja te ode u Hram. Ondje oglasi da je njihov zavjet istekao i da će za
svakoga od njih prinijeti žrtvu.

27Upravo se navršavalo sedam dana kad neki Židovi iz Male Azije opaze Pavla
u Hramu i podjare narod protiv njega. Ščepaju ga

28vičući: "Izraelci! U pomoć! Evo čovjeka koji poučava protiv naroda, protiv
našega Zakona i protiv Hrama! Čak ga je oskvrnuo dovodeći Grke u njega!"

29Prije su, naime, u gradu s njime vidjeli Trofima iz Efeza pa su mislili da je
Pavao njega doveo u Hram.

30Sav se grad uzbuni te nastane metež. Ščepaju Pavla i odvuku ga iz Hrama te
odmah zatvore za njim vrata.

31Dok su ga nastojali ubiti, zapovjedniku rimske čete dojave da je u Jeruzalemu
pobuna.

32On odmah s vojnicima i stotnicima potrči prema pobunjenicima. Kad je
svjetina vidjela zapovjednika s vojnicima, prestanu udarati Pavla.

33Zapovjednik priđe, uhiti ga i zapovjedi da ga okuju dvostrukim lancima. Onda
počne ispitivati tko je on i što je učinio.

34Iz svjetine su jedni vikali jedno, a drugi drugo. Zbog graje nije mogao
pouzdano saznati razlog pa zato Pavla povede u vojarnu.

35Kad su došli do stuba, svjetina se tako razjarila da su ga vojnici morali nositi
kako bi ga zaštitili.

36Mnoštvo je išlo za njima i vikalo: "Smakni ga!"

Pavao propovijeda mnoštvu

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

37Na ulazu u vojarnu Pavao reče zapovjedniku: “Smijem li što reći?” “Zar ti znaš grčki?” upita ga ovaj iznenađeno.

38“Ti dakle nisi onaj Egipćanin koji je nedavno digao pobunu i poveo u pustinju četiri tisuće prevratnika?”

39“Nisam”, odgovori Pavao. “Ja sam Židov iz Tarza, znamenitoga grada u Ciliciji. Molim te, dopusti mi da se obratim narodu.”

40Zapovjednik mu dopusti. Pavao stane na stube i mahne rukom narodu. Nastane velika tišina. Prozbori im na hebrejskome.

Djela Apostolska 22

1“Braćo i oci,” reče Pavao, “poslušajte što ću reći u svoju obranu.”

2Kad su čuli da govori na njihovu vlastitome, hebrejskom jeziku, još su više utihnuli.

3“Židov sam, rođen u Tarzu u Ciliciji, ali odrastao ovdje u Jeruzalemu uz Gamaliela. Do njegovih sam nogu odgajan da u svemu poštujem Zakon naših otaca. Gorljivo sam se trudio za Boga, kao i vi danas.

4Progonio sam nasmrt sljedbenike Puta, okivao ih te i muškarce i žene bacao u tamnicu.

5O tomu mogu posvjedočiti i veliki svećenik i sve starješine. Od njih sam za židovsku braću u Damasku dobio pisma s ovlaštenjem da i kršćane koji su ondje dovedem okovane u Jeruzalem da se kazne.

6Dok sam putovao cestom prema Damasku, oko podneva me s neba odjednom obasjala jaka svjetlost.

7Srušio sam se na tlo. Čuo sam glas koji mi je rekao: ‘Savle, Savle! Zašto me progoniš?’

8‘Tko si ti, Gospodine?’ upitao sam. ‘Ja sam Isus Nazarećanin kojega ti progoniš’, odgovori mi Gospodin.

9Ljudi koji su bili sa mnom vidjeli su svjetlost, ali nisu čuli glas.

10Rekao sam: ‘Što mi je činiti, Gospodine?’ A Gospodin mi odgovori: ‘Pođi u Damask. Ondje će ti se reći što da činiš.’

11Od jake sam svjetlosti oslijepio pa su me moji pratitelji morali za ruku odvesti u Damask.

12Ondje mi je došao neki Ananija, pobožan čovjek koji je poštivao Zakon i bio na dobru glasu među Židovima u Damasku.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

13On mi priđe i reče: ‘Brate Savle, progledaj!’ I istog časa sam ga mogao vidjeti.

14Reče mi zatim: ‘Bog naših predaka odabrao te je da spoznaš njegovu volju, da vidiš Pravednika i da mu čuješ glas.

15Pred svima ćeš o njemu svjedočiti o tomu što si vidio i čuo.

16Što čekaš? Ustani, krsti se i operi se od grijeha prizivajući njegovo ime.’

17Po povratku u Jeruzalem jednog sam se dana molio u Hramu i pao u zanos.

18Vidio sam Isusa kako mi govori: ‘Brzo otiđi iz Jeruzalema jer ti ljudi ovdje neće vjerovati kad im budeš svjedočio o meni!’

19‘Ali, Gospodine,’ rekao sam, ‘pa znaju da sam one koji u tebe vjeruju bacao u tamnice i bičevao po sinagogama.

20A kad su ubili Stjepana, stajao sam ondje odobravajući. Čuvao sam ogrtače onima koji su ga kamenovali.’

21Ali Gospodin mi reče: ‘Idi iz Jeruzalema jer te šaljem daleko, k poganima!’”

22Mnoštvo je slušalo sve dok Pavao nije izgovorio tu riječ. Nato složno poviču: “Zbrišite ga s lica zemlje! Nije pravo da takav živi!”

23Vikali su, bacali sa sebe ogrtače i vitlali prašinu u zrak.

Pavao otkriva da je rimski građanin

24Zapovjednik zato uvede Pavla u vojarnu i zapovjedi da ga izbičuju kako bi priznao zločin. Htio je znati zašto mnoštvo tako viče na njega.

25Kad su ga zavezali remenjem da ga bičuju, Pavao upita stotnika koji je bio ondje: “Zar smijete bičevati rimskoga građanina, a ni sudili mu niste?”

26Stotnik nato ode zapovjedniku i reče: “Što radiš? Taj je čovjek rimski građanin!”

27Zapovjednik ode k Pavlu i upita: “Jesi li ti Rimljanin?” “Jesam”, odgovori Pavao.

28“I ja sam”, reče zapovjednik. “Mnogo sam novca dao da steknem taj naziv!” “A ja sam se s njim rodio”, odgovori mu Pavao.

29Svi vojnici koji su ga trebali ispitivati odmah odstupe od njega. Zapovjednik se prestrašio doznavši da je Pavao Rimljanin jer ga je on okovao.

Pavao pred Velikim vijećem

30Sutradan zapovjednik skine Pavlu okove te zapovjedi da se sastanu veliki svećenici i Vijeće. Htio je doznati za što ga Židovi optužuju. Zato ga izvede pred njih.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

Djela Apostolska 23

[1]Pavao se zagleda u vijećnike i reče: “Braćo, sve do danas sam pred Bogom živio
posve mirne savjesti.”

[2]Nato veliki svećenik Ananija zapovjedi onima do Pavla da ga udare po ustima.

[3]“Udarit će tebe Bog, zidu obijeljeni! Sjediš tu da me sudiš po Zakonu, a sam ga
kršiš i zapovijedaš da me tuku!”

[4]Nazočni rekoše Pavlu: “Zar tako grdiš Božjega velikog svećenika?”

[5]“Nisam znao, braćo, da je veliki svećenik”, odvrati Pavao. “Jer u Svetome pismu
piše: ‘Ne psuj poglavara svojega naroda.’”

[6]Pavao je znao da su neki članovi Velikoga vijeća saduceji, a neki farizeji, pa
poviče: “Braćo, ja sam farizej i preci su mi farizeji! Sudi mi se zbog nade u
uskrsnuće mrtvih!”

[7]Nato izbije svađa među farizejima i saducejima i mnoštvo se podijeli.

[8]Saduceji, naime, kažu da nema ni uskrsnuća, ni anđela, ni duhova, a farizeji u
sve to vjeruju.

[9]Nastane silna graja. Neki pismoznanci iz farizejske sljedbe ustanu u Pavlovu
obranu žestoko prosvjedujući: “Ne nalazimo da je taj čovjek počinio ikakvo zlo!
A što ako mu je govorio duh ili anđeo?”

[10]Nastane tako velika svađa da se zapovjednik prestrašio da Pavla ne rastrgaju.
Zapovjedi zato da vojnici siđu po njega. Oni ga otrgnu iz svjetine i odvedu natrag
u vojarnu.

[11]Te noći Gospodin pristupi Pavlu i reče mu: “Samo hrabro, Pavle! Kao što si za
mene posvjedočio ovdje u Jeruzalemu, tako trebaš svjedočiti i u Rimu.”

Zavjera protiv Pavla

[12]Kad se razdanilo, Židovi skuju urotu i zakunu se da neće ni jesti ni piti dok ne
ubiju Pavla.

[13]Bilo ih je više od četrdesetorice.

[14]Odu zatim kazati velikim svećenicima i starješinama: “Zakleli smo se da
nećemo jesti ni piti dok ne ubijemo Pavla.

[15]Zato vi sada skupa s Vijećem zamolite zapovjednika da ga opet dovedu u
Vijeće. Recite da želite pobliže razmotriti njegov slučaj. A mi ćemo ga pogubiti
na putu ovamo.”

[16]Ali Pavlov nećak, sin njegove sestre, dočuje za tu zavjeru pa ode u vojarnu
dojaviti Pavlu.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

17Pavao pozove nekog stotnika i reče mu: “Odvedi ovoga mladića k
zapovjedniku. Ima mu nešto važno reći.”

18Stotnik ga odvede i reče zapovjedniku: “Zatvorenik Pavao pozvao me i
zamolio da ovoga mladića dovedem k tebi jer ti ima nešto reći.”

19Zapovjednik ga uhvati za ruku i povede u stranu te ga upita: “Što mi želiš
reći?”

20“Neki su se Židovi dogovorili da te sutra zamole da dovedeš Pavla u Vijeće
pretvarajući se da žele pomnjivije ispitati njegov slučaj.

21Ne čini to! Čekat će ga u zasjedi više od četrdesetero ljudi koji su se zakleli da
neće ni jesti ni piti dok ga ne ubiju. Već su spremni i samo čekaju tvoj pristanak.”

22Zapovjednik otpusti mladića i zapovjedi mu: “Nikomu ne reci da si mi to
javio.”

Pavla šalju u Cezareju

23Dozove zatim dva stotnika i reče im: “Priredite dvjesto vojnika, sedamdeset
konjanika i dvjesto strijelaca da večeras po devetoj uri pođu u Cezareju.

24Pripravite Pavlu konje za jahanje te ga živa i zdrava odvedite upravitelju
Feliksu.”

25Napiše zatim pismo upravitelju:

26Od Klaudija Lizijavrlome upravitelju Feliksu. Pozdravljam vas!

27Ovoga su čovjeka uhvatili Židovi i umalo ga ubili, kad sam pritrčao s
vojnicima. Doznavši da je rimski građanin, sklonio sam ga od njih na sigurno.

28Odveo sam ga zatim pred njihovo Vijeće da doznam što je skrivio.

29Utvrdio sam da ga optužuju za nešto prijeporno glede njihova vjerskoga
zakona—ali nije skrivio ništa što bi zasluživalo da ga se kazni smrću ili
zatvorom.

30Javili su mi da su protiv njega skovali urotu. Šaljem ga zato tebi, a njegove
tužitelje uputio sam da tužbu iznesu pred tobom.

31Te noći vojnici, prema zapovijedi, povedu Pavla u Antipatridu.

32Sutradan se vrate u vojarnu ostavivši konjanike da ga odvedu dalje.

33Kad su oni pak s njim stigli u Cezareju, uruče upravitelju pismo i privedu
Pavla pred njega.

34Upravitelj pročita pismo te zapita Pavla iz koje je pokrajine. “Iz Cilicije”,
odgovori Pavao.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

35“Saslušat ću te kad stignu tvoji tužitelji”, reče mu i zapovjedi da ga čuvaju u
Herodovoj palači.

Djela Apostolska 24

Pavao pred Feliksom

1Nakon pet dana dođe židovski veliki svećenik Ananija sa starješinama i
odvjetnikom Tertulom. Iznesu upravitelju tužbu protiv Pavla.

2Pošto su pozvali Pavla da dođe, Tertulijan ga počne optuživati pred
upraviteljem: “Preuzvišeni Felikse, mi Židovi uživamo velik mir i boljitak
korisnih promjena u narodu zahvaljujući tvojoj providnosti.

3Na svemu tome smo duboko zahvalni.

4Da ti dugo ne dodijavam, molim te da nas blagonaklono poslušaš samo
nakratko.

5Utvrdili smo da je taj čovjek prava kuga, da neprekidno podjaruje Židove po
cijelomu svijetu i da je kolovođa nazaretske sljedbe.

6Čak je i Hram pokušao oskvrnuti pa smo ga uhitili.

8Ispitaš li ga sam, utvrdit ćeš da su naše optužbe opravdane.”

9Potvrde to i drugi Židovi podupirući ga.

10Upravitelj glavom dade Pavlu znak da govori te on reče: “Znam da već mnogo
godina sudiš ovomu narodu i zato se mirne duše branim.

11Sam se možeš osvjedočiti da nije prošlo više od dvanaest dana otkako sam se
otišao pokloniti Bogu u jeruzalemski Hram.

12Nisam ni s kim raspravljao niti dizao bunu ni ondje, ni u sinagogama, ni po
gradu.

13Ovi ljudi ne mogu dokazati to za što me optužuju.

14Ali priznajem da sam sljedbenik Puta, koji oni nazivaju sljedbom, te služim
Bogu svojih predaka vjerujući u sve što piše u židovskome Zakonu i u
proročkim knjigama.

15Jednako se, kao i oni, pouzdajem u Boga da će uskrsnuti i pravednici i
nepravednici.

16Zato se uvijek trudim imati čistu savjest i pred Bogom i pred ljudima.

17Nakon nekoliko godina vratio sam se u Jeruzalem donijeti milodare svojemu
narodu i prinijeti žrtvu Bogu.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

18Moji su me tužitelji vidjeli u Hramu kad sam dovršavao obred posvećenja, a
ne sa svjetinom ni u metežu.

19Ali ondje su bili neki Židovi iz Male Azije—oni bi me, zapravo, trebali doći
optužiti pred tobom ako imaju što protiv mene.

20Ili upitaj ove ovdje kakvu su krivnju na meni našli članovi Vijeća

21osim možda jedne jedine riječi što sam ju viknuo stojeći među njima: 'Danas
mi se pred vama sudi jer vjerujem u uskrsnuće mrtvih!'"

22Feliks, koji je mnogo znao o Putu, odgodi preslušanje i reče: "Pričekat ćete da
dođe zapovjednik Lizija. On će riješiti vaš spor."

23Zapovjedi stotniku da i dalje čuva Pavla u zatvoru, ali da mu odobri olakšice i
da nikomu od njegovih ne brani da ga poslužuje.

24Nekoliko dana zatim Feliks dođe sa svojom ženom Druzilom koja je bila
Židovka. Pošalje po Pavla te ga je slušao kako govori o vjeri u Isusa Krista.

25Kad je Pavao počeo govoriti o pravednosti, uzdržljivosti i sudu što dolazi,
Feliks se prestraši. "Idi sada", reče. "Pozvat ću te kad nađem vremena."

26Nadao se, osim toga, da će mu Pavao dati novca. Zato ga je često pozivao i
razgovarao s njim.

27Tako su prošle dvije godine. Feliksa zatim zamijeni Porcije Fest. Želeći ugoditi
Židovima, Feliks ostavi Pavla u zatvoru.

Djela Apostolska 25

Pavao pred Festom

1Tri dana pošto je preuzeo vlast nad pokrajinom, Fest iz Cezareje ode u
Jeruzalem.

2Ondje mu veliki svećenici i drugi židovski uglednici iznesu tužbu protiv Pavla.
Preklinjali su ga da se smiluje

3i pošalje Pavla u Jeruzalem jer su spremali zasjedu da ga putem smaknu.

4Ali Fest odgovori da je Pavao u zatvoru u Cezareji te da će i on uskoro onamo.

5"Ovlastite nekolicinu da pođu sa mnom", reče stoga. "Ako je taj čovjek što
skrivio, neka ga optuže."

6Osam ili deset dana potom vrati se u Cezareju. Sutradan sjedne na sudački
stolac i zapovjedi da dovedu Pavla.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

7Kad uđe Pavao, židovski vođe iz Jeruzalema okruže ga i iznesu protiv njega
mnoge teške optužbe koje nisu mogli dokazati.

8Pavao se branio: “Nisam zgriješio ni protiv židovskoga Zakona, ni protiv
Hrama, ni protiv cara.”

9A Festus ga, želeći ugoditi Židovima, upita: “Jesi li voljan poći u Jeruzalem da ti
se ondje za to sudi u mojoj nazočnosti?”

10Pavao odgovori: “Ne. Stojim pred carevim sudom, gdje mi se i treba suditi.
Dobro znaš da tim Židovima nisam ništa skrivio.

11Ako sam pak zaista skrivio što zaslužuje smrt, ne bježim od toga. Ali ako me
ovi ovdje neopravdano tuže, nitko me ne može njima izručiti. Prizivam se na
cara!”

12Fest se na to posavjetuje s Vijećem pa odgovori: “Na cara si se prizvao, pred
cara ćeš ići!”

13Nakon nekoliko dana dođu kralj Agripa i njegova sestra Berenika u Cezareju
pozdraviti Festa.

14Kako su se ondje zadržali nekoliko dana, Fest ispriča kralju o Pavlu. “Tu je
neki čovjek što ga je Feliks ostavio u zatvoru”, reče.

15“Dok sam bio u Jeruzalemu, veliki svećenici i starješine optužili su ga i
zatražili da ga osudim.

16Odgovorio sam im da Rimljani ne običavaju kazniti čovjeka a da mu ne sude.
Prije toga valja optuženika suočiti s tužiteljima i dati mu prigodu da se brani od
optužbe.

17Kad su dakle skupa sa mnom doputovali ovamo, odmah sam sutradan, bez
odgađanja, sjeo na sudački stolac i zapovjedio da dovedu tog čovjeka.

18Ali tužitelji koji su stajali oko njega nisu ga optužili ni za što od onoga što sam
ja pretpostavljao.

19Riječ je bila o nečemu prijepornom glede njihove vjere, o nekakvome Isusu
koji je umro, a Pavao tvrdi da je živ.

20Ne snalazeći se u takvoj raspravi, upitao sam ga bi li htio poći u Jeruzalem da
mu ondje za to sude.

21Ali prizivom je zatražio da se podloži presudi njegova Veličanstva. Zato sam
zapovjedio da ga čuvaju u zatvoru dok ga ne pošaljem caru.”

22“Htio bih i ja čuti tog čovjeka”, reče Agripa. “Čut ćeš ga sutra”, odgovori Fest.

Pavao pred Agripom

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

23Sutradan tako Agripa i Berenika uđu u dvoranu s velikim sjajem, praćeni
vojnim zapovjednicima i najvećim gradskim uglednicima. Na Festovu zapovijed
dovedu Pavla.

24Fest tada reče: “Kralju Agripa i svi nazočni, evo čovjeka zbog kojega me svi
ovdašnji i jeruzalemski Židovi salijeću vičući da ga smaknem.

25Ali nisam utvrdio da je učinio išta zbog čega bi zaslužio smrt. Kako se on sam
prizvao na cara, odlučio sam ga caru i poslati.

26Ali nemam o njemu što pouzdano napisati caru. Zato sam ga izveo pred vas,
posebice pred tebe, kralju Agripa, da bih nakon ove istrage znao što napisati.

27Jer doista je besmisleno poslati zatvorenika caru a ne navesti za što se
optužuje!”

Djela Apostolska 26

1Agripa nato reče Pavlu: “Dopušta ti se da se braniš.” Pavao zato ispruži ruku i
počne se braniti:

2“Kralju Agripa, smatram se sretnim da se od svega za što me Židovi optužuju
mogu, evo, danas braniti pred tobom

3jer ti najbolje poznaješ židovske običaje i razmirice. Molim te zato, strpljivo me
poslušaj!

4Židovski vođe dobro znaju kako sam od najranije mladosti živio među svojim
narodom, u Jeruzalemu.

5Odavno me poznaju i mogli bi, da samo hoće, posvjedočiti da sam bio farizej,
član najstrože sljedbe u našoj vjeri.

6Sada mi sude jer se nadam da će Bog ispuniti obećanje koje je dao našim
precima.

7Ispunjenju toga obećanja nadaju se i dvanaest izraelskih plemena koja
postojano dan i noć služe Bogu. Za tu me nadu, kralju, tuže Židovi!

8Zašto smatrate nevjerojatnim da Bog uskrisuje mrtve?

9I ja sam nekoć smatrao da se svim silama moram boriti protiv sljedbenika
Isusa Nazarećanina.

10Pošto sam dobio ovlasti od velikih svećenika u Jeruzalemu, mnoge sam svete
zatvorio u tamnicu. Glasovao sam da ih osuđuju na smrt.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

11Po svim sam ih sinagogama primoravao, često mučenjem, da govore pogrde
protiv Boga. Prekomjerno gnjevan na njih, progonio sam ih čak i u tuđim
gradovima.

12Dok sam tako po istoj zadaći išao u Damask s punomoći i ovlaštenjem velikih
svećenika,

13u pol bijela dana vidio sam, kralju, kako je mene i moje suputnike obasjala
svjetlost s neba sjajnija od sunca.

14Popadali smo na zemlju. Zatim sam začuo glas kako mi na hebrejskome
govori: 'Savle, Savle! Zašto me progoniš? Teško je boriti se protiv moje volje.'

15'Tko si ti, Gospodine?' upitao sam. A Gospodin odgovori: 'Ja sam Isus kojega ti
progoniš.

16Ustani sada! Ukazao sam ti se da te postavim za poslužitelja i svjedoka onoga
što si vidio i što ću ti još pokazati.

17Izbavit ću te i od tvojega naroda i od pogana kojima te šaljem

18da im otvoriš oči, da se obrate od tame k svjetlosti, od Sotonine vlasti k Bogu.
Tako će po vjeri u mene primiti oproštenje grijeha i mjesto među mojim svetim
narodom.'

19Kralju Agripa, nisam bio neposlušan tome nebeskom viđenju.

20Najprije sam propovijedao ljudima u Damasku pa u Jeruzalemu, a zatim svoj
Judeji i poganima—da se pokaju od svojih grijeha i da se obrate Bogu te da čine
djela dostojna obraćenja.

21Židovi su me zato uhvatili u Hramu i pokušali ubiti.

22Ali Bog me, eto, sačuvao da do današnjeg dana svjedočim svima, od
najmanjega do najvećega, upravo ono što su pretkazivali proroci i Mojsije:

23da će Mesija trpjeti i da će prvi ustati od mrtvih te navješćivati svjetlost
Židovima i poganima."

24Dok je još govorio u svoju obranu, Fest poviče: "Luduješ, Pavle! Preveliko ti je
znanje pomutilo um!"

25Ali Pavao odgovori: "Ne ludujem, preuzvišeni Feste. Govorim istinito i
razumno.

26Kralj Agripa zna za sve to i zato mu otvoreno govorim. Siguran sam da mu
ništa od toga nije nepoznato jer se nije događalo u kakvu zakutku.

27Kralju Agripa, vjeruješ li prorocima? Znam da im vjeruješ."

28Agripa reče: "Zamalo si me uvjerio da na brzinu postanem kršćaninom!"

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

29“Na brzinu ili ne,” odgovori mu Pavao, “dao Bog da ne samo ti nego i svi koji
me ovdje slušaju postanu poput mene, izuzevši ove okove!”

30Nato kralj, upravitelj, Berenika i njihovi pratitelji ustanu i odu.

31Dok su odlazili, međusobno su razgovarali: “Taj čovjek nije učinio ništa čime
bi zaslužio smrt ili zatvor.”

32Agripa reče Festu: “Da se nije prizvao na Cezara, mogli bismo ga osloboditi!”

Djela Apostolska 27

Pavao plovi u Rim

1Odlučeno je da odjedrimo u Italiju. Pavla i nekolicinu drugih zatvorenika
predali su stotniku carske čete Juliju.

2Ukrcali smo se na neku adramitsku lađu koja je plovila u azijska mjesta te
otplovili. S nama je bio i neki Makedonac, Aristarh iz Soluna.

3Sutradan smo doplovili u Sidon. Julije je s Pavlom vrlo ljubazno postupao.
Dopustio mu je posjetiti prijatelje, da se pobrinu za njegove potrebe.

4Otplovili smo dalje jedreći sjeverno uz Cipar između otoka i kopna jer su
puhali suprotni vjetrovi.

5Prošli smo uz cilicijsku i pamfilijsku obalu te stigli u grad Miru u Liciji.

6Ondje stotnik pronađe neku lađu što je iz Aleksandrije plovila u Italiju, pa nas
ukrca na nju.

7Nekoliko smo dana sporo plovili i jedva došli do Knida. Kako od vjetra nismo
mogli pristati, otplovili smo pod Kretu, do Salmone,

8pa na jedvite jade uz nju do nekoga mjesta zvanog Dobra pristaništa, blizu
grada Laseje.

9Mnogo smo vremena izgubili. Plovidba je postala vrlo opasnom jer je već bila
jesen, a Pavao upozori:

10“Ljudi, vidim da će plovidba biti pogibeljna i da ćemo pretrpjeti veliku štetu—
ne samo u teretu nego i u našim životima.”

11Ali stotnik je više vjerovao kormilaru i vlasniku broda nego Pavlu.

12Kako luka nije bila prikladna za zimovanje, većina je ljudi predlagala da
otplove i pokušaju doći do luke Feniks na Kreti, otvorenoj prema jugozapadu i
sjeverozapadu, te da ondje prezimimo.

Oluja na moru

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

13Tada puhne blagi južnjak te oni, misleći da bi mogli uspjeti u toj nakani, dignu
sidro i zaplove uz samu obalu Krete.

14Ali ubrzo zatim silovito zapuše žestok vjetar zvani sjeveroistočnjak.

15Zahvati lađu tako da mu se nije mogla oteti, pa smo se prepustili da nas nosi.

16Kad smo prolazili uz neki otočić zvan Kauda, jedva smo na brod podignuli
čamac za spašavanje koji smo vukli za sobom.

17Podignuli su ga da uporabe opremu za spašavanje i da konopcima potpašu
lađu. Bojeći se da se ne nasuču na Sirtu uz afričku obalu, spuste plivajuće sidro
te smo tako plovili dalje nošeni vjetrom.

18Kako nas je oluja silovito bacala, sutradan izbace s broda teret,

19a treći dan brodsku opremu i sve čega su se domogli.

20Strašna je oluja bjesnjela mnogo dana te se nisu mogli vidjeti ni sunce ni
zvijezde. Gubili smo svaku nadu da ćemo se spasiti.

21Dugo već nismo ništa jeli. Pavao stane pred posadu i reče: “Trebali ste me,
ljudi, poslušati i ne odlaziti s Krete pa biste izbjegli svu ovu nevolju i štetu.

22Ali sada vam kažem: budite odvažni jer nitko od nas neće stradati iako će lađa
potonuti.

23Noćas mi se ukazao anđeo Boga kojemu pripadam i služim

24te mi rekao: ‘Ne boj se, Pavle, jer ćeš sigurno stići pred cara! A Bog ti daruje i
da svi tvoji suputnici sigurno doputuju.’

25Zato se, ljudi, razvedrite! Vjerujem Bogu. Bit će kako mi je rekao.

26Ali nasukat ćemo se na neki otok.”

Brodolom

27Četrnaeste noći oluje, oko ponoći, vjetar nas je gonio amo-tamo po Jadranu.
Mornari naslute da se približava nekakvo kopno.

28Bace olovnicu i izmjere dvadeset hvati dubine. Malo zatim opet ju bace i
izmjere petnaest hvati.

29Prestraše se da ne nalete na grebene pa bace s krme četiri sidra i počnu se
moliti da se brzo razdani.

30Mornari su kanili pobjeći s lađe pa počnu spuštati čamac u more pod izlikom
da kane spustiti sidra s pramca.

31Ali Pavao reče stotniku i vojnicima: “Ne ostanu li oni na lađi, nećete se spasiti!”

32Vojnici prerežu užad i puste da čamac padne u more.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

33Sve do svanuća Pavao je molio ljude da jedu. “Četrnaest dana niste ni taknuli
jelo”, reče.

34“Molim vas, pojedite što za vlastito dobro. Jer neće vam pasti ni vlas s glave.”

35Kad je to rekao, uzme kruh te pred svima zahvali Bogu, razlomi ga i počne
jesti.

36Svi se razvedre i uzmu hranu.

37U lađi nas je bilo dvjesto sedamdeset šest duša.

38Kad su se najeli, počnu rasterećivati lađu bacajući žito u more.

39Kad se razdanilo, mornari nisu prepoznali obalu, ali opazili su neki zaljev
ravne obale te odluče pokušati onamo zavesti lađu.

40Odvežu zato sidra i puste da padnu u more. Popuste konopce na kormilima i
razviju prednje jedro prema vjetru te se usmjere prema obali.

41Ali nalete na plićak i brod se nasuče. Pramac nasjedne i ostane nepomičan, a
krmu su razbijali žestoki valovi.

42Vojnici nakane poubijati zatvorenike da koji ne otpliva i ne pobjegne,

43ali im stotnik, želeći poštedjeti Pavla, ne dopusti da to učine. Zapovjedi da oni
koji znaju plivati prvi skoče u more i otplivaju do obale,

44a ostalima reče da doplivaju na daskama i olupinama lađe. Tako su svi živi i
zdravi dospjeli na kopno.

Djela Apostolska 28

Pavao na Malti

1Kad smo dospjeli na sigurno, doznali smo da se otok zove Malta.

2Njegovi su žitelji bili neobično ljubazni prema nama. Bilo je hladno i kišilo je
pa su zapalili vatru i okupili nas oko nje da se ugrijemo.

3Pavao nakupi naramak granja i baci ga na vatru, ali zbog vrućine iz njega iziđe
zmija i uhvati mu se za ruku.

4Kad su žitelji otoka vidjeli da mu ta životinja visi na ruci, rekli su: “Taj je čovjek
zacijelo ubojica. Umaknuo je moru, ali Pravda mu ne dopušta živjeti.”

5Ali on otrese zmiju u vatru, neozlijeđen.

6Ljudi su čekali da otekne i da se sruši mrtav. Ali pošto su dugo čekali, a nije se
dogodilo ništa, predomisle se i zaključe da je bog.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

7Nedaleko odande nalazilo se imanje poglavara tog otoka, Publija. On nas primi
i tri nas je dana ljubazno gostio.

8Publijeva su oca mučile vrućica i srdobolja pa je ležao. Pavao uđe k njemu,
položi na njega ruke i pomoli se—i iscijeli ga.

9Nakon toga dolazili su još mnogi bolesnici s otoka te su ozdravljali.

10Iskazali su nam zato mnoge počasti, a kad smo odlazili, stavili su nam u lađu
sve što nam je trebalo.

Pavao stiže u Rim

11Tri mjeseca nakon brodoloma otplovili smo nekom aleksandrijskom lađom
koja je prezimila na otoku. Na pramcu je imala kip Dioskura.

12Doplovili smo najprije u Sirakuzu i ondje ostali tri dana.

13Odande smo, ploveći uz obalu, stigli u Regij. Dan poslije počne puhati južnjak
pa smo za dva dana stigli u Puteole.

14Ondje smo naišli na braću koja su nas zamolila da ostanemo sedam dana.
Tako smo stigli u Rim.

15Kad su braća u Rimu čula da dolazimo, iziđu nam u susret do Apijeva trga i
Triju gostionica. Kad ih je spazio, Pavao zahvali Bogu i ohrabri se.

16Kad smo ušli u Rim, Pavlu dopuste da stanuje posebno, s vojnikom koji ga je
čuvao.

Pavao u Rimu propovijeda pod stražom

17Tri dana nakon što je došao Pavao sazove židovske uglednike te im reče:
“Braćo, ništa nisam učinio protiv našega naroda ni protiv običaja naših predaka,
ali ipak su me u Jeruzalemu uhitili i predali u ruke Rimljanima.

18Rimljani su me nakon istrage htjeli pustiti jer su zaključili da ničim nisam
zaslužio da umrem.

19Židovi su se tome usprotivili pa sam se zato morao prizvati na cara—a ne zato
što bih htio tužiti vlastiti narod.

20Zato sam, eto, zamolio da vas vidim i da vam govorim: zbog Izraelove nade,
Mesije.”

21“Mi nismo čuli ništa protiv tebe”, odgovore mu oni. “Niti smo dobili kakvo
pismo iz Judeje, niti nam je tko od braće koja su došla ovamo što rekao.

22Ali htjeli bismo čuti što ti misliš jer o toj kršćanskoj sljedbi znamo samo da joj
se posvuda protive.”

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

23Dogovore se te jednog dana mnogi dođu u njegov stan. Govorio im je o
Božjemu kraljevstvu i od jutra do večeri ih poučavao o Isusu iz Mojsijeva
zakona i proročkih knjiga.

24Neki su povjerovali, a neki nisu.

25Kad su se tako u neslozi počeli razilaziti, Pavao ih isprati riječima: “Dobro je
Sveti Duh rekao vašim precima po proroku Izaiji:

26‘Slušat ćete moje riječi, ali nećete ih razumjeti; gledat ćete moja djela, ali
nećete dokučiti njihova značenja.

27Jer srca su se ovoga naroda usalila, uši njihove ne čuju, a oči su zatvorili—
tako njihove oči ne vide i njihove uši ne čuju, a srca im ne mogu razumjeti. Zato
se ne mogu obratiti k meni da ih iscijelim.’

28Hoću dakle da znate: Bog je svoje spasenje poslao poganima i oni će ga
prihvatiti.”

30Sljedeće dvije godine Pavao je živio u unajmljenom stanu. Primao je sve koji
su dolazili.

31Hrabro je propovijedao o Božjemu kraljevstvu i otvoreno poučavao o
Gospodinu Isusu Kristu. I nitko ga nije pokušavao spriječiti.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

Rimljanima

Rimljanima 1

Pavlov pozdrav

1 Ovo je pismo od Pavla, sluge Isusa Krista, koji je izabran za apostola, poslan
propovijedati Božju Radosnu vijest.

2 Tu je Radosnu vijest Bog već odavno obećao po svojim prorocima u Svetome
pismu.

3 Ta je Radosna vijest o njegovu Sinu Isusu Kristu, našemu Gospodinu, koji je
postao čovjekom rodivši se kao potomak kralja Davida.

4 Isus Krist, naš Gospodin, pokazao je da je Božji Sin kad ga je Bog silnom moći
podignuo od mrtvih Duhom svetosti.

5 Kroz Krista nam je Bog iskazao milost i dao apostolstvo da naviještamo svim
narodima što je Bog učinio za njih, tako da uzvjeruju i poslušaju ga te donesu
slavu njegovu imenu.

6 I vi ste među onima koji su pozvani pripadati Isusu Kristu.

7 Svima vama u Rimu, koje on istinski ljubi: pozvani ste po Isusu Kristu da
budete njegovi, njegov sveti narod. Neka vam je milost i mir od našega Boga
Oca i Gospodina Isusa Krista.

Božja Radosna vijest

8 Najprije zahvaljujem svojemu Bogu po Isusu Kristu za sve vas, što vaša vjera
postaje poznata po svemu svijetu.

9 Bog mi je svjedok koliko se često molim za vas. Neprekidno se molim za vas
onomu kojemu služim svim srcem navješćujući drugima Radosnu vijest o
njegovu Sinu.

10 Stalno se molim i za priliku, ako bude Božja volja, da vas napokon uspijem
posjetiti.

11 Čeznem vas vidjeti da podijelim s vama darove Svetoga Duha, da se osnažite
u Gospodinu,

12 te da vas ohrabrim u vjeri, ali i da se ja ohrabrim vašom vjerom.

13 Htio bih da znate, draga braćo, da sam više puta kanio doći da djelujem među
vama i vidim dobre rezultate, baš kao što sam vidio i među drugim narodima,
ali dosad sam bio spriječen.

14 Dužan sam služiti i civiliziranim i barbarskim narodima, učenima jednako
kao i neukima.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

15Zato i vama u Rimu želim propovijedati Radosnu vijest.

16Zaista, ne stidim se Radosne vijesti o Isusu Kristu jer je ona Božja sila koja spašava svakoga tko vjeruje—ponajprije Židove, ali i druge narode.

17Ta nam Radosna vijest govori na koji nas način Bog čini pravednima u svojim očima: od početka do svršetka samo vjerom. Kao što piše u Svetome pismu: "Pravednik će živjeti po vjeri."

Božji gnjev na grijeh

18Ali s neba se zaista očituje Božji gnjev na svaku bezbožnost i nepravednost ljudi koji bezbožnim životom sprečavaju da istina o Bogu iziđe na vidjelo.

19Jer što se o Bogu može znati, zapravo im je već poznato. On im je to obznanio:

20njegova nevidljiva svojstva—vječna sila i božanstvo još se od stvaranja svijeta mogu umom razabrati po njegovim djelima. Zato nemaju isprike.

21Jer iako su znali da Bog postoji, nisu mu kao Bogu iskazali ni slavu ni zahvalnost, nego su im misli postale ispraznima, a nerazumno im je srce potamnjelo.

22Tvrdeći za sebe da su mudri, postali su bezumnima

23te su se, umjesto slavnome i besmrtnome Bogu, počeli klanjati raspadljivim obličjima, kipovima i slikama čovjeka, ptica, četveronožaca i gmazova.

24Zato ih je Bog prepustio nečistoći njihova pohotnog srca pa sami obeščašćuju svoja tijela.

25Jer oni su umjesto Božje istine odabrali laž. Klanjali su se i služili stvorenju umjesto Stvoritelju kojemu pripada slava uvijeke. Amen.

26Bog ih je zato predao njihovim sramotnim strastima: umjesto da imaju prirodne spolne odnose, žene opće međusobno, što je protunaravno,

27a muškarci također nemaju naravne odnose sa ženama, već su usplamtjeli pohotom jedni za drugima. Muškarci s muškarcima čine sramotne stvari te na sebi primaju zasluženu kaznu za svoje zastranjenje.

28Zato što nisu držali vrijednim spoznati Boga, Bog ih je predao pokvarenu načinu razmišljanja da čine ono što ne dolikuje.

29Žive u kojekakvim grijesima, pokvarenosti, lakomosti i pakosti; puni su zavisti, ubojstva, svađe, lukavštine i podmuklosti; ogovaraju,

30klevetnici su, mrze Boga, nasilnici su, oholi, umišljeni. Stalno smišljaju nova zla, neposlušni su roditeljima,

31nerazumni, nevjerni, bešćutni i nemilosrdni.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

32Znaju da prema Božjoj odredbi ljudi koji tako čine zaslužuju smrt, ali svejedno
tako postupaju. Štoviše, i drugima odobravaju takve postupke te ih tako na njih
potiču.

Rimljanima 2

Božji pravedni sud

1Ali ti koji zbog toga sudiš druge nemaš za to isprike, ma tko bio. Sudeći druge,
osuđuješ samoga sebe jer i ti činiš isto što i oni.

2A znamo da će Bog po istini suditi onima koji takvo što čine.

3Misliš li ti, čovječe, koji i sam tako činiš, a osuđuješ druge, da ćeš izbjegnuti
Božji sud?

4Prezireš li izobilje Božje dobrote, velikodušnosti i strpljivosti prema tebi? Ne
razumiješ li da te Bog dobrotom želi dovesti do obraćenja?

5Ali ti svojom tvrdokornošću i srcem koje ne želi pokajanje sam na sebe
navlačiš gnjev. A doći će Dan Božjega gnjeva kad će se Božja pravda očitovati u
pravednome Božjem sudu

6koji će svakome dosuditi prema njegovim djelima:

7onima koji postojano čine dobra djela i tako teže slavi, časti i besmrtnosti—
vječni život,

8a samovoljnicima, koji se opiru istini i priklanjaju nepravdi—gnjev i srdžbu.

9Nevolja i tjeskoba snaći će dušu svakoga čovjeka koji čini zlo—posebice
Židova, ali i pripadnika drugih naroda,

10a slava, čast i mir bit će svima koji čine dobro, i Židovima i pripadnicima
drugih naroda.

11Jer Bog nije pristran.

12Kaznit će pripadnike drugih naroda za grijeh iako nikad nisu imali pisani
Božji zakon, a Židovima će suditi po Zakonu jer su pod Zakonom i zgriješili.

13Pred Bogom, naime, nisu pravedni oni koji Zakon poznaju, nego oni koji se
drže njegovih odredbi.

14Jer pripadnici naroda koji nemaju Zakona naravno razabiru što je dobro i tako
se drže zakonskih odredbi iako im one nisu zadane. Tako su oni sami sebi
Zakonom,

15što pokazuje da je to što Zakon nalaže upisano u njihovim srcima. O tome
svjedoče njihova savjest i prosuđivanja na temelju kojih se optužuju ili brane.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

16Sve će se to očitovati na Dan kada će Bog po Isusu Kristu suditi ono što je
skriveno u ljudima. To je evanđelje koje navješćujem.

Židovi i Zakon

17Ali ti koji se nazivaš Židovom pouzdaješ se u Zakon i ponosiš svojim dobrim
odnosom s Bogom,

18poznaješ Božju volju i znaš prepoznati što je bolje jer te tomu uči Zakon.

19Uvjeren si da si vođa slijepcima i svjetlo ljudima u tami,

20da možeš odgajati nerazumne i poučavati neuke zato što u Zakonu imaš
oličenje znanja i istine.

21Ali ti koji poučavaš druge, ne poučavaš samoga sebe! Propovijedaš da se ne
krade, a kradeš!

22Zabranjuješ preljub, a počinjaš ga! Idoli su ti gnusni, ali pljačkaš njihove
hramove!

23Ponosiš se time što imaš Zakon, a sramotiš Boga kršeći ga!

24Nije stoga ni čudno da u Svetom pismu piše: “Božje ime se vašom krivnjom
huli među narodima.”

25Obrezanje ti kao Židovu koristi samo ako poštuješ Zakon, ali ako Zakon kršiš,
onda kao da i nisi obrezan: ono te ne čini ništa boljim od neobrezanog poganina.

26Ako se dakle neobrezan čovjek drži odredbi Zakona, neće li mu se to
uračunati kao obrezanje?

27Oni koji su podrijetlom neobrezanici, a drže se Zakona, bit će na osudu vama
koji ste, iako imate pisani Zakon i obrezanje, prijestupnici prema Zakonu.

28Pravi Židov nije onaj tko je Židov izvana, niti je pravo obrezanje vidljivo
obrezanje tijela,

29već je Židov Židov po onome iznutra, a pravo je obrezanje promjena srca koju
čini Božji Duh, a ne pisani zakon. Koji su primili takvo obrezanje, primit će
pohvalu od Boga, a ne od ljudi.

Rimljanima 3

Božja vjernost

1Kakva je onda prednost biti Židovom? I kakva je korist od obrezanja?

2Velika u svakom pogledu! Ponajprije: Židovima su povjerena Božje riječi.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

3Neki su od njih, doduše, bili nevjerni, ali zar će njihova nevjera obeskrijepiti
Božju vjernost?

4Nipošto! Iako je “svaki čovjek lažac”, Bog je istinit. Zato u Svetome pismu za
njega piše: “Dokazat će se da je istinito sve što kažeš, i dobit ćeš parnicu na
sudu.”

5Što pak ako naša nepravednost samo ističe Božju pravednost? Ako je tako, što
na to reći? Je li nepravedan Bog koji zbog nje daje maha svojemu gnjevu? To bi,
naime, ljudi rekli.

6Nipošto! Jer da Bog nije pravedan, kako bi sudio svijet?

7Ali neki će pitati: “Ako moje nepoštenje samo ističe Božju istinu i donosi Bogu
još više slave, kako me Bog može osuditi i kazniti zato što sam grešnik?”

8Razmišljate li tako, međutim, mogli biste isto tako reći: “Što više griješimo, to
bolje!” Koji tako govore, zaslužuju kaznu, a neki me čak kleveću da ja to
propovijedam!

Svi su ljudi grešnici

9Jesmo li mi Židovi, dakle, bolji od drugih? Nismo. Jer upravo smo optužili sve
ljude, i Židove i pogane, da su pod vlašću grijeha.

10Kao što Sveto pismo kaže: “Nema ni jednoga jedinog pravednika,

11nikoga razumnoga, nikoga tko traži Boga.

12Svi su zastranili, svi se skupa pokvarili, nema ni jednoga jedinoga da čini
dobro.”

13“Njihovo je grlo otvoren grob, a jezik im je prijevaran. Zmijski im je otrov na
usnama.”

14“Usta su im puna kletve i gorčine.”

15“Noge im hitaju na prolijevanje krvi,

16kud prolaze, siju pustoš i bijedu.

17Oni ne poznaju put mira.”

18“Nema Božjeg straha pred njihovim očima.”

19Zakon se, znamo, odnosi na one kojima je dan jer mu je svrha da svaka usta
zanijeme bez isprike i da sav svijet stane pred Božji sud.

20Jer nitko se ne može u Božjim očima opravdati izvršavanjem zakonskih
zapovijedi. Što bolje poznajemo Božji zakon, jasnije nam je da smo mu
neposlušni, da smo grešnici.

Krist je na sebe uzeo našu kaznu

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

21Ali Bog nam je pokazao drukčiji način da postanemo pravednima u njegovim očima—ne poštovanjem Zakona, već onako kako je to odavno obećao u Svetome pismu.

22Pred Bogom smo opravdani vjerom u Isusa Krista. Tako se spašavaju svi koji vjeruju, bez razlike.

23Jer svi smo zgriješili i lišeni smo Božje slave.

24A Bog nam ipak milostivo daruje opravdanje kroz Isusa Krista, koji nas je otkupio uzimajući na sebe naše grijehe.

25Jer Bog je poslao Isusa da svojom krvlju bude Pomirilište po vjeri—da preuzme kaznu za naše grijehe i da ugasi Božji gnjev na nas. Pred Bogom smo opravdani ako vjerujemo da je Isus prolio svoju krv i da je za naše spasenje žrtvovao svoj život. Bog je ranije počinjene grijehe u svojoj strpljivosti ostavio nekažnjenima kako bi pokazao svoju pravednost.

26On je potpuno pravedan u ovo vrijeme kada grešnike proglašuje nedužnima zbog vjere u Isusa.

27Možemo li se dakle hvaliti da smo ičim zaradili Božje opravdanje? Ne možemo, jer se ono ne temelji na dobrim djelima, već na našoj vjeri.

28Pred Bogom smo opravdani vjerom, a ne izvršavanjem Zakona.

29Zar je Bog samo Bog Židova? Nije li i Bog pogana? Razumije se da jest.

30Samo je jedan Bog i samo je jedan način da nas on prihvati. On nas pred sobom opravdava samo našom vjerom, bili mi Židovi ili pogani.

31Ukidamo li tako vjerom Božji zakon? Nipošto! Jer tek kad imamo vjeru, zaista ispunjamo Zakon.

Rimljanima 4

Abrahamova vjera

1Abraham je bio naš otac. Kakvo je njegovo iskustvo glede spasenja po vjeri?

2Je li ga Bog smatrao opravdanim zbog njegovih dobrih djela? Da je bilo tako, imao bi se čime hvaliti. Ali u Božjim očima Abraham se nije imao čime ponositi.

3Jer Sveto pismo kaže: “Abraham je povjerovao Bogu, i Bog ga je proglasio pravednim zbog njegove vjere.”

4Kad čovjek radi, plaća koju dobije nije dar. Radnici zarade ono što dobiju.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

5Ali ljudi su opravdani zbog svoje vjere u Onoga koji opravdava bezbožnike, a
ne zbog svojih djela.

6Kralj David je o tome govorio opisujući sreću nezaslužna čovjeka kojega je Bog
proglasio pravednim.

7“Blago onima kojima su grijesi oprošteni i zločin uklonjen.

8Blago onomu kojemu Gospodin neće uračunati grijehe.”

9Je li to blaženstvo samo za obrezane, za Židove, ili također i za pogane? Rekli
smo da ga je Bog proglasio pravednim zbog njegove vjere.

10Ali kako mu je ta vjera pomogla? Je li proglašen pravednim prije ili poslije
obrezanja? Bog ga je najprije prihvatio, a zatim je bio obrezan!

11Obrezanje je bilo znak da Abraham već vjeruje i da ga je Bog prihvatio i
proglasio pravednim i prije obrezanja. Zato je Abraham duhovni otac onih koji
vjeruju, a nisu obrezani. Oni su pred Bogom opravdani po vjeri.

12Abraham je također duhovni otac obrezanih, ali samo onih koji imaju vjeru
kakvu je Abraham imao prije obrezanja.

13Jasno je dakle kako se Božje obećanje da će Abrahamu i njegovim potomcima
dati u baštinu cijelu zemlju nije temeljilo na poslušnosti Božjemu zakonu, nego
na novome odnosu s Bogom koji dolazi kroz vjeru.

14Tvrdite li da je Božje obećanje za one koji ispunjavaju Božji zakon i stoga
misle da su “dovoljno dobri” u Božjim očima, onda zapravo govorite da je vjera
nepotrebna. A tada bi i to obećanje bilo besmisleno.

15Ali Zakon donosi kaznu onima koji ga pokušavaju ispunjavati. (Izbjegnuti
kršenje zakona moguće je samo ako ne postoji zakon koji bi se kršio!)

16Zato je važna vjera. Božje smo obećanje dobili na dar. I sigurni smo da ćemo
ga primiti, držali se židovskih običaja ili ne, budemo li samo imali vjeru poput
Abrahamove. Jer Abraham je otac svih koji vjeruju.

17U Svetome pismu o tome piše: “Postavljam te za oca mnogih naroda.” Jer
Abraham je povjerovao u Boga koji oživljuje mrtve i na čiju zapovijed nastaje
ono čega prije nije bilo.

18Kad je Bog obećao Abrahamu da će postati ocem mnogih naroda i rekao:
“Tvoji će potomci biti brojni poput zvijezda”, Abraham mu je povjerovao iako
se to obećanje činilo neostvarivim.

19Abraham se nije pokolebao u vjeri iako je znao kako je u dobi od stotinu
godina i kako njegova žena Sara ne može imati djecu.

20Abraham nikada nije posumnjao u Božje obećanje. Njegova je vjera jačala i
njome je proslavio Boga.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

21Bio je posve uvjeren da Bog može učiniti sve što obeća.

22Tako je Bog Abrahama zbog vjere proglasio pravednim.

23Ta divna istina da ga je Bog proglasio pravednim nije bila na dobrobit samo Abrahamu

24već i nama. Bog će također nas proglasiti pravednima vjerujemo li u Boga koji je našega Gospodina Isusa uskrsnuo od mrtvih.

25On je predan da umre za naše grijehe i podignut je od mrtvih da nas opravda pred Bogom.

Rimljanima 5

Vjera donosi radost

1Opravdani smo dakle u Božjim očima vjerom te pomireni s Bogom zbog onoga što je naš Gospodin Isus Krist za nas učinio.

2Zbog vjere u njega možemo pristupiti najvećoj milosti i radujemo se nadi Božje slave.

3Možemo se radovati i kad smo u nevolji jer znamo da je to za naše dobro—jača našu strpljivost.

4Strpljivost donosi prokušanost, a prokušanost nadu.

5Zbog tog se očekivanja nećemo postidjeti. Jer znamo da nas Bog silno ljubi—ulio je tu ljubav u naša srca po Svetom Duhu.

6Kad smo bili potpuno bespomoćni, Krist je došao u pravo vrijeme i umro za nas grešnike.

7Za dobra čovjeka malo bi tko bio voljan umrijeti, iako bi se za izvanredno dobra čovjeka možda i našao tko da za njega dade život.

8No Bog je pokazao svoju veliku ljubav prema nama time što je poslao Krista da umre za nas dok smo još bili grešnici.

9A kako smo mi u Božjim očima opravdani Kristovom krvlju, on će nas sigurno spasiti od Božjega suda.

10Jer kako nas je, dok smo još bili Božji neprijatelji, s njime pomirila smrt njegova Sina, tako će nas život njegova Sina sigurno osloboditi vječne kazne.

11Zato se sada možemo radovati svojemu novom odnosu prema Bogu—zato što nas je naš Gospodin Isus Krist pomirio s Bogom.

Adam je donio smrt, a Krist život

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

12Kad je Adam zgriješio, grijeh je ušao u sav ljudski rod. A budući da je taj
Adamov grijeh donio smrt, smrt je prešla na sve ljude jer su svi zgriješili.

13Doista, ljudi su griješili i prije nego što su dobili Zakon. Ali iako još nije bilo
Zakona koji bi kršili,

14svi su oni—od Adama do Mojsija—umrli iako nisu prekršili jasnu Božju
zapovijed kao što je to Adam učinio. Kakve li razlike između Adama i Krista koji
je tek trebao doći!

15Kako su različiti naši grijesi od Božjega milostivog dara! Jer taj jedan čovjek,
Adam, svojim je grijehom mnogima donio smrt. Ali zato se na mnoge obilno
izlila Božja milost oproštenja grijeha, darovana po jednome čovjeku—Isusu
Kristu.

16S darom Božje milosti nije kao s posljedicama grijeha jednoga čovjeka—jer
presuda nad Adamovim grijehom postala je osudom nad svima, a dar Božjega
oproštenja nam je—nakon mnogih grijeha koje smo počinili—postao
opravdanjem.

17Jer Adamovim je grijehom kroz jednog čovjeka nad nama zakraljila smrt, ali
koji prime izobilni milosni dar pravednosti, živjet će u pobjedi nad grijehom i
smrću—po jednome Čovjeku, Isusu Kristu.

18Prema tome, kao što je grijehom jednoga došla osuda na sve ljude, tako su
pravednošću Jednoga na sve došli opravdanje i život.

19Baš kao što su zbog neposluha jednoga čovjeka mnogi postali grešnicima,
tako će i zbog poslušnosti Jednoga mnogi postati pravednicima u Božjim očima.

20Božji je Zakon dan ljudima da se umnoži grijeh. Ali kako su ljudi sve više i više
griješili, Božja divna milost sve se obilnije izlijevala.

21Baš kao što je grijeh nekada vladao nad svim ljudima i vodio ih u smrt, tako
sada nad njima kraljuje Božja milost i opravdava ih pred Bogom da bi mogli
imati vječni život po našemu Gospodinu Isusu Kristu.

Rimljanima 6

Snaga grijeha je slomljena

1Što reći? Zar da i dalje griješimo kako bi nam Bog mogao iskazivati sve više
milosti praštanja?

2Nipošto! Umrli smo grijehu, pa kako da onda i dalje živimo u njemu?

3Ili ne znate da smo mi, koji smo krštenjem postali jedno s Kristom Isusom, i
umrli skupa s njim?

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

4Jer umrli smo i pokopani s Kristom u krštenju. I kao što je Krist ustao od mrtvih
slavnom Očevom moći, tako i mi sada možemo živjeti novim životom.

5Kao što smo s njim ujedinjeni u njegovoj smrti, također ćemo i uskrsnuti poput
njega.

6Naš je stari čovjek raspet s Isusom kako bi grijeh izgubio vlast nad našim
životom. Više ne robujemo grijehu

7jer smo, umrijevši s Kristom, od grijeha opravdani.

8A budući da smo s Kristom umrli, znamo da ćemo s njime i živjeti,

9jer Krist je ustao od mrtvih i više nikad neće umrijeti. Nad njime smrt više
nema nikakve moći.

10Umro je jednom zauvijek da slomi moć grijeha, ali sada zauvijek živi Bogu na
slavu.

11Tako i vi sebe smatrajte mrtvima za grijeh, a živima Bogu na slavu kroz Isusa
Krista.

12Tako i vi: ne dopustite da grijeh i dalje gospodari vašim smrtnim tijelom i ne
popuštajte grešnim željama.

13Nemojte da koji ud vašega tijela postane oruđem zla tako što ćete ga uporabiti
za grijeh. Umjesto toga se posve predajte Bogu jer ste dobili novi život. Neka
cijelo vaše tijelo bude oruđe koje će činiti dobro Bogu na slavu.

14Grijeh više neće nad vama gospodariti jer više niste podložni Zakonu koji vas
čini robovima grijeha. Oslobođeni ste Božjom milošću!

Sloboda za poslušnost Bogu

15Ako nas je Božja milost oslobodila Zakona, znači li to da i dalje možemo
griješiti? Nipošto!

16Ne shvaćate li da sami birate sebi gospodara? Možete izabrati grijeh, koji vodi
u smrt, ili možete izabrati poslušnost Bogu i da vas on prihvati kao pravedne.

17Hvala Bogu! Nekoć ste bili robovi grijehu, ali sada ste svim srcem prihvatili
novo učenje koje vam je Bog dao.

18Slobodni ste od grijeha kojemu ste prije služili i postali ste robovima
pravednosti.

19Govorim vam služeći se prispodobom o robovima i gospodarima jer je to lako
razumjeti. Prije ste bili robovi nečistoće i bezakonja. Sada budite robovi
pravednosti da biste bili sveti.

20Dok ste bili robovi grijeha, bili ste slobodni od pravednosti.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

21A čime je to urodilo? Ne dobrim, jer se sada sramite onoga što ste činili, što
vodi u vječnu smrt.

22Ali sada ste oslobođeni od snage grijeha i postali ste Božjim robovima te činite
ono što vodi svetosti i vječnome životu.

23Jer plaća za grijeh je smrt, a Božji je dar vječni život u našemu Gospodinu
Isusu Kristu.

Rimljanima 7

Slobodni od Zakona

1Ne znate li, braćo—govorim poznavateljima Zakona—da je čovjek podložan
zakonskim odredbama samo za života?

2Da pojasnim: udanu ženu Zakon veže za muža dok je on živ. Ali ako on umre,
zakon o braku više se na nju ne odnosi.

3Kad bi se udala za drugoga za muževa života, počinila bi preljub. Ali ako joj
muž umre, taj ju zakon više ne obvezuje i ne čini preljub ako se uda.

4Tako ni vas, draga braćo, Zakon više ne obvezuje jer ste umrli njegovoj vlasti
kad ste s Kristom umrli na križu. Sada ste ujedinjeni s njim koji je uskrsnuo od
mrtvih. Zato možete roditi dobrim rodom, to jest dobrim djelima za Boga.

5Dok je nama još vladala naša stara narav, Zakon je u nama budio grešne želje
koje su rodile zlim djelima i donosile smrt.

6Ali sada smo oslobođeni Zakona jer smo umrli s Kristom i nismo više pod
zakonskom stegom. Sada zaista možemo služiti Bogu—ne više na stari način,
držeći se slova Zakona, nego na novi način—po Duhu.

Borba s grijehom

7Znači li to da je Zakon grešan? Nipošto! Nije grešan, nego me je upozorio na
moj grijeh. Nikada ne bih spoznao da je požuda zlo da Zakon nije rekao: “Ne
poželi!”

8Ali grijeh je iskoristio priliku zbog Zakona i pobudio u meni svakovrsne
zabranjene želje. A bez Zakona grijeh ne bi imao takvu moć.

9Nekoć nisam razumio što Zakon zahtijeva. Ali kad sam spoznao istinu, grijeh
oživje

10i znao sam da sam bio grešnik osuđen na smrt. Tako me je dobar Zakon, koji
mi je trebao pokazati put života, umjesto toga osudio na smrt.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

11 Grijeh je iskoristio Zakon da me prevari; poslužio se dobrim Zakonom da me
učini osuđenikom na smrt.

12 Pa ipak, Zakon je svet, pravedan i dobar.

13 Kako je to moguće? Zar me je dobri Zakon natjerao u smrt? Nipošto! Grijeh je
iskoristio to što je dobro da na mene navuče smrtnu osudu. Grijeh je dakle
najveće zlo: koristi dobre Božje zapovijedi u zle svrhe.

Borba protiv grijeha

14 Zakon je dakle dobar, duhovan. Problem nije u Zakonu, nego u meni jer
robujem tjelesnim željama—prodan sam grijehu kao gospodaru.

15 Ne mogu sebe razumjeti: zaista želim činiti dobro, ali ne činim ga. Umjesto
toga činim baš ono što mrzim.

16 A to što jako dobro znam da je ono što činim loše, samo pokazuje kako
priznajem da je Zakon dobar.

17 Ali ne mogu sebi pomoći jer me grijeh u meni tjera da činim zlo.

18 Znam da nema dobra u meni, to jest u mojoj grešnoj ljudskoj naravi. Sposoban
sam htjeti dobro, ali ne i činiti ga.

19 Dobro koje bih htio činiti ne činim, a zlo koje ne bih htio činiti ipak činim.

20 Ali ako činim ono što ne želim, onda to zapravo i ne činim ja, nego grijeh koji
je u meni.

21 Zaključujem dakle da vrijedi pravilo: kad želim činiti dobro, nameće mi se zlo.

22 Svim svojim nutarnjim bićem uživam u poslušnosti Božjemu Zakonu.

23 Ali još jedan zakon, koji se bori protiv mojega uma, djeluje u mojim udovima
i zarobljuje me grijehom koji je još u njima.

24 Bijedna li mene! Tko će me osloboditi od ovoga smrtonosnog tijela, od života
u vlasti grijeha?

25 Hvala Bogu! To čini Isus Krist, naš Gospodin. Umom dakle želim služiti
Božjemu Zakonu, ali zbog grešne naravi svojega tijela robujem zakonu grijeha.

Rimljanima 8

Život po Duhu

1 Nema dakle nikakve osude za one koji pripadaju Kristu Isusu.

2 Jer zakon Duha, koji daje život, oslobodio nas je zakona grijeha, koji vodi u
smrt.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

3Jer ono što Zakon, oslabljen grešnim tijelom, nije mogao učiniti, učinio je Bog
poslavši svojeg Sina u obličju tjelesnog čovjeka da bude žrtva za grijehe. Tako
je osudio grijeh u tijelu.

4Učinio je to zato da bi se pravednost Zakona potpuno ispunila u nama koji više
ne živimo po staroj grešnoj naravi, nego po Duhu.

5Oni kojima vlada grešna narav razmišljaju o onomu što je grešno, ali oni koji
su pod nadzorom Božjega Duha razmišljaju o onomu što je ugodno Duhu.

6Nadzire li vaša grešna narav vaš um, vodi vas u smrt. Ali ako vaš um nadzire
Sveti Duh, imat ćete život i mir.

7Jer grešna tjelesna narav u nama protivi se Bogu. Nikada nije bila pokorna
Božjemu Zakonu niti će to ikada biti.

8Zato oni kojima još vlada njihova grešna narav ne mogu ugoditi Bogu.

9Ali vama više ne vlada grešna narav. Pod nadzorom ste Svetoga Duha ako Božji
Duh zaista prebiva u vama. A u kome ne prebiva Kristov Duh, taj i nije Kristov.

10Ako je Krist u vama, tijelo vam je mrtvo za grijeh, ali Duh živi u vama zato što
vas je Bog opravdao.

11Živi li u vama Božji Duh koji je Isusa uskrsnuo od mrtvih, Bog koji je Isusa
podignuo od mrtvih oživjet će i vaša smrtna tijela tim istim Duhom koji u vama
živi.

12Zato, draga braćo, nismo dužni činiti ono na što nas tjera naša grešna narav.

13Jer ako živite slušajući tu svoju tjelesnu narav, propast ćete. Ako pak silom
Duha usmrćujete nju i njezina zla djela, živjet ćete.

14Svi koje vodi Božji Duh Božja su djeca.

15Ne budite zato poput strašljivih robova te svoje naravi. Budite prava Božja
djeca jer vas je Bog svojim Duhom posinio te mu sada možete radosno klicati:
“Abba! Oče!”

16Sveti Duh govori nam duboko u srcima da smo Božja djeca.

17A kako smo njegova djeca, njegovi smo baštinici—jer sve što Bog daje
svojemu Sinu, Kristu, to i nama pripada. Kao što s njim trpimo, s njim ćemo se i
proslaviti.

Buduća slava

18Ali naše sadašnje patnje nisu ništa prema budućoj slavi koja će se očitovati u
nama.

19Jer sve stvorenje sa žudnjom iščekuje da dođe dan kad će Bog pokazati tko su
zaista njegova djeca.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

20Sve što je na zemlji stvoreno postalo je jalovim, ne vlastitom, nego Božjom voljom—ali u nadi

21da će biti oslobođeno od robovanja pokvarljivosti, da sudjeluje u slobodi i u slavi Božje djece.

22Jer znamo da cjelokupno stvorenje sve dosad uzdiše i muči se u porođajnim bolima.

23Čak i mi kršćani, iako je u nama Sveti Duh kao predukus buduće slave, također stenjemo čekajući posinjenje, otkupljenje našega tijela.

24Tom smo nadom spašeni. Ako nešto već imamo, onda se tomu više ne trebamo nadati.

25Ali ako se nadamo nečemu što još nemamo, valja čekati strpljivo i postojano.

26Isto tako, Sveti Duh nam pomaže u našoj slabosti. Jer mi ne znamo ni kako ni što bismo trebali moliti, ali Sveti Duh moli se za nas uzdasima koji se ne mogu riječima izraziti.

27A Onaj, koji poznaje svačije srce, poznaje naum Duha, jer on se moli za nas u skladu s Božjom voljom.

28Znamo kako Bog čini da sve pridonosi dobru onih koji njega vole i koje je on pozvao prema svojoj nakani.

29Jer Bog je svoj narod unaprijed poznavao i odabrao ih je da budu poput njegova Sina, tako da bi njegov Sin mogao biti prvorođenac s brojnom braćom i sestrama.

30A kad ih je odabrao, pozvao ih je k sebi. Zatim ih je opravdao i obećao im svoju slavu.

Ništa nas ne može odvojiti od Božje ljubavi

31Što na sve to reći? Ako je Bog za nas, tko će biti protiv nas?

32Kad već nije poštedio ni vlastitoga Sina, nego ga je predao za nas, neće li nam Bog, koji nam je dao Krista, s njime dati i sve drugo?

33Tko će optužiti Božje izabranike? Nas Bog opravdava.

34Tko će nas onda optužiti? Isus Krist je umro, štoviše, i uskrsnuo; on sjedi na počasnome mjestu, Bogu zdesna, i posreduje za nas.

35Tko će nas odvojiti od Kristove ljubavi? Može li u tome uspjeti nevolja? Tjeskoba? Progonstvo? Glad? Golotinja? Pogibao? Mač?

36U Svetome pismu piše: “Zbog tebe nas ubijaju dan za danom; mi smo im kao ovce za klanje.”

37Nadmoćno pobjeđujemo sve što nas snađe u Kristu koji nas voli.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

38Čvrsto vjerujem da nas ni smrt, ni život, ni anđeli ni demoni, ni sadašnjost ni
budućnost, ni sile,

39ni visina, ni dubina, ni bilo koje stvorenje neće moći rastaviti od ljubavi Božje
objavljene u našemu Gospodinu Kristu Isusu.

Rimljanima 9

Bog je odabrao Izrael

1U nazočnosti Kristovoj govorim istinu—ne lažem—a moja savjest i Sveti Duh
potvrđuju da je ovo što govorim istina.

2Srce mi je ispunjeno silnom tugom i beskrajnom boli

3zbog mojeg naroda, zbog moje židovske braće i sestara. Pristao bih biti
zauvijek proklet—odsječen od Krista!—kad bi to njih moglo spasiti.

4Oni su izabrani izraelski narod, izabrani da budu posebna Božja djeca. Bog im
je objavio svoju slavu. Sklopio je s njima savez i dao im svoj Zakon. Imaju
povlasticu da ga štuju i da primaju njegova divna obećanja.

5Njihovi su preci bili veliki Božji ljudi, a i sam je Krist bio Židov po tjelesnom
podrijetlu. A on je Bog koji vlada nad svime i dostojan je vječne slave! Amen.

6Zar je Bog prekršio svoja obećanja? Nije. Jer nisu Izrael svi koji potječu od
Izraela.

7Sama činjenica da potječu od Abrahama ne čini ih pravom Abrahamovom
djecom. Jer u Svetome pismu piše: “Po Izaku će ti se nazivati potomstvo” —iako
je Abraham imao još djece.

8To znači da nisu svi Abrahamovi tjelesni potomci ujedno i Božja djeca. Samo
djeca obećanja su Božja djeca.

9Jer Bog je obećao: “Nagodinu ću opet doći i Sara će imati sina.”

10Taj je sin bio naš predak Izak. Njegova žena Rebeka nosila je blizance.

11Ali prije nego što su rođeni, prije nego što su učinili išta dobro ili zlo, primila
je poruku od Boga. Ta je poruka dokaz da Bog bira prema vlastitom naumu, a
ne prema našim dobrim ili lošim djelima.

12Rekao joj je: “Potomci tvojega starijeg sina služit će potomcima mlađega.”

13Ili, riječima Svetoga pisma: “Jakova sam zavolio, a Ezav mi omrznu.”

14Zar je Bog bio nepravedan? Nipošto.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

15Jer Mojsiju je rekao: “Smilovat ću se komu se želim smilovati i sažalit ću se
nad kime se želim sažaliti.”

16Zato ne ovisi o nama hoćemo li primiti Božje obećanje. Ne možemo ga dobiti
svojom voljom ili teškim trudom. Bog će se smilovati kome bude htio.

17U Svetome pismu piše da je Bog kazao faraonu: “Postavio sam te za vladara
zato da na tebi pokažem svoju moć i da se moje ime razglasi po svoj zemlji.”

18Bog se dakle nekima smiluje samo zato što tako želi, a čini i da nekima srce
otvrdne.

19Mogli biste pitati: “Zašto onda Bog okrivljuje ljude da nisu poslušni? Ne
postupaju li oni samo kako im je on odredio?”

20No nemojte tako govoriti. Tko ste vi, obični ljudi, da prigovarate Bogu? Zar da
stvorenje pita stvoritelja: “Zašto si me učinio ovakvim?”?

21Kada lončar od istoga grumena gline načini vrčeve, nema li pravo jedan od
njih namijeniti plemenitoj, a drugi neplemenitoj uporabi?

22Pa što ako je Bog, odabravši pokazati svoj gnjev i moć, s velikim strpljenjem
podnosio one koji su izazvali njegov gnjev i bili spremni za uništenje?

23Što ako je to učinio kako bi onima kojima iskazuje milost i koje je unaprijed
pripremio za slavu, pokazao bogatstvo svoje slave—

24pa tako i nama, koje je pozvao ne samo od Židova već i od pogana.

25Kao što piše u Knjizi proroka Hošee: “One koji nisu moj narod prozvat ću
svojim narodom i voljet ću one koje prije nisam volio.”

26I još: “Jednom im je rečeno: ‘Vi niste moj narod.’ Ali sada će im se reći: ‘Vi ste
djeca živoga Boga.’”

27Za Izrael, opet, Izaija kaže: “Iako je izraelski narod brojan kao zrnca morskog
pijeska, samo će se mali broj spasiti.

28Jer Gospodin Bog će potpuno i brzo ostvariti svoju riječ i kaznom poharati
zemlju.”

29Na drugome mjestu Izaija kaže: “Da Svemogući Gospodin nije poštedio nas
nekolicinu, bili bismo posve zatrti, poput Sodome i Gomore.”

Izraelova nevjera

30Što reći o svemu tome? Pogani su pred Bogom opravdani po vjeri iako nisu
iskali pravednost.

31A Izraelci koji su se toliko trudili opravdati pred Bogom ispunjavanjem
Zakona nisu u tome uspjeli.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

32Zašto? Zato što su pokušavali pred Bogom postignuti pravednost
ispunjavajući zakonske odredbe i čineći dobra djela, a ne vjerom. Spotaknuli su
se o “kamen spoticanja”.

33A Bog ih je opomenuo u Svetome pismu: “Evo, postavljam na Sionu kamen
spoticanja i stijenu posrtanja. Ali tko u njega vjeruje, neće se postidjeti.”

Rimljanima 10

1Draga braćo, želja je mojega srca i moja molitva Bogu da se svi Židovi spase.

2Svjedok sam njihova revnovanja za Boga, ali ono se ne temelji na pravom
razumijevanju

3jer ne shvaćaju na koji način Bog opravdava ljude. Umjesto toga drže se
vlastitih običaja i nastoje se pred Bogom opravdati vršeći Zakon—te se tako
odbijaju podložiti Božjoj volji.

4Jer Krist je u potpunosti ispunio svrhu Zakona. Tko vjeruje u njega, opravdan
je pred Bogom.

Spasenje je za svakoga

5O pravednosti koja dolazi po Zakonu Mojsije piše: “Tko je vrši, u njoj će naći
život.”

6A o pravednosti koja dolazi po vjeri kaže: “Nemoj se u srcu upitati: ‘Tko će uzići
na nebo’” (da dovede Krista),

7“niti: ‘Tko će sići u bezdan’” (da dovede Krista od mrtvih)?

8Što to zapravo znači? “Riječ je sasvim blizu tebe, u tvojim ustima i u tvojem
srcu.” To je riječ vjere koju propovijedamo.

9Jer ako ustima priznaješ da je Isus Krist Gospodin i ako u srcu vjeruješ da ga je
Bog uskrisio od mrtvih, bit ćeš spašen.

10Naime, vjera u srcu nas opravdava, a priznanje usnama spašava.

11Jer u Svetome pismu piše: “Tko u njega vjeruje, neće se postidjeti.”

12To vrijedi za Židove, kao i za ostale ljude: svi imaju istoga Gospodina, koji
izobilno daje svoja bogatstva svima koji ga zazivaju.

13Jer “Tko god zazove ime Gospodnje, bit će spašen.”

14Ali kako će ga zazvati da ih spasi ako u njega ne vjeruju? A kako će u njega
vjerovati ako nikada nisu za njega čuli? A kako će čuti za njega ako im nitko o
njemu ne propovijeda?

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

15A kako će im tko propovijedati ako nije poslan da propovijeda? O tomu Sveto
pismo kaže: “Kako su divne noge onih koji donose Radosnu vijest!”

16Ali svatko tko čuje Radosnu vijest neće ju i prihvatiti. Izaija je o tome rekao:
“Gospodine, tko je povjerovao našoj poruci?”

17Vjera dakle dolazi upravo slušanjem Radosne vijesti o Kristu.

18Ali što je sa Židovima? Jesu li oni zapravo čuli tu poruku? Jesu: “Poruka o
Božjemu stvaranju raširila se po svoj zemlji, a njezine riječi sežu do kraja
svijeta.”

19Ali, ja pitam: Jesu li Izraelci zaista razumjeli? Jesu, jer je još u Mojsijevo
vrijeme Bog rekao: “Učinit ću vas ljubomornima blagoslivljajući druge narode.
Razgnjevit ću vas blagoslivljajući nerazumne pogane.”

20Poslije je Izaija u Božje ime hrabro rekao: “Našli su me oni koji me nisu tražili.
Objavio sam se onima koji me to nisu molili.”

21A za Izrael je Bog rekao: “Svagda sam pružao ruke nepokornom i buntovnom
narodu.”

Rimljanima 11

Ostatak Izraela

1Pitam, dakle, nije li Bog odbacio svoj narod? Nipošto! Sjetite se da sam i ja
Izraelac, Abrahamov potomak, iz Benjaminova plemena.

2Nije Bog odbacio svoj narod koji je unaprijed izabrao. Zar se ne sjećate što o
tome kaže Sveto pismo? Prorok Ilija žalio se Bogu na Izraelce:

3“Gospodine, poubijali su tvoje proroke i srušili tvoje oltare. Samo sam ja ostao,
a sada i mene pokušavaju ubiti.”

4Sjećate li se što mu je Bog odgovorio? “Nisi ti jedini ostao. Imam ih još sedam
tisuća koji se nikada nisu poklonili Baalu.”

5I danas je tako. Nisu svi Židovi otišli od Boga. Nekolicina ih je spašena po Božjoj
milosti jer ih je odabrao.

6A ako su spašeni Božjom milošću, onda nisu spašeni zbog svojih dobrih djela.
Inače Božja milost ne bi bila to što jest—darovana i nezaslužena.

7Većina Izraelaca dakle nije postignula Božju naklonost koju je tražila.
Nekolicina koju je izabrao dobila ju je, a ostali su pak otvrdnuli.

8Kao što kaže Sveto pismo: “Bog je učinio da obamru. Do današnjeg dana
zatvorio im je oči da ne vide i zatvorio im je uši da ne čuju.”

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

9Kralj David o tomu je također rekao: “Neka padnu u zamku, u mrežu i stupicu
svoje obilne gozbe i neka ih tako stigne njihova plaća.

10Neka im oči potamne da obnevide; zauvijek im pogni leđa!”

Spasenje pogana

11Jesu li dakle tako posrnuli da će neizbježno otići u propast? Nipošto! Božja je
nakana bila da spasenje učini dostupno poganima kako bi Židove učinio
ljubomornima i naveo ih da ga požele za sebe.

12Pa ako su Židovi, posrnuvši i odbivši spasenje, donijeli drugim narodima
toliko bogatstvo, pomislite samo koliki će tek blagoslov svijet podijeliti s njima
kada jednog dana prihvate spasenje!

13Govorim to posebice zaradi vas pogana. Bog me je imenovao apostolom
poganima i to uvijek ističem

14ne bih li svoj narod naveo da požele to što imate vi pogani i ne bi li se neki od
njih tako spasili.

15Jer ako je Bog, kad su Židovi odbili spasenje, ponudio to spasenje cijelome
svijetu, kako li će tek divno biti kad ga oni prihvate! Mrtvi će oživjeti!

16Abraham i ostali patrijarsi bili su sveti, pa će i njihovi potomci biti sveti. Jer
ako je korijen stabla svet, svete su i grane.

17Ali neki Židovi, Abrahamove grane, odlomljeni su. A vi pogani, nekoć grane
divlje masline, pricijepljeni ste. Tako sada primate blagoslov koji je Bog obećao
Abrahamu i njegovim potomcima i hranite se sokovima Božje masline.

18Ali pazite da se ne hvalite kako ste pricijepljeni umjesto odlomljenih grana.
Upamtite da ste samo grane, a ne korijenje.

19“Ali te su grane odlomljene da bi bilo mjesta za mene”, reći ćete.

20Jesu, ali upamtite: te su grane, Židovi, odlomljene zato što nisu vjerovali Bogu,
a vi ste pricijepljeni zato što vjerujete. Nemojte se uznositi, već se bojte onoga
što bi se moglo dogoditi.

21Jer ako Bog nije poštedio one prve grane, neće ni tebe poštedjeti.

22Vidite li kako je Bog dobar i strog? Strog prema neposlušnima, a dobar prema
vama koji se pouzdajete u njegovu dobrotu. Ali prestanete li se u nju
pouzdavati, i vi ćete biti odsječeni.

23A odustanu li Židovi od svoje nevjere, Bog će i njih ponovno pricijepiti. On ima
moć da to učini.

24Jer ako je Bog htio uzeti vas, koji ste po svojoj naravi grane divlje masline, i
pricijepiti vas na dobro drvo, koliko će radije pricijepiti Židove na drvo kojemu
pripadaju!

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

Božja milost namijenjena je svima

25Želio bih, draga braćo, da razumijete ovu tajnu kako se ne biste uzoholili i počeli se hvastati. Neki su Židovi tvrda srca, ali to će trajati samo dok Krista ne
prihvati puni broj pogana.

26Nakon toga će se spasiti sav Izrael. Sjećate li se što su o tomu rekli proroci:
"Sa Siona će doći Izbavitelj; odvratit će od bezbožnosti sve Židove.

27A ja ću ispuniti svoj savez s njima kad uklonim njihove grijehe."

28Mnogi su Židovi sada protivnici evanđelja. Ali to je vama na dobrobit jer je
Bog dao svoje darove vama poganima. Pa ipak, Židovi su još izabrani narod
zbog Božjih obećanja danih Abrahamu, Izaku i Jakovu.

29Jer Božji darovi i pozvanje ne mogu se opozvati.

30Nekoć ste vi pogani bili buntovnici protiv Boga, ali kad su Židovi odbacili
njegovu milost, Bog ju je umjesto njima darovao vama.

31Sada su pak tako Židovi buntovnici, a vi imate Božju milost. Ali jednog će dana
i oni biti dionicima Božje milosti.

32Jer Bog je sve ljude zatvorio u njihovoj neposlušnosti da se svima smiluje.

33Kakvoga divnog Boga imamo! Kako su veliki njegovo bogatstvo, mudrost i
znanje! Nedokučivi su nam njegovi sudovi i neistraživi njegovi putovi!

34Zaista, "tko poznaje Gospodnje misli, tko mu je bio savjetnikom?"

35Ili, "tko je njemu prvi nešto dao da bi mu morao uzvratiti?"

36Jer sve dolazi od njega, sve postoji po njemu i za njega. Neka mu je vječna
slava! Amen.

Rimljanima 12

Živa žrtva Bogu

1Zaklinjem vas, draga braćo, milosrđem Božjim da predate svoja tijela Bogu.
Neka ona budu živa, sveta žrtva—njemu ugodna—da to bude vaša duhovna
služba Bogu.

2Ne oponašajte ponašanje i običaje ovoga svijeta, već dopustite da vas Bog
promijeni u novu osobu mijenjajući vaš način razmišljanja. Tada ćete znati što
Bog želi da činite, što je njemu dobro, ugodno i savršeno.

3Kao Božji poslanik upozoravam svakoga od vas: ne precjenjujte se! Cijenite
sebe razborito, prema mjeri vjere koju vam je Bog dao.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

4Baš kao što naša tijela imaju mnogo udova, a svaki od njih svoju zadaću,

5tako je i s Kristovim tijelom. Svi smo mi udovi njegova tijela i svatko treba obavljati različitu zadaću. A kako smo u Kristu jedno tijelo, pripadamo jedni drugima i svatko od nas treba sve druge.

6Bog je svakome od nas dao sposobnost da neke zadaće dobro obavljamo. Zato, ako vam je Bog dao dar prorokovanja, govorite kada vjerujete da Bog govori kroz vas.

7Ako imate dar služiti drugima, svesrdno im služite. Ako ste učitelj, dobro poučavajte.

8Imate li dara da hrabrite druge, činite tako! Imate li novca, velikodušno ga dijelite. Ako vam je Bog dao sposobnost vodstva, ozbiljno shvaćajte svoju odgovornost. Imate li dar milosrđa, radosno ga iskazujte!

9Nemojte se samo pretvarati da volite ljude. Iskreno ih volite. Mrzite zlo. Zalažite se za dobro!

10Iskreno se volite i neka vam bude ugodno da jedni drugima iskazujete poštovanje.

11Ne budite lijeni, već revno i gorljivo služite Gospodinu!

12Radosno se nadajte svemu što vam je Bog namijenio. U nevolji budite strpljivi, u molitvi ustrajni.

13Pritječite u pomoć svetima koji su u potrebi i uvijek budite gostoljubivi!

14Progone li vas zato što ste Kristovi, ne proklinjite ih, nego se molite da ih Bog blagoslovi.

15Radujte se sa sretnima i plačite s ožalošćenima.

16Živite u slozi. Ne težite za visokim, nego budite skromni. Ne umišljajte sebi da ste mudri.

17Nikada nikome ne vraćajte zlo za zlo. Sve što činite, činite zalažući se za dobro.

18Trudite se da, ako je moguće, živite u miru sa svima.

19Dragi moji, nikada se ne osvećujte. Prepustite to Bogu jer u Svetome pismu piše: "'Osveta je moja; ja ću vratiti onima koji to zaslužuju', veli Gospodin."

20Naprotiv, "Ako ti je neprijatelj gladan, nahrani ga. ako je žedan, daj mu piti. Postupajući tako, zgrnut ćeš goruću žeravicu na njegovu glavu."

21Ne daj te svlada zlo, nego zlo svladavaj dobrim.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

Rimljanima 13

Poslušnost vlastima

1 Budite poslušni vlastima jer ih je Bog postavio. Nema te vlasti koju nije Bog
postavio.

2 Zato tko se suprotstavlja zakonima neke zemlje, suprotstavlja se Božjoj
odredbi te sam na sebe navlači osudu.

3 Jer vlasti se ne boje ljudi koji čine dobro, nego oni koji čine zlo. Ako se ne želiš
bojati vlasti, čini dobro pa ćeš od njih dobiti i pohvalu.

4 Vlasti nam je Bog dao da nam budu od pomoći. Zato se boj ako činiš zlo jer one
služe da kazne ljude koji gnjeve Boga time što čine zlo.

5 Zato im budi poslušan da ne budeš kažnjen i da ti savjest bude čista.

6 Zato i poreze plaćajte jer službenici vlasti obavljaju posao koji im je Bog
namijenio.

7 Svakome dajte što mu dugujete: poreznicima porez, carinicima carinu, a
poštovanje i čast ljudima kojima ih dugujete.

Zakon ljubavi

8 Ne ostajte nikome dužni osim da volite jedni druge. Taj dug nikada ne možete
potpuno isplatiti. Volite li bližnje, ispunit ćete sve odredbe Zakona.

9 Zaista, “Ne učini preljub”, “Ne ubij”, “Ne ukradi”, “Ne poželi” i ima li još koja
zapovijed, sadržana je u ovim riječima: “Ljubi svojega bližnjega kao samoga
sebe!”

10 Ljubav prema bližnjemu ne čini zla. Ona potpuno ispunjava sve Božje
odredbe.

11 Još jedan razlog da živite kako valja je taj što znate da vrijeme istječe.
Probudimo se jer nam je čas spasenja bliže nego kad smo uzvjerovali.

12 Noć je gotovo na izmaku, dan spasenja se približio. Nemojmo zato živjeti u
tami i ne činimo zla djela! Svucimo ih kao prljavu odjeću i odjenimo se u oklop
pravednog života, živeći u svjetlosti.

13 Živimo pristojno kao ljudi koji žive na svjetlu dana—bez razuzdanih zabava i
opijanja, bez preljuba i razvrata, bez svađe i ljubomore!

14 Obucite se radije u Gospodina Isusa Krista i ne ugađajte požudama brinući se
za tijelo.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

Rimljanima 14

Prigrlite slaboga u vjeri

1 Prigrlite slaboga u vjeri i ne osuđujte ga zbog različitog mišljenja.

2 Netko, primjerice, vjeruje da se smije jesti sve. Ali drugi će vjernik, osjetljive
savjesti, jesti samo povrće.

3 Oni koji smatraju da se smije jesti sve ne smiju svisoka gledati na one druge. A
oni koji ne jedu neke vrste hrane ne smiju osuđivati one koji jedu jer je njih Bog
prigrlio.

4 Tko si ti da osuđuješ tuđega slugu? On je odgovoran svojemu gospodaru, koji
mu jedini može reći što smije, a što ne. I Gospodin će mu pomoći da čini kako
valja.

5 Slično tomu, neki ljudi smatraju neke dane svetijima od drugih, dok drugi sve
dane drže jednakima. O tomu svatko treba imati svoje uvjerenje.

6 Koji imaju poseban dan za bogoslužje, iskazuju čast Gospodinu. Koji jedu sve
vrste hrane, čine tako da bi iskazali čast Gospodinu jer zahvaljuju Bogu prije
jela. A oni koji ne jedu sve, također žele ugoditi Gospodinu i također zahvaljuju
Bogu.

7 Nismo mi sebi gospodarima ni dok živimo ni kad umiremo.

8 Dok živimo, živimo za Gospodina, a kad umiremo, umiremo za Gospodina. Zato
i u životu i u smrti pripadamo Gospodinu.

9 Krist je umro i uskrsnuo upravo zato—da bude Gospodin i živima i mrtvima.

10 Zašto osuđuješ svojeg brata? Ili zašto prezireš svojeg brata? Ta svi ćemo stati
pred Božji sud

11 jer u Svetome pismu piše: "'Života mi mojega', kaže Gospodin, 'svako će se
koljeno pognuti preda mnom i svaki će jezik priznati Boga.'"

12 Svatko od nas će dakle za sebe položiti račun Bogu.

13 Nemojmo stoga jedni druge osuđivati, nego živite tako da se braća zbog vas
ne spotiču u vjeri.

14 Znam i uvjeren sam u Gospodinu Isusu da nikakva hrana po sebi nije nečista.
Ali vjeruje li tko da mu što nije dopušteno, onda nije dobro da to čini.

15 Ako žalostiš svojega brata time što nešto jedeš, ne postupaš u ljubavi. Ne
upropaštavaj zbog hrane onoga za koga je Krist umro

16 da te ne pogrđuju što činiš ono za što znaš da je dobro.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

17Jer Božje kraljevstvo nije u jelu i pilu, nego u pravednosti, miru i radosti u
Svetome Duhu.

18Budete li tako služili Kristu, ugodit ćete Bogu, a i ljudi će vas cijeniti.

19Nastojmo živjeti u slozi i uzajamno se izgrađivati.

20Ne razarajte Božje djelo zbog hrane! Nije ona po sebi nečista, ali je zlo da ju
jedete ako to koga tjera na spoticanje u vjeri.

21Dobro je ne jesti meso ili ne piti vino, ili ne činiti bilo što zbog čega bi se tvoj
brat mogao spotaknuti.

22Ako si uvjeren da u tome što činiš nema ničega lošega, neka to ostane između
tebe i Boga. Blago onomu koji sebe ne osuđuje zbog onoga na što se odlučio.

23Ali jede li tko a da nije siguran čini li grijeh, sam je sebe osudio jer ne postupa
prema uvjerenju. Čini li tko ono za što nije siguran je li grijeh, griješi.

Rimljanima 15

Svatko neka ugađa bližnjima

1Zato mi koji smo jaki u vjeri i čvrsta uvjerenja moramo nositi slabosti slabih i
biti obzirni prema njima. Ne smijemo ih sablažnjavati onime što je nama
slobodno samo zato da bismo sebi ugodili.

2Svatko od nas neka ugađa bližnjima na dobro, izgrađujući ih.

3Jer ni Krist nije sebi ugađao. Kao što piše u Svetome pismu: “Pogrde onih koji
tebe ruže pale su na mene.”

4To je nekoć zapisano nama za pouku, da nas utješi i ohrabri u nadi.

5Neka vam Bog, koji daje strpljenje i ohrabrenje, pomogne da međusobno živite
u potpunoj slozi i da jedni prema drugima postupate prema Kristovu uzoru.

6Tada ćete jednodušno moći slaviti Boga, Oca našega Gospodina Isusa Krista.

7Srdačno prigrlite jedni druge kao što je Krist vas prigrlio, Bogu na slavu.

8Jer, kažem vam da je Krist postao slugom Židovima da pokaže kako je Bog
vjeran obećanjima koja je dao njihovim praocima.

9Došao je da također i pogani mogu proslaviti Boga zbog njegova milosrđa
prema njima. Na to je psalmist mislio kad je napisao: “Slavit ću te među
poganima i pjevati hvalospjeve tvojem imenu.”

10Na drugom pak mjestu kaže: “Radujte se, narodi, skupa s njegovim narodom!”

11I još: “Slavite Gospodina, svi puci; slavite ga, svi narodi na zemlji!”

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

12Prorok Izaija je napisao: “Pojavit će se Davidov nasljednik da vlada nad
poganima. U njega će polagati svoje nade.”

13Neka vas Bog, koji daje nadu, ispuni radošću i mirom po vjeri u njega, da
obilujete u nadi silom Svetoga Duha.

Pavlova služba

14Uvjeren sam, draga braćo, da ste puni čestitosti. Sve ovo vrlo dobro znate i
sposobni ste jedni druge urazumljivati.

15Pa ipak sam uzeo tu slobodu da vas podsjetim na to što već znate. Jer Božjom
milošću

16služim Isusu Kristu među poganima. Donosim Božje evanđelje kako bi pogani
postali ugodnom žrtvom Bogu, posvećeni Svetim Duhom.

17Mogu se zato pohvaliti onime što je Isus Krist učinio kroz moju službu
Gospodinu.

18Ničim se drugim ne usuđujem hvaliti osim onime što je Krist kroz moje
propovijedanje i djela učinio za obraćenje pogana

19snagom čudesnih znakova, silom Božjega Duha. Tako sam potpuno ispunio
svoju dužnost propovijedanja Radosne vijesti od Jeruzalema pa uokolo sve do
Ilirika.

20Uvijek sam se trudio propovijedati Radosnu vijest gdje se Krist još nije
spominjao, a ne gdje su već drugi položili temelj propovijedanju

21da se ostvari što piše u Svetome pismu: “Vidjet će ga oni kojima nije
naviješten, razumjet će ga oni koji nikada nisu za njega čuli.”

22Zbog toga što sam ondje propovijedao, i nisam dosad mogao doći k vama.

Pavao se sprema na put

23Ali sad sam završio s radom u tim krajevima, a već godinama žarko želim doći
k vama.

24Kanim otići u Španjolsku, pa ću se na putu zaustaviti u Rimu. Pošto barem
malo vremena provedem s vama, možete me opet otpraviti na put.

25Ali prije toga moram do Jeruzalema da svetima odnesem milodar

26jer su vjernici u Makedoniji i u Ahaji skupili pomoć za siromašne svete u
Jeruzalemu.

27To su rado učinili jer se osjećaju njihovim dužnicima. Jer ako su pogani postali
dionicima njihovih duhovnih dobara, onda su im dužni poslužiti i u tjelesnim
dobrima.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

28Čim im predam taj novac te tako dovršim njihovo dobro djelo, krenut ću u
Španjolsku i usput doći k vama.

29Siguran sam da ću k vama stići s puninom Kristova blagoslova.

30Draga braćo, zaklinjem vas u imenu našega Gospodina Isusa Krista da mi se
pridružite u borbi moleći se Bogu za mene, zbog ljubavi prema meni koju vam
je dao Sveti Duh.

31Molite se da u Judeji umaknem nevjernicima i da svetima u Jeruzalemu bude
po volji pomoć koju im nosim

32kako bih, po Božjoj volji, mogao radosno doći k vama i tu se odmoriti.

33Neka Bog, izvor mira, bude sa svima vama. Amen.

Rimljanima 16

Pozdravi prijateljima

1Preporučam vam našu sestru Febu, koja služi Crkvi u Kenhreji, i ona će uskoro
doći k vama.

2Primite ju u Gospodinu kako dolikuje svetima i pomozite joj u svemu što od
vas zatreba jer je i ona pomogla mnogima, pa i meni.

3Pozdravite Prisku i Akvilu. Radili su sa mnom na Kristovu djelu.

4Izložili su pogibelji vlastiti život za mene. Nisam im zato zahvalan samo ja već
i sve crkve pogana.

5Pozdravite Crkvu koja se sastaje u njihovu domu. Pozdravite mi dragoga
prijatelja Epeneta, koji je prvi postao kršćaninom u Aziji.

6Pozdravite i Mariju, koja se toliko trudila za vas.

7Pozdravite moje sunarodnjake Andronika i Junija, koji su sa mnom bili u
zatvoru. Ugledni su među apostolima i prije mene su postali kršćanima.

8Pozdravite Amplijata, dragoga brata u Gospodinu.

9Pozdravite Urbana, mojega suradnika u Kristu, i dragoga Staha.

10Pozdravite Apela, prokušanoga u Kristu. Pozdravite Aristobulove ukućane.

11Pozdravite mojega sunarodnjaka Herodiona. Pozdravite sve kršćane u
Narcisovu domu.

12Pozdravite Trifenu i Trifozu, koje marljivo rade za Gospodina. Pozdravite
dragu Persidu, koja se mnogo trudila u Gospodinu.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

13Pozdravite Rufa, kojega je Gospodin odabrao da bude njegov, i Rufovu majku,
koja je i meni bila poput majke.

14Pozdravite Asinkrita, Flegonta, Herma, Patrobu, Hermu i ostalu braću koja su
s njima.

15Pozdravite Filologa, Juliju, Nereja i njegovu sestru, te Olimpu i sve svete koji
su s njima.

16Pozdravite jedni druge svetim cjelovom. Sve Kristove crkve šalju vam
pozdrave.

Posljednje upute

17Čuvajte se, braćo i sestre, onih koji potiču razdore i sablažnjuju ljude šireći
učenje suprotno onomu koje ste prihvatili. Klonite se takvih.

18Takvi ne služe našemu Gospodinu Kristu, već vlastitom probitku. Ugodnim i
laskavim riječima zavode srca nedužnih ljudi.

19Ali svi znaju da ste vi poslušni Gospodinu. To me silno raduje. Zato hoću da
budete mudri i prepoznate dobro te da ostanete nedužni od zla.

20Bog mira će uskoro satrti Sotonu pod vašim nogama. Neka je milost našega
Gospodina Isusa Krista s vama!

21Pozdravljaju vas moj suradnik Timotej te moji sunarodnjaci Lucije, Jason i
Sosipater.

22Pozdravljam vas i ja, Tercije, koji vam pišem ovo pismo umjesto Pavla.

23Pozdravlja vas Gaj, koji je u svoj dom primio i mene i cijelu Crkvu.
Pozdravljaju vas gradski blagajnik Erast i brat Kvart.

25Bog vas može ojačati, baš kao što kaže Radosna vijest. To je poruka o Isusu
Kristu i o njegovu naumu, koja je bila otajstvom od početka vremena.

26Ali sada je ta poruka, kao što je pretkazano u zapisima proroka i kao što je
Bog zapovjedio, posvuda obznanjena svim narodima da mogu povjerovati u
Krista i biti mu poslušni.

27Bogu, koji je jedini mudar, neka je slava uvijeke po Kristu Isusu. Amen.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

1 Korinćanima

1 Korinćanima 1

Pavlovi pozdravi

1 Od Pavla, pozvanoga po Božjoj volji za apostola Isusa Krista, i od brata Sostena,

2 Božjoj crkvi u Korintu, vama koje je Bog pozvao da budete njegov sveti narod.
Posvetio vas je u Kristu Isusu, kao i sve ostale koji bilo gdje prizivlju ime njihova
i našega Gospodina Isusa Krista.

3 Neka vam je milost i mir od našega Boga Oca i Gospodina Isusa Krista.

Pavao zahvaljuje Bogu

4 Uvijek zahvaljujem Bogu na milosti kojom vas je obdario sada kad pripadate
Kristu Isusu.

5 U njemu ste obogaćeni u svemu—u svakovrsnoj riječi i spoznaji.

6 Svjedočanstvo o Kristu utvrdilo se među vama

7 pa sada ne oskudijevate ni u jednome duhovnom daru iščekujući povratak
našega Gospodina Isusa Krista.

8 On će vas učiniti postojanima sve do konca i sačuvat će vas neporočnima sve
do svojega povratka,

9 jer Bog vjerno ispunjava obećanja, a on vas je sam pozvao da imate zajedništvo
s našim Gospodinom Isusom Kristom.

Podjele u Crkvi

10 Draga braćo i sestre, zaklinjem vas imenom našega Gospodina Isusa Krista da
se prestanete međusobno prepirati. Neka među vama vlada sloga i neka ne
bude razdora u Crkvi. Molim vas da budete jedinstveni u mislima iu osjećajima.

11 Klojini su mi ukućani rekli da se međusobno prepirete.

12 Neki od vas, naime, kažu: “Ja sam Pavlov sljedbenik”, a drugi: “Ja sam
Apolonov”, ili “Ja sam Petrov”, ili “Ja slijedim samo Krista.”

13 Zar je Krist razdijeljen? Jesam li ja, Pavao, raspet za vas? Je li tko od vas kršten
u Pavlovo ime?

14 Hvala Bogu što ja nisam krstio nikoga od vas osim Krispa i Gaja

15 da sada nitko ne može reći kako je kršten u moje ime.

16 A da, krstio sam i Stefanine ukućane. Ne sjećam se da sam osim njih ikoga više
krstio.

Croatian New Testament (Knjiga O Kristu)
© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

17Jer Krist me nije poslao krstiti, nego propovijedati Radosnu vijest, i to ne
mudrim riječima da Kristov križ ne izgubi snagu.

Božja mudrost

18Govor o križu zvuči kao ludost onima koji su na putu propasti, ali mi koji smo
spašeni prepoznajemo u toj poruci Božju silu.

19U Svetome pismu stoji da je Bog rekao: "Učinit ću da propadne mudrost
mudraca i da se pomrači umnost umnika."

20Ali što je s učenim glavama, s ljudima vičnim raspravama, znanstvenicima?
Bog je učinio da se njihova mudrost čini beskorisnom ludošću.

21Bog je u svojoj mudrosti znao da ga svijet nikada neće pronaći ljudskom
mudrošću, pa je odlučio one koji vjeruju spasiti ludošću propovijedanja.

22U taj Božji način spasenja Židovi odbijaju povjerovati jer za dokaz traže znak
s neba, a Grci zato što vjeruju samo u ono što ne proturječi njihovoj vlastitoj
mudrosti.

23Zato naše propovijedanje raspetoga Krista Židove sablažnjava, a pogani ga
smatraju ludošću.

24Ali onima koje je Bog pozvao na spasenje, i Židovima i poganima, Krist je
Božja sila i Božja mudrost.

25Taj "budalast" Božji plan mnogo je mudriji od najmudrijih ljudskih planova, a
Božja je "slabost" mnogo jača od najjače ljudske snage.

26Možete vidjeti, draga braćo, kako među vama koji ste izabrani nema mnogo
onih koji ste po tjelesnom podrijetlu mudri, moćni ili plemenita roda.

27Bog je, naprotiv, izabrao one koje svijet smatra budalastima da posrami
njegove mudrace, i slabe u očima svijeta da posrami njegove moćnike.

28Ono što je neplemenito i prezreno u očima svijeta, pa čak i ono čega nema,
Bog je izabrao da obezvrijedi ono što svijet smatra vrijednim,

29zato da se nijedan smrtnik ne može hvaliti pred Bogom.

30Sam vam je Bog omogućio da budete u Kristu Isusu. Za našu je dobrobit Bog
učinio Krista mudrošću. On nas opravdava pred Bogom. Čini nas svetima.
Otkupio nas je.

31Kao što piše u Svetome pismu: "Ako se tko hvali, neka se hvali jedino time što
je Gospodin učinio."

1 Korinćanima 2

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

1Draga braćo i sestre, kad sam prvi put došao k vama, nisam se služio uzvišenim
ni dubokoumnim riječima da vam navijestim Božju poruku.

2Jer odlučio sam među vama ne znati ništa drugo osim Isusa Krista, i to
raspetoga.

3Došao sam k vama slab—bojažljivo i drhteći.

4Moj govor i propovijedanje nisu se zasnivali na mudrim i uvjerljivim riječima,
nego na djelovanju Svetoga Duha među vama,

5zato da svoju vjeru ne temeljite na ljudskoj mudrosti, nego na Božjoj sili.

6Doduše, kad smo sa zrelim kršćanima, navješćujemo mudrost—ali ne mudrost
ovoga svijeta ni takvu mudrost koja bi se svidjela vladarima ovoga svijeta koji
su ionako osuđeni na propast.

7Navješćujemo tajnu, skrivenu Božju mudrost koju je Bog namijenio našoj
dobrobiti još prije postanka svijeta.

8Vladari ovoga svijeta nisu ju razumjeli—jer da jesu, ne bi raspeli našega
Gospodina slave.

9Upravo je to značenje ulomka iz Svetoga pisma: "Ono što oko još nije vidjelo,
što uho još nije čulo niti um može zamisliti, to je Bog pripravio onima koji ga
ljube."

10Ali mi to znamo jer nam je Bog otkrio svojim Duhom koji proniče sve, pa tako
i Božje dubine.

11Tko može znati misli nekog čovjeka osim njegova vlastitoga čovječjeg duha u
njemu? Tako ni Božje misli ne može znati nitko osim Božjega Duha.

12I tog nam je Božjeg Duha (a ne duha svijeta) Bog dao da bismo mogli znati
čime nas je obdario.

13Govoreći vam o tomu, ne služimo se riječima ljudske mudrosti, nego riječima
koje nam daje Sveti Duh—služeći se riječima Duha da bismo objasnili duhovne
istine.

14Ali čovjek tjelesne naravi ne može razumjeti spoznaje koje daje Božji Duh.
Njemu se one čine ludošću jer ih valja prosuđivati Duhom.

15Čovjek koji ima Duha može sve prosuđivati, ali drugi nisu kadri prosuđivati
njega.

16"Jer tko poznaje Gospodnje misli? Tko će njemu dati savjet?" Ali mi imamo
Kristov um.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

1 Korinćanima 3

Pavao i Apolon, Kristovi sluge

1 Draga braćo i sestre, dok sam bio s vama, nisam s vama mogao razgovarati kao
s duhovnim, zrelim kršćanima, nego kao s tjelesnima koji pripadaju ovome
svijetu, kao s nejačadi u Kristu.

2 Morao sam vas hraniti mlijekom, a ne čvrstom hranom jer ju niste mogli
podnositi. A ne možete ni sada

3 jer vama još vlada tjelesna, grešna narav. Zavidite jedni drugima i prepirete se.
Ne dokazuje li to da ste još tjelesni?

4 Kad jedan od vas kaže: "Ja sam Pavlov sljedbenik", a drugi: "Ja sam Apolonov",
ne ponašate li se kao ljudi koji ne pripadaju Gospodinu?

5 A tko je Apolon i tko je Pavao da biste se zbog nas prepirali? Ta mi samo
služimo Gospodinu kako nam je dao—da kroz nas povjerujete u njega.

6 Ja sam u vaša srca posijao sjeme, Apolon ga je zalio, ali Bog je dao da poraste.

7 Nije važan ni onaj tko sije ni onaj tko zalijeva, već Bog koji daje rasti.

8 Tko sije i tko zalijeva, jedno su, ali svaki će primiti plaću prema vlastitom
trudu.

9 Jer mi smo samo Božji suradnici, a vi niste naša, već Božja njiva, Božja
građevina.

10 Po Božjoj sam milosti položio temelj kao mudar graditelj. Drugi nadoziđuju.
Ali svatko mora paziti kako nadoziđuje!

11 Jer nitko ne može postaviti neki drugi temelj osim onoga koji je već
postavljen—a to je Isus Krist.

12 Na njega se može nadozidati zlatom, srebrom, dragim kamenjem, drvom,
sijenom ili slamom.

13 Ali svačije će djelo izići na vidjelo na Dan suda kad bude iskušano ognjem.
Tada će se pokazati kakvo je čije djelo.

14 Graditelj čije djelo ostane, primit će nagradu.

15 Ali kome djelo izgori, pretrpjet će veliku štetu. On sam spasit će se, ali kao
kroz vatru.

16 Ne shvaćate li da ste vi Božji hram i da Božji Duh prebiva u vama?

17 Razara li tko Božji hram, njega će Bog razoriti. Jer Božji hram je svet—a to ste
vi, kršćani.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

18Nemojte se zavaravati! Drži li tko od vas sebe pametnim prema mjerilima
ovoga svijeta, morat će postati ludim da bi bio mudar prema Božjim mjerilima.

19Jer mudrost ovoga svijeta pred Bogom je ludost. U Svetome pismu piše: "On
hvata mudre u zamku njihova vlastita lukavstva."

20I još: "Gospodin poznaje umovanje mudrih; ono je isprazno."

21Zato se nemojte ponositi time što slijedite nekog vođu. Sve je vaše:

22i Pavao i Apolon i Petar, i cijeli svijet, i život i smrt, i sadašnjost i budućnost.
Sve to pripada vama,

23vi pripadate Kristu, a Krist Bogu.

1 Korinćanima 4

Pavao i Korinćani

1Zato Apolona i mene smatrajte samo Kristovim slugama zaduženima da
objašnjavamo Božje tajne.

2Kada je tko za što zadužen, od njega se očekuje da to vjerno obavlja.

3A jesam li ja tako činio? Nimalo mi nije do toga da o tome prosuđujete vi ili bilo
tko drugi. Čak ni sam sebe ne prosuđujem.

4Savjest mi je čista, ali čak me ni to ne opravdava. Jer sudac mi je samo
Gospodin.

5Zato ne donosite preuranjene zaključke o tomu tko je vjeran, a tko nije prije
nego što se Gospodin vrati. Kad on dođe, iznijet će na vidjelo tajne skrivene u
tami i razotkriti nakane svačijeg srca. Tada će svatko primiti pohvalu od Boga.

6Draga braćo, Apolona i sebe uzeo sam za primjer da biste od nas naučili što
znači: "Ne preko onoga što stoji pisano!" te da se ne nadimate što pristajete uz
jednog učitelja protiv drugoga.

7Po čemu si ti bolji od koga drugoga? Što imaš a da ti Bog to nije dao? A ako ti
je sve dao Bog, zašto se hvališ kao da si to sam postignuo?

8Vi mislite da već imate sve što trebate! Već ste bogati! I bez nas ste postali
kraljevima! Kamo sreće da ste se zaista već zakraljili jer bismo onda i mi
kraljevali s vama.

9Čini mi se da je Bog nas apostole stavio na posljednje mjesto, poput ratnih
zarobljenika osuđenih na smrt na kraju pobjedničke povorke, da nas tako gleda
cijeli svijet, i anđeli i ljudi.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

10Zbog svoje odanosti Kristu činimo se glupima, no vi ste, dakako, vrlo mudri
kršćani! Mi smo slabi, a vi jaki! O vama ljudi lijepo govore, a nama se smiju.

11Sve do ovoga trenutka podnosimo glad, žeđu i golotinju, primamo batine i
beskućnici smo.

12Mukotrpno radimo vlastitim rukama da zaradimo za život. Blagoslivljamo
one koji nas vrijeđaju, strpljivo podnosimo one koji nas zlostavljaju.

13Blago uzvraćamo onima koji nas ocrnjuju. Postali smo kao smeće svijeta, kao
svačiji izmet—sve do sada.

14Ne pišem vam to da vas posramim, nego da vas upozorim kao svoju ljubljenu
djecu.

15Jer da imate i bezbroj učitelja o Kristu, ipak imate samo jednoga duhovnog
oca. Ja sam vam postao ocem u Kristu Isusu kad sam vam propovijedao
Radosnu vijest.

16Zato vas zaklinjem: činite kao i ja.

17Šaljem vam zato i Timoteja, svojega voljenog i vjernog sina u Gospodinu. On
će vas podsjetiti na moje naputke o vladanju u Kristu, koje poučavam u svakoj
crkvi.

18Znam da su se neki od vas uznijeli kao da više neću doći k vama.

19Ali doći ću, i to uskoro, bude li Gospodin htio, ne zato da vidim što ti umišljeni
ljudi govore, nego da vidim što mogu u Gospodinu.

20Jer Božje kraljevstvo nije u riječima, nego u Božjoj sili.

21Što vam je draže, da k vama dođem s kaznama i prijekorima ili s ljubavlju i
blagošću?

1 Korinćanima 5

Pavao osuđuje uznositost zbog duhovnosti

1Pročulo se o takvom bludu među vama, o takvom zlu kakvo čak ni pogani ne
čine. Kažu mi da neki čovjek iz vaše crkve živi u grijehu sa ženom svojega oca.

2A vi ste se još umislili. Zašto niste u žalosti? Uklonite iz svojega zajedništva
počinitelja tog nedjela.

3Iako nisam nazočan tijelom, nazočan sam duhom te sam presudio, kao da sam
s vama, čovjeku koji je takvo što počinio:

4okupite Crkvu u ime našega Gospodina Isusa Krista. Ja ću biti s vama duhom,
kao i sila Gospodina Isusa.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

5Predajte toga čovjeka Sotoni u ruke: isključite ga iz Crkve da trpi u tijelu kako
bi se on spasio na dan Gospodina Isusa.

6Kako se još možete hvaliti! Kao da ne znate da malo kvasca ukvasi sve tijesto!
Dopustite li jednomu da griješi, ubrzo će se grijeh proširiti.

7Očistite se od staroga kvasca da budete novo tijesto, kao što i jeste beskvasni,
jer je naše pashalno janje—Krist—već žrtvovano.

8Svetkujmo zato blagdan, ne sa starim kvascem niti s kvascem zloće i
pokvarenosti, već s beskvasnim kruhom čistoće i čestitosti.

9U prijašnjoj sam vam poslanici napisao da se ne družite s bludnicima.

10Nisam pri tome mislio na bludnike općenito, na nevjernike iz svijeta koji su
bludnici, ili lakomci, ili varalice, ili idolopoklonici—jer inače biste morali izići iz
svijeta.

11Mislio sam da se ne družite s ljudima koji sebe nazivaju kršćanima, a bludnici
su, ili lakomci, ili idolopoklonici, ili klevetnici, ili pijanci, ili varalice.

12Nije na meni da sudim one koji su vani. Ali onima u Crkvi koji tako griješe
trebate suditi.

13Onima koji su vani sudit će Bog. Ali u Svetome pismu piše: "Isključite opakoga
iz svoje sredine."

1 Korinćanima 6

Treba izbjegavati sudske parnice između kršćana

1Kako se neki od vas usuđuju s drugim kršćanima parničiti na svjetovnome
sudu tražeći pravdu od nepravednih umjesto od svetih?

2Zar ne znate da ćemo mi sveti jednoga dana suditi svijet? Pa ako ćete suditi
svijetu, ne možete li sami presuđivati i o tim sitnicama?

3Ne znate li da ćemo suditi anđelima? Morali biste stoga biti u stanju riješiti
svagdašnje razmirice ovdje na zemlji.

4A vi za svoje svagdašnje sporove uzimate suce izvana! Zašto ne uzmete za suca
nekoga od najmanje cijenjenih u Crkvi?.

5Kažem to da biste se postidjeli. Nema li u cijeloj Crkvi nikoga tko bi bio
dovoljno mudar da presudi među braćom?

6Umjesto toga jedan kršćanin tuži drugoga—i to pred nevjernicima!

7Nedostatak vam je već to što se uopće parničite. Zašto radije ne pretrpite
nepravdu? Zašto radije ne pregorite štetu?

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

8Umjesto toga vi i sami nanosite nepravdu i varate—čak i vlastitu braću u Kristu!

Treba se kloniti bluda

9Ne znate li da oni koji čine zlo neće baštiniti Božje kraljevstvo? Nemojte se zavaravati! Ni bludnici, ni idolopoklonici, ni preljubnici, ni homoseksualci,

10ni lopovi, ni lakomci, ni pijanci, ni psovači, ni varalice neće baštiniti Božjeg kraljevstva.

11I neki od vas bili su takvi, ali sada ste oprani od grijeha i posvećeni. Opravdani ste pred Bogom zbog onoga što su Gospodin Isus Krist i Duh našega Boga učinili za vas.

O bludu

12Kaže se: "Sve mi je dopušteno…"—ali sve mi ne služi na korist. "Sve mi je dopušteno…"—ali ničemu neću robovati.

13Kažete: "Hrana je za trbuh, a trbuh za hranu." Tako je, ali Bog će jednog dana i jedno i drugo uništiti. Naša tijela nisu stvorena za blud, nego za Gospodina, i Gospodin za tijela.

14Bog će uskrisiti naša tijela od mrtvih svojom veličanstvenom silom, baš kao što je i našega Gospodina podignuo od mrtvih.

15Ne shvaćate li da su vaša tijela Kristovi udovi? Zar ćete dakle svoje tijelo, koje pripada Kristu, sjediniti s bludničinim? Nipošto!

16Zar ne znate da muškarac koji se druži s bludnicom postaje s njom jedno tijelo? Jer u Svetome pismu piše: "Njih će dvoje biti jedno tijelo."

17A tko se združi s Gospodinom, postaje s njime jedan duh.

18Bježite od bluda! Svaki drugi grijeh čovjek čini izvan tijela, a bludnik griješi protiv vlastitog tijela.

19Ne shvaćate li da je vaše tijelo hram Svetoga Duha kojega vam je Bog dao i da on prebiva u vama? Vi ne pripadate sebi

20jer je Bog za vas platio otkupninu. Zato svojim tijelom trebate proslavljati Boga.

1 Korinćanima 7

O ženidbi

1A sada odgovor na ono o čemu ste mi pisali: "Dobro je da čovjek živi uzdržavajući se od dodira sa ženom."

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

2Ali zbog pogibli od bluda dobro je da svaki muškarac održava bračne odnose
sa ženom, a tako i žena sa svojim mužem.

3Muž neka ženi ne uskraćuje tjelesnu bliskost na koju ona ima pravo, a isto tako
ni žena mužu.

4Jer ženinim tijelom gospodari muž, a on nije gospodar vlastitog tijela, već
njime gospodari njegova žena.

5Nemojte se uskraćivati jedno drugome, osim ako to želite učiniti privremeno
da biste se potpunije posvetili molitvi. Zatim se opet združite da vas Sotona ne
bi napastovao zbog suzdržavanja.

6Ali to vam kažem kao dopuštenje, a ne kao zapovijed.

7Želio bih da svi budu neženje, kao ja. Ali svakome od nas Bog je dao drukčiji
dar—nekome da bude oženjen, nekome da bude samac.

8Što se tiče neoženjenih i udovica—bolje im je da ostanu samci kao i ja.

9Ako se pak ne mogu uzdržati, neka se žene. Jer je bolje ženiti se nego izgarati
od žudnje.

10A za one u braku imam zapovijed—ne od sebe, već od Gospodina: neka se
žena ne rastaje od muža.

11Ako se ipak rastane, neka se više ne udaje ili neka se pomiri s mužem. Ni muž
ne smije ostaviti ženu.

12A ostalima pak kažem, iako Gospodin to nije izravno zapovjedio: ima li
kršćanin ženu nevjernicu koja pristaje živjeti s njim, ne smije ju ostaviti.

13Ima li kršćanka muža nevjernika koji pristaje s njom živjeti, ne smije ga
napustiti.

14Jer žena kršćanka unosi svetost u brak, a muž kršćanin također. Inače će vam
djeca biti poput pogana, ali ovako su posvećena za Boga.

15Ali ako se supružnik koji nije vjernik želi rastaviti, neka to učini. Vjerni muž
ili žena nisu primorani s njima ostati jer Bog želi da njegova djeca žive u miru.

16Jer tko zna hoće li žena kršćanka spasiti muža nevjernika, ili muž kršćanin
ženu koja nije vjernica?

17Inače neka svatko živi kako mu je Gospodin dodijelio, kao kad ga je Bog
pozvao. Tako naređujem po svim crkvama.

18Ako je tko bio obrezan prije nego što je postao vjernikom, to ne bi trebao
skrivati. A tko se obratio kao neobrezan, ne bi se sada trebao obrezivati.

19Jer nije važno je li tko obrezan ili neobrezan, već držati se Božjih zapovijedi.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

20Svatko neka ostane u onome zvanju u kojemu ga je zatekao Božji poziv.

21Jesi li pozvan kao rob? Ne brini se! Ali, ako možeš postati slobodan, iskoristi priliku.

22Ako si i bio rob kad te je Gospodin pozvao, on te je oslobodio od robovanja grijehu. A ako te je pozvao kao slobodnog čovjeka, sada si Kristov rob.

23Bog je za vas platio otkupninu. Nemojte zato robovati ljudima.

24Zato, braćo, neka svatko u svojemu zajedništvu s Bogom ostane u onomu u čemu ga je on pozvao.

25Glede neudanih djevojaka nemam zapovijedi od Gospodina. Mogu vam samo savjetovati kao čovjek koji je, po Božjemu milosrđu, vrijedan povjerenja.

26Zbog sadašnje nevolje smatram da je najbolje da ostanete tako kako jeste.

27Imaš li ženu, ne traži rastave. Nisi li oženjen, nemoj se ni ženiti.

28Ako se i oženite, nije to grijeh. Ako se djevojka uda, ne griješi. Htio bih vas samo sačuvati od tjelesne patnje koja dolazi s brakom.

29Braćo i sestre, želim, naime, reći da nam je još kratko vrijeme preostalo. Zato oženjeni ne smiju dopustiti da im brak bude prva briga.

30Žalosni ne smiju zanemariti Božji posao zbog svoje žalosti, ni sretni zbog svoje radosti, ni imućni zbog svojega bogatstva,

31ni oni koji uživaju u ovome svijetu zbog svojega užitka, jer obličje ovoga svijeta prolazi.

32Želio bih da budete bezbrižni. Neženja se brine o Božjemu poslu i kako da ugodi Gospodinu.

33A oženjen se čovjek uz to mora brinuti i o svjetovnomu—kako da ugodi ženi—

34pa je podijeljen. Neudana žena ili djevojka isto se tako može više brinuti za Gospodnje, da bude sveta i tijelom i duhom. A udana se mora brinuti i za svjetovno—kako da ugodi mužu.

35Ne govorim to da vam postavljam zabrane, nego da vam pomognem da uzmognete primjereno i neometano služiti Gospodinu.

36Ako tko smatra da nedolično postupa prema svojoj zaručnici, i ako ona više nije u prvoj mladosti te stoga drži da se treba oženiti, neka se oženi. Neće zgriješiti. Neka se vjenčaju!

37Ali ako je tko čvrsto odlučio ne ženiti se, a nema hitnje i može vladati sobom, dobro čini ne ženeći se.

38Tko se dakle oženi, dobro čini, a tko se ne oženi, čini još bolje.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

39Žena je vezana za svojega muža dokle god on živi; ako joj muž umre, može se
opet udati, ali samo za kršćanina.

40Ali smatram da će biti blaženija ako se ne uda ponovno te da vam govoreći to
dajem savjet od Svetoga Duha.

1 Korinćanima 8

O hrani žrtvovanoj idolima

1Što se tiče mesa žrtvovanog idolima, o tomu svi posjedujemo znanje. Ali znanje
čovjeka čini umišljenim, a ljubav izgrađuje.

2Misli li tko da mnogo zna, taj ne zna kako treba znati.

3A Bog poznaje čovjeka koji ga uistinu ljubi.

4Smijemo li, dakle, jesti meso žrtvovano idolima? Svi znamo da idol zapravo nije
Bog i da postoji samo jedan Bog.

5Neki vjeruju da ima mnogo bogova na nebu i na zemlji—jer zaista ima mnogo
takozvanih bogova i gospodara.

6Ali mi znamo da postoji samo jedan Bog Otac koji je sve stvorio i za kojega
postojimo. I jedan je Isus Krist po kojemu je sve stvoreno i po kojemu imamo
život.

7Ali to ne znaju svi. Neki ljudi toliko su naviknuti na idole da jedući žrtvovano
meso o njemu razmišljaju kao o mesu žrtvovanom pravim bogovima te tako
kaljaju svoju slabu savjest.

8Zapamtite da jelom nećemo steći Božju naklonost. Niti što gubimo ako takvo
meso ne jedemo, niti što dobivamo jedemo li ga.

9Ali pazite da zbog te vaše slobode ne posrne slabiji brat ili sestra.

10Jer tko smatra da je grijeh jesti tu hranu, može te vidjeti kako jedeš u
idolskome hramu. Ti znaš da u tome nema ničega lošega, ali on će jedući meso
žrtvovano idolima naučiti da kalja svoju savjest čineći ono što smatra grijehom.

11Tako zbog tvojega znanja može propasti nejaki kršćanin za kojega je Krist
umro.

12Griješeći tako protiv braće i ranjavajući njihovu nejaku savjest, griješite
protiv Krista.

13Ako će moje jelo navesti na grijeh mojeg brata, neću više jesti mesa dok živim
da moj brat zbog mene ne posrne.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

1 Korinćanima 9

Pavao se odriče svojih prava

1 Nisam li ja slobodan? Nisam li apostol? Nisam li vidio našega Gospodina Isusa
vlastitim očima? Niste li vi u Gospodinu zbog mojega truda?

2 Ako me drugi i ne smatraju apostolom, vama to sigurno jesam jer ste vi živ
dokaz za to.

3 To je odgovor onima koji osporavaju moje apostolstvo.

4 Nemamo li pravo jesti za vašim stolom?

5 Nemamo li pravo dovesti sa sobom ženu kršćanku, kao što čine i drugi učenici,
Gospodinova braća i Petar?

6 Ili se samo Barnaba i ja moramo uzdržavati vlastitim radom?

7 Koji to vojnik vojuje o svojemu trošku? Tko sadi vinograd a da ne smije jesti
njegova roda? Koji to pastir napasa stado a da ne smije piti mlijeka?

8 Ne govorim vam to samo po ljudsku, nego tako kaže i Božji zakon.

9 Jer u Mojsijevu zakonu piše: "Ne zavezuj usta volu koji vrši žito." Mislite li da
je Bog to rekao samo za volove?

10 Nije li to rekao i za nas? Naravno da jest. Kao što žeteoci i vršioci rade u nadi
da će imati udjela u žetvi, tako i duhovne radnike trebaju namiriti oni kojima
služe.

11 Zar je previše da mi, koji smo u vas sijali duhovna dobra, očekujemo požeti
vaša tjelesna dobra?

12 Ako drugi na to imaju pravo, nemamo li mi i veće pravo? Ipak, nismo se njime
koristili, nego sve podnosimo da ne postavimo kakvu zapreku Kristovoj
Radosnoj vijesti.

13 Ne znate li da oni koji rade u Hramu dobiju od hrane koju ljudi donose u
svetište i da oni koji služe pri žrtveniku dobiju dio žrtvenih prinosa?

14 Jednako je tako Gospodin naredio da oni koji navješćuju Radosnu vijest od nje
i žive.

15 Ali ja se nikad nisam koristio tim pravom. I ne pišem vam to zato da bih to od
sada činio. Radije bih umro nego se odrekao te odlike da propovijedam bez
naplate.

16 Propovijedanjem Radosne vijesti ne mogu se hvaliti jer mi je to dužnost.
Teško meni ako ju ne propovijedam!

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

17Da to činim iz vlastite pobude, imao bih pravo na plaću. Ali ja samo vršim
službu koju mi je Bog povjerio.

18Što mi je dakle plaća? Zadovoljstvo da propovijedam Radosnu vijest
besplatno ne iskorišćujući svoje propovjedničko pravo.

19Iako sam slobodan i ne pripadam nikome, ipak sam svima postao robom,
samo da ih što više pridobijem za Krista.

20Kad sam bio sa Židovima, bio sam Židov da ih mogu dovesti Kristu. Kad sam
bio s onima koji se drže Zakona, i ja sam to činio, iako nisam vezan Zakonom,
da ih mogu dovesti Kristu.

21Kad sam bio s poganima koji nemaju Zakona, bio sam poput njih koliko sam
god mogao. Tako sam stekao njihovo povjerenje i mogao ih dovesti Kristu, ali
nisam zanemario Božji zakon, nego sam bio poslušan Kristovu zakonu.

22S nejakima sam bio nejak da ih pridobijem za Krista. Svima njima bio sam sve
ne bih li neke spasio.

23A sve to činim zbog Radosne vijesti, da i ja budem njezinim dionikom.

24Ne znate li da u trci svi trkači trče, a samo jedan osvoji prvu nagradu? I vi
trčite tako da ju osvojite.

25Svaki natjecatelj živi suzdržljivo. Oni to čine da dobiju vijenac koji će istrunuti,
a mi da dobijemo nagradu koja će vječno trajati.

26Trčim zato, ali uvijek prema cilju, a ne besciljno i uzaludno poput nekoga tko
šakom udara vjetar.

27Stegom morim svoje tijelo i tjeram ga poput roba da ne bih, pošto sam
drugima propovijedao, sam bio odbačen.

1 Korinćanima 10

Upozorenje na idolopoklonstvo

1Htio bih, braćo i sestre, da znate što se našim precima davno dogodilo u
pustinji. Bog ih je sve vodio oblakom koji se kretao pred njima i sve ih je sigurno
preveo preko mora po suhome dnu.

2Svi su oni kršteni u oblaku i u moru kao Mosijevi sljedbenici.

3Svi su jeli istu čudesnu hranu i svi su pili istu čudesnu vodu.

4Pili su iz duhovne stijene koja ih je pratila, a ta je stijena bio Krist.

5Unatoč svemu, većina ih nije bila po volji Bogu te su poubijani u pustinji.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

6To se dogodilo nama za opomenu: da ne žudimo za zlim poput njih

7i da se ne klanjamo idolima kao oni. U Svetome pismu piše: “Narod posjeda da jede i pije, a zatim ustanu plesati” u čast zlatnome teletu.

8Ne odajmo se bludu kao što su mu se oni odali te ih je zbog toga dvadeset tri tisuće palo u jednome danu.

9Ne izazivajmo Gospodina kao što su ga izazivali neki od njih pa su poginuli od zmija.

10Ne prigovarajte kao što su neki od njih prigovarali pa je Bog poslao anđela Zatornika da ih pobije.

11Sve se to događalo nama za primjer, a zapisano je kao opomena nama koji živimo u posljednjim vremenima.

12Misli li dakle tko da dobro stoji, neka pazi da ne zapadne u isti grijeh.

13Znajte da vas ne snalaze kušnje koje i drugi ljudi nemaju. Bog je vjeran. Neće dopustiti da vas kušnja nadvlada, nego će vam pokazati i izlaz iz nje da možete izdržati.

14Zato se, dragi moji, klonite idolopoklonstva.

15Razumni ste vi ljudi. Prosudite dakle sami je li istina što ću vam reći.

16Nije li čaša koju posvećujemo za stolom Gospodnjim zajedništvo Kristove krvi? Nije li kruh koji lomimo zajedništvo Kristova tijela?

17Time što svi jedemo od jednoga kruha pokazujemo da smo jedno tijelo.

18Pogledajte Izraelce po tijelu! Svi koji blaguju žrtve dionici su žrtvenika.

19Što želim reći? Da su žrtve idolima vrijedne ili da su idoli pravi bogovi?

20Naprotiv! Kažem da pogani te žrtve prinose demonima, a ne Bogu. A ja ne želim da vi imate išta s demonima.

21Ne možete piti i iz Gospodnjeg i iz vražjeg kaleža. Ne možete jesti i za Gospodnjim i za vražjim stolom.

22Zar da izazivamo Gospodinovu ljubomoru? Mislite li da smo jači od njega?

23Kaže se: “Sve mi je dopušteno…”—ali ne služi mi sve na korist. “Sve mi je dopušteno…”—ali sve ne izgrađuje.

24Ne mislite samo na vlastito dobro. Brinite se o tome što je dobro za drugoga.

25Jedite sve što se prodaje na tržnici i nemojte se zbog savjesti raspitivati je li žrtvovano idolima ili nije.

26Jer “Gospodinova je zemlja i sve na njoj.”

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

27Pozove li vas na objed nevjernik i želite li se odazvati, jedite sve što se pred
vas stavi ne ispitujući ništa zaradi savjesti.

28Ako vas tko upozori da je meso bilo žrtvovano idolima, nemojte ga jesti zaradi
onoga koji vas je upozorio i zaradi savjesti.

29Ne zaradi svoje, nego zaradi njegove savjesti. "Zašto bi moju slobodu
ograničavala tuđa savjest?" pitat ćete.

30"Ako zahvaljujem Bogu za hranu koju jedem, zašto da me osuđuju zbog onoga
što jedem?"

31Jer bilo da jedete, pijete ili činite što drugo, sve činite Bogu na slavu!

32Ne budite na sablazan nikome—ni Židovima, ni poganima, ni Božjoj crkvi.

33Tako se i ja trudim svima u svemu ugoditi ne čineći ono što je najbolje za
mene, već što je najbolje za njihovo spasenje.

1 Korinćanima 11

1A vi biste trebali slijediti moj primjer, kao što ja slijedim Kristov.

Upute za javno bogoslužje

2Pohvaljujem vas što me se u svemu sjećate i što se držite kršćanskoga učenja
koje sam vam predao.

3Ali hoću da nešto znate: svaki je čovjek odgovoran Kristu, žena je odgovorna
mužu, a Krist je odgovoran Bogu.

4Muškarac sramoti Krista ako pokriva glavu dok se moli ili prorokuje.

5A žena sramoti svojega muža ako se moli ili prorokuje gologlava. To je isto kao
da je obrijala glavu.

6Ako odbije na glavi nositi pokrivalo, neka ošiša svu kosu. A kako je sramota da
žena bude kratke kose ili obrijane glave, treba nositi pokrivalo.

7Muškarac ne treba pokrivati glavu jer je na sliku i slavu Božju, a muškarcu je
slava žena.

8Prvi čovjek nije nastao od žene, nego je ona nastala od njega.

9Nije, osim toga, muškarac stvoren zaradi žene, nego žena zaradi muškarca.

10Zato žena treba uvijek imati pokrivenu glavu kao znak vlasti, zbog anđela.

11Ali u odnosima između Gospodinove djece žena nije neovisna o mužu niti je
muž neovisan o ženi.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

12Jer iako je prva žena nastala od muškarca, od tada su svi muškarci rođeni od
žene, a sve to dolazi od Boga.

13Prosudite sami dolikuje li da se žena moli Bogu gologlava.

14Nije li očito da je muškarcu sramota imati dugu kosu?

15I nije li očito da je duga kosa ženi na ponos? Jer dana joj je kao pokrivalo.

16A želi li se tko oko toga prepirati, mogu samo reći da u nas nije takav običaj te
da tako drže i u drugim crkvama Božjim.

Zapovijed za Gospodnju večeru

17Ima još nešto u čemu vas ne mogu pohvaliti. Čini mi se da vaši zajednički
sastanci donose više štete nego koristi.

18Prije svega, čujem, a donekle i vjerujem da kad se okupite u zajednici, među
vama nastaje razdor.

19Takvih podjela, nesumnjivo, mora biti da se pokaže tko je Bogu po volji.

20Kad se dakle sastajete, to više nije blagovanje Gospodnje večere

21jer pohlepno jedete vlastitu hranu ne dijeleći ju s drugima. Tako jedni gladuju,
dok se drugi opijaju.

22Ne možete li doma jesti i piti? Ili zaista prezirete Božju crkvu i sramotite
siromahe? Što da vam na to kažem? Da vas pohvalim? Ne mogu vas u tome
pohvaliti.

23Prenosim vam što je Gospodin rekao. One noći kad je izdan, uzeo je kruh,

24zahvalio Bogu za njega, razlomio ga i rekao: “Ovo je moje tijelo—za vas. Ovo
činite meni na spomen.”

25Tako je nakon večere uzeo i čašu te rekao: “Ovo je čaša Novoga saveza,
zapečaćenoga mojom prolivenom krvlju. Činite to meni na spomen svaki put
kad ga pijete!”

26Svaki put kad jedete taj kruh ili pijete tu čašu, navješćujete Gospodinovu smrt
dok opet ne dođe.

27Jede li dakle tko taj kruh ili pije tu čašu nedostojno Gospodina, kriv je jer
griješi protiv tijela i krvi Gospodnje.

28Zato neka se svatko preispita prije nego što jede kruh i pije iz čaše.

29Jer tko jede kruh ili pije iz čaše nedostojno, ne iskazujući čast Kristovu
tijelu, jede i pije Božju osudu nad sobom.

30Zato među vama ima mnogo slabih i bolesnih i mnogo vas umire.

31Preispitujemo li se, Bog nas neće tako kažnjavati.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

32Ali zato što nas Gospodin prosuđuje i kažnjava, nećemo biti osuđeni sa
svijetom.

33I zato, draga braćo, kad se sastajete na večeru Gospodnju, čekajte jedni druge.

34Ako ste zaista gladni, jedite doma da vam sastanak ne bude na osudu. O
drugome ću vas uputiti kad dođem.

1 Korinćanima 12

Darovi Duha

1A sad ću vam, draga braćo i sestre, nešto napisati o darovima koje daje Sveti
Duh, da ne ostanete u neznanju.

2Znate da ste, dok ste još bili pogani, bili zavedeni i da ste se zanosili nijemim
idolima.

3Zato želim da znate kako možete razaznati dolazi li što od Božjega Duha: Nitko
pod djelovanjem Svetoga Duha ne može prokleti Isusa niti tko može reći: "Isus
je Gospodin" ako nije pod djelovanjem Svetoga Duha.

4Duhovnih darova ima različitih, ali Sveti Duh koji sve njih daje isti je.

5Služba ima različitih, ali Gospodin kojemu služimo je isti.

6Iako djeluje na različite načine, isti je Bog koji čini sve u svima.

7Tko dobije objavu Svetoga Duha, dobio ju je za dobrobit cijele Crkve.

8Zaista, jednome Sveti Duh daje da govori riječi mudrosti, a drugome taj isti
Duh daje govoriti riječ znanja.

9Jednima je u istome Duhu dana osobita vjera, a drugima moć da liječe bolesne.

10Nekima se daje moć da čine čudesa, drugima da prorokuju. Nekima je opet
dana sposobnost da razlikuju djeluje li Božji Duh ili koji drugi duh. Neki imaju
sposobnost govoriti jezike koje ne poznaju, a neki dobivaju tumačenje tih
poruka.

11Samo je jedan Sveti Duh koji dijeli te darove. On jedini odlučuje koji će dar
komu dati.

Brojni udovi jednoga Tijela

12Kao što se ljudsko tijelo sastoji od mnogo dijelova, ali svi oni tvore cjelinu,
tako je i s Kristovim tijelom.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

13Neki od nas su Židovi, neki pogani, neki robovi, a neki slobodni ljudi. Ali svi smo kršteni u Kristovo tijelo jednim Duhom i svi smo napojeni tim istim Duhom.

14Tijelo nema samo jedan ud, već mnogo udova.

15Ako noga kaže: “Ne pripadam tijelu jer nisam ruka”, hoće li zbog toga prestati biti dijelom tijela?

16I ako uho kaže: “Ne pripadam tijelu jer nisam oko”, hoće li zbog toga prestati biti dijelom tijela?

17Kad bi nam se tijelo sastojalo samo od oka, kako bismo čuli? Da nam je cijelo tijelo samo uho, kako bismo imali njuh?

18Ali Bog je naša tijela načinio s mnogim udovima i sve ih je na tijelu razmjestio kako je htio.

19Kad bi svi oni bili jedan ud, kakvo bi to bilo tijelo?

20Ali udova je mnogo, a tijelo je jedno.

21Ne može oko ruci, ili glava nogama, reći: “Ne trebam te!”

22Naprotiv, neki udovi koji se čine najslabijima zapravo su najpotrebniji.

23One udove tijela koji nam se čine najnečasnijima okružujemo većim poštovanjem. Manje pristojne udove prikrivamo većom pristojnošću,

24dok s pristojnima nije potrebno tako činiti. Ali Bog je sastavio naše tijelo tako da je posljednjem udu dao najviše časti

25da u tijelu ne bude razdora, nego da se udovi brinu jedni za druge.

26Ako jedan ud pati, trpe i ostali udovi; ako se jednomu iskazuje čast, svi se udovi tomu raduju.

27Svi ste vi skupa Kristovo tijelo, a svatko je od vas zaseban i nuždan ud na njemu.

28U Crkvi je Bog jedne postavio za apostole, druge za proroke, treće za učitelje, zatim neke da čine čudesa, nekima je dao dar iscjeljivanja, nekima dar pomaganja drugima, nekima dar upravljanja, a nekima da govore jezike koje nisu učili.

29Zar su svi apostoli? Jesu li svi proroci? Jesu li svi učitelji? Zar su svi čudotvorci?

30Ima li svatko dar iscjeljivanja? A dar govorenja jezicima koje nije učio? Može li svatko tumačiti poruke u tim jezicima?

31Čeznite za višim darovima. A pokazat ću vam još uzvišeniji put.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

1 Korinćanima 13

Hvalospjev ljubavi

1 Kad bih sve ljudske i anđeoske jezike govorio, a ljubavi ne bih imao, bio bih
poput mjedi što ječi ili cimbala što zveči.

2 Kad bih imao dar prorokovanja, kad bih razumio sva otajstva i imao sve znanje
te takvu vjeru da bih i gore premještao, a ljubavi ne bih imao, bio bih—ništa.

3 Kad bih siromasima razdao sav svoj imetak, kad bih i tijelo svoje predao da se
sažeže, a ljubavi ne bih imao—ništa mi koristilo ne bi.

4 Ljubav je strpljiva, ljubav je dobrostiva; ona ne zavidi, ne hvasta se, ne oholi
se.

5 Nije nepristojna, ne traži svoje pravo, nije razdražljiva, ne pamti zlo;

6 ne raduje se nepravdi, nego istini.

7 Sve izdržava, nikad ne gubi vjeru, uvijek se nada, sve podnosi.

8 Ljubav nikad neće uminuti. Prorokovanje? Iščeznut će. Jezici? Zamuknut će.
Znanje? Nestat će.

9 Jer nepotpuno je naše znanje, nepotpuno naše prorokovanje.

10 A kada dođe ono što je savršeno, uminut će ovo što je nepotpuno.

11 Kad sam bio dijete, govorio sam kao dijete, razmišljao sam kao dijete,
rasuđivao sam kao dijete. Kad sam postao zrelim čovjekom, odbacio sam što je
djetinje.

12 Sad vidimo u zrcalu, nejasno, a tada ćemo gledati licem u lice. Sada spoznajem
nepotpuno, a tada ću spoznati savršeno, kao što sam i sam spoznan.

13 A sada ostaje troje: vjera, nada i ljubav, ali najveća je među njima ljubav.

1 Korinćanima 14

Darovi govora u jezicima i prorokovanja

1 Težite za ljubavlju! Žarko čeznite za duhovnim darovima, posebice za
prorokovanjem!

2 Jer tko govori u jezicima, Bogu govori; nitko ga, naime, ne razumije jer Duhom
govori tajanstvene stvari.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

[3]Tko prorokuje, međutim, govori ljudima: pomaže im da se izgrađuju u Gospodinu, hrabri ih i tješi.

[4]Tko govori u jezicima, izgrađuje sebe u Gospodinu, ali tko prorokuje, izgrađuje Crkvu.

[5]Želio bih da svi govorite u jezicima, ali još više da prorokujete. Jer tko prorokuje, veći je od onoga tko govori u drugim jezicima, osim ako to protumači za izgradnju Crkve.

[6]Draga braćo, kad bih došao i govorio vam drugim jezicima, od kakve bi vam to bilo koristi ako vam ne bih priopćio ni kakvo otkrivenje, ni znanje, ni proroštvo, ni pouku?

[7]Čak i ako beživotna glazbala—flauta ili lira—ne daju od sebe razgovijetna glasa, kako ćete razabrati što izvode?

[8]Ili ako trublja ne dade jasna glasa, kako će vojnici znati da se treba spremiti za boj?

[9]Također, govorite li tuđim jezikom, nerazumljivo, tko će razabrati što govorite? Bit će kao da govorite u vjetar.

[10]Na svijetu ima toliko različitih jezika i oni koji ih razumiju odlično se na njima sporazumijevaju.

[11]Ali meni ne znače ništa. Neću razumjeti ljude koji mi tim jezicima govore niti će oni razumjeti mene.

[12]Kad već tako silno čeznete za duhovnim darovima, molite Boga da vam dade one koji će biti na izgradnju cijeloj Crkvi.

[13]Zato onaj koji govori jezike, neka moli i za dar tumačenja kako bi ljudima mogao reći i značenje poruke koju je u jezicima dobio.

[14]Jer ako se molim na jeziku koji ne razumijem, moj se duh moli, ali moj um u tome ne sudjeluje.

[15]Što mi je dakle činiti? Molit ću se duhom, ali također i umom, riječima koje razumijem. Pjevat ću hvalospjeve duhom, ali i umom.

[16]Jer ako se moliš Bogu samo duhom, kako će oni koji ne razumiju što govoriš s tobom slaviti Boga te reći “Amen” na tvoju molitvu?

[17]Izricat ćeš divne hvalospjeve, ali oni drugima neće biti na izgradnju.

[18]Ja, hvala Bogu, govorim u drugim jezicima više od svih vas.

[19]Ali na crkvenome sastanku draže mi je izgovoriti pet razumljivih riječi, da i druge poučim, nego izreći bezbroj riječi na drugim jezicima.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

20Ne budite, draga braćo i sestre, poput djece u razboritosti glede toga, nego budite djeca po zloći, a zreli pameću.

21U Svetome pismu piše da je Gospodin rekao: “Govorit ću svom narodu nepoznatim jezicima i kroz usne tuđinaca. Ali čak me ni tada neće poslušati.”

22Drugi jezici dakle nisu znak zbog kojega će nevjerni povjerovati nego ih ostavlja u nezanju. Ali proroštvo navodi nevjernike da vjeruju.

23Govore li, primjerice, na crkvenome sastanku svi u drugim jezicima, a uđu nevjernici ili tko neupućen u te stvari, pomislit će da ste poludjeli.

24Ali ako svi prorokujete, a uđe koji nevjernik ili neupućen čovjek, shvatit će da je grešnik i vaše će ga riječi osuditi.

25Dok bude slušao, tajne njegova srca bit će razotkrivene te će pasti na koljena i pokloniti se Bogu i priznati: “Bog je zaista među vama!”

Poziv na red tijekom bogoslužja

26Braćo i sestre, kad se dakle sastanete, netko će imati hvalospjev, netko pouku, netko otkrivenje koje mu je Bog dao, netko će govoriti nepoznatim jezikom, a netko će to tumačiti. Ali sve što činite mora svima biti na izgradnju u Gospodinu.

27Neka nepoznatim jezikom govore samo dvoje ili troje, i to jedan po jedan, a netko neka tumači što govore.

28Ako pak nema nikoga tko bi to znao protumačiti, neka taj šuti u Crkvi i govori samo sebi i Bogu.

29Neka prorokuje samo dvoje ili troje, a zatim neka drugi prosuđuju njihovu poruku.

30Ali ako za čijeg prorokovanja tko drugi dobije objavu od Boga, prvi neka ušuti.

31Tako ćete, jedan po jedan, svi moći prorokovati, da svi budu poučeni i ohrabreni.

32Upamtite da oni koji prorokuju vladaju svojim proročkim duhovima te mogu čekati svoj red.

33Jer Bog nije Bog nereda, nego Bog mira. Kao i u svim ostalim crkvama,

34žene neka šute na sastancima. Nije im dopušteno govoriti. Neka se u svezi s tim pokore odredbama Zakona.

35Imaju li pitanja, neka doma pitaju svoje muževe jer nije primjereno da žene govore na crkvenim sastancima.

36Mislite li da spoznaja Božje riječi počinje i završava s vama Korinćanima? Jako se varate.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

37Tvrdi li tko od vas da je prorok ili da je obdaren duhom, treba znati da je ovo
što vam pišem zapovijed samoga Gospodina.

38Tko to ne priznaje, ni Gospodin njega neće priznati.

39Zato, braćo i sestre, čeznite za darom prorokovanja i ne branite govoriti
drugim jezicima.

40Ali neka sve bude primjereno i uredno.

1 Korinćanima 15

Kristovo uskrsnuće

1Želim vas, draga braćo i sestre, podsjetiti na evanđelje koje sam vam
propovijedao, koje ste prihvatili i u kojemu ste još postojani.

2Po tome se evanđelju spašavate ako ga se držite onako kako sam vam
navijestio. Inače ste uzalud povjerovali.

3Prenio sam vam najprije ono što mi je rečeno—da je Krist umro za naše
grijehe, baš kao što piše u Svetome pismu,

4da je pokopan i da je treći dan uskrsnuo od mrtvih, također prema Svetome
pismu.

5Ukazao se Petru, a zatim i svoj dvanaestorici apostola.

6Zatim se ukazao braći kojih je bilo više od pet stotina. Većina njih još je živa, a
neki su i umrli.

7Ukazao se poslije Jakovu, pa opet svim apostolima.

8Napokon se ukazao i meni, mnogo kasnije, kao nedonoščetu.

9Jer ja sam najmanji od apostola. Nisam dostojan ni nazvati se apostolom jer
sam progonio Božju crkvu.

10Ali što god da sada jesam, to sam zato što mi je Bog iskazao milost—i to nije
bilo uzalud. Naprotiv, trudio sam se više nego svi ostali apostoli, ali to nije moja
zasluga, već Božja milost.

11Zato nije važno propovijedam li ja ili oni. Važno je da ste zbog našega
propovijedanja povjerovali.

Uskrsnuće od mrtvih

12Ali ako propovijedamo da je Krist uskrsnuo od mrtvih, zašto neki od vas
govore da uskrsnuća nema?

13Jer ako nema uskrsnuća od mrtvih, onda ni Krist nije uskrsnuo.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

14A ako Krist nije uskrsnuo, naše je propovijedanje, kao i vaša vjera, uzaludno.

15Ako mrtvi zaista ne uskrsavaju, onda smo mi apostoli lažni Božji svjedoci zato
što smo posvjedočili da je on uskrisio Krista, kojega nije uskrisio.

16Jer ako mrtvi neće uskrsnuti, onda ni Krist nije uskrsnuo.

17A ako Krist nije uskrsnuo, onda je vaša vjera uzaludna jer ste još uvijek pod
osudom svojih grijeha.

18Ako je tako, svi umrli koji su vjerovali u Krista izginut će!

19Pouzdajemo li se u Krista samo za ovaj život, najbjedniji smo od svih ljudi.

20Ali činjenica je da je Krist uskrsnuo od mrtvih. Prvi je od svih umrlih koji će
ponovno ustati u život.

21Smrt je ušla u svijet zbog onoga što je učinio prvi čovjek, a zbog onoga što je
učinio jedan drugi Čovjek, Krist, mrtvi će uskrsnuti.

22Jer kao što svi umiremo zato što smo Adamovi potomci, tako ćemo i u Kristu
svi biti oživljeni.

23Ali uskrsnuće se zbiva redom: najprije je uskrsnuo Krist, a kad on opet dođe,
uskrsnut će i svi koji njemu pripadaju.

24Zatim će doći svršetak—kad on, pobijedivši svako neprijateljsko
poglavarstvo, vlast i silu—preda Kraljevstvo Bogu Ocu.

25Jer će Krist biti kralj tako dugo dok mu svi njegovi neprijatelji ne budu bačeni
pod noge.

26Posljednji neprijatelj kojega će uništiti bit će smrt.

27Jer Sveto pismo kaže: “Bog je sve podložio njegovoj vlasti.” “Sve”, razumije se,
ne znači i samoga Boga jer je on Kristu i dao vlast.

28Kad sve pobijedi, Sin će i samoga sebe podložiti Bogu, koji je sve podložio
njegovoj vlasti, da Bog bude sve u svemu.

29Ako mrtvi neće uskrsnuti, što misle postignuti oni koji se krste umjesto
mrtvih? Čemu to čine ako mrtvi jednog dana neće uskrsnuti?

30I zašto bismo se mi neprestano izlagali pogiblima?

31Braćo draga, svednevice se suočavam sa smrću—tako mi vas, koji ste moj
ponos u našemu Gospodinu Isusu Kristu.

32Kakva je onda smisla imalo boriti se s divljim zvijerima—s onim ljudima u
Efezu? Ako nema uskrsnuća, “jedimo i pijmo jer sutra ćemo umrijeti!”

33Ne dajte se zavesti; “Loše društvo kvari dobre običaje.”

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

34Opametite se i prestanite griješiti. Jer, na vašu sramotu, neki od vas i ne
poznaju Boga.

Uskrsnuće tijela

35Ali netko će upitati: “Kako će mrtvi uskrsnuti? Kakva će tijela imati?”

36Nerazumna li pitanja! Kad zasijete sjeme u zemlju, ono neće oživjeti i porasti
u biljku ako najprije ne umre.

37Ne siješ u zemlju biljku kakva će porasti, već golo sjeme pšenice—ili čega
drugoga.

38Bog mu zatim daje novo tijelo kakvo hoće, i to različita oblika raznim vrstama
sjemenja.

39Kao što ima različitih vrsta sjemenja i biljaka, tako se razlikuju i tijela—
ljudska, životinjska, ptičja ili riblja.

40Ima nebeskih tijela i zemaljskih tijela. Sjaj se nebeskih tijela razlikuje od sjaja
zemaljskih.

41Drukčiji je sjaj sunca, mjeseca ili zvijezda. Zvijezde se čak i međusobno
razlikuju po sjaju.

42Tako je i s uskrsnućem mrtvih: sije se u raspadljivosti, uskrsava u
neraspadljivosti,

43sije se u sramoti, a uskrsava u slavi; sije se u slabosti, uskrsava u snazi;

44naša su tijela zasijana kao zemaljska, a uskrsnut će kao duhovna. Ako, naime,
postoji naravno tijelo, postoji i ono duhovno.

45U Svetome pismu piše: “Prvi čovjek, Adam, postade živa duša.” Ali drugi
Adam, to jest Krist, jest životvorni Duh.

46Ali najprije je bilo naravno, a tek poslije dolazi duhovno tijelo.

47Prvi je čovjek—Adam—načinjen od zemlje, a drugi je čovjek—Krist—došao
s neba.

48Svi ljudi imaju zemaljsko tijelo poput Adamova, ali naša će nebeska tijela biti
poput Kristova.

49Kao što smo sada poput zemljanog čovjeka Adama, tako ćemo jednog dana
biti poput Krista koji je došao s neba.

50Tvrdim vam, braćo i sestre: tijelo i krv ne mogu baštiniti Božje kraljevstvo.
Naša raspadljiva tijela ne mogu baštiniti neraspadljivost.

51Ali reći ću vam tajnu koju je Bog otkrio: nećemo svi umrijeti, ali svi ćemo se
preobraziti.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

52To će se dogoditi u tren oka, na zvuk posljednje trublje. Kad se ona oglasi,
umrli će kršćani biti podignuti preobraženih tijela. A mi živi preobrazit ćemo se
i nećemo umrijeti.

53Jer naša raspadljiva, smrtna zemaljska tijela moraju se preobraziti u
neraspadljiva i besmrtna nebeska tijela.

54Kad se to dogodi, kad se naša raspadljiva zemaljska tijela preobraze u
besmrtna nebeska tijela, napokon će se ostvariti ono što piše u Svetom pismu:
"Pobjeda je progutala smrt.

55Smrti, gdje ti je pobjeda? Smrti, gdje ti je žalac?"

56Žalac smrti je grijeh, a snaga je grijeha u Zakonu.

57Hvala Bogu koji nam daje pobjedu nad grijehom i smrću kroz našega
Gospodina Isusa Krista!

58Zato, voljena braćo i sestre, budite postojani i nepokolebljivi, revni u
Gospodnjem djelu jer znate da nijedan vaš trud u Gospodinu nije uzaludan.

1 Korinćanima 16

Darovi za jeruzalemsku Crkvu

1Glede novca koji prikupljate za kršćane u Jeruzalemu, ravnajte se prema
uputama koje sam dao crkvama u Galaciji.

2Svakoga prvog dana u tjednu neka svatko od vas odvoji novca, koliko može, da
ne sabirete kad ja dođem.

3Kad dođem, napisat ću pisma preporuke onima koje odaberete da isporuče vaš
milodar Jeruzalemu.

4Bude li prikladno da i ja pođem, možemo skupa putovati.

Posljednje Pavlove upute

5Doći ću k vama kad proputujem Makedoniju. Njome, naime, kanim samo proći.

6A kod vas ću se možda i zadržati ili čak zimovati, da me otpremite prema
sljedećem odredištu.

7Ne bih htio da vas i ovaj put vidim samo u prolazu. Želim malo ostati kod vas
ako mi to Gospodin dopusti.

8Do tada ću ovdje u Efezu ostati do blagdana Pedesetnice

9jer mi se pružila dobra prilika za uspješan rad, ali i protivnika je mnogo.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

10Dođe li Timotej, pobrinite se da se radeći među vama ne mora ničega bojati
jer, kao i ja, radi na Gospodnjem djelu.

11Nemojte da ga tko prezre. Pošaljite ga natrag k meni u miru jer ga iščekujem
s ostalom braćom.

12A što se tiče brata Apolona, silno sam ga nagovarao da vas s drugom braćom
posjeti, ali nikako mu sada nije bilo po volji ići. No posjetit će vas kad mu se
pruži prigoda.

13Bdijte! Budite postojani u vjeri! Budite hrabri i jaki!

14Što god činili, činite u ljubavi.

15Znate Stefanine ukućane i znate da su oni prvi u Ahaji postali kršćanima te da
su se posvetili posluživanju drugih kršćana. Zaklinjem vas, braćo i sestre,

16da ih poštujete i budete im poslušni—kao i svima koji s njima surađuju i trude
se.

17Veseli me Stefanina, Fortunatova i Ahajikova posjeta. Nadomjestili su mi vas
koji niste ovdje.

18I mene su, kao i vas, umirili. Cijenite stoga takve ljude.

Pavlovi posljednji pozdravi

19Pozdravljaju vas azijske crkve. Mnogo vas u Gospodinu pozdravljaju Akvila i
Priska te Crkva koja se sastaje u njihovu domu.

20Pozdravljaju vas svi vjernici. Pozdravite jedni druge svetim cjelovom.

21Pozdrav ću napisati vlastitom, Pavlovom rukom:

22Ako tko ne ljubi Gospodina, neka je proklet! Marana tha!

23Neka milost Gospodina Isusa bude s vama.

24Sve vas volim u Isusu Kristu.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

2 Korinćanima

2 Korinćanima 1

Pozdravi

1Pišu vam Pavao, apostol Krista Isusa Božjom voljom, i brat Timotej. Pišemo
Božjoj crkvi u Korintu i svima svetima u cijeloj Ahaji.

2Neka vam je milost i mir od našega Boga Oca i Gospodina Isusa Krista.

Bog pruža utjehu svima

3Slava Bogu, Ocu našega Gospodina Isusa Krista. On je izvor svakog milosrđa i
Bog koji nas tješi.

4On nas tješi u svim nevoljama, da bismo i mi mogli druge tješiti u nevoljama
istom utjehom kojom Bog tješi nas.

5Koliko se obilno patnje za Krista izlijevaju na nas, toliko je preobilna i naša
utjeha u Kristu.

6Podnosimo li nevolje, to je zaradi vaše utjehe i spasenja. Primamo li utjehu, to
je zato da bismo vas mogli hrabriti kako biste strpljivo mogli podnositi iste
patnje koje i mi podnosimo.

7Čvrsto vjerujemo da ćete, kao što s nama dijelite patnje, također dijeliti s nama
i Božju utjehu.

8Željeli bismo da znate, braćo, kakve su nas nevolje zapale u Aziji. Opteretile su
nas preko svake mjere, toliko preko naše snage da smo već bili izgubili nadu da
ćemo preživjeti.

9Smatrali smo se već osuđenima na smrt, ali sve se to zbilo zato da se ne bismo
uzdali u sebe, već u Boga koji uskrisuje mrtve.

10Od tolike nas je smrtne pogibli izbavio onaj u kojega se uzdamo da će nas i
dalje izbavljati!

11I vi pomažete moleći za nas, da bi mnogi mogli zahvaljivati za uslišane molitve
mnogih.

Pavlova promjena plana

12Možemo s pouzdanjem i s čistom savješću reći da smo prema svima, a
posebice prema vama, postupali sveto i iskreno u svemu što smo činili, ne
oslanjajući se na tjelesnu mudrost, već na Božju milost.

13-14Nismo vam pisali ništa što ne biste mogli pročitati ili razumjeti. Nadam se
da ćete nas, kao što ste nas djelomice već razumjeli, jednoga dana potpuno
razumjeti. Tako ćemo i mi vama, kao i vi nama, biti na ponos u dan našega
Gospodina Isusa.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

15U tome sam pouzdanju kanio doći tako da primite dvostruki blagoslov:

16svratiti najprije k vama na putu u Makedoniju, a zatim i vraćajući se iz Makedonije, kako biste me mogli otpraviti na put u Judeju.

17Jesam li, dakle, o tome lakomisleno odlučio, ili sam poput ljudi iz svijeta koji kažu “da”, a zapravo misle “ne”?

18Bog mi je svjedok da nisam takav. Moje “da” znači “da”

19jer u Isusa Krista, Božjega Sina o kojemu smo vam Timotej, Silvan i ja propovijedali, nema dvojbe između “da” i “ne”; naprotiv, on je Božje “da”, Božja potvrda.

20U njemu su tako ostvarena sva Božja obećanja; zato možemo reći “Amen” kad proslavljamo Boga kroz Krista.

21Bog je taj koji i vas i nas čini snažnima u Kristu i koji nas je pomazao.

22Obilježio nas je pečatom da smo njegovo vlasništvo i u srca nam stavio zalog: Svetoga Duha.

23Prizivam Boga za svjedoka da vam govorim istinu: nisam ponovno došao u Korint samo zato što vas nisam htio ražalostiti oštrim prijekorom.

24Jer, ne bismo vam htjeli naređivati što i kako da vjerujete, već surađivati s vama da biste bili radosni, jer vi u vjeri čvrsto stojite.

2 Korinćanima 2

1Zato sam sebi rekao: “Neću ponovno doći tako da ih ražalostim.”

2Jer ako ja vas ražalostim, tko će mene razveseliti ako ne vi?

3Ovo sam vam i napisao zato da me, kad dođem, ne bi ožalostili oni koji bi me trebali razveseliti, jer sam uvjeren da ćete vi biti sretni ako sam i ja sretan.

4Pišem vam ovo shrvan žalošću, s bolom u srcu i sa suzama, ne da bih vas ražalostio, već da bih vam pokazao koliko vas silno volim.

Grešniku treba oprostiti

5Neću pretjerati ako kažem da čovjek koji mi je nanio zlo nije ražalostio samo mene već i sve vas.

6On je već dovoljno kažnjen time što ga je većina vas zbog toga osudila.

7Sada mu, naprotiv, oprostite i utješite ga, da ga prevelika žalost ne bi slomila.

8Molim vas, pokažite mu da ga još uvijek volite.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

9Zato sam vam i pisao, da vidim hoćete li me u svemu poslušati.

10Kad vi nekome oprostite, i ja mu oprostim. A što sam oprostio, ako sam imao
što oprostiti, učinio sam po Kristovu ovlaštenju i za vašu dobrobit,

11da nas ne bi nadmudrio Sotona jer njegove nakane dobro poznajemo!

U službi Novoga saveza

12Kad sam stigao u Troadu propovijedati Radosnu vijest o Kristu, Gospodin mi
je za to otvorio vrata,

13ali nisam imao duševnog mira jer ondje nisam našao brata Tita. Zato sam se
oprostio od druge braće i krenuo u Makedoniju.

14Ali hvala Bogu koji nas u Kristu uvijek vodi u pobjedonosnom slavlju i koji
kroz nas, poput ugodna mirisa, posvuda širi spoznaju o sebi.

15Mi smo Bogu ugodan Kristov miris i među onima koji se spašavaju i među
onima koji propadaju;

16prvima miris koji ih iz smrti vodi u život, a drugima koji ih iz života vodi u
smrt. A tko je podoban za takav posao?

17Nismo mi kao varalice koji na Božjoj riječi nastoje zaraditi, već iz iskrenih
pobuda, poslani od Boga, govorimo o Kristu. I znamo da nas Bog promatra.

2 Korinćanima 3

1Počinjemo li to opet sami sebe hvaliti? Ili nam možda za vas, ili od vas, trebaju
pisma preporuke?

2Vi ste naša preporuka, upisana u naša srca, koju poznaju i čitaju svi ljudi.

3Jasno je da ste vi Kristovo pismo ispisano našom skrbi, ne crnilom, već Duhom
živoga Boga, ne na kamenim pločama, već u ljudskim srcima.

4U to se pouzdajemo jer imamo čvrsto pouzdanje u Boga po Kristu

5—ali to ne znači da smatramo kako smo sami sposobni išta učiniti. Ne; svaka
sposobnost dolazi od Boga.

6On nas je osposobio da budemo poslužiteljima njegova Novog saveza. To nije
savez pisanih zakona, već savez Duha. Zakon je vodio u smrt, a Sveti Duh daje
život.

Slava Novoga saveza

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

7Sustav Zakona, koji je vodio u smrt, ipak je započeo s takvom slavom da narod
nije mogao podnijeti pogled na Mojsijevo lice. Dok im je davao Zakon, njegovo
je lice neobično sjalo Božjom slavom, iako je sjaj postupno blijedio.

8Neće li onda služba Svetoga Duha sjati još većom slavom?

9Ako je Stari savez, koji je ljude vodio k osudi, bio slavan, još je mnogo slavniji
Novi savez, koji ljude dovodi pravednosti.

10Ona prva slava nije ni imala sjaja u usporedbi s najuzvišenijom slavom
Novoga saveza.

11Ako je Stari savez, koji je imao biti ukinut, bio tako pun slave, onda Novi savez,
koji ostaje zauvijek, još više njome obiluje.

12I zato što imamo takvu nadu vrlo smo hrabri,

13a nismo poput Mojsija, koji je preko lica stavljao pokrivalo da Izraelci ne bi
vidjeli tu prolaznu slavu.

14Ali i njihov je um otupio tako da je i danas, pri čitanju Staroga zavjeta, zastrt
istim pokrivalom te ne razumiju da je Stari savez s Kristom ukinut.

15Do danas su im pri čitanju Mojsijevih knjiga srca ostala zastrta tim velom.

16Kad se tko obrati od svojih grijeha Gospodinu, pokrivalo se uklanja.

17Gospodin je Duh, a gdje god je Duh Gospodnji, ondje je sloboda.

18A mi svi otkrivena lica zrcalimo slavu Gospodnju, i kako Duh Gospodnji
djeluje u nama, sve se više suobličujemo njegovoj sve sjajnijoj slici.

2 Korinćanima 4

Blago u propadljivim posudama

1Tako nam je Bog po svojemu milosrđu dao ovu službu, i nikada ne odustajemo,

2već odbacujemo potajne i sramotne načine rada. Ne služimo se lukavstvima i
ne izvrćemo Božju riječ. Govorimo, naprotiv, istinu pred Bogom, i to zna svatko
tko savjesno pred Bogom prosuđuje.

3Ako je Radosna vijest koju naviještamo nekome zastrta, zastrta je onima koji
su na putu u vječnu propast.

4Njima je bog ovoga svijeta, Sotona, posve oslijepio nevjerničku pamet, pa ju ne
može prosvijetliti sjajna svjetlost Radosne vijesti o Kristu, koji je Božja slika.

5Mi ne propovijedamo sebe, nego Gospodina Isusa Krista. Za sebe kažemo samo
da smo vaši sluge radi Isusa.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

6Bog koji je rekao: “Neka u tami zasja svjetlo!” prosvijetlio je naša srca
spoznajom Božje slave na licu Isusa Krista.

7Ali blago tog prosvjetljenja čuva se u propadljivim posudama, u našima slabim
tijelima. Tako svatko može vidjeti da ta moćna sila dolazi od Boga, a ne od nas.

8Sa svih smo strana pritisnuti nevoljama, ali nismo slomljeni. Zdvojni smo, ali
ne očajavamo.

9Progone nas, ali nas Bog ne ostavlja. Obaraju nas, ali nas ne mogu uništiti.

10Naša tijela kroz patnju neprekidno imaju dijela u Isusovim smrtnim
patnjama, da bi se na njima također mogao očitovati Isusov život.

11Mi koji smo živi, predajemo se smrti zaradi Isusa, da bi se njegov život
očitovao u našemu smrtnom tijelu.

12Suočeni smo sa smrću, ali vama je to donijelo vječni život.

13A kako imamo isti duh vjere kao i onaj tko je u Svetome pismu napisao
“Povjerovao sam, te zato govorim”, i mi vjerujemo pa zato i govorimo.

14Znamo da će isti Bog koji je podignuo Gospodina Isusa od mrtvih i nas
uskrisiti s Isusom te nas, skupa s vama, postaviti uza se.

15Sve se to događa zaradi vaše dobrobiti, da sve više i više ljudi primi Božju
milost. Tada će više ljudi zahvaljivati Bogu, pa će se Bog tako više proslaviti.

16Zato ne malakšemo. Iako naša tijela polako propadaju, naše se unutarnje biće
obnavlja iz dana u dan.

17Jer naše male i prolazne nevolje pribavljaju nam vječnu i golemu slavu.

18Zato ne gledamo na ono što je vidljivo, nego na nevidljivo. Jer to što je vidljivo
će proći, a nevidljivo je vječno.

2 Korinćanima 5

Nova tijela

1Znamo da ćemo, kad se ovaj šator u kojemu sada živimo sruši—kad umremo i
napustimo tijela—imati nova tijela, vječni dom u nebu, koji će biti Božje djelo,
a ne djelo ljudskih ruku.

2Zato uzdišemo u ovim tijelima i čeznemo za danom kada ćemo obući nebeska
tijela.

3U njih obučeni, nećemo se naći golima.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

4U ovima zemaljskim tijelima uzdišemo i stenjemo, ali ne zato što bismo željeli
umrijeti i izići iz njih, već zato što se želimo obući u nova tijela, tako da vječni
život proguta ova naša smrtna tijela.

5Za to nas je pripremio sam Bog i dao nam svojega Svetog Duha kao jamstvo.

6Stoga uvijek imamo pouzdanja iako znamo da dokle god smo u ovome tijelu,
nismo kod kuće, kod Gospodina.

7Živimo po vjeri, a ne po onome što vidimo.

8Puni smo pouzdanja i radije bismo izišli iz ovih tijela jer ćemo tada biti u
svojem domu, kod Gospodina.

9Zato mu uvijek nastojimo ugoditi, bilo da ostajemo u ovomu tijelu ili iz njega
odlazimo,

10jer ćemo svi morati stati pred Kristov sud i svatko će primiti što je zaslužio:
nagradu ili kaznu, već prema tome je li u ovomu tijelu činio dobro ili zlo.

Božji smo poslanici

11Zato puni straha Gospodnjega nastojimo pridobiti ljude za Boga. Bog zna da
smo iskreni, a nadam se da i vi to znate.

12Ne hvalimo to opet sami sebe, nego vam dajemo razlog da se ponosite nama,
kako biste imali što odgovoriti onima koji se ponose izvanjskim stvarima
umjesto iskrenim srcem.

13Ako se čini da smo nerazumni, neka to ostane između Boga i nas. Ako smo
zdrave pameti, to je za vaše dobro.

14Kristova ljubav prema nama ne ostavlja nam izbora kad shvatimo da je on
jedan umro umjesto svih, pa su prema tome i svi oni nečemu umrli.

15On je, naime, umro umjesto svih kako oni koji su živi, više ne bi živjeli da
ugode sebi, već da njemu koji je umro i uskrsnuo za njih.

16Zato mi više nikoga ne procjenjujemo po tjelesnim stvarima. Prije smo i Krista
cijenili prema ljudskim mjerilima, ali sada to više ne činimo.

17Kad je tko u Kristu, on je novo stvorenje. Stari je čovjek nestao, a rodio se novi.

18Sve to dolazi od Boga, koji nas je kroz Krista pomirio sa sobom i koji nam je
povjerio zadaću da izmirujemo ljude s njim.

19Jer Bog je u Kristu pomirio svijet sa sobom da više ljudima ne uračunava
njihove prijestupe, a nama je dao da govorimo o tome pomirenju.

20Tako obavljamo poslaničku službu i u ime samoga Krista vas preklinjemo:
pomirite se s Bogom!

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

21Jer je Bog Krista koji nikada nije zgriješio učinio umjesto nas grijehom da
bismo mi u njemu mogli postati Božjom pravednošću.

2 Korinćanima 6

1Kao Božji suradnici preklinjemo vas da ne primite Božju milost uzalud.

2Jer Bog kaže: “Usliših te u pravo vrijeme. Pomogoh ti u dan spasenja.” Pazite!
Sada je pravo vrijeme. Danas je dan spasenja.

Pavlove nevolje

3Trudimo se živjeti tako da nikoga ne sablaznimo i time ga spriječimo da
prihvati Boga te da naša služba ne dođe na zao glas.

4U svemu što činimo nastojimo pokazati da smo pravi Božji sluge. Strpljivo
podnosimo svakovrsne nevolje, nužde i tjeskobe.

5Batinali su nas, bacali nas u tamnice, suočavali smo se s razjarenom svjetinom,
radili smo do iznemoglosti, noćima smo bdjeli i gladovali.

6Dokazali smo se čistoćom, razumijevanjem, strpljivošću, dobrotom, silom
Svetoga Duha, i iskrenom ljubavlju.

7Vjerno smo propovijedali istinu. Kroz nas je djelovala Božja sila. Pravda je naše
oružje za napad i za obranu.

8Služimo Bogu bez obzira na to poštuju li nas drugi ili preziru, napadaju li nas
ili hvale. Pošteni smo, a nazivaju nas varalicama.

9Dobro smo poznati, ali se prema nama odnose kao da nas ne poznaju. Stalno
smo suočeni sa smrću, ali, eto, još smo živi. Tukli su nas, ali nas nisu dotukli.

10Srce nam se kida od bola, ali uvijek smo radosni u Gospodinu. Siromašni smo,
ali mnoge obogaćujemo. Čini se da nemamo ništa, a ipak imamo sve.

11Dragi moji Korinćani! Sve smo vam iskreno rekli. Naše vam je srce širom
otvoreno.

12U nas ne manjka ljubavi prema vama, ali vi ste nama u svojem srcu ostavili
oskudno prostora.

13Govorim vam ovo kao rođenoj djeci: otvorite i vi zauzvrat svoja srca prema
nama!

Hram živoga Boga

14Ne udružujte se s nevjernicima, ne uprežite se u isti jaram! Što pravednost
može imati zajedničkoga s bezakonjem? Kakvo zajedništvo može imati svjetlo
s tamom?

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

15Može li biti sloge između Krista i Belijara? Kakvo zajedništvo može onaj tko
vjeruje u Krista imati s nevjernikom?

16Kakvog zajedništva može imati Božji hram s idolima? A mi smo hram u
kojemu stanuje živi Bog. Kao što je Bog rekao: "Stanovat ću u njima i hoditi
među njima. Bit ću im Bog, A oni će biti moj narod."

17Zato, "Iziđite između njih i odvojite se od njih, kaže Gospodin. Ne dotičite se
ničega što je nečisto i ja ću vas primiti.

18I bit ću vam Otac, a vi ćete biti moji sinovi i kćeri, kaže Svemogući Bog."

2 Korinćanima 7

1Budući da imamo ta obećanja, dragi moji, očistimo se od svega što prlja naše
tijelo i naš duh. Trudimo se biti što je više moguće svetima, u strahu Božjemu.

Pavao se raduje pokajanju Crkve

2Otvorite za nas srca jer nikome od vas nismo nanijeli zla, nikoga nismo zaveli
na krivi put, niti smo koga na prevaru iskoristili.

3Ne kažem vam to da bih vas osuđivao. Rekao sam vam već da ste zauvijek u
našemu srcu. Živimo i umiremo s vama.

4Čvrsto se u vas pouzdajem i veoma se ponosim vama. Uvelike ste me utješili
unatoč svoj našoj nevolji. Silno se radujem.

5Kad smo stigli u Makedoniju, nije bilo odmora za naša slaba ljudska bića. Sa
svih su nas strana, naprotiv, snašle nevolje: izvana sukobi, a iznutra tjeskoba.

6Ali nas je Bog, koji tješi potištene, utješio Titovim dolaskom.

7Ne samo njegovim dolaskom nego i ohrabrenjem koje ste mu pružili. Kad nam
je kazao o vašoj velikoj želji da vas posjetim, o tome koliko ste žalosni zbog
onoga što se dogodilo i o vašoj žarkoj ljubavi prema meni, još sam se više
razveselio.

8Nije mi više žao što sam vam napisao ono pismo, iako mi je bilo žao jer znam
da sam vas njime nakratko ražalostio.

9Ali sada se radujem—ne što sam vas ražalostio, već zato što vas je ta žalost
navela na pokajanje. Bila je to žalost po Božjoj volji, pa vam tako nismo nanijeli
nikakvu štetu.

10Božja žalost donosi pokajanje koje vodi spasenju, kao što žalost ovoga svijeta
vodi u smrt.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

11Pogledajte samo kakvu je gorljivost proizvela u vama ta žalost po Božjoj volji!
Takvo opravdavanje! Takvo negodovanje, takav strah! Toliku čežnju! Toliki žar!
Toliku želju da se krivac kazni! Postupili ste najispravnije što ste mogli.

12Nisam vam pisao ni radi prijestupnika ni radi onoga kome je nanesena
nepravda, već zato da pred Bogom pokažete svoju žarku ljubav prema nama.

13Uz to ohrabrenje posebno smo se razveselili i Titovoj radosti zbog toga što
ste ga umirili da ne bude zabrinut.

14Ja sam vas i prije pred njim hvalio i niste me postidjeli. Kao što sam vama
govorio istinu, tako se i ono čime sam se hvalio pred Titom pokazalo istinitim.

15Njegovo je srce prema vama još otvorenije kad se prisjeti kako ste ga primili
s velikim poštovanjem, duboko zabrinuti.

16Radujem se što se u svemu mogu pouzdati u vas.

2 Korinćanima 8

Poziv na darežljivost

1A sada bih vam, braćo, htio reći o milosti koju je Bog iskazao crkvama u
Makedoniji.

2Iako su ljudi tamo proživjeli brojne kušnje i nevolje, obilovali su radošću te je
njihovo krajnje siromaštvo urodilo izobilnom darežljivošću.

3Svjedok sam, naime, da su dragovoljno dali ne samo ono što su mogli već i
mnogo više.

4Usrdno su nas molili za milost da mogu sudjelovati u prikupljanju pomoći za
svete.

5Ne samo da su se ponijeli kako smo se nadali već su sami sebe prije svega
stavili na raspolaganje Gospodinu, a onda i nama, pokoravajući se Božjoj volji.

6Zamolili smo zato Tita, koji vas je prvi potaknuo na darivanje, da se vrati k
vama i ohrabri vas da dovršite svoj udjel u toj službi darivanja.

7Vi ste u svemu odlični—imate toliko vjere, toliko nadarenih propovjednika,
toliko znanje i revnost, takvu ljubav prema nama—istaknite se sada i u ovoj
milosrdnoj službi!

8Ne zapovijedam vam to, već vam kao primjer navodim revnost drugih da bih
iskušao iskrenost vaše ljubavi.

9Znate kakvu nam je milost iskazao Gospodin Isus Krist. Radi vas je od bogataša
postao siromahom, da bi vas svojim siromaštvom mogao obogatiti.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

10Savjetujem vam samo da dovršite ono što ste započeli još prije godinu dana,
jer ste vi prvi došli na tu zamisao i prvi ste ju počeli ostvarivati.

11Sada biste tu zamisao trebali provesti do kraja s istim oduševljenjem s kojim
ste ju i započeli. Darujte koliko možete, prema svojim mogućnostima.

12Ako ste doista spremni darivati druge, nije važno koliko možete dati. Bog
očekuje da date ono što imate, a ne ono što nemate.

13Nije nakana da pomognete drugima, a da vi zapadnete u oskudicu, već da
bude jednakost.

14Sada vi obilujete i možete njima pomoći. Nekom drugom prigodom, kad vama
bude trebalo, oni će svoj suvišak podijeliti s vama. Tako će svačije potrebe biti
jednako zadovoljene.

15Sjećate li se što o tome piše u Svetome pismu: “Onima koji su mnogo skupili,
ništa nije ostalo, a oni koji su skupili malo, imali su dovoljno.”

Tit i suputnici

16Zahvalan sam Bogu da je Titu u srce ulio jednaku gorljivost za vas kao i meni.

17Spremno je prihvatio našu molbu da vas posjetimo, ali rekao bih da bi vas on
i sam drage volje obišao.

18S njime vam šaljemo još jednog brata, dobro poznatoga u svim crkvama po
zaslugama u propovijedanju Radosne vijesti.

19Njega su crkve odabrale da nas prati kad budemo nosili dar u
Jeruzalem služeći na slavu Gospodinu i pokazujući svoju revnost.

20Tako ćemo izbjegnuti i da tko prigovori zbog načina na koji upravljamo tim
velikodušnim iznosom.

21Trudimo se tako činiti dobro pred Bogom, ali i pred ljudima.

22Šaljemo s njima još jednoga brata koji je višestruko prokušan i pokazao se
revnim. Sada je još revniji zbog velikog pouzdanja u vas.

23Upita li vas tko za Tita, recite mu da je on moj suradnik na pomaganju vama.
A ta su braća izaslanici svojih crkava, ljudi na slavu Kristu.

24Pokažite im stoga da ih volite i dokažite svim crkvama da sam vas s razlogom
hvalio.

2 Korinćanima 9

Prikupljanje milodara za jeruzalemske kršćane

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

[1]Nije, razumije se, ni potrebno da vam više pišem o tome milodaru za svete u
Jeruzalemu.

[2]Znam kako ste gorljivi u pomaganju i time sam vas hvalio pred Makedoncima,
ističući da su u Ahaji bili pripravni davati još od lani. Svojom ste gorljivošću
potaknuli i mnoge druge da počnu pomagati.

[3]Šaljem vam ovu braću kako bih bio siguran da ste zaista spremni kao što sam
se hvalio da ćete biti.

[4]Bio bih posramljen, a i vi također, kad bi sa mnom došli neki Makedonci, a vi
bili nepripremljeni.

[5]Zato sam poslao braću da odu k vama prije nas i da se pobrinu da vaš već
obećani dar bude spreman. Ali htio bih da on bude iskaz velikodušnosti, a ne
škrtarenja.

[6]Poslušajte me: tko škrto posije, škrto će i žeti; tko sije obilno, i žet će obilno.

[7]Neka svatko odluči koliko će dati, ali od srca, a ne teška srca ili na silu, jer Bog
voli darovatelje dragovoljna srca.

[8]Bog po svojoj milosti može na vas izliti svakovrsno obilje tako da imate svega
dovoljno i da vam još pretekne, da činite dobra djela.

[9]U Svetome pismu piše: Pravedan čovjek "daje siromahu obilno. Njegova dobra
djela nikada neće biti zaboravljena."

[10]Jer Bog koji daje sjeme za sjetvu, daje i kruh za jelo. On će jednako tako
umnožiti vaše sjeme i dati da u vama uzrastu plodovi vaše pravednosti.

[11]Bog će vam dati obilje da biste ga mogli darežljivo dijeliti s drugim ljudima,
pa će oni za vaš dar zahvaljivati Bogu.

[12]Tako ćete ispunjavanjem te svete zadaće ne samo namiriti potrebe svetih u
Jeruzalemu koji su u oskudici već ćete i mnogima dati povoda da zahvaljuju
Bogu.

[13]Oni će zahvaljivati Bogu za vašu prokušanost u toj službi milosrđa i hvaliti ga
zbog vašega pokoravanja Kristovoj Radosnoj vijesti, što ste pokazali dijeleći
dobra s njima i s drugima.

[14]S velikom će ljubavi moliti za vas zbog divne Božje milosti koju je Bog na vas
izlio.

[15]Hvala Bogu za njegova Sina—za njegov neizrecivo dragocjeni dar!

2 Korinćanima 10

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

Odgovori na optužbu

1Ja, Pavao, preklinjem vas s blagošću i krotkošću Kristovom, iako neki kažu da
sam odvažan kad sam daleko od vas, ali popustljiv kad sam među vama,

2nemojte da moram biti vrlo odvažan, kao što sam odlučio biti prema onima
koji pogrešno drže da mi postupamo iz ljudskih pobuda.

3Istina, živimo u tijelu, ali ne služimo se zato tjelesnim oružjem.

4Služimo se Božjim moćnim oružjem, a ne ljudskim, da rušimo utvrde.

5Obaramo mudrovanja i svaku oholost koja se podiže protiv spoznaje Boga te
zarobljujemo svaki razum da se pokorava Kristu.

6Pripravan sam kazniti svaku nepokornost kad vaša pokornost bude savršena.

7Vi vidite samo vanjštinu! Ako tko sebe zasigurno drži Kristovim, neka zna da
smo i mi Kristovi kao što je i on.

8Ako sam se malo više i pohvalio vlašću koju nam je Gospodin dao, ne stidim se
toga. Jer on nam je tu vlast dao za vašu izgradnju, a ne vama na propast.

9Govorim vam to da ne biste pomislili kako vas svojim poslanicama želim
prestrašiti.

10Jer neki kažu: “Poslanice su mu ozbiljne i stroge, ali kad je osobno nazočan,
onda je slabić, a i slab je propovjednik!”

11Oni koji tako govore, neka znaju da ću, kada dođem, biti isti kao i u svojim
poslanicama!

12Ne usuđujem se, razumije se, izjednačiti ili usporediti s onima koji vam sami
sebe preporučuju. Ali oni sebe procjenjuju samo vlastitim mjerilima i
međusobno se uspoređujući! Nerazumno postupaju.

13Mi se ipak nećemo hvaliti vlašću koju nemamo. Cilj nam je mjeriti se prema
Božjoj nakani za nas, koja obuhvaća i naš rad s vama.

14Ne idemo predaleko tvrdeći da imamo određenu vlast nad vama jer smo bili
prvi koji smo vam donijeli Radosnu vijest o Kristu.

15Ne hvalimo se prekomjerno pripisujući sebi tuđe zasluge. Nadamo se,
naprotiv, da će vaša vjera rasti, tako da i naše djelo među vama uvelike poraste.

16Tada ćemo moći naviještati Radosnu vijest i u drugim krajevima, gdje još
nitko ne radi; tada nitko neće postavljati pitanje zašto djelujemo na tuđem
području.

17Kao što piše u Svetome pismu: “Ako se tko hvali, neka se hvali jedino time što
je Gospodin učinio”.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

18Kad se tko hvali samim sobom i dobrima koja je učinio, ne računa mu se
mnogo. Ali kad Gospodin nekoga preporučuje, to je nešto drugo!

2 Korinćanima 11

Pavao i lažni apostoli

1Nadam se da ćete imati strpljenja i podnijeti da vam još malo govorim poput
bezumnika. Podnesite me još malo.

2Ljubomoran sam na vas Božjom ljubomorom jer sam vas kao čistu nevjestu
obećao mladoženji: Kristu.

3Bojim se, međutim, da će se vaše misli pokvariti te da će zastraniti od čiste i
iskrene odanosti Kristu, kao što je i zmija lukavo prevarila Evu u edenskome
vrtu.

4Ma tko došao i propovijedao vam drugoga Isusa umjesto onoga kojega smo
vam mi propovijedali, ili drugoga Duha, a ne onoga kojega ste primili, ili drugo
evanđelje od onoga u koje ste povjerovali, vi sve to lijepo podnosite.

5Ipak ne smatram da su ti "nadapostoli", kako li se već sami nazivaju, bolji od
mene.

6Ako sam i loš govornik, barem znam što govorim, a nadam se da ste to dosada
i vi shvatili jer sam vam se neprestano dokazivao.

7Jesam li pogriješio ponizujući sebe, a vas uzvisujući time što sam vam
besplatno navješćivao Božju Radosnu vijest?

8"Plijenio" sam druge crkve uzimajući od njih novac da bih mogao vama služiti.

9A kad sam boraveći kod vas zapao u oskudicu, nisam vas molio da mi
pomognete. Pomogla su mi braća koja su došla iz Makedonije. Uvijek sam pazio,
a i nadalje ću paziti da vam ne budem na teret.

10Sigurno kao što je sigurna Kristova istina u meni, nitko me neće spriječiti da
se time hvalim po cijeloj Ahaji!

11Zašto? Zar zato što vas ne volim? Bog zna da vas volim!

12Ali činit ću to i dalje da bih oduzeo priliku onima koji je traže da bi se hvalili
kako su jednaki nama.

13Takvi su ljudi lažni apostoli. Prevarili su vas pretvarajući se da su Kristovi
apostoli.

14Ne čudi me to jer se i sam Sotona pretvara u anđela svjetla.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

15Onda nije čudno da i njegovi sluge čine isto pretvarajući se da su sluge
pravednosti. Na koncu će završiti kako su svojim djelima zaslužili.

Pavlove kušnje

16Još jedanput vas molim, ne smatrajte me bezumnikom što tako govorim. Ali
čak ako me takvim i smatrate, poslušajte me kao što biste i nekoga bezumnog
čovjeka, da se malo pohvalim.

17Takvo hvalisanje nije mi Bog naredio; ponašam se kao nerazuman čovjek.

18A kako se oni drugi neprestano hvale po ljudsku, onda ću se tako i ja pohvaliti.

19Uostalom, vi koji ste mudri, rado slušate one bezumnike!

20Zaista, podnosite da se prema vama odnose kao prema robovima, da vam
uzimaju sve što imate, da s vama postupaju s visoka, da vas udaraju po licu.

21Sa stidom moram priznati da smo mi bili preslabi da bismo tako postupali!
Ali čime god da se tko usuđuje hvaliti (opet govorim poput bezumnika), i ja se
usuđujem!

22Kažu da su Hebreji? I ja sam. Da su Izraelci? I ja sam. Da su Abrahamovi
potomci? Ja sam također.

23Da su Kristovi sluge? Sada već govorim kao luđak: ja sam to još i više! Radio
sam još napornije, češće sam bio u tamnicama, bezbroj su me puta bičevali i
uvijek sam se iznova suočavao sa smrću.

24Pet su me puta Židovi pretukli s trideset devet udaraca.

25Triput su me šibali, jedanput kamenovali, doživio sam tri brodoloma, a
jednom sam cijelu noć i dan proveo na pučini.

26Naporno sam i daleko putovao i zapadao u opasnosti od nabujalih rijeka, od
razbojnika, od vlastitih sunarodnjaka, kao i od pogana. Opasnosti su mi prijetile
u gradovima, u pustinjama, na olujnim morima. Vrebala su me lažna braća, ljudi
koji tvrde da su Kristovi sljedbenici, ali to nisu.

27Živio sam u trudu i muci, probdio mnoge neprospavane noći. Često sam bio
gladan i žedan jer nisam imao što jesti, često sam drhtao od studeni jer nisam
imao što obući.

28A povrh svega toga, svakog sam se dana brinuo za sve crkve.

29Tko je slab, a da ja ne osjećam tu slabost? Tko je naveden na grijeh, a da ja ne
izgaram?

30Ako se već moram hvaliti, radije bih se hvalio onime što pokazuje moju
slabost.

31Bog i Otac našega Gospodina Isusa, neka je slavljen uvijeke, zna da ne lažem.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

32U Damasku je namjesnik kralja Arete postavio stražu kod gradskih vrata da
me uhvati;

33ali spustili su me po užetu u košari preko gradskoga zida i tako sam im
umaknuo.

2 Korinćanima 12

Pavlovo viđenje i trn u tijelu

1Nije uputno tako se hvastati, ali reći ću vam i o viđenjima i otkrivenjima
Gospodnjim.

2Poznajem čovjeka u Kristu koji je prije četrnaest godina bio uznesen do
trećega neba. Ne znam je li u tijelu ili bez njega; Bog zna.

3Za toga čovjeka znam da je—u tijelu ili izvan tijela, to samo Bog zna—

4uznesen u raj i da je čuo neizrecive riječi koje čovjeku nije dopušteno govoriti.

5Iskustvom tog čovjeka mogao bih se hvaliti, ali se sobom neću hvaliti osim
svojim slabostima.

6Kad bih se i htio hvaliti, ne bih bio bezuman, već bih govorio istinu. Ali neću to
činiti da tko ne bi o meni mislio više od onoga što na meni vidi ili što od mene
čuje.

7Da se ne bih umislio zbog izobilja Božjih otkrivenja, dan mi je trn u tijelo,
Sotonina poslanika, da me muči da se ne uzoholim.

8Već sam triput molio Gospodina da me toga oslobodi.

9Svaki put mi je odgovorio: “Dosta ti je moja milost, jer se moja snaga najbolje
očituje u slabosti.” Radostan sam što se mogu hvaliti svojom slabošću, da kroz
mene može djelovati Kristova snaga.

10Uživam u slabostima, uvredama, nevoljama, progonstvima i teškoćama jer
znam da to sve podnosim za Krista; jer kad sam slab—jak sam.

Pavlova briga za Korinćane

11Natjerali ste me, eto, da se ponesem poput bezumnika! Vi biste, zapravo, meni
trebali pisati preporuke jer nisam nimalo gori od tih “nadapostola”, iako nisam
ništa.

12A da sam od Boga poslan apostol, dokazao sam vam, dok bijah s vama, s
mnogo strpljenja, brojnim znakovima i čudesnim djelima.

13Pa u čemu sam to onda lošije postupio prema vama nego prema ostalim
crkvama, osim što vam nisam bio na teret? Oprostite mi za tu “nepravdu”!

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

14Spreman sam vam doći i treći put i neću vam biti na teret jer ne želim vaš
novac. Vas želim! I tako ste moja djeca, a nisu djeca dužna prehranjivati
roditelje, već roditelji djecu.

15Rado ću potrošiti sve što imam, pa i samoga sebe, za vašu duhovnu hranu,
iako mi se čini da što ja vas više volim, vi mene volite manje.

16Nisam vam bio na teret, ali sam vas, “lukav” kakav već jesam, “uhvatio na
prijevaru”?

17Ali kako? Zar sam vas iskoristio po nekom svojem suradniku kojega sam vam
poslao?

18Kad sam zamolio Tita da vas posjeti i s njime poslao drugog brata, zar su se
oni okoristili vama i u nečemu vas zakinuli? Jer mi smo istoga Duha, te hodimo
istim stopama radeći isto.

19Možda smatrate da vam sve to govorimo zato da bismo se pred vama
opravdali. Nije tako! Govorimo vam pred Bogom i u Kristu: sve je to zbog vaše
duhovne izgradnje.

20Bojim se da vas, kada dođem, ne zateknem kakve bih želio, a vama se onda
neće svidjeti moj postupak. Bojim se da ću vas zateći u svađi, srdžbi,
suparništvu, klevetama, ogovaranju, oholosti i neredu.

21Bojim se da će me Bog, kad dođem, poniziti pred vama i da ću biti žalostan, da
ću oplakivati mnoge koji su zgriješili, a nisu se pokajali za nečistoću, razvrat i
blud koji su počinili.

2 Korinćanima 13

Pavlov posljednji savjet

1Ovo je treći put što vam dolazim. U Svetome pismu piše da se kazna za svaki
prekršaj mora temeljiti na iskazu dvojice ili trojice svjedoka.

2Kad sam drugi put došao k vama, rekao sam onima koji su zgriješili i svima
ostalima—a to vam ponavljam i sada, iako odsutan—da ih, kad ponovno
dođem, neću poštedjeti.

3Jer vi hoćete dokaz da iz mene govori Krist—a on prema vama nije slab, nego
je snažna sila među vama.

4Jer, iako je u slabosti raspet, ipak živi u moćnoj Božjoj sili. Tako smo i mi u
njemu slabi, ali ipak ćemo po moćnoj Božjoj sili živjeti da vam služimo.

5Preispitajte se živite li u skladu sa svojom vjerom. Možete li sebe prepoznati
kao ljude u kojima prebiva Krist? Ako ne možete, niste položili ispit.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

6Nadam se da shvaćate kako ja na tome ispitu nisam pao.

7Molimo Boga da vi ne činite nikakva zla, ne zato da bi se naša služba kod vas pokazala uspješnom, već da biste vi trajno činili dobro čak i ako smo mi bili neuspješni.

8Protiv istine ne možemo učiniti ništa—već samo za istinu.

9Radujemo se kad god smo mi slabi, a vi jaki. Molimo se da bivate sve savršenijima.

10Pišem vam ovo u odsutnosti, prije nego što dođem, da ne bih morao oštro s vama postupati kad budem nazočan. Jer vlast koju mi je Gospodin dao želim uporabiti za vašu izgradnju, a ne da vas srušim.

Pavlovi zaključni pozdravi

11I na posljetku, braćo: radujte se, težite da budete savršeni, hrabrite jedni druge, živite u slozi i miru, pa će Bog ljubavi i mira biti s vama!

12Pozdravite jedni druge svetim cjelovom u Gospodinu. Pozdravljaju vas svi sveti.

13Neka milost našega Gospodina Isusa Krista, Božja ljubav i zajednica Svetoga Duha budu sa svima vama!

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

Galaćanima

Galaćanima 1

Pavlovi pozdravi

1Ovo je pismo od apostola Pavla. Nije me imenovala neka skupina ljudi ni
ljudska vlast. Pozvao me sam Isus Krist i Bog Otac koji je Isusa podignuo od
mrtvih.

2Svi ovdašnji kršćani također šalju pozdrav crkvama u Galaciji.

3Neka vam je milost i mir od našega Boga Oca i Gospodina Isusa Krista.

4Krist je umro za naše grijehe, baš kao što je Bog Otac bio i naumio, da nas spasi
iz ovoga zlog svijeta u kojemu živimo.

5Zato sva slava pripada Bogu u vijekove vjekova. Amen.

Samo je jedno evanđelje

6Ne mogu se načuditi da se tako brzo odvraćate od Boga koji vas je pozvao u
svojoj ljubavi i milosti u vječni život što ga daje kroz Krista. Vi već slijedite neki
drugi put

7koji za sebe tvrdi da je Kristovo evanđelje, ali to nije. Prevarili su vas ljudi koji
izvrću i mijenjaju istinu o Kristu.

8Ali neka je proklet svatko—pa bio to i ja ili čak anđeo s neba—tko vam
navješćuje neko drugo evanđelje od onoga koje sam vam već navijestio.

9I ponavljam: neka je proklet svatko tko bi vam navješćivao neko drugo
evanđelje osim onoga koje ste već prihvatili.

10Očito je da ne pokušavam ugoditi ljudima! Ne; trudim se ugoditi Bogu. Kad
bih se još uvijek trudio ugađati ljudima, ne bih bio Kristov sluga.

Pavlovo evanđelje dolazi od Krista

11Draga braćo, hoću da znate kako evanđelje koje sam propovijedao nije ljudska
predaja.

12Nisam ga primio ni naučio ni od kakva čovjeka, već od samoga Isusa Krista
koji mi se objavio.

13Znate i sami kakav sam bio kao sljedbenik židovske religije—da sam
proganjao Božju crkvu i htio ju zatrti.

14Bio sam među najrevnijim Židovima svojega naraštaja i svim silama se trudio
slijediti očinske predaje svoje vjere.

15Ali kad se Bogu, koji me je odabrao i pozvao svojom milošću još prije mojega
rođenja, svidjelo

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

16da mi objavi svojega Sina kako bih ga naviještao među poganima, nisam se
savjetovao ni s kojim čovjekom

17niti sam išao u Jeruzalem k onima koji su prije mene bili apostoli, nego sam
otišao u Arabiju pa se zatim vratio u Damask.

18Tek nakon tri godine otišao sam Petru u Jeruzalem i ostao s njim petnaest
dana.

19Od apostola tada nisam više nikoga vidio osim Jakova, brata našega
Gospodina.

20Bog mi je svjedok da vam to ne lažem.

21Otišao sam zatim u sirijske i cilicijske krajeve.

22Kršćani u judejskim crkvama nisu me osobno poznavali.

23Čuli su samo da ljudi o meni govore: "Naš progonitelj sada propovijeda vjeru
koju se trudio zatrti",

24i slavili su Boga zbog mene.

Galaćanima 2

Apostoli prihvaćaju Pavla

1Nakon četrnaest godina vratio sam se u Jeruzalem s Barnabom, a sa sobom
sam poveo i Tita.

2Otišao sam onamo jer me je Bog tako uputio objavom. Ondje sam posebno
razgovarao s crkvenim vođama. Htio sam da razumiju što propovijedam
poganima. Želio sam biti siguran da se oni s time slažu kako moj trud za
Gospodina ne bi bio uzaludan.

3Oni su se složili sa mnom. Nisu čak zahtijevali ni da se moj pratilac Tit obreže
iako je Grk.

4Ne bi to nitko ni spominjao da ondje nije bilo uljeza, lažne braće koja su vrebala
da nam oduzmu našu slobodu u Kristu Isusu. Pokušali su nas učiniti
robovima—primorati nas da se držimo židovskih odredbi.

5Ali nismo im ni trenutka popustili. Htjeli smo sačuvati istinu evanđelja među
vama.

6A crkveni vođe koji su bili ondje nisu imali što dodati mojemu propovijedanju.
(Iako meni nije bilo važno to što su oni vođe jer Bog na to ne gleda.)

7Vidjeli su da mi je Bog povjerio propovijedanje evanđelja poganima, kao što je
Petru povjerio da ga propovijeda Židovima.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

8Jer onaj koji je kroz Petrovu apostolsku službu djelovao među Židovima
djelovao je kroz mene među poganima.

9Jakov, Petar i Ivan, stupovi Crkve, prepoznali su milost koju mi je Bog ukazao
i pružili nam desnicu u znak zajedništva: mi ćemo raditi među poganima, a oni
među Židovima.

10Jedino su nam rekli da vodimo brigu o siromasima, što sam revno i činio.

Pavao se suprotstavlja Petru

11Ali kad je Petar došao u Antiohiju, pred svima sam mu se usprotivio jer je ono
što je učinio zasluživalo osudu.

12Kad je stigao, jeo je s kršćanima nežidovskog podrijetla. No kad su stigli neki
Židovi, Jakovljevi prijatelji, nije više htio s njima jesti jer se bojao što će mu reći
obrezani.

13Nakon toga su i ostali kršćani židovskog podrijetla, čak i Barnaba, počeli
licemjeriti slijedeći Petrov primjer.

14Kad sam vidio da ne slijede istinu evanđelja, rekao sam Petru pred svima:
“Kad si ti, Židov po rođenju, prestao izvršavati židovske zakone i živiš poput
poganina, kako možeš pogane tjerati da se drže tih zakona?

15Ti i ja rođeni smo kao Židovi, a ne kao ‘grešnici iz poganstva’ koji se ne drže
židovskoga Zakona.”

16Pa ipak, mi kršćani židovskog podrijetla znamo da pred Bogom nismo
opravdani držimo li se zakonskih odredbi, već vjerom u Isusa Krista. Zato smo
uzvjerovali u Krista Isusa, da nas Bog prihvati zbog naše vjere—a ne zato što
smo bili poslušni Zakonu. Jer nitko se nikada neće spasiti vršenjem Zakona.

17Ako se zato što smo željeli biti opravdani u Kristu očitovalo da smo i mi kao
“grešnici iz poganstva”, znači li to da nas je Krist odveo u grijeh? Zasigurno ne
griješimo ne držeći se židovskoga Zakona!

18Naprotiv, bit ću kriv budem li iznova gradio ono staro što sam već srušio.

19Zato sam, po Zakonu, umro Zakonu da bih mogao živjeti Bogu; raspet sam s
Kristom.

20Ja više ne živim, nego Krist živi u meni. Tako svoj život u ovome zemaljskom
tijelu živim pouzdajući se u Sina Božjega, koji me je volio i koji je samog sebe za
mene predao.

21Nisam od onih koji preziru tu Božju milost. Jer da smo se mogli spasiti
izvršavanjem Zakona, Krist bi za nas uzalud umro.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

Galaćanima 3

Zakon i vjera u Krista

1 O nerazumni Galaćani! Tko li vas je to začarao—vas kojima je raspeti Isus Krist
bio tako jasno predočen?

2 Samo mi jedno recite: jeste li Svetoga Duha primili izvršavajući odredbe
Zakona, ili primili ste ga kad ste prihvatili vjeru u Krista?

3 Zar ste toliko bezumni da, pošto ste započeli život u Duhu, sada završavate u
tjelesnosti—pokušavajući djelima ugoditi Bogu?

4 Toliko ste toga pretrpjeli zbog evanđelja! Zar je sve to bilo uzalud?

5 Daje li vam Bog Svetog Duha i čini li među vama čuda zato što ste poslušni
Zakonu, ili zato što vjerujete poruci o Kristu koju ste čuli?

6 Isto je tako "Abraham povjerovao Bogu, i Bog ga je proglasio pravednim zbog
njegove vjere".

7 Prava su Abrahamova djeca dakle svi oni koji iskreno vjeruju u Boga.

8 U Svetome pismu naviješteno je da će Bog i pogane opravdati po vjeri. Bog je
to odavna navijestio Abrahamu kad je rekao: "Blagoslovit ću kroz tebe sve
narode."

9 Svi dakle koji vjeruju u Isusa Krista dijele s Abrahamom blagoslov koji je on
primio zbog svoje vjere.

10 Ali koji se za opravdanje pred Bogom pouzdaju u Zakon, pod prokletstvom su
jer u Svetome pismu piše: "Proklet bio svatko tko ne sluša i ne vrši sve ove
zapovijedi zapisane u Božjoj Knjizi Zakona."

11 Iz toga je jasno da se nitko nikad ne može pred Bogom opravdati vršeći Zakon.
Jer u Svetome pismu piše: "Pravednik će živjeti po vjeri."

12 Zakon pak ne polazi od vjere, nego za svoje odredbe kaže: "Tko je vrši, u njoj
će naći život."

13 Krist nas je otkupio od prokletstva Zakona tako što ga je, viseći na križu,
preuzeo na sebe—jer u Svetome pismu piše: "Proklet je svatko tko visi na
drvetu."

14 Zato Bog sada može i druge narode blagosloviti istim blagoslovom koji je
obećao Abrahamu: da po vjeri prime obećanje Svetoga Duha.

Zakon i obećanje

15 Braćo draga, i kad ljudi međusobno sklope savez, on se ne poništava i ne
mijenja.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

16Bog je dao obećanje Abrahamu i njegovu “sjemenu”, njegovu potomku. To se
ne odnosi na više njih, već samo na jednoga njegova potomka—na Krista.

17Želim vam reći ovo: Zakon koji je Bog dao Mojsiju

430 godina poslije nije mogao poništiti valjani Božji savez s Abrahamom.

18Kad bi se baštinikom moglo postati samo držanjem Zakona, onda to ne bi bilo
po Božjem obećanju. A Bog je Abrahamu dao baštinu po obećanju.

19Čemu onda uopće Zakon? Pridodan je da se umnoži grijeh. Ali on je trebao
trajati dok ne dođe potomak kojemu je dano Božje obećanje. Osim toga, Zakon
je ljudima dan preko posrednika—preko anđela i Mojsija.

20Ali kad je Bog dao obećanje Abrahamu, učinio je to sam, bez posredništva
anđela ili čovjeka, jer Bog je jedan.

21Proturječi li, onda, Zakon Božjim obećanjima? Nipošto! Kad bi nam Zakon
mogao dati novi život, mogli bismo biti opravdani pred Bogom držeći ga se.

22Ali Sveto pismo kaže da smo svi zarobljenici grijeha te da Božja obećanja
možemo primiti jedino vjerujući u Isusa Krista.

Vjerom smo postali Božja djeca

23Dok nismo spoznali da se vjerom u Krista možemo opravdati pred Bogom,
Zakon nas je čuvao poput zatočenika za tu vjeru.

24Drugim riječima: Zakon je bio poput učitelja i vodiča sve dok nije došao Krist.
A sada smo pred Bogom opravdani vjerom u Krista.

25Otkako imamo vjeru u Krista, ne treba nam više čuvar.

26Jer sad smo svi postali Božjom djecom kroz vjeru u Isusa Krista

27i svi koji smo kršteni u Kristu zaodjenuti smo njime.

28Nije više važno je li tko Židov ili poganin, rob ili slobodan čovjek, pa čak ni
muškarac ili žena—jer svi ste jedno u Kristu Isusu.

29Sada kad pripadate Kristu, svi ste prava Abrahamova djeca. Njegovi ste
baštinici i sva obećanja koja mu je Bog dao pripadaju i vama.

Galaćanima 4

1Recimo to ovako: dok je nasljednik još dijete, ni po čemu mu nije drukčije nego
robu iako sve posjeduje.

2Mora se podrediti skrbnicima i upraviteljima dobara sve do punoljetnosti koju
je odredio njegov otac.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

3Tako smo i mi, prije Kristova dolaska još malodobni, robovali prirodnim
silama ovoga svijeta.

4Ali kad je došlo pravo vrijeme, Bog je poslao svojega Sina rođenoga od žene i
pod Zakonom

5da otkupi nas koji smo bili robovi Zakonu i da nas posini.

6I zato što ste Božja djeca, Bog je u vaša srca poslao Duh svojega Sina, koji vapi:
“Abba! Oče!”

7Sada više nismo robovi, nego pravi Božji sinovi i njegovi baštinici.

Pavlova zabrinutost za Galaćane

8Dok još niste poznavali pravoga Boga, služili ste takozvanim bogovima koji po
svojoj naravi i nisu bili bogovi.

9Ali sada poznajete Boga (ili bih zapravo trebao reći, Bog poznaje vas). Zašto se
onda želite vratiti na staro i postati robovi nemoćnim i bijednim prirodnim
silama?

10Brižno se trudite steći Božju naklonost pazeći na određene dane, mjesece,
vremena i godine.

11Bojim se za vas! Bojim se da je sav moj trud oko vas možda bio uzaludan.

12Braćo moja, molim vas da živite, poput mene, slobodni od tih stvari—jer i ja
sam, poput vas pogana, postao slobodnim. Ničim me niste pozlijedili

13kad sam vam prvi put navijestio Radosnu vijest Isusa Krista, premda sam bio
bolestan.

14Iako vam je moje jadno tjelesno stanje bilo velika kušnja, niste me prezreli
niti odbacili. Primili ste me, naprotiv, kao anđela s neba, kao Isusa Krista.

15Kamo je nestalo ondašnje blaženo zajedništvo s vama? Tada ste mi bili
spremni dati sve—čak i vlastite oči da ste mogli.

16Jesam li vam sada postao neprijateljem propovijedajući vam istinu?

17Ti lažni učitelji, koji se toliko trude da steknu vašu naklonost, ne čine to za
vaše dobro. Žele vas odvratiti od mene da biste svoju gorljivost stavili u njihovu
službu.

18Dobro je biti gorljiv ako se trudite oko dobrog cilja, pogotovo onda kada ja
nisam s vama.

19Ali, djeco moja! Zbog vas opet kao da osjećam porođajne boli koje neće
prestati dok se Krist ne oblikuje u vama.

20Tako bih želio sada biti s vama, da vam mogu blaže govoriti. Ali na ovakvu
udaljenost ne znam kako to drukčije reći.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

Dva Abrahamova sina

21Recite mi vi, koji želite živjeti pod Zakonom: Zar ne razumijete što on zapravo
kaže?

22U Svetome pismu stoji da je Abraham imao dvojicu sinova, jednoga s
ropkinjom, a drugoga sa slobodnom ženom.

23Ropkinjin je sin rođen po tijelu—kao plod ljudskoga pokušaja da se ostvari
Božje obećanje, ali sin slobodne žene rođen je po obećanju—kao Božje
ispunjenje tog obećanja.

24Te su dvije žene slikovit prikaz dvaju saveza. Ropkinja Hagara predstavlja
goru Sinaj, gdje su ljudi prvi put postali robovima Zakona.

25Sadašnji je Jeruzalem upravo poput gore Sinaja u Arabiji jer robuje skupa sa
svojom djecom.

26Ali Sara, slobodna žena, predstavlja nebeski Jeruzalem. Ona je naša prava
majka.

27Na to je mislio Izaija kad je prorokovao: "Raduj se, nerotkinjo, koja nisi rađala!
Pocikni glasno i radosno, ti koja ne znaš za trudove. Jer nerotkinja sada ima više
djece nego udana!"

28I vi ste, draga braćo i sestre, djeca obećanja poput Izaka.

29Nas koji smo rođeni od Svetoga Duha progone oni koji žele da izvršavamo
Zakon, baš kao što je Izaka, sina obećanja, progonio ropkinjin sin Išmael.

30Ali što o tome kaže Sveto pismo? "Otjeraj tu ropkinju i njezina sina jer
ropkinjin sin ne smije biti baštinikom skupa sa sinom slobodne žene!"

31Mi, braćo moja, nismo ropkinjina djeca koja bi se morala držati Zakona. Djeca
smo slobodne žene.

Galaćanima 5

Sloboda u Kristu

1Za tu nas je slobodu Krist oslobodio. Ustrajte u njoj i ne dopustite da vas opet
upregnu u jaram ropstva.

2Slušajte me! Ja, Pavao, kažem vam: obrežete li se da biste bili pravedni pred
Bogom, uzalud će vam biti Krist.

3Ponovit ću: pokušavate li steći Božju naklonost obrezanjem, morate se držati
svih odredbi Zakona.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

4Jer ako se pred Bogom trudite opravdati držanjem Zakona, prekinuli ste s
Kristom! Ispali ste iz Božje milosti.

5Ali mi koji živimo po Duhu nestrpljivo iščekujemo da primimo sve što je
obećano nama, pred Bogom opravdanima vjerom u Krista.

6Jer kad smo u Kristu Isusu, nije nimalo važno jesmo li obrezani ili nismo. Važna
je vjera koja se očituje djelima u ljubavi.

7Dobro ste započeli trku. Tko vas je omeo i spriječio da i dalje slijedite istinu?

8Bog sigurno nije jer vas je upravo on i pozvao na slobodu.

9Dovoljno je malo zla da sve pokvari, kao što malo kvasca ukvasi sve tijesto.

10Pouzdajem se u Gospodina da ćete opet misliti kao i ja. A tko vas zbunjuje, ma
tko to bio, bit će za to kažnjen.

11Neki govore da čak i ja propovijedam kako su obrezanje i Zakon nužni za
spasenje. Da to doista propovijedam, Židovi me više ne bi progonili jer ih takva
poruka, koja nije o križu, ne bi sablažnjavala.

12Da barem ti učitelji koji vas uznemiruju zahtjevom da se obrežete sami sebe
uškope!

13Jer vi ste, draga braćo, pozvani živjeti u slobodi—ali ne da bi vam ona služila
kao izlika za zadovoljavanje vlastite grešne naravi, već u slobodi da jedni
drugima u ljubavi služite.

14Jer sav se Zakon može sažeti u jednu jedinu zapovijed: “Ljubi svoga bližnjega
kao sebe samoga!”

15Ali ako se međusobno grizete i izjedate, pazite da se međusobno ne istrijebite!

Život u sili svetoga Duha

16Želim, naime, reći: živite novim životom u Svetome Duhu pa nećete ugađati
požudama stare, grešne naravi!

17Stara, grešna narav želi činiti zlo, što se protivi Svetome Duhu. A želje Svetoga
Duha protive se našoj grešnoj naravi. To je dvoje neprestano u sukobu pa ne
možete neometano činiti što biste htjeli.

18Ali, ako vas vodi Sveti Duh, niste više podložni Zakonu.

19Očito je kakvim djelima vodi stara, grešna narav tijela: bludnosti, nečistoći,
razvratu,

20idolopoklonstvu, vračanju, neprijateljstvu, svađi, ljubomori, srdžbi,
spletkarenju, razdorima i strančarenju,

21zavisti, pijankama, razuzdanim zabavama i sličnima. Još jednom ću vam
ponoviti: koji tako čine, neće baštiniti Božjega kraljevstva.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

22Ali kada Sveti Duh nadzire naš život, donosi drukčiji rod: ljubav, radost, mir,
strpljivost, blagost, dobrotu, vjernost,

23krotkost i uzdržljivost. To se ne protivi Zakonu.

24Tko pripada Kristu, raspeo je strasti i požude svoje grešne, tjelesne naravi.

25Ako sada živimo po Svetome Duhu, u svemu se po njemu ravnajmo!

26Ne budimo umišljeni, ne izazivajmo jedni druge i ne budimo zavidni!

Galaćanima 6

Što sijemo, to ćemo i žeti

1Braćo draga, zapadne li tko u kakav grijeh, ispravljajte ga u duhu blagosti
pazeći da i sami ne podlegnete napasti!

2Pomažite jedni drugima u teškoćama i nevoljama pa ćete tako ispuniti Kristov
zakon.

3Misli li tko da je jako važan, sam sebe zavarava jer to nije.

4Neka svatko preispituje svoje postupke pa će razloga za zadovoljstvo naći u
sebi, a ne uspoređujući se s drugima.

5Jer svatko će nositi vlastito breme.

6Koji primaju pouku Božje riječi, trebali bi sva dobra dijeliti sa svojim učiteljem.

7Ne obmanjujte se—Bogu se ne možete izrugivati i olako proći. Što posijete, to
ćete i žeti!

8Koji žive udovoljavajući svojim grešnim željama, požet će propast i smrt. Ali
koji žive da ugode Duhu, požet će u njemu vječni život.

9Nemojte da vam dojadi činiti dobro jer ćemo, ne posustanemo li, požeti
blagoslov kad za to dođe vrijeme.

10Zato bismo, kad god nam se pokaže prilika, trebali činiti dobro svima,
posebice svojoj braći i sestrama u Kristu.

Zaključak

11Pogledajte ova velika slova. To vam sada pišem vlastitom rukom.

12Ti koji vas pokušavaju primorati da se obrežete čine to samo zbog jednog
razloga—ne žele da ih progone zbog učenja da ljude može spasiti samo Kristov
križ.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

13Čak i oni koji se zalažu za obrezanje zapravo ne izvršavaju cijeli Zakon. Žele
samo da se vi obrežete kako bi se mogli hvaliti time što ste njihovi učenici.

14Što se mene tiče, Bože sačuvaj da bih se ponosio ičim osim križem našega
Gospodina Isusa Krista. Na njemu je umrlo moje zanimanje za svijet i zanimanje
svijeta za mene.

15Nije više važno jesmo li obrezani ili nismo. Važno je jesmo li zaista postali
novima, drukčijim ljudima.

16Neka su Božje milosrđe i mir sa svima onima koji žive premao tome načelu.
Oni su Božji Izrael.

17Neka mi odsad nitko više time ne dodijava jer na tijelu nosim ožiljke koji
pokazuju da pripadam Isusu.

18Draga braćo, neka milost našega Gospodina Isusa Krista bude s vašim duhom!
Amen.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

Efežanima

Efežanima 1

Pavlovi pozdravi

1 Dragi sveti u Efezu, uvijek odani Isusu Kristu, ovo vam piše Pavao, kojega je
Bog izabrao za apostola Isusa Krista.

2 Neka vam je milost i mir od našega Boga Oca i Gospodina Isusa Krista.

Duhovni blagoslovi

3 Slava neka je Bogu, Ocu našega Gospodina Isusa Krista, jer nas je, zato što
pripadamo Kristu, blagoslovio svakim duhovnim blagoslovom u nebesima.

4 Bog nas je, još prije nego što je stvorio svijet, izabrao da u Kristu budemo sveti
i neporočni u njegovim očima. U ljubavi

5 je njegov nepromjenjivi naum oduvijek bio da nas posvoji u vlastitu obitelj
kroz Isusa Krista. Rado je to učinio.

6 Slavimo zato Boga za milost koju nam je iskazao, da pripadamo njegovu
ljubljenom Sinu

7 u kojemu imamo otkupljenje njegovom krvlju i oproštenje grijeha po njegovoj
izobilnoj milosti.

8 S milošću nam je obilno udijelio mudrost i razumijevanje.

9 Bog nam je otkrio tajni naum s Kristom, koji je odavno dobrohotno smislio.

10 Nakanio je sve—na nebesima i na zemlji—podložiti Kristu kad se za to napuni
vrijeme.

11 U njemu smo i mi postali baštinicima, predodređeni prema nakani onoga koji
sve čini u skladu sa svojom voljom.

12 Božja je nakana bila da mi, koji smo se prvi pouzdali u Krista, proslavljamo
svojega slavnog Boga.

13 I vi ste čuli istinu, Radosnu vijest, da vas Bog spašava. A kad ste povjerovali u
Krista, Bog vam je dao Svetoga Duha i tako vas zapečatio da ste njegovi.

14 Duh je Božje jamstvo da će nam dati sve što je obećao te da nas je otkupio sebi
na slavu.

Pavlova molitva za duhovnu mudrost

15 Zato i ja, otkako sam čuo za vašu snažnu vjeru u Gospodina Isusa i ljubav koju
iskazujete prema svetima posvuda,

16 ne prestajem zahvaljivati Bogu za vas. Stalno se molim za vas

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

17iskajući od Boga, slavnoga Oca našega Gospodina Isusa Krista, da vam udijeli
Duha mudrosti i razumijevanja kako bi ga što bolje spoznali.

18Molim Boga da vam srca obasja svjetlošću da možete razumjeti kakvo je
bogato i slavno naslijeđe dao svojem narodu.

19Molim se da razumijete nevjerojatnu silinu njegove moći za nas koji
vjerujemo. Jednako je djelotvorna i silna

20kao i sila koja je uskrisila Krista i posjela ga na počasno mjesto, Bogu zdesna
na nebesima—

21iznad svakoga poglavarstva, vlasti, moći i gospodstva ne samo u ovome
svijetu nego i u svijetu koji će doći.

22Bog je sve podložio Kristovoj vlasti, a njega je—iznad svih—postavio za
poglavara Crkve,

23koja je njegovo Tijelo, punina Onoga koji ispunja sve u svima.

Efežanima 2

Oživljeni s Kristom

1I vi ste nekoć bili mrtvi zbog svojih prijestupa i grijeha.

2Živjeli ste poput ostaloga svijeta, u grijehu, poslušni Sotoni, vladaru zračnih
prostora. Taj je duh na djelu u srcima onih koji odbijaju poslušati Božju riječ.

3Svi smo mi tako živjeli, udovoljavajući požudama tijela i prohtjevima svoje zle
naravi. Po svojoj smo naravi bili predodređeni za Božji gnjev kao i ostali.

4Ali Bog je tako bogat milosrđem da nas je, zaradi velike ljubavi prema nama,

5iako smo bili mrtvi zbog svojih prijestupa, oživio s Kristom. Božjom ste
milošću spašeni!

6Podignuo nas je od mrtvih i posjeo nas s Kristom u nebu zato što smo njegovi,

7da bi u predstojećim vjekovima pokazao neizmjerno bogatstvo svoje milosti
svojom dobrotom prema nama u Kristu Isusu.

8Spašeni ste milošću, po vjeri. A i to je Božji dar. Nije vaša zasluga.

9Spasenje nije nagrada za dobra djela koja smo učinili, da se nitko ne može time
hvaliti.

10Jer mi smo Božja stvorenja, stvoreni u Kristu Isusu da živimo čineći dobra
djela koja je on za nas unaprijed pripremio.

Jedinstvo i mir u Kristu

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

11Ne zaboravite da ste vi pogani rođenjem bili izopćenici. Židovi, ponosni na
svoje obrezanje—iako im je ono mijenjalo samo tijela, ali ne i srca—nazivali su
vas "neobrezanima".

12Tada ste živjeli daleko od Krista. Bili ste isključeni iz Božjega naroda, Izraela;
bili ste tuđinci za koje nije vrijedio Savez obećanja; bili ste u svijetu bez Boga i
bez nade.

13Ali sada pripadate Kristu Isusu. Iako ste nekada bili daleko od Boga, sada ste
mu prišli blizu—po Kristovoj krvi.

14Jer sam je Krist sklopio mir između Židova i pogana učinivši nas sve jednim
narodom. Srušio je zid neprijateljstva koji nas je dijelio.

15Učinio je nevaljanim cijeli sustav židovskih zakona da uspostavi mir,
stvarajući u sebi od Židova i pogana jednoga, novog čovjeka.

16U jednom je Tijelu izmirio obje skupine s Bogom svojom smrću na križu,
usmrtivši neprijateljstvo.

17Došao je "navijestiti mir" vama poganima koji ste bili daleko od njega i nama
Židovima koji smo mu bili blizu.

18Sada svi mi, i Židovi i pogani, možemo pristupiti Ocu u jednomu, Svetom
Duhu, zbog onoga što je Krist učinio za nas.

Gospodnji Hram

19Vi pogani sada više niste tuđinci ni pridošlice, nego sugrađani svetih i Božji
ukućani.

20Božja ste građevina nazidana na temelju apostola i proroka, a zaglavni je
kamen sam Isus Krist.

21U njemu je cijela građevina čvrsto povezana i raste u sveti Hram u Gospodinu.

22U njemu ste i vi pogani uzidani, dio ste građevine u kojoj Bog prebiva svojim
Duhom.

Efežanima 3

Otkrivenje Božjega tajnog plana

1Ja, Pavao, utamničen sam za Isusa Krista zbog vas pogana.

2Kao što zacijelo znate, Bog mi je dao osobitu službu da vam naviještam njegovu
milost.

3Kao što sam već ukratko opisao, Bog mi je objavio svoj tajni naum.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

4Čitajući to, shvatit ćete da razumijem Otajstvo—Krista.

5Bog ga nije objavio prijašnjim naraštajima, ali sada ga je po Svetom Duhu objavio svojim svetim apostolima i prorocima.

6A tajna je u tome da će pogani, prema evanđelju, skupa sa Židovima biti subaštinicima, udovima istog Tijela i dionicima obećanja u Kristu Isusu.

7Bog mi je svojom milošću podario da tome evanđelju služim djelotvornošću njegove sile.

8Pomislite samo! Iako to nisam ničim zaslužio, iako sam najmanji među svim svetima, ipak sam izabran da drugim narodima prenesem Radosnu vijest o neiscrpnom bogatstvu koje imaju u Kristu;

9da svakome objasnim tajnu da je Bog Spasitelj i drugih naroda, onaj koji je sve stvorio i u tajnosti sve naumio još odavno, od samoga početka.

10Božja je svrha toga bila da pokaže svim Vrhovništvima i Vlastima na nebesima sve bogatstvo i raznolikost svoje mudrosti, koja će se očitovati u njegovoj Crkvi.

11Taj je svoj vječni naum ostvario u našemu Gospodinu Kristu Isusu.

12U njemu možemo s pouzdanjem, kroz vjeru, slobodno pristupiti Bogu.

13Nemojte zato, molim vas, klonuti zbog nevolja koje zaradi vas podnosim. Ponosite se njima!

Pavlova molitva za duhovnu silu

14Prigibam zato koljena pred Ocem,

15Stvoriteljem svega što je na nebesima i na zemlji.

16Molim se da vam iz svojega slavnog bogatstva dade da kroz Svetoga Duha ojačate svoje nutarnje biće,

17da Krist prebiva u vašim srcima po vjeri, da budete ukorijenjeni i utemeljeni u ljubavi,

18da možete potpuno razumjeti, kao i sva Božja djeca, duljinu, širinu, dubinu i visinu njegove ljubavi,

19da spoznate Kristovu ljubav, tako veliku da ju nikada nećete moći potpuno shvatiti. Tada ćete biti ispunjeni Božjom puninom.

20Neka je slava Bogu! Svojom silom koja djeluje u nama on može učiniti puno više nego što ga mi uopće možemo moliti ili zamisliti.

21Neka mu je slava u Crkvi i u Kristu Isusu kroz sve naraštaje i u vijeke vjekova!

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

Efežanima 4

Jedinstvo u Tijelu

1Zaklinjem vas dakle kao sužanj u Gospodinu: živite dostojno poziva kojim vas
je Bog pozvao.

2Budite ponizni i strpljivi. Podnosite nedostatke drugih s ljubavlju.

3Nastojte biti jedinstveni u Duhu, povezani mirom.

4Svi smo mi jedno Tijelo, svi imamo jednoga Duha i svi smo pozvani k jednoj
nadi.

5Samo je jedan Gospodin, jedna je vjera, jedno krštenje.

6Samo je jedan Bog Otac nad svima nama, koji prebiva u svima nama i djeluje
kroz sve nas.

7A svakomu od nas dana je milost, dar koji nam je Isus dodijelio.

8Zato u Svetome pismu piše: "Uzlazeći na visinu, poveo je sa sobom
zarobljenike, a ljudima je dao dare."

9Piše da je "uzišao". To znači da je najprije sišao dolje, na zemlju.

10Koji je sišao, isti je onaj koji je uzišao nad sva nebesa, da sve ispuni.

11Jednima je darovao da budu apostoli; drugima da budu proroci; jednima da
budu evanđelisti, drugima pastiri i učitelji;

12da osposobi svete da mogu služiti i izgrađivati Crkvu, Kristovo tijelo,

13sve dok ne postignemo takvo jedinstvo vjere i spoznaju Božjega Sina da
postanemo zreli u Gospodinu, dok ne uzrastemo do Kristove punine.

14Tada više nećemo biti poput nejačadi koju valovi bacaju amo-tamo i koju goni
svaki vjetar prijevarnih ljudskih učenja, lukavština koje zavode na krivi put.

15Živjet ćemo istinoljubivo, u ljubavi, te postajati sve sličnijima Kristu, koji je
glava Crkve, svojega Tijela.

16Njegovom skrbi cijelo tijelo savršeno pristaje skupa. Svaki ud obavlja vlastiti
posao i pomaže drugim udovima rasti, pa je cijelo Tijelo zdravo te raste i živi u
ljubavi.

Živimo kao djeca svjetla

17Ovo kažem u Gospodinovo ime: zaklinjem vas da ne živite kao što žive pogani,
razmišljajući isprazno.

18Oni su, naime, zaslijepljeni i zamračena uma, daleko su od Božjega života jer
su zatvorili svoj razum prema njemu i ne mogu shvatiti Božje putove.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

19Ne mare više je li što dobro ili zlo. Odali su se bludu i u pohlepi počinjaju
kojekakve nečistoće.

20Ali vi niste tako poučeni kad ste spoznali Krista.

21Ako ste slušali o njemu i ako ste poučeni da je istina u Isusu,

22odbacite stari način života, starog čovjeka u vama kojega prijevarne požude
vode u propast.

23Umjesto toga, Duh mora obnoviti vaš način razmišljanja.

24Morate postati novim čovjekom, stvorenim na Božju sliku—pravednim,
svetim i istinoljubivim.

25Odbacite zato laž i "govorite istinu jedan drugomu" jer pripadamo jedni
drugima, udovi smo istoga Tijela.

26"Srdite se ako morate, ali nemojte da vas srdžba odvede u grijeh!"

27Ne dajte đavlu priliku da djeluje.

28Tko je krao, neka to više ne čini. Radije neka se trudi vlastitim rukama
priskrbiti dobra, da ima što podijeliti s onima koji su u potrebi.

29Nikakva ružna riječ neka ne prijeđe preko vaših usana. Neka sve što kažete
bude dobro, na izgradnju i dobrobit onima koji vas slušaju.

30Ne žalostite svojim životom Božjega Svetog Duha, kojim ste zapečaćeni za dan
otkupljenja.

31Klonite se svake gorčine, srdžbe, gnjeva, vike i kletve te svake opakosti!

32Budite, naprotiv, jedni drugima dobrostivi i milosrdni te praštajte jedni
drugima kao što je i Bog u Kristu nama oprostio.

Efežanima 5

Život u svjetlu

1Slijedite Božji primjer u svemu što činite jer ste njegova ljubljena djeca.

2Živite u ljubavi, kao što je i Krist vas ljubio. Položio je svoj život kao žrtvu
ugodnu Bogu da nas očisti od grijeha.

3O bludu, kojekakvim prljavštinama i pohlepi neka među vama ne bude ni
govora.

4Klonite se prostota, bedastoća i prostačkih šala jer vam to ne dolikuje. Radije
zahvaljujte Bogu!

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

5Budite sigurni u ovo: u Božje Kristovo kraljevstvo neće ući nijedan bludnik, ili
nečist čovjek, ili pohlepnik. Jer takvi su ljudi idolopoklonici—klanjaju se
stvarima ovoga svijeta.

6Nemojte da vas tko prevari ispraznim riječima jer će neposlušne ljude snaći
Božji gnjev.

7S takvima se nemojte čak ni družiti!

8Jer iako su vam srca nekoć bila puna tame, sada ste ispunjeni Gospodnjim
svjetlom pa zato tako trebate i živjeti.

9Plod te svjetlosti je svaka vrsta dobrote, pravednost i istina.

10Trudite se činiti što je Gospodinu ugodno.

11Ne sudjelujte u jalovim djelima tame, nego ih, naprotiv, razotkrivajte!

12Sramotno je i govoriti što bezbožnici potajno čine.

13Ali kad ih obasja svjetlost, jasno se vidi da su te stvari zle.

14Zato se kaže: “Probudi se, ti koji spavaš, i ustani od mrtvih, i Krist će ti
zasvijetliti!”

Život u sili Duha

15Pazite zato kako živite! Ne kao ludi, nego kao mudri.

16Koristite svaku prigodu da činite dobro jer su ova vremena zla.

17Ne budite nepromišljeni, nego se trudite razumjeti što je volja Gospodnja!

18Ne opijajte se vinom jer će vas to odvesti u propast, nego pustite da vas ispuni
i nadzire Sveti Duh.

19Govorite jedni drugima psalme, hvalospjeve i duhovne pjesme. Pjevajte i
slavite Gospodina u srcu.

20Uvijek i za sve zahvaljujte Bogu Ocu u ime našega Gospodina Isusa Krista.

Bračni odnosi nadahnuti Svetim Duhom

21Pokoravajte se jedno drugomu iz poštovanja prema Kristu.

22Žene, pokoravajte se svojim muževima kao Gospodinu.

23Jer muž je glava ženi kao što je i Krist, Spasitelj, glava svojemu Tijelu, Crkvi.

24Kao što se Crkva pokorava Kristu, tako se i žena u svemu mora pokoravati
svojemu mužu.

25Muževi, volite svoje žene kao što je Krist ljubio Crkvu. Dao je za nju život

26da ju očisti i učini svetom perući ju vodom uz Riječ;

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

27da ju privede preda se kao slavnu Crkvu bez ijedne mrlje ili bore, svetu i
neporočnu.

28Muž je dakle dužan voljeti svoju ženu kao vlastito tijelo. Tko voli svoju ženu,
sebe voli.

29Nitko ne mrzi svoje tijelo, nego ga hrani i njeguje kao i Krist svoje Tijelo,
Crkvu.

30A mi smo udovi njegova Tijela!

31U Svetome pismu piše: "Čovjek će ostaviti oca i majku da bi se sjedinio sa
svojom ženom, i njih će dvoje biti jedno tijelo."

32Velika je to tajna i slikovit prikaz načina na koji su sjedinjeni Krist i Crkva.

33Ponovno vam napominjem, neka muž ljubi svoju ženu kao samoga sebe; a
žena neka poštuje svojega muža.

Efežanima 6

Djeca i roditelji

1Djeco, slušajte svoje roditelje jer ste Gospodinovi i jer je tako pravedno.

2"Poštuj oca i majku!" To je prva od Deset Božjih zapovijedi, popraćena
obećanjem:

3"Da ti bude dobro i da dugo živiš na zemlji."

4A vi, očevi, ne ogorčujte svoju djecu, nego ih odgajajte Gospodnjom stegom i
urazumljivanjem.

Robovi i gospodari

5Robovi, pokoravajte se svojim gospodarima sa strahopoštovanjem i služite im
iskreno, kao Kristu.

6Nemojte raditi samo dok vas vide, samo da ugodite gospodaru, nego kao
Kristovi robovi zdušno ispunjajte Božju volju.

7Služite dragovoljno kao da služite Gospodinu, a ne ljudima.

8Znajte da će Gospodin nagraditi svakoga tko čini dobro, bio on rob ili slobodan
čovjek.

9I vi, gospodari, također tako postupajte prema robovima. Nemojte im prijetiti.
Ne zaboravite da na nebesima imate istoga Gospodara i da on nije pristran.

Božja bojna oprema

10Budite ubuduće jaki u Gospodinu i u njegovoj silnoj moći.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

11Navucite svu Božju bojnu opremu da se možete suprotstaviti đavolskim
lukavštinama.

12Jer ne borimo se protiv ljudi od krvi i mesa, nego protiv nevidljivih zlih
vladara i vlasti koji vladaju ovim našim mračnim svijetom; protiv zloduha koji
borave u nebeskim prostorima.

13Zato stavite na sebe svu Božju opremu da se u zlo vrijeme uspijete oduprijeti
neprijatelju i održati se kad sve nadvladate.

14Stojte dakle čvrsto. Opašite svoje bokove istinom. Obucite oklop pravednosti.

15Noge obujte u spremnost za evanđelje, za mir.

16U svemu imajte uza se štit vjere da njime možete ugasiti vatrene strijele Zloga.

17Uzmite kacigu spasenja i mač Duha, to jest Božju riječ.

18Uvijek i u svakoj prigodi molite se u Svetome Duhu. Budno i ustrajno se molite
za sve svete.

19Molite se Bogu i za mene da mi dade prave riječi dok hrabro obznanjujem
tajnu Radosne vijesti.

20Sada sam, zato što ju propovijedam kao Božji poslanik, u okovima. Molite se
da i dalje o njoj govorim hrabro, kako valja.

Završni pozdravi

21Da biste znali što je sa mnom i kako mi je, sve će vam ispričati moj voljeni brat
Tihik, vjerni sluga Gospodnji.

22Šaljem ga k vama baš zato da znate kako smo i da vas ohrabri.

23Draga braćo, neka vam Bog dade mir, ljubav i vjeru našega Boga Oca i
Gospodina Isusa Krista.

24Neka je Božja milost sa svima koji ljube našega Gospodina Isusa Krista
vječnom ljubavlju.

Croatian New Testament (Knjiga O Kristu)
© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

Filipljanima

Filipljanima 1

Pavlovi pozdravi

1 Ovo je pismo od Pavla i Timoteja, slugu Krista Isusa, svima svetima u Kristu
Isusu koji su u Filipima te starješinama i đakonima.

2 Neka vam je milost i mir od našega Boga Oca i Gospodina Isusa Krista.

Pavlova zahvalnost i molitva

3 Kad god vas se sjetim, zahvaljujem Bogu.

4 U svakoj svojoj molitvi radosno se molim za vas

5 jer ste bili sudionicima navješćivanja Radosne vijesti o Kristu od prvoga dana
pa sve do sada.

6 Siguran sam da će Bog, koji je započeo dobro djelo među vama, to djelo i
dovršiti do dana kad se Isus Krist vrati.

7 I pravo je da tako osjećam prema vama. Nosim vas u srcu jer ste sa mnom
dijelili Božju milost i kad sam bio u okovima, i u obrani i u utvrđivanju Radosne
vijesti.

8 Bog mi je svjedok da čeznem za svima vama ljubavlju Isusa Krista.

9 Moja je molitva za vas da vaša ljubav još više uzraste, da rastete u znanju i
razumijevanju,

10 da znate odabrati najbolje. Tako ćete biti čisti od svake nečistoće i krivnje na
Dan Kristova povratka,

11 puni ploda pravednosti koja dolazi po Isusu Kristu.

Pavlova radost zbog propovijedanja Krista

12 Želim, draga braćo, da znate da je sve što mi se ovdje dogodilo pomoglo
širenju Radosne vijesti

13 jer ovdje svi, pa čak i carska tjelesna straža, znaju da sam u okovima zbog
Krista.

14 A i većina braće osmjelila se zbog mojih okova još neustrašivije propovijedati
Božju riječ.

15 Neki, doduše, propovijedaju iz zavisti i nadmetanja, ali drugi zato iz dobre
volje.

16 Propovijedaju jer me vole i jer znaju da me je Gospodin doveo ovamo da
branim Radosnu vijest.

Croatian New Testament (Knjiga O Kristu)
© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

17Oni drugi pak Krista navješćuju neiskreno, zaradi vlastite koristi. Misle da će
mi time još više otežati okove.

18Ali što onda? Bile njihove pobude iskrene ili ne, Krist se navješćuje. Tomu se
radujem. A i dalje ću se radovati

19jer znam da se molite za mene, da mi pomaže Duh Isusa Krista i da ću na
koncu biti spašen.

Pavlov život za Krista

20Živim u žarkoj nadi da me ništa neće smesti, nego da ću uvijek, kao i sada, biti
hrabar za Krista i da će se on u meni proslaviti, živio ja ili umro za njega.

21Jer za mene je život Krist, a smrt dobitak.

22Ipak, ako živim u tijelu, plodonosno ću djelovati. Što onda odabrati? Ne znam.

23Razdiru me dvije želje. Želim otići i biti s Kristom. To je mnogo bolje za mene.

24Ali zbog vas je potrebnije da ostanem živjeti u tijelu.

25Uvjeren sam u to. Ostat ću s vama da rastete i radujete se u vjeri.

26Tako ćete se, kad opet dođem k vama, imati još više razloga hvaliti onime što
je Krist Isus učinio za mene.

Živjeti dostojno evanđelja

27Samo se ponašajte dostojno evanđelja tako da, došao li vas ja vidjeti ili samo
slušao o vama, znam da ste postojani u jednome Duhu i da se jednodušno borite
za evanđeosku vjeru

28te da se ni u čemu ne strašite protivnika. To će im biti Božji znak njihove
propasti, a vašega spasenja.

29Jer dana vam je milost ne samo da vjerujete u Krista, nego i da trpite za njega

30u istoj borbi u kojoj ste me vidjeli i za koju sada čujete da ju vodim.

Filipljanima 2

Jedinstvo u poniznosti

1Ima li dakle u Kristu kakva ohrabrenja? Ima li utjehe u njegovoj ljubavi? Ima li
zajedništva u Duhu? Ima li nježnosti i samilosti?

2Usrećite me onda: budite složni, volite se uzajamno, budite jednodušni u
osjećajima i mislima.

3Ne budite sebični ni umišljeni. Budite ponizni i smatrajte jedni druge većima
od sebe.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

4Ne starajte se samo za vlastitu korist već i za korist drugih.

Kristova poniznost i uzvišenost

5Vaše bi motrište trebalo biti jednako Isusovu.

6Iako je bio Bog, nije zahtijevao svoje pravo da bude Bogom,

7nego je odložio svoju moćnu snagu i slavu te, uzevši na sebe lik sluge, postao ljudskim bićem. I kao ljudsko biće

8ponizio je samoga sebe, poslušan do smrti, i to do smrti na križu.

9Zato ga je Bog uzdignuo iznad svega i darovao mu ime uzvišenije od svakoga drugog imena,

10da pred Isusovim imenom prignu koljena sva bića na nebu, na zemlji i pod zemljom

11i da svaki jezik prizna: “Isus Krist je Gospodin” na slavu Boga Oca.

Sjajno svijetlite za Krista

12Najdraži moji, uvijek ste bili poslušni dok sam bio s vama. Ali sada dok me nema, morate se još više, sa strahom i drhtanjem, truditi oko svojega spasenja.

13Jer Bog djeluje budeći u vama želju da mu budete poslušni i dajući vam snage da činite ono što mu je ugodno.

14Ma što činili, ne prigovarajte i ne svađajte se

15da vas nitko ne može osuditi. Živite besprijekornim i čistim životom, kao neporočna Božja djeca usred izopačenog i pokvarenog naraštaja. Svijetlite u njihovoj tami poput zvijezda u svemiru.

16Čvrsto se držite Riječi života, tako da se na dan Kristova povratka mogu ponositi da nisam uzalud trčao trku niti uzalud se trudio.

17Štoviše, ako se i moja krv mora proliti poput žrtve za vašu vjeru i požrtvovno Božje djelo, sretan sam i radujem se s vama.

18I vi se zato veselite i radujte sa mnom.

Preporuka Timoteju

19Nadam se da ću, bude li volja Gospodina Isusa, ubrzo poslati k vama Timoteja, da me razveseli vijestima o vama.

20Nemam nikoga drugog poput njega tko bi se tako brinuo za vašu dobrobit,

21jer se svi drugi brinu samo o sebi, a ne o onomu što je Kristovo.

22Ali znate da je Timotej prokušan. Pomagao mi je u naviještanju Radosne vijesti kao sin ocu.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

23Njega vam se nadam poslati čim doznam što će ovdje biti sa mnom.

24A pouzdajem se u Gospodina da ću vam i sam ubrzo doći.

Preporuka Epafroditu

25U međuvremenu mi se činilo potrebnim da vam pošaljem natrag Epafrodita, svojega brata, suradnika i suborca, kojega ste poslali da mi pomogne u potrebi.

26Šaljem ga doma jer čezne za vama i jer je žalostan što ste čuli da je obolio.

27Zaista je bio bolestan, gotovo je umro. Ali Bog mu se—a i meni—smilovao da me ne snađe žalost na žalost.

28Zato ga što prije šaljem jer znam da ćete se razveseliti kad ga vidite, a onda ću i ja biti manje žalostan.

29Primite ga dakle s ljubavlju Gospodnjom i poštujte takve ljude.

30Izložio se životnoj pogibli radi Kristova djela i umalo je umro čineći za mene ono što vi niste mogli jer ste bili daleko.

Filipljanima 3

Dragocjena spoznaja Krista

1I na koncu, draga braćo, radujte se u Gospodinu. Meni ne dodija pisati vam stalno isto, a za vas je sigurnije.

2Čuvajte se pasa—zlih ljudi koji kažu da se morate osakatiti radi spasenja, i njihovih zlih djela.

3Jer mi koji se Bogu klanjamo u Duhu jedini smo zaista obrezani. Mi se ne pouzdajemo u ljudske napore. Umjesto toga, hvalimo se onime što je za nas učinio Isus Krist.

4A ako bi se itko mogao pouzdati u vlastito tijelo, mogao bih ja. Imaju li drugi razloga da se pouzdaju u vlastite napore, ja ih imam još više!

5Obrezan sam kao dijete od osam dana, rođen u židovskoj obitelji čiste krvi iz Benjaminova plemena. Pravi pravcati Židov. Pripadnik farizeja.

6Glede revnosti: progonio sam Crkvu. Glede pravednosti u ispunjavanju Zakona: bio sam besprijekoran.

7Sve što sam nekoć smatrao vrijednim, sada smatram bezvrijednim zaradi Krista.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

8Štoviše, sve je bezvrijedno u usporedbi s onim najdragocjenijim: spoznajom
Isusa Krista, mojega Gospodina. Sve sam drugo odbacio i sve smatram smećem
da bih zadobio Krista

9i postao jedno s njime. Ne pouzdajem se više u vlastitu pravednost ni u
ispunjavanje Zakona, već se pouzdajem u Krista da me spasi. Jer Bog nas pred
sobom opravdava našom vjerom u Krista.

10Svega sam se odrekao—da zaista mogu spoznati Krista i iskusiti moćnu silu
koja ga je uskrsnula, naučiti što znači trpjeti s njim i dijeliti njegovu smrt

11ne bih li doživio uskrsnuće od mrtvih!

Prezati za ciljem

12Ne kažem da sam već sve to postignuo ili da sam već postao savršenim, nego
prežem da to dosegnem jer je Krist dosegnuo mene.

13Ne smatram, braćo, da sam već postao kakvim trebam biti, nego da sam se sav
dao na to da zaboravim ono što je iza mene i da hitim prema onomu što me
čeka.

14Trudim se istrčati utrku do cilja i primiti nagradu kojoj nas je Bog, kroz Krista
Isusa, pozvao u nebo.

15Tako mislimo svi koji smo zreli u vjeri. Ako vi drukčije mislite, Bog će to i
vama objaviti.

16Ali moramo biti poslušni istini koju smo spoznali.

17Draga braćo, živite poput mene i učite od onih koji slijede moj uzor.

18Jer sam vam prije o tomu često govorio, a i sada velim sa suzama u očima:
mnogi svojim životom pokazuju da su zapravo neprijatelji Kristova križa.

19Njih čeka vječna propast. Njihov je bog njihov trbuh. Ponose se sramotnim
stvarima. Misle samo na ovaj zemaljski život.

20Ali naša je domovina na nebesima, odakle iščekujemo da će nam doći
Spasitelj, naš Gospodin Isus Krist.

21On će ova naša smrtna tijela preobraziti i suobličiti ih svojemu slavnome tijelu
moćnom silom kojom će sve podložiti sebi.

Filipljanima 4

1Draga braćo i sestre, volim vas i jedva čekam da vas vidim jer ste moja radost
i nagrada za moj trud. Budite postojani u Gospodinu!

Pavlove završne napomene

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

2Molim Evodiju i Sintihu da se ne svađaju i da budu složne u Gospodinu.

3I tebe molim, vjerni prijatelju, pomozi im jer su se silno trudile u propovijedanju Radosne vijesti skupa sa mnom, Klementom i ostalim mojim suradnicima kojih su imena zapisana u Knjizi života.

4Uvijek se radujte u Gospodinu. Da ponovim: radujte se!

5Neka vaša blagost bude poznata svim ljudima. Gospodin je blizu!

6Ne brinite se ni za što; radije se molite za sve; iznesite Bogu sve svoje potrebe, sa zahvalnošću.

7Tako ćete iskusiti Božji mir koji nadilazi svaki razum. On će čuvati vaša srca i vaš um u Kristu Isusu.

8Na završetku, draga braćo, još samo ovo: usmjerite svoje misli na ono što je istinito, čestito i pravedno, na ono što je čisto, hvalevrijedno i kreposno.

9Postupajte kao što ste naučili i čuli od mene i kao što ste mene vidjeli činiti, pa će Bog mira biti s vama.

Zahvala za poslane darove

10Silno sam se razveselio u Gospodinu što opet skrbite za mene. Znam da se uvijek o meni brinete, ali neko vrijeme niste mi imali prilike pomoći.

11Ne govorim to zbog oskudice. Naučio sam biti zadovoljan u svakoj prigodi.

12Znam oskudijevati, a znam i obilovati. Na sve sam naviknuo: i biti sit i gladovati, i obilovati i oskudijevati.

13Sve mogu u Kristu koji mi daje snagu.

14Ali ipak je lijepo od vas što ste mi pomogli u nevolji.

15Dobro znate da mi u početku propovijedanja evanđelja, kad sam otputovao iz Makedonije, nijedna crkva nije financijski pomogla—osim vas Filipljana.

16Čak ste mi i dok sam boravio u Solunu jedanput ili dvaput poslali pomoć za moje potrebe.

17Ne govorim to zato što tražim od vas dar. Želim samo da vaša nagrada bude još veća.

18Sada imam svega dostatno; čak mi i pretječe! Namirili ste sve moje potrebe darom koji ste mi poslali po Epafroditu, tom vašom žrtvom, “ugodnim mirisom” Bogu.

19A isti Bog ispunit će i sve vaše potrebe prema svojemu raskošnom bogatstvu, u Kristu Isusu.

20Neka je slava našemu Bogu Ocu u vijeke vjekova! Amen.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

Pavlovi posljednji pozdravi

21 Pozdravite ondje pojedinačno svakoga svetoga u Kristu Isusu. Pozdravljaju
vas braća koja su sa mnom.

22 I svi drugi sveti vas pozdravljaju, posebice oni koji rade na carevu dvoru.

23 Neka milost našega Gospodina Isusa bude s vašim duhom!

Croatian New Testament (Knjiga O Kristu)
© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

Kološanima

Kološanima 1

1 Ovo je pismo od Pavla, kojega je Bog odabrao da bude apostol Isusa Krista, i
od našega brata Timoteja.

2 Kološanima, svetoj i vjernoj braći i sestrama u Isusu Kristu. Neka vam naš Bog
Otac udijeli milost i mir.

Pavlova zahvala i molitva

3 Uvijek se molimo za vas i zahvaljujemo za vas Bogu Ocu našega Gospodina
Isusa Krista

4 jer smo čuli za vašu snažnu vjeru u Isusa Krista i za vašu ljubav koju iskazujete
prema svetima posvuda.

5 Razlog vaše vjere je nada što vas čeka u nebesima. O toj ste nadi prvi put čuli
kad ste čuli istinu Radosne vijesti.

6 Ista ta Radosna vijest koja je došla k vama proširila se cijelim svijetom.
Posvuda mijenja ljudske živote, baš kao što je promijenila i vas prvoga dana kad
ste ju čuli i kad ste shvatili istinu o Božjoj milosti prema grešnicima.

7 Vi ste za nju čuli od Epafre, našega voljenog suradnika. On nas zastupa vjerno
služeći Kristu.

8 On nam je i rekao za vašu ljubav prema drugima, koju vam daje Sveti Duh.

9 Zato se mi od dana kad smo to čuli neprestano molimo za vas, tražeći da vas
Bog ispuni mudrošću i duhovnom spoznajom kako biste mogli razabrati
njegovu volju,

10 živjeti dostojno Gospodina i ugoditi mu, roditi svakom vrstom dobrih djela te
rasti u spoznaji Boga.

11 Molimo se da vas Bog ojača svojom slavnom silom da možete biti postojani i
strpljivi. Da radosno

12 možete zahvaljivati Ocu koji nas je osposobio da budemo subaštinicima
svetoga Božjeg naroda koji živi u svjetlu.

13 Izbavio nas je od vlasti tame i prenio u Kraljevstvo svojega ljubljenog Sina.

14 Njegovom krvlju Bog je otkupio našu slobodu i oprostio nam grijehe.

Kristovo prvenstvo

15 Krist je vidljiva slika nevidljivoga Boga, prvorođenac iznad svih stvorenja.

16 U Kristu je stvoreno sve na nebesima i na zemlji: vidljivo i nevidljivo, kraljevi
i kraljevstva, vladari i vlasti. Sve je stvoreno po njemu i za njega.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

17Postojao je prije svega drugoga i održava sve što postoji.

18On je glava Crkve, koja je njegovo Tijelo. On je prvi od svih ustao od mrtvih,
da u svemu bude prvi.

19Jer se Bogu svidjelo u njemu prebivati svom puninom

20i kroz njega—njegovom krvlju prolivenom na križu—pomiriti sa sobom sve
na zemlji i na nebesima.

21To se odnosi i na vas koji ste nekada bili daleko od njega i bili mu neprijatelji
mišlju i djelima.

22Ali on vas je ponovno izmirio sa sobom kroz smrt Kristova ljudskog tijela na
križu. Priveo vas je u svoju nazočnost svete, neporočne i besprijekorne.

23Ali morate čvrsto i postojano ustrajati u vjeri. Ne dajte se pokolebati u nadi
Radosne vijesti koju ste čuli. Ona se propovijeda diljem svijeta, a mene, Pavla,
Bog je postavio da joj služim.

Pavlovo služenje Crkvi

24Sada se radujem što dovršavam patnje za koje mi je Krist rekao da ću ih proći
za dobro Crkve, njegova tijela.

25Bog mi je dao osobitu službu da vam naviještam njegovu poruku u svoj
punini.

26Ta je tajna bila skrivena vjekovima i naraštajima, ali sada ju je Bog očitovao
njegovim svetima.

27Jer Bogu se svidjelo da svojemu narodu objavi kako su bogatstvo i slava
Kristova namijenjeni i vama poganima. Jer u ovome je tajna: Krist živi u vama i
vaša je nada da ćete biti dionicima njegove slave.

28Svima naviještamo Krista. Opominjemo i poučavamo ljude, s mudrošću koju
nam je Bog dao, da svakoga učinimo zrelim u Kristu.

29Da to postignem, trudim se i borim u njegovoj snazi, koja tako silno djeluje u
meni.

Kološanima 2

1Želim da znate koliko sam se mučio za vas, za Crkvu u Laodiceji i za sve one
koji me još nisu osobno upoznali.

2Želim da se njihova srca ohrabre, povezana u ljubavi, da dobiju bogatu i punu
spoznaju Božje tajne: Krista.

3U njemu su skrivena sva bogatstva mudrosti i spoznaje.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

4Govorim vam to da vas nitko ne prevari uvjerljivim riječima.

5Iako sam daleko od vas, u mislima sam s vama. Veoma me raduje što živite kako treba i što je vaša vjera u Krista čvrsta.

Sloboda od pravila i novi život u Kristu

6Kako ste prihvatili Krista za Gospodina, tako nastavite s njime živjeti.

7Budite u njemu ukorijenjeni pa ćete se izgrađivati i učvršćivati u vjeri kako ste i poučeni. Obilno zahvaljujte Bogu.

8Nemojte da vas tko odvuče ispraznim mudrovanjem koje se temelji na ljudskim predajama i na počelima ovoga svijeta, a ne na Kristu.

9Jer u Kristu doslovce prebiva sva punina božanstva,

10a vi ste ispunjeni kroz zajedništvo s njime, koji je iznad svakoga poglavarstva i vlasti u svemiru.

11Kad ste došli Kristu, “obrezani” ste, ali ne tjelesno. Bio je to duhovni zahvat—“odrezana” je vaša grešna narav.

12Jer s Kristom ste ukopani pri krštenju. I s njim ste uskrsnuli u novi život jer ste se pouzdali u moćnu Božju silu, koja je i Krista podignula od mrtvih.

13Bili ste nekoć mrtvi zbog svojih prijestupa i zbog toga što vaša grešna narav još nije bila “odrezana”. Tada vas je Bog oživio s Kristom. Oprostio nam je sve prijestupe.

14Izbrisao je zadužnicu čije su odredbe bile protiv nas. Pribio ju je na Kristov križ i uništio.

15Tako je Bog razoružao zle vladare i vlasti. Javno ih je osramotio pobjedom na Kristovu križu.

16Neka vas zato nitko ne osuđuje zbog jela, pića ili zbog svetkovanja blagdana, mlađaka ili subote.

17Jer ta su pravila bila tek sjena prave stvarnosti—Krista.

18Ne dajte da vam oni koji uživaju u lažnoj poniznosti i štovanju anđela kažu kako niste zaslužili nagradu. Takvi ljudi, oholi zbog svoje tjelesne pameti, unedogled nabrajaju pojedinosti viđenja koja su imali.

19Ali ne drže se Krista, glave Tijela koje je snažno povezano i koje raste samo dobivajući hranu i snagu od Boga.

20Ako ste zaista umrli s Kristom, onda vas je on oslobodio temeljnih počela ovoga svijeta. Zašto se onda, kao da još pripadate ovomu svijetu, podvrgavate propisima kao što su:

21“Ne jedi! Ne kušaj! Ne takni!”

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

22Takva pravila obična su ljudska umotvorina jer se odnose na stvari koje
uporabom nestaju.

23Ti propisi prividno su mudri zbog samozvanog bogoštovlja, poniznosti i
trapljenja tijela, ali ne pomažu čovjeku da nadvlada svoje zle misli i želje.

Kološanima 3

Novi život u Kristu

1Uskrsnuli ste s Kristom. Zato težite za nebeskim, gdje Krist sjedi na počasnome
mjestu, Bogu zdesna.

2Razmišljajte o onome što u nebu; ne provodite vrijeme baveći se zemaljskim
stvarima.

3Jer umrli ste s Kristom i vaš je pravi život skriven s Kristom u Bogu.

4A kada se Krist, koji je naš pravi život, objavi cijelome svijetu, tada će i vi imati
udjela u njegovoj slavi.

5Usmrtite dakle ono zemaljsko u svojemu tijelu: blud, nečistoću, strasti, zlu
požudu i pohlepu. Ne budite pohlepni za stvarima ovoga svijeta jer je to
idolopoklonstvo

6zbog kojega će na ljude pasti Božji gnjev.

7I vi ste nekoć tako živjeli.

8Ali sada od sebe odbacite gnjev, srdžbu, opakost, hulu i prostotu!

9Ne lažite jedni drugima jer ste sa sebe svukli staru zlu narav i njezina zla djela.

10Obukli ste na sebe posve novoga čovjeka, koji se obnavlja spoznajući svojega
Stvoritelja.

11Nema više ovdje ni Grka ni Židova, ni obrezana ni neobrezana, ni barbara ni
skita, ni roba ni slobodna čovjeka; tu je samo Krist—koji je sve i u svima.

12Vi ste sveti i ljubljeni Božji izabranici. Obucite se stoga u milosrdno srce,
dobrostivost, poniznost i strpljivost.

13Podnosite nedostatke drugih i praštajte onima kojima imate što zamjeriti.
Kao što je Gospodin vama oprostio, tako i vi opraštajte drugima.

14A najvažnije je: obucite se u ljubav! Ona nas veže u savršeni sklad.

15Neka vašim srcima upravlja Kristov mir. Udovi ste istoga tijela i zato ste
pozvani živjeti u miru. Budite zahvalni!

Croatian New Testament (Knjiga O Kristu)
© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

16Neka Kristova riječ u svem svojem bogatstvu prebiva u vama. Poučavajte se i opominjite međusobno sa svom mudrošću. U srcu pjevajte Bogu psalme, hvalospjeve i duhovne pjesme sa zahvalnošću.

17I ma što činili, riječju ili djelom, činite u ime Gospodina Isusa, zahvaljujući po njemu Bogu Ocu.

Upute kršćanskim obiteljima

18Žene, pokoravajte se svojim muževima kao što dolikuje u Gospodinu.

19Muževi, volite svoje žene i ne budite osorni prema njima.

20Djeco, slušajte u svemu roditelje jer je to ugodno Gospodinu.

21Očevi, ne ogorčujte svoju djecu da ne postanu malodušna.

22Robovi, budite poslušni svojim zemaljskim gospodarima u svemu. Ne trudite se da im ugodite samo dok vas vide, već uvijek tako činite, iskrena srca, u strahu Gospodnjem.

23Što god činili, činite od srca, kao Gospodinu, a ne ljudima.

24Znajte da ćete od Gospodina kao nagradu dobiti baštinu. Služite Gospodinu Kristu.

25Tko čini nepravdu, dobit će i plaću nepravednika. U Bogu nema pristranosti!

Kološanima 4

1Gospodari, postupajte pravedno i pošteno prema svojim robovima. Ne zaboravite da i vi imate Gospodara—na nebu!

Poticaj na molitvu

2Molite se ustrajno i budno, sa zahvalnošću.

3Molite se i za nas, da nam Bog otvori vrata kako bismo mogli navješćivati Kristovo otajstvo zbog kojega sam u okovima

4te da ga navijestim onako kako treba.

5Mudro postupajte prema onima koji su vani; koristite svaku prigodu da činite dobro.

6Neka vaše riječi uvijek budu ljubazne, solju začinjene, da znate što kome treba reći.

Posljednje napomene i pozdravi

7Moj voljeni brat Tihik, vjerni sluga Gospodnji, ispričat će vam sve o meni.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

8Šaljem ga k vama baš zato da znate kako smo i da vas ohrabri.

9Šaljem vam i vjernoga, dragog brata Onezima, vašega zemljaka. On i Tihik ispričat će vam kako je ovdje.

10Pozdravlja vas Aristarh, koji je sa mnom u zatvoru, te Barnabin nećak Marko, za kojega sam vas već prije uputio da ga lijepo primite dođe li k vama.

11Pozdravlja vas i Isus, kojega zovemo Just. To su jedini moji suradnici na kraljevstvu Božjemu koji su židovskoga podrijetla. Oni su mi bili utjeha.

12Pozdravlja vas vaš zemljak Epafra, sluga Krista Isusa. On se uvijek žarko moli za vas da, prema Božjoj volji, budete zreli i čvrsti u vjeri.

13Zaista vam mogu reći da se svojski trudi za vas, kao i za kršćane u Laodiceji i u Hierapolu.

14Pozdravljaju vas dragi liječnik Luka i Dema.

15Pozdravite braću i sestre u Laodiceji te Nimfu i Crkvu koja se sastaje u njezinu domu.

16Kad pročitate ovo pismo, neka ga pročitaju i u laodicejskoj Crkvi, a vi pročitajte ono koje sam njima napisao.

17Arhipu recite da obavlja službu koju mu je Gospodin dao.

18Evo i pozdrava mojom, Pavlovom rukom. Sjećajte se mojih okova. Neka je s vama Božja milost.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

1 Solunjanima

1 Solunjanima 1

1 Ovo je pismo od Pavla, Sile i Timoteja. Crkvi u Solunu, koja je u Bogu Ocu i u
Gospodinu Isusu Kristu. Neka vam je milost i mir.

Vjera solunskih vjernika

2 Uvijek zahvaljujemo Bogu za vas i neprestano se za vas molimo.

3 Uvijek se pred svojim Bogom Ocem sjećamo vaših djela vjere, vašeg truda iz
ljubavi te vaše postojanosti nadahnute nadom u našega Gospodina Isusa Krista.

4 Znamo, draga braćo i sestre, da vas je Bog izabrao za svoje.

5 Jer evanđelje koje smo vam donijeli nije se očitovalo samo u riječi, već i u sili
Svetoga Duha, s potpunim i dubokim uvjerenjem u njegovu istinitost. A znate i
da smo mi među vama živjeli kao dokaz istinitosti naše poruke.

6 Primili ste Riječ od Svetoga Duha s radošću unatoč velikim patnjama. U tomu
ste slijedili nas i Gospodina.

7 Postali ste tako uzorom svim vjernicima u Makedoniji i u Ahaji.

8 Ne samo da je riječ Gospodnja od vas odjeknula po Makedoniji i po Ahaji, nego
se o vašoj vjeri u Boga tako pročulo da o tomu više ljudima ne treba ni govoriti.

9 Sami pripovijedaju kako ste nas lijepo primili i kako ste se od idola obratili
istinskome i živome Bogu da mu služite

10 te kako iščekujete da s neba ponovno dođe njegov Sin Isus, kojega je uskrisio
od mrtvih i koji će nas izbaviti od strašnoga Božjega gnjeva koji je pred nama.

1 Solunjanima 2

Pavao se sjeća posjeta Solunjanima

1 Znate i sami, draga braćo i sestre, da naš dolazak k vama nije bio uzaludan.

2 Znate da su nas prije toga u Filipima zlostavljali i izvrgnuli ruglu. Ipak smo se
odvažili, pouzdajući se u Boga, propovijedati vam evanđelje, iako uz tešku
borbu.

3 Vidite dakle da u našemu propovijedanju nema govora o zabludi, nečistim
pobudama ili prijevari.

4 Navješćujemo Radosnu vijest upravo onako kako nam je Bog povjerio da
činimo. Ne trudimo se ugoditi ljudima, nego Bogu koji proniče srca.

Croatian New Testament (Knjiga O Kristu)
© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

5Nikada vas nismo pokušali pridobiti laskanjem. Bog nam je svjedok i da nikada
ništa nismo činili iz pohlepe.

6Niti smo od ljudi tražili slavu—ni od vas ni od bilo koga drugoga.

7Mogli smo od vas kao Kristovi apostoli što i zahtijevati, ali nismo. Bili smo
prema vama blagi poput majke koja s ljubavlju njeguje svoju djecu.

8Toliko smo vas voljeli da smo vam htjeli predati ne samo Božju Radosnu vijest
nego i vlastiti život.

9Pa sjećate se, draga braćo i sestre, našega teškog truda i umora! Dok smo vam
propovijedali evanđelje, radili smo noću i danju da nikomu od vas ne budemo
na teret.

10I vi i Bog ste nam svjedoci da smo se sveto, pravedno i besprijekorno vladali
prema vama vjernicima.

11Postupali smo prema svakomu od vas kao otac prema vlastitoj djeci.

12Poticali smo vas, hrabrili i zaklinjali da živite životom dostojnim Boga koji vas
je pozvao u svoje kraljevstvo da s njime dijelite njegovu slavu.

13Zato bez prestanka zahvaljujemo Bogu što Božju poruku koju smo vam
navijestili niste primili kao ljudsku, nego kao Božju riječ, što ona uistinu i jest.
A ona djeluje u vama koji vjerujete.

14Vi ste, draga braćo, pretrpjeli od svojih sunarodnjaka progonstvo te ste tako
prošli jednako kao i članovi Božjih kršćanskih crkava u Judeji, koje su zbog vjere
u Krista Isusa progonili njihovi vlastiti sunarodnjaci, Židovi.

15Oni su poubijali vlastite proroke, pa čak i Gospodina Isusa. Nas su žestoko
progonili. Ne ugađaju Bogu i neprijatelji su svim ljudima

16jer nam priječe propovijedati poganima da se oni ne bi spasili. Navršili su tako
mjeru svojih zlodjela. Navukli su na sebe najveći Božji gnjev.

Timotejeva pohvala Crkvi

17Draga braćo, pošto smo zakratko bili odvojeni od vas (ali ne i srcem), vruće
smo čeznuli za vama te smo pokušali doći da vas vidimo.

18Zaista smo nastojali doći k vama, ja Pavao i više puta, ali Sotona nas je
spriječio.

19Tko će, na koncu, biti naša nada i radost, naš ponos i naša nagrada pred našim
Gospodinom Isusom kada opet dođe?

20Vi ste naša slava i naša radost!

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

1 Solunjanima 3

1Kad to više nismo mogli izdržati, odlučili smo da ja sam ostanem u Ateni,

2a brata Timoteja, Božjega suradnika na Kristovu evanđelju, poslali smo da vas
učvrsti i ohrabri u vjeri

3da se nitko ne pokoleba u tim nevoljama. I sami znate da se one nama
događaju.

4Dok smo bili među vama, unaprijed smo vas upozoravali da će biti takvih
nevolja, koje su se, kao što znate, i dogodile.

5Zato više nisam mogao izdržati pa sam poslao Timoteja da dozna kako stojite
u vjeri. Bojao sam se da vas je možda nije zaveo Napasnik te da naš trud nije bio
uzaludan.

6A Timotej se upravo vratio od vas i donio nam veselu vijest o vašoj vjeri i
ljubavi. Kaže da nas se još rado sjećate i da čeznete vidjeti nas koliko i mi vas.

7Zato smo se, braćo, vašom čvrstom vjerom utješili u svoj našoj tjeskobi i
nevolji.

8Vaša čvrsta postojanost u Gospodinu vratila nas je u život.

9Kako da dovoljno zahvalimo Bogu za vas, za svu radost koju zbog vas osjećamo
pred njim?

10Danju i noću se neprestano molimo Bogu da nam dopusti ponovno vas
posjetiti, da možemo, ako je potrebno, u čemu upotpuniti vašu vjeru.

11Da hoće sam naš Bog Otac i Gospodin Isus upraviti naš put prema vama!

12A vama neka Gospodin podari da rastete i obilujete u međusobnoj ljubavi kao
što mi obilujemo ljubavlju prema vama.

13Tako će vam srca biti snažna, besprijekorna i sveta kad stanete pred našega
Boga Oca na dan dolaska našega Gospodina Isusa Krista s njegovim svetima.

1 Solunjanima 4

Život ugodan Bogu

1Na koncu, draga braćo i sestre, zaklinjemo vas u imenu Gospodina Isusa da
živite životom ugodnim Bogu kao što smo vas poučili. Vi već tako i živite.
Napredujte i dalje.

2Znate zapovijedi koje smo vam dali u ime Gospodina Isusa.

3Bog želi da budete sveti i čisti, da se uzdržavate od grijeha bluda.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

4Tako će svatko od nas znati nadzirati svoje tijelo u svetosti i časti,

5a ne živjeti u strasti i pohoti poput pogana koji ne poznaju Boga.

6Nikada u tomu ni u čemu drugome ne varajte svojega brata kršćanina jer Gospodin se za to osvećuje, kao što sam vas već upozorio.

7Jer nas Bog nije pozvao da živimo pokvarenim, već čistim životom.

8Tko odbacuje ove zapovijedi, ne odbacuje čovjeka, nego Boga koji vam daje svojega Svetog Duha.

9O bratskoj ljubavi koja mora vladati među Božjim narodom ne moram vam ni pisati jer vas je sam Bog poučio da volite jedni druge.

10Vi zaista iskazujete veliku ljubav braći u cijeloj Makedoniji. Molimo vas ipak, draga braćo, da u tome još više napredujete.

11Trudite se mirno živjeti, baviti se svojim poslom i raditi vlastitim rukama, kako smo vam zapovjedili.

12Tako ćete časno živjeti pred nevjernicima i nitko vam neće trebati novčano pomagati.

Nada uskrsnuća

13Želim, braćo i sestre, da znate što će se dogoditi s umrlim kršćanima, da ne tugujete kao drugi koji nemaju nade.

14Vjerujemo da je Isus umro i uskrsnuo te da će Bog, kad Isus opet dođe, s Isusom dovesti i kršćane koji su usnuli u Isusu.

15Govorim vam ovo poučen izravno od Gospodina: oni od nas koji još budu živi kad se Gospodin vrati, neće preteći umrle.

16Sam će Gospodin sići s neba na zapovijed, na glas arhanđela, na zov Božje trublje. Najprije će uskrsnuti umrli u Kristu.

17Zatim će oni od nas koji još budu živi biti uzneseni u vis, na oblake, u susret Gospodinu, da s njime zauvijek ostanu.

18Tješite se međusobno tim riječima.

1 Solunjanima 5

1A kada će se sve to dogoditi, ne trebam vam pisati

2jer i sami dobro znate da će Dan Gospodnji doći neočekivano, kao tat u noći.

3Dok ljudi još budu govorili: “Sve je mirno i sigurno”, snaći će ih iznenada propast kao trudnicu trudovi. I neće umaknuti.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

4Ali vi, braćo draga, niste u tami da bi vas Dan Gospodnji zaskočio kao tat.

5Djeca ste svjetla i dana; ne pripadate tami i noći.

6Ne spavajmo zato kao ostali, već bdijmo i budimo trijezni.

7Spava se i opija noću.

8Ali budimo trijezni, mi koji pripadamo danu. Obucimo oklop vjere i ljubavi, stavimo kacigu—nadu spasenja.

9Jer Bog nam nije namijenio svoj gnjev, nego spasenje po našemu Gospodinu Isusu Kristu,

10koji je umro za nas da možemo zauvijek živjeti s njime, zatekao nas njegov dolazak žive ili umrle.

11Tješite se zato međusobno i izgrađujte jedni druge, kao što već i činite.

Završne upute

12Molimo vas, draga braćo, da poštujete svoje starješine u djelu Gospodnjem. Oni naporno rade među vama i opominju vas.

13Cijenite ih i volite zbog njihova rada. Živite u miru jedni s drugima!

14Potičemo vas, braćo: opominjite lijene, hrabrite malodušne, pomažite slabima, budite strpljivi prema svima!

15Pazite da tko kome ne uzvrati zlo za zlo, nego se uvijek trudite činiti dobro svima.

16Uvijek se radujte!

17Molite se bez prestanka!

18Zahvaljujte Bogu ma što vas snašlo jer je to za vas Božja volja u Kristu Isusu.

19Ne trnite Svetoga Duha.

20Ne prezrite proroštva,

21nego sve provjeravajte i prihvatite što je dobro.

22Klonite se svakoga zla.

Posljednji pozdravi

23Neka vas sam Bog, izvor mira, potpuno posveti i neka cijelo vaše biće—duh, dušu i tijelo—očuva besprijekornima za dolazak našega Gospodina Isusa Krista.

24Vjeran je Bog koji vas je pozvao. On će to i učiniti.

25Draga braćo i sestre, molite se za nas.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

[26]Pozdravite svu braću svetim cjelovom.

[27]Zaklinjem vas u Gospodinu: pročitajte ovu poslanicu svoj braći.

[28]Neka je milost našega Gospodina Isusa Krista sa svima vama.

Croatian New Testament (Knjiga O Kristu)
© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

2 Solunjanima

2 Solunjanima 1

1Ovo je pismo od Pavla, Sile i Timoteja solunskoj Crkvi koja je u Bogu, našemu
Ocu, i u Gospodinu Isusu Kristu.

2Neka vam je milost i mir od Boga Oca i od Gospodina Isusa Krista.

Ohrabrenje u progonstvu

3Draga braćo i sestre, ne možemo a da uvijek ne zahvaljujemo Bogu za vas, za
vašu vjeru koja jača i za vašu veliku međusobnu ljubav.

4Ponosno govorimo drugim Božjim crkvama o vašoj postojanoj vjeri u
progonstvima i u nevoljama koje trpite.

5One su samo najava pravednoga Božjeg suda na kojemu će vas Bog proglasiti
dostojnima svojega Kraljevstva za koje i trpite.

6Bog će pravedno kazniti vaše progonitelje patnjom,

7a vama progonjenima, kao i nama, dati spokoj kad se s neba objavi Gospodin
Isus. On će doći s moćnim anđelima

8i s plamenim ognjem te donijeti osvetu onima koji ne priznaju Boga i ne žele
se pokoriti Radosnoj vijesti o našemu Gospodinu Isusu Kristu.

9Bit će kažnjeni vječnom propašću, zauvijek odvojeni od Gospodnjega lica i od
njegove silne slave

10na dan kada on dođe primiti slavu i čast od svojega svetog naroda, od svih
vjernika. Među njima ste i vi jer ste povjerovali našemu svjedočanstvu o njemu.

11Zato se stalno molimo za vas, da vas Bog učini dostojnima života na koji vas
je pozvao i da on svojom snagom dovrši svaku vašu dobru nakanu i svako dobro
djelo—

12da bi zbog vas svi slavili ime našega Gospodina Isusa te da i vi budete
proslavljeni u njemu po milosti našega Boga i Gospodina Isusa Krista.

2 Solunjanima 2

Znakovi Dana Gospodnjega

1A glede dolaska našega Gospodina Isusa Krista i našega okupljanja oko njega,

2ne dajte se zavesti kakvim proroštvom, riječju ili pismom o tomu kako je on
već tu.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

3Ne dajte se prevariti. Jer taj dan neće doći prije velike pobune protiv Boga i
prije nego što se pojavi čovjek bezakonja—koji će završiti u paklu.

4On će se uzdignuti iznad svih bića koje ljudi štuju i nazivaju bogovima. Zasjest
će u Božji hram i sebe proglasiti Bogom.

5Zar se ne sjećate da sam vam o tomu govorio dok sam još bio s vama?

6Znate što ga zadržava—on može doći tek kad za to bude vrijeme.

7To zlo već potajno djeluje dok se ne ukloni onaj tko ga sada zadržava.

8Tada će se otkriti Bezakonik, kojega će Gospodin Isus pogubiti dahom iz svojih
usta i uništiti svojim slavnim dolaskom.

9Taj će Bezakonik doći da sotonskom silom čini različita lažna znamenja i
čudesa.

10Pokvareno će zavarati sve one koji idu u propast jer su odbili vjerovati u
istinu da se spase.

11Zato će im Bog poslati djelotvornu obmanu da povjeruju u laž

12i da budu osuđeni svi koji nisu povjerovali istini, nego su odabrali živjeti u zlu.

Poticaj na ustrajnost

13Draga braćo i sestre, ne možemo a da uvijek ne zahvaljujemo Bogu za vas.
Gospodin vas ljubi. Zahvalni smo Bogu što vas je od početka odabrao za
spasenje koje dolazi kroz posvećenje Duha i kroz vjeru u istinu.

14Na spasenje vas je pozvao kad smo vam propovijedali Radosnu vijest, da sada
budete dionicima slave našega Gospodina Isusa Krista.

15Budite, braćo, zato postojani i držite se predaja kojima smo vas poučili
osobno ili u pismu.

16Neka naš Gospodin Isus Krist i naš Bog Otac, koji nas je ljubio i koji nam je po
svojoj milosti dao vječnu utjehu i dobru nadu,

17utješi vaša srca i učvrsti ih u svakome dobrom djelu i riječi.

2 Solunjanima 3

Zamolba za molitvu

1I na koncu, draga braćo i sestre, molim vas da se za mene molite: da se Božja
riječ brzo širi i proslavlja kao i među vama

2te da se oslobodimo pokvarenih i zlih ljudi jer svi nemaju vjere.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

3Ali Gospodin je zato vjeran. On će vas ojačati i sačuvati vas od Zloga.

4Pouzdajemo se u Gospodina da činite i da ćete činiti kako smo vam zapovjedili.

5Neka vam Gospodin dade još dublju spoznaju Božje ljubavi i postojanosti u Kristu.

Ohrabrenje na dostojan život

6A ovo vam, draga braćo i sestre, zapovijedamo u ime Gospodina Isusa Krista: klonite se svakoga brata koji besposliči i ne živi prema predaji koju smo vam dali.

7Dobro znate da trebate činiti kao i mi. Dok smo bili kod vas, nismo ljenčarili

8niti smo badava jeli ičiji kruh. Danonoćno smo radili samo da ne padnemo vama na teret.

9Ne da na to nismo imali pravo, nego smo vam htjeli poslužiti kao uzor.

10Dok smo bili među vama, zapovjedili smo: “Tko neće raditi, neka i ne jede!”

11Ipak čujemo da neki od vas besposliče, da sami ništa ne rade, nego samo zabadaju nos u tuđe poslove.

12Takvima zapovijedamo u ime Gospodina Isusa Krista, štoviše zaklinjemo ih da s mirom rade i da jedu vlastiti kruh.

13A vama ostalima, braćo i sestre, neka ne dodija činiti dobro.

14Ne pokori li se tko ovoj našoj pismenoj zapovijedi, klonite ga se da se posrami,

15ali ne smatrajte ga neprijateljem, nego ga opominjite kao brata.

Pavlovi posljednji pozdravi

16Neka vam sam Gospodin mira dade mir uvijek i u svemu. Gospodin sa svima vama!

17A evo i pozdrava od mene, Pavla, napisanoga mojom rukom. Pišem ga tako u svakoj poslanici, kao znak raspoznavanja.

18Neka milost našega Gospodina Isusa Krista bude nad svima vama.

Croatian New Testament (Knjiga O Kristu)
© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

1 Timoteju

1 Timoteju 1

Pavlovi pozdravi

1 Ovo je pismo od Pavla, apostola Isusa Krista, kojega je postavio naš Spasitelj
Isus Krist, naša nada.

2 Timoteju, mojemu pravom sinu u vjeri. Neka ti Bog Otac i naš Gospodin Isus
Krist podare milost, milosrđe i mir.

Upozorenje na lažne učitelje

3 Kao što sam te zamolio kad sam odlazio u Makedoniju, ostani u Efezu da
zapovjediš onima koji šire pogrešno učenje da to prestanu činiti.

4 Neka ne trate vrijeme na beskonačna nagađanja o mitovima i rodoslovljima.
To više pogoduje prepirkama nego služenju Bogu u vjeri.

5 Zapovijedam to zato da svi budete puni ljubavi, što dolazi iz čista srca, čiste
savjesti i neprijetvorne vjere.

6 Ali neki su učitelji zastranili i skrenuli u prazno naklapanje.

7 Htjeli bi biti učitelji Zakona, a ne razumiju ni ono što sami govore i što uporno
tvrde.

8 Znamo da je Zakon dobar kad se njime služi onako kako je to Bog odredio.

9 Ali Bog ga nije dao zbog ljudi koji čine što je pravedno; on je za zločince i
buntovnike, za bezbožnike i grešnike, koji nisu sveti, već svjetovni, za ubojice—
čak i vlastitih roditelja,

10 za bludnike, homoseksualce, otmičare, varalice, lašce i sve koji čine što se
protivi zdravome učenju

11 slavne Radosne vijesti blaženoga Boga, koji ju je meni povjerio.

Pavlova zahvalnost za Božje milosrđe

12 Silno sam zahvalan našemu Gospodinu Kristu Isusu, koji mi je dao snagu, što
me smatrao dostojnim povjerenja i što me je postavio da mu služim

13 iako sam prije bio hulitelj Boga, progonitelj i nasilnik. Ali Bog mi se smilovao,
jer sam to učinio u neznanju i nevjeri.

14 Kako je milostiv bio naš Gospodin! Posve me ispunio vjerom i ljubavlju u
Kristu Isusu.

15 Ova je riječ vjerodostojna i zaslužuje da se prihvati: Krist Isus došao je na
svijet spasiti grešnike—a od njih sam najgori ja.

Croatian New Testament (Knjiga O Kristu)
© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

16Bog mi se smilovao da budem primjer kako Krist Isus ima strpljenja i s najgorim grešnicima. Tako će i ostali shvatiti da i oni mogu povjerovati u njega i imati vječni život.

17Neka je slava i čast Bogu u vijeke vjekova. On je vječni, nevidljivi i besmrtni Kralj; jedini Bog. Amen.

Timotejeva odgovornost

18Timoteju, sine, stavljam ti na srce zapovijed da se držiš prijašnjih proročanstava koja se odnose na tebe i da se, ravnajući se prema njima, dobro boriš.

19Čuvaj svoju vjeru u Krista i čistu savjest. Neki su ju okaljali pa su doživjeli brodolom vjere.

20Među njima su Himenej i Aleksandar. Morao sam ih predati Sotoni da nauče ne huliti Boga.

1 Timoteju 2

Upute za bogoštovlje

1Prije svega, molite se za sve ljude; prizivajte Božju milost za njih i zahvaljujte Bogu.

2Molite se i za kraljeve i za sve koji su na vlasti, da možemo živjeti u miru i spokojno, u svoj pobožnosti i svetosti.

3To je dobro i ugodno našemu Bogu Spasitelju

4jer on želi da se svi ljudi spase i da spoznaju ovu istinu:

5jedan je Bog i jedan je posrednik između Boga i ljudi, Čovjek Isus Krist,

6koji je svoj život položio kao otkupninu za sve čovječanstvo. To je poruka koju je Bog dao svijetu u pravo vrijeme.

7A ja sam—istinu govorim, ne lažem—postavljen propovjednikom i apostolom, da poučavam pogane u vjeri i istini.

8Želim da se muškarci, gdje god se okupljate, mole podižući čiste ruke prema Bogu, bez srdžbe i raspravljanja.

9A žene neka se oblače pristojno. Neka se rese skromnošću i razborom, a ne upadljivim frizurama, zlatom, biserjem ili skupocjenom odjećom.

10Žena koja se smatra vjernicom trebala bi se resiti dobrim djelima.

11Neka žene slušaju pouku i uče tiho i pokorno.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

12Ne dopuštam da žena poučava niti da gospodari nad mužem. Neka šuti i sluša.

13Jer Bog je najprije stvorio Adama, pa tek onda Evu.

14I Sotona nije prevario Adama, nego Evu; ona je prva zgriješila.

15Ali Bog će ženama sačuvati život za vrijeme porođaja budu li ustrajale u vjeri, ljubavi, svetosti i razboritosti.

1 Timoteju 3

Starješine i đakoni

1Dobro se kaže: želi li tko biti starješina, časnu službu želi.

2Jer starješina Crkve mora biti besprijekoran. Mora biti vjeran svojoj ženi, trijezan, razborit, skroman, gostoljubiv i dobar učitelj.

3Ne smije biti pijanac ni svadljivac, nego popustljiv i ljubazan, ne kao oni koji vole novac.

4Mora dobro upravljati svojom obitelji, a djeca ga moraju slušati i poštivati.

5Jer ako čovjek ne može upravljati vlastitom obitelji, kako će se brinuti za Crkvu Božju?

6Starješina ne smije biti novoobraćenik da se ne bi uzoholio te pao pod đavlovu osudu.

7I ljudi koji nisu iz Crkve moraju o njemu dobro govoriti da ne zapadne u đavolsku zamku i ne osramoti se.

8Đakoni također moraju biti časni ljudi, a ne licemjeri. Ne smiju biti skloni prekomjernom piću ni prljavom dobitku.

9Moraju biti čiste savjesti, odani sljedbenici Krista, koji je uzvišena tajna njihove vjere.

10Najprije ih valja iskušati pa neka tek onda, budu li besprijekorni, obavljaju đakonsku službu.

11Njihove žene također moraju biti časne, razborite i u svemu pouzdane, a ne sklone ogovaranju.

12Đakon mora biti vjeran svojoj ženi te dobro upravljati svojom djecom i kućanstvom.

13Jer koji dobro obavljaju đakonsku službu, stječu častan položaj i veliku sigurnost u svojoj vjeri u Isusa Krista.

Istine naše vjere

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

14Pišem ti ovo u vjeri da ću uskoro doći k tebi,

15da znaš, ako se moj dolazak odgodi, kako se ljudi trebaju ponašati u Božjoj kući, u Crkvi živoga Boga, koja je stup i uporište istine.

16Ovo je, nesumnjivo, uzvišena tajna naše vjere: Krist se očitovao u tijelu, opravdao ga je Duh, vidjeli su ga anđeli i naviješten je svim narodima. U svijetu su u njega vjerovali i uznesen je na nebo.

1 Timoteju 4

Upozorenje na lažne učitelje

1Sveti Duh nam izričito kaže da će u posljednja vremena neki otpasti od vjere i prikloniti se prijevarnim duhovima i učenjima zloduha.

2Takvi će učitelji biti licemjeri i lažljivci otupjele savjesti.

3Zabranjivat će ljudima da se žene i da jedu neke vrste hrane. Ali Bog je stvorio sva jela, da ih ljudi koji su spoznali istinu jedu sa zahvalnošću.

4Sve što je Bog stvorio dobro je i ništa ne treba odbaciti, već uzimati sa zahvalnošću

5jer znamo da to posvećuju Božja riječ i molitva.

Dobar sluga Isusa Krista

6Objasniš li to braći, bit ćeš dobar sluga Krista Isusa; hranit ćeš se riječima vjere i istinitoga učenja koje postojano slijediš.

7Ne gubi vrijeme raspravljajući o budalastim idejama, o smiješnim mitovima i legendama. To su ionako samo uzaludne priče. Provodi, umjesto toga, vrijeme u jačanju svojeg duha.

8Tjelovježba jest od neke koristi, ali pobožnost donosi potpunu korist jer joj je obećan život—i sadašnji i budući.

9To je istina i zaslužuje da se prihvati.

10Za nju se trudimo i borimo. Pouzdajemo se u živoga Boga, Spasitelja svih ljudi, a posebice vjernika.

11Poučavaj tu istinu i trudi se da ju svi nauče.

12Ne daj da te tko manje poštuje zbog tvoje mladosti. Budi uzor svim vjernicima u riječi, vladanju, ljubavi, vjeri i čistoći.

13Dok ja ne dođem, posveti se čitanju Svetoga pisma Crkvi te hrabrenju i poučavanju vjernika.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

14Ne zanemaruj duhovni dar koji si primio po proročanstvu i polaganjem ruku
starješinskog zbora.

15Potpuno se tomu posveti da svi vide tvoj napredak.

16Dobro pazi na sebe i pazi što poučavaš. Ostani vjeran onome što je ispravno;
tako ćeš osigurati spasenje i sebi i onima koji te slušaju.

1 Timoteju 5

1Nikad se grubo ne obraćaj starijim ljudima, već ih opominji kao vlastitog oca,
mladiće kao braću,

2starije žene kao vlastitu majku, a djevojke, u svoj čistoći, kao vlastite sestre.

Savjeti o udovicama, starješinama i robovima

3Crkva se treba brinuti za udovice koje nemaju nikoga da za njih skrbi.

4Ali ako imaju djecu ili unuke, njihova je prva dužnost da pokažu pobožnost u
vlastitoj obitelji i da roditeljima uzvrate primljena dobročinstva. To je Bogu
ugodno.

5Prava udovica, koja je sasvim sama, pouzdaje se u Boga. Noću i danju traži od
njega pomoć i moli se.

6Ali udovica koja se odaje lagodnome životu duhovno je mrtva.

7Tako im zapovjedi—da budu besprijekorne.

8A ako se tko ne brine za rođake, pogotovo za svoje ukućane, taj je zanijekao
svoju vjeru i gori je od nevjernika.

9Ne upisujte na udovički popis nijednu udovicu ako još nema šezdeset godina i
jednom udavana.

10Neka ju preporučuju njezina dobra djela: da je dobro odgojila djecu, da je bila
gostoljubiva, da je ponizno služila drugim kršćanima, da je pomagala
nevoljnicima, da je predano činila dobra djela.

11Mlađe udovice ne bi trebalo uvrstiti na popis jer će se, kad tjelesna požuda
svlada njihovu odanost Kristu, htjeti opet udati.

12Tako bi pak zaslužile osudu jer su prekršile prijašnji zavjet.

13Osim toga će se, obilazeći po kućama, naučiti besposlici te postati brbljave i
govoriti što ne bi smjele.

14Zato savjetujem da se mlađe udovice opet udaju, da imaju djecu i brinu se o
svojemu domu. Tako neprijatelju neće dati nikakva povoda da ih pogrđuje.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

15Jer neke od njih su već zastranile te slijede Sotonu.

16Ima li koja vjernica udovicu među rodbinom, neka joj pomaže. Tako taj teret neće pasti na Crkvu pa će se moći brinuti za udovice koje nemaju nikoga.

17Starješine su zavrijedili dvostruku čast, osobito oni koji obavljaju dvostruki posao—propovijedaju i poučavaju.

18Jer u Svetome pismu piše: “Ne zavezuj usta volu koji vrši žito.” A na drugome mjestu stoji: “Radnik zaslužuje plaću.”

19Ne primaj tužbu protiv starješine osim uz dva ili tri svjedoka.

20One koji griješe ukori pred cijelom Crkvom da i drugi imaju straha Božjega.

21Zaklinjem te pred Bogom, pred Gospodinom Isusom Kristom i pred svetim anđelima da se toga držiš i da ne činiš ništa iz pristranosti. Sa svima valja jednako postupati.

22Ni na koga brzopleto ne polaži ruke da ga imenuješ za starješinu. Ne budi dionikom tuđih grijeha! Čuvaj se čistim!

23Ne pij samo vodu, već uzimaj i pomalo vina radi svojeg želuca i čestih slabosti.

24Neki ljudi žive grešnim životom i svakomu je jasno da će biti osuđeni. Ali ima i takvih za čije će se grijehe doznati tek poslije.

25Jednako su tako svakomu očita dobra djela nekih ljudi, ali ima i takvih o kojima će se znati tek poslije.

1 Timoteju 6

O robovima

1Kršćani koji su robovi trebaju svoje gospodare držati dostojnima časti da se ne pogrđuje Božje ime i naše učenje.

2A oni koji za gospodara imaju kršćanina neka ga ne cijene manje zbog toga što su braća. Trebali bi mu još bolje služiti jer svojim trudom koriste vjerniku i ljubljenome bratu.

Lažna učenja i pravo bogatstvo

Poučavaj tu istinu, Timoteju, i svakoga potiči da joj bude poslušan.

3Zastupa li tko drukčije učenje, odbacujući zdrave riječi našega Gospodina Isusa Krista, koje su temelj pobožnog života,

4taj je ohol i neznalica koji boluje od rasprava i prepiranja. A one vode u zavist, svađu, pogrde i zla sumnjičenja.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

5Takvi ljudi uvijek izazivaju trvenja. Pokvarenog su uma, lišeni istine, a vjeru
smatraju izvorom zarade.

6Pa ipak, prava je vjera veliko bogatstvo ako je čovjek zadovoljan onime što ima.

7Na ovaj svijet nismo ništa donijeli, pa ništa ne možemo ni ponijeti s njega.

8Imamo li dakle dostatno odjeće i hrane, budimo time zadovoljni!

9Ali ljudi koji se žele obogatiti upadaju u napast, u zamku mnogih nerazumnih
i štetnih požuda koje ih strovaljuju u propast i uništenje.

10Jer ljubav prema novcu korijen je svakoga zla. Ima ljudi koji su, žudeći za
novcem, odlutali od vjere i sami sebi nanijeli mnogo patnje.

Pavlove posljednje upute

11Ali ti si, Timoteju, Božji čovjek. Kloni se zato toga. Teži za pravednošću,
pobožnošću, vjerom, ljubavlju, postojanošću i blagošću.

12Bij dobru bitku vjere. Teži za vječnim životom koji ti je Bog dao i o kojemu si
tako lijepo svjedočio pred brojnim svjedocima.

13Zapovijedam ti pred Bogom, koji svima daje život, i pred Kristom Isusom, koji
je dao lijepo svjedočanstvo pred Poncijem Pilatom:

14vrši ovu zapovijed neokaljano i besprijekorno od sada pa do dolaska našega
Gospodina Isusa Krista.

15Jer kad za to dođe vrijeme, Krista će pokazati blaženi i jedini Vladar, Kralj
kraljeva i Gospodar gospodara.

16On je jedini besmrtan. Prebiva u tako sjajnom svjetlu da mu se nitko ne može
približiti. Nitko ga od ljudi nije vidio niti ga može vidjeti. Njemu neka je čast i
vlast uvijeke. Amen.

17Bogatašima u ovome svijetu reci da ne budu bahati i da se ne pouzdaju u svoje
nesigurno bogatstvo, nego u Boga koji nam sve obilno daje na uživanje.

18Reci im neka svojim novcem čine dobro. Neka se bogate dobrim djelima i neka
budu darežljivi, spremni s drugima podijeliti ono što im je Bog dao.

19Tako će prikupiti pravo blago u nebu—jedini i siguran ulog za vječnost—te
postignuti pravi život.

20Timoteju, čuvaj blago koje ti je Bog povjerio. Kloni se svjetovnih i ispraznih
rasprava s onima koji ti se suprotstavljaju svojim nazoviznanjem!

21Neki su, pristajući uz takve, zastranili od vjere. Neka je Božja milost sa svima
vama.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

2 Timoteju

2 Timoteju 1

1Ovo je pismo od Pavla, apostola Krista Isusa Božjom voljom, poslanoga da
navješćuje život koji je Bog obećao po vjeri u Krista Isusa.

2Mojemu ljubljenom sinu Timoteju. Neka ti je milost, milosrđe i mir od našega
Boga Oca i Gospodina Isusa Krista.

Poticaj na vjernost

3Timoteju, zahvaljujem za tebe Bogu, kojemu služim čiste savjesti kao i moji
preci, dok se bez prestanka, danonoćno, molim za tebe.

4Kad se sjetim tvojih suza, obuzme me čežnja da te opet vidim i da se
razveselim.

5Znam kakvu iskrenu vjeru u Boga imaš—kao najprije tvoja baka Loida, a zatim
i tvoja mati Eunika.

6Zato te molim: raspiruj duhovni dar koji ti je Bog dao kad sam na tebe položio
ruke.

7Jer Bog nam nije dao duha bojažljivosti, već Duha snage, ljubavi i razboritosti.

8Ne srami se govoriti o našemu Gospodinu niti o meni, iako sam u zatvoru! Budi
spreman sa mnom trpjeti zaradi navješćivanja Radosne vijesti. Bog će ti za to
dati snage.

9On nas je spasio i pozvao nas da živimo svetim životom—ne zato što smo to
svojim djelima zaslužili, nego zato što je to bio njegov naum još od vječnosti: da
nam daruje svoju milost u Isusu Kristu.

10Sada nam je sve to objavio dolaskom našega Spasitelja Isusa Krista, koji je
skršio moć smrti i učinio da kroz Radosnu vijest zasja život i besmrtnost.

11Bog me je postavio da budem propovjednik, apostol i učitelj te Radosne
vijesti.

12Zato i trpim ovdje u tamnici. Ali ne stidim se toga jer poznajem onoga u koga
se pouzdajem i siguran sam da je on kadar sačuvati povjereno do dana svojega
dolaska.

13Uzor neka ti bude zdravo učenje koje si od mene čuo u vjeri i ljubavi u Kristu
Isusu.

14Dobro čuvaj blago koje ti je povjereno s pomoću Svetoga Duha koji prebiva u
nama.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

15Kao što znaš, svi kršćani u Maloj Aziji su me napustili—među njima i Figel i
Hermogen.

16Neka Gospodin milosrđem daruje Oneziforov dom jer me je često znao
osvježiti svojim posjetom. Nije se sramio što sam u zatvoru.

17Naprotiv, kad je došao u Rim, brižno me potražio i pronašao.

18Neka mu Gospodin daruje milosrđe na dan Kristova dolaska. Znaš koliko mi
je puta pomogao u Efezu.

2 Timoteju 2

Dobar Kristov vojnik

1Timoteju, sinko, jačaj u milosti koju nam daje Isus Krist!

2Što si od mene čuo pred mnogim svjedocima, prenesi pouzdanim ljudima koji
će to moći prenijeti drugima.

3Dijeli sa mnom tegobe kao dobar vojnik Krista Isusa.

4Kristov si vojnik; ne zapleći se u svagdanje poslove jer inače nećeš moći ugoditi
vojskovođi.

5Pokoravaj se Božjim pravilima, baš kao sportaš koji ne može dobiti nagradu
ako se propisno ne natječe.

6Ratar koji naporno radi treba prvi uživati u plodovima svojega truda.

7Razmisli što ti govorim. Gospodin će dati da razumiješ sve to.

8Nemoj nikad zaboraviti da je Isus Krist rođen kao potomak kralja Davida i da
je uskrsnuo od mrtvih. To je Radosna vijest koju naviještam.

9Zbog nje trpim nevolju i okovan sam poput kakva zločinca. Ali ako sam ja
okovan, Božja riječ nije.

10Voljan sam sve podnijeti zaradi onih koje je Bog izabrao da postignu spasenje
i vječnu slavu u Kristu Isusu.

11Ove su riječi istinite: Umremo li s njim, s njim ćemo i živjeti.

12Podnesemo li nevolje, kraljevat ćemo s njim. Ako ga se odreknemo, i on će se
nas odreći.

13Ako mu ne budemo vjerni, on će ostati vjeran jer ne može sâm sebe zanijekati.

Djelatnik potvrđen od Boga

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

14Podsjećaj ljude na to i zaklinji ih pred Bogom da se ne prepiru. To ničemu ne
koristi, a na propast je onima koji slušaju.

15Marljivo se trudi da se pred Bogom pokažeš prokušanim, dobrim djelatnikom
koji se nema čega stidjeti i koji točno razlaže riječ istine.

16Svjetovne i isprazne rasprave izbjegavaj jer one vuku u sve veću bezbožnost.

17Takve se riječi šire poput gnjileži. Takvi su Himenej i Filet.

18Zastranili su od istine tvrdeći da se uskrsnuće već zbilo. Time su potkopali
vjeru nekih.

19Ali Božja istina stoji čvrsto poput temelja s natpisom: "Gospodin poznaje
svoje" i "Tko god tvrdi da pripada Gospodinu neka se kloni zla."

20U bogatoj kući ima posuda načinjenih od zlata i srebra, ali i od drva i gline.
Jedne se rabe u časne, druge u nečasne svrhe.

21Bude li se dakle tko čuvao čistim od toga, bit će posuda korisna Gospodaru—
časna, posvećena, čista i prikladna za svako dobro djelo.

22Kloni se svega što potiče mladenačke strasti! Teži za pravednošću, vjerom,
ljubavlju, mirom sa svima koji čistog srca zazivaju Gospodina.

23Kloni se nerazumnih i neobuzdanih rasprava jer znaš da one završavaju
svađom.

24A sluga Gospodnji ne smije se svađati, nego prema svima mora biti blag. Treba
biti sposoban poučavati i otrpjeti

25te blago prekoriti protivnike ne bi li im Bog darovao obraćenje da spoznaju
istinu.

26Tada će se prenuti iz đavolske zamke grijeha u koju su bili uhvaćeni i
ispunjavali njegovu volju.

2 Timoteju 3

Opasnosti u posljednjim vremenima

1I znaj, Timoteju, da će posljednja vremena biti teška

2jer će ljudi biti sebični i pohlepni za novcem. Bit će oholi i hvalisavci, rugat će
se Bogu, bit će neposlušni roditeljima i nezahvalni. Ništa im neće biti sveto.

3Bit će tvrda srca i nikad ni u čemu neće popuštati drugima; bit će lažljivci i
stvarat će nevolje, neobuzdano će živjeti. Bit će grubi i okrutni, izrugivat će se
onima koji nastoje biti dobri.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

4Izdavat će svoje prijatelje; to su usijane glave, nadmene i ohole, koje će više
voljeti svjetovne užitke nego štovanje Boga.

5Zadržat će izvanjsko obličje pobožnosti, ali će se odreći njezine sile. Takvih se
ljudi klonite.

6Takvi su oni koji se uvlače u kuće i pridobivaju ženice opterećene bremenom
grijeha, kojima vladaju različite strasti.

7One uvijek uče, a nikako da spoznaju istinu.

8Ti se učitelji bore protiv istine kao što su se Janes i Jambres suprotstavili
Mojsiju. To su ljudi pokvarena uma i nevaljane vjere.

9Ali neće više napredovati jer će svima postati jasno da su bezumnici, baš kao
što se dogodilo Janesu i Jambresu.

Pavao zadužuje Timoteja

10Ali ti znaš što poučavam, kako živim i što mi je životni naum. Znaš moju vjeru
i što sam sve propatio. Znaš moju ljubav i postojanost.

11Znaš kakva sam progonstva i patnje pretrpio u Antiohiji, u Ikoniju i Listri. Ali
Gospodin me iz svih izbavio.

12A i svi koji hoće pobožno živjeti u Kristu Isusu bit će progonjeni.

13Zli će pak ljudi i varalice napredovati iz zla u gore. Varat će druge, ali će i sami
biti prevareni.

14Ali ti ostani vjeran onome čemu si poučen. Znaš da u to možeš vjerovati jer
znaš da možeš vjerovati onome tko te je poučio.

15Odmalena poznaješ Sveto pismo, koje ti je dalo mudrost da primiš spasenje
po vjeri u Krista Isusa.

16Jer cijelo je Sveto pismo od Boga nadahnuto i korisno za poučavanje, za
popravljanje i odgajanje u pravednosti.

17Bog nas kroz njega oprema da budemo sposobni za svako djelo ljubavi.

2 Timoteju 4

1Zaklinjem te pred Bogom i pred Kristom Isusom koji će doći suditi žive i mrtve,
zaklinjem te njegovim dolaskom i njegovim kraljevstvom:

2uporno propovijedaj Božju riječ bila za to prigoda ili ne. Upozoravaj ljude na
grijeh, strogo ih kori, ali ih i hrabri strpljivo ih poučavajući.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

3Jer doći će vrijeme kad ljudi više neće htjeti slušati zdravo učenje. Povodit će
se za vlastitim željama te sebi naći mnoštvo učitelja koji će im govoriti ono što
će goditi njihovim ušima.

4Odvraćat će uho od istine te ići za bajkama.

5Ali ti budi u svemu trijezan. Podnesi patnje, propovijedaj Radosnu vijest.
Ispuni u potpunosti dužnost koju ti je Bog dao.

Pavlove posljednje riječi

6A ja se već prinosim za žrtvu ljevanicu. Približio se trenutak moje smrti.

7Dobro sam se borio za svojega Gospodina, istrčao sam trku i ostao mu vjeran.

8Pripravljen mi je vijenac pravednosti koji će mi Gospodin, pravedni sudac, dati
na dan svojega dolaska. Dat će ga svima koji s ljubavlju iščekuju njegov slavni
dolazak.

9Požuri se što brže doći k meni.

10Dema me je zbog ljubavi prema ovome svijetu ostavio i otišao u Solun.
Krescencije je otišao u Galaciju, a Tit u Dalmaciju.

11Sa mnom je još samo Luka. Povedi sa sobom Marka kad dođeš jer mi je
koristan za služenje.

12Tihika sam poslao u Efez.

13Donesi mi, kad dođeš, kabanicu koju sam ostavio u Troadi kod Karpa. Donesi
i knjige, osobito pergamene.

14Kovač Aleksandar mi je nanio mnogo zla. Gospodin će mu platiti prema
njegovim djelima.

15I ti ga se čuvaj jer se jako protivio našemu propovijedanju.

16Kad su me prvi put izveli pred sud, nitko nije bio uz mene. Svi su me napustili.
Neka im Bog to ne uračuna u krivnju!

17Ali Gospodin je bio sa mnom i dao mi je snage da propovijedam Radosnu
vijest u svoj punini, da ju čuju svi pogani. Izbavio me iz lavljih ralja.

18Gospodin će me izbaviti od svakoga zlog napada i sačuvati me za svoje
nebesko kraljevstvo. Neka mu je slava uvijeke. Amen.

Posljednji pozdravi

19Pozdravi Prisku i Akvilu te Oneziforove ukućane.

20Erast je ostao u Korintu, a Trofima sam bolesnoga u Miletu ostavio.

21Požuri da stigneš ovamo prije zime. Pozdravljaju te Eubul, Pudencije, Lino,
Klaudija i sva braća i sestre.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

22 Neka Gospodin bude s tvojim duhom. Milost s vama!

Croatian New Testament (Knjiga O Kristu)
© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

Titu

Titu 1

Pavlovi pozdravi

1Ovo je pismo od Pavla, Božjega sluge i apostola Isusa Krista. Poslan sam
učvršćivati vjeru Božjih izabranika i poučiti ih istini da mogu pobožno živjeti.

2Ta im istina daje nadu vječnog života koji im je Bog obećao prije postanka
svijeta—a Bog ne može lagati.

3U pravo vrijeme objavio je svoju Riječ propovijedanjem, koje je meni
povjereno po zapovijedi Boga, našega Spasitelja.

4Pišem Titu, mojemu pravom sinu po zajedničkoj vjeri. Neka ti Bog Otac i naš
Spasitelj Isus Krist udijele milost i mir.

Titov rad na Kreti

5Ostavio sam te na Kreti da dovršiš naše djelo i da po gradovima postaviš
starješine kao što sam te uputio.

6Starješina mora biti besprijekoran, vjeran svojoj ženi, a djeca mu moraju biti
vjernici. Nikomu ne smiju davati povoda da ih optuži za razuzdanost ili
nepokornost.

7Nadglednik mora živjeti besprijekorno jer je Božji upravitelj. Ne smije biti
samoživ, svadljiv, pijanac, nasilnik ni sklon prljavom dobitku.

8Mora biti gostoljubiv, dobrostiv, razborit, pravedan, svet i uzdržljiv.

9Mora se čvrsto držati vjerodostojne riječi učenja, mora hrabriti druge i
uvjeravati protivnike u zdravo učenje.

10Mnogo je nepokornih, taštih govornika prijevarnih umova, osobito među
Židovima,

11i takve treba natjerati da ušute. Već su cijele obitelji unesrećili poučavajući
radi prljavog dobitka ono što ne bi smjeli.

12Jedan od njih, njihov vlastiti prorok, za njih je rekao: “Svi su ti Krećani lašci,
opake zvijeri, lijene izjelice.”

13To je istina. Zato strogo kori kršćane da budu zdravi u vjeri,

14da ne prihvaćaju židovske bajke i zapovijedi ljudi koji okreću leđa istini.

15Čistim ljudima sve je čisto, a okaljanima i nevjernima ništa nije čisto; njima su
i razum i savjest okaljani.

16Tvrde da poznaju Boga, ali ga svojim djelima niječu. Odurna su to i buntovna
stvorenja, neposobna za bilo kakvo dobro djelo.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

Titu 2

Promicati zdravo učenje

1 Ali ti poučavaj životu koji je u skladu sa zdravim učenjem.

2 Pouči starije muškarce da budu trijezni i razboriti te zdravi u vjeri, ljubavi i
strpljivosti.

3 Pouči starije žene da se ponašaju pobožno i predano. Ne smiju ogovarati i neka
ne robuju prevelikom vinu. Radije neka budu učiteljice dobra.

4 Neka odgajaju mlađe žene da žive mirno, da ljube svoje muževe i djecu,

5 da budu razborite i čista srca, da marljivo rade u svojim domovima, da budu
dobre i poslušne muževima kako drugi zbog njih ne bi vrijeđali Božju riječ.

6 Mladiće također potiči da budu razumni.

7 Sam im budi uzor čineći dobra djela. Poučavaj zdravo i ozbiljno.

8 Neka ti učenje bude tako zdravo da se tvoji protivnici posrame jer nemaju što
loše reći.

9 Robovi se u svemu moraju pokoravati svojim gospodarima i truditi se da im
ugode. Ne smiju im proturječiti

10 niti ih potkradati, nego se moraju pokazati pouzdanima. Tako će učenje o
Bogu, našem Spasitelju, učiniti privlačnim u svakom pogledu.

11 Objavljena je Božja milost koja donosi spasenje svim ljudima.

12 Odgojila nas je da se odreknemo bezbožnog života i grešnih svjetovnih
požuda te da u ovome svijetu živimo uzdržljivo, pravedno i pobožno

13 iščekujući blaženu nadu: da se veliki Bog, naš Spasitelj Isus Krist, pojavi u
slavi.

14 On je dao sebe umjesto nas da nas oslobodi od svakoga grijeha, da nas očisti
i da budemo njegov izabrani narod koji revno čini dobra djela.

15 To poučavaj i opominji ljude da tako čine. Kori ih kad je to potrebno jer imaš
tu vlast. Nemoj da te tko prezire!

Titu 3

Činiti dobro

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

[1]Podsjećaj ih da se pokoravaju poglavarima i vlastima, da budu poslušni i spremni na svako dobro djelo.

[2]Neka ni o komu ružno ne govore, neka se ne svađaju i neka budu popustljivi, vrlo blagi prema svima.

[3]I mi smo nekoć bili nerazumni, nepokorni, zalutali u ropstvo raznih požuda i grešnih naslada. Živjeli smo u zlu i zavisti. Mrzili smo druge i oni su mrzili nas.

[4]Ali tada nam je Bog, naš Spasitelj, iskazao svoju dobrotu i ljubav.

[5]Spasio nas je, ali ne zbog dobrih djela koja smo činili, nego zbog svojega milosrđa. Oprao nas je od grijeha i dao nam da se rodimo u novi život po Svetome Duhu

[6]kojega je na nas obilno izlio zbog onoga što je za nas učinio Isus Krist, Spasitelj naš.

[7]Opravdao nas je svojom milošću i učinio baštinicima vječnoga života kojemu se nadamo.

[8]Sve što sam ti rekao je istina. Hoću da to uporno tvrdiš da se oni koji su povjerovali Bogu posvete vršenju djela ljubavi. To je svima dobro i korisno.

Pavlove završne napomene i pozdravi

[9]Kloni se budalastih prepirki oko rodoslovlja, svađa i ispraznih rasprava o židovskim zakonima jer je to posve nekorisno i nevrijedno.

[10]Izaziva li tko među vama razdor, dvaput ga opomeni. Ako ne posluša, nemojte više ništa s njim imati

[11]jer je pokvaren i griješi te tako sam sebe osuđuje.

[12]Kanim k tebi poslati Artemu ili Tihika. Čim stigne, požuri k meni u Nikopol jer sam ondje odlučio zimovati.

[13]Učini sve što možeš za pravnika Zenu i Apolona na putu. Pobrini se da imaju sve što im treba.

[14]Jer naši ljudi ne bi smjeli živjeti neplodnim životom. Moraju naučiti prednjačiti djelima ljubavi prema ljudima u potrebi.

[15]Svi koji su sa mnom pozdravljaju vas. Pozdravi vjernike koji nas vole. Neka je Božja milost sa svima vama.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

Filemonu

Filemonu 1

Pavlovi pozdravi

1 Ovo je pismo od Pavla, koji je u zatvoru zbog propovijedanja Radosne vijesti o
Isusu Kristu, i od našega brata Timoteja. Pišem ga svojemu dragom suradniku
Filemonu,

2 našoj sestri Apiji i Arhipu koji je kao i ja borac za Krista, te Crkvi koja se sastaje
u tvojemu domu.

3 Neka vam je milost i mir od našega Boga Oca i Gospodina Isusa Krista.

Pavlova molitva zahvalnosti

4 Uvijek zahvaljujem Bogu kad se molim za tebe, Filemone,

5 jer čujem o tvojoj vjeri u Gospodina Isusa i o tvojoj ljubavi prema svima
svetima.

6 Zbog svoje vjere si velikodušan i njeguješ zajedništvo. Molim se da to urodi
spoznanjem svakoga dobra koje valja činiti među vama zaradi Krista.

7 Silno si me razveselio i utješio svojom ljubavlju, dragi brate, jer si okrijepio
srca svetih.

Pavlova molba za Onezima

8 I zato, iako ti u Kristu imam puno pravo zapovjediti što da učiniš,

9 zaradi ljubavi te, kakav već jesam, radije molim—ja, Pavao, starac, sada i u
zatvoru za Krista Isusa.

10 Molim te za Onezima, kojega smatram gotovo sinom jer je postao vjernikom
za moje službe ovdje u zatvoru.

11 Onezim ti nekoć nije bio od koristi, ali sada je i tebi i meni vrlo koristan.

12 Šaljem ti ga natrag, a s njime odlazi i moje srce.

13 Htio sam ga zadržati ovdje da mi umjesto tebe služi u okovima koje nosim
zbog evanđelja.

14 Ali nisam ništa htio učiniti bez tvojega pristanka jer ne želim da to
dobročinstvo učiniš prisilno, već dragovoljno.

15 Moglo bi se reći da je Onezim od tebe nakratko otišao zato da ga zauvijek
dobiješ

16 —ne više kao roba, nego kao ljubljenoga brata. Meni je osobito drag, a koliko
će tek tebi biti—i kao rob i kao brat u Gospodinu.

Croatian New Testament (Knjiga O Kristu)
© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

17 Ako dakle mene smatraš drugom, primi ga kao da mene primaš.

18 Ako te je u čemu oštetio ili ti je dužan, upiši to meni na račun.

19 Ja ću ti platiti—ja, Pavao, za to osobno jamčim svojim potpisom. A ne moram
ni spominjati da mi duguješ sebe!

20 Dragi brate, učini mi tu uslugu, Gospodinu za ljubav. Okrijepi moje srce u
Kristu!

21 Pišem ovo posve uvjeren u tvoju poslušnost. Znam da ćeš učiniti i više nego
što te molim.

22 Molim te, pripravi mi gostinsku sobu jer se nadam da će Bog uslišiti vaše
molitve i dati da vam uskoro dođem.

Posljednji pozdravi

23 Pozdravljaju te Epafra, koji je zbog Krista Isusa sa mnom u zatvoru,

24 te moji suradnici Marko, Aristarh, Dema i Luka.

25 Neka je milost našega gospodina Isusa Krista s vašim duhom.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

Hebrejima

Hebrejima 1

Isus Krist je Božji Sin

1 Bog je nekoć više puta i na mnoge načine govorio našim precima kroz proroke.

2 Ali u ove zadnje dane nama je progovorio kroz svojega Sina. Njega, po kojemu
je sve stvorio, postavio je za baštinika svega.

3 Sin je odsjaj Božje slave i otisak njegova Bića. On održava svemir snagom svoje
silne riječi. Pošto je umro da nas očisti od grijeha, sjeo je na počasno mjesto,
zdesna veličanstvenome Bogu u nebu.

Isus je uzvišeniji od anđela

4 To pokazuje da je Božji Sin mnogo uzvišeniji od anđela, kao što je i ime koje je
baštinio uzvišenije od njihovih imena.

5 Jer kome je od anđela ikada rekao: "Ti si moj Sin, danas sam ti postao Ocem", i
još: "Ja ću mu biti Otac, a on će meni biti Sin"?

6 A kada je predstavio svojeg prvorođenca svijetu, Bog je rekao: "Klanjajte mu
se, svi anđeli Božji!"

7 Za anđele kaže: "On čini svoje anđele vjetrovima i sluge poput ognjenih
plamenova."

8 Ali za svojega Sina kaže: "Tvoje kraljevstvo, o Bože, traje zauvijek. Ti vladaš
žezlom pravednosti.

9 Ti ljubiš pravednost i mrziš nepravednost. Zato te je, Bože, tvoj Bog, pomazao
uljem radosti više nego ijednoga tvojeg druga."

10 I još: "Gospodine, u početku si postavio temelje zemlji i nebesa su djelo tvojih
ruku.

11 Čak će i ona nestati, ali ti ostaješ zauvijek.

12 Smotat ćeš ih poput starog kaputa i nestat će kao stara odjeća. Ali ti si uvijek
isti; tvojim godinama nema svršetka."

13 Bog nikada nije nekom anđelu rekao: "Sjedni mi s desne strane dok ti ne
bacim pod noge tvoje neprijatelje."

14 Jer anđeli su samo poslužnički duhovi koje Bog šalje služiti onima koji će
baštiniti spasenje.

Hebrejima 2

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

Upozorenja

1Zato moramo paziti da se čvrsto držimo istine koje smo čuli, da nas od nje ne
odvuku.

2Poruka koju je Bog poslao po anđelima uvijek se pokazala istinitom te je svaki
prijestup i neposluh pravedno kažnjen.

3Zašto onda mislimo da možemo proći bez kazne ako zanemarimo veliko
spasenje što nam ga je navijestio sam Gospodin, što su nam ga potvrdili ljudi
koji su ga čuli govoriti

4i što ga je Bog također posvjedočio čineći čudotvorne znake i različita čuda te
dijeleći darove Svetoga Duha po svojoj volji?

Čovjek Isus

5Osim toga, Bog nije anđelima podložio budući svijet o kojemu govorimo.

6Jer u Svetome pismu piše: "Što je običan čovjek da misliš na njega? Što je sin
čovječji da ga pohodiš?

7Nakratko si ga učinio malo manjim od anđela, ali si ga okrunio slavom i čašću.

8Sve si podložio njegovoj vlasti." Kad mu je sve podložio, ništa mu nije ostavio
nepodloženim. Ali sada još ne vidimo da je sve podloženo njegovoj vlasti.

9Ipak, vidimo Isusa koji je "nakratko bio manjim od anđela" ali je sad "okrunjen
slavom i čašću" jer je Božjom milošću pretrpio smrt radi svih.

10I dolikovalo je da Bog—koji je sve stvorio i za koga je sve stvoreno—privede
mnogu svoju djecu k slavi te da patnjama učini savršenim vođu njihova
spasenja, Isusa.

11Tako sada Isus i oni koje on posvećuje imaju istoga Oca. Zato ih se Isus ne
srami nazivati braćom.

12Jer Bogu je rekao: "Naviještat ću tvoje ime svojoj braći i sestrama, i kad se
okupe na bogoštovlje, pjevat ću ti hvalospjeve."

13i još: Poput svoje braće, i on je rekao: "Uzdat ću se u Boga" i još: "Evo, ja i djeca
koju mi je Bog dao."

14Budući da smo mi, Božja djeca, ljudska bića od krvi i mesa, Isus je također
postao poput nas rodivši se u ljudskome tijelu. Jer samo kao čovjek mogao je
umrijeti i smrću slomiti vlast đavla, koji je imao moć nad smrću.

15Samo je tako mogao osloboditi one koji su živjeli robujući strahu od smrti.

16Svi znamo da Isus nije došao pomoći anđelima, nego Abrahamovim
potomcima.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

17Zato je Isus u svemu morao postati poput nas, braćo i sestre, da bi mogao biti
naš milosrdni i vjerni Veliki svećenik pred Bogom te da bi mogao prinijeti žrtvu
koja će oprati ljudske grijehe.

18On, koji je i sam mnogo trpio i bio kušan, može nam pomoći u kušnjama.

Hebrejima 3

Isus je veći od Mojsija

1Braćo sveta, vi koji ste dionici nebeskoga poziva, promotrite zato Apostola i
Velikog svećenika naše vjere—Isusa.

2On je bio vjeran Bogu koji ga je postavio, kao što je i Mojsije vjerno služio u
svoj Božjoj kući.

3Ali Isusu pripada mnogo veća slava nego Mojsiju, baš kao što graditelju
pripada mnogo veća slava nego kući koju je izgradio.

4Svaku je kuću netko izgradio, ali jedino je Bog stvorio sve.

5Mojsije je bio vjeran u Božjoj kući, ali kao sluga koji je svjedočio o onomu što
je Bog imao objaviti poslije.

6Krist, vjerni Sin, upravlja cijelom njegovom kućom. A njegova smo kuća mi ako
sačuvamo hrabrost i ponos nade.

7Zato činite kako kaže Sveti Duh: "Čujete li danas Božji glas,

8ne budite tvrda srca prema njemu kao Izraelci kad su se pobunili, kao u dan
iskušenja u pustinji.

9Ondje su vaši preci iskušavali moje strpljenje iako su gledali moja čudesa

10četrdeset godina. Zato sam se naljutio na taj naraštaj i rekao sam: 'Uvijek
srcem odlutaju od mene. Ne poznaju moje putove.'

11Zato se u gnjevu zakleh: 'Nikada neće ući u mjesto mojega odmora!'"

12Pazite, braćo, da ne bi u koga srce bilo opako i nevjerničko, da se ne odmetne
od živoga Boga.

13Opominjite svednevice jedni druge dok još traje to "danas" da ne bi tko
otvrdnuo prema Bogu, zaveden grijehom!

14Jer ako budemo vjerni do konca i ako se pouzdajemo u Boga čvrsto kao kad
smo tek u njega povjerovali, bit ćemo Kristovim sudionicima.

15Ne zaboravite upozorenje: "Čujete li danas Božji glas, ne budite tvrda srca
prema njemu kao Izraelci kad su se pobunili!"

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

16Koji su to bili ljudi što su se pobunili protiv Boga iako su mu čuli glas? Nisu li
to oni što ih je Mojsije izveo iz Egipta?

17I tko je srdio Boga četrdeset godina? Zar nisu oni koji su zgriješili i kojih su
tjelesa popadala mrtva u pustinji?

18I o komu je Bog govorio kad se zakleo da nikada neće ući u mjesto njegova
odmora? Govorio je o onima koji su mu bili neposlušni.

19Vidimo dakle da onamo nisu mogli ući zbog svoje nevjere.

Hebrejima 4

Odmor za Božji narod

1Iako Božje obećanje da ćemo ući u mjesto njegova odmora još vrijedi, strahujte
da se kome ne dogodi da onamo ne uspije ući.

2Jer ta Radosna vijest—da je Bog pripremio mjesto odmora—naviještena je
nama baš kao što je bila naviještena i njima. Ali nije im koristila jer nisu
vjerovali Bogu poput onih koji su ga poslušali.

3Jer samo mi koji vjerujemo možemo ući u mjesto njegova odmora. Za one koji
nisu vjerovali Bog je rekao: "Zato se u gnjevu zakleh: 'Nikada neće ući u mjesto
mojega odmora!'" Bog je ovo rekao, iako je njegovo djelo dovršeno otkako je
stvorio svijet.

4A da je dovršeno, znamo jer se u Svetome pismu spominje sedmi dan: "Bog je
sedmoga dana počinuo od svih djela koja je učinio."

5Ali na onomu mjestu veli: "Nikada neće ući u mjesto mojega odmora!"

6Mjesto odmora je dakle tu da uđu oni koji trebaju ući. Ali kako oni koji su prvi
čuli Radosnu vijest nisu ušli zbog nepokornosti Bogu,

7odredio je drugi dan za ulazak: "danas". Objavio je to kroz Davida mnogo
kasnije, kao što je već napisano: "Čujete li danas Božji glas, ne budite tvrda srca
prema njemu."

8To novo mjesto odmora nije Kanaan u koji ih je uveo Jošua. Jer da je tako, Bog
poslije ne bi govorio o novome danu odmora.

9Tako posebno mjesto odmora još očekuje Božji narod.

10Koji su već ušli, odmaraju se od svojeg posla, baš kao što je i Bog učinio nakon
stvaranja.

11Trudimo se stoga ući u mjesto odmora da ne slijedimo uzor onih koji su
propali zbog neposlušnosti.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

12Jer Božja je riječ uistinu živa i djelotvorna. Oštrija je od dvosjeklog mača;
prodire dotle da dijeli dušu od duha i zglobove od moždine te prosuđuje nakane
i misli srca.

13Nema stvorenja koje bi se pred njom moglo skriti. Sve je golo i razotkriveno
pod pogledom Boga, kojemu ćemo morati položiti račun.

Krist je naš Veliki svećenik

14Isus, Božji Sin, naš je Veliki svećenik koji je otišao na nebo. Držimo se stoga
svoje vjere.

15Taj naš Veliki svećenik razumije naše slabosti jer je i sam proživio iste kušnje
kao i mi premda im nikad nije popustio i zgriješio.

16Priđimo dakle hrabro prijestolju milostivoga Boga. Primit ćemo milostivu i
milosrdnu pomoć u trenucima kad nam bude potrebna.

Hebrejima 5

1Veliki svećenik je čovjek odabran da zastupa ljude u njihovu odnosu prema
Bogu. Prinosi Bogu njihove darove i žrtve za grijehe.

2Stoga što je čovjek, može suosjećati s ljudima koji griješe iz neznanja i sa
zabludjelima jer je i sam podložan slabosti.

3Zato mora prinositi žrtve i za svoje grijehe i za grijehe drugih.

4Nitko ne može postati velikim svećenikom prisvajajući sebi tu čast. Na to ga
mora pozvati Bog, baš kao što je pozvao i Arona.

5Tako ni Krist nije sam sebi dodijelio tu čast da bude Velikim svećenikom.
Postavio ga je Bog koji je rekao: “Ti si moj Sin, danas sam ti postao Ocem.”

6Drugom mu je prilikom Bog rekao: “Ti si svećenik zauvijek i po tome sličan
Melkisedeku.”

7Dok je Isus živio na zemlji, sa silnim je vapajima i suzama upućivao molitve
Bogu, koji ga je mogao izbaviti od smrti. Bog ga je uslišio zbog njegova
strahopoštovanja.

8Iako je bio Božji Sin, Isus se kroz patnju naučio poslušnosti.

9Postignuvši savršenstvo, postao je darovateljem vječnoga spasenja svima koji
ga slušaju.

10I Bog ga je postavio da bude Velikim svećenikom sličan Melkisedeku.

Poziv na duhovni rast

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

11O tomu vam imam još mnogo toga reći, ali teško mi je to riječima protumačiti
jer slabo slušate.

12Dugo ste već kršćani i morali biste već poučavati druge. Umjesto toga, trebate
nekoga da vas ponovno pouči temeljnim stvarima koje početnik mora naučiti o
Svetome pismu. Potrebno vam je mlijeko, a ne kruta hrana.

13Tko je još na mlijeku, nije napredovao u učenju o pravednosti jer je još
dojenče.

14A kruta je hrana za zrele, za one koji su iskustvom izvježbali ćutila za
razlikovanje dobra od zla te čine dobro.

Hebrejima 6

Kristu. Pođimo radije dalje i sazrijevajmo u razumijevanju. Ne moramo opet
počinjati ispočetka, o važnosti odvraćanja od mrtvih djela i o vjeri u Boga.

2Ne trebaju vam više upute o krštenjima, polaganju ruku, uskrsnuću od mrtvih
i vječnome sudu.

3Pođimo stoga, uz Božje dopuštenje, dalje.

4Nije moguće da se ponovno obrate oni koji su već bili prosvijetljeni i okusili
nebeski dar te postali dionicima Svetoga Duha,

5koji su okusili dobru Božju riječ i silu budućega svijeta,

6a zatim su otpali od Boga. Oni se ne mogu ponovno obratiti jer svojim
postupcima sami iznova pribijaju Sina Božjega na križ i izvrgavaju ga ruglu.

7Jer kad se zemlja natopi kišom što na nju često pada i kad rađa dobrim
plodovima korisnima rataru, prima blagoslov od Boga.

8Ali rastu li na njoj samo trnje i drač, odbačena je, pod prokletstvom, i bit će
spaljena.

9Iako tako govorimo, uvjereni smo, dragi moji, da je s vama dobro i da ste na
putu spasenja.

10Jer Bog nije nepravedan. Neće zaboraviti vaše djelo: da ste mu iskazali ljubav
brinući se o drugoj braći, što i sada činite.

11Žarka nam je želja da sve do konca budete tako gorljivi da se ispuni vaša nada.

12Tako nećete duhovno otupjeti i postati ravnodušnima, nego slijediti primjer
onih koji su zbog svoje vjere i strpljivosti postali baštinicima Božjih obećanja.

Božje obećanje daje nadu

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

13Kad je Bog Abrahamu dao obećanje, kako se nije imao zakleti kime većim,
zakleo se samim sobom:

14“Izobilno ću te blagosloviti i dat ću ti brojne potomke.”

15Abraham je strpljivo čekao i dočekao da Bog ispuni obećanje.

16Ljudi se uvijek zaklinju nekime tko je veći od njih te tako zakletvom, kao
potvrdom istine, završavaju svaku raspravu.

17Bog je zakletvom zajamčio baštinicima svojih obećanja da neće promijeniti
odluku.

18Bog nam je dao svoje obećanje i svoju zakletvu. To dvoje ne može se
promijeniti zato što Bog ne može prevariti. Stoga se mi koji smo se njemu utekli
možemo hrabro držati nade koju nam je dao.

19To je pouzdanje poput čvrstog i pouzdanog sidra našim dušama. Uvodi nas
iza zastora, u nebo, u Božje svetište.

20Isus je onamo već ušao za nas. Postao je vječnim Velikim svećenikom, sličan
Melkisedeku.

Hebrejima 7

Melkisedek i Abraham

1Melkisedek je bio šalemski kralj i svećenik Svevišnjega Boga. Kad se Abraham
vraćao iz bitke u kojoj je pobijedio nekoliko kraljeva, Melkisedek mu je izišao u
susret i blagoslovio ga.

2Tada je Abraham uzeo desetinu od svega što je u ratu osvojio i dao
Melkisedeku, čije ime najprije znači “Kralj pravednosti”, a zatim i “Kralj mira”,
jer šalem znači “mir”.

3U Svetome pismu nije zapisano ništa o njegovu ocu i majci ni o njegovu
rodoslovlju, kao ni o datumima njegova rođenja i smrti. On je sličan Božjemu
Sinu jer kao da zauvijek ostaje svećenikom.

4Razmotrite kako je velik bio Melkisedek: veliki izraelski patrijarh Abraham
priznao ga je velikim dajući mu desetinu od najboljeg plijena.

5Svećenicima, Levijevim potomcima, Zakon je nalagao da ubiru desetinu od
svih, iako su im bili rođaci jer su svi bili Abrahamovi potomci.

6Ali Melkisedek, koji nije bio u srodstvu s levitima, uzeo je desetinu od
Abrahama, koji je imao Božje obećanje, i blagoslovio ga.

7A neprijeporno je da uvijek onaj tko je veći blagoslivlja manjega.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

8Židovski su svećenici, iako smrtnici, primali desetinu, a za Melkisedeka Bog
kao da svjedoči da još živi—jer u Svetome pismu nije zabilježeno ništa o
njegovoj smrti.

9Moglo bi se čak reći da su i Levijevi potomci, koji ubiru desetinu, dali
Melkisedeku desetinu kroz svojega pretka Abrahama.

10Jer iako se Levi tada još nije ni rodio, sjeme iz kojega je proistekao bilo je u
Abrahamovu boku kad je Melkisedek od njega ubrao desetinu.

11Da je levitsko svećenstvo moglo ispuniti Božju nakanu—a na njemu se
temeljio Zakon—zašto bi još bilo potrebno da Bog pošalje drukčijeg svećenika,
sličnoga Melkisedeku, a ne iz Aronova reda?

12Ako se mijenja svećenstvo, mora se promijeniti i zakon koji će to omogućiti.

13Jer taj o kojemu je riječ pripada drugom plemenu, pripadnici kojega ne služe
za oltarom.

14Jasno je, naime, da je naš Gospodin podrijetlom iz Judina plemena, koje
Mojsije nikad nije spomenuo u svezi sa svećenstvom.

Isus kao Melkisedek i postao je jamcem boljega saveza

15Promjena u Zakonu još je očitija zbog činjenice da je postavljen drugi
svećenik, sličan Melkisedeku.

16On svećenikom nije postao stoga što je zadovoljavao stari zahtjev da pripada
Levijevu plemenu, već snagom neuništivog života.

17Sveto pismo svjedoči o Kristu: “Ti si svećenik zauvijek i po tome sličan
Melkisedeku.”

18Stara zapovijed više ne vrijedi jer je bila nedjelotvorna i nekorisna.

19Zakon nije ništa priveo k savršenstvu. Zato nam je dano nešto bolje čemu se
možemo nadati, što će nas približiti Bogu.

20Bog se zakleo da će Krist zauvijek biti svećenikom, što za druge svećenike
nikada nije učinio.

21Jedino je njemu rekao: “Gospodin se zakleo i neće to opovrgnuti: ‘Ti si
svećenik zauvijek.’”

22Božjom je zakletvom Isus postao jamcem boljega saveza.

23U starome sustavu bilo je mnogo svećenika jer ih je smrt priječila da trajno
ostanu: kad bi jedan svećenik umro, na njegovo bi mjesto došao drugi.

24Ali Isus ostaje svećnikom zauvijek i njegovo svećeništvo neće proći.

25Zato on jednom zauvijek može spasiti svakoga tko po njemu pristupi k Bogu.
On zauvijek živi i posreduje za njih.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

26Takav nam veliki svećenik i treba—svet, nedužan, neokaljan grijehom,
odvojen je od grešnika i uzvišeniji od nebesa.

27Ne mora svakoga dana prinositi žrtve poput drugih svećenika. Oni su to činili
za vlastite grijehe, a zatim za grijehe drugih ljudi. Ali Isus je to učinio jednom
zauvijek žrtvujući se na križu.

28Veliki svećenici iz Mojsijeva doba bili su samo ljudi podložni slabostima. Ali
nakon Zakona Bog je zakletvom na to mjesto postavio svojega Sina, zauvijek
savršena.

Hebrejima 8

Krist je Veliki svećenik Novoga saveza

1Glavno u ovom izlaganju je: imamo Velikoga svećenika koji sjedi na
počasnome mjestu, Bogu zdesna na nebesima.

2On je bogoslužnik u svetome šatoru, na pravome mjestu bogoslužja koje nisu
načinile ljudske ruke, nego Bog.

3A kako svaki veliki svećenik treba prinositi darove i žrtve, i naš Veliki svećenik
trebao je nešto prinijeti.

4Da je on na zemlji, ne bi ni bio svećenik jer već postoje oni koji prema Zakonu
prinose darove.

5Oni služe na mjestu bogoslužja koje je samo slika, samo sjena onoga
nebeskoga. Jer kad se Mojsije spremao napraviti Šator, Bog ga je upozorio:
“Pazi! Načini sve prema uzorku koji ti je pokazan na gori!”

6Ali naš je Veliki svećenik dobio uzvišenije bogoslužje od onih koji služe pod
starim Zakonom jer je on posrednik boljega saveza s Bogom, ozakonjenoga na
boljim obećanjima.

7Da je prvi savez bio besprijekoran, ne bi ga trebalo zamijeniti drugim.

8Ali sam mu je Bog našao zamjerku. Rekao je, naime: “Doći će dan, veli
Gospodin, kad ću sklopiti novi savez s narodom Izraela i Jude.

9Taj savez neće biti poput onoga što sam ga sklopio s njihovim precima kad sam
ih uzeo za ruku i izveo ih iz egipatske zemlje. Nisu ostali vjerni mojem savezu i
zato sam im okrenuo leđa.

10Ali ovo je savez koji ću učiniti s izraelskim narodom tog dana: stavit ću svoje
zakone u njihovu pamet da ih mogu razumjeti, i upisat ću ih u njihova srca da
ih mogu poštivati. Ja ću biti njihov Bog, a oni moj narod.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

11I neće više morati učiti svoje susjede niti svoju obitelj govoreći: ‘Spoznaj
Gospodina!’ Svi će me, od najmanjega do najvećega, već poznavati,

12jer oprostit ću njihova bezakonja i nikada se više neću sjećati njihovih
grijeha.”

13To što Bog govori o novome savezu znači da je onaj prvi zastario. On je dakle
blizu nestanka.

Hebrejima 9

Stara pravila za bogoštovlje

1U prvom savezu između Boga i Izraela postojale su uredbe o bogoštovlju i
svetištu, ali zemaljskome.

2Bio je, naime, podignut Šator. U jednoj prostoriji, zvanoj Svetinja, nalazili su se
svijećnjak, stol i prineseni kruhovi.

3Drugi dio Šatora se zove Svetinja nad svetinjama.

4Tamo su bili zlatni kadioni žrtvenik i drveni kovčeg optočen sa svih strana
zlatom—Kovčeg saveza. U njemu su bili zlatna posuda s manom, Aronov štap
koji je nekoć propupao i ploče Saveza na kojima su bile zapisane Božje
zapovijedi.

5Iznad Kovčega nalazili su se kerubini koji su predstavljali Božju slavu.
Raširenim krilima zasjenjivali su poklopac Kovčega, Pomirilište. Ali nije
trenutak da to potanko objašnjavamo.

6Kad je sve to tako uređeno, u prvu su prostoriju redovito ulazili i iz nje izlazili
svećenici obavljajući bogoslužje.

7Ali u Svetinju nad svetinjama ulazio je samo veliki svećenik, i to jedanput u
godini, i uvijek s krvlju koju je prinosio Bogu za oproštenje vlastitih grijeha i
grijeha naroda počinjenih u neznanju.

8Tim nam odredbama Sveti Duh pokazuje da ljudima nije bilo dopušteno ući u
Svetinju nad svetinjama sve dok su postojali prva prostorija i cijeli sustav koji
je ona predočivala.

9Ta je slika i za današnje vrijeme: darovi i žrtve koje prinose svećenici ne mogu
očistiti savjest ljudi koji ih donose.

10Jer stari je sustav imao uredbe glede jela, pića i obrednoga pranja—izvanjskih
stvari koje su vrijedile do uvođenja novoga poretka.

Krist je savršena žrtva

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

11Krist je došao kao Velikim svećenikom sa dobrima, te ušao u uzvišeno,
savršeno svetište na nebu koje nisu načinile ljudske ruke i koje ne pripada
ovomu stvorenom svijetu.

12Jednom zauvijek unio je u Svetinju nad svetinjama krv—ali ne krv jaraca ili
junaca. Unio je onamo vlastitu krv i tako nam pribavio otkupljenje za vječnost.

13Ako su u starome sustavu poškropljena krv jaraca i junaca te posuti pepeo
junice posvećivali ljudska tijela čisteći ih od obredne nečistoće,

14koliko će bolje Kristova krv očistiti našu savjest od mrtvih djela da možemo
proslavljati živoga Boga! Jer silom vječnoga Duha Krist je sebe prinio Bogu kao
savršenu žrtvu za naše grijehe.

15On je posrednik novoga saveza između Boga i ljudi, da svi koji su pozvani
prime vječnu baštinu koju im je Bog obećao. Jer Krist je umro da ih oslobodi
kazne za grijehe koje su počinili pod prvim savezom.

16Umre li tko i ostavi oporuku, nitko ne može ništa dobiti dok se ne dokaže da
je oporučitelj umro.

17Oporuka postaje valjanom tek smrću oporučitelja.

18Zato ni prvi savez nije mogao biti ustanovljen bez prolijevanja krvi.

19Kad je Mojsije dao ljudima Zakon, uzeo je krv junaca i jaraca te ju skupa s
vodom poškropio po Knjizi Zakona i po ljudima grančicama izopa i grimiznom
vunom

20govoreći: “Ova krv potvrđuje savez koji Bog sklapa s vama.”

21Zatim je krvlju poškropio Šator i sve predmete koji su se rabili pri bogoslužju.

22Prema Mojsijevu zakonu gotovo sve se čisti krvlju. Bez prolivene krvi nema
oproštenja grijeha.

23Zato su se zemaljski Šator i sve u njemu—a to su bile samo slike onoga što je
na nebu—morali čistiti životinjskom krvlju. Ali ono pravo, nebesko, čisti se
mnogo boljom žrtvom od životinjske krvi.

24Jer Krist nije ušao u zemaljsko mjesto bogoslužja, koje je samo slika
nebeskoga, nego u samo nebo, da posreduje pred Božjim licem za nas.

25Nije ušao da sebe prinese mnogo puta, kao što zemaljski veliki svećenik svake
godine ulazi u Svetinju nad svetinjama da prinese životinjsku krv.

26Da je tako, trebao bi trpjeti mnogo puta od postanka svijeta. Ali on je došao
jednom zauvijek, na svršetku vjekova, da zauvijek dokine grijeh svojom žrtvom.

27I kao što je ljudima određeno samo jedanput umrijeti, a zatim dolazi sud,

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

28tako je i Krist samo jedanput umro, prinoseći sebe na žrtvu, da ponese grijehe
mnogih ljudi. Doći će opet, ali ne da bi opet ponio grijehe. Drugi put će donijeti
spasenje svima koji ga iščekuju.

Hebrejima 10

Krist se žrtvovao jednom zauvijek

1Stari sustav Zakona bio je tek sjena budućega, a ne pravo obličje stvarnosti
koju je Krist postignuo za nas. Žrtve se u starome sustavu neprestano prinose,
godinu za godinom, ali ne mogu savršeno očistiti ljude koji pristupaju.

2Da su mogle, prestale bi se prinositi jer bi ljudi bili očišćeni jednom zauvijek i
njihov bi osjećaj krivnje zbog grijeha nestao.

3Ali bilo je upravo suprotno. Te su ih žrtve iz godine u godinu podsjećale na
grijehe.

4Jer krv bikova i jaraca ne može očistiti od grijeha.

5Zato je Krist, kad je došao na svijet, rekao: "Nisi htio životinjsku žrtvu ni prinos,
nego si mi dao tijelo.

6Nisu ti bile ugodne žrtve paljenice ni okajnice.

7Tada sam rekao: 'Evo, dolazim ispuniti tvoju volju, Bože, položiti svoj život,
kao što u Svetome pismu piše za mene.'"

8Pošto je rekao: "Nisi htio životinjsku žrtvu ni prinos… Nisu ti bile ugodne žrtve
paljenice ni okajnice" (iako je Zakon zahtijevao takve žrtve),

9Krist je nastavio: "Evo, dolazim ispuniti tvoju volju,… kao što u Svetome pismu
piše za mene." On dokida prvi savez da bi uspostavio drugi.

10Božja je volja da postanemo svetima prihvaćajući žrtvu na koju je Isus Krist
prinio svoje tijelo jednom zauvijek.

11Svaki svećenik stoji pred oltarom dan za danom prinoseći žrtve koje ne mogu
očistiti od grijeha.

12Ali naš je Veliki svećenik, prinijevši sebe Bogu zauvijek kao jednu jedinu žrtvu
za grijehe, sjeo na najuzvišenije mjesto u nebu, zdesna Bogu.

13Ondje čeka da mu svi neprijatelji budu bačeni pod noge.

14Tim jednim jedinim prinosom on je zauvijek učinio savršenima one koje
posvećuje.

15I Sveti Duh svjedoči da je tako. Rekao je:

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

16“Ali tog dana učinit ću novi savez s izraelskim narodom, veli Gospodin: Stavit
ću svoje zakone u njihovu pamet da ih mogu razumjeti i upisat ću ih u njihova
srca da ih mogu poštivati.”

17Dodaje zatim “Oprostit ću njihova bezakonja i nikada se više neću sjećati
njihovih grijeha.”

18A gdje su grijesi oprošteni, ne treba više prinositi žrtve.

Poziv na ustrajnost

19Sada dakle, braćo, možemo ući u Svetinju nad svetinjama zbog Isusove krvi.

20To je nov put koji daje život što nam ga je Krist otvorio svojom smrću.

21Budući da imamo Velikoga svećenika koji vlada Božjom kućom,

22pristupimo Bogu iskrena srca i čvrste vjere pošto smo svoje srce očistili
škropeći ga Kristovom krvlju, a tijelo oprali čistom vodom.

23Držimo se čvrsto vjere koju ispovijedamo jer vjeran je onaj koji je dao
obećanje.

24Pazimo da se međusobno potičemo na ljubav i na dobra djela

25te da ne zanemarujmo svojih sastanaka, kao što neki čine, nego da
ohrabrujemo i upozoravamo jedni druge, posebice sada kad vidite da se
približava dan njegova dolaska.

26Ako, naime, svojevoljno griješimo pošto smo spoznali istinu, ne postoji druga
žrtva koja bi odnijela te grijehe,

27već samo strašno iščekivanje Božjega suda i silnoga ognja koji će proždrijeti
njegove protivnike.

28Kad je tko prekršio Mojsijev zakon, na temelju iskaza dvojice ili trojice
svjedoka bez samilosti su ga pogubili.

29Pomislite samo koliko će strašniju kaznu zavrijediti oni koji su pogazili
Božjega Sina i koji se prema njegovoj krvi Saveza odnose kao da je nečista.
Takvi su ljudi uvrijedili Svetoga Duha koji donosi Božju milost njegovu narodu!

30Jer poznajemo onoga koji je rekao: “Osveta je moja; ja ću vratiti onima koji to
zaslužuju.” Rekao je još: “Bog će suditi svojemu narodu.”

31Strašno je upasti u ruke živoga Boga!

32Ne zaboravite one prve dane kad ste tek bili prosvijetljeni—kad ste tek čuli
za Krista. Sjetite se kako ste ostali vjernima unatoč velikoj borbi i patnji.

33Pokatkad su vas javno izvrgavali ruglu i tukli vas, a pokatkad ste pomagali
drugima koji su to isto trpjeli.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

34Suosjećali ste s onima koje su zatvarali. Kad su vam oteli sve što ste imali,
radosno ste to prihvatili znajući da vas u vječnosti čeka bolje i trajno.

35Ne gubite dakle čvrsto pouzdanje u Gospodina. Zbog njega ćete dobiti veliku
nagradu.

36Trebate biti ustrajni u vršenju Božje volje. Tako ćete primiti sve što vam je
Bog obećao.

37Kao što piše u Svetome pismu, "Još malo, samo malo, i doći će onaj koji ima
doći; neće zakasniti!

38Moj će pravednik živjeti po vjeri, a u onima koji otpadnu duša mi se neće
radovati."

39No mi nismo od onih koji se odmeću od Boga i odlaze u propast. Mi vjerujemo
i naše su duše spašene.

Hebrejima 11

Veliki primjeri vjere

1Vjera je čvrsto pouzdanje da će se dogoditi ono čemu se nadamo; ona je dokaz
stvarnosti koju ne vidimo.

2Vjerom su naši praoci postignuli da ih Bog pohvali.

3Vjerom znamo da je sve što postoji stvoreno Božjom zapovijedi, da je stvoreno
iz nevidljivoga.

4Vjerom je Abel prinio Bogu bolju žrtvu nego Kain. Bog je prihvatio Abelovu
žrtvu kako bi pokazao da je on pravedan čovjek. Tako nam Abel, iako odavno
mrtav, još govori zbog svoje vjere.

5Zbog svoje vjere Henok je prenesen u nebo a da nije iskusio smrti; "nestao je
jer ga je Bog uzeo". Ali prije nego što je prenesen primio je svjedočanstvo da je
ugodio Bogu.

6Bogu ne možete nikada udovoljiti bez vjere. Tko želi doći k Bogu, mora
vjerovati da Bog postoji i da nagrađuje one koji ga iskreno traže.

7Vjerom je Noa izgradio korablju da svoju obitelj spasi od potopa. Poslušao je
Boga koji ga je upozorio da će se zbiti ono što se nikada prije nije dogodilo.
Vjerom je osudio ostali svijet i stekao pravednost pred Bogom.

8Vjerom je Abraham poslušao Boga kad ga je pozvao da ostavi dom i ode u
drugu zemlju koju mu je Bog dao u baštinu. Otišao je ne znajući kamo ide.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

9Čak i kad je stigao u zemlju koju mu je Bog obećao, i ondje je živio po vjeri—
jer bio je poput tuđinca i živio je pod šatorom, skupa s Izakom i Jakovom kojima
je Bog dao isto obećanje.

10Jer iščekivao je grad s vječnim temeljima, kojega je Bog graditelj i tvorac.

11Vjerom je i Sara s Abrahamom mogla začeti dijete unatoč svojoj poodmakloj
dobi i unatoč tomu što nije mogla imati djece. Abraham je vjerovao da će Bog
održati obećanje.

12Tako je od jednog Abrahama, prestara da ima djecu, nastao narod brojan
poput zvijezda na nebu i neizbrojiva pijeska na morskoj obali.

13Svi su ti ljudi u vjeri umrli a da nisu primili što im je Bog obećao, već su to
vidjeli samo izdaleka i prihvatili priznajući da su na zemlji tuđinci i pridošlice.

14A tko za sebe tako kaže, očito čezne za domovinom.

15Da su mislili na zemlju iz koje su došli, mogli su se u nju vratiti.

16Ali oni su se radovali boljemu mjestu, nebeskoj domovini. Zato se Bog ne
srami nazvati njihovim Bogom. Pripravio im je nebeski grad.

17Vjerom je Abraham prinio Izaka kao žrtvu kad ga je Bog kušao. Taj Abraham,
koji je već imao Božja obećanja, bio je spreman žrtvovati vlastitog sina, Izaka.

18Bog mu je obećao: “Po Izaku će ti se nazivati potomstvo.”

19Vjerovao je da Bog može Izaka, ako i umre, oživjeti. To se donekle i dogodilo
jer je Izak za Abrahama bio osuđen na smrt, ali je oživio.

20Vjerom je Izak blagoslovio dvojicu svojih sinova, Jakova i Ezava, pouzdajući
se u Boga glede budućnosti.

21Vjerom je i Jakov, već star i na umoru, blagoslovio obojicu Josipovih sinova te
se poklonio Bogu oslanjajući se na štap.

22Vjerom je i Josip na samrti s pouzdanjem govorio o tomu kako će Bog izvesti
izraelski narod iz Egipta te zapovjedio da ponesu sa sobom i njegove kosti.

23Vjerom su Mojsija roditelji, kad se rodio, skrivali tri mjeseca. Vidjeli su da im
je Bog dao lijepo djetešce i nisu se bojali kraljeve naredbe.

24Vjerom je Mojsije, kad je već odrastao, odbio zvati se sinom faraonove kćeri.

25Radije je odabrao da bude zlostavljan skupa s Božjim narodom nego da uživa
u prolaznim zadovoljstvima grijeha.

26Vrednijim od egipatskog blaga smatrao je trpjeti sramotu zbog obećanoga
Krista jer je gledao na nagradu koju će dobiti od Boga.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

27Vjerom je Mojsije otišao iz Egipta ne bojeći se kraljeva bijesa, postojano kao
da pred sobom gleda nevidljivoga Boga.

28Vjerom je zapovjedio izraelskome narodu da svetkuje pashalnu večeru i da
poprska dovratke janjećom krvlju kako im Zatornik ne bi poubijao prvorođenu
djecu.

29Vjerom je izraelski narod prošao kroz Crveno more kao po suhu tlu, a
Egipćani su se utopili kad su to pokušali.

30Vjerom izraelskog naroda koji je sedam dana ophodio Jerihon pale su njegove
zidine.

31Vjerom je bludnica Rahaba preživjela u tome gradu i nije poginula s
nevjernicima jer je lijepo primila uhode.

32Što još reći? Predugo bi trajalo da vam potanko pričam o Gideonu, Baraku,
Samsonu, Jefti, Davidu, Samuelu i prorocima.

33Ti su ljudi vjerom u Boga osvajali kraljevstva, pravedno vladali i primili što
im je Bog obećao. Zatvorili su lavovima ralje,

34ugasili žestinu ognja, izbjegli smrtonosnoj oštrici mača. Oporavili su se od
slabosti, ojačali u boju i nagnali u bijeg tuđinske vojske.

35Neke su žene zbog uskrsnuća ponovno zadobile svoje pokojne. Druge su pak
vjernike mučili, ali su oni radije umrli nego da se odreknu Boga pa da ih
oslobode. Pouzdavali su se da će uskrsnuti u bolji život.

36Nekima su se izrugivali i bičevali ih, okivali ih i bacali u tamnice.

37Neke su kamenovali, neke prepilili napola, neke ubili mačem. Neki su hodali
obučeni u ovčje i kozje kožuhe. Bili su gladni, potlačeni i zlostavljani.

38Svijet ih nije bio dostojan. Lutali su pustinjom i planinama, skrivali se u
špiljama i jamama.

39Svi su ti ljudi stekli Božju naklonost zbog svoje vjere, a nitko od njih nije
primio ono što im je Bog obećao.

40Jer Bog nam je svima namijenio bolje. Oni će postignuti savršenstvo, ali tek
skupa s nama.

Hebrejima 12

Božji ukor dokaz je njegove ljubavi

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

1Budući da smo okruženi tolikim mnoštvom svjedoka vjere, odbacimo svako
breme i grijeh koji nam smetaju, osobito grijeh koji nas tako lako zavede.
Ustrajno trčimo utrku koju nam je Bog odredio!

2Uprimo pogled u Isusa, Začetnika i Dovršitelja naše vjere. On je podnio smrt
na križu ne mareći za sramotu, ali čekala ga je radost. Sada sjedi na
najuzvišenijemu mjestu u nebu, zdesna Božjemu prijestolju.

3Razmišljajte o svemu onomu što je on podnio od grešnika, svojih protivnika,
da ne sustanete i da ne klonete duhom.

4Još se nikad niste oduprli grijehu do krvi,

5pa zar ste već zaboravili Božje ohrabrujuće riječi upućene svojoj djeci. Rekao
je: “Sine moj, ne prezri opomenu Gospodnju i ne obeshrabri se kad te Bog
opomene,

6Jer Gospodin kori one koje voli i kažnjava one koje prihvaća za svoju djecu.”

7Trpite Božju stegu jer vas Bog njome odgaja—postupa s vama kao sa svojom
djecom. A ima li djeteta kojega otac ne kori?

8Ako vas Bog ne kori, kao što čini sa svom svojom djecom, onda mu niste prava,
nego nezakonita djeca.

9Kad su nas već naši tjelesni očevi korili i mi smo ih poštivali, nećemo li se još
radije pokoriti stezi našega duhovnog Oca da postignemo vječni život?

10Jer zemaljski su nas očevi korili kratko vrijeme kako im se činilo najbolje. Ali
Božja je stega uvijek za naše dobro—da postanemo dionicima njegove svetosti.

11Nijedan se ukor, doduše, ne čini radošću, nego žalošću dok ga trpimo. Ali
onima koji se njime odgajaju poslije donosi plod pun mira: pravednost.

12Zato uspravite klonule ruke i klecava koljena.

13Poravnajte staze pred sobom da se hromi ud ne iščaši, nego da ozdravi.

Poziv na poslušnost Bogu

14Trudite se sa svima živjeti u miru, čistim i svetim životom, jer koji nisu sveti,
neće vidjeti Gospodina.

15Pazite da tko od vas ne ostane bez Božje milosti, da ne proklija kakav korijen
gorčine pa unese zabunu i mnoge zarazi.

16Pazite da tko ne postane bludnikom ili bezbožnikom poput Ezava, koji je za
jedan jedini obrok prodao pravo koje je imao kao prvorođeni sin.

17Kada je poslije htio da ga otac blagoslovi, on to nije učinio. Bilo je prekasno za
kajanje premda je gorko plakao.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

18Vi niste prišli opipljivoj gori, usplamtjelome ognju, tami ni oluji poput
Izraelaca na gori Sinaju kad im je Bog dao Zakon.

19Oni su čuli takav zvuk trublje i takvu tutnjavu izgovorenih riječi da su molili
Boga da više ne govori.

20Prestravila ih je Božja naredba: “Ako se makar i životinja dotakne gore, mora
se kamenovati!”

21I sam se Mojsije tako prestrašio tog prizora da je rekao: “Strah me je i
dršćem.”

22Vi ste, naprotiv, pristupili gori Sionu i gradu živoga Boga, nebeskome
Jeruzalemu, svečanome skupu bezbrojnih tisuća anđela.

23Pristupili ste skupu Božjih prvorođenaca kojih su imena zapisana na
nebesima. Pristupili ste samome Bogu, koji je sudac svim ljudima. Pristupili ste
duhovima otkupljenika na nebu, koji su učinjeni savršenima.

24Pristupili ste Isusu, posredniku novoga saveza između Boga i ljudi,
škropljeničkoj krvi koja milostivo prašta, a ne traži osvetu poput Abelove.

25Pazite da budete poslušni Bogu, onomu koji vam govori. Jer ako Izraelci nisu
umaknuli kad su odbili slušati glasnika na zemlji, kako da umaknemo mi ako
odbijemo slušati kad nam govori s nebesa?

26Kad je Bog govorio sa Sinaja, njegov je glas uzdrmao zemlju. “Još jednom ću
protresti ne samo zemlju nego i nebesa”, rekao je.

27To znači da će ono što je zemaljsko biti uzdrmano kako bi ostalo samo ono
vječno.

28Budući da smo primili kraljevstvo koje se ne može uzdrmati, budimo zahvalni
i ugađajmo Bogu služeći mu sa strahopoštovanjem i s predanjem.

29Jer naš je Bog oganj koji proždire!

Hebrejima 13

Završne napomene

1Neka vaša bratska ljubav ne umine.

2Ne zanemarujte gostoljubivost jer su neki, i ne znajući, ugostili anđele!

3Ne zaboravljajte uznike u zatvoru. Suosjećajte s njima kao da ste i sami ondje.
Suosjećajte sa zlostavljanima kao da njihove nevolje trpite na vlastitom tijelu.

4Poštujte svoj brak i budite jedni drugima vjerni u braku. Bog će sigurno osuditi
sve bludnike i preljubnike.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

5Klonite se pohlepe za novcem, budite zadovoljni onim što imate. Jer Bog je
rekao: “Nikada te neću napustiti ni iznevjeriti!”

6Zato s pouzdanjem možemo reći: “Gospodin je moj pomagač i zato se ne bojim.
Što mi mogu učiniti obični smrtnici?”

7Sjećajte se svojih starješina koji su vam govorili Božju riječ. Razmišljajući o
tome kako su živjeli i umrli, pouzdajte se u Boga kao i oni.

8Isus Krist isti je jučer, danas i dovijeka će biti isti.

9Ne dajte se zavesti raznim tuđim učenjima! Izvor vaše duhovne snage je Božja
milost, a ne obredna pravila o hrani, koja ne koriste onima koji ih obdržavaju.

10Mi imamo oltar s kojega ne mogu jesti poslužitelji zemaljskoga Šatora.

11Po židovskome Zakonu veliki svećenik u Svetinju prinosi životinjsku krv kao
žrtvu za grijehe, ali životinjska tijela spaljuju se izvan tabora.

12Zato je i Isus trpio izvan gradskih vrata, da posveti svoj narod svojom krvlju.

13Iziđimo stoga k njemu, izvan tabora, i nosimo njegovu sramotu.

14Jer mi ovdje nemamo trajnoga grada. Iščekujemo svoj vječni grad u nebu.

15S Isusovom pomoći prinosimo neprekidno svoju žrtvu hvale Bogu slaveći
usnama njegovo ime!

16Ne zaboravljajte činiti dobro i dijeliti s onima koji su u potrebi jer su takve
žrtve drage Bogu!

17Slušajte svoje starješine i činite kako vam kažu. Njihova je zadaća da bdiju nad
vašim dušama i za to će odgovarati Bogu. Trudite se da to mogu obavljati
radosno, a ne uzdišući, jer to ni za vas nije dobro.

18Molite se za nas. Savjest nam je čista i u svemu se želimo ponašati kako
dolikuje.

19Usrdno vas molim, molite se da se što prije vratim k vama.

20Neka vas Bog mira, koji je zbog krvi vječnoga saveza uskrisio od mrtvih
velikoga Pastira, našega Gospodina Isusa Krista,

21osposobi da činite svako dobro djelo i da vršite njegovu volju. Neka on čini u
nama što je njemu drago, po Isusu Kristu kojemu slava u vijeke vjekova. Amen.

22Molim vas, draga braćo, poslušajte riječi ohrabrenja koje sam vam ukratko
napisao!

23Znajte da je brat Timotej izišao iz zatvora. Ako ubrzo dođe, posjetit ću vas
skupa s njime.

24Pozdravite sve starješine i sve svete. Pozdravljaju vas braća iz Italije.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

25 Neka Božja milost bude sa svima vama. Amen.

Croatian New Testament (Knjiga O Kristu)
© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

Jakovljeva

Jakovljeva 1

1Jakov, sluga Boga i Gospodina Isusa Krista, piše dvanaestorim plemenima
rasijanima po svijetu i pozdravlja ih.

Vjera i postojanost

2Draga braćo i sestre, kad god zapadnete u kušnju, smatrajte da se imate čemu
radovati.

3Jer kad vam je vjera na kušnji, jača vaša postojanost.

4Zato je pustite da se potpuno razvije, da postanete besprijekornima, bez
ikakva nedostatka.

5Treba li vam mudrosti, iskajte ju od Boga koji je svima daje rado, obilno i bez
prigovora.

6Ali tražite s vjerom, ne sumnjajući da ćete dobiti, jer čovjek koji sumnja
nestalan je kao morski valovi koje vjetar lako baca amo-tamo.

7Takav neka se ne nada išta primiti od Gospodina

8jer je čovjek podijeljene duše, nepostojan na svim svojim putovima.

9Neka se kršćanin niskoga položaja ponosi time što ga je Bog uzvisio,

10a bogataš time što ga je ponizio, jer će nestati poput poljskoga cvijeta.

11Sunce žarko zasja, biljka usahne i cvijet joj otpadne te sva njegova ljepota
nestane. Tako će i bogataši usahnuti na svojim putovima.

12Blago čovjeku koji odolijeva kušnji. Kad se pokaže prokušanim, dobit će
vijenac života koji je Bog obećao svima koji ga ljube.

13Neka nitko od vas u napasti ne kaže: “Bog me napastuje.” Niti se Boga može
napastovati da čini zlo, niti on koga napastuje.

14Svakoga, naprotiv, napastuje njegova vlastita požuda koja ga privlači i mami.

15Požuda zatim začne i rodi grijeh, a kad se grijeh potpuno razvije, rađa smrt.

16Zato se ne dajte varati, ljubljena braćo.

17Sve što je dobro i savršeno dolazi nam odozgora, od Boga koji je stvorio sva
nebeska svjetlila. Za razliku od njih, on se nikada ne mijenja; u njemu nema
sjene zbog mijena.

18On nas je dragovoljno rodio riječju istine, da budemo prvenci iznad svih
stvorenja.

Poslušnost i djela

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

19Upamtite, draga braćo: svatko bi trebao biti brz na slušanju, spor na pričanju
i spor na srdžbi

20jer ljudska srdžba ne može postupati prema Božjoj pravednosti.

21Zato izbacite iz svojih života svako zlo i prljavštinu te ponizno prihvatite
Božju poruku zasađenu u svoja srca jer ona može spasiti vaše duše.

22I ne zaboravite da tu poruku nije dostatno samo slušati već treba i postupati
prema njoj. Inače sami sebe zavaravate.

23Jer ako samo slušate Riječ, a ne vršite ju, onda ste poput čovjeka koji pogleda
vlastito lice u zrcalu,

24ali čim se promotri, odmah ode ne popravivši što je trebalo i zaboravi kako
izgleda.

25Ali tko se ogleda u savršenomu Božjem zakonu—zakonu koji oslobađa—i nije
samo zaboravan slušatelj, nego ga zaista i izvršava, Bog će ga blagosloviti u
svemu što čini.

26Umišlja li tko da je pobožan, a ne obuzdava svoj jezik, sam sebe vara jer je
njegova pobožnost nevrijedna.

27Želite li da vaša pobožnost u očima Boga Oca bude čista i neokaljana,
pomažite sirotama i udovicama u njihovoj nevolji i čuvajte se neokaljanima od
pokvarenosti ovoga svijeta.

Jakovljeva 2

Upozorenje na pristranost

1Braćo moja, vi vjerujete u slavnoga Gospodina Isusa Krista i zato ne budite
pristrani!

2Kad bi u vaš sastanak ušao čovjek sa zlatnim prstenjem i u skupoj odjeći, a
istodobno došao i bijedno obučeni siromah

3te kad biste onomu u skupoj odjeći rekli: “Sjednite ovdje, na dobro mjesto”, a
siromahu: “Ti možeš ondje stajati ili sjesti na pod pokraj mojeg stolca”—

4ne bi li to značilo da ste pristrani i da nepravedno sudite?

5Poslušajte me, ljubljena moja braćo! Zar Bog nije izabrao siromahe ovoga
svijeta da budu bogataši u vjeri? Nisu li oni baštinici Kraljevstva koje je Bog
obećao ljudima koji njega ljube?

6A vi ste prezreli siromaha! Zar nisu upravo bogataši ti koji vas tlače i koji vas
povlače po sudovima?

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

7Ne kunu li upravo oni lijepo ime Onoga po kome se zovete?

8Ako zaista izvršavate kraljevski zakon iz Pisma: “Ljubi svojega bližnjega kao sebe samoga”, dobro činite.

9Ali ako pristrano postupate prema ljudima, činite grijeh, i prema Zakonu ste prijestupnici.

10Tko vrši sav Zakon, a samo u jednoj odredbi pogriješi, kriv je kao da je sve prekršio.

11Jer Bog koji je rekao: “Ne čini preljub” kazao je i: “Ne ubij!” Pa ako i nisi počinio preljub, ali si nekog ubio, u potpunosti si prekršio Zakon i pred Bogom si kriv za sve.

12I zato, ma što govorili ili činili, imajte na umu da će vam biti suđeno prema zakonu ljubavi, zakonu koji vas je oslobodio.

13Jer za onoga tko nije milostiv prema drugima, na sudu također neće biti milosti. Ali za one koji su milosrdni, Božje će milosrđe pobijediti nad sudom.

Vjera bez dobrih djela je mrtva

14Draga braćo i sestre, što koristi ako tko veli da ima vjeru, a ne čini dobra djela? Zar ga takva vjera može spasiti?

15Ako su vam koji brat ili sestra bez svagdašnje hrane i odjeće,

16a vi im kažete: “Idite u miru, utoplite se i najedite se”—ali im ne date hranu ni odjeću, od kakve je to koristi?

17Tako je i s vjerom: ne rodi li dobrim djelima, mrtva je i nekorisna.

18Netko bi, naprotiv, mogao reći: “Ti imaš vjeru, a ja imam djela.” Ali ja kažem: “Dokaži mi svoju vjeru odvojeno od djela, a ja ću tebi dokazati svoju vjeru djelima!”

19Zar još misliš kako je dostatno vjerovati da postoji samo jedan Bog? Dobro je to vjerovati. I zlodusi u to vjeruju—i dršću!

20Kad ćeš već jednom naučiti, šuplja glavo, da je vjera bez dobrih djela nekorisna?

21Zar se naš predak Abraham nije pred Bogom opravdao djelom kad je na žrtvenik prinio svojega sina Izaka?

22Toliko je vjerovao Bogu da je bio voljan učiniti sve što on od njega zatraži. Vjera mu je dakle pomogla da učini dobro djelo te je tako, s pomoću djela, postala savršenom.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

23Tako se ispunilo ono što piše u Svetome pismu: “Abraham povjerovao Bogu i
Bog ga je proglasio pravednim zbog njegove vjere.” Nazvao ga je čak “Božjim
prijateljem”.

24Vidite, dakle, čovjek biva opravdan zbog svojih djela, a ne samo zbog svoje
vjere.

25Nije li se isto tako djelom opravdala i bludnica Rahaba kad je primila glasnike
i izvela ih drugim putem?

26Kao što je tijelo bez duha mrtvo, mrtva je i vjera bez djela.

Jakovljeva 3

Obuzdavanje jezika

1Nastojte, braćo moja, da previše vas ne postane učiteljima; oni će biti strože
suđeni.

2Svi mi često pogriješimo, ali onaj tko može obuzdati svoj jezik, kadar je sebe u
svemu obuzdati.

3Stavimo li konju uzde u usta, lako ćemo upravljati cijelim njegovim tijelom da
ide kamo hoćemo.

4Pogledajte lađe! Tako su velike i gone ih jaki vjetrovi, a ipak ih sitno kormilo
upravlja kamo kormilar hoće.

5Tako je i jezik malen ud, a može se pohvaliti velikim stvarima. Malena iskrica
može zapaliti veliku šumu.

6I jezik je vatra; on je cio opaki svijet među našim udovima. Kalja cijelu našu
osobu i, zapaljen od pakla, zapaljuje sav naš život.

7Svakovrsne zvijeri i ptice, gmazovi i morske životinje dadu se ukrotiti i čovjek
ih je ukrotio—

8ali nitko od ljudi ne može obuzdati jezik. On je zlo koje ne miruje, puno
smrtonosna otrova.

9Njime blagoslivljamo Gospodina i Oca, ali i proklinjemo ljude koji su stvoreni
na Božju sliku.

10Tako iz istih usta izlaze i blagoslovi i kletve. A to, draga braćo, ne smije biti!

11Zar iz istog izvora izvire i slatka i gorka voda?

12Može li smokva roditi maslinama ili trs smokvama? Tako ni slani izvor ne
može dati slatku vodu.

Prava, Božja mudrost

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

13Tko je od vas mudar i razborit, neka dobrim življenjem pokazuje djela
učinjena u blagosti. Jer mudro je biti blag.

14Ali nipošto se ne hvalite da ste mudri i dobri ako u srcu imate gorku zavist i
sebičnost. Time lažete protiv istine.

15Zavist i sebičnost nisu Božja mudrost. Takve su pojave zemaljske, neduhovne,
nadahnute đavlom.

16Jer gdje ima zavisti i sebičnosti, bit će i nereda i svakovrsnoga drugog zla.

17A mudrost koja dolazi s neba ponajprije je čista. Mirotvorna je, blaga,
dobrohotna, puna milosrđa i dobrih djela. Postojana je i iskrena.

18A mirotvorci će posijati sjeme mira i požeti žetvu pravednosti.

Jakovljeva 4

Približiti se Bogu

1Što je uzrok sukoba i svađa među vama? Zar nisu pohote koje se bore u vašim
udovima?

2Žudite za onim što nemate pa zbog toga ubijate. Zavidni ste na onomu što ne
možete dobiti pa se borite i svađate da drugima oduzmete. Nemate jer ne molite
Boga za to što želite.

3A kad i molite, ne dobivate jer molite s grešnom nakanom: da to potratite u
svojim pohotama.

4Preljubnici! Ne znate li da je prijateljstvo s ovim svijetom neprijateljstvo
prema Bogu? Tko dakle hoće biti prijatelj svijetu, postaje neprijateljem Bogu.

5Mislite li da u Svetome pismu bez razloga piše: “On ljubomorno čezne za
duhom što ga je u nama nastanio?”

6Ali on nam, u svojoj milosti, daje sve više snage da se suprotstavimo takvim
zlim željama; kao što Sveto pismo veli: “Bog se protivi oholima, ali poniznima
daruje milost.”

7Predajte se, dakle, ponizno Bogu! Oduprite se đavlu pa će pobjeći od vas!

8Približite se Bogu pa će se i on približiti vama. Operite ruke, grešnici! Očistite
srca, licemjeri!

9Zatužite i zaplačite nad svojim grijesima! Neka se vaš smijeh pretvori u plač, a
radost u žalost.

10Ponizite se pred Gospodinom pa će vas on uzvisiti.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

Upozorenje na osuđivanje drugih

11 Draga braćo i sestre, ne ocrnjujte jedni druge! Tko kritizira i osuđuje svojega
brata, kritizira i osuđuje Božji zakon. A vi niste suci Zakonu da možete
odlučivati o tomu je li on dobar ili loš. Vaša je dužnost da ga vršite.

12 Samo Bog, koji je dao Zakon, može među nama pravedno presuditi. Samo on
ima moć spasiti ili pogubiti. A tko si ti da sudiš bližnjega?

Upozorenje na samopouzdanje

13 Poslušajte me sad vi koji govorite: "Danas ili sutra ćemo poći u taj i taj grad,
ondje ćemo ostati godinu dana, trgovati i zaraditi",

14 a ne znate što će biti sutra. Pa što je vaš život? Poput daška je koji se načas
pojavi i odmah nestane.

15 Trebali biste reći: "Ako Gospodin bude htio, živjet ćemo i učiniti ovo ili ono."

16 Inače se razmećete svojom hvalom. A svako je takvo hvastanje zlo.

17 Grijeh je dakle znati što treba činiti, a ne činiti.

Jakovljeva 5

Opomena bogatašima

1 Čujte me, bogataši! Zaplačite i zakukajte nad nevoljama koje će vas snaći.

2 Bogatstvo vam trune, a odjeću vam izgrizaju moljci.

3 Vaše zlato i srebro hrđaju i postaju nevrijednima. Baš to bogatstvo u koje ste
se pouzdali progutat će vaša tijela kao oganj. To blago koje ste skupili bit će
dokaz protiv vas na Dan suda.

4 Slušajte! Viču žeteoci vaših njiva kojima ste uskratili plaću. Plaća koju im niste
dali viče protiv vas. Glasovi žetelaca doprli su do ušiju Gospodina nad vojskama.

5 Živjeli ste na zemlji raskošno i razuzdano. Srca su vam utovljena za dan klanja.

6 Osudili ste i ubili pravednika koji vam se nije mogao suprotstaviti.

Strpljivost u patnjama

7 Draga braćo i sestre, strpite se do Gospodnjeg dolaska. I ratar, eto, iščekuje
dragocjeni urod zemlje, čekajući ranu i kasnu kišu.

8 Strpite se i vi i ohrabrite jer se Gospodnji dolazak približio.

9 Ne prigovarajte jedni drugima, braćo i sestre, da vas Bog ne osudi. Pazite!
Sudac već stoji pred vratima.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

[10]Uzorom strpljivog podnošenja nevolja neka vam budu proroci koji su govorili
u ime Gospodnje.

[11]Blaženima smatramo one koji su ustrajali. Job je bio čovjek koji je strpljivo
trpio. Iz njegova iskustva vidimo da se Božja nakana pokazala dobrom jer je
Bog pun samilosti i milosrđa.

[12]A prije svega, draga braćo i sestre, ne zaklinjite se ni nebom, ni zemljom, ni
bilo čime drugim. Neka vaše "da" znači "da", a vaše "ne" neka znači "ne", da ne
zgriješite i ne padnete pod osudu.

Snaga molitve

[13]Trpi li tko među vama? Neka se za to moli. Ako je tko radostan, neka pjeva
hvalospjeve.

[14]Je li tko od vas bolestan? Neka dozove crkvene starješine da se mole nad njim.
Neka ga pomažu uljem u ime Gospodnje

[15]pa će molitva vjere ozdraviti bolesnika. Gospodin će ga podignuti i oprostiti
mu ako je zgriješio.

[16]Ispovijedajte dakle jedni drugima grijehe i molite se jedni za druge da
ozdravite. Žarka molitva pravednika mnogo može učiniti.

[17]Ilija je bio samo čovjek kao i mi, ali kad se usrdno pomolio da ne pada kiša,
nije pala na zemlju tri godine i šest mjeseci.

[18]Zatim se pomolio da kišna padne pa je nebo dalo kišu i zemlja je opet donijela
rod.

Vraćanje zalutalih vjernika na pravi put

[19]Draga braćo i sestre, odluta li tko od vas od istine pa ga tko vrati,

[20]znajte da će onaj tko je vratio grešnika s krivog puta spasiti njegovu dušu od
smrti i postignuti oproštenje mnogih grijeha.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

1 Petrova

1 Petrova 1

Pozdravi od Petra

1 Ovo je pismo od Petra, apostola Isusa Krista. Pišem Božjim odabranicima koji
žive kao tuđinci rasijani po Pontu, Galaciji, Kapadociji, Aziji i Bitiniji.

2 Bog Otac odavno vas je odabrao, a Duh vas je posvetio. Zato ste poslušni Isusu
Kristu i očišćeni ste njegovom krvlju. Želim vam izobilje Božje milosti i mira.

Nada vječnog života

3 Blagoslovljen neka je Bog, Otac našega Gospodina Isusa Krista, jer nam je u
svojemu beskrajnome milosrđu dao da se nanovo rodimo. Sada živimo u nadi
vječnoga života zato što je Isus Krist ustao od mrtvih.

4 Jer Bog za svoju djecu u nebu čuva vječnu, neokaljanu i neuvelu baštinu.

5 Bog će vas, zato što u njega vjerujete, svojom snagom sačuvati za spasenje koje
će vam biti objavljeno u posljednje vrijeme.

6 Zato se radujte čak i ako bude potrebno da vas ovdje nakratko i ražaloste
različite kušnje.

7 One samo kušaju vašu vjeru, dragocjeniju od propadljivog zlata—a i ono se u
vatri kuša—da se njezina prokušanost pokaže na hvalu, slavu i čast na dan kad
se objavi Isus Krist.

8 Volite ga iako ga nikada niste vidjeli. Vjerujete u njega iako ga još ne možete
vidjeti i puni ste neizrecive i proslavljene radosti

9 jer postižete cilj svoje vjere: spasenje duše.

10 To su spasenje proučavali i pronicali proroci pretkazujući milost koja vam je
namijenjena.

11 Ispitivali su na koje to vrijeme upućuje Kristov Duh u njima pretkazujući
Kristovo trpljenje i proslavljenje.

12 Objavljeno im je da nije riječ o njihovu, nego o vašemu vremenu. A danas vam
propovjednici s pomoću Duha Svetoga, poslanoga s neba, naviještaju tu
Radosnu vijest kojoj se i anđeli žele izbliza diviti.

Poziv na svetost

13 Zato budite razboriti i trijezni. Potpuno se pouzdajte u milost koju će vam
donijeti objavljenje Isusa Krista.

14 Budite Bogu poslušni jer ste njegova djeca. Ne popuštajte starim grešnim
požudama kao onda dok ste još bili u neznanju,

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

15nego budite u svemu sveti kao što je svet Bog koji vas je pozvao.

16On sam kaže u Svetome pismu: “Budite sveti jer sam ja svet!”

17Ocem nazivate Boga koji nepristrano sudi svakomu prema djelima. Proživite zato u strahu Gospodnjem taj život što ga živite na ovoj zemlji, u tuđini.

18Jer znate da je Bog platio otkupninu da vas spasi od ispraznoga života što ste ga naslijedili od svojih predaka. A nije ju platio propadljivim srebrom ili zlatom,

19nego dragocjenom krvlju Krista, nedužnoga Božjeg janjeta bez mane.

20Bog ga je, doduše, za to predodredio davno prije postanka svijeta, ali se očitovao tek u ova posljednja vremena, radi vas.

21Kroz Krista ste povjerovali u Boga koji ga je uskrisio od mrtvih i proslavio ga. Zato svoju vjeru i nadu možete položiti u Boga.

22Sada se možete iskreno međusobno voljeti kao braća i sestre jer su vam duše očišćene od grijeha i jer ste poslušni istini Radosne vijesti. Volite dakle žarko jedni druge

23jer ste nanovo rođeni—ne iz smrtnoga, već iz besmrtnog sjemena, kroz Riječ živoga Boga koja zauvijek traje.

24Jer “svaki je čovjek poput trave i njegova je ljepota poput poljskog cvijeta. Trava će usahnuti i cvijet će uvenuti,

25ali Božja riječ ostat će zauvijek.” A ta je Riječ Radosna vijest koju vam propovijedamo.

1 Petrova 2

1Odbacite zato od sebe svaku pakost i prijevaru, svako licemjerje, zavist i klevetanje.

2Vi ste u duhu tek rođena dječica. Zato čeznite za čistim duhovnim mlijekom, da od njega možete uzrasti do punine spasenja,

3ako ste već iskusili Gospodinovu dobrotu.

Živo kamenje i izabrani narod

4Pristupite Kristu, živome kamenu Božjega hrama. Ljudi su ga odbacili, ali je dragocjen u očima Boga koji ga je izabrao.

5Bog sada ugrađuje i vas, kao živo kamenje, u svoj duhovni hram. Štoviše, vi ste Božje sveto svećenstvo koje prinosi duhovne žrtve, Bogu ugodne zbog Isusa Krista.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

6Kao što kaže Sveto pismo: “Evo, postavljam na Sionu odabrani i dragocjeni
ugaoni kamen temeljac. Tko u njega vjeruje, sigurno se neće postidjeti.”

7Dragocjen je vama koji vjerujete. A za one koji ne vjeruju “kamen koji su
graditelji odbacili postane ugaonim kamenom”,

8ali i: “kamenom spoticanja i stijenom posrtanja”. Ljudi se o taj kamen spotiču
zato što nisu poslušni Božjoj riječi. To je njihova sudbina.

9Ali vi niste takvi jer ste odabranici. Vi ste kraljevstvo svećenika, Božji sveti
narod, njegovo vlasništvo. Možete drugima govoriti o čudesnim Božjim djelima
jer vas je on iz tame pozvao u svoje divno svjetlo.

10“Nekoć niste ni bili narod, a sada ste narod Božji. Nekoć niste primali Božjeg
milosrđa, a sada vam je Bog iskazao milosrđe.”

11Draga braćo i sestre, ovdje ste samo pridošlice i tuđinci. Opominjem vas:
klonite se grešnih požuda jer one vojuju protiv vaše duše!

12Pazite kako živite među nevjernicima. Ako vas i optuže za zlo, vidjet će vaše
časno ponašanje pa će povjerovati u Boga i dati mu slavu kad dođe suditi svijet.

Treba poštivati vlasti

13Svakoj se ljudskoj vlasti pokoravajte zbog Gospodina: i kralju, jer je poglavar
države,

14i dužnosnicima koje je postavio—jer ih je postavio da kazne zločince i da
pohvale one koji čine dobro.

15Doista, Božja je volja da svojim uzornim životima ušutkate bezumnike koji
vas neosnovano optužuju.

16Niste robovi, već slobodni ljudi. Ali ne koristite se svojom slobodom kao
izgovorom da činite zlo. Jer slobodni ste da živite kao Božji sluge.

17Svakomu iskazujte poštovanje. Volite braću i sestre kršćane. Bojte se boga.
Kralju iskazujte čast.

Upute slugama

18Sluge, budite pokorni svojim gospodarima i iskazujte im dužno poštovanje, i
to ne samo onima koji su dobri i blagi nego i ako su zle ćudi.

19Jer ugodit ćete Bogu budete li, zaradi svoje savjesti i Boga, strpljivo podnosili
nepravdu i patnju.

20Kakva će vam, naime, biti zasluga podnosite li strpljivo udarce za ono što ste
skrivili? Ali ako trpite i strpljivo podnosite udarce zato što činite dobro, ugodit
ćete Bogu.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

21Na to vas je trpljenje Bog pozvao. Jer Krist je trpio za vas i bio vam uzor da
slijedite njegove stope.

22“On nikad nije zgriješio, niti je laž izišla iz njegovih usta.”

23Na uvredu nije odgovarao uvredom. Kad su ga mučili, nije prijetio osvetom,
nego ju je prepustio pravednom sucu.

24U vlastitome je tijelu ponio naše grijehe na križ da mi možemo umrijeti
grijehu i živjeti za pravednost. Njegovim ste ranama iscijeljeni.

25Lutali ste poput ovaca, ali sada ste se obratili pastiru i čuvaru svojih duša.

1 Petrova 3

Upute ženama

1I vi se, žene, pokoravajte svojim muževima, čak i ako vam muž ne prihvaća
Radosnu vijest. Vaš će ih pobožan život pridobiti snažnije od riječi

2kad vide vaše čisto, pobožno ponašanje.

3Ne kitite se upadljivim frizurama, zlatnim nakitom ni skupom odjećom.

4Budite lijepe iznutra, neprolaznom ljepotom, blagoga i smirenog duha. To je
dragocjeno u Božjim očima.

5Time su se nekoć kitile svete žene. Pouzdavale su se u Boga i pokoravale se
svojim muževima.

6I Sara se pokorila Abrahamu i nazvala ga svojim gospodarom. Njezine ste kćeri
činite li dobro ne bojeći se nikakva zastrašivanja.

Upute muževima

7Muževi, budite obzirni prema svojim ženama kao prema slabijem spolu.
Iskazujte im poštovanje kao subaštinicama Božje milosti i vječnoga života jer
vam inače molitve neće biti uslišane.

Trpljenje zbog dobra

8I na koncu, budite svi jednodušni, puni suosjećanja, bratske ljubavi, milosrđa i
poniznosti.

9Ne uzvraćajte zlo za zlo i ne vraćajte uvredu za uvredu. Umjesto toga
blagoslivljajte, jer ste na to pozvani, da baštinite blagoslov od Boga!

10“Tko želi uživati u životu i doživjeti sretne dane, neka suspregne svoj jezik od
zla, a usne da ne govore laži!

11Neka se kloni zla i neka čini dobro. Neka se trsi živjeti u miru s drugima:

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

12jer oči Gospodnje bdiju nad pravednicima, i uši mu spremno slušaju njihove molbe, ali Gospodin okreće svoje lice od onih koji čine zlo.”

13Tko će vam nauditi ako se trudite činiti dobro?

14Ali ako i trpite zbog toga što činite dobro, blago vama! Bog će vas za to nagraditi. Zato se ne dajte zastrašiti ni smesti.

15Morate, naprotiv, štovati Krista kao Gospodara svojeg života. Upita li vas tko zašto vjerujete i u što se nadate, budite spremni odgovoriti,

16ali obzirno i s dužnim poštovanjem. Neka vam savjest bude čista, da se oni koji o vama zlo govore postide kad vidite kakvim uzornim životom u Kristu živite.

17Jer ako je već Božja volja da patite, bolje je da trpite zato što ste činili dobro, nego zato što ste činili zlo.

18Doista i Krist je jednom umro zbog grijeha, pravedan za nepravedne, da nas privede k Bogu. Iako mu je tijelo bilo mrtvo, Duh ga je oživio.

19I u njemu je posjetio duhove u tamnici i propovijedao im,

20i to onima koji su u Noino doba bili nepokorni Bogu iako ih je Bog strpljivo čekao dok je Noa gradio lađu. Samo je osmero ljudi spašeno od smrti u potopu.

21Slika je to krštenja, koje vas spašava silom uskrsnuća Isusa Krista. Krštenje nije pranje tjelesne nečistoće. Ono je Bogu upućena molitva za dobru savjest.

22A Krist je uzišao na nebo i sjedi zdesna Bogu pošto su mu se pokorili svi anđeli, sve vlasti i sile.

1 Petrova 4

Živjeti za Boga

1Budući da je Krist trpio u tijelu, i vi budite poput njega—spremni trpjeti. Jer ako ste voljni trpjeti za Krista, znači da ste odlučili da prestanete griješiti

2i da ostatak tjelesnog života proživite prema Božjoj volji, a ne ugađajući ljudskim požudama.

3Dosta je što ste prije živjeli u onome u čemu uživaju bezbožni ljudi: u razvratu, požudama, pijančevanju, razuzdanim gozbama, pijankama i zločinačkim idolopoklonstvima.

4Zato se oni sada čude što se s njima više ne odajete raskalašenosti pa vas vrijeđaju.

5Ali položit će račun Bogu, koji je već spreman suditi i živima i mrtvima.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

[6]Stoga je Radosna vijest bila propovijedana čak i mrtvima, tako da njihov duh,
iako su njihova tijela bila kažnjena smrću, može živjeti kao što živi Bog.

[7]Uskoro će svršetak svega. Budite zato bistra uma i trijezni, da se možete moliti.

[8]A najvažnije od svega je da žarko volite jedni druge jer ljubav prašta mnoge
grijehe.

[9]Gostoljubivo i bez prigovaranja primajte jedni druge!

[10]Bog vam je svima dao različite duhovne darove. Uporabite ih tako da služite
jedni drugima onim darom koji ste po Božjoj milosti dobili.

[11]Služi li se tko darom govora, neka pazi da govori Božje riječi. Ima li tko dar
služenja, neka služi snagom koju mu daje Bog. Tako će se u svemu proslaviti
Bog po Isusu Kristu. Njemu je slava i sila u vijeke vjekova. Amen.

Kršćansko trpljenje

[12]Braćo voljena, ne čudite se vatrenim kušnjama koje su vas snašle, kao da vam
se što neobično događa.

[13]Radujte se, naprotiv, što ste dionici Kristovih patnji pa ćete se s njime radovati
i kad se objavi njegova slava.

[14]Radujte se ako vas vrijeđaju zbog Kristova imena jer u vama prebiva Duh
slave, Božji Duh.

[15]Neka nitko od vas ne trpi kao ubojica, kradljivac, zločinac, pa čak ni zato što
se miješa u tuđa posla.

[16]Ali ne stidite se trpjeti zato što ste kršćani, nego zahvaljujte Bogu što se tako
možete nazivati.

[17]Jer došlo je vrijeme suda, a on mora započeti s Božjom djecom! A ako se čak i
nama kršćanima mora suditi, kakva li tek strašna sudbina očekuje one koji nisu
poslušali Božje evanđelje!

[18]Ako se Bog toliko trudio da spasi pravednike, kako će tek završiti bezbožnici
i grešnici?

[19]Zato oni koji po Božjoj volji trpe, neka čine dobra djela i neka se pouzdaju u
svojega vjernog Stvoritelja.

1 Petrova 5

Upute starješinama i mladićima

[1]Starješine među vama zaklinjem—ja koji sam također starješina te svjedok
Kristovih patnji i sudionik slave koja će se objaviti kad on dođe:

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

2Pasite stado koje vam je Bog povjerio i nadzirite ga—ali ne prisilno, nego
dragovoljno, po Božjoj volji; ne samo radi zarade, nego zbog oduševljenja što
služite Bogu.

3Ne postupajte kao tirani, nego im služite kao uzor.

4A kad dođe vrhovni Pastir, primit ćete vječni udjel u njegovoj slavi.

5Mladići, pokoravajte se starješinama. Svi služite jedni drugima ponizno jer
“Bog se protivi oholima, ali poniznima daruje milost.”

6Ponizite se zato pred moćnom Božjom rukom pa će vas on uzvisiti kad za to
dođe vrijeme.

7Sve svoje brige povjerite njemu jer se on brine za vas.

8Bdijte i čuvajte se! Vaš protivnik đavao obilazi kao ričući lav tražeći koga da
proždre.

9Oduprite mu se i budite čvrsti u vjeri. Znajte da vaša kršćanska braća diljem
svijeta podnose jednake patnje.

10Bog vas je, u svojoj milosti, pozvao na vječnu slavu u Kristu i on će vas, pošto
malo pretrpite, usavršiti, učvrstiti, ojačati i utvrditi.

11Njemu je vlast u vijeke vjekova! Amen.

Pavlovi posljednji pozdravi

12Ovo sam vam pismo napisao s pomoću Sile, kojega smatram vjernim bratom,
da vas ohrabrim i da vam posvjedočim da je ovo što sam napisao prava milost
Božja. Nje se držite!

13Pozdravljaju vas Crkva u Babilonu, izabrana skupa s vama u Gospodinu, te
moj sin Marko.

14Pozdravite jedni druge cjelovom ljubavi. Mir svima vama koji ste u Kristu!

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

2 Petrova

2 Petrova 1

Petrovi pozdravi

1Šimun Petar, sluga i apostol Isusa Krista, svima koji dijelite istu dragocjenu
vjeru koju smo primili od svojega Boga i Spasitelja Isusa Krista, koji nas je
opravdao pred Bogom.

2Želim vam obilje milosti i mira u spoznaji Boga i našega Gospodina Isusa.

Život dostojan Božjeg poziva

3Kako sve bolje upoznajemo Isusa, njegova nam božanska snaga daruje sve što
nam je potrebno za pobožan život. Pozvao nas je da budemo dionicima njegove
slave i dobrote.

4Time nam je dao najveća, dragocjena obećanja. Obećao je da ćemo umaknuti
pokvarenosti koja vlada u svijetu zbog požude te da ćemo biti dionicima
njegove božanske naravi.

5Zato se svim silama trudite primijeniti u životu te obećane blagodati. Neka
vaša vjera urodi dobrotom, a dobrota znanjem.

6Znanje će uroditi suzdržljivošću, suzdržljivost postojanošću, a postojanost
pobožnošću.

7Pobožnost će donijeti ljubav prema drugim vjernicima pa ćete tako
naposljetku uzrasti do Božje ljubavi.

8Imate li te vrline i napredujete li u njima, bit ćete marljivi i plodonosni u
spoznaji našega Gospodina Isusa Krista.

9Ali tko nema tih vrlina, slijep je, kratkovidan: zaboravio je da ga je Bog očistio
od prijašnjih grijeha.

10Zato se, draga braćo, svojski trudite dokazati da zaista pripadate onima koje
je Bog pozvao i izabrao. Budete li tako činili, nikada nećete posrnuti.

11I Bog će vam širom otvoriti vrata neba da uđete u vječno kraljevstvo našega
Gospodina i Spasitelja Isusa Krista.

Upućivanje na Sveto pismo

12I nadalje ću vas na to podsjećati—iako sve to već znate i čvrsto stojite u istini.

13Smatram da mi je dužnost, dokle god sam u ovomu tijelu, opominjati vas da
budete budni.

14Gospodin Isus Krist kazao mi je, doduše, da ću ubrzo napustiti tijelo.

15Ali pobrinut ću se da se i nakon moje smrti sjećate toga u svakoj prilici.

Croatian New Testament (Knjiga O Kristu)
© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

16Jer nismo vam pričali lukavo izmišljene priče o tomu kako je Gospodin Isus
Krist bio ovdje i o njegovoj sili, već smo bili očevici njegova veličanstva.

17Primio je slavu od Boga Oca kad se iz njegove uzvišene Slave začuo glas: "Ovo
je moj ljubljeni Sin, moja radost!"

18I sami smo čuli taj glas s neba kad smo bili s njim na Svetoj gori.

19Zato proroštva smatramo još pouzdanijima. Dobro činite što ih pomnjivo
proučavate jer su njihove riječi poput svjetiljke što svijetli u mraku—sve dok
ne osvane dan i dok Kristovo blistavo svjetlo ne zasja u vašim srcima.

20Ponajprije znajte da se nijedno proroštvo iz Svetoga pisma ne može tumačiti
svojevoljno

21jer ga prorok nije izrekao svojom voljom, već od Boga nadahnut Svetim
Duhom.

2 Petrova 2

Lažnih učitelja i proroka se treba čuvati

1U Izraelu je bilo i lažnih proroka, kao što će i među vama biti lažnih učitelja.
Oni će kradomice unijeti među vas pogubna krivovjerja. Zanijekat će Gospodina
koji ih je otkupio i tako na sebe navući brzu propast.

2Mnogi će se povesti za njihovim razvratnostima. Zbog njih će se zlo govoriti o
Kristu i o njegovu putu istine.

3Zbog svoje lakomosti oni će vam prodavati izmišljotine. Ali Božja je osuda
odavno pripravna za njih i njihova se propast približava.

4Jer Bog nije poštedio ni anđele koji su zgriješili, nego ih je strmoglavio u pakao
i do Sudnjega dana okovao u mračni bezdan.

5Nije poštedio ni stari svijet—osim Noe i njegove sedmeročlane obitelji. Noa je
bio Božji glasnik pravednosti: upozoravao je ljude na potop koji dolazi. A zatim
je Bog potopom uništio cijeli bezbožni svijet.

6Gradove Sodomu i Gomoru pretvorio je u pepeo osudivši ih za primjer
budućim bezbožnicima.

7Ali iz Sodome je Bog spasio Lota, pravednog čovjeka koji je teško patio zbog
razvratnoga življenja razularenih ljudi.

8Tomu se pravedniku, naime, svednevice duša razdirala dok je gledao i slušao
grešna djela ljudi među kojima je živio.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

9Gospodin dakle zna kako da pobožne izbavi od iškušenja, i da nepravedne drži
pod kaznom do Dana suda—

10osobito one koji idući za prljavim požudama ugađaju puti i preziru Božju
vlast. Ti su ljudi oholi i umišljeni. Usuđuju se vrijeđati Slave

11protiv kojih ni anđeli, od njih mnogo jači i snažniji, nikada ne govore
uvredljivo pred Gospodinom.

12Ti su lažni učitelji poput nerazumnih životinja koje se povode za nagonom,
koje se rađaju da ih love i ubijaju. Vrijeđaju strašne sile o kojima tako malo
znaju te će biti uništeni jednako kao i one.

13Zadesit će ih zlo, kao plaća za zla što ih čine. Usred bijela dana uživaju u
razuzdanosti. Oni su vam na ljagu i na sramotu. Naslađuju se svojim
prijevarama dok se s vama goste.

14Gledaju žene preljubničkim očima. Nikad im nije dosta bludnosti. Mâme
nestalne duše u grijeh. Ogrezli su u lakomost. Njihova je sudbina prokletstvo.

15Zastranili su s pravoga puta te pošli putem Beorova sina Bileama kojemu je
omiljelo primiti plaću za nepravednost.

16Ali Bileamovo je bezumlje spriječila nijema životinja, magarica koja mu je
progovorila ljudskim glasom.

17Ti su ljudi jalovi poput usahnulih izvora i oblaka gonjenih vjetrom koji ne daju
kišu. Sudbina im je mrkla tmina.

18Bahatim i praznim hvastanjem, putenim požudama i razvratnošću mame
natrag u grijeh one što su se tek izbavili od takva života u zabludi.

19Obećavaju slobodu, a i sami su robovi grijeha i pokvarenosti. Jer čovjek je rob
svemu što njime vlada.

20Onima koji su zaista upoznali Gospodina Isusa Krista i tako umaknuli
pokvarenostima svijeta, a onda se opet zapleli u njih i dali se svladati, gore je
nego što im je bilo prije.

21Takvima bi zaista bilo bolje da nikada nisu ni upoznali put pravednosti nego
što su ga upoznali, a zatim okrenuli leđa svetoj zapovijedi koju su dobili.

22O njima govori istinita izreka: “Pas se vraća na svoju bljuvotinu” i “Okupana
se svinja vraća valjati u kaljuži.”

2 Petrova 3

Približava se Dan Gospodnji

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

1Ovo je, voljena braćo, drugo pismo koje vam pišem. U oba vas opominjem da budete budni i zdrava razuma.

2Prisjetite se davnih proročanstava svetih proroka i zapovijedi koje vam je vaš Gospodin i Spasitelj dao preko svojih apostola.

3Ponajprije želim da znate da će na koncu vremena biti izrugivača koji će se podsmjehivati istini

4i govoriti: “Nije li Isus obećao ponovno doći? Pa gdje je onda? Jer otkako su pomrli naši preci, baš se ništa nije promijenilo—još od početka svijeta.”

5Oni hotimično zaboravljaju da je Bog odavno stvorio nebesa svojom Riječju. Riječju je izdvojio zemlju iz voda, stvorio suho kopno iz vode.

6Zatim je ondašnji svijet potopio vodom.

7A za sadašnja nebesa i zemlju zapovjedio je da budu uništeni ognjem na Dan suda, kad će bezbožnici biti uništeni.

8Ali ne zaboravite, dragi moji, da je Gospodinu jedan dan kao tisuću godina, a tisuću godina kao jedan dan.

9Ne kasni Gospodin ispuniti obećanje o svojemu dolasku, kao što neki smatraju, nego zbog vas strpljivo čeka jer ne želi da tko propadne, već da se svi obrate.

10Ali Dan Gospodnji doći će neočekivano, kao tat. U taj će dan nebesa iščeznuti s velikom tutnjavom, počela će se rastopiti u ognju, a zemlji i svemu na njoj bit će suđeno.

11Sve će se to tako raspasti. Kako vam onda sveto valja živjeti!

12Trebate iščekivati i pospješivati dolazak Božjega dana kad će se nebesa i nebeska tijela rastaliti u ognju.

13Ali iščekujemo, prema Božjemu obećanju, nova nebesa i novu zemlju, gdje će vladati pravednost.

14Braćo voljena, dok čekate da se sve to dogodi, trudite se živjeti neokaljano i besprijekorno, u miru s Bogom.

15I znajte da Gospodin strpljivo čeka kako bi ljudima dao vremena da se spase. To vam je napisao i dragi brat Pavao, po mudrosti koju mu je Bog dao,

16u svim pismima u kojima o tomu govori. U njima ima teško razumljivih riječi koje neupućeni i nepostojani ljudi izvrću—kao i druge dijelove Svetoga pisma—na vlastitu propast.

Posljednje Petrove upute

17Unaprijed vas dakle upozoravam, ljubljena braćo, da zavedeni zabludom tih opakih ljudi ne izgubite postojanost.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

18 Rastite u milosti i spoznaji našega Gospodina i Spasitelja Isusa Krista. Njemu
neka je slava sada i zauvijek. Amen.

Croatian New Testament (Knjiga O Kristu)
© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

1 Ivanova

1 Ivanova 1

Uvod

1 Onaj koji bijaše od početka isti je onaj kojega smo čuli, vidjeli vlastitim očima i
dodirnuli vlastitim rukama. On je Isus Krist, Riječ života.

2 On, koji je Život od Boga, očitovao se i mi smo ga vidjeli. Svjedočimo i
navješćujemo vam da je on vječni život. Bio je s Ocem, a zatim nam se očitovao.

3 Govorimo vam o tomu što smo osobno vidjeli i čuli da možete imati
zajedništvo s nama. A naše je zajedništvo s Ocem i njegovim Sinom Isusom
Kristom.

4 Pišem vam o tomu da naša radost bude potpuna.

Život u svjetlosti

5 Ovu nam je poruku dao Bog da ju prenesemo vama: Bog je svjetlost i u njemu
nema nikakve tame.

6 Tvrdimo li da smo u zajedništvu s njime, a i dalje živimo u duhovnoj tami,
lažemo i ne živimo u istini.

7 Ali živimo li u svjetlu Božje nazočnosti, kao što Krist živi, imamo zajedništvo
jedni s drugima i krv Isusa Krista, njegova Sina, čisti nas od svakoga grijeha.

8 Tvrdimo li da ne griješimo, zavaravamo se i u nama nema istine.

9 Ali on je vjeran i pravedan; priznamo li mu svoje grijehe, oprostit će nam i
očistiti nas od svake nepravde.

10 Tvrdimo li da nismo zgriješili, Boga nazivamo lašcem i pokazujemo da
njegova Riječ ne živi u našem srcu.

1 Ivanova 2

1 Ovo vam pišem, dječice moja, da biste se klonili grijeha. Zgriješi li tko ipak, ima
kod Boga zagovornika, Isusa Krista, koji je savršeno pravedan.

2 On je žrtva pomirnica za grijehe, i to ne samo za naše već i za grijehe cijelog
svijeta.

3 A da ga poznajemo, znat ćemo po tome što držimo njegove zapovijedi.

4 Kaže li tko da ga poznaje, a ne vrši njegovih zapovijedi, lažac je i u njemu nema
istine.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

5Ali oni koji su poslušni Božjoj riječi, zaista ljube Boga. Po tomu ćemo znati
živimo li u njemu.

6Tko kaže da živi u njemu, mora živjeti kao što je živio Krist.

Nova zapovijed

7Dragi moji, ne pišem vam neku novu zapovijed, već staru zapovijed koju ste
imali od početka. Ta zapovijed—da volite jedni druge—riječ je koju ste čuli.

8A opet, ta zapovijed koju vam pišem jest i nova. Ona se obistinjuje u Kristu i u
vama, jer tama nestaje, a istinito svjetlo već svijetli.

9Tko god kaže da živi u Kristovu svjetlu, a mrzi svojega brata, još je u tami.

10A tko voli svojeg brata, živi u svjetlu i nikoga neće sablazniti.

11Tko mrzi brata, luta u duhovnoj tami i ne zna kamo ide jer mu je tama
zaslijepila oči.

12Ovo vam pišem, dječice moja, jer su vam grijesi oprošteni po Isusovu imenu.

13Vama starijima pišem jer ste upoznali Krista, koji jest od početka. Mladići,
vama pišem jer ste pobijedili Zloga.

14Napisao sam vama, djeco, jer ste upoznali Oca. Napisao sam vama, stariji, jer
ste upoznali Krista, onoga koji jest od početka. Napisah vama, mladići, jer ste
jaki, jer je Božja riječ u vama i jer ste pobijedili Zloga.

15Ne ljubite ovaj svijet ni ono što je u njemu. U onomu koji ljubi svijet nema
Očeve ljubavi.

16Jer svijet pruža samo požudu tijela, požudu za onim što oko vidi i oholost
života. To ne dolazi od Oca, već od ovoga zlog svijeta.

17Ovaj svijet prolazi sa svojom požudom, a tko vrši Božju volju, ostaje zauvijek.

18Djeco draga, došao je posljednji trenutak ovoga svijeta. Čuli ste da dolazi
Antikrist. Već su se pojavili mnogi takvi ljudi. Po tome znamo da je posljednji
čas.

19Ti su ljudi napustili naše crkve jer nam nikada nisu ni pripadali—da jesu,
ostali bi s nama. Ovako se pokazalo da nam ne pripadaju.

20Ali vi niste takvi jer je na vas sišao Sveti Duh i svi ste upoznali Istinu.

21Zato vam ne pišem kao ljudima koji tek trebaju upoznati Istinu, nego kao
onima koji umiju razlikovati istinito od lažnoga.

22A tko je lažac ako ne onaj koji tvrdi da Isus nije Krist? Tko niječe Oca i Sina,
antikrist je.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

23Tko god niječe Sina, nema ni Oca. Ali svatko tko priznaje Sina, ima također i
Oca.

24A vi ostanite vjerni onomu čemu ste poučeni od početka. Bude li tako, živjet
ćete u zajedništvu sa Sinom i s Ocem.

25A u tom zajedništvu uživamo ono što nam je osobno obećao: vječni život.

26Ovo vam pišem zbog ljudi koji vas pokušavaju zavesti.

27Ali vi ste primili Svetoga Duha i on živi u vama, pa vas nitko ne treba učiti što
je istina. Jer Duh vas poučava svemu, i to istini, a ne laži. Zato nastavite onako
kako vas je naučio; živite i dalje u Kristu.

28A sada, draga djeco, nastavite živjeti u zajedništvu s Kristom tako da, kada se
on vrati, budete puni pouzdanja i da se ne postidite.

29Kako znamo da je Bog pravedan, znamo i da su svi oni koji čine pravdu od
Boga rođeni.

1 Ivanova 3

Božja djeca

1Gledajte koliku nam je ljubav Otac darovao: da se možemo nazvati Božjom
djecom, a to i jesmo. Ali ljudi koji pripadaju ovom svijetu ne poznaju Boga, pa
ne mogu ni razumjeti da smo mi njegova djeca.

2Da, ljubljeni moji, već smo sada Božja djeca, a što ćemo biti poslije, još se nije
očitovalo. Ali jedno znamo: kad se očituje, bit ćemo njemu slični jer ćemo ga
vidjeti onakvim kakav on doista jest.

3Tko ima tu nadu u njega, čisti se od grijeha, kao što je i on čist.

4Tko god čini grijeh, krši Božji zakon, jer je grijeh protivan Božjemu zakonu.

5Znate da je Isus došao da odnese naše grijehe i da u njemu nema grijeha.

6Tko god ostaje u njemu, ne čini grijeh. A tko griješi, nije ga ni vidio ni upoznao.

7Djeco draga, ne dopustite da vas itko glede toga zavede. Tko čini pravdu, čini
je zato što je pravedan kao što je i Krist pravedan.

8Nastavlja li tko živjeti u grijehu, to pokazuje da pripada đavlu koji je u grijehu
od početka. Ali Božji Sin je došao uništiti đavolska djela.

9Tko je rođen od Boga, ne živi u grijehu jer je u njemu Božje sjeme, pa više u
grijehu i ne može živjeti; u njemu je započeo novi život—rođen je od Boga.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

10Božja se djeca od đavolske raspoznaju po ovome: tko ne čini pravde i tko ne
voli svoju braću, ne pripada Bogu.

Ljubav prema drugima

11Jer tu smo poruku, da volimo jedni druge, primili još na početku.

12Ne smijemo biti poput Kajina, koji je pripadao Zlome i ubio svojega brata.
Zašto ga je ubio? Jer su mu djela bila zla, a djela njegova brata pravedna.

13Ne čudite se stoga, draga braćo, ako vas svijet mrzi.

14Volimo li svoju braću, znat ćemo da smo prešli iz smrti u vječni život. Onaj tko
ih ne voli, još je uvijek mrtav.

15Tko god mrzi svojeg brata, u srcu je ubojica, a znate da nijedan ubojica u sebi
nema trajnoga, vječnog života.

16Pravu smo ljubav spoznali jer je Krist za nas dao svoj život. Tako smo i mi
dužni dati život za svoju braću.

17Ali ima li tko zemaljskih dobara te dobro živi, a vidi svojeg brata u potrebi i
ostane pred njim tvrda srca—kako da ljubav Božja ostane u njemu?

18Nemojmo, djeco draga, voljeti samo riječju i jezikom, već djelom i iskreno.

19Po tome ćemo znati da smo od istine i umirit ćemo pred Gospodinom svoje
srce

20ako nas ono u bilo čemu osuđuje. Jer Bog je veći od našeg srca i znade sve.

21Dragi moji, ako nas savjest ne osuđuje, možemo hrabro i s pouzdanjem doći
k Bogu

22i dobit ćemo od njega sve što zatražimo jer vršimo njegove zapovijedi i činimo
što mu je drago.

23A njegova je zapovijed: da vjerujemo u ime njegova Sina Isusa Krista i da
volimo jedni druge kao što nam je on zapovjedio.

24Tko je poslušan Božjim zapovijedima, živi u Bogu i Bog u njemu. A da on živi
u nama, znamo po Duhu kojega nam je poslao.

1 Ivanova 4

Prepoznavanje lažnih proroka

1Dragi moji, ne vjerujte svakome tko tvrdi da govori od Duha. Iskušajte ih da
vidite dolazi li njihov duh od Boga. Jer u svijetu je mnogo lažnih proroka.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

[2]Po ovomu ćete poznati Božjega Duha: svaki prorok koji priznaje da je Isus Krist
došao u ljudskome tijelu, ima Božjega Duha.

[3]Ali tko god ne priznaje takvog Isusa, nije od Boga. U njemu je duh Antikrista o
kojemu ste čuli da dolazi i koji je već u svijetu.

[4]Vi, draga moja djeco, pripadate Bogu i takve ste već pobijedili jer je onaj koji je
u vama jači nego onaj koji je u svijetu.

[5]Oni pripadaju ovome svijetu; zato i govore njegovim jezikom i svijet ih sluša.

[6]Mi pripadamo Bogu; zato nas i slušaju oni koji Boga poznaju. Tko nije od Boga,
ne sluša nas. Po tomu ćemo znati ima li tko Duha istine ili duha prijevare.

Život u ljubavi

[7]Volimo jedni druge, dragi moji, jer ljubav dolazi od Boga. Svaki koji voli, od
Boga je rođen i poznaje Boga.

[8]Tko ne voli, nije upoznao Boga jer Bog je ljubav.

[9]Bog je svoju ljubav prema nama iskazao tako što je poslao svojega
jedinorođenog Sina na svijet da po njemu imamo vječni život.

[10]To je prava ljubav. Mi nismo voljeli Boga, ali je on volio nas i poslao je svojega
Sina kao žrtvu pomirnicu za naše grijehe.

[11]Budući da je on toliko volio nas, dragi moji, i mi moramo voljeti jedni druge.

[12]Boga nitko nikada nije vidio, ali ako volimo jedni druge, Bog živi u nama i
njegova je ljubav u nama potpuna.

[13]Da mi živimo u njemu i on u nama, znamo po tomu što nam je dao od svojega
Duha.

[14]Osim toga, vidjeli smo vlastitim očima i sada svjedočimo da je Otac poslao
svojega Sina da bude Spasitelj svijeta.

[15]Tko priznaje da je Isus Božji Sin, Bog živi u njemu i on živi u Bogu.

[16]Upoznali smo Božju ljubav prema nama i pouzdali se u nju. Bog je ljubav; tko
živi u ljubavi, živi u Bogu i Bog živi u njemu.

[17]Kako živimo u Bogu, naša ljubav postaje sve savršenijom. Zato se na Dan suda
nećemo bojati, već ćemo pred njega stati s pouzdanjem jer smo mi poput Krista
u ovomu svijetu.

[18]U ljubavi nema straha jer savršena ljubav izgoni svaki strah. Bojimo li se, to
je zbog straha od kazne, što pokazuje da njegova ljubav u nama nije savršena.

[19]Mi volimo zato što je on nas prvi volio.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

20Kaže li tko: “Ja volim Boga”, a mrzi svojega brata, lažac je; jer ako ne voli brata
kojega vidi, kako može voljeti Boga kojega nikad nije vidio?

21A Bog nam je zapovjedio da moramo voljeti ne samo njega već i svoju braću i
sestre.

1 Ivanova 5

Vjera u Božjeg Sina

1Tko vjeruje da Isus jest Krist, rođen je od Boga. A tko voli Oca, voli i njegovu
djecu.

2Volimo li Božju djecu, znat ćemo po tomu volimo li Boga i vršimo li njegove
zapovijedi.

3Jer voljeti Boga znači držati njegove zapovijedi, a to zaista nije teško.

4Tko je rođen od Boga pobjeđuje ovaj zao svijet vjerom u Krista.

5Jer tko će pobijediti svijet ako ne oni koji vjeruju da je Isus Krist Božji Sin?

6On, Isus Krist, došao je kroz vodu i kroz krv; ne samo u vodi već i u vodi i u
krvi. I Duh o tome svjedoči jer je Duh istina.

7Tako troje svjedoči:

8Duh, voda i krv, i to se troje slaže.

9Vjerujemo li ljudskom svjedočanstvu, kako ne bismo vjerovali Božjemu. A Bog
svjedoči da je Isus njegov Sin.

10Tko vjeruje u Božjega Sina, ima to svjedočanstvo Božje u sebi. Tko ne vjeruje
Bogu, naziva Boga lašcem jer ne vjeruje u Božje svjedočanstvo o njegovu Sinu.

11Evo tog svjedočanstva: Bog nam je dao vječni život i taj je život u njegovu Sinu.

12Tko ima Božjeg Sina, ima život; tko nema Božjeg Sina, nema ni života.

Zaključak

13Napisah ovo vama koji vjerujete u ime Sina Božjega da znate da imate vječni
život.

14Pouzdajemo se u njega da uslišava što god ga zamolimo u skladu s njegovom
voljom.

15A kad znamo da nas u svemu uslišava, znamo i da već imamo ono što smo ga
molili.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

16Vidi li tko brata da čini grijeh koji nije smrtonosan, neka moli i Bog će takvom
bratu dati život. Postoji i smrtonosan grijeh; za nj ne kažem da molite.

17Svaka je nepravda grijeh, ali ima grijeha koji nisu smrtonosni.

18Znamo da nitko tko je rođen od Boga ne živi u grijehu jer Božji Sin takve
sigurno čuva i Zli ih ne može dohvatiti.

19Znamo da smo mi Božja djeca, a da je sav svijet u vlasti Zloga.

20Znamo i to da je Krist, Božji Sin, došao i dao nam razum da bismo mogli
spoznati Istinitoga. Mi smo u Istinitome, u njegovu Sinu Isusu Kristu. On je
istiniti Bog i Život vječni.

21Čuvajte se, djeco moja, idola i svega drugoga što bi u vašim srcima moglo
zauzeti Božje mjesto!

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

2 Ivanova

2 Ivanova 1

Pozdrav

1Od starješine Ivana izabranoj Gospođi i njezinoj djeci koju volim u Istini—i to
ne samo ja, već svi oni koji su Istinu upoznali

2—radi istine koja je trajno u nama i bit će s nama zauvijek.

3Neka budu s nama milost, milosrđe i mir koji dolaze od Boga Oca i od njegova
Sina Isusa Krista u istini i ljubavi.

Život u istini

4Silno sam se obradovao što sam među tvojom djecom našao takve koji žive u
istini, kao što nam je zapovjedio Otac.

5A sada te molim, Gospođo, da volimo jedni druge. Ne pišem ti to neku novu
zapovijed, već onu koju smo imali od početka.

6Ljubav se sastoji u tomu da živimo po Božjim zapovijedima. Živite u toj
zapovijedi da ljubite jedni druge, kao što ste čuli od početka.

7U svijetu su se pojavili brojni zavodnici koji ne priznaju da je Isus Krist došao
na zemlju u tijelu. Takvi su ljudi obmanjivači i antikristi.

8Pazite da ne izgubite ono što ste već stekli, nego da primite potpunu plaću.

9Tko god zakorači izvan Kristova učenja, neće imati zajedništva s Bogom. Ali
tko ostane u Kristovu učenju, imat će zajedništvo i s Ocem i sa Sinom.

10Dođe li vas tko poučavati, a ne donosi to učenje, ne pozivajte ga u svoj dom i
ne pozdravljajte ga.

11Pozdravljate li ga, sudionici ste u njegovim zlodjelima.

Završetak i pozdrav

12Mnogo vam još toga imam kazati, ali ne želim to učiniti u pismu. Nadam se da
ću doći k vama i licem u lice s vama razgovarati da naša radost bude potpuna.

13Pozdravljaju te djeca tvoje sestre, izabranice Božje.

Croatian New Testament (Knjiga O Kristu)
© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

3 Ivanova

3 Ivanova 1

Pozdrav

1 Starješina Ivan, dragomu Gaju kojega volim u Istini.

2 Dragi moj, molim se da u svemu budeš dobro te da ti je tijelo zdravo kao što
znam da ti je zdrava duša.

3 Veoma su me obradovala neka braća koja su došla i posvjedočila mi da živiš
čestito i u Istini.

4 Za mene nema veće radosti nego kad čujem da moja djeca žive u Istini!

Briga za Božje djelatnike

5 Dragi moj, postupaš kao pravi vjernik pomažući braći, i to došljacima.

6 Oni su ovdašnjoj Crkvi pričali o tvojim djelima ljubavi. Dobro činiš
opskrbljujući ih za put kako je dostojno Boga.

7 Jer oni putuju radi Gospodina i ne primaju ništa od nekršćana.

8 Dužni smo im pružati gostoprimstvo da budemo suradnici Istine.

9 O tomu sam ukratko pisao Crkvi, ali Diotref, koji želi biti vođa, ne želi s nama
ništa imati.

10 Kad dođem onamo, spočitnut ću mu ono što čini naklapajući o nama zlobne
riječi. Ne samo da odbija prihvatiti braću koja dođu već to zabranjuje i onima
koji bi ih htjeli prihvatiti i izopćuje ih iz Crkve.

11 Dragi moj, ne povodi se za lošim, nego za dobrim. Tko čini dobro, od Boga je;
tko čini zlo, ne poznaje Boga.

12 O Demetriju svi govore samo najbolje, a i sama Istina govori njemu u prilog. I
mi o njemu možemo isto reći, a znaš da mi govorimo istinu.

Zaključak

13 Mnogo vam još toga imam kazati, ali ne želim o tomu pisati.

14 Nadam se da ću te uskoro vidjeti, pa ćemo razgovarati licem u lice.

15 Neka je Božji mir s tobom. Pozdravljaju te prijatelji! Molim te, pozdravi mi
poimence svakoga našeg prijatelja.

Croatian New Testament (Knjiga O Kristu)
© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

Judina

Judina 1

Pozdrav od Jude

1 Od Jude, sluge Isusa Krista i Jakovljeva brata. Pišem svima koji su pozvani
živjeti u ljubavi Boga Oca i u skrbi Isusa Krista.

2 Želim vam obilje Božje milosti, mira i ljubavi!

Opasnost od lažnih učitelja

3 Ljubljeni prijatelji, kanio sam vam pisati o našemu zajedničkom spasenju, ali
sada vidim da moram pisati o nečemu drugome: potaknuti vas da se borite za
istinu Radosne vijesti. Tu nepromjenljivu istinu Bog je zauvijek dao svojemu
svetom narodu.

4 Kažem to zato što su se među vas uvukli neki bezbožnici koji govore da nam
milost Božjega praštanja dopušta živjeti poročnim životom. Propast takvih već
je odavno zapisana jer su se okrenuli protiv našega jedinoga Gospodara i
Gospodina, Isusa Krista.

5 Želim vas podsjetiti na to—iako to i sami dobro znate—da je Gospodin, pošto
je iz Egipta izbavio cijeli izraelski narod, poslije uništio one koji mu nisu ostali
vjerni.

6 Sjetite se anđela koji su pogazili granicu ovlasti koju im je Bog dao te napustili
svoje boravište. Bog ih drži okovane u paklenoj tami, gdje čekaju Dan suda.

7 Ne zaboravite Sodomu i Gomoru te obližnje gradove u kojima su se ljudi toliko
odavali izopačenu bludu da su pošli i za tijelom druge vrste. Ti su gradovi
uništeni ognjem kao primjer kazne vječnim ognjem kojim će biti kažnjeni
zlikovci.

8 Tako i ti lažni učitelji, sanjari, i dalje žive pokvarenim životom, kaljaju svoje
tijelo i ne priznaju Božju vlast te vrijeđaju Slavne.

9 Čak ni arkanđeo Mihael, jedan od najmoćnijih anđela, nije se u prepirci s
đavlom za Mojsijevo tijelo usudio izreći uvredljivu osudu, nego je samo rekao:
“Gospodin te ukorio!”

10 Ali ti se ljudi rugaju i vrijeđaju ono što ne razumiju. Kao nerazumne životinje,
čine sve na što ih potiču tjelesni nagoni i tako srljaju u propast.

11 Teško njima jer slijede primjer Kajina koji je ubio svojega brata, jer su, kao i
Bileam, spremni učiniti sve za novac te će, poput Koraha, propasti zbog svoje
pobune.

12 Oni kaljaju vaša zajednička blagovanja kojima proslavljate ljubav Gospodnju
i opasni su za vas jer na njima bestidno ugađaju sebi. Poput oblaka su koji suhoj

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

zemlji ne donose kišu. Mnogo obećavaju, ali ništa ne daju. Oni su kao voćke koje u jesen ne donesu ploda. Već mrtve, i drugi put umiru kad se s korijenom iščupaju.

13Poput mahnitih su morskih valova što se pjene vlastitim sramotama, poput lutajućih zvijezda koje će završiti u vječitoj, mračnoj tmini.

14Patrijarh Henok, koji je živio sedam naraštaja nakon Adama, prorokovao je o takvim ljudima: “Gle, Gospodin dolazi s desettisućama svojih svetih.

15Osudit će bezbožnike za sva zlodjela koja su počinili u svojoj pobuni i za sve uvrede što su ih bezbožni grešnici izgovorili protiv njega.”

16Takvi su ljudi nezadovoljnici koji uvijek prigovaraju, a čine što god im se prohtije. Razmetljivi su hvalisavci i drugima laskaju da bi od njih izvukli korist.

Poziv na vjernost

17Dragi moji, sjetite se što su prorekli apostoli našega Gospodina Isusa Krista:

18Na koncu vremena doći će izrugivači koji će živjeti prema svojim bezbožnim požudama.

19Takvi među vama prave razdore. Žive prema tjelesnim nagonima jer nemaju u sebi Božjeg Duha.

20Ali vi, ljubljeni prijatelji, morate izgrađivati svoj život na temelju svoje svete vjere. Molite se kako vas upućuje Sveti Duh.

21Očuvajte sebe u Božjoj ljubavi očekujući milosrđe našega Gospodina Isusa Krista za vječni život!

22Budite milosrdni prema onima koji se kolebaju u vjeri.

23Spašavajte ljude jer ih tako otimate iz samoga paklenog ognja. Ima i takvih kojima treba oprezno iskazivati milosrđe pazeći da njihovi grijesi i vas ne okaljaju.

Hvalospjev Bogu

24Sva slava Bogu, koji vas može očuvati da ne posrnete, koji će vas, čiste od grijeha i radosne, dovesti u svoju slavnu nazočnost.

25Sva slava jedinom Bogu Spasitelju kroz našega Gospodina Isusa Krista. Slava, veličanstvo, sila i vlast pripadali su mu prije početka vremena, pa mu tako pripadaju i danas, i zauvijek. Amen.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

Otkrivenje

Otkrivenje 1

Uvod

1 Ovo je otkrivenje Isusa Krista, koje mu je Bog dao da pokaže svojim slugama
što se ima uskoro dogoditi. Bog je poslao anđela svojemu sluzi Ivanu da bi
mogao otkrivenje prenijeti drugima.

2 Ivan izvješćuje o Božjoj riječi i svjedočanstvu Isusa Krista—o svemu što je
vidio.

3 Blago onome koji čita ovo proroštvo i onima koji slušaju njegove riječi te vrše
što je u njemu napisano. Jer vrijeme kad će se ono ispuniti je blizu.

Ivan pozdravlja sedam crkava

4 Ovo pismo piše Ivan sedmerim crkvama u Maloj Aziji. Neka vam je milost i mir
od onoga koji jest, koji je oduvijek bio i koji će doći; od sedam duhova pred
njegovim prijestoljem

5 te od Isusa Krista koji vjerno svjedoči o tomu, koji je prvi ustao od mrtvih i
vladar je nad svim zemaljskim kraljevima. Neka je slava njemu koji nas ljubi i
koji nas je oslobodio od grijeha prolivši za nas svoju krv.

6 Učinio nas je kraljevstvom i svećenstvom Boga, svojega Oca. Neka mu je slava
i vlast uvijeke! On vlada zauvijek. Amen.

7 Gle! On dolazi s oblacima nebeskim. I vidjet će ga svi, čak i oni koji su ga
proboli. Svi će narodi na zemlji proplakati zbog njega. Da. Amen.

8 "Ja sam Alfa i Omega, Početak i Svršetak", kaže Gospodin Bog. "Ja sam
Svemogući, onaj koji jest, koji je oduvijek bio i koji će doći."

Viđenje Sina Čovječjega

9 Ja, Ivan, vaš brat, kao i vi u Kristu sam dionik patnji i kraljevstva te
postojanosti. Izgnan sam na otok Patmos zbog propovijedanja Božje riječi i
svjedočenja o Isusu.

10 Bio je Dan Gospodnji. Ponio me Duh i odjednom sam iza sebe začuo glas
snažan poput zvuka trublje.

11 "Zapiši što ti kažem", reče mi glas, "i pošalji sedmerim crkvama: u Efez,
Smirnu, Pergam, Tijatiru, Sard, Filadelfiju i Laodiceju."

12 Okrenem se da vidim tko mi govori, ali ugledam sedam zlatnih svijećnjaka,

13 a među svijećnjacima nekoga sličnog čovjeku. Bio je odjeven u dugu haljinu,
sa zlatnim pasom oko prsa.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

14Kosa mu je bila bijela poput bijele vune, poput snijega, oči kao ognjeni plamen,

15noge sjajne poput mjedi u peći užarene, a glas poput šuma golemih morskih valova.

16U desnoj je ruci držao sedam zvijezda, a u ustima oštar dvosjekli mač. Lice mu je blistalo poput sunca u punome sjaju.

17Kad sam ga opazio, pao sam do njegovih nogu kao mrtav. Ali on stavi na mene desnu ruku i reče mi: "Ne boj se! Ja sam Prvi i Posljednji.

18Živ sam! Bio sam mrtav, ali živim zauvijek. Imam ključeve smrti i podzemlja.

19Zapiši što si vidio: što se sada događa i što će se dogoditi poslije.

20Evo što znače sedam zvijezda koje si vidio u mojoj desnoj ruci i sedam zlatnih svijećnjaka: sedam su zvijezda anđeli sedam crkava, a sedam svijećnjaka sedam crkava.

Otkrivenje 2

Poruka Crkvi u Efezu

1Anđelu Crkve u Efezu napiši: 'Ovo govori Onaj koji drži sedam zvijezda u desnici, Onaj koji hodi između sedam zlatnih svijećnjaka:

2Znam za tvoja dobra djela. Vidio sam tvoj trud i postojanost. Ne podnosiš opake. Iskušao si one koji tvrde da su apostoli, a nisu, i otkrio da su lažljivci.

3Strpljivo si za mene trpio i nisi posustao.

4Ali imam i prigovor na tebe. Napustio si prvu ljubav: ne voliš me i ne volite se međusobno žarko kao u početku!

5Prisjeti se dakle kako si volio u početku i pogledaj na što si spao! Obrati se ponovno k meni i čini opet kao u početku. Ne učiniš li to, doći ću i ukloniti tvoj svijećnjak s njegova mjesta među crkvama.

6Ali dobro je što mrziš djela pokvarenih nikolaita jednako kao i ja.

7Slušajte, kad već imate uši, što Duh govori crkvama! Svakome tko pobijedi dat ću da jede sa stabla života u Božjemu raju.'

Poruka Crkvi u Smirni

8Anđelu Crkve u Smirni napiši: 'Ovo govori Prvi i Posljednji, koji je bio mrtav i oživio:

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

9Znam za tvoje patnje i tvoje siromaštvo—ali bogat si! Trpiš pogrde od onih koji
sebe nazivaju Židovima, ali to nisu. Sotonina su sinagoga!

10Ne boj se onoga što ćete pretrpjeti. Đavao će neke od vas baciti u tamnici da
vas iskuša. Trpjet ćete nevolju deset dana. Ostanite vjerni i kad se suočite sa
smrću pa ću vam dati vijenac života.

11Slušajte, kad već imate uši, što Duh govori crkvama! Nikome tko pobijedi neće
nauditi druga smrt!'

Poruka Crkvi u Pergamu

12Anđelu Crkve u Pergamu napiši: 'Ovo je poruka od onoga koji ima oštar
dvosjekli mač:

13Znam da živiš u gradu u kojemu je Sotonino prijestolje, a ipak si ostao vjeran
mojemu imenu. Nisi zanijekao vjeru u mene ni onda kad su kod vas, gdje Sotona
prebiva, ubili mojega vjernog svjedoka Antipu.

14Ali imam ti ponešto prigovoriti. Trpiš ondje neke ljude nalik Bileamu, koji je
poučio Balaka da izraelskome narodu postavi stupicu pa ih je naučio da blaguju
meso žrtvovano idolima i odaju se bludu.

15Tako i ti u svojoj sredini imaš takvih koji slijede nikolaitsko učenje i počinjaju
iste grijehe.

16Obrati se zato ili ću ubrzo doći k tebi i boriti se protiv njih mačem svojih usta.

17Slušajte, kad već imate uši, što Duh govori crkvama! Svaki koji pobijedi jest će
manu skrivenu i dat ću mu bijel kamen na kojemu će pisati njegovo novo ime,
koje ne zna nitko osim onoga koji ga prima.'

Poruka Crkvi u Tijatiri

18Anđelu Crkve u Tijatiri napiši: 'Ovo govori Božji Sin, čije su oči poput ognjenog
plamena a noge poput ulaštene mjedi:

19Znam za tvoja dobra djela, za tvoju ljubav i vjeru, služenje i postojanost. Znam
i da si u tomu sve revniji.

20Ali imam i prigovor na tebe: dopuštaš onoj ženi Jezabeli, koja sebe naziva
proročicom, da moje sluge odvlači na stranputicu te se odaju bludu, štuju idole
i jedu meso njima žrtvovano.

21Dao sam joj vremena da se pokaje i obrati od svojega bluda, ali nije htjela.

22Bacit ću je zato na postelju, a i svi koji s njome bludno griješe mnogo će trpjeti
ne odvrate li se od zlih djela.

23I djeca će joj umrijeti. Sve će crkve znati da sam ja onaj koji ispituje misli i
nakane svakoga čovjeka. Svakome ću dati što zaslužuje.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

24A od vas ostalih u Tijatiri, koji ne slijedite to lažno učenje (“duboke istine”,
kako nazivaju te sotonske dubine), tražim samo

25da se čvrsto držite onoga što znate dok ne dođem.

26Svakome tko pobijedi, tko do konca bude vršio što mu kažem, dat ću vlast nad
narodima.

27Vladat će nad njima željeznom palicom i razbijati ih kao glineno posuđe

28istom vlašću koju je meni dao moj Otac. Dat ću im i zvijezdu Danicu.

29Slušajte, kad već imate uši, što Duh govori crkvama!’

Otkrivenje 3

Poruka Crkvi u Sardu

1Anđelu Crkve u Sardu napiši: ‘Ovo govori onaj koji ima sedam Božjih duhova i
sedam zvijezda: Znam tvoja djela. Sloviš kao živ, a mrtav si.

2Probudi se! Osnaži malo onih što su ti preostali jer tek što ne umru. Djela ti
nisu dobra u Božjim očima.

3Vrati se dakle onomu što si u početku čuo i povjerovao. Čvrsto se toga drži i
obrati se. Ne budeš li budan, doći ću na tebe iznenada, kao tat.

4Ipak, imaš ih u Sardu nekolicinu koji nisu uprljali odjeću zlim djelima. Oni će
hoditi sa mnom u bjelini jer su dostojni.

5Svaki koji pobijedi odjenut će bijelu haljinu. Njegovo ime nikada neću izbrisati
iz Knjige života i priznat ću ga kao svojega pred Ocem i pred njegovim anđelima.

6Slušajte, kad već imate uši, što Duh govori crkvama!’

Poruka Crkvi u Filadelfiji

7Anđelu Crkve u Filadelfiji napiši: ‘Ovo govori onaj koji je Svet i Istinit. On ima
Davidov ključ. Kad otvori vrata, nitko ih više ne može zatvoriti; kad ih zatvori,
nitko ih ne može otvoriti.

8Znam tvoja djela. Otvorio sam pred tobom vrata koja nitko ne može zatvoriti.
Unatoč svojoj slaboj snazi, sačuvao si moju Riječ i nisi se odrekao mojega imena.

9Primorat ću, evo, neke iz Sotonine sinagoge—lažljivce koji sebe nazivaju
Židovima, ali to nisu—da ti se dođu ničice pokloniti. Spoznat će da te ja ljubim.

10Zato što si me poslušao i ostao postojan, sačuvat ću te od časa kušnje koji će
znaći cijeli svijet da se iskušaju svi stanovnici zemlje.

11Dolazim ubrzo. Čvrsto se drži onoga što imaš da ti nitko ne ugrabi vijenac.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

12Svi koji pobijede postat će stupovima u hramu mojega Boga i nikada neće
morati izići odande. Napisat ću na njima ime svojega Boga i ime njegova
grada—ime novoga Jeruzalema koji silazi s neba od mojega Boga. I svoje ću
novo ime na njih napisati.

13Slušajte, kad već imate uši, što Duh govori crkvama!'

Poruka Crkvi u Laodiceji

14Anđelu Crkve u Laodiceji napiši: 'Ovo govori Amen, vjerni i istiniti svjedok,
Stvoritelj Božjega stvorenja:

15Znam tvoja djela: nisi ni studen ni vruć. Da si barem jedno ili drugo!

16Ali zato što si poput mlake vode, ispljunut ću te iz usta!

17Kažeš: "Bogat sam. Sve imam i ništa mi ne treba!" A ne znaš da si jadan i
bijedan, da si ubog, i slijep, i gol.

18Savjetujem ti da od mene kupiš zlata pročišćenoga u vatri. Tako ćeš se
obogatiti. Kupi od mene bijele haljine da se odjeneš i skriješ svoju sramotnu
golotinju. Kupi i pomast za oči, da ih pomažeš pa da progledaš.

19Ja korim i odgajam sve koje volim. Budi revan i obrati se od ravnodušnosti.

20Stojim, evo, na vratima i kucam. Posluša li tko moj glas i otvori li vrata, ući ću
k njemu i skupa ćemo blagovati.

21Svakoga tko pobijedi posjest ću na svoje prijestolje kao što sam i ja, kad sam
pobijedio, sjeo na Očevo prijestolje.

22Slušajte, kad već imate uši, što Duh govori crkvama!'"

Otkrivenje 4

Prijestolje u nebu

1Zatim ugledam otvorena vrata u nebo, a onaj isti glas koji sam prije čuo, snažan
poput glasa trublje, reče mi: "Uziđi ovamo pa ću ti pokazati što će se poslije
dogoditi!"

2Odmah sam se našao u duhu i ugledao prijestolje u nebu. Na njemu je sjedio
Netko.

3Blistao je poput dragoga kamenja: jaspisa i sarda. A prijestolje je okruživala
duga slična smaragdu.

4Oko njega su se nalazila još dvadeset četiri prijestolja na kojima su sjedili
dvadeset četiri starješine, obučeni u bijele haljine i sa zlatnim vijencima na
glavi.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

5Od prijestolja su sijevale munje, čula se grmljavina i gromovi. Ispred njega
stajalo je sedam svijećnjaka, sedam upaljenih zublji, sedam Božjih duhova.

6Ispred prijestolja bilo je stakleno more, blistavo poput prozirca. U sredini
prijestolja i oko njega bila su četiri bića puna očiju sprijeda i straga.

7Prvo je bilo slično lavu, drugo juncu, treće je imalo čovječje lice, a četvrto je
bilo poput orla u letu.

8Sva su imala po šest krila iznutra i izvana prepuna očiju. Danju i noću ta bića
neprestano govore: "Svet, svet, svet je Gospodin Bog Svemogući, koji je
oduvijek bio, koji jest i koji će doći!"

9Svaki put kad ta bića daju slavu, čast i zahvalu Onomu koji sjedi na prijestolju,
Živome uvijeke,

10dvadeset četiri starješine padnu ničice pred Onim na prijestolju, koji je Živ
uvijeke, i poklone mu se te polože svoje vijence pred prijestolje govoreći:

11"Dostojan si, Gospodine Bože, Primiti slavu, čast i moć! Jer ti si sve stvorio.
Sve je postalo tvojom voljom. Sve je stvoreno tvojom voljom."

Otkrivenje 5

Jaganjac otvara svitak

1U desnici Onoga na prijestolju ugledam svitak ispisan s obiju strana i
zapečaćen sa sedam pečata.

2Ugledam zatim snažnog anđela kako glasno viče: "Tko je dostojan razlomiti
pečate i otvoriti svitak?"

3Ali nitko u nebu, ni na zemlji, ni ispod zemlje nije mogao otvoriti svitak i
pogledati u njega.

4Gorko sam zaplakao jer nije bilo nikoga dostojnoga da otvori knjigu i pročita
što u njoj piše.

5Ali jedan od četvorice starješina mi reče: "Ne plači! Pobijedio je, evo, Lav iz
Judina plemena, nasljednik Davidova prijestolja. On je dostojan otvoriti svitak i
razlomiti sedam pečata."

6Ugledam zatim zaklanog Jaganjca kako stoji između prijestolja i četiriju bića te
između starješina. Imao je sedam rogova i sedam očiju koje su sedam Božjih
duhova poslanih po svoj zemlji.

7Jaganjac pristupi pa iz desnice Onoga na prijestolju uzme svitak.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

8Kad to učini, četiri bića i dvadeset četvorica starješina padnu ničice pred njega.
Svaki je imao citru i zlatne posude pune kada—molitve Božjega naroda!

9Zapjevaju mu novu pjesmu: “Dostojan si uzeti svitak i razlomiti pečate jer si
bio zaklan i svojom si krvlju za Boga otkupio iz svakoga plemena, jezika i
naroda.

10Učinio si ih kraljevstvom i svećenstvom našega Boga. Oni će kraljevati na
zemlji.”

11Pogledam opet i začujem glas anđela oko prijestolja, bića i starješina. Bilo ih
je tisuće milijuna.

12Jakim glasom pjevali su: “Dostojan je zaklani Jaganjac primiti moć i bogatstvo,
mudrost i snagu, čast i slavu i blagoslov!”

13Začujem tada kako sve stvorenje na nebu, na zemlji i pod zemljom te u moru
govori: “Blagoslov, čast i slava pripadaju Onomu koji sjedi na prijestolju i
Jaganjcu, u vijeke vjekova.”

14Četiri bića ponavljala su: “Amen!” A starješine padnu ničice i poklone mu se.

Otkrivenje 6

Jaganjac razlama prvih šest pečata

1Gledao sam kako Jaganjac otvara prvi od sedam pečata na svitku. Začujem
zatim prvo od četiriju bića kako viče glasom poput grmljavine: “Dođi!”

2Pogledam i vidim bijelog konja. Konjaniku u ruci luk, a na glavi pobjednički
vijenac. Izjahao je izvojevati pobjedu.

3Kad Jaganjac otvori drugi pečat, začujem drugo biće kako kaže: “Dođi!”

4Dođe i drugi konj, riđan. Njegov je konjanik dobio velik mač i vlast da uzme
mir sa zemlje, da posvuda bude rata i pokolja.

5Kad Jaganjac razlomi treći pečat, začujem treće biće kako kaže: “Dođi!”
Pogledam i vidim konja vranca, a konjaniku u ruci vaga.

6Začujem neki glas između četiriju bića kako govori: “Jedan bijeli kruh ili tri
ječmena kruha za dnevnicu. A maslinovu ulju i vinu ne nanosi štetu!”

7Kad Jaganjac razlomi četvrti pečat, začujem četvrto biće kako veli: “Dođi!”

8Pogledam i vidim konja zelenka. Konjanik mu se zvao Smrt, a za njim je išao
još jedan: Pakao. Dobili su vlast nad četvrtinom zemlje da ubijaju mačem, glađu,
bolešću i zemaljskim zvijerima.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

9Kad Jaganjac razlomi peti pečat, ugledam pod žrtvenikom duše ljudi zaklanih
zbog Božje riječi i zbog svjedočanstva.

10Glasno viču Gospodinu: “Gospodaru sveti i istiniti, kad ćeš već jednom osuditi
ljude ovoga svijeta za to što su nam učinili?”

11Zatim je svatko od njih dobio bijelu haljinu i rečeno im je da se strpe još malo
dok se ne ispuni broj Isusovih slugu, njihove braće, koji imaju biti ubijeni kao i
oni.

12Gledao sam kako Jaganjac razlama šesti pečat. Nastane velik potres. Sunce
pocrni poput crne kostrijeti, a mjesec postane krvavocrven.

13Zvijezde počnu padati s neba na zemlju poput zelenih smokvica sa smokve
kad ju zatrese jak vjetar.

14Nebo se smota kao svitak i iščezne. Sve planine i otoci pokrenu se s mjesta.

15Zemaljski kraljevi, vladari, vojskovođe, bogataši i moćnici—svi se skriju po
špiljama i gorskim pećinama.

16Gorama i pećinama vikali su: “Padnite na nas i skrijte nas od lica Onoga koji
sjedi na prijestolju i od Jaganjčeva gnjeva.

17Došao je velik dan njihova gnjeva! Tko će preživjeti?”

Otkrivenje 7

Bog će sačuvati svoj narod

1Ugledam zatim četiri anđela kako stoje na četirima krajevima zemlje
zadržavajući četiri vjetra da ne zapušu ni zemljom, ni morem, ni kojim drvetom.

2Ugledam zatim još jednog anđela kako dolazi s istoka noseći pečat živoga Boga.
On glasno dovikne četvorici anđela koji su dobili vlast da naude zemlji i moru:

3“Čekajte! Ne udite ni zemlji, ni moru, ni drveću dok ne stavimo pečat na čelo
slugama našega Boga!”

4Čuo sam koliko ih je opečaćeno: sto četrdeset četiri tisuće iz svih dvanaest
izraelskih plemena:

5iz Judina plemena dvanaest tisuća, iz Rubenova plemena dvanaest tisuća, iz
Gadova plemena dvanaest tisuća,

6iz Ašerova plemena dvanaest tisuća, iz Naftalijeva plemena dvanaest tisuća, iz
Manašeova plemena dvanaest tisuća,

7iz Šimunova plemena dvanaest tisuća, iz Levijeva plemena dvanaest tisuća, iz
Jisakarova plemena dvanaest tisuća,

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

8iz Zebulonova plemena dvanaest tisuća, iz Josipova plemena dvanaest tisuća i
iz Benjaminova dvanaest tisuća.

Slavljenje golemog mnoštva

9Ugledam zatim veliko, neizbrojivo mnoštvo iz svakoga naroda i plemena, puka
i jezika, kako stoji ispred prijestolja i ispred Jaganjca u bijelim haljinama, s
palmama u rukama.

10Glasno viču: "Spasenje je djelo našega Boga, koji sjedi na prijestolju, i
Jaganjca!"

11Svi anđeli koji su stajali oko prijestolja, starješina i četiriju bića padnu ničice
pred prijestoljem, licem prema zemlji,

12te se poklone Bogu govoreći: "Amen! Blagoslov i slava, i mudrost, i hvala i čast,
i moć i sila pripadaju našemu Bogu u vijeke vjekova. Amen."

13Jedan od starješina me upita: "Znaš li tko su ti odjeveni u bijele haljine i odakle
dolaze?"

14"Ne znam, gospodine", odgovorim. "Ti znaš." "To su oni koji dolaze iz velike
nevolje. Oprali su svoje haljine u Jaganjčevoj krvi i ubijelili ih.

15Zato stoje pred Božjim prijestoljem i danonoćno mu služe u hramu. Onaj koji
sjedi na prijestolju živjet će s njima i zakriliti ih.

16Nikad više neće biti gladni ni žedni, neće ih više moriti sunce ni žega.

17Jer Jaganjac koji stoji ispred prijestolja bit će im Pastir. Vodit će ih na izvore
vode života. Bog će otrti svaku suzu s njihovih očiju."

Otkrivenje 8

Jaganjac razlama sedmi pečat

1Kad je Jaganjac razlomio sedmi pečat, u nebu nastane muk otprilike pola ure.

2Ugledam zatim kako su sedam anđela koji stoje pred Bogom dobili sedam
trubalja.

3Još jedan anđeo, sa zlatnom kadionicom, stane pred žrtvenik. Dobio je mnogo
kada da ga s molitvama Božjega naroda prinese na zlatni žrtvenik pred
prijestoljem.

4Kadni dim pomiješan s molitvama svetih vine se s oltara, kamo ih je anđeo
izlio, pred Boga.

5Anđeo zatim napuni kadionicu vatrom sa žrtvenika i prospe ju na zemlju.
Razlegnu se gromovi i grmljavina, bljesnu munje i nastane potres.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

Prve četiri trublje

6Sedam anđela sa sedam trublja priprave se da zatrube.

7Prvi zatrubi. Na zemlju se prospu tuča i oganj pomiješani s krvlju. Izgori
trećina zemlje, trećina stabala i sva zelena trava.

8Zatrubi i drugi anđeo. Nešto poput velike ognjene gore padne u more. Trećina
se voda u moru pretvori u krv.

9Trećina svih živih stvorenja u moru ugine i trećina lađa propadne.

10Zatrubi treći anđeo. Golema ognjena zvijezda padne s neba poput goruće
zublje. Padne na trećinu rijeka i izvora.

11Zvijezda se zove Pelin. Od nje se trećina voda pretvori u pelin te mnoštvo ljudi
umre od gorke vode.

12Zatrubi četvrti anđeo. Trećina sunca, trećina mjeseca i trećina zvijezda
udareni su tako da se pomrače za trećinu. I dan i noć izgube trećinu svojega
sjaja.

13Pogledam gore i začujem orla kako leteći zrakom glasno viče: “Teško, teško,
teško stanovnicima zemlje kad zatrube posljednja trojica anđela!”

Otkrivenje 9

Peta trublja: prva strahota

1Zatrubi peti anđeo. Ugledam zvijezdu koja je pala s neba na zemlju. Dobila je
ključ od zjala Bezdana.

2Kad ga otvori, iz njega sukne dim kao iz goleme peći te zamrači sunce i zrak.

3Iz dima pak iziđu skakavci koji mogu bosti poput štipavaca.

4Dobili su zapovijed da ne ude travi ni biljkama ni drveću, već da napadaju ljude
koji nemaju Božji pečat na čelu.

5Ne smiju ubijati ljude, nego ih samo mučiti pet mjeseci. Bol koju nanose slična
je boli od uboda štipavca.

6U te će dane ljudi tražiti smrt, ali ju neće naći, željet će umrijeti, ali će smrt
bježati od njih!

7Skakavci izgledaju poput konja spremnih za borbu. Na glavama im zlatni
vijenci, a lica poput ljudskih.

8Kosa im duga kao u žena, a zubi poput lavljih.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

9Imaju na sebi željezni oklop, a šum je njihovih krila poput štropota cijele
vojske bojnih kola koja juri u boj.

10Repovima mogu bosti poput štipavaca, žalcima mučiti ljude pet mjeseci.

11Vođa im je anđeo Bezdana. Na hebrejskome se zove Abadon, a na grčkome
Apolion—Uništavač.

12Jedna strahota prolazi, ali za njom, evo, dolaze druge dvije!

Šesta trublja: druga strahota

13Zatrubi šesti anđeo. Začujem glas iz rogova zlatnoga žrtvenika pred Bogom.

14Govorio je šestom anđelu koji je imao trublju: "Oslobodi onu četvoricu anđela
svezanih na velikoj rijeci Eufratu!"

15I odriješena su četiri anđela spremna za taj čas, dan, mjesec i godinu da pobiju
trećinu svih ljudi na zemlji.

16Broj konjaničkih četa iznosio je dvjesto milijuna—čuo sam koliko ih ima.

17U viđenju sam vidio konje i jahače na njima. Imali su na sebi oklope ognjene,
plavetne i sumpornožute boje. Glave konja bile su poput lavljih, a iz usta su im
sukljali oganj, dim i sumpor.

18Trećina ljudi na zemlji poginula je od tih triju pošasti—ognja, dima i sumpora
što su konjima sukljali iz usta.

19Snaga tih konja nije bila samo u ustima već i u repovima. Na njima su imali
glave poput zmijskih, koje su udile ljudima.

20Preostali ljudi, koji nisu poginuli od tih zala, ipak se nisu htjeli obratiti od zlih
djela. I dalje su se klanjali zlodusima i idolima—načinjenima od zlata, srebra,
mjedi, kamena ili drva—idolima koji ne vide, ne čuju i ne hodaju.

21Nisu se pokajali za svoja ubojstva, ni vračanja, ni blud, ni krađe.

Otkrivenje 10

Anđeo i mali svitak

1Ugledam zatim još jednoga jakog anđela kako silazi s neba okružen oblacima,
s dugom iznad glave. Lice mu je sjalo poput sunca, a noge poput ognjenih
stupova.

2U ruci je imao maleni razvijeni svitak. Desnom nogom stane na more, a lijevom
na zemlju

3pa poviče glasno kao da lav riče. Kad vikne, zatutnji sedam gromova.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

4Kad je progovorilo sedam gromova htio sam to zapisati, ali začujem glas s
neba: “Sačuvaj tajnim što je reklo sedam gromova. To ne zapisuj.”

5Zatim snažni anđeo što je stajao na moru i na zemlji podigne desnu ruku prema
nebu.

6Zakune se u ime onoga koji živi u vijeke vjekova, koji je stvorio nebo i sve u
njemu, zemlju i sve na njoj, more i sve u njemu te reče: “Bog više neće čekati.

7Kad se oglasi trublja sedmoga anđela, Božji će se tajni naum ispuniti, kao što
je svojim slugama navijestio po prorocima.”

8Evo glasa s neba: “Idi i uzmi razvijen svitak od anđela koji stoji na moru i na
zemlji.”

9Pristupim mu zato i zamolim ga da mi dade svitak. “Uzmi ga i pojedi”, reče mi.
“U ustima će ti biti sladak kao med, ali kad ga progutaš, zagorčit će ti utrobu.”

10Uzmem ga iz njegove ruke i pojedem. U ustima mi je bio sladak, ali mi je
zagorčio utrobu.

11Zatim mi reče: “Moraš opet prorokovati narodima, pucima i kraljevima.”

Otkrivenje 11

Dva svjedoka

1Dobio sam zatim štap za mjerenje nalik trski i rečeno mi je: “Izmjeri Božji hram
i žrtvenike te prebroji klanjatelje u njemu!

2Ali ne mjeri vanjsko dvorište hrama jer je ono predano poganima. Gazit će
svetim gradom četrdeset dva mjeseca.

3A dvojici svojih svjedoka dat ću moć te će oni, odjeveni u kostrijet, prorokovati
tih tisuću dvjesto šezdeset dana.”

4Njih su dvojica dvije masline i dva svijećnjaka koji stoje pred Gospodarom sve
zemlje.

5Pokuša li im tko nauditi, iz usta im sukne oganj i proždre neprijatelja. Tko im
god pokuša nauditi, mora umrijeti.

6Oni imaju vlast zatvoriti nebo da kiša ne padne koliko prorokuju. Imaju vlast
pretvoriti rijeke i mora u krv te udariti zemlju pošasti kakvom žele i koliko žele.

7Kad dovrše svoje svjedočanstvo, Zvijer koja iziđe iz Bezdana zaratit će protiv
njih. Pobijedit će ih i ubiti.

8Njihova će tijela ležati na glavnome trgu velikoga grada koji nazivaju
Sodomom i Egiptom, u kojemu je raspet njihov Gospodin.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

9Tri i pol dana svi će narodi, plemena i puci dolaziti da gledaju njihova trupla i
nikome neće dati da ih polože u grob.

10Stanovnici zemlje radovat će se i veseliti zbog njihove nesreće i darivati jedni
druge da proslave smrt te dvojice koji su im zadavali muke.

11Ali nakon tri i pol dana, Božji životni Duh uđe u njih i oni ustanu! Silan strah
obuzme one koji su to promatrali.

12S neba tada zaori snažan glas: "Uziđite ovamo!" I pred očima svojih
neprijatelja oni uziđu u nebo.

13Istog časa nastane silan potres koji uništi desetinu grada. Sedam tisuća ljudi
pogine u njemu. A sve preživjele spopadne užas te odaju slavu nebeskome
Bogu.

14Druga strahota prođe, ali za njom, evo, dolazi još jedna!

Sedma trublja: treća strahota

15Zatrubi sedmi anđeo. U nebu se začuju silni glasovi: "U svem je svijetu
uspostavljeno kraljevstvo našega Gospodina i njegova Krista i on će kraljevati
u vijeke vjekova!"

16Tada dvadeset četiri starješine što sjede na prijestoljima ispred Boga padnu
ničice i poklone se Bogu govoreći:

17"Zahvaljujemo ti, Gospodaru, Bože Svemogući, koji jesi i koji su oduvijek bio,
jer si uzeo u ruke svoju veliku moć i zakraljio se.

18Narodi su se na tebe gnjevili, ali sada je došlo vrijeme tvojega gnjeva. Vrijeme
je da sudiš mrtvima i da nagradiš svoje sluge. Nagradit ćeš svoje proroke, svoj
sveti narod i sve koji se boje tvojega imena, od najmanjih do najvećih. Uništit
ćeš sve koji su naštetili zemlji."

19U nebu se otvori Božji hram i pokaže se Kovčeg saveza u hramu. Udare munje,
grmljavina, gromovi te nastane silan potres i velika tuča.

Otkrivenje 12

Žena i Zmaj

1Na nebu se pokaže veliko znamenje. Ugledam ženu obučenu u sunce, s
Mesecom pod nogama i vijencem od dvanaest zvijezda na glavi.

2Trudna je vikala u porođajnim bolima.

3Odjednom se pojavi velik crveni zmaj sa sedam glava i deset rogova. Na
glavama je imao sedam kruna.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

4Repom sruši na zemlju trećinu zvijezda. Stajao je pred ženom koja je rađala da
joj proždre Dijete čim se rodi.

5Ona rodi muško dijete koje će vladati svim narodima željeznom palicom te je
uzeto k Bogu i njegovu prijestolju.

6A žena pobjegne u pustinju, gdje joj je Bog pripravio sklonište da bude zbrinuta
tisuću dvjesto šezdeset dana.

7U nebu nastane rat: Mihael i anđeli pod njegovim vodstvom zarate sa Zmajem
i njegovim anđelima

8te ih nadvladaju i istjeraju iz neba.

9Veliki Zmaj, stara Zmija koju nazivaju Đavlom, Sotonom i zavodnikom svega
svijeta, zbačen je na zemlju, a s njime i njegovi anđeli.

10Začujem zatim s neba silan glas: “Evo spasenja i snage i kraljevstva našega
Boga, i vlasti njegova Pomazanika! Jer zbačen je na zemlju tužitelj naše braće
koji ih je danonoćno optuživao pred Bogom.

11Pobijedili su ga s pomoću krvi Jaganjčeve i riječi svojega svjedočanstva. Nisu
se bojali umrijeti.

12Radujte se, nebesa i svi vi koji u njima obitavate! Teško vama, zemljo i more!
Jer đavao je sišao k vama silno gnjevan znajući da mu je preostalo malo
vremena!”

13Kad je Zmaj vidio da je zbačen na zemlju, počne progoniti ženu koja je rodila
muško dijete.

14Ali ona dobije dva velika orlovska krila te odleti u sklonište pripremljeno za
nju u pustinji, gdje će, zaštićena od Zmije, biti zbrinuta jedno vrijeme, dva
vremena i polovicu vremena.

15Zmaj ispusti za ženom iz usta mlaz vode poput rijeke da je rijeka odnese.

16Ali zemlja pomogne ženi: otvori usta i proguta rijeku što je šikljala iz Zmajevih
usta.

17Zmaj se nato rasrdi na ženu pa zarati s ostatkom njezina potomstva—sa
svima koji čuvaju Božje zapovijedi i svjedoče da pripadaju Isusu Kristu.

Otkrivenje 13

Zvijer iz mora

1I stane na morski žal. Ugledam kako iz mora izlazi Zvijer s deset rogova i sedam
glava. Na rogovima je imala deset kruna, a na glavama bogohulna imena.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

2Sličila je leopardu, ali su joj noge bile kao medvjeđe, a usta poput lavljih. Zmaj
joj dade svoju silu, svoje prijestolje i veliku vlast.

3Opazio sam da joj je jedna glava kao nasmrt ranjena—ali smrtna joj rana
zacijeli. Sav svijet, začuđen, zadivljeno počne slijediti Zvijer

4i svi se poklone Zmaju koji joj je dao takvu vlast. Poklone se i Zvijeri. “Tko je
kao Zvijer?” govorili su. “Tko može ratovati s njom?”

5Zvijeri je bilo dopušteno govoriti drskosti i hule protiv Boga i vlast da djeluje
četrdeset dva mjeseca.

6Hulila je na Boga, na njegovo ime, na mjesto njegova prebivališta i na sve one
što žive u nebu.

7Dopušteno joj je zaratiti protiv svetih i pobijediti ih. Dobila je vlast nad svakim
plemenom i pukom, svakim jezikom i narodom.

8Poklonili su joj se svi koji pripadaju ovomu svijetu, kojih imena nisu zapisana
u Knjizi života što pripada zaklanomu Jaganjcu od postanka svijeta.

9Slušajte, kad već imate uši!

10Kojima je određeno da odu u ropstvo, otići će u ropstvo. Kojima je određeno
da poginu od mača, poginut će od mača. U tomu je postojanost i vjera svetih.

Zvijer iz zemlje

11Ugledam tada još jednu zvijer kako izlazi iz zemlje. Ima dva roga poput
jaganjca, a govori kao Zmaj.

12Vrši svu vlast prve Zvijeri u njezinoj nazočnosti. Primorava sve stanovnike
zemlje da se klanjaju prvoj Zvijeri, kojoj je zacijelila smrtna rana.

13Činila je veliko znamenje: da oganj sune s neba na zemlju naočigled svih ljudi.

14Zavodila je tako stanovnike zemlje čudesima koje joj je bilo dopušteno činiti
u nazočnosti prve Zvijeri. Rekla im je da načine kip Zvijeri koja je bila smrtno
ranjena, ali je preživjela.

15Dopušteno joj je udahnuti život kipu Zvijeri tako da progovori. Kip progovori
i zapovjedi da se smaknu svi koji mu se ne klanjaju.

16Druga zvijer učinila je da svi—veliki i mali, bogati i siromašni, robovi i
slobodni ljudi—daju sebi udariti žig na desnu ruku ili na čelo.

17Nitko nije mogao ništa prodati ni kupiti ako nije imao žig s imenom Zvijeri ili
s brojem njezina imena.

18Tko je mudar, neka odgonetne broj Zvijeri. To je broj čovjeka:

666.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

Otkrivenje 14

Janje i 144 000

1Ugledam zatim Jaganjca kako stoji na gori Sionu i s njim sto četrdeset četiri
tisuće koji na čelima imaju napisano njegovo ime i ime njegova Oca.

2Začujem s neba zvuk poput huke velikog vodopada i tutnjavu silna groma,
sličnu svirki mnoštva citara.

3Pjevali su novu pjesmu pred Božjim prijestoljem, pred četirima bićima i pred
starješinama. Nitko nije mogao naučiti tu pjesmu osim tih sto četrdeset četiri
tisuće otkupljenih sa zemlje.

4Oni su čisti jer se nisu okaljali sa ženama. Prate Jaganjca kamo god pođe.
Otkupljeni su od ljudi kao posvećeni Bogu i Jaganjcu.

5Preko njihovih usta nije prešla laž. Besprijekorni su.

Tri anđela

6Ugledam još jednog anđela kako leti nebom noseći vječnu Radosnu vijest
stanovnicima zemlje—svakome narodu i plemenu, jeziku i puku.

7"Bojte se Boga!" vikao je. "Dajte mu slavu jer je došao čas njegova suda!
Poklonite se njemu koji je stvorio zemlju i nebo, more i izvore!"

8Za njim je letio drugi anđeo govoreći: "Pao je! Pao je veliki Babilon koji je sve
narode opio vinom gnjeva i svojega bluda."

9Za njima je išao i treći anđeo glasno vičući: "Tko god se klanja Zvijeri i njezinu
kipu i tko primi žig na čelo ili na ruku,

10pit će nerazvodnjeno vino Božjega gnjeva—već je natočeno u čašu njegove
srdžbe. Bit će mučen ognjem i gorućim sumporom pred svetim anđelima i pred
Jaganjcem.

11Dim njihovih muka diže se u vijeke vjekova. Ni danju ni noću nemaju počinka
oni koji se klanjaju Zvijeri i njezinu kipu i koji su primili žig s njezinim imenom.

12U tomu je postojanost svetih, onih koji su poslušni Božjim zapovijedima i
vjeruju u Isusa."

13Začujem glas s neba: "Zapiši: odsad su blaženi oni koji umiru u Gospodinu. Da,
tako kaže Duh: otpočinut će od svojih napora jer ih prate njihova djela."

Žetva na zemlji

14Ugledam zatim nekoga sličnog čovjeku kako sjedi na bijelom oblaku, sa
zlatnim vijencem na glavi i s oštrim srpom u ruci.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

15Drugi anđeo iziđe iz hrama i dovikne jakim glasom onomu na oblaku:
“Zamahni srpom i žanji! Kucnuo je čas. Zemaljska je žetva sazrela.”

16Anđeo na oblaku zamahne srpom prema zemlji i cijela je zemlja požnjevena.

17Iz nebeskoga hrama iziđe još jedan anđeo. I on je u ruci imao oštar srp.

18Njemu pak dovikne anđeo na žrtveniku, koji ima vlast nad ognjem: “Zamahni
srpom i poberi grožđe u zemaljskom vinogradu jer je sazrelo za Sud!”

19Anđeo zamahne srpom prema zemlji i obere zemaljski vinograd. Ubrano
grožđe ubaci u tijesak Božjega gnjeva.

20Gnječilo se u tijesku izvan grada, a krv iz tijeska poteče tristo
kilometara daleko. Bila je konjima do uzda.

Otkrivenje 15

Mojsijeva i Jaganjčeva pjesma

1Ugledam zatim na nebu još velikih i čudesnih znakova. Sedam je anđela držalo
sedam posljednjih zala kojima se navršuje Božji gnjev.

2Preda mnom je bilo nešto poput mora od prozirca, pomiješano s ognjem. Na
njemu su stajali oni koji su pobijedili Zvijer i njezin kip i broj njezina imena, s
Božjim citrama u ruci.

3Svi su pjevali pjesmu Božjega sluge Mojsija i Jaganjca: “Velika su i čudesna
tvoja djela, Gospodine Bože Svemogući! Tvoji su putovi pravedni i istiniti,
Kralju naroda!

4Tko da se tebe ne boji, Gospodine, tko da ne proslavlja tvoje ime? Jer ti si jedini
svet. Svi će narodi doći i tebi se pokloniti jer su se očitovala tvoja pravedna
djela.”

Sedam čaša Božjega gnjeva

5Opazim zatim da je otvoren hram u nebu, Šator Božjega svjedočanstva.

6Sedam anđela sa sedam zala iziđe iz hrama. Bili su odjeveni u blistavobijeli lan,
sa zlatnim pojasima oko prsiju.

7Jedno od četiriju bića pruži sedmorici anđela zlatne posude pune gnjeva Boga
koji živi u vijeke vjekova.

8Hram se napuni dimom Božje slave i njegove snage, tako da nitko nije mogao
ući u njega dok se ne dovrši sedam zala sedmorice anđela.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

Otkrivenje 16

[1]Začujem zatim kako jak glas iz hrama dovikuje sedmorici anđela: “Idite i izlijte
sedam čaša Božjega gnjeva na zemlju!”

[2]Prvi anđeo ode i izlije posudu na zemlju. Strašni i bolni čirovi pojave se na
ljudima koji nose žig Zvijeri i koji se klanjaju njezinu kipu.

[3]Drugi anđeo izlije posudu na more. Ono postane poput mrtvačeve krvi te svako
živo biće u njemu ugine.

[4]Treći anđeo izlije posudu na rijeke i izvore. Oni se pretvore u krv.

[5]Začujem anđela koji ima vlast nad vodom kako kaže: “Pravedan si, Ti koji jesi
i koji si bio, Sveti, što si tako dosudio.

[6]Oni su prolili krv tvojih svetih i tvojih proroka. Zato ih sada krvlju napajaš. To
su i zaslužili.”

[7]Začujem zatim žrtvenik kako govori: “Da, Svemogući Gospodine Bože! Tvoje
su presude pravedne i istinite!”

[8]Zatim četvrti anđeo izlije posudu na sunce te ono počne žeći ljude ognjem.

[9]Silna je žega palila ljude pa su psovali ime Boga koji ima vlast nad tim zlima.
Nisu se pokajali i dali mu slavu.

[10]Peti anđeo izlije posudu na Zvijerino prijestolje. Njezinim kraljevstvom nato
zavlada tmina. Ljudi su od muke grizli jezik

[11]i psovali nebeskoga Boga zbog svojih boli i čirova. Ali nisu se pokajali i obratili
od svojih zlih djela.

[12]Šesti anđeo izlije posudu na veliku rijeku Eufrat te ona presuši da onuda
mogu proći kraljevi sa sunčeva istoka.

[13]Ugledam zatim kako tri žabe iskaču iz usta Zmaja, Zvijeri i lažnoga proroka.

[14]Ti nečisti duhovi, koji čine čudesa, okupe vladare svega svijeta na rat protiv
Boga, koji će se zbiti na veliki Dan Svemogućega Boga.

[15]“Pazite: dolazim kao tat! Blago onima koji bdiju i koji čuvaju svoje haljine da
ne idu goli i da im se ne vidi sramota.”

[16]Oni okupe sve vojske svijeta na mjestu koje se hebrejski zove Harmagedon.

[17]Sedmi anđeo izlije posudu u zrak. Iz hrama, s prijestolja, jaki glas vikne:
“Svršeno je!”

[18]Nato udare munje, grmljavina i gromovi te nastane jak potres. Otkako je ljudi,
nije bilo tako silna potresa.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

19Veliki grad Babilon prasne na tri dijela, gradovi naroda po svijetu sruše se.
Sjetio se Bog velikome Babilonu zbog njegovih grijeha dati da pije vino iz čaše
strašnoga Božjega gnjeva.

20Svi otoci pobjegnu, sve gore iščeznu.

21Na ljude s neba zapljušti strašna tuča. Padali su komadi teški po trideset pet
kilograma. Ljudi su psovali Boga zbog tuče jer je nanosila strašno zlo.

Otkrivenje 17

Velika Bludnica

1Priđe mi jedan od sedmorice anđela koji su izlili sedam posuda i reče: "Dođi!
Pokazat ću ti osudu koja će snaći veliku Bludnicu koja sjedi na mnogim vodama.

2S njome su zemaljski kraljevi bludničili a stanovnici zemlje se opijali vinom
njezina bluda."

3I anđeo me u duhu prenese u pustinju. Ondje ugledam ženu kako sjedi na
skrletnoj Zvijeri sa sedam glava i s deset rogova, punoj bogohulnih imena.

4Žena je bila odjevena u grimiz i skrlet, sva u zlatu, dragome kamenju i biserju.
U ruci je držala zlatnu čašu punu gnusobe i nečisti svojega bluda.

5Na čelu joj je pisalo tajnovito ime: "Veliki Babilon, majka svih bludnica i gadosti
zemaljskih."

6Vidio sam da je Žena pijana od krvi svetih ljudi i krvi Isusovih svjedoka. Silno
sam se začudio.

7"Što se čudiš?" upita me anđeo. "Reći ću ti tajnu o toj ženi i o Zvijeri koja je nosi,
sa sedam glava i s deset rogova."

8Zvijer koju si vidio vladala je, ali više ne vlada. Uskoro će izići iz bezdana i otići
u vječno prokletstvo. I stanovnici zemlje kojih imena nisu upisana u Knjigu
života od postanka svijeta zaprepastit će se kad opet vide Zvijer koja je bila, i
nije, i opet će biti.

9Da se ovo razumije, treba mudrosti: sedam Zvijerinih glava sedam su bregova
na kojima žena sjedi. One također predstavljaju sedam kraljeva.

10Petorica su već pala, šesti vlada, a sedmi tek treba doći, ali njegova će
vladavina kratko trajati.

11Skrletna Zvijer jest osmi kralj koji je prije vladao kao jedan od sedmorice.
Nakon druge vladavine slijedi mu propast.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

12Deset rogova deset su kraljeva koji još nisu došli na vlast. Oni će doći na vlast
i samo nakratko vladati skupa sa Zvijeri.

13Složit će se da njoj predaju svoju silu i vlast.

14Zaratit će protiv Jaganjca, ali on će ih pobijediti skupa sa svojim vjernim
izabranicima koje je pozvao jer je Gospodar gospodara i Kralj kraljeva.

15"Vode koje si vidio," reče mi još anđeo, "na kojima Bludnica sjedi, mnoštvo su
naroda i jezika.

16Skrletna Zvijer i njezinih deset rogova—desetorica kraljeva koji će skupa s
njom vladati—zamrzit će Bludnicu. Opustošit će ju i ogoliti, najesti se njezina
mesa a zatim ju spaliti.

17Jer Bog im je stavio u srca da izvrše njegov naum: da složno predaju vlast
Zvijeri dok se ne ispune Božje riječi.

18Žena koju si vidio velik je grad koji vlada nad zemaljskim kraljevima."

Otkrivenje 18

Pad Babilona

1Nakon toga ugledam još jednoga anđela kako silazi s neba s velikom moći—
sva se zemlja rasvijetlila od njegova sjaja.

2"Pao je!" poviče. "Pao je Babilon, Bludnica! Postao je prebivalištem zloduha,
stjecištem nečistih duhova, gnijezdom nečistih ptica i jazbinom odurnih
životinja.

3Svi su se narodi opili vinom njezina gnjeva i bluda. Zemaljski su kraljevi s njom
bludničili, a zemaljski se trgovci bogatili zbog njezine silne raskoši."

4Začujem zatim još jedan glas kako viče s neba: "Iziđite iz nje, moj narode, da
vas ne snađe zlo! Ne budite dionicima grijeha!

5Jer njezini su se grijesi nagomilali do neba i Bog će kazniti njezine opačine.

6Vratite joj milo za drago. Dvostruko joj platite za njezina djela. U čašu koju je
drugima natakala natočite dvostruko!

7Koliko se razmetala raskoši i uživanjem, toliko joj zadajte muke i jada. U srcu
je mislila: 'Sjedim kao kraljica na svojemu prijestolju. Nikad neću postati
udovicom, nikada me neće snaći jad!'

8Zato će ju u isti dan zadesiti smrt, i žalost, i glad. Bit će ognjem spaljena. Jer
silan je njezin Sudac, Gospodin Bog.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

9A zemaljski će kraljevi, koji su s njome bludničili i uživali u njezinoj raskoši, za
njom tužiti i naricati kad vide kako se diže dim s njezina zgarišta.

10Stajat će daleko, prestrašeni njezinim mukama, i naricati: 'Teško tebi! Teško
tebi, Babilone, silni grade! Božja te osuda stigla u tren oka.'

11Zemaljski će trgovci za njom plakati i tugovati jer više neće imati kome
prodavati

12zlato, srebro, drago kamenje, biserje, fini lan, grimiz, svilu, skrlet, predmete
od skupocjena mirisna drva, mjedi, željeza i mramora,

13cimet, balzam, miomiris, pomasti, tamjan, vino, ulje, bijelo brašno, pšenicu,
goveda, ovce, konje, kočije ni robove—žive duše.

14'Sva dobra za kojima ti je duša žudjela nestala su,' tužit će oni, 'sva raskoš i
sjaj zauvijek su propali—nema ih više.'

15Trgovci što su se obogatili prodajući joj sve to, stajat će i gledati izdaleka,
prestrašeni njezinim mukama.

16'Teško tebi!' plakat će i tugovati. 'Teško tebi, veliki grade! Nekoć si bio obučen
u fini lan, grimiz i skrlet, okićen zlatom, dragim kamenjem i biserjem!

17Toliko je bogatstvo opustošeno u tren oka!' Svi kormilari i putnici, svi mornari
i moreplovci izdaleka će stati i gledati.

18Plakat će gledajući kako se diže dim njezina požara i zapomagati: 'Ima li igdje
ovakva grada?'

19Posipat će se po glavi pepelom te plakati i tugovati: 'Teško tebi! Teško tebi,
veliki grade! Svi brodovlasnici obogatili su se njegovim raskošnim bogatstvom,
a opustošen je u tren oka!'

20Ali ti se, nebo, veseli zbog njezine sudbine! Veselite se svi sveti, svi apostoli i
proroci jer je Bog osudivši nju vama dosudio pravdu!"

21Snažni anđeo uzme zatim kamen velik poput mlinskoga i baci ga u more
govoreći: "Ovako će silovito biti strmoglavljen veliki grad Babilon i zauvijek će
nestati.

22Nikad se više u tebi neće čuti glazba—zvuci citre, pjevači, svirka i trublje. Neće
više biti vještog obrtnika. Neće se čuti klopot žrvnja što melje žito.

23Svjetlo svjetiljke neće više u tebi sjati. Neće se čuti glasovi zaručnika i
zaručnice. Jer tvoji su trgovci bili svjetski velikaši. Svojim si vračanjem zaveo
sve narode.

24U tebi se stekla prolivena krv proroka i svetaca i svega poubijanoga Božjeg
naroda na zemlji."

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

Otkrivenje 19

Pobjednička pjesma u nebu

1Začujem zatim silno mnoštvo u nebu kako viče: “Aleluja! Spasenje je djelo
našega Boga. Slava i moć njemu pripadaju!

2Njegovi su sudovi istiniti i pravedni. Kaznio je veliku Bludnicu koja je pokvarila
zemlju svojim bludom i osvetio je krv svojih slugu.”

3I opet: “Aleluja! Dim s njezina zgarišta dizat će se u vijeke vjekova!”

4Nato dvadeset četvorica starješina i četiri bića padnu ničice i poklone se Bogu
koji sjedi na prijestolju govoreći: “Amen! Aleluja!”

5S prijestolja se začuje glas: “Hvalite našega Boga, sve njegove sluge, svi koji ga
se bojite, od najmanjega do najvećega!”

6Začujem potom opet glas silnog mnoštva, poput silnoga huka vode i praska
silnih gromova: “Aleluja! Naš Gospodin Bog Svemogući kraljuje!

7Radujmo se i veselimo i slavu mu dajmo jer je došao trenutak Jaganjčeve
svadbe i njegova je zaručnica pripravna!

8Dopušteno joj je da se odjene u fini, blistavi i čisti lan.” A lan predstavlja
pravedna djela Božjega naroda.

9Anđeo mi reče: “Napiši: Blago onima koji su pozvani na Jaganjčevu svadbenu
gozbu!” I još doda: “Ove su riječi istinite, Božje.”

10Pao sam do njegovih nogu da mu se poklonim, ali on reče: “Ne klanjaj mi se!
Ta ja sam samo Božji sluga kao i ti, kao i ostala tvoja braća koja svjedoče o svojoj
vjeri u Isusa. Bogu se klanjaj! Jer koji svjedoče o Isusu, imaju proročkog duha.”

Jahač na bijelome konju

11Ugledam zatim otvoreno nebo i ondje konja bijelca. Na njemu je sjedio On,
zvan Vjerni i Istiniti, koji pravedno sudi i ratuje.

12Oči su mu bile poput ognjenih plamenova, na glavi mnoge krune. Nosio je
napisano ime koje samo on zna.

13Ogrtač mu je bio natopljen krvlju. Ime mu je: Riječ Božja.

14Za njim su išle nebeske vojske odjevene u fini, bijeli i čisti lan.

15Iz usta mu je izlazio oštar mač kojim će posjeći narode. Vladat će njima
željeznom palicom. On gazi u tijesku gnjevne srdžbe Svemogućega Boga.

16Na boku ogrtača piše mu ime: “Kralj kraljeva i Gospodar gospodara”.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

17Ugledam zatim anđela kako stoji na suncu i kako na sav glas viče lešinarima
što lete nebom: “Dođite! Skupite se na veliku gozbu koju vam je Bog priredio

18da se najedete mesa kraljeva, vojskovođa i moćnika, mesa konja i konjanika,
mesa svih ljudi—slobodnih i robova, malih i velikih!”

19I vidim: Zvijer i svi zemaljski kraljevi okupili su se s vojskama da zarate s
Onim što sjedi na konju i s njegovom vojskom.

20Ali zarobljeni su Zvijer i lažni prorok koji je u njezinoj nazočnosti činio čudesa
i njima zavodio ljude koji su primili žig Zvijeri i klanjali se njezinome kipu. I
Zvijer i lažni prorok bačeni su u ognjeno jezero s gorućim sumporom.

21Ostatak njihove vojske posjekao je mač izišao iz usta Onoga koji sjedi na
bijelome konju. I svi su se lešinari nasitili njihova mesa.

Otkrivenje 20

Tisućgodišnje kraljevstvo

1Ugledam zatim anđela kako silazi s neba noseći ključeve bezdana i velike
okove.

2On ščepa Zmaja, tu staru Zmiju, đavla, Sotonu, i okuje ga na tisuću godina.

3Baci ga u bezdan, koji zatvori i zapečati da Sotona više ne zavodi narode dok
se ne navrši tisuću godina. Poslije će ga nakratko morati odvezati.

4Vidio sam zatim prijestolja. Ljudi koji su na njih sjeli dobili su vlast da sude.
Vidio sam duše onih kojima je odrubljena glava zbog svjedočenja za Isusa i zbog
naviještanja Božje riječi te duše svih onih koji se nisu poklonili Zvijeri ni njezinu
kipu, koji nisu primili žig na čelo ni na ruku. Oni su ponovno oživjeli i kraljevali
s Kristom tisuću godina.

5To je prvo uskrsnuće. Drugi mrtvi nisu oživjeli dok se ne navrši tisuću godina.

6Blaženi su i sveti dionici prvoga uskrsnuća. Nad njima druga smrt ne vlada—
oni će biti Božje i Kristovo svećenstvo i vladat će s Kristom tisuću godina.

Sotonin poraz

7Kad prođe tisuću godina, Sotona će biti oslobođen iz zatvora.

8Izići će i zavesti narode iz svih krajeva svijeta, koje nazivaju Gog i Magog, i
okupiti ih za bitku. Bit će ih neizmjerno mnogo—poput pijeska na morskoj
obali.

9Vidio sam ih kako su se okupili na prostranoj poljani i opkolili Božji narod i
njihov voljeni grad. Ali uto s neba sune na njih oganj i proždre ih.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

10Zatim će đavao, koji ih je prevario, biti bačen u ognjeno jezero s gorućim
sumporom, gdje će već biti Zvijer i lažni prorok. Ondje će danonoćno trpjeti
muke u vijeke vjekova.

Konačni sud

11Ugledam zatim veliko bijelo prijestolje i Onoga koji na njemu sjedi. Zemlja i
nebo pobjegnu pred njegovim licem i nestanu.

12I vidim: mrtvi, mali i veliki, stoje pred Božjim prijestoljem. Otvore se sve
knjige, pa i Knjiga života. I mrtvi su suđeni prema onome što je u knjigama
zapisano—prema svojim djelima.

13More preda svoje mrtvace, smrt i podzemlje također. I svima je suđeno prema
njihovim djelima.

14A smrt i podzemlje bačeni su u ognjeno jezero. To ognjeno jezero jest druga
smrt.

15I svi koji nisu zapisani u Knjizi života bačeni su u ognjeno jezero.

Otkrivenje 21

Novi Jeruzalem

1Ugledam zatim novo nebo i novu zemlju jer su staro nebo i zemlja iščeznuli. Ni
mora više nema.

2I vidim Sveti grad, novi Jeruzalem, kako silazi s neba, od Boga, poput zaručnice
urešene za muža.

3Začujem glasan povik s prijestolja: “Evo, Bog stanuje sa svojim narodom!
Prebivat će s njima. Oni će biti njegov narod, a on će biti njihov Bog.

4Otrt će svaku suzu s njihovih očiju. Neće više biti smrti, neće biti žalosti, ni
plača, ni boli. Jer sve prijašnje je uminulo.”

5Onaj koji sjedi na prijestolju reče: “Gle, činim sve novo!” Zatim meni reče:
“Zapiši ove riječi—vjerodostojne su i istinite!”

6I još reče: “Svršeno je! Ja sam Alfa i Omega, Početak i Svršetak. Žednima ću dati
da se besplatno napiju s izvora vode života.

7Svi će pobjednici baštiniti te blagoslove. Ja ću im biti Bog, a oni meni djeca.

8Ali sve kukavice, nevjernici i pokvarenjaci, svi ubojice i bludnici i vračari te
idolopoklonici i svi lažljivci—završit će u jezeru što gori ognjem i sumporom.
To je druga smrt.”

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

9Zatim mi priđe jedan od sedmorice anđela sa sedam posuda punih konačnih
zala i reče: “Dođi da ti pokažem Zaručnicu, Jaganjčevu Ženu!”

10I u duhu me ponese na veliku, visoku goru i pokaže mi sveti grad Jeruzalem
kako silazi s neba od Boga.

11Sav je blistao Božjom slavom poput dragoga kamena, poput kristalnoga
jaspisa.

12Zidine su mu bile široke i visoke, s dvanaest vrata koja je čuvalo dvanaest
anđela. A na svakim je vratima pisalo ime jednoga od izraelskih plemena.

13Sa svake strane—s istoka, sjevera, juga i zapada—bila su troja vrata.

14Gradske zidine imale su dvanaest temelja na kojima su pisala imena
dvanaestorice Jaganjčevih apostola.

15Anđeo je imao štap za mjerenje nalik zlatnoj trski da izmjeri grad, njegova
vrata i zidine.

16Grad se sterao u obliku kvadrata—duljina mu je bila jednaka širini. Anđeo
trskom izmjeri grad: i duljina, i širina, i visina bile su jednake: dvanaest tisuća
stadija.

17Izmjeri zatim gradske zidine. Bile su široke sto četrdeset četiri lakta po
ljudskoj mjeri kojom je anđeo mjerio.

18Zidine su bile od jaspisa, a sam grad od zlata čistoga poput stakla.

19Gradske su zidine izgrađene na temeljima od različitoga dragog kamenja: prvi
je temelj od jaspisa, drugi od safira, treći od kalcedona, četvrti od smaragda,

20peti od sardoniksa, šesti od sarda, sedmi od krizolita, osmi od berila, deveti
od topaza, deseti od krizopraza, jedanaesti od hijacinta, a dvanaesti od
ametista.

21Dvanaest vrata načinjeno je od dvanaest bisera—svaka od jednoga jedinog
bisera. A glavna je ulica od čistoga zlata prozirnoga poput stakla.

22U gradu nisam vidio hram. Njegov je hram Svemogući Gospodin Bog—i
Jaganjac.

23Tomu gradu ne trebaju ni sunce ni mjesec jer ga obasjava Božja slava, a
Jaganjac mu je svjetlo.

24Narodi će hoditi u njegovoj svjetlosti, a vladari ovoga svijeta donosit će u
njega svoju slavu.

25Gradska vrata ne zatvaraju se na svršetku dana jer noći nema.

26U njega će se unijeti slava i čast naroda.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

27Ali neće ući ništa nečisto i nitko tko čini gadosti i govori laži, nego samo oni
kojih su imena zapisana u Jaganjčevoj Knjizi života.

Otkrivenje 22

1Anđeo mi pokaže rijeku vode života, bistru kao prozirac, što izvire iz Božjega i
Jaganjčeva prijestolja

2i teče sredinom glavne ulice. S obiju strana rijeke raste drvo života koje donosi
rod dvanaest puta—svakoga mjeseca. Lišćem tog stabla liječe se narodi.

3Neće više biti nikakva prokletstva. Božje i Jaganjčevo prijestolje bit će ondje i
njihovi će im se sluge klanjati.

4Gledat će njegovo lice, a njegovo će im ime biti napisano na čelima.

5Neće ondje biti noći niti će trebati da im svijetle svjetiljke ili sunce. Obasjavat
će ih Gospodin Bog. Oni će kraljevati u vijeke vjekova.

6Anđeo mi reče: "Vjerodostojne su i istinite ove riječi. Gospodin Bog koji
nadahnjuje proroke poslao je svojega anđela da pokaže svojim slugama što će
se uskoro dogoditi."

Isus dolazi

7"Evo, uskoro dolazim! Blago onima koji vrše proročke riječi ove knjige!"

8Ja, Ivan, sve sam to čuo i vidio. A kad sam sve čuo i vidio, pao sam pred noge
anđelu koji mi je to pokazao da se poklonim.

9Ali on ponovi: "Ne klanjaj se meni! Samo sam Božji sluga, baš kao ti i tvoja
braća proroci, kao i svi koji su poslušni riječima ove knjige. Bogu se klanjaj!"

10Zatim mi reče: "Ne zapečaćuj proročke riječi ove knjige da ostanu tajnom jer
je vrijeme blizu.

11Neka nepravednici i dalje čine nepravdu. Neka se okaljani i dalje kaljaju.
Pravednici neka i dalje čine što je pravedno, a sveti neka se i dalje posvećuju!"

12"Evo, uskoro dolazim i svakome ću platiti prema njegovim djelima.

13Ja sam Alfa i Omega, Početak i Svršetak, Prvi i Posljednji.

14Blago onima koji peru svoje haljine! Bit će im dopušteno ući kroz vrata u grad
i jesti plod sa stabla života.

15A izvan grada ostat će psi—vračari, bludnici, ubojice i idolopoklonici te svi
koji vole i govore laž.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

16Ja, Isus, poslao sam svojega anđela da ti dade ovu poruku za crkve. Ja sam onaj
od kojega je David nastao i nasljednik njegovoga prijestolja. Zvijezda sam
Danica."

17Duh i zaručnica govore: "Dođi!" I tko god ovo čuje, neka kaže: "Dođi!" Neka
dođe tko je žedan i neka besplatno zahvati vodu života!

18Svakomu tko sluša proročke riječi ove knjige svjedočim: Doda li tko išta
onomu što je ovdje napisano, Bog će mu dodati zla opisana u ovoj knjizi.

19A oduzme li tko nešto od proročkih riječi zapisanih u ovoj knjizi, Bog će mu
oduzeti njegov udjel sa stabla života i Sveti grad opisan u ovoj knjizi.

20Svjedok svega ovoga kaže: "Da, uskoro dolazim!" Amen! Dođi, Gospodine
Isuse!

21Neka je milost Gospodina Isusa Krista sa svima vama.

© 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.®.

Esclarecimento

Trata-se de iniciativa particular, com os seguintes objetivos: (i) colaborar para divulgação dos diversos textos bíblicos disponíveis, e, (ii) facilitar o acesso a esses textos, inclusive por meio de download.

Todo esforço em tornar a Palavra de Deus acessível a todos, em quaisquer localidades e falantes das mais diversas línguas, precisa ser um objetivo de todos os que são guiados pelo Espírito Santo. Ele inspirou o profeta Jeremias a dizer "não ensinará jamais cada um ao seu próximo, nem cada um ao seu irmão, dizendo: Conhece ao SENHOR, porque todos me conhecerão, desde o menor até ao maior deles, diz o SENHOR" (Jer. 31:34).

Jesus, também, falou assim: "e será pregado este evangelho do reino por todo o mundo, para testemunho a todas as nações" (Mat. 24:14).

Muitas organizações foram constituídas com o propósito de fazer a Bíblia disponível nas diversas línguas. Não é uma tarefa simples. Anos de trabalho, dedicação e entrega são necessários para esta tão extraordinária missão.

O texto deste trabalho está disponível na internet, em páginas eletrônicas de organizações que produzem ou divulgam bíblias, sem acréscimos de notas ou comentários. Assim, reconhecendo e respeitando os direitos que possuem sobre seus trabalhos, incumbe a todos os que amam a Palavra de Deus, o esforço em contribuir para amplificar sua divulgação.

Se possível, faça download do texto, para que sejamos, também, guardiões da Bíblia, e, com isso, preservando-a para as futuras gerações.

Divulga a Palavra de Deus, ela mostra o Caminho e permite a todos, que se conheça Sua vontade, em todos os lugares e épocas.

Marcel da Glória Pereira

2021, Vitória/ES - Brasil

Capa: Pôr do sol sobre o mar. Trata-se de imagem disponibilizada na internet, dentre as que não informam haver restrição ao uso.